ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி ப்ரபந்தம்.

[illegible] சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த

[illegible] பதவுரையும்

[illegible] முத்ராபக்ஷ [illegible]

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

[illegible] பரிசோதிக்கப்பட்டு

[illegible] முத்ராபக்ஷ சபையாரால்

[illegible] அக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

விரோதி [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.			ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6	19.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
2.	பாரதாதி சரமஸ்லோகம்	0-2-6	20.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
3.	துஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6	21.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாத்பர்யம்)	1-14-0
4.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0	22.	திருவாசிரியம்	0-3-0
5.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6	23.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
6.	பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் 1 & 2 பத்து	2-0-0	24.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
7.	,, 3 to 5 ,,	3-5-0	25.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
8.	திருச்சந்தவிருத்தம்-வ்யாக்யானம்	1-6-0	26.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
9.	திருமாலை-வ்யாக்யானம்	0-14-0	27.	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
10.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0	28.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
11.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6	29.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
12.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0	30.	ஷண்மததர்சிநி	0-1-6
13.	,, 4 to 7	2-13-0	31.	யதிதர்மஸமுச்சயம்	0-9-0
14.	,, 8 to 11	2-10-0	32.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
15.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6	33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் வ்யாக்யானம்	0-8-0
16.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0	34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற ப்ரதாலங்கார ரஹஸ்யம்	1-3-0
17.	முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0			
18.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0	35.	ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0

மேற்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

திருவேங்கடமுடையானையா;

கார்யதர்சி அதிகாரி,

நெ. 88, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

ஸ்ரீமதார்த்திபிரபந்த தனியன்கள்.

தேன்பயிலுந்தாரானெதிராசன்சேவடிமேல்
தான்பரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தர்க்
குணவாக வார்த்தியுடனொண்டமிழ்கள்செய்தான்
மணவாளமாமுனிவன்வந்து. (க)

உரை,—மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயர், வந்து=திருவவதரித்து, தேன்=மகரந்தத்தை, பயிலும்=ஸ்ரவியாநின்ற, தாரான்=புஷ்பமாலையை தரித்த, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, சேவடிமேல் = சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான்=தனக்கு, பரமபத்தி= பரமபக்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பினாலே, மாந்தர்க்கு= அஜ்ஞருக்கு, உணவாக=அறிவுவிளையும் படியாக, (போக்யமாக) ஆர்த்தியுடன்= ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண்=போக்யமான, தமிழ்கள் = திரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான்=ஆர்த்தியென்கிற இப்பிரபந்தத்தையருளிச் செய்தனர்.

வம்பவிழ்த்தார்வண்மை மணவாளமாமுனிவன்
அம்புவியிற்கால்பொருந்தாவார்த்தியினால்—உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற்செல்ல விரைந்தெதிராசன்பதங்கள்
நண்ணியுரைத்தான்நமக்கு. (உ)

உரை.=வம்பவிழ் = அப்போதலர்ந்த, தார் = புஷ்பமாலை யாலே அலங்கரிக்கபபட்ட, வண்மை = ஔதார்ய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன் = பெரியஜீயர், அம்=அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால் = திருவடிகள், பொருநதா=பொருந்தாத, ஆர்த்தியினால்=துக்கத்தினால், உம்பர்=நித்யஸூரிகளாலே, தொழும்=ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில்= பரமபதத்துக்கு, செல்ல=எழுநதருளும் பொருட்டு, விரைந்து=த்வரைப்பட்டு, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, பதங்கள்=திருவடிகளை, நண்ணி=அத்யவஸித்து, நமக்கு=அஸ்மதாதிகளுக்கு, உரைத்தான்=அருளிச்செய்தனர்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

இப் ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்த பிள்ளைலோகஞ்ஜீயர் தனியன்.

లోకాచార్యమునిం వందే ధీరమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తం శఠారిగురోశ్శిష్యం మార్తివ్యాఖ్యాం కరోతియః ॥ (౧)

ఆర్తివ్యాఖ్యాం వరవరమునే రార్తబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్ సః ।
ఆచార్యాణాం శఠరిపు కృతేరర్థనిర్వాహశక్తౌ
ప్రాచాం పశ్చాద్భువిసు మతయో యం వదన్తి ప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగీ
వ్యాఖ్యాత్కృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।
యంసూక్తలేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
కాన్తోపయన్తృయమినోవతరం ద్వితీయమ్ ॥ (3)

லோகாசார்யமுநிம்வந்தே தீரமாதிகுணார்ணவம் ।
தம்ஸடாரிகுரோஸ்ஸிஷ்ய மார்த்திவ்யாக்யாம்கரோதியஃ. (௧)

ஆர்த்திவ்யாக்யாம்வரவரமுநே ரார்த்தபந்தோர்மநோஜ்ஞாம்
லோகாசார்யோமுநிரக்ருதஸல்லோகமாஹ்லாதயந்ஸஃ ।
ஆசார்யாணாம்ஸடரிபுக்ருதேரர்த்தநிர்வாஹஸக்தௌ
ப்ராசாம்பஸ்சாத்புவிஸுமதயோயம்வதந்திப்ரகல்பம் ॥ (௨)

காந்தோபயந்த்ருயமிநோஜகதார்யயோகீ
வ்யாக்யாத்க்ருபாரஸநிதிஃக்ருதிமார்த்த்யபிக்யாம் ।
யம்ஸூக்தலே நிகமஸீர்ஷவிதோவதந்தி
காந்தோபயந்த்ருயமிநோவதராம்த்விதீயம் ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திப்ரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருமாலடியார்களென்று தத்தேக நிரூபணீயரான தன்னடியார்க்கு ஸ்வப்ராப்தியைப்பண்ணிக்கொடுப்பதுப்ராப்யருசியைப் பிறப்பிற்றாயிற்று. அந்த ப்ராப்யருசிதான்பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திரூபையாயிறே பரிணமிப்பது. அப்படிப்பட்ட பக்தியையாயிற்று ஆழ்வாருக்குத் திருமேனியோடே உண்டாக்கி அங்கீகரித்தது. அத்தைப்பற்ற (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்", (உ) "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று மருளிச்செய்தார். அது தான் இவர் ஸம்பந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் ப்ராப்திக்குமுன்னே ஸித்திக்கும்படியாயிருக்கும். தத்ஸித்யர்த்தமாக (௩) "भगवन्भक्तिमपि प्रयच्छ मे-பகவந்பக்திமபிப்ரயச்சமே", (௪) "परभक्तियुक्तं मां कुरुष्व-பரபக்தியுக்தம்மாம்குருஷ்வ" என்றிறே, ஆசார்யர்கள் அர்த்தித்தருளிற்று. அப்படி, ஸ்வாபிலஷிதத்தை அர்த்தித்துப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் (௫) "கரைகண்டோர்" என்று முக்தராய்ச்சொல்லப்படுகிற பராங்குஶபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந்தருளியிருப்பாராய், பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயராகைக்காக, ஸ்வாவதாரஸ்தலாதிகளிலும் அர்ச்சாரூபியாயெழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே, தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளையெப்படியெண்ணித் தம்மை அங்குத்தைக்கு அநந்யார்ஹராம்படி, அறவிலைசெய்துகொடுத்து, தத்விஷயப்ராவண்யத்தையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமப்படியே நிரவதிகவ்யாமோஹத்தையுடையராய், (௬) "कृष्णतृष्णातत्त्वम्-க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வம்", என்றுமாபோலே, "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) தி-வாய்-அ-௩-௧௦ (௬) பராங்குஶாஷ்டகம்

தத்தேகநிரூபணீயராம்படியான ஜீயரும், (க) "பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" என்கிறபடியே (உ) "மையும்மனமுன்குணங்களையுன்னி" என்று அவருடைய கல்யாணகுணங்களிலே பரபக்தியுக்தராய், அத்தாலே ப்ராப்தபேஷியாய், சரம்பர்வமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை (ங)*மெய்கொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபிநிவேசாதிசயத்தாலே மெய்வெளுத்து, தத்கார்யமான ப்ராப்திதசையை ப்ராப்தராய், இப்படி கரைபுரண்ட வார்த்தைமையையுடையராயிருக்கிற தாம், எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தி தசையைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபர்வநிஷ்டராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில், ப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லார்க்கு மநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, இப்ரபந்தமுகேந அவற்றை வெளியிட்டருளுகிறார்.

(ச) "பத்தியெல்லாம்தங்கியதென்ன" என்னும்படியிறே இவர்க்கு, *எதிராசன்சேவடிமேல் தான்பரமபக்திதலையெடுத்தது. (ரு) "பரமாபத்மாபந்ந:-பரமாபதமாபந்ந:", (சா) "முடிந்தவவா"என்றும் சொல்லும்படியான, †பரமார்த்தியை ப்ராப்தராய், அந்ததசையைப் பேசினப்பாசுரமாகையாலே, "ஆர்த்தி"என்றிதுக்கு நிரூபகநாமமாயிருக்கிறது. ஆர்த்திதான் ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதிப்பாலும், ப்ராப்தவிஷயாநுபவாலாபத்தாலும் பிறக்குமதாயிறேயிருப்பது. அவையிரண்டையுமாய்த்து, (எ)* முந்நீர்ஞாலத்திலும், (அ)*அறுக்கும் வினையிலு மாழ்வாரருளிச்செய்தது. அத்தைப்பற்றவிறே "வம்பவிழும்தாரான்","தேன்பயிலுந்தாரான்"என்கிற தனியன்களுமுண்டாய்த்து. அப்படியே இவர்க்கும், ஆகாரத்வயம் நடவாநின்றதேயாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வார்த்திபிறே, ப்ராசுர்யேண இப்ப்ரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது. "ப்ராப்திதசையிலார்த்தியைமுன்னிடும்" என்னக்கடவதிறே.

இவர்தாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழ்வான் முதலானவர்களைத்து முதலிகளோடுங்கூடி தழுவி முழுசிப்பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

(க) பெரியதிருவ-கூஅ (உ) இரா-நூ-கOஉ (ங) தி-வாய்-ங-அ-ச
(ச) இரா-நூ-கOஅ (ரு) வி-தர்ம-சுகூ-சஎ (சா) தி-வாய்-கO-கO-கக
(எ) தி-வாய-ங-உ (அ) தி-வாய-கூ-அ † பரமபக்தி

போஜத்வந்த்வகைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழவேணுமென்று, மநோரதித்தவர்க்கு, அது, மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் அதீதகாலமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷயோக்யமன்றிக்கே யொழிகையாலும், இனி இவர் தேசவிசேஷத்திலே, நித்யகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவர்விஷயத்திலே, தாமுமப்படி வழுவிலாவடிமை செய்து வாழவேணுமென்று, அவர் திருவடிகளிலே இத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

ஆகையிறே "வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதிராசா வெந்நாளுமுன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து" என்றருளிச் செய்தருளிற்று. (௧)"అహంసర్వంకరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி"என்ற இளையபெருமாள் நிலை பெம்பெருமானாரது, (௨) "శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః-ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்நः" என்று பேசும்படியானவவர் நிலையாய்த்திவரது.

இனி (௩)"ஆழிமுதல்வன்" என்னும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்துள்ள வ்யக்திவிசேஷங்கள், (௪)* முகில்வண்ணனடியையடைந்துய்ந்த ஆழ்வாரும், அந்த மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது.

இப்படி இவர்களோடொருகோவையான வைபவத்தையுடையவிவர், ஆழ்வாருடையவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும்,உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஶதியாலு மருளிச்செய்து, அதிலும் தம் அபிநிவேஶமெல்லாம்தோற்ற (௫)"పరాంకుశపాదభక్తం-பராங்குஶபாதபக்தம்" என்றும்,(௬)"சடகோபன்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசன்" என்றும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சரமபர்வமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமார்த்தத்தைச் சரமகாலத்திலே சரமப்ரபந்தரூபேண விதிலேயாய்த்து வெளியிட்டருளிற்று. அதில் யதிராஜவிம்ஶதி, (௫) "రామానుజం యతిపతిం ప్రణమామి మూర్ధ్నా-ராமாநுஜம்யதிபதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா" என்றுதொடங்கி,

---

(௧) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௨) ரா-அ-௧-௧ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௩
(௪) தி-வாய்-௭-௨-௧௧ (௫) யதிராஜவி- (௬)

" ஸ்நாப்ய[illegible]- தஸ்மாதநந்யபோ[illegible]பவதீதிமத்வா" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு "வாழி யெதிராசன்" என்று தொடங்கி, "இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வராநுஸந்தாந பரமாயிருக்கு முத்தரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்கு மிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறேயுள்ளது. இவர்க் கிப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தா னநேகபா(ஞா)வவிருத்திகளையுடைத்தாய், இதுதான் ஓர் சந்த ஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையரு ளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிக ளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவநந்தரம், (க) "[illegible]-ஏஹி பஶ்யஶரீராணி" என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவண னாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌ குமார்யாதிகளைச்கண்டு கலங்கி, (உ) "[illegible]-மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:" என்றும், (ந) "[illegible]-ஆயுஷ்மந்?" என்றும், மங் களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகு மார்யாதிகளைக் கண்டுகலங்கி ப்ராக்ருத †தின்றவாத்மாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றறுதியிட்ட படியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரி களுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தைக்கண்டு, (ச) "அன்பால்மயல் கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசன்" என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்

(க) ரா-ஆ-ா-சு-கக (உ) ரா-ஆ-ா-க-கஉ (ந) ரா-ஆ-ா-சுஎ-கடு
(ச) இராம-நூ-சு † ஈன்ற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா
தரிக்கும்படி யிதுவே என்று(௧)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ர்)
ராய்ப்பேசியருளுகிறார். (௨)"பலலாண்டுபல்லாண்டு"என்று துடங்கி
"அப்பாஞ்சசன்னியமுமபல்லாண்டே" என்றும், (௩) "జయత్యతి
బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః-ஜய
த்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்சமஹாபலஃ । ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோ
ராகவேணாபிபாலிதஃ"என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்க
ளாசாஸநமுண்டாயிறேயிருப்பது.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

---

(௧) தி-வாய-௧௦ ௯ (௨) திருப்பல்லாண்டு (௩) ரா-ஸு

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென வாழ்த்துவார்—வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர்தலை. (க)

ப்ரதிபதம்.

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானுர்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானுர்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானுர்க்கு மங்களம், என = என்று-இப்படி மூன்றுப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம பண்ணுகிறவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணதிசெய்யுமவர்களெவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = நிர்வாஹக பூதராவர்கள். (க)

(வ்யா) (க) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (உ) "பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவதவிஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநந்பராய் அந்தவைதிகநிர்த்தேஶத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஶாஸநம பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருஶங்களான திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶிரஸாவாஹ்யர். அன்றிக்கே, அவர்கட்கு ஶ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம்; வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவெனச்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாஶாஸநமுண்டாயிறே யிருப்பது.

(க) திருப்பல்லாண்டு (உ) தி-வாய்-ரு உ-க

அவதாரிகை.—அடியிலே, (க) "தொழுதெழென்மனனே" என்றநுஸந்தித்த வாழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடுவிகல்பிக்கலாம்படியான விராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு கீழிற்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தைஇதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலுமெம்பெருமானார் வைபவத்தை யெல்லைநிலத்தளவும்பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாநுசரோ டிறைப்போழ்—திராமாநு
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு. (உ)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர்பொருட்டு, நமவென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மாநுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்போழ்து = க்ஷணகாலமும், இராமாநு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபயதிருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்குமவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள். (உ)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாயநம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணி யிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான வித்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய் பஸுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் தில்ஸஹமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்குமநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஸ்ரயமாக ஆஸ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (ங) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு" எனகிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவர்கள். (உ)

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-க-உ-கo (ங)

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நமஃ" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(ச்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவெதென்கிறார்.

> தந்தைநற்றாய் தாரம்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
> என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
> கேராத விவ்வுடலையின்றேயறுத்தருளப்
> பாராத தென்னோ பகர். (௩)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம்=மனைவியும், தனயர்=புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹதைஶ்வர்யமும், என்றமக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே=தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா=யதீந்த்ரரே! இந்த=இவ்வாறான, நிலைக்கு=நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே-இப்போதே, அறுத்து = சே(ச்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர்=உரைசெய்தருளவேண்டும். (௩)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களுமேலாத்தாய்த்தந்தையுமவரேயினியாவாரே" என்றும், (உ) "த்வமேவமாதாச-த்வமேவமாதாச" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனானபிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் நிரயநிஸ்தாரகரான புத்திரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹதைஶ்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்குஶ்ரியஃபதியான பெரியபெருமாளேயாகிறப்போலே (௩) "மாதாபிதாயுவதய: - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே; வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்ததேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறோமென்னாமல் விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற விந்ததிவஸத்திலதானே சே(ச்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே யோக்கடிகாணுதி

(க) தி-வாய்-ரு-க-அ (உ) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை ஸர்வஜ்ஞானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும்; அதுவருத்தமாயிருந்ததோ; அதுக்குமொரு கால் சிந்தைசெய்யுமத்தனையன்றோவுள்ளது. நல்லென்கிறவித்தை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம். (உ)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வநுஸந்தித்து, தத்விமோசகருமவரேயென்று அவர்பக்கலிலே அத்தை பிரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாருவேன்—அந்தோ!
இரங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார். (௩)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு= நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத்துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆருவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உனக்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர். (௩)

(வ்யா-ம்) "ఇదంశరీరమ్-இதம்ஶரீரம்" என்றும்படி பராக(ர்)த்தமாய் "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய் எப்போதுதான் நானர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடு ஒருகோவையாய், நிரதிஶயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷதந்தர்ப்பாவத்தையுடையனாய் ஸம்ஸாரவெக்காயம்தட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு மிரங்கியருளவேண்டாவோ?; ஈஶ்வரனும்கூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக்கை *பல்லுயிர்க்கும்வீடளிப்பானையவதரித்த தேவர்க்கே பரங்காணும். இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்தருளீர். (௩)

(அ-கை) கீழ் "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தம்தானேது? நீர் அவர்ஜநியான்கக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக

அத்தைநிர்ஹேதுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவர்க்க வர்ஜநீயனென்கிறார்.

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா—உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள். (ரு)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூடாத போது, தானபுசிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும, போகத்தால = ஐச்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுககு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ = உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புத்ரன், யான = அடியேன். அன்றோ = அல்லவோ? உரையாய = பகர்ந்தருளீர்; ஆதலால் = ஆகையாலே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், எனையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்ததிவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ? ஸரஸமாயிருககுமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (ரு)

(வ்யா-ம்) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கதனாகாமல் தேசாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேஏகனாய் புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்தபோகத்தாலே ஸுகத்தையடையுமோ?;யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "[Grantha]-கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃபிதா"என்னும்படியான தேவர்க்கும் அவர்ஜநீயனான புத்திரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதை தேவரீரருளிச்செய்தருளீர். இப்படி ஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வானவர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையுமருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும். (ந) "[Grantha]-யத்விநாபரதம்த்வாஞ்சஶௌமித்ரேபுஜ்யதேஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல் = கிட்டுதல். (ரு)

(அ-கை) "உன்போகம்நன்றோவெனையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர்; காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம்

(க) (உ) தி-வாய-கூ-கூ-கக (ந) ரா

விளைந்தவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அந்த அநுகூலரானார்க்கன்றோ வப்படியாம்; ப்ராதிகூல்யனை யெனக்கு அரைக்ஷணம்தாழ்க்கிலும் ப்ராதிகூல்யமே கைவிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேயகுணவர்த்தகமான தேஹத்தைத் தத்பூர்வமே போக்கும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

வேம்புமுற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றுந் தேகமுற்றிச்செல்லுங்கால்—ஆமபரிசால்
எற்கவேசிந்தித் தெதிராசா இவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழிசெய்- (௬)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல = (நாள்தோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன்=க்ரூர காமாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி=சரீரம் முற்றி, செல்லுங்கால்=விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கர்மங்களே, முற்றும்= அதிகமாம்; (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸ்வரூபஸத்தை யுண்டாம ப்ரகாரத்திலே, எற்கவேசிந்தித்து=முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை=இந்த ஹேய ஸமுதாயமான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி=உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும். (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம) (௬)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகிலிறே நாள்தோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது; விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாள்தோறும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பக்வமாங்காட்டில் க்ரூரகர்மாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம். ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து,யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும்; வழி உபாயம். யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம். (௬)

(அ-கை) உம்முடையதோஷத்தை யேற்கவே முற்கோலிநாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது? நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய் அஶக்தராயிருந்தீரோவென்ன, ஸ்வதந்த்ரயப்ரஜை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவர்க்கு நித்யஸ்வதந்த்ரயமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்துகொள்வதென்கிறார்.

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே !
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால்
உனக்கது தாழ்வோவுரை. (எ)

அன்னை = ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி = (ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலேவந்ததென்று தான்) தாஹதீர்த்தமுதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியாமல்பருகி, முலையுணகுழவி தன்னுடைய = ஸ்வ போஷ்யமா யிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜை யினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ = போக்காளோ? என்னே ! = இதென்ன ஆச்சர்யம் ! எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்ய ஸ்தநந்தயனாயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிபதியே! எல்லா நீசெய்தால் = அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமா யிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கதுதாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமாமோ? (தேஜஸ்கரமா யிருப்ப தொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர்தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்.

(வ்யா-ம்) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் ஶைஶவயுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தநந்தய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டானால், இது நம்குறையாலே வந்ததென்று தான்குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அதினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே. அப்படியே மாத்ருவத்வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸ்தநந்தயமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையு மநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரானதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன வாஶ்சர்யம்! அருந்துதல் = உண்டல்.

ஆசார்யாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஶக்தியின்றிக்கே இருப்பானொருவனைக்குறித்து இவனுடைய விழவையும், இவனைப்பெற்றால் ஈஶ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்தநந்தயப்ரஜைக்கு வியாதியுண்டானால், தன்குறையாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமாநத்திலே ஒதுங்கி, (க) "வல்லபரிசுவருவிப்பரேல அதுகாண்டும்" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும், அவனிட்டவழக்காக்குகை" என்றுமளவாகவருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாய்த்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது. (எ)

(அ-கை) கீழ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, ப்ராப்திசொல்லாநின்றீர். ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்குக்ஷமராய் ஸத்கர்மங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்கர்மங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய், ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால்ரக்ஷிக்கப்போமோ? என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்துரக்ஷியாதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச்செய்கிறார்.

தன்குழவிவான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோவன்னை பழியேற்கின்றாள் — நன்குணரில்
என்னாலேயென்னாசமேனு மெதிராசா
உன்னாலே யாமுறவையோர். (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினால்வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடையசிசு, வான்கிணற்றை = பெருமைபொருந்தியகிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துத்தகையாதிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ. அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள்; நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிட்டின

(க) நா-தி-கo-கo

வென்னாலே,என்நாசமேலும்=என்னுடைய நாசத்தைவிளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்னாலே=தேவராலே, ஆம்=ஆகிற, உறவை=ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர். (௮)

(வ்யா-ம்) அதாவது அஞ்சுவயஸ்ஸுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அநவதாநத்தாலே வந்ததாக அவளுக்கு மாஸ்த்ரம்தோஷம் விதிக்கையாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு; ஆகையாலே தன்னுடைய முக்த(ஶ)ப்ரஜையானது தனக்கு நாமகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே ஆழத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸந்நமாகவிருக்கக்கண்டு, அத்தை ப்ரதிஷேதியாம லுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாத்ரம்கொண்டன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்தையாகாநின்றாள்; அப்படியே நன்றாகநிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக்கிட்டிநின்ற என்னாலே ஸ்வவிநாமத்தை விளைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அத்தை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். இத்தால் ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுகருத்து. (க)"இதத்தாயிராமாநுசன்" என்கிற திவ்யஸூக்தியும், "பிரஜையைக் கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயேதள்ளினாளென்னக்கடவதிறே" என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாய்த்திருக்காகரம். (௮)

(அ-கை) (உ) "நோற்றேன்பல்பிறவி" என்கிறபடியே, நீரும் முடைய துஷ்கர்மத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னமும் சில ஜன்மம் எடுக்கவேண்டும்படியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ஶ்வஸ்தருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக வின்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்.

(க) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-க-க-அ

கூபத்தில்வீழுங்குழவியுடன் குதித்தவ்
வாபத்தைநீக்குமந்த வன்னைபோல்—பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேனு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா. (கூ)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=விழுகின்ற, குழவியுடன்குதித்து—சிசுவோடேகூட குதித்து, 'அவ்வாபத்தை=அவ்விடரை, நீக்கும்=போக்குகின்ற, அந்த அன்னைபோல்=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேனும்=அடியேன் இன்னுஞ்சில ஜந்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசன் = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான் பிறக்கும்= தாமே திருவவதரித்தருளுவர். (கூ)

(வ்-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிக்கே சற்றுந்தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்த(ஃ)ப்ரஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதினநவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப் போலே (க) "சரணமாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாமபடியான ப்ரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களையெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும்,இனிஇப்படி கைகழிந்தபின் யெனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான் பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிர்சூழல்புக்கு அவதரித்தருளுவர். ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை. உடைமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக்குடைமைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிறே யிருப்பது. (கூ)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையகன்று, அந்யபரஸ்கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான கர்மம் புகுருவது. இனி அந்தப்ரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திவாழென்று தன்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(க) தி-வாய-கூ-கo-ரு

பூமகள்கோன்தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப்பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ்செல்வச்சடகோபர்—தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினியபாதுகமா மெந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ். (க0)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு, கோன்=வல்லபரான, தென்னரங்கர்= பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு, நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு. பாதுகமாய=பாதுகைகளாய், (அத்தாலே) தாமகிழும்= தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தான, சடகோபர்= நம் மாழ்வாருடைய, தேன்மலர்=மதுஸ்யந்தியானபுஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு=நிரதிசய போக்யமா யிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, எய்ந்து=பொருந்தி, இனிய=ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய், எந்தை= அடியேனுக்குத் தகப்பனாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தை யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = அஶ்ரயித்து, எனதுநெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ்=இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ். (ம)

(வ்யா-ம்) (க)"பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்" இத்யாதிப் படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶயபோக்யமான, *பூவார்கழல்களுக்கு (உ) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அத்தாலே (ங) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" என்னும்படி தாம்ஹர்ஷிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய் (ச) "மேவினேனவன்பொன்னடி" என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (க) "இராமாநுசன்சரணாரவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே"என்கிறபடியே,எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநதையாலே பாதரேகைபோலேகிட்டி இந்தஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழ். இத்தாலெம்பெருமானார்

(க)இரா-நூ-க-(உ) தி-வாய்-சு-க0-க0(ங)தி-வாய்-க0-அ-ங (ச)கண்ணி-உ

திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவராகையாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்திரப்ரவணரென்று நிரூபகமாக வேணுமிறே. "செல்வச்சடகோபர்" என்கிறதுக்கு (க) "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்-த⁴நம் மதீ³யம் தவ பாத³பங்கஜம்" என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். எய்கை=பொருந்துகை, வாய்கை=கிட்டுகை.

(அ-கை.) (உ) "நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்றும், (ந) "மேவினேனவன்பொன்னடி" என்றும் (ச) "ராமாநுஜபத³ச்சா²யா-ராமாநுஜபதச்சாயா" என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபாரதந்த்ரராய் வாழுமவர்கள் பேற்றைப்பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர். அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ வித்திப்பதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே த்வததநந்யதேவரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்மபாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து. (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவர்கு உத்தேஶ்யரான பெருமானையும் த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த்தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பி தம்முடைய, நிலையை=சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு, நீதந்து = தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள் உகந்து = உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். (கக)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க்குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமாளையும், த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) பெரியதிருவ-ருக (ந) கண்ணி-உ
(ச) எம்பார்தனியன்

தேவதையையு மறியாதிருப்பாராய் அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான பரமஸ்வைப்ராப்தராய், இருகரையரன்றிக்கே பெருமதிப்பராயிருக்கிற வடுகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதிலபேக்ஷையையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (க) "எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்தும்", என்கிறபடியே தேவர்க்கே ரஸாவஹமாம்படி, ஸர்வகாலத்திலு முகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். அங்கேபோகிலும் அவருகந்தவடிமையேமயாக வேணுமென்று கருத்து. மன்னுநிலேசேர் வடுகநம்பி யென்று பாடமான போது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம். (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுகிறவருந் தேவைகளெல்லாம் நாம் செய்கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

தேசந்திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வாரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள். (கஉ)

தேசம் = இக்தேசங்களெல்லாம்; திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில் = தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலநாதர், என்னை = தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணைபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படியாலுல் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால் = ப்ராப்த சேஷியான தேவர்திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள் = அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (கஉ)

(வ-ம்) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடையவும் அபேக்ஷிதவ்ருத்தியிலு மன்விதராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-கு

. த்யாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடைமன்னரில்தேசு டையார்" என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகையா லே, திக்தேசங்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையு டையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறி ட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கே யிரு ப்பாராயிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென் னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தினாலே, இவனெப்படியாகி லுஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தமோக்ஷமான தேவர் திரு வடிகளிலே சேர்த்தருளினார். அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம் பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (சஉ)

(அ-கை) தாம் †நிர்ப்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும் படி ஸுலபரான வெம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தால்பெற்ற பேற்றை அந்ய பதேசத்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்தி—சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள். (சங)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி = ஸ்துதித்து, சதிராக = ஸாமர்த்யமாக, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ் = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்கள், ஆழ் வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடு வர் = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவார்கள். (சங)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுகேந பஹுப்ரகார மாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தா மிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதுடங்கி அத்தையே

† அநுஸந்தித்தபடி ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலும்சொல்லி ஸ்துதித்து, (க) "அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே" என்கிறபடியே, சரமபர்வத்திலே நிஷ்டராய், அத்தாலே ஸாமர்த்ய மாகவாழுமவர்களுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாய்நிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) "நின்தாளிணைகீழ்வாழ்ச்சி" என்னும்படி யதுவே வாழ்வாக வாழுமவர்கள் *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாய், அத்தாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனத்தனராயிருக்கிற வாழுவார்கள் பதின்மருடையவருளையும், பத்தும்பத்தாகப் பெற்றுவிடுவர்கள். (ச) "ஶாஸ்த்ரார்த்த-தயோரர்த்தயோ:" என்னக் கடவதிறே. இத்தாலிவர்களுக்கு சரமாவதிதாஸ்யம் நிலைநிற்கும்படி கடாக்ஷிப்பர்களென்றபடி. முதல்பாட்டிலே மங்களாஶாஸநபரருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளை *அயர்வறுமமரர்கள் ஆதரிப்பரென்றார். இதில் அவர்களை *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாதரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார். (௧௩)

(அ-கை) "தேசந்திகழும்" என்கிறபாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி. நடுவில்பாட்டு ப்ராஸங்கிகம். உம்முடைய வாசார்யர், நம்பக்கலிலே யாஶ்ரயிப்பித்த வந்தவாஶ்ரயணமே, உம்முடைய பேற்றுக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றீர். அந்தவாஶ்ரயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுக்குடலான வதிகாரஸம்பத்து உம்பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கீடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோக்யதையில்லாதார்க் கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது. ஆகையால், அதிகாரஶூந்யரான வகதிகளை தேவரீர் ரக்ஷியாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறார்.

அதிகாரமுண்டே லரங்கரிரங்காரோ
அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ—எதிராசா
நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கி லென் செய்வோம் யாம். (௧௪)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய்-௩-உ-௪ (ங) பெருமாள்திரு-உ-௧௦
(ச) ர-ஸ்தக-௪௪

அதிகாரமுண்டேல்=ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பூர்த்தியாகிற அதிகாரமுண்டானல், அரங்கரிரங்காரோ=பெரியபெருமாள் இரங்கியருளாரோ? அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மில்லாதவர்களுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீ யிரங்கவேணுவது = தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது, நீயுமதிகாரிகளுக்கே யிரங்கில் = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், என் செய்வோம் யாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகள் என்னயோகயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்? (அநாதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?). (௧௮)

(வ்-ம்) (௧)"புண்ணாந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்" என்றத்தை யர்த்தித்தவர்களுக்கு (௨)"அருள்சூடியுய்ந்தவன"என்னும்படி, தாத்ருஶாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமாளிரங்கி யருளுவது. அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாத்ருஶருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது. அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற வீத்ருஶஸ்வபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணிரக்ஷிக்கில், அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகளெந்த யோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டுஜ்ஜீவிக்கப்புகுகிறோம். அநாதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (௧௮)

(அ-கை) (௩)"இராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியன்" என்னும்படி பரமதார்மிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தடுத்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸ்நேஹமாக வநுஸந்தித்தால் அவர் தாமே யெல்லாம் செய்தருளுவராகையாலே, தத்விஷயஸ்நேஹந் தானுண்டோவென்று ஆனவளவும்பார்த்து, அது தமக்கத்யாபி(௴)யில்லையென்று விஷண்ணராகிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென்—அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன்
எப்போதுண்டாவதினி. (௧௯)

---

(௧) திருவிரு-௨௮ (௨) தி-வாய்-௭-௨-௧௧ (௩) இரா-௱

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதி. ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும் = என நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்லாநிற்கும். இத்தாலென் = இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு = ப்ரேம புரஸ்ஸாமான பக்தி, அவர்பால் = அவர்விஷயத்தில், இப்போதளவும் = இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன் = (ப்ரேமலேஶமற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கிறிலேன், எப்போதுண்டாவதினி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போ துண்டாகப்போகிறது? (௧௫)

(வ்-ம்) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸருக்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாயும், ஸோமயாசியாண்டானுக்கு நித்யப்ராப்யமாயுமிருக்கிற "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக வென்நாவானது சொல்லாநிற்கும்; இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமம் சொல்லுகிறவித்தாலே, (க) "சார்ந்ததென்சிந்தையுன்தாளிணைக்கீழன்பு தான்மிகவும்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக வென்னுடைய ஸ்நேஹமானது, அவர்விஷயத்திலே சரமதஶாபந்நமான விக்காலத்தளவும், ப்ரேமலேஶமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன். இனி யிப்போதில்லாததெப்போது உண்டாகப்புகுகிறது. இத்தாலென்னென்று-நிஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவுமாம். அடியிலே "இராமாநுசாயநம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்பர்யத்தையும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தையும் வெளியிட்டருளுகிறார். (௧௫)

(அ-கை) நம்பக்கலுமக்கநுகூல்யமான ப்ரேம லேஶமில்லாவிடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட வஜ்ஞனானவடியேனுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தான் ப்ராபிப்பேனென்கிறார்.

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வ னாதலால்—மோகாந்தன்
என்றுநினைத்தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வன்யான். (௧௬)

(க) இரா-நூ

ஆகாதது=ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப் படுவதான த்யாஜ்யம், ஈதென்று = இன்னதென்று, அறிந்தும் = தெளியவறிந்தும். பிறர்க்குரைத்தும்=(இப்படி யறிந்தவளவின்றிக்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகாததே செய்வன் = அந்த நிஷித்த க்ருத்யத்தையே நித்யாநுஷ்டாநமாக நடத்தாநிற்பன்; ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றுகையாலே, மோகாந்தனென்று=மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினைத்து=திருவுள்ளமபற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க வேண்டாம், எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான் =அடியேன், உன்=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சேர்வன் = அடையக்கடவேன்? (கசு)

(வ்-ம்) ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப்படுமதானத்யாஜ்யமின்னதென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவன்றிக்கே, பரோபதேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தக்ருத்யந் தன்னையே நித்யாநுஷ்டமாக நடந்தாநிற்பன். இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றுகையாலே, மோஹாந்தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியாமல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினநான் (க)"எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்கிறபடியே, என்று தான் தேவர் திருவடிகளை, அடையக்கடவேன். இனி யிழந்தேபோமத்தனையன்றோ?; அன்றிக்கே இப்படி மோகாந்தனாய் முன்னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுக்குத் தளப்பம்தீரும்படி, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்கிறாராகவுமாம். (கசு)

(அ-கை) கீழ்நாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (உ) "மரணமானால்" என்று ஶரீரவியோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருகிறோமென்று, எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருகிறோமென்கிற தேவரீர் கடுகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என்கிறார்.

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லார்கள்

(க) தி-வாய்-ரு-உ-க (உ) தி வாய்-கூ-க0-ரு.

நண்ணுந்திருநாட்டை நான்தருவேனென்ற நீ
தண்ணென்னிருக்கிற தென்றான். (கஎ)

பொல்லாஙகு = துஷ்க்ருத்யங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும், பொதிந்துகொண்டு = தகட்டில் பதித்தாப்போல் பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில் = ஸத் க்ருத்யங்களில், ஒன்றில்லா = லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறோமென் றருளிச்செய்த தேவரீர், தண்ணென்னிருக்கிறதென்றான் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஶீக்ரத்தில் ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து). (கஎ)

(வ்-ம்) (க)"நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ)"అకృతసుకృ తకః-அக்ருதஸுக்ருதக:" இத்யாதிபடியே, அநாத்மகுணபரிபூர்ணனாய், ஆத்மகுணலேஶகந்தாஹிதனாய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனாயிருக்கிற வெனக்கும் (ந)"ప్రాప్యమర్చిః పథా సద్భిః స్థానం విష్ణోః పరమం పదమ్-ப்ராப்யமர்ச்சி:பதாஸத்பிஸ்தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்று ஸத்துக்களாலே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீரிப்போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான்; வேறேசிலர் ரக்ஷகருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவருகிறானென்றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது. அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு ஶீக்ரமாக ப்ராப்யதேஶத்தை ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து. (கஎ)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வநுமதிபண்ணியிருக்க, (ச)"அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது" என்கிறபடியே க்ரமப்ராப்திபற்றமல், (ரு)*ஊரெல்லாம்துஞ்சியிலவஸ்தையை ப்ராப்தராய்என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகமான காளராத்ரிக்கு என்றொரு நல்விடிவு பிறக்குமென்று மீளவும் *ரர்மாநுஜதிவாகராரானவவர் தம்மையே கேட்கிறார்.

(க) தி-வாய்-ரு-ரு-ச (உ) வரத-ஸ்த- (ந)
(ச) தி-வாய்க-க ரு (ரு) தி-வாய்-ரு-ச

என்று விடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய்—குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளேவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு. (கஅ)

எந்தாய்=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல்=குறையாமல், இப்படியே=இந்தப்ரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளே விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாய் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடையதர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்றுமறிகின்றிலேன் = ஏதத் விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ்-ம்) எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்விதரூபேண விந்தவாத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஶமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "भवदुर्दिन-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "अविवेकघनान्धदिङ्मुखे-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தகாலம் த்வத்தர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞாநதிமிராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன். (உ) "निखिलकुमतिमायाशर्वरीबालसूर्यः-நிகிலகுமதிமாயாஶர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (ங) "सुप्रभाताद्य रजनी-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும். குன்றுதல்=குறைதல்; பவம்= ஸம்ஸாரம். (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார். இதில் தத்கார்யமான தேஹத்தின்

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) யதிராஜஸப்ததி (ங) வி-பு-இ-கஎ

கரதை முதலான வென்னுடைய நிஷீந்வ்யாபாரமும், தேவர்க்கவத்யாவஹமன்றோ வென்கிறார்.

அல்லும் பகலும் யானுக்கை வழியுழன்று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத்தீங்கன்றோ—நல்லார்கள்,
தந்தையர் நீசர்க்காட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசாவிசை. (சக)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனாய், செல்லுமது = ப்ரவர்த்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிக்யத்துக்கு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = ப்ரஹ்ம விதக்ரேஸரரா யிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தையர் = தம்புதல்வர், நீசர்க்காட்செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஷீநரான நீசர்கு நிஷீந வ்ருத்திகள்செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத்தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும். (சக)

(வ்-ம்) (க) "உன்நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்க" என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத் யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) "அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்" என்கிறபடியே தேஹகிங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த்திரிகிறது. (ந) "உனக்குப்பணி செய்திருக்கும்" இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதுஎப்படி யென்னில், ப்ரம்ஹவிதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள்புத்ராதிகளை அத்யந்தநிஷீநரான நீசர்க்கு நிஷீநவ்ருத்திகள் செய்யக்ஷமிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸம்மதித்தருளீர். ஆகையாலத்தைத்தவிர்த்து, இவ்வாத்மாவுக்கு ஶேஷியானதேவரே! அநவரத மடிமைகொண் டருளவேணுமென்று கருத்து. தேசு = பெருமதிப்பு. (கக)

(அ-கை) இவரிப்படி "நல்லவர்கள் தந்தையர் நீசர்க்காட்செய்யச்சகிப்பரோ" என்றவாறே *நல்லார்பரவுமிராமாநுசனை யெவ்

(க) இரா-நூ-தனியன் (உ) தி-வாய்-ந-உ-க (ந) பெரி-தி-ஞ-ஞ-ந-ந

பெருமானார் இவரிங்ஙனே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒருகோவையாக்கி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(ழி)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே, தேஶவிஶேஷத்தேறப்போய், பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளையெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

போம்வழியைத்தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நான்மூழ்கி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே. (உ௦)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயநுபவிக்குமாநந்தம் பரிச்சின்னமென்னும்படி நிரவதிகபோகயமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நாம்மூழ்கி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நாம் தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ் மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்த ஸத்வ மயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தருளுக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில் அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடையாக ப்ராஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே! (௨௦)

(வ்-ம்) (க) "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறவாழ்வார் திவ்ய ஸூக்திப்படியேபோய்ப்புகுகிற தேசவிசேஷத்தில் ஸத்காரமெல்லா மொருசிறுங்காயென்னும்படி அபரிச்சேத்யமான மார்க்கஸத்கார ஸுகத்தையெல்லாம் அநுபவித்து, கள்வன்கொல்விப்பிராட்டியைப் போலே அவன்முன்னே வழிநடத்தப்பின்னேபோய், "విరజామమృతాకారాంమాంప్రాప్యమహానదీమ్-விரஜாமம்ருதாகாராம்மாம்ப்ராப்யமஹா நதீம்" என்கிறபடியே அம்ருதவாஹிநியாய், விரஜையென்று பேரை யுடைத்தான வந்நதியிலே தாபத்ரயதுக்கங்களெல்லாந்தீர நாமவகா ஹித்து, அநந்தரம் ஸ்வரூபத்துக்கு திரோதா(தா)யகமான ப்ராக்ரு தங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, *தெளிவிசும்புதிருநாடென் கிற ப்ராப்யதேசத்தைக்கிட்டி, ஸ்வரூபகுணங்களெல்லாம் ப்ரகா சிக்கும்படி ஶுத்தஸத்வமயமான வப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தை லபித்து, பஹுமந்தவ்யரான நித்யஸூரிகள் தாங்கள் ப்ரத்யுத்கத ராய், ப்ரம்ஹாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து ஸத்கரிக்க, அவர்க ளுடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (உ) "అఙ్కమారోప్యముదితఃపరిష్వజే-அங்கே பரதமாரோப்யமுதித:பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே மடியிலேவை த்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும் ஸம்பத்தை எதிராசரான வெம் பெருமானார் இதிலபேக்ஷையையுடைய நமக்கருள்கொடையாக ப்ர ஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே; இதொரு பேறிருந்தபடியே. (௨௦)

(அவதா) எத்தனையேனுமதிஶயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் அப்ராப்யமாயிருக்கிற பேற்றை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்றீர். அ துநமக்கு ஸுலபமாயிருந்ததோவென்று தம் திருவுள்ளக்கருத்தாக, நம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளை நிர்ஹேதுகமாகவுபகரித்தருளின ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று நீஅத்யவஸித்திரு. பெறுதற்கரிய பேற்றை எம்பெருமானாரே பண் ணியருளுவர். ஆகையா லிதுவிஷயமாக "నిర్భయోనిర్భరోస్మి - நிர்ப்ப யோநிர்ப்பரோஸ்மி" என்றிருக்கிற நமக்கு என்னபயமென்கிறார்.

(க) தி-வாய்-௯-௩-௯. (உ) ரா-யு ௧௩௦-௪௧.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருமலையாழ்வார் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண் டவர்தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதந்தன்னிலேற்றுவ ரென்னபயம்நமக்கே. (௨௧)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீ சைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய் மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தருமதி = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி= ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு= ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர்தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக= ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. அவர்க்காய்= இப்படி நமமாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர்= எம்பெருமானார், எமை= ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடுக= சீக்ரமாக, பரம்பதந்தன்னில் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர். என்னபயம நமக்கே = எதத் விஷயமாக நமக்கென்ன பயம? (ஒருபயமும் வேண்டாம். (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயரா யுறங்குமத்தனை யன்றோ வென்று கருத்து). (௨௧)

(வ்-ம்) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யிலவகாஹநத்தாலே தத்தேகநிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும் "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "ఉత్తారయతిసంసారాత్తదుపాయప్లవేన" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித் திரு. இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †*ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையேன்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (க) "ஏற்றரும்வைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபதமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர். (உ) "மணமேநையல்மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(க) தி-வாய்-எ-௬-௧௦ (உ) இரா-நூ-௩௪ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமதனையன்றோ வென்று கருத்து. "[illegible]-அசிந்த்யஸ்த்வாபூமௌ" இத்யாதி. "[illegible] - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய" இத்யாதி. (உக)

(அ-கை) "என்னபயம்நமக்கே" என்று நிர்ப்பயரான விவரிதில் "[illegible]-அஸ்மத்குருதயாயாதயதீந்திராங்கிக்ரியாந்வ்ய:" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எம்பெருமானாருடைய வபிமாநநாவாரூடனாய், ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஶ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகூலத்தை ப்ராபிப்பேனென்று நிஶ்சயிக்கிறார்.

> தீதற்றஞானத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
> ஏதத்தைமாற்றுமெதிராசர்தம் மபிமானமென்னும்
> போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து
> கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே. (உஉ)

தீதற்ற=குற்றமற்ற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை=திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தை யுடையராகையாலே அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாசிக்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, ஏதத்தை=காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும்=போக்கடிக்கிற, எதிராசர்தம்=எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானாருடைய, அபிமானமென்னும்=அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி=நிரபாயமான விஷ்ணு போதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து=ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையை= "விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்" என்றும், "தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன்" என்றும், "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன் = கிட்டப்பெறுவேன். ஏ = பாதபூரணம். (உஉ)

(வ்-ம்) (க) "[illegible]-தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" என்றும், (உ) "[illegible]-வித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவதந்யபரமாம் குற்றமன்

(க) வி-பு.　　(உ) வி பு.

றிக்கே, (௧) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையேநோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஶ்ரியஃபதியைவிஷயமாக வுடைத்தாய் அதுதான் ததீயபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முருகலான ஆர்ஷவசநங்களை த்ருணவக்கரித்து திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தையுடையவராகையாலே, அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிர்யத்தையுடையரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே, *காமாதி தோஷஹராய் யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் தம்முடையபவயி(த்ர)மாநரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదంహి వైష్ణవం పోతం సమ్యగాస్తే భవార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம்போதம்ஸம்யசாஸ்தேபவார்ணவே" என்கிறபடியே நிபாயமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹித்து, "సంసారసాగరం ఘోరమ్-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்" என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, (௨) "விண்ணோர்பிரானார்மாசில்மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறு சுடரடி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வேறொருபாராப்பாங்கரத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான சோதின்றிக்கேயிருக்கிற, ஶ்ரியஃபதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தைக்கிட்டப்பெறுவன். இது நிச்சயம்.

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி (௪) "రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలం మనసా జగామ-ராமஸ்யலோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம்மநஸாஜகாம" என்று அடைந்ததாக வத்பவவித்தர்ணிக்கிற. (௫) "மானேய்நோக்கிமடவாளை மார்பில்கொண்டாய் மாதவா" என்றுதொடங்கி "உன்தேனைமலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறருளாய்" என்றார்த்திக்கவேண்டிற்றிறே "சோதற்றமாதவன்" என்று சோதறுகையாவது அவனுக்கு விசேஷணமானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத சோதற்றவனென்றமாம்; ஶ்ரியஃபதியிறே நித்யப்ராப்யனாவான்.

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

---

(௧) க-திருவ-௬௭. (௨) திருவிரு-௫௪. (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧.
(௪) (௫) தி-வாய்-௧-௫-௫.

தாலே பேறுதப்பாதென்று நிஸ்சயித்து, இப்படி நிஸ்சிதமானபின்பு (௧) "வடிவுடைமாதவன்" என்னும்படி புதுக்கணிப்போடே ஸபரிகரனைப், திவ்யாஸ்தானமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கண்டநுபவிக்கும்படி எனக்குநாதரானதேவர் பண்ணியருளவேணுமெனகிறார்.

> அடியார்கள் குழாங்க ளழகோலக்கமிருக்க
> 　ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
> படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநந்தன்
> 　பணாமணிகடம்மி லொளிமண்டலத்தி னிடையில்
> வடிவாரு மாமலராள் வலவருகுமற்றை
> 　மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
> நடுவாக வீற்றிருக்கும நாரணனைக்கண்டு
> 　நானநுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா.　　(௨௫)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ஸமூஹங்கள், (அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிஶயாநந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில = உபமாநமொன்று மில்லாமல் நிருபமரான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அநந்தன = திருவநந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மிலொளி மண்டலத்தினிடையில = பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரு மாமலராள = "வடிவாய நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்கஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும் படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்திலும், மற்றைமண்மகளுமாய் மகளும் = மற்றையரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே "வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

நாதனை, கடுக = சீக்ரமாக, நான் = அடியேன், அநுபவிக்கும்வகை = அநுபவிக்கும் ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ("என்னெதிராசா நல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம்). (௨௩)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "அயர்கள் குழாங்கள்" என்றும், (௨) "மாமணிமண்டபத்தந்தநிலபோரின் அடியர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும் மணிமுக்தாதிகளை நிறைத்தாற்போலே அழகோலக்கமாக வரிசையடைவேயிருக்க "ஆநந்தமயாய மண்டபரத்நாய நம:-ஆநந்தமயாயமண்டபாத்நாயநம:" என்கிறபடியே, நிரதிஸயாநந்தஜநகமான திருமாமணிமண்டபத்திலே, அஸேஷஸேஷவ்ருத்திகளுக்கும், ஸௌந்தர்யமார்த்தவாதிகளுக்கு முபமானமன்றியிலே யிருப்பதான திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கிற (௩) "ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தன்" (௪) "சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்செழுமணிகள்விட்டெரிக்கும்" என்றும், (ரு) "தெய்வச்சுடர்நடுவுள்" என்றுஞ் சொல்லும்படியான பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர்மண்டலத்தின் நடுவே.

(௬) "வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கை" என்றும், (எ) "வடிக்கோலவாளெடுங்கண் மாமலராள்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்கஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிருபிக்குமடியான பெரியபிராட்டியார் வலவட்டத்திலும், ஏவம்பூதைகளாய் அவளுக்கு நிழல்போலவளரான மற்றநாய்ச்சிமாரிடவட்டத்திலுமஸேவித்திருக்க, இவர்களுக்குநடுவே மூன்றுமின்கொடிகளோடேகூடி தாமரைபூத்ததொருகாளமேகம் வெள்ளிமலையைக் கினியப்படிந்திருக்குமாபோலே, *வீற்றிருந்தேழுலகம் தனக்கேசெல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற *வாழ்புகழ்நாரணரான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் காலவிளம்பமின்றிக்கே கடுகநானநுபவிக்குமப்ரகாரம் இவனித்தைப் பெற்றிடுவானென்று ஸஸ்நேஹமாக உபகரித்தருளவேணும் "என்னெதிராசாநல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம். அடியிலேயாகவுமாம். (௨௩)

(க) திரு-வாய-௨-௩-௧௦. (௨) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧. (௩) பெரி-திரு-௪-௩-௧௦.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-எ. (ரு) பெரியதிருமடல்.
(௬) திரு-பல்லா-௯. (எ) ௨-திருவ அ௨.

(அ-கை. இதில் தேஹவிமோசநந்தொடங்கி பலத்திலெல்லை யான தேசிகரோடொரு கோவையாயிருக்குமதளவாயிருக்கிற பே ற்றை யபேக்ஷித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடல் விட்டிரவி மண்டலத்தூடேகி
இவ்வண்டங் கழித் திடையிலாவரண மேழ்போய்
அந்தமில் பாழ்கடந் தழகார் விரசைதனிற் குளித்தங்
கமானவனாலொளிக்கொண்டசோதியும பெற்றமரர்
வந்தெதிர்கொண் டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழிநடத்த
வைகுந்தம்புக்கு மாமணிமண்டபத்துச்சென்று
நந்திருமாலடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
நாளெனக்குக்குறுகும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (௨௪)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியும், யதிகளுக்கு நாதரு மான எம்பெருமானாரே! இந்தவுடல = ஹேயமான இந்த ஸ்தூலசரீரத்தை, விட்டு = த்யஜித்து, இரவிமண்டலத்தூடேகி = ஸூர்யமண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், இவ்வண்டம = இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தை, கழி த்து = கடந்து, இடையில் = நடுவிலுள்ள, ஆவரணமேழ்போய = ஸப் தாவரணங்களையுங் கடந்து, அந்தமில = முடிவில்லாத, பாழ்கடந்து = மூலப்ரக்ருதியைத்தாண்டி, அழகார் = அத்யந்த ரமணீயமாயிருக்கிற, வி ரசைதனில் = விரஜாநதியில, குளித்து = ஸ்நாநம்பண்ணி, அங்கு = அவ் விடத்தில். அமாநவனால் — அமாநவனுடைய கரஸ்பர்சத்தாலே, ஒளிக் கொண்டசோதியும்பெற்று = நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யதேஹத்தை யும் பெற்று, அமரர் வந்தெதிர்கொண்டு = நித்யஸூரிகள் எதிர்கொண் டெழுந்தருளி, அலங்கரித்து = பரப்ரஹ்மத்தை அலங்கரிக்குமாபோல் அலங்கரித்து, வாழ்த்தி = ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, வழிநடத்த = மார்க்கத் தில் நடப்பிக்க, வைகுந்தம்புக்கு = வைகுந்தமாநகரத்தை ப்ரவேசித்து, மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்தைக்கிட்டி, நம திருமாலடியார்கள் = நமக்கு ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரிய:பதிக்கு அடியார்களுமா கிய நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்களுடன் = ப்ருந்தங்களோடு, கூடும் நாள் = கூடுகிற அந்த திநமானது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, குறுகும்வகை = ஸமீபமாகிற ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருள வேணும். (௨௪)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரான வரே! (௧) "இம்மாயவாக்கை" என்னுமாபோலே அத்யந்தம ஹேய

(௧) திருவாய்-௧0-௭-௩.

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விந்தஸ்தூலஶரீரத்தை உபேக்ஷை யோடே (௧) "மங்கவொட்டு" என்றுத்யஜித்து (௨) "மன்னும்கடுங் கதிரோன்மண்டலத்தினன்நடுவுளன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என் கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக்கீண்டு, அவ்வருகேபோய், மற்று மாதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந் து, (௩) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை கோட்டையாய், கோடி யோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைபேதித் து, அத்தைபொருபடிக்கழித்து, மத்யேயுண்டான தமோத்தரமா ன வாவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகேபோய் முடிவில்பெ ரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்த ரமணீயமாயிருப் பதாய் விரஜையென்று பிரஸித்தமானவந்நதியிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலமானவகர ஸ்பர்ஶத்தாலே (௪) "ஒளிக்கொண்டசோ தியுமாய்" என்னுமபடி பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும்பெற்று, (௫) "முடியுடை வானவர் முறைமுறையெதிரொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரி கள் ப்ரத்யுத்தகராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்ட மாகிற திவ்யநகரத்தை ப்ரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுளளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௬) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (௬) ஸ்ரீபரிஜநைஸ்தவஸங்கிஷீய" எ ன்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிக ளிலே ஙபஸ்தப(த்)ராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங் கங்களுடன் கூடுகிற வந்தவிஸமானது (௭) "குறுக்கும்வகையுண் டுகொலோ" எனகிறபடியே, அத்தை யபேக்ஷிக்கிறவெனக்கு அது ஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும். இவ்விடத்தில் நல்கல்— கொடுத்தல் (௨௪)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வபராதம் பாராமல் கனத்தவப் பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(௧) தி-வாய்-௧௦-௭-௧௦. (௨) பெரியதிருமடல். (௩) தி-வாய்-௰-௯-அ.
(௪) தி-வாய-௨-௩-௧௦. (௫) தி-வாய்-௧௦-௯.
(௬) ர-ஸ்த. (௭) தி-வாய்-௯-அ-௧.

எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அடியேனை வங்கீகரித்தவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

என்று நிரேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந் துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுதலின்றளவு மநவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்பதா மென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்று திருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுகச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா. (உ௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தினத்தில், நிரேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத் தக்க, வகை = ப்ரகாரத்தை, செய்தாய = செய்தருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த தினந்தொடங்கி, இன்றளவும = இந்நாளவரையினும், (பூர்வ வாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செயசோமேயென்று, அநுதவிப்பது = அநுதபிப்பது, (அநுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகண்டும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக்கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம, திருநாடும் = பரமபதத்தையும், எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = க்ருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர். (இப்படி அபாரகருணாஸம்ருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக = இனிசீக்ரமாக, செய்தருளவேண்டும் = அதை க்ருபை செய்தருளவேணும். (உ௫)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீரிவ்வாத்மாவை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹமாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று. அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி, தேவர் திருவடிகளை ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானதைச் செய்தோமென்று அநுதாபிப்பது. இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரைப்பார்த்திப்பாகிற வென்னுடைய க்ரூரகர்மங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் நிவாராதத்ரவிபாசமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர். அவ்வளவுமின்றிக்கே இன்றுஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையுமதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாகவிச்சித்தருளாநிற்கிறீர். இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்புகாலக்கழிவு செய்யாமல் கடுகச் செய்தருளவேணும்.

(அ-கை) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹஸ்ரங்களை யாவிஷ்கரித்தவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்துரக்ஷிக்கவல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, பா(ஶ்ர)வஜ்ஞானைகபாலே அவர்கருத்தறிந்து இப்படி அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்துரக்ஷிக்க, எதத்தேக்ருணுவான்களான பெரியபெருமாள் முதலானோர்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்துரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானோராகவேண்டாவோ வென்னை? அது †நமக்கன்றி யாவர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்.

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாறனருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

---

†உனக்கின்றி

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?
எதிராசாவுனக்கன்றி யாரொருவர்க்காகேன்
உன்னருளாலெனக்கு ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பிலடியேனை யொருப்படுத்துவிரைந்தே. (௨௬)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னரங்கர் தமக்காமோ = (அடியேனுடைய அபராதங்களை க்ஷமிக்க) பெரியபெருமாளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? தேவியர்கட்காமோ = பெரிய பிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? சேனையர்கோன்= ஸேநாதிபதியாழ்வான், முதலான=துடக்கமான, சூரியர்கட்காமோ = நித்யஸூரிகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மன்னிய=நித்யமாயிருக்கிற, சீர் =ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களையுடையரான, மாறன் = நம்மாழ்வார், அருள்மாரி=சேதனர் விஷயத்தில் க்ருபையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமக்காமோ=இவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மற்றுமுள்ள = மற்றுமுண்டான. தேசிகர்கள்=நாத யாமுநாதிகளான ஆசாரியர்கள், தங்களுக்கு மாமோ=அவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? என்னுடைய=அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்குமுடியும்= எவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமாகும்? உனக்கன்றி=தேவரீருக்கன்றி, யான் =அடியேன், ஒருவர்க்காகேன்=மற்றொருவர்க்குச் சேஷபூதனாகேன், உன்னருளால்=தேவருடைய க்ருபையாலே, எனக்கு= அடியேனுக்கு, ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி=ப்ராப்ய ருசியையும் விளைத்து, ஒளிவிசும்பில்=நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்தில், அடியேனை=தாஸனை, விரைந்து =அதிஶீக்ரமாக, ஒருப்படுத்து=சேர்த்தருளவேணும்.ஏ=பாதபூரணம்.

(வ-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களை க்ஷமிக்க "[Telugu-script quotation] -தோஷாயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்" என்றும், (க) "என்னடியார தூசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று பேசும்படியான பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? அவர்க்கும் பொறைக்குவாத்தாய் (௨) "[Telugu-script quotation]-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் (௩) "[Telugu-script quotation] - கிமேதந்நிர்தோஷஃகஇஹஜகதி" என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்க்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் 'சேர்த்தியிலடிமையை ஆசைப்

(க) பெரி-தி-௪-௧-௨. (௨) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௩) ஶ்ரீகுணரத்ந.

பட்டவர்களுக்கு அந்த கைங்கர்ய போகபாகிகளாம்படி (க) "ಅಸ್ಮಾದಿಷ್ವಪಿ ಸುಧೀಷು - அஸ்மாபிஸ்துல்யோபவது" என்று கூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதைகளிலே ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரதர்ஶகரிறே. நித்யமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதான ஆஶ்ரிதவிஷய வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தராய், அத்தை யநுஷ்டாநபர்யந்தமாம்படி (உ)*பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்ளும் நம்மாழ்வார், இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே க்ருபையைவர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார் இவர்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? மற்றுமாழ்வார்கள் க்ருபைக்கு விஷயமாய், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வருக்குள்ள வாசார்யகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? அபராதஸஹரான தேவர்க்கொழியக் கீழ்க்கரான வெத்தனை யதிஶயிததயாவான்களானார்க்குத் தானித்தைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவருக்கும் அஶக்யமாகையாலே (ங)"நிகரின்றிநின்றவென்னீசதைக்கு நின்னருளின்கணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை"என்கிறபடியே தயைகஸிந்துவாய், ஸர்வாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவர்க்கொழிய, அபராதாநாமாலயனான நான் காகத்தைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்காளாகேன்—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்ததேவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர் க்ருபையாலே ப்ராப்யருசியையும் விளைத்து, (ச) "சுடரொளியாய் நின்றதன்னுடைச்சோதி" என்றும், (ரு) "தெளிவிசும்பு" என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யதேசத்திலே அடியேனை (சு) "அங்குற்றேனல்லேன்" என்னும்படி ஆந்தராளிகளாக விட்டுவையாமல் சீக்கிரமாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும். ஒருகோடியில் சேர்க்கவேணுமென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழ்மேலும் கூட்டி நிர்வஹிப்பது. ஒருவேளையிலே, "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுக்கும், "ತ್ವಮಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಭೂಜೀ ಸಕಲಕರಣೋ ನ್ಮಾದನಮಧು-

(க) ரா-யு-க அ-ரூஅ. (உ) கண்ணி-கo. (ங) இரா-நூ-
(ச) தி-வாய்-ரு-கo-ரு. (ரு) தி-வாய்-சு-எ-ரு. (சு) தி-வாய்-ரு-எ-உ

க்ஷமாலக்ஷ்மீப்ருங்கீஸகலகரேணுநமாதகமது" என்றும், (க) "திமிர் கொண்டாலொத்துநிற்கும்" என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்தகமான போகத்தாலே மதித்துஸ்தப்தைகளாயிருக்குமவர்களுக்கும், அச் சேர்த்தியிலே கைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநஸ்நேஹரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், *ஆங்காரவாரமதுகேட்டழுவழுமவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் அச்சேர்த்தியையநுபவிக்கவாசைப்பட்டு (உ) "சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்" என்றும், (ங) "உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து" என்றும், (ச) "உன்னைக்காணுமாசையென்னுங் கடலில்வீழ்ந்து" என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழங்கால்பட்டிருக்குமவர்களுக்கும், மற்றும் க்ருதக்ருத்யராயாக்கை விடும்பொழுதையும், மாக வைகுந்தம்காண்கையையும் மநோரதிக்கிறமுமுக்ஷுக்களுக்கும், ஸர்வதாபரார்த்தங்கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே! தம்மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகள்கண்டு *அவர்பின்படரும்குணனாய் அவர்கள் அவிதேயதையைப்பாராமல், ஸர்வதாபரோபதேஶம்பண்ணியும் அத்தாலே, *ஆளுமாளாரென்கிறவனுடைய தனிமைதீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரையுண்டாக்கி பரஸம்ருத்தியே பேறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவர்க்கேயாய்த்திது கூடுவது; (ரு) "அதுதிருக்தலாவதே" என்று கைவிட்டத்தையிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியருளிற்று. ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது; (சா) "மருள்கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே யிராமாநுசன்செய்யும் சேமங்கள் மற்றுள்ளார்தரமோ" என்றிறே அமுதனாரு மருளிச்செய்தது. "[illegible]- பரம்நதத்கரீயாம்ஸம்" இத்யாதி. (உ.சா)

(அ-கை) இவர் "ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவிரைந்தே" என்றவநந்தரம் அவரும், (எ) "வானேதருவானெனக்காய்" என்னும்படி மோக்ஷப்ரதாநத்திலே ஸத்வரராயிருக்கிறபடியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான இவ்விபூதியிலுண்டான தடங்கலுமநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான அவ்விபூதியிலுண்டான தடங்கலும் உபாதேயமாயற்றபின்பு, அவற்றின் விஸ்மரணாநுஸ்மரணங்களான க்ருத்யாக்ருத்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதித்தருளுகிறார்.

(க) தி-வாய்-அ-ரு-உ. (உ) தி-வாய்-ச-அ-க0. (ங) தி-வாய்-ரு-எ-உ.
(ச) தி-மொ-சு-சு-ங. (ரு) பெரியதி-உரு. (சா) இரா-று. (எ) தி-வாய-க0-அ-தி

இவ்வுலகிலினியொன்று மெண்ணாதேநெஞ்சே?
இரவுபகலெதிராச ரெமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களநுபவத்தை
இவ்வுயிருமதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமத்தையென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே.

நெஞ்சே=மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனிஒன்றும்=இனியொன்றையும், எண்ணாதே=சிந்தியாதே, இரவு பகல் = இராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும்=இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன்=புஷ்பவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன், அங்கு=அந்தப் பரமபதத்தில்,இருக்குமிருப்பை=திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள்=நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கள்தமை=ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும்=இந்த ஆத்மவஸ்துவும, அதுக்கு = அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = ப்ராப்தனாயின்று, இழந்துகிடந்தது=அத்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதை=என்று சொல்லுமதையும், என்றும்=எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க்கிடக்கும், வெவ்வினையால்=க்ரூரகர்மங்களால், வந்த=உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை=தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, விளையும்=பலிக்கும், இன்பந்தன்னை=நிரதிசயாநந்தத்தையும், முற்றும்=இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு=சிந்தித்துப்போரு. (உஎ)

(வ்-ம்) பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! "అథ దేహావసానే చ త్యక్తసర్వేతరస్పృహః-அத தேஹாவஸாநேச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:" என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்க ளெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று நேரேயறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவைவற்றிலேகதேசமும் அங்கீகாரயோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையு முண்டாக்கியருளி,

இனிமேல்வருங்கொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தை
யும், அந்தலோகமெல்லாம் நிறம்பெறும்படி (க) "எழில்மலர்மாதருந்
தானு மிவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க வினிதுடன்வீற்றிருந்து" என்
கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்
கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனை வ்யாவ்ருத்தித்தோற்றவ
ங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ) "அடியார்கள் குழாங்
களை" என்கிற ப்ராப்யமானவவர்கள் ஸமூஹந்தன்னையும், அவர்கள்
ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்
வாத்மாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனாய்வைத்து அத்தை இழந்துகிடந்த
தென்கிறவவற்றையும், அத்யாபி அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தக
மாய்க் கிடக்கும் (ங) "பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கி
றபடியே க்ரூரகர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாங்காலத்
தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஶயாநந்தத்தையும்
இப்படி யுக்தங்களாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவை யெல்லாவற்றை
யும் திவாராத்ரவிபாக (ஹா ழ) மறயிடைவிடாமல் ஒருப்பட்டிருந்து
சிந்தித்துப்போரு. அன்றிக்கே உக்தங்களான வவற்றிலொன்றும்
விடாமலொருப்பட்டிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம். "இவ்வுலகினினி
யொன்றுமெண்ணேகே" என்கிற விதுக்கு (ச) "மருளொழிநீ"
என்று சொல்லுகிற அந்திமதஶா விரோதியான அர்ச்சாவதார
ப்ராவண்யமாகவுமாம். (உஎ)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்
லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானுடைய க்ருபையாலே
உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்.

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பலகலைகடம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும்பிறர்க்குக்
காதலுடன்கற்பித்துங் காலத்தைக்கழித்தேன்

(க) தி-வாய்-எ-க0-க. (உ) தி-வாய-உ-ங-க0
(ங) திருவி-க (ச) தி-வாய்-க0-கூ-க.

பண்டரீகைகேள்வனுறை பொன்னுலகுதன்னில்
போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிங்கேயிருந்தேன்
எண்டிசையுமேத்து மெதிராசனருளாலே
எழில்விசும்பேயன்றி யிப்போதென்மன மெண்ணாதே.

பண்டு=பூர்வகாலத்தில், பலவாரியரும் = ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரரா யிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவரும், (ஏககண்டமாய) பாருலகோருய்ய= இந்தப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதநர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே= இவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பல்கலைகள் தம்மை=பலப்ரபந்தங்களை, கண்டதெல்லாம்= பார்த்ததெல்லாம், எழுதி=லிகித்து, அவை= அவற்றை, கற்றிருந்தும்= ஆசார்யமுகத்தாலே யப்யஸித்திருந்தும, பிறர்க்கு = அந்யருக்கு, காதலுடன் = ப்ரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன்=காலத்தைப் போக்கினேன, புண்டரீகை கேள்வன்=நளிநவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில் = நித்யவிபூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேணுமெனகிற ஸ்மரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிங்கே யிருந்தேன் = இவ்விபூதியில ஆசையுள்ளவனாய் வஸித்தேன், எண்டிசையும = அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும், ஏத்தும் = தன் வைபவத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம பண்ணும்படியான, எதிராசன் = எமபெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழில்விசும்பையன்றி=விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தையே யொழிய, வேறொன்றை இப்போதென்மனமெண்ணாதே= இப்போதென் மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது.

(வ்-ம்) நல்லடிக்காலமான பூர்வகாலத்திலே, ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரராயிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவருமேககண்டமாய், இந்த பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதநரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்தில் ஸ்னேஹமாகச் செய்தருளும் பலப்ரபந்தங்கள்தன்னை(க)"தெரித்தெழுதி" இத்யாதிப்படியே, ஆதராதிசயத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் லிகித்து அத்தை ஆசார்யமுகத்தாலே அப்யஸித்து, தந்நிஷ்டனாயிருந்தும், இந்நிஷ்டையில்லாதவந்யரும் தந்நிஷ்டரா யுஜ்ஜீவிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அப்யஸிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன்; (உ)"தாமரையாள் கேள்வன்" என்னும்படி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், நித்ய

(க) ௬-திருவ-௬௬ (உ) ௧-திருவ-௬௭

வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்துல ம்பாக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேஶமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்தனாய் வஸித்தேன்.

(க) *திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனையாலே அஷ்டதிக்கிலுமுண்டானவர்களும் தன்னைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்தையேயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது. இதொரு க்ருபாவிஶேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து; இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில்.　　　　(உ௮)

(அ-கை) இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஶீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணியருளின விஜயபரம்பரைகளைச்சொல்லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்.

தாழிசை.

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
　　சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
　　வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
　　கொடியதர்க்கசரம்விட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
　　மிக்கயாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியகடலை வற்றுவித்து = சாக்கியராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்தி கிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, மிகுசாங்கியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக் வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(க) இரா-நூ-

களாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாத வாதிகளுடைய, வாய் = வாக்கை, தகர்த்து = தம் வாக்காலே பக்நமாம்படி பண்ணி, அறமிகுத்து மேல்வந்த = அதிக்ரமித்து மேன்மேலும் வந்த, பாசுபதர்சிந்தியோடும்வகை = பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்ரன் தன பரிவாரத்தோடு ஓடினாப்போலே, தன் பக்தர்களான சிவசமயத்தோர்களும் சீறுபாறாகச் சிதறி யோடும்படி, வாதுசெய்த வெதிராசனார் = வாதம்பண்ணியருளின யதிராசர், கூறும் = பிதற்றுகிற்பதாய், மா = பெருத்திருப்பதான, குருமதத்தோடு = ப்ரபாகரமதத்தோடு, ஓங்கிய = உயர்ந்திருப்பதான, குமாரிலன் மதமவற்றின்மேல் = பாட்டமதமென்கிற வவைற்றின்மேலே, கொடியதாகச்சரம்விட்டபின் = க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்க ஶரத்தை (பாணத்தை) ப்ரயோகித்த பின்பு, குறுகிமாய வாதியரைவென்றிட = மாயவாதிகளிருந்த விடத்திலே சென்று கிட்டியவர்களை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதில்வரும் = மிகுத்துகாவித்து வாதத்திலே வருகிற, பார்க்கரன் மதவிலக்சடிக்கொடியெறிந்துபோய் = பாஸ்கரன் மதமென்கிற வோகொடிகள் குருக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறிந்துவிட்டு அப்பால்சென்று, மிகக யாதவமதத்தை மாய்த்த = அதிகமான யாதவப்ரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின, பெருவீரர் = மிக பராக்ரமத்தையுடைய எம்பெருமானார், நாளுமிகவாழியே = நித்யாபிவிருத்தமாம்படி மங்களத்தை யுடையராகவேணும். (உகூ)

(வ்-ம்) "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌃-ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:"என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மஸாத்காம்படிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஶாக்யராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து; அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யகிரியை வாக்வஜ்ரத்தாலேசே (𑌛𑍇) தித்திட்டு; ப்ரதிகோடிகளாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாக்கை ஸ்வவாக்காலே (𑌭𑌗𑍍𑌨) பக்நமாம்படிப்பண்ணி;

மிகவுமுத்ததராய் மேல்வந்தபாசுபதர், பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்திரன் ஸபரிகரனாயோடினாப்போலே, தத்பக்தர்களானவிவர்களும், சீறுபாறாகச்சிதறியோடும் பிரகாரம் வாதம்பண்ணியருளினவராய், ஏதேனுமொன்றை ஜல்பியாநிற்பதாய், பெருத்திருப்பதான ப்ராபாகாரமதத்தோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமென்கிற வவற்றின்மேலே, க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்கஶரத்தை ப்ரயோகித்தபின்பு, எங்கும் பரந்திருக்கையாலே, மாயி

களிருந்த விடத்திலேசென்றுகிட்டி, (க) "வாதில்வென்றான் நம்பி ராமாநுசன்" என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைத்து வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்ஶந நிரஸநத்தாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(வி)வ்ருத்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமதம் ; குமாரிலன் மதம்=பாட்டமதம. "கொடியெறிந்துபோய்"என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிப்பேயாகவுமாம். வந்தவாதியரென்றும் பாடம்சொல்லுவர். (௨௧)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஶ்ரமந்தீர, ஸ்ரீ பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்காகர்ஷகமாயிருக்கையாலே, பாதாதிகேஶாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணியருளுகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்.

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி
திருவரையிற்சாத்திய செந்துவராடைவாழி
ஏராருஞ்செய்யவடிவெப்பொழுதும்வாழி
இலங்கியமுந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள்வாழி
சோராததுய்ய செய்யமுகச்சோதிவாழி
தூமுறுவல்வாழி துணைமலர்க்கண்கள்வாழி
ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில்வாழி
இனிதிருப்போடெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே. (௩௦)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஶிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-௫௮.

முகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ர ஹமும், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தம மென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாகைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாந தீக்ஷிதங்களாய, ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஶக்தியை யுடைத்தாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணைத்து செடித்தாயிருப்பனவாய, அதுக்குமேலே வகுளதுளவீ நளிநாக்ஷ மாலாலங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவேணும், சோராத-துய்ய-செய்ய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரிததாஶநத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரித ஸ்ரஸநத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய, ஶோபாவஹமாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், அழுறுவலவாழி = ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியைப்ரகாஶிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்கள்வாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காருண்யாம்ருதப்ரஸாரண சீலமாய ஆஶ்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாக்ஷிக்கிற த்வந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகு மாறாமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும்; ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும நிறம்பெறுத்துவனவாய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீசகுவர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொனமலையின பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியிலே வெள்ளியதான த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரத்தா லுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில் = உபயவேதாந்த ப்ரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். (௩௦)

(வ்-ம) ஆஶ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடுவாசியற வெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (௧) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்னுமா.

(௧) திருக்குறு-௪

போலே (எ) "இராமாநுச னடிப்பூ" என்று சொல்லப்படுமதாய், அத ஏவ பரமபோக்யமாய், நமக்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப் போதுகள் போதுசெய்யாமல், ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும். அதுக்குமேலே ஆஸ்ரயாகாரத்தாலே பரிஶுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (உ) "శేషాంశ్చైవ ... -ஶேஷதாகாஷாயவாஸஸீ" என்னுமாப்போலே பாரதந்த்ர்ய ரஞ்ஜநார்ஹத்வ ஸூசகமாய் திருவரையூந்தாப்போலே திருவரைக்கலங்காராவஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே சூழ்ச்சாற்றி மிக்கசிவப் பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஸமாஶ்ரயமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேயிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய், (ங) "రూపమేవాస్యైతన్మహిమానమాచష్టే - ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநமாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகமபுறம்பொசிந்தாப்போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத்திலும், "నిత్యం నిత్యాకృతిధరమ్ - நித்யம நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும்படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதிகோத்தமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமா யிருப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமபபுகரோடே நித்யமாயிருக்கவேணும்;

அதுக்கு அநந்தரம் †இரண்டிடத்திலு மாவாய், (ச) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకో మహాత్మనః - பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்யலோகோ மஹாத்மந:" என்கிறபடியே, ஸர்வர்க்கும் விஶ்ராந்திஶாகியான பொற்கற்பகத்தினுடைய ஶாகைகளாய், அதஏவ மோக்ஷப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்நோத்தரணசக்தியையுடைத்தாய், இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாம்படியான குணத்தாலே பணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய், (ரு) "தோளார் சுடர்த்திகிரி சங்குடைச் சுந்தரன்" என்னும்படி, தோர்முலோல்லாஸிசக்ராம்புஜங்களையுடைத்தாய், ஆகர்ஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமாயிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வதளதுளஸீநளிநாக்ஷமாலா

(க) இரா-நூ-க0அ. (உ.)
(ங) (ச) ரா-ஸு-ந-க-அ-க.
(ரு) ஞாநஸாரம். † இரண்டட்டத்திலுமுளவாய்.

லங்க்ருதமாயிருக்கிற யுகளபாஹுக்களானவை, உத்தமான குண ங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே (க) "ப்ரஹ்ம ஹ்ருத இவ ஸௌம்ய தே முகம் பாதி - ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம்பாதி" என்றும், (௨) "முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஸ்ரிதகார்யத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஸ்ரிதநிரஸநத்தி லநாயாஸத் தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஸோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்.

அதுக்குமேலே (௩) "ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம் - ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரமபிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்தினுடைய விகாஸமென்னும் படியாய், (௪) "மின்பன்னிலா முத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து" என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண் டான சந்த்ரிகையைப் ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யென் றுமுளதாயிருக்கவேணும். அதுக்குமேலே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணம்ருத ப்ரஸாரணசீலமாய், ஆஸ்ரிதரை யம லங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, த்வந்த்வாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்;

கீழுக்தங்களான விவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெ றுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்தாமரை பரப்புமாறப்பூத் தாப்போலே, சிவந்ததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய் ஸர்த்வதா ஸ்ரயண ஸூசிதஸக்தியை யுடைத்தானத்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரதா ரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும். கீ ழுக்தமான வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டா நஸக்தியாலே குத்ருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாயு மாஸ்ரிதர க்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (௫) "வைய

(க) (௨) தி-வாய்-௩-க-க. (௩) வி-பு-௫-கள-௨௦. (௪) தி-வாய-௬-௨-௫. (௫) தி-வாய்-௪-௩-கக

மன்னிவீற்றிருந்து" என்னும்படி வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற, ஹம்ஸஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸாஸமாக விருக்குமாபோலே, பரமஹம்ஸரானதாமும், "సంసేవితః ஸப ஸேவித:" இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶகராய் இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (௧) "పద్మాసనోపవిష్టం-పరతత్త్వబోధముద్రమ్-பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பாதத்வபோதமுத்ரம்" என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகயாய், உந்நித்ரபத்மஸ்வரூபகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதாதர்ஶநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும். (௨) "அன்னமதாயிருந்தங்கற நூலுரைத்த" என்னக்கடவதிறே †"தோராருதய்ய செய்ய முகச்சோதி" என்றும் பாடம் சொல்லுவர்; "ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்" என்னுமாப்போலே, சீராருமென்கிறத்தை திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம். எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *வாயி-லெவஹ்ம்ஜநாநிவத-பார்த்திவ்வயஞ்ஜநாங்கிதமாயிறே யிருப்பது. (௫௦)

(அ-கை) அஸக்ருதாவ்ருத்தி அபேக்ஷாகார்யமாகையாலே மீளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யருளினமைக்கும, மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளினவையெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறார். கீழ்ப்பாட்டுவிக்ரஹபரம். இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்.

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான்வாழியே
  அடர்ந்துவருங் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
  தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான்வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
  மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
  அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே. (௫௧)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே = மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நித்ய

(௧) பராங்குஶாஷ்டகம். (௨) தி-மொ-௧௧-௯-௮. † தோராத.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிற இவர்களை, அறத் துறந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றி யிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைக்கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், அற = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போக்கடித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = திருச்செல்வமெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான் வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருள வேணும், மறைதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களை யெல்லாம், வாய்மொழிந்தான் வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண அருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும்; மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = த்ராவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும். அறமிக = அதில் தாத்பர்யமான ஸரணாகதி தர்ம ஜ்ஞானத்திலே விருத்தியடைய, நற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஸரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும். (௩௧)

(வ்-ம்) (௧) "శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிணः" என்கிறபடியே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிகளை மூலச்சேதநம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருள வேணும். மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (௨) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். (௩) "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கலி" என்கிற படியே, இவைக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட (गाढ)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஸேஷமுமில்லாதபடி மு

(௧) வேதார்த்தஸங்க்ரஹ. (௨) இரா-நூ-௯௩. (௩) இரா-நூ-௪௯.

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும். அநந்தரம் "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯 - ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஶ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும்.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்திபோக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (௧) "வளர்த்தவிதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர். வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ஶரணாகதிதர்மம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும் அழகாருமை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறைத்து வைத்தாப்போலே யிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், ஸ்வதஃ உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். "அறமிகுநல் பெரும்பூதூர்" என்று பாடஞ்சொல்லுவர். அப்போது (௨) "இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியன்" என்கிற தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல். (௩௧)

(அ-கை) கீழ்மிகுநற்பெரும்பூதூர் அவதரித்தாரென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தைப் ப்ரீதியாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டப்பிரபாகரர் தங்கள்மதம்
  சாய்வுறவாதியர்மாய்குவரென்றுசதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலிபிங்கினி யீறுநமக்கிலையென்றுமிகத்தளர்நாள்
  மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவர் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
  மன்னியதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(௧) திருவாய்மொழி தனியன். (௨) இரா-நூ-கூ.

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்தபெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே. (௩௨)

சங்கர = சங்கரன்மதம், பார்க்கர = பாஸ்கரன்மதம், யாதவ = யாதவ ப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்டமதம், ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம்) சாயவுற = நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர் = வாதியர்களான ஶங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று = ஜயமின்றி நசிப்பர்களென்று, சதுமறை = நாலுவேதங்களும், வாழ்ந்திடுநாள் = அர்த்த பௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவிருத்தமாம் திவஸம், வெங்கலி = க்ரூரமானகலியும், இங்கினி வீறுநமக்கிலையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம பண்ண ஶக்யமன் றென்று, மிகத்தளர்நாள் = மிகவும் நிலைகுலைந் திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம்சுமை = நம்தலைச்சுமை, ஆறுமென = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான அர்ச்சாஸ்தலங்களை யாதரிக்கு மவர்களாகையாலே) மங்கையராளி = திருமங்கை யாழ்வாருடையவும், பராங்குச = நம்மாழ்வாருடையவும், முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, முளைத்திடுநாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை = பெரிய திருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடுநாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம். செங்கயல் வாவிகள் = சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ் = சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல் = விளைவயல்களினுடைய, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த = நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர் = ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார் = ஸ்ரீமானும் இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெருமானார், வந்தருளியநாள் = வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரைநாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம். (இதுவுமொருநாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜ திவாகர:" என்னக்கடவதிறே.) (௩௨)

(வ்-ம்) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்வாருமாய் இப்படி வி(பா^க)பாகத்வயகுதிருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேதார்த்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகதர்மம் தலைசாயும்படிவந்து கிட்டியிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தா யபி(வி)வ்ருத்தமாம் திவஸம்.

(க) "கலியும் கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்றசொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம்பண்ண ஶக்யமன்றென்று, மிகவும் நிலைகுலைந்திருக்கப்பண்ணவற்றான திருநக்ஷத்ரம். கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, "ఆర్యంధరా పుణ్యవతీ-விஶ்வம்பரா புண்யவதீ" என்றும், (உ) "தவந்தாரணிபெற்றது" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம்தலைச்சுமைகழியுமென்று துக்கத்தைவிட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிறதிருநக்ஷத்ரம்; இனி பூமியிலுண்டானவர்ச்சாஸ்தலங்களை யாத்ரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசாபி (భిధ)தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்.

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பணணுகிறகோயில், (௩) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வ ஸ்வ ஸம்ருத்தியையடையுமோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம். இதுக்கெல்லாமடியாய், (௪) "அங்கயல்பாய்வயல்" என்னுமாபோலே, சிவந்தழகிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களிலுலே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய ஸ்ரீமானுப், இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரானவெம்பெருமானு ரவதரித்தருளின திவஸம் திருவாதிரை திருநக்ஷத்ரம்.

இதுவொருநாளே! "శ్రీమాన్ ఆవిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః- ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகரః" என்னக்கடவதிறே.- "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்று முவந்திடுநாள்" என்கிறதுக்கு, தத்ரஸ்தரான ஸ்ரீவேஶ்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி; மன்றல் =பொருந்தலும், நிலைப்பாடும். ஆறுதல்=சமித்தல். (௫) "உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்கு" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்கள்தான் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

---

(௧) தி-வாய்-௫-௨-௧ (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) திருவி- (௪) இரா-நூ-௧௦௮. (௫) இரா-நூ-தனியன்.

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார். (௫௨)

(அ-கை) கீழ்ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, "ప్రాసఙ్గికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளினாப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதி தத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞராநதேவர், அஜ்ஞனானவடியேனை விலக்ஷணமான தேசத்திலாரோஹிப்பித்தருளாத் திருவுள்ளமாகில், விஸ்மரித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தம்மையே கேட்கிறார். (௫௨)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடன்யானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே. (௫௫)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம, என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவீர், யான் = அஜ்ஞனானவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதைமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனை, இனி - உன்னருளால்=இனி தேவர் க்ருபையாலே, இவ்வுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத்தை விடுவித்து, ஏராரும்=திவ்யாலங்கார பரிபூர்ணமான, வைகுந்தத்தேற்ற=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுண்டேல் = திருவுள்ளமுண்டாகில், பின்னை=அநந்தரம, விரையாமல்=த்வரியாமல்,மறந்திருக்கிறதென்=நிருத்யோகராய் விஸ்மரித்தெழுந்தருளி யிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? பேசாய்=அத்தை யருளிசசெய்தருளீர். (௩௩)

(வ்-ம்) த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநஶூந்யதையாகிற மௌர்க்க்யத்தைப்போக்கி, சேஷபூதனானவடியேனை, (௧) "வினையேனையுனக்கடிமையறக்கொண்டாய்" என்கிறபடியே, சேஷத்வாநுகுணமாக தாஸ்யத்தைக்கொண்டருளின ஸ்வாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகாலாவதி இந்தஹேயமானதேஹத்தோடே, இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற நானிருப்பன்; "இன்னகாலத்திலே தேஹம் முக்தமாம், இன்னபிரகாரத்தாலே இந்த தேஹவிமோசநம், இந்த ஸ்தலத்திலே" என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய், ஸர்வஜ்ஞானதேவர் அறிந்தருளுவீர். அஜ்ஞனான நானிவற்றிலேகதேசமு மறியேன்.

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிறவென்னை, இனிதேவர் க்ருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ்யாலங்காரபரிபூர்ணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத் திருவுள்ளமுண்டாகில், அநந்தரம், (௨)"விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபடியே த்வரியாமல் நிருத்யோகராய், விஸ்மரித் தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை யருளிச்செய்தருளீர். தேவர்க்கு க்ருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாதநமித்தலையி லில்லையாயிருக்க, காலவிளம்பம் கார்யமென்னென்று கருத்து; "அமர்ந்திருக்கிற தென்பேசாய்" என்றுபாடஞ்சொல்லுவர். நினைவுண்டேலென்று, வித்தவத்கரிக்கிறதாகவுமாம். (௩௩)

(அ-கை) நமக்கு க்ருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான்களையும், நிர்க்க்ருணராம்படி பண்ணுமதான உம்முடைய ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்கள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, (௩)"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி"-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி"

(௧) தி-வாய்-௪ ௬-௯. (௨) தி-வாய-௧௦-௬-௩. (௩) கீ-௧௮-௬௬.

என்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ? ஆகையாலே, த்வதநந்யனான நான் பாபபலங்களை புஜியாமல், முக்தனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

முன்னைவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்தும்யானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோசொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
டுழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழிதில்மாற்றி
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே. (௩௪)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைதொகை = பாபஸமூஹங்கள, அனைத்தும = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்றருளிச்செய்த, அரங்கர் = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்யவேண்டும், (இவ்வர்த்தம யதார்த்தமென்னுமது தேவர்தா மருளிச்செய்யலாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈஶ்வரவசீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவேயாதாரையாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸநமாகப் போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்.) (௩௪)

(வ்-ம்) "పూర్వాఘముత్తరాఘఞ్చ సమారబ్ధమఘంతథా - பூர்வாகமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகம்ததா" என்கிற படியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வர்க்கத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (க) "మామేకం శరణంవ్రజ, అహంత్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனானவனே, வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவென்னை அநந்யஶரணராய் ஶரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென் றருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (உ) "ఏశ్యస్తాపదిశే-வஶ்யஸ்ஸதாபவதிதே" என்கிறபடியே த்வதீ(ய)னன்றோ? இவ்வர்த்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஈஶ்வர வஶீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்கு மெனக்குமென்ன சேர்த்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னாலே அநுபாவ்யமாயிருக்கிற ப்ரபலகர்மங்களை, (௩) "கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலே ஸவாஸநமாகப் போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே த்வதேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர். ஏர் = அழகு. ஆர்தல்=மிகுதி. (௩௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், க்ருபையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அத்தையு ‡ மதிகரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்திரியபாரவஶ்யத்துக் கடியானபாபங்களைப்போக்கி, த்வதேகமநாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணாய்

(க) கீ-கஅ-௬௬. (உ) யதிராஜவிம்ஶதி. (௩) தி-வாய்-க-௬-க0.
‡ அதிகரமித்து.

தெருளாரும் கூரத்தாழ்வானு மவர்செல்வத்
திருமகனார்தாமு மருளிச்செய்த தீமைத்
திரளானவத்தனையுஞ் சேரவுள்ளவென்னைத்
திருத்தியுய்யக்கொள்ளுமவகை தேருமெதிராசா. (௩௫)

அருளாலே = கிருபையாலே. அடியேனையபிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனாம்படி யபிமானித்தருளி, அநவரதம = நிரந்தரம், அடிமைகொள்ள = நித்யகைங்கர்யம் கொண்டருள, நினைத்து நீயிருக்க, = தேவர் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, புலன் = இந்த்ரியங்களினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை, வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல் = ப்ரபலமான, வினையை = கர்மங்களை, மாற்றி = அதில்நின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உனபால் = தேவர் விஷயத்தில், மனம்வைக்க = மநஸ்ஸைவைக்கும்படி, பண்ணும் = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும் = ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகூரேசரும், அவர் செல்வத்திருமகனார்தாமும் = அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் நைச்யங்களை யருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமூஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உய்யக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிக்கபண்ணியருளும், வகை = ப்ரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தேரும் = சிந்தித்தருளும். (௩௫)

(வ்-ம்) (க) "కూరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాస్తు సఙ్కుచితమేవ-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம்। அத்யாப்ய ஸங்குசிதமேவ" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான கூரத்தாழ்வானும், அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையராய், அதடியாக, (உ) "శ్రీరఙ్గరాజకమలాపదలాలితత్వమ్-ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளிதத்வம்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டர் தாமும் ஸ்வஸ்வநைச்யங்களை (௩) "బుద్ధ్వాచశోచ-புத்வாசசோச" (௪) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" இத்யாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமூஹங்களானவை யொன்றொழியாமலெல்லாஞ்சேரவுண்டானவென்னை (௫) "செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்" என்னும்படி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி

(க) யதிராஜவிம்ஶதி. (உ) ர-ஸ்த-க-கஎ. (௩) வர-ஸ்த-எக. (௪) ர-ஸ்த. (௫) கண்ணி-க0.

க்கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குற்றைக்கநந்யார்ஹனும்படி யபிமாநித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (௧) "[illegible]-ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததேஹா" என்கிறபடியே, இந்த்ரியபரிச்சிந்நங்களானவிஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடையவநிவர்த்யமான ப்ரபலகர்மங்களை, அதில் நின்றும் முகம்மாறப்பண்ணி, (௨) "தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, ப்ராப்தவிஷயமான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும். யதாந்வயமாக யோஜிக்கவுமாம். (௩௫)

(அ-கை) "மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையைமாற்றி" என்றபின்பு மனைநடையாடக் காணகைபாலே, அத்யந்தஹேயமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸுகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடாநின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகர்மங்களின்னதென்றறியேனென்கிறார்.

நேரிசை வெண்பா.

‡வாசனையிலூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
வேதென்றறியே னெதிராசா — தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடரும்வந்து. (௩௬)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களில், ஆசை = அபேக்ஷையானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தான்வந்து = தானே மேல்விழுந்து வந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது. விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸநையில்பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = தார்ட்யமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமத்தலன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய ப்ரபலகர்ம

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி. (௨) தி-வாய்-௧-௫-௧௦, ‡ வாதனை.

மோ, ஏதென்று = எதுவென்று, அறியேன் = அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணமின்னதென்றறிந்து அதனைத் தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணு மென்று கருத்து). (௩௪)

(வ்-ம்) இவ்வாத்மாவுக்கத்யந்தம் பொல்லாங்குதானாயிருக்கிற (க) "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்த்ரியபரிச்சின்னமான விஷயஸுகங்களிலபேக்ஷை (உ) "ஹர ந்திப்ரஸபம் மந:-ஹரந்திப்ரஸபம் மந:" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற வடியேனுடைய மநஸ்ஸை மேல் விழுந்துவந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது. இந்த ருசிக்கு ஹேது(௩)"దుర్వాసనాదృఢమతిస్సుఖమింద్రియోత్థం హాతుంన మే మతిరలంవరదాధి రాజ-துர்வாஸநாத்ருடமதஸ்ஸுகமிந்த்ரியோத்தம் ஹாதும் நமே மதிரலம் வரதாதிராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸனையிலே பற்றியிருக்கிறதார்ட்டியமோ? அன்றிக்கே (௪)"மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஶ்யமாதல், ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத லன்றிக்கே யிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென் றறிகிறிலேன்; இதுக்கு நிதாநமின்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருள வேணுமென்று கருத்து. அடருகை = மேலிடுகை. "அருளாலே" "வாதனை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. (௩௪)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்துப் பதருகிறீர். நாமதாமும் அவற்றின்கையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும்; இப்படி யஞ்சுகிறவும்மை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது—"ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நிறம் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும். ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய வபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானுருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாக்கப்புகுகிறது. இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாக்கி அபேக்ஷிதஸம்விதாநத்துக்கு விரோதியானபாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாததுக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

(க) தி-வாய்-௪-௯-௧௦. (உ) கீ-உ-௬௦
(௩) வர-ஸ்த-௭அ (௪) தி-வாய்-௧-௪ ௩.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குன்றா
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௫௭)

இன்றளவும்=இப்போதளவும, இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதி காரம, மேலும்= இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம்= எப்போ துண்டாகும? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய்=இத்தை தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிரா சா=எம்பெருமானாரே, குன்றா=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான,வினைத் தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் பொகட்டு, மேலை=ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், எனை = அடி யேனை, கடுக = சீக்ரமாக, எற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம? (௫௭)

(வ்-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண் டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தை தேவரருளிச்செய்யவேணும். இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒ ன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (க) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (உ) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹா மான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும ஶீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்றாலே எல்லாம் அஶக்யமாய், தேவராலே எல் லாம ஶக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றுகருத்து. (௫௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மென்றத்தை, †தார்க் கிகஶப்தநியாயத்தாலே தர்ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு,தத்ஹேதுபூர்வ மாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொலெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்

(க) தி-வாய்-௫-௯-உ. (உ) தி-வாய்-அ-௬-கக. † லௌகிக.

உன தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கவின்றும்
அநுதாபமற்றிருக்கையால். (௬அ)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது. உன = ப்ராப்தசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய அப்ராப்தவிஷயங்களான வற்றையே, உகக்க = அநுமோதிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அநுதாபம் = இப்படி அப்ராப்தமான விஷயங்களைவிரும்புவதே! என்கிற பஶ்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அஞ்சில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவர் = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பதுவயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்றுசொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, எனக்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௬அ)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "நிமனம்" என்னும்படி க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது, (உ)"யாதானும் பற்றிநீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்த விஷயங்களானவற்றையே யநுமோதிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்றநுதபிக்கவேண்டும்படியான தசையை ப்ராப்தமாயிருக்கிற வின்றும் அநுதாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே,(௩)"தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமதசையான வைம்பதுவயஸ்ஸிலும் விவேகஸம்பந்தயதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற விந்த லௌகிகஸப்தம் எனக்கே அம்ஸமாயிற்றே? ஆகையால். ஸ்வஹிதத்தி லஜ்ஞனான வெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்கடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து. "நெஞ்சமும் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்ற பாடமானபோது "அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியரென் சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்று மநுதாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா ளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௬அ)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்"என்று அவர்க்கநுமா யப்ராப்தங்களாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

(க) தி-வாய்-உ-எ-அ. (உ) திருவி-கூ௫. (௩) வி-பு-க-௧௭-௭௫.

விரஸமாயிருக்கிற வும்மை அவரெப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறு ரென்று பார்ஶ்வஸ்தர்க்கபிப்ராயமாக, ஆஶ்ரயண தசையிலே குண ஹீநனாய், அத்தாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத்தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றுமர்த்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார்.

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
தாம்புகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல்—தீம்பனிவ
னென்றறிந்தென்னை யிகழார் எதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால். (௩௬)

வேம்பு = வேப்பிலையும், கறியாக = கறியமுதாக, விரும்பினார் தாம = அபேக்ஷித்த தாமகள், கைத்ததென்று = கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புகடாதே = உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும் = புஜிக்கிற, தன்மைபோல = ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று = இவன் துஷ்டனென்று, அறிந்து = விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமானார், அன்று = அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்தில், அறிந்து = தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால் = அந்த தோஷத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார் = உபேக்ஷித்தருளார்.

(வ்-ம்) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமேன்று" என்கிறபடியே, ஸரஸமானவற்றை யுபேக்ஷித்து, அத்யந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதான வேப்பிலை முடக்கமாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்ஶமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க் கைத்ததென்று அத்தைவிரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அத்தை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானாரிப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார். (உ) "ஸதோஷஸ்யஸந்த்யஜேயம்" என்னும்படி யிதோரங்கீகாரதார்ட்ட்ய மிருந்தபடியென்னென்று கருத்து. (௩௬)

(அ-கை) உம்முடைய தோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில் மேலுள்ளதும் நாமே க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-௧௦. (உ) ரா-யு-க௮-௩

ருக்கு நினைவாக த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோக்கி, அதுக்கசலான ஸம்ஸாரத்திலிராமல் அநுபவத்துக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சேர்த்து, அதுக்கிடைச்சுவர்தள்ளிப்போகடவேணுமென்கிறார்.

அவத்தேபொழுதை யடியேன் கழித்திப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ—திவத்தேயான்
சேருமவகையருளாய் சீரரெதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப்போக்கு. (௪0)

அடியேன்=தாஸபூதனான நான், பொழுதை=தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே=வ்யர்த்தமாக, கழித்து=போக்கி, இப்பவத்தே=விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது=பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ=தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குசேருமோ? திவத்தே=பரமபதத்தை,யான்=அடியேன், சேருமவகை=அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய=கருணை செய்தருளீர், சீர்=ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே, ஆர் = பூர்ணரான, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! போரும = ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும, இனி இவ்வுடம்பை=இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு=போக்கியருளவேணும். (௪0)

(வ்-ம்) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக் கடைத்தவிலக்ஷணமானகாலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியே னப்படிப்பட்டவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்திபிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கமாய்.(க)"பரந்தாமமென்னுந்திவம்" என்னும்படியான தேசத்திலேயபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகார மிரங்கியருளவேணும்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும். இனி பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடேபொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும்; இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு=ஸ்வபாவம், "அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமதுபண்போ" என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௪0)

(க) இரா-நூ.

(அ-கை) ஆனாலும் முன்னைய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கூடுமத்தனையோ வென்னில்; அஸத்ருஶாபராதனான வடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிபந்தநமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்குமவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென் கிறார்.

> எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
> உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
> வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
> ஏழைக்கிரங்காயினி. (௪௧)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார் = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதயை பண்ணியருளவேணும். (௪௧)

(வ்-ம்) (க) "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு" என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, மாத்ருஶாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) "அருளுக்குமஃதேபுகல்" என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம் பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) "తదహం త్వదృతే న నాథవాన్ -ததஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந்" இத்யாதிவத். (௪௧)

(க) இரா-நூ-௪அ. (உ) ஸ்தோ-ர-௫௧.

(அ-௪௧) "இப்படி யாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை யாவிஷ்கரிக்குமதிகாரிகளைப் பெற்றோமே" என்றுகந்து, எதிராசமாமுனியான வெம்பெருமானார் இவர்க்கினிப் பெறவேண்டும்பேறுகளை மநஸ்ஸம்பண்ணுவது, இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகாநிற்க, அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரக்ஷித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி (க)"உண்ணிலாவியில்" என்றபடியே, இந்த்ரியபயாக்ரோசமான பாசுரத்தாலே, தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையடராம லிரங்காய் யெதிராசா
உன்னையல்லா லெனக்குண்டோ? (௪௨.)

ஐம்புலன்கள்=பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு=ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது=ஸ்வ ஸங்கராணும்படி ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களைக் காட்டு காட்டென்று துடர்ந்து பாதிக்குந்தசையில், அடியேன்=தேவரீர்க்கு சேஷபூதனான அடியேன், உன்=தேவருடைய, பதங்கடம்மை=திருவடித்தாமரைகளை, நினைந்தே=(ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலச்சல்பட்டு, அதுக்குத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதஸித்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், தனக்குத்தன்னில மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிக்கை முழுத்தும்படியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்குக் கவகருடில்லை யென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேச்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென் றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால்=ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு=அநந்தரம், அவைதாம்=அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை=அடியேனை, அடராமல்=மேலிடாமல், இரங்காய்=க்ருபைசெய்தருளீர், எதிராசா=யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னையல்லால்=தேவரையொழிய, எனக்கு=அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ=இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து) "உன்பதங்கள்=தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறத்துக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலே பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (௪௨)

(க) தி-வாய்-௭-௧-௧.

(வ்-ம்) (௧) "கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி" இத்யாதிப்படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸ்வகிங்கரனும்படி ஸ்வஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று தொடர்ந்து பாதிக்குந்தசையிலே தேவர்க்கே சேஷபூதனானவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான் மடுவின் கரையிலே, (௨) "க்ராஹாக்ருஷ்டே ஜலே-க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்று (௩) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே பிழுத்துக்கொண்டு போய் நலியும்போது, (௪) "மநஸா சிந்தயந் ஹரிம்-மநஸா சிந்தயந் ஹரிம்" என்று சிந்தித்து (௫) "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலிடாமல், தயைபண்ணியருளவேணும். யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகராவார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து. "உன்பதங்கள்தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டாலென்னவுமாம். (௪௨)

(அ-கை) "இரங்காயெதிராசா" என்று அவரை வெறுக்கிறதென்? ப்ராப்யபூமியில் பாரவஸ்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையுமிறே அதிகாரிக்கவஸ்யாபேக்ஷிதமாயிருக்கது. அவையிரண்டுமில்லாத நமக்கு அஸத்ருசமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென்று அதில் நின்றும் நிராசராகிறார்.

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போகவாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியேதான் தருவரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாடுதந்து. (௪௩)

இந்தவுலகில் = கொடுவுலகமான விந்த த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தாமை = அடிக்கொதிப்பது- அருசி, ஏதுமில்லை = அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(௧) தி-மொ-௭-௭-௧ (௨) வி-தர்ம-௬௯-௪௯. (௩) தி-மொ-௫-௮-௩
(௪) வி-தர்ம-௬௯-௪௭. (௫) சிறியதிருமடல்.

லகில் = அந்த ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில், போக = செல்ல, ஆசை யில்லை = ப்ராவண்யமுமில்லை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேக்ஷிதங்களா யிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையா கிய, எதிராசர் = எம்பெருமானார், ஒப்பு = உபமானம், இல் = இல்லாத, (வைபவத்தையுடைய) திருநாடு = பரமபதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த ப்ரகாரமாகத்தான், உகந்து = ஸந்தோஷித்து, தருவர் = உபகரித்தரு ளுவர்? (௪௩)

(வ்-ம்) (க) "கொடுவுலகங்காட்டேல்" என்னும்படியான இந்த த்யாஜ்யபூமியில் அடிக்கொதிப்பு அத்பல்பமுமில்லை. (உ) "வானு லகந்தெளிந்தே என்றெய்துவது" என்னும்படியான அந்த ப்ராப்ய பூமியை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற ப்ராவண்யமுமில்லை. இப்படி யபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிற விரண்டிலு மந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானார் அஸத்ருஶ வைபவத்தை யுடைத்தான (௩) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபகரித்தருளுவர். (௪௩)

(அ-கை) "இந்த வுலகில் பொருந்தாமை யேதுமில்லை யந்தவு லகில் போகவாசையில்லை" என்றநுஸந்தித்தவர், நம்மளவிதுவாயி ருந்தது. இனி லௌகிகரளவென்னென்றவர்களிடத்திலே கண் வைக்க. அவர்கள்படி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப் பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யும்பிரகார மென்றதுக்கு நொந் தருளிச்செய்கிறார்.

> மாகாந்தநாரணனார் வைகும் வகையறிந்தோர்க்
> கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தர்
> இவ்விடமேகாந்த மிருளென்று பயமறவிருந்து
> செய்வர்கடாம் பாவத்திறம். (௪௪)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனான, நாரணனார் = ஸர்வேஶ்வரன், வைகு ம்வகை = (நாராயணத்வ ப்ரயுக்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேத நங்களிலும உள்ளும புறம்பும்) வ்யாபித்திருக்கிற, ப்ரகாரத்தை, அறிந் தோர்க்கு = அறிந்த ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஏகாந்தமில்லை யிருளில்லை = தனிமை யில்லை, அந்தகாரமில்லை, சுருதி "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், "பகற்கண்டேன் = நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "அவனே யென்னு

(க) தி-வாய-௪ ௯-௭. (உ) தி-மொ-௯-௩ அ. (௩) தி-வாய-௯-௭-௫.

ள்ளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமு ளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திக ளுக்குத் தேட்டமான விருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தாஸாநயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய் வ்யாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.) மோஹாந்தர = "மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய் முன்னடி தோற்றாதே யிருக்குமவர்கள், இவ்விடம்ஏகாந்தமிருளொன்று = இவ்விடமொருவருமில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரசாரமில்லாத விருள என்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயராயிருந்து. பாவத்திறம் = பாபஸமூ ஹங்களை, செய்வர்கள்தாம் = அஜ்ஞானதாஸர்கள் செய்யாநிற்பர்கள் (௬௪)

(வ்-ம்) ‡ இதில் (௧) "செல்வநாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீய:கா ந்தனை ஸர்வேஸ்வரன் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமடியாக ஸம ஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிர்வ்யாபித்திருக்கிறப்ரகா ரத்தை யறிந்தவர்களுக்கு (௨) "నారాయణపరో జ్యోతిః - நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், (௩) "அவனென்னுளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றும் (௪) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண் டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெ ளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே. நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்குத் தேட்ட மான இருளு மேகாந்தமுமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு † ஒரு வருத்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தாஸநயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (௫) "హృది నారాయణం పశ్య న్నాప్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్యదారరతౌ చాపి గోవిన్దం తముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்ய ந்நாப்யகச்சத்ரஹஸ் ஸதா । யஸ்ஸ்வதாரரதௌ சாபி கோவிந்தம் தமுபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (௬) "మోహాన్ధ తమసావృతాః - மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்றா தேயிருக்குமவர்கள், (௭) "అన్తర్బహి స్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థితమివాహ మవీక్షమాణః - அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த: புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, ஸர்வத்ரதேஜோ

(௧) தி-வாய-௧-௧௦-அ. (௨) நாரா-௧௧. (௩) தி-வாய-அ-எ-௩. (௪) உ-திருவ-அ௧ (௫) (௬) வி-பு- (௭) யதிராஜவிம்ஶதி

† ஒருமைத்திருக ‡ சிலபதங்கள் விட்டிருகிறது க்ருதப்ரதி காணவில்லை.

மயனான ஸர்வேச்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்ப்ரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜஃப்ரசாரமில்லாத இருளென்று நிர்ப்பயராயிருந்து (க) "தஸ்யாந்தஸ்தோ ப்ருஜினம் கரோஷி-தஸ்யாந்திகேத்வம் வ்ருஜிநம் கரோஷி" என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞரான தாங்கள் செய்யாநிற்பர்கள்; இவர்களபடி இதுவாவதே யென்று கருத்து. வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும்; திறம்= ஸமூஹம். இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களாயிருக்கும். (சஅ)

(அ-கை) கீழ் "மாகாந்தநாரணனார் வைகும்வகை" என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான வனோடு அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்த முண்டாயிருக்க, அத்தை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போது மநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

நாராயணன்திருமால் நாரம்நாமென்னுமுறை
யாராயில்நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாமலெப்பொழுதுங்கூறு. (சகூ)

நாராயணன் திருமால்= "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஸ்ரீய; பதியானவன் நாரசப்தவாச்யங்களான வாத்மாக்களையுடையவன். நாரம நாம் = நித்யமான அநந்தநாரங்கள் நாம், என்னும்=என்கிற, உறவு= அந்த அநாதயயாந ஸம்பந்தம, ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாக வுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யனாலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=பாவித்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (சகூ)

(க) பார-ஸம-எச-கக.

(வ்-ம்) (௧) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஸ்ரிய:பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வாத்யயநஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டானதன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமாயிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனாயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (௧) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரஸித்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஶேஷோஹ்யேஷ ஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய" இத்யாதி. (௬௫)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்ததென்கிறவித்தை விசேஷநிஷ்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோம்யாம். (௬௬)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை="தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, தந்நிஷ்டராய். தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ரூரகர்மாக்களோமாயிருக்கிறநம்மை, குருவாகி=ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து=நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு=உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து, பொருவில்=ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாநரஹிதமான, மதி=திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதான ஜ்ஞாநத்தை, தான்=தாம், அளித்தருளும்=உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்தாலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம்=நாம், எதிராசர்க்கு=எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம்=அடிமையாயினோம். (௬௬)

---

(௧) திருப்பல்லா-௧௧. (உ) ஜ்ஞாநஸாரம்.

(வ்-ம்) (க) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே ப்ரஸன்னரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதிலஸப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம் என்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய் தத்வ்யதிரிக்த ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமே யநவரதஞ் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (உ) "ஒப்பிலாத்தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு" என்னும்படி க்ரூரகர்மாக்களாயிருக்கிற நம்மை (ங) "தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்துஜ்ஜீவிக்கும்படியங்கீகரித்து ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகள்போலன்றிக்கே, உபமாநரஹிதமாய் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதானஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பந்தன்றோ, மநஸ்ஸே! ப்ராப்யசேஷியான வெம்பெருமானுக்கடிமையானோம் - நாம்; பகவத்ப்ராப்தநிஷ்டைதான் ததீயபர்யந்தமாயல்லதிராதென்று கருத்து. (௩௬)

(அ-கை) "எதிராசர்க்காளானோம் யாம" என்ற ப்ரீதியுக்தியாலே, கீழே "மாகாந்தநாரணனார்" என்றும் "நாராயணன் திருமால்" என்றும் ப்ரஸ்துதமான நாராயணஸப்தத்தோடே விகஸிக்கும்படியாய் அதில் சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி அத்தை வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிடுகிறார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமாநுசாயநமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கெல்லா வடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர்தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே.

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று = நம: என்று, இரவும் பகலும் = திவாராத்ரமும், சிந்தித்து = அநுஸந்தித்து, இரா = இ

(க) தி-வாய்-கூ-௯-க. (உ) தி-வாய்-எ-கூ-௬. (ங) உபதேசர-

ராத, மாநுசர்கள் = மனிசருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இறைப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியாதிருக்கிற, (ஆழ்வானை போல்வாரான) மாநுசராகு = மநுஷ்யருக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அத்தைசசெய்யாமலிருக்கிற, மாநுசர்தமை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மாநுசராக = பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக, என்கொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ("ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை. (௬எ)

(வ்-ம்) (க) "நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம:" என்று இவாராத்ரவிபாக (?) மற வநுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச்செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமான மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் துஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற ஆழ்வான் போல்வாராய், பராஸ்க்ரவைபயரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (உ) "எத்தொழும்பும் சொல்லால மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்" என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர்தங்களை; (ரு) "மானிடவரல்லரென்றென்மனத்தேவைத்தேன்" என்கிறபடியே, பசுஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (௪) "ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:-ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை.

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுசாய என்கிறப்ரஸங்கத்திலே, தமமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள்விஷயத்திலே அநுபார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியை ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்.

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதென்நா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணுனவை யொன்றுங்காணலுறு கலியார்நலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளித்தோ னெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே. (௬அ)

(க) தி-மொ-க-க-கு. (உ) இரா-நூ-அ0.
(ரு) தி-மொ-கக-எ-ரு (௪)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணுதவண்ணம் = அக்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பீடிக்கப்படாதபடி உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, கண்ணுதவரை = கிட்டி ஆஶ்ரயியாதீவர்களை, என்னெஞ்சம் = என்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்ணுது = ஸ்மரியாது, என்னாவு = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் சிரஸானது, இறைஞ்சாது = வணங்காது, கண்ணுனவை = என் கண்களானவை. ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணலுறு = கண்ணுறாது, அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நமக்கே = அக்கரணங்கள் அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று. ("கலியார் நலியவொண்ணுத வண்ணம் உலகளிசதோ னெதிராசன்" என்கிறவிடத்தில். கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணுசவண்ணம் = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தைரக்ஷித்த, எதிராசன் யதிபதி என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௩௮)

(வ்-ம்) (க) 'தாழுவொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்" என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பாதி(బాధి)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (உ) "பேறொன்றுமற்றில்லை" என்கிறபடியே, ப்ராப்யப்ராபகங்களான வெம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஶ்ரியாதவர்களை (௩)' நையும்மன முன்குணங்களையுன்னி" இத்யாதியாலும், (௪)"నిత్యం యతీన్ద్ర-நித்யம்யதீந்த்ர" இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான வென்னுடைய மநஸ்ஸு தொடக்கமான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், தர்ஶித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்கள் செய்யாது. சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாய்த்து. நலம் = ஸம்பத்து; இங்கு தேஹஸம்பத்திறே. "இசையாதுநா" (௫) "మనః పూర్వో వాగుత్తరః - மநঃபூர்வோவாகுத்தரঃ" என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) "நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஶப்தஸந்தர்ப்

(க) இரா-நூ-கசு. (உ) இரா-நூ-சரு. (௩) இரா-நூ-௧0உ
(௪) யதிராஜவிம்ஶதி (௫) யஜு-௩-௭-௧௱- (௬) தி-வாய்-௪-௫-௪

பாதகங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதசென்னி) (௧) "ப்ரண மாமி மூர்த்நா-ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்னுமவருடைய சென்னியிறே. (கண்ணாரவவையொன்றுங்காணாது) (௨) "கண்கருதிடுங் காணா" (௩) "ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி" என்னும்படியான திருவடிகளைக் க்ஷணமும் தர்சிக்க வாசைப்படாது; (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகிறேனென்றிறே யருளிச்செய்தது. கலியாரென்கிறது (௫) "எவினார் கலியார்" என்கிறபடியே பாதகத்வத்திலுறப்பைப் பற்றவாய்த்து. (௪௮)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை நண்ணாது" இத்யாதியாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்தி லுண்டான வைமுக்யத்தை தர்சிப்பித்து, மீள வவர்களநர்த்தத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக வெம்பெருமானாருடைய வாச்ரயணாதிகளை விதிக்கிறார்.

நந்தாநரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில்நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்திபுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச்சேர்ந்திரு முத்திபின்சித்திக்குமே. (௪௯)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டிடில் = அபேக்ஷிதமாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானாரை, நண்ணும் = ஆச்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவனந்தாதிதன்னை = மோக்ஷஹேதுவாயிருக்கிறவவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் ப்ரபந்நஜந காயத்ரியாயிருக்கிற வஸாதாரணமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்திபும் = அநுஸந்தியுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய தொண்டுபட்டிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = த்ரிவித ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மனோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்கும்படி, சேர்ந்திரும் = ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = ஆனபின்பு, முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்ருத்தமாக ஸித்திக்கும் (௪௯)

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி (௨) இரா-நூ- (௩) யதிராஜவிம்ஶதி-௧.
(௪) ௬-திருவ-௭௧. (௫) தி-மொ-௧-௯-௮.

(வ்-ம்) (க) "நந்தா நரகத்தழுந்தாவகை" (உ) "நரகத்திடை நுழுகாவகை" என்கிறபடியே ஒருகாலும் அநுபவித்து முடியாததாய் (ங) "மற்றை நரகம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக்நராகாமை யபேக்ஷிதமாகில், நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! எனக்கு ஜநகரான வெம்பெருமனுரை ஆஶ்ரயியுங்கோள். ஸர்வகாலத்திலும மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிற வவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவே ப்ரபந்தஜநகாயத்ரியாயிருக்கிறவவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை அநுஸந்தியுங்கோள்; (ச) "உன் தொண்டர்களுக்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சபலராய் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் ததிதரஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாங் கெட ஒருநீராகப்பொருந்தியிருங்கோள் ஆனபின்பு முக்தியானது ஸம்ப்ரயமற ஸித்திக்கும்; இத்தாலிவருடைய வாஶ்ரயணுதிகளுக்குந்தானே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து. (சக)

(அ-கை) அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கிறோமென்றிருக்க, மீளவுமவர்களைக் குறித்து என் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீகோள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமானபலம ஸித்திக்குமென்கிறார்.

> அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையாலிப்
> பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
> தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கு மெய்தவொண்ணுதவந்தத்
> திவத்தே யும்மைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரென்றே.

அருமந்தகாலத்தை = திருநாம மநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் ஶ்லாக்யமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்தில், உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்பட நின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸை, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணுத = ப்ராபிக்கப்போகாம லிருப்பதான, அந்ததிவத்தை = "தத்க்ஷரே

(க) தி-மொ-கக-அ-கூ. (உ) தி-மொ-எ-கூ-ரு.
(ங) தி-வாய்-அ-க-கூ. (ச) இரா-நூ-கoஎ.

பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதி ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாயி ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உமமை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங் களை, வைகரும்=நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர்=நீங் கள், எதிராசரென்று=எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மநஸ்ஸிலே சிந்தி யுங்கோள். (யத்நம அல்பமாய, பலம் அதிகமாயிருக்கும்). (௫0)

(வ-ம்) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதான ஶ்லாக்யமானகாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கி, அஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகால த்திலும் ஒருபடிப்பட நின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயி ருக்கு மவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதாய், (க) ''தத்க்ஷரே பரமே வ்யோமந்-''தத்க்ஷரே பரமேவ்யோமந்'' என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரஸித்தியையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோ வையாக்கிவைக்கும். அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகள்தான் நேர்த்தி யென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெ ருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மநஸ்ஸிலே சிந் தியுங்கோள். நேர்த்தியல்பமாய், பலமதிகமாயிருக்கும். நேர்த்தி= யத்நம். (௫0)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான் சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோ யிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய க்ருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபக்லேஶமுண்டாய்த்தென்று ஸ்வ லாபத்தைப்பேசியருளுகிறார். இழவு=அலாபக்லேஶம்.

என்றுளனீச னுயிருமன்றேயுண் டிக்காலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருள்செய்தபின்னே. (௫க)

என்றுளன் ஈசன் = ("நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரண னே நீ யென்னையன்றியிலை" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவிநா

(க) தை-நாரா.

பாலஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான ஈஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யஸித்தனாயிருக்கிறானோ? (அப்படியே) உயிரும் = ஆத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவினையால் = புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும் = இப்படி இழந்தநாளுக் கநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருள்செய்த பின்னை = தேவர் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இரவுபகல் = அல்லும் பகலும், இன்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும். (ருக)

(வ்-ம்) (க) "நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலை" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத வஸிதாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுதொடங்கி ஸித்தனாயிருக்கும். அப்படியே, ஆத்மவஸ்துவானாத்மாவுமப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாகையாலே, அன்றே யுண்டாயிருக்கும். இப்படி யன்றுதொடங்கி தேவர் விஷயீகாரம்பெற்ற வின்றளவாக வுண்டானவென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றென்று இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக (ஶூந்ய) மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும். இதென்ன ஸ்வபாவம். ஒரு க்ருபாப்ராபல்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம். (ருக)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், "ஶ்ரீமாந் ஸமாரூட பதங்கராஜ:- ஶ்ரீமாந் ஸமாரூடபதங்கராஜ:" என்கிறபடியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்.

கனககிரிமேல் கரியமுகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது

(க) நா-திருவ-எ.

ஏராரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாராமுன்னிற்பர் மகிழ்ந்து. (௫௨)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, கரிய முகில்போல் = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, வினதை = வினதையென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, சிறுவன் = புத்ரனை வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, மேற்கொண்டு = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) தனுவிடும்போது = சரீரம்விடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) ஏர் = ஸௌந்தர்யாதிகளால், ஆர் = பூர்ணரான, அரங்கர் = பெரியபெருமாள், எதிராசர்க்காக = எம்பெருமானார்க்காக, என்பால் வாரா = அடியேனிருந்த விடத்தேவந்து, மகிழ்ந்து = ஹர்ஷயுக்தராய், முன்னிற்பர் = முன்னேநிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர்; இது நிஶ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(வ்ய) (க) ,,ఞాన్యస్య గిరేశ్శృఙ్గే సతటిత్తోయదోయథా—காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோ யதோயதா'' என்றும், (உ) ''மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில்போன்றுளர்'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருவின்மேலே (ங) ''பெருமலைமண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது கினியப்படிந்திருக்குமாபோலே. பரபாகரஸாவஹமாம்படி, விநதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹர்ஷயுக்தராய் முன்னிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவிப்பித்தருளுவர். இது நிஶ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்ரஸாதம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபாஸ்பதமேதேஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது. ஆகையாலே, ஹிதப்ரவர்த்தகரானதேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச்சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்.

(க) (உ) தி-மொ-கூ உ-அ.
(ங) திருநெ-உச.

இதத்தாலே தென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
இருந்தாலுந்தற்கால வேதனையின் கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னு மிந்தப் பாவவுடம்புடனே
பலநோவுமநுபவித் திப்பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலே வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
வல்வினையேன் றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இதத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
இனிக்கடுக விப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே. (ருரு)

இதத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவெனனும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாததாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைசசெய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியமோ? மதத்தாலே = தேஹமதத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = ப்ரபல கர்மத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு காச்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கு, ஆளாககிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இதத்தாயும = ஹிதத்தை நடத்தும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவர்ஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றி யருளவேணும்; (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விரேஷத்தரிப்பித்தருளுவரெனறு கருத்து.) (ருசு)

(வ்-ம்) (க) "ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்" இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து, அந்ததுஸ்ஸஹதையாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான சப்தங்களைச்சொ

(க) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ல்லுமிந்த பாபசரீரத்தோடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவித்து துக்கா வஹமான விந்தஸம்ஸாரத்தி லிருக்கும்படியோ? (க, "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்கிறபடியே, தேஹமதத்தாலே ப்ரபலகர்மத்தின்மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த மஹாபாபியானவென்னை ஸத்துக்களுக்காச்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கடிமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தை நடத்தும மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தையறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீக்கிரமாக விந்தஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (உ) "ஸம்ஸாரஸாகர" "மாந்தாரய" என்னும்படி எடுத்துக்கரைபேற்றியருளவேணும். அவர்ஜநீயஸம்பந்த மடியாகவிறே, உத்தரிப்பித்த நருளுவதென்று கருத்து. (௫௩)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானருமிவரபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக வெண்ணியிருக்க, இவர்க்கது பற்றுமல்,(ந) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அவர் தமமைப்பார்த்து, ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிறதேவர். நானிந்ததேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலேசேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்.

இன்னுமெத்தனைநா ளிவ்வுடம்புடனே
இருந்துநோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிதினின்றும் விடுவித்துநீர்
என்றுதான் திருநாட்டினு ளேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாதசுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருளநாதனே
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே, (௫௪)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும அநுகதமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய, என்னை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ ! என் = அடியேனுடைய, இதத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெண்ணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய்,

(க) தி-மொ-௪-௯-௯. (உ) ஹராணுகதிகத்யம். (ந) தி-வா-௪0-௩-க.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்ததேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைபடக்கடவேன, ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான இந்ததேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனாம்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்திலே, ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவதீர், (இதையருளிச்செய்யவேணும்.) (நிசு)

(வ்-ம்) (க) "அன்னையாயத்தனாய் யென்னை யாண்டிடும் தன்மையான்" என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்றுமறுக்தமான வஸம்பந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே(உ) "என்மனமேக மெண்ணுமிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை நிவாராத்ரவிபாக (ஞா×)மற வொருபடிசிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ஙு) "உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழல்வேனோ" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை கால மிந்ததேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும் முக்தனும்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவதீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்குமுதாரர். (நிசு)

(அ-கை) செய்தவம்ஸத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் செய்யவேண்டு மம்ஸத்தில் அபேக்ஷையு மதிகாரிக்கு வேண்டுமென்றுகையாலே, அந்த க்ருதஜ்ஞதாஸூசகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த (ஞ) ராயருளுகிறார்.

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்

(க) கணிணி-அ (உ) தி-வாய்-கூ-ஙு-எ. (ஙு) தி-வாய்-நி-அ-கo.

முன்னவராநங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சுபோராமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே.

தென்னரங்கர் = தர்ஶநீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வாராய்" அன்போடு தென்திசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக க்ருபைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = "தென்னோடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகில திவ்யதேச ப்ரதாநமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தாநமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அம்ருதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = ஆஹாரமாக புசிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = 'தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திபடியே, நிலையாகப்பெற்றோம = "யதீந்த்ரமேவ நீரந்த்ரம் விஷேவே தைவதம்பரம்" என்றும், "உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பிதன்னிலையை" என்றும, நாமும நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில் ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுதும அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான வநந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோராமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸுசலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோத்கர்ஷங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப மிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுதல் = விசாரித்தல்.) (ருரு)

(வ-ம்) தர்ஶநீயமானகோயிலிலே (க)* அருள்கொடுத்திட்ட டியவரையாட்கொள்வாராய் (உ)* அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிறபெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம்; (௩) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கந்திருப்பதி" என்றும், (ச) "ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (ரு) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதாநமான திருவரங்கந்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம்; பரபக்த்யாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷணவாகம்ருதத்தை அஸகமாக புஜிக்கப்பெற்றோம்.

(சா) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னும்படியான மதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே "యస్య దేవే పరా భక్తిః యథా దేవే తథా గురౌ" பரமை-யதிநாத்மமேவ நீரந்த்ரம் விஷேவேதைவதம்பரம்" (எ) "உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர்வடுகநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம். தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) "நெஞ்சு தன்னால் தேறலுமாம்" என்னும்படி மேலெழவன்றிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெறறோம்; அதிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுது மவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம். இப்படியானவநந்தரம் தந்த்ராக்ராந்தங்களி லொன்றிலும் மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம். இதெல்லாமொருதட்டும், தாமொருதட்டுமா யிருக்குமதாய், (கூ) "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோச்ராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே!; உள்ளுதல்=விசாரித்தல். (ருரு)

(க) பெரி-தி-ரு-கூ-௩. (உ) பெரு-தி-க-௧௦ (௩) பெரி-தி-ரு-கூ-கக.
(ச) சிறியதி-௭௦- (ரு) உ-திருவ-எ௦. (சா) கண்ணி-உ
(எ) கக. (அ) உபதேச. (கூ) முமுக்ஷுப்படி-உ.

(அ-கை) "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடா நின்றுகொண்டு அதுக்கநுரூபமாக வவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

உன்றனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா, நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்றிருத்தாள் தா. (௫௬)

. எதிராசா=யதிகளுககு நாதரானவரே ! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = ("ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமானமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = "தெளிவுற்ற சிந்தையா" என்கிறபடியே, மனஸ்ஸு நிர்மலமாய் தங்கிஷ்டனாயிருககும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ=ஐயோ! நோய்களால்=வேதனைகளால், என்னை= அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக=ஸாமர்த்தியமாக, நின்றிருத்தாள்=தேவர்திருவடிகளை, தா=ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (௫௬)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! "ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மனஃப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) "ஸுக்ஷ்மேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய-ஸ்னேநமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே, ஸாமர்த்த்யமாக (௩) "உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு" என்கிறபடியேதேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர்= விரகு: (௫௬)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு தடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஶ்ரயித்த ஸஜ்ஜகுலமானது தம்யத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து அடியேனுடை

(க) தி-வாய்-எ-ரு-௪க. (உ) ஸாத்த்வதஸம்ஹிதா (௩) இரா-நூ-.

அபராதம் பாராததேவர் (க) "ஐஸ்வர்ய ஶூல ப்ரஜ்ஞா க்ருபயா பரயா நிதயஸ்தவா ஶ்ருணு ஶ்ரீமந் க்ருபயா பரயா த்வ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த (ஜ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

> தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
> வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
> என் பிழைகள்காணு வெதிராசரே யடியேன்
> புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௩௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அவிதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஶியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறுமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௩௭)

(வ-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஶியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தேஹயுக்தமுள்ள முக்த(ஜ)ஜல்பிதத்தைச் சீறுமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௩௭)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளைவாசமலர்த் தாளடைந்தவ த்து" என்கிறமாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞாநனுமெனக் கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லையோ வென்கிறார்.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்றனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு. (௫௮)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தை யும, உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந் தரம், இந்தவுயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத் மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவஸித்து) எதிராசா = எம்பெருமானா ரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரம் தனயர் பெரு ஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என் று மன்றோ விருப்பது? (௫௮).

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம்மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிக ளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித் தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவ ரென்று அத்யவஸித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ் செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்று மன்றோ விருப்பது. (௫௮)

[illegible]ப்படி [illegible] இருக்[illegible]களில் ஸம்ப[illegible] [illegible]வெனக்கு [illegible]ரான பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து முக[illegible] [illegible]பண்ணி தேஹவிமோசனம் [illegible] [illegible]யை [illegible] வேணுமென்கிறார்.

> [illegible]வரங்க ரேரார்கருடன்மேல்
> வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிந்தைசெய்திப்
> பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
> சொல்லா யெதிராசா சூழ்ந்து. (ருக)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான. திருவரங்கர் = கோயிலிலேயிட்டு திருபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகுநிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = (சரீரம் விடுகிற ஸமயத்திலே அடியேனுக் கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தை செய்து = [illegible]ங்கல்பங்கொண்டு, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவதெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கி யருளுவதெந்தநாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அத்தை நான் [illegible]ருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்.

(வ-ம்) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலிலேயிட்டுத்திருபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (க) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண் டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரிதிருநாமத்தையும், (உ) "நல்கதிர்முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்" என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி அநுபவிப்பித்து (ந) *ஆரத்துறையுமின்[illegible]ஞனதாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய்

(க) திருமொ. (உ) பெரு-தி-உ-எ. (ந) தி-மொ.

[illegible]யாமி" [illegible]பே [illegible]யளினி (ஙு) "உன் [illegible]த்தென் [illegible] [illegible]யே அது [illegible] [illegible]வைகள் [illegible] பேர்க்கை போக்யமுறைவது" என்றாய்; அதை நான் [illegible]றியிருக்கும்படி விசாரித்தருளிச்செய்தருளீர். (ஙு) "[illegible] சதுர்த்தசே வர்ஷே" என்று நாளவதிபிட்டு, பின்பு (ங) "[illegible] [illegible]- ஆ[illegible]ணர்தம் ஹ்ருஷ்ட:" என்று [illegible]யிரு [illegible]ப்பேலே அதுகொண்டு நான் ஹ்ருஷ்டனாய் இருக்கலாய்த் [illegible] அன்றிக்கே சூழ்ந்தென்கிறது-பெரியபெருமாள் "அவாவறச்சூழ்ந்த படியாகவுமாம். (ரு) "சொல்லு நீயாமறியச்சூழ்ந்து" என்கிறவிடத் துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள். (ருக)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாம் த்வரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்குப் பண்ணியருளின பேறுக ளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா (ங) யப்ராப்தமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அத்தைத் தாம் பெற் றாராகத் திருவுள்ளத்தோடேகூடி ப்ரீதராயருளுகிறார்.

இந்தவரங்கத் தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கிந்தவரம்—சிந்தைசெய்யில்
நம்மதன்றோநெஞ்சமே நற்றாதைசொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான்

[illegible]வாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

அரங்கர்=பெரியபெருமாள், இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கோயிலிலே இனி திருநீயென்று=("ஸ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே [illegible] மாகவிருமென்று, எந்தை யெதிராசர்க்கு=அடியேனுக்கு [illegible] எம் பெருமானார்க்கு, இந்தவரம்=ப்ரஸாதித்தருளின, வரம் [illegible] [illegible]=விசாரிக்குமளவில், நெஞ்சமே=மநஸ்ஸே, நம்மதன்றோ=[illegible]

(க) [illegible]ராமாயணம். (உ) [illegible]-[illegible]-அ-[illegible]. (ங) [illegible]-அ[illegible]

[illegible] (அ[illegible]படியே[illegible]) [illegible]ரூப[illegible]யுடைய, சொ[illegible] = சொ[illegible] [illegible]ப்ராப்தியாலே, புத்[illegible]மம[illegible] = புத்ர[illegible]ன்றோ [illegible]? ([illegible]) நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்[illegible]. எல்லாம் [illegible] [illegible]ருக்கிறது? இனி [illegible]த்திலே [illegible]ஸ்தபர[illegible]ருக்குமத்தனை.

[illegible]கவித்தால் உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், [illegible]த்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்க [illegible]"ராய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிக ளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் மண்ணியருளின ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை, அவரபிமாநாந்தர்ப்பூத ரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம் பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந் தரபகவத்குபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற அர்த்தஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று. (௬0)

(வ-ம்)(க) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ సదైవంవక్తా యావచ్ఛరీరపాతమ [illegible] శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్వ-த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம் வக் தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றருளிச் செய்து, அநந்தரம், "శరీరపాతసమయేతు ஸரீரபாதஸமயேது" என்று தொடங்கி "[illegible]కేవలం మదీయయైవ దయయా అతిప్రబుద్ధో మామేవానుభూయ మమైవ కైఙ్కర్యే ప్రవిష్టోభవిష్యసి, మాతేభూదత్రసంశయః-ఇతి మద్వైవహ్య [illegible] [illegible] తత్వతో మత్ జ్ఞానదర్శనప్రాప్తిషు నిస్సంశయస్సుఖమాస్వ-நித்யகிங்க ரோபவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ரஸம்ஸய:-இதி மயைவஹ்யுக்தம்-அ[illegible] [illegible]த்வதோமத்ஜ்ஞாநதர்ஸந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஸயஸ்ஸு [illegible]" என்னுமளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்த மாக [illegible]பேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோ மென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கி யருளினவர்த்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநியரான நம்ம [illegible] [illegible]ன்றோ [illegible]

அதெப்படி? என்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன் ஸ்வ[illegible] [illegible]ய ப்ராப்தியானே புத்திரனுக்காயே யன்றோ விருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டு[illegible] எல்லாம் [illegible]த்தமா[illegible] [illegible]ன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவரி[illegible] [illegible]ஸ்தபர[illegible]ருக்[illegible]

(க) [illegible]த்ரயம்.

[illegible]. ஆகையால் உபய[illegible] [illegible]பெருமா
ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே [illegible]ரூபமார்க்தாலு-
ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாகத்தாயிபாய், ப்ரபந்நஜநகூட
ஸ்தராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமன
யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை[illegible]
ரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார்
ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுப[illegible]
கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறது தலைவரான தம
க்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யஸ்யஸ்ம்ருதஸ
[illegible]-யதயஸ்ஸந்தஸ்ஸதவா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதரா
கையாலும், அத்தை யடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

[illegible] வியாக்யானம்.

மணவாளமாமுனிகள் வாழித்திருநாமம்;

இப்புவியிலரங்கேசர்க் கீடளித்தான்வாழியே
    எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே.
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே
    அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே
எப்பொழுதும் ஸ்ரீசைலமேத்தவந்தோன் வாழியே.
    ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
    மூதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

நால்பாட்டு.

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள
சீருலகாரியர் செய்தருணற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ் செய்திடுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடு மைப்பசியிற் றிருமூலத்தனிநாளே.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

నిఖిలజగదుజ్జీవనావతీర్ణ

శ్రీ భగవద్రామానుజ విరచితం

గద్యత్రయమ్

ఇతఱ్కు

శ్రీ శ్రుతప్రకాశికా భట్టరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త

మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీ వేదాన్తాచార్యరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపకసభా పణ్డితరాన

పు. తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

నన్రాక ప్పరిశోధిక్కప్పట్టు,

క. అళ్వారయ్యాచారియారాల్,

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభైయార్ మూలమాక

నళనామ సంవత్సరత్తిల్

కాఞ్చీపురం

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతమామ్.

Title page only Printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౬. రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౭. మూడో డిటో	౦-౬-౦
౮. నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్తి ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము)	౨-౪-౦
౧౦. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౧౧. పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౧౨. తిరువెళ్ళుకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౧౩. శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౧౪. పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౬. శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౧౮. నాయమాత్మభాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూత్తన్దాది	౧-౧౨-౦
౨౦. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౦
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౧
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టుసహితమ్	౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st	౧-౮-౦
౩౦. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd	౦-౯-౦
౩౧. పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-౦
౩౨. సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౩౩. చతుశ్శ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౩౪. నాచ్చియార్ తిరుమొళి	౧-౧౦-౬
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొళి	౦-౧౨-౬
౩౮. తిరుప్పావై అఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పోస్టుచార్జి ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్యా,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుంనమస్కృత్య వక్ష్యే సౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతియథాశ్రుతమ్ ॥.

அஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யே ஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதியதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்ம நிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" (உ) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహి పరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" (ங) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (ச) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ரு) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (சா) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்றும், (எ) "குலதொலடியேன்" (அ) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (கூ) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யரா யிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(க)
(உ)
(ங) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(ச)
(ரு) யஜு-ம-உ-அ-ங-எ
(சா) ரா-ஆ-க௫-எ
(எ) தி-வாய-சா-க௦-க
(அ) தி-வாய்-கூ-உ
(கூ) தி-மொ-கக-அ-அ

(க) "అనాది మాయయా సుప్తః—அநாதிமாயயா ஸுப்த:" என்றும், (உ) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி(ஹி)பூதராய், அத்தாலே திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்களை அழியமாறி, ஈஶ்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம்புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம்புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாக நினைத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேஶவிஷயமான சிந்தநத்தாலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி(தி)வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா(஘ா)தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகது:க்கமிஶ்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸௌகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதினுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அஶக்தராய், இப்படி அநந்தது:க்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவ கார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யா ஸஞ்சிதமாய் அவிட்க வரிதான கர்மபாஶத்தாலே ப்ரக்ர (ஷ்) திகராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியாநிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (௩) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే—யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (௪) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్—யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்றும், (௫) "సర్వకారణకారణే—ஸர்வகார

(க)
(உ) திருவிரு-௯௫
(௩) தை-ப்ருகு-க
(௪) ஶ்வே-௬-௧௮
(௫) வி-பு-௯

ணகாரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனைமுழ்த்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய்,

(௬) "యేనజాతానిజీవన్తి—யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (௭) "యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై—யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (௮) "నహిపాలనసామర్థ్యమృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్ — நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௯) "నసమ్పదాంసమాహారేవిపదాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తం వినాపురుషోత్తమమ్ — நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்சித்தம்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௰) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழலவோன்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனாய்,

(௧௩) "పతింవిశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్—பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః—ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్. శ్రీమన్నారాయణ— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஶ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ—தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய்,

---

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௯
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦
(௪)
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧
(௬) தை-ப்ருகு
(௭) ஸ்வே-௬-௧௮
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧
(௯)
(௰) தி-வாய்-௬-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௧௨) தி-வாய்-௯-௯-௨
(௧௩) தை-நா
(௧௪) ஸ்வே-௬-௧௬
(௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௧௬) கத்யத்ரயம்
(௧௭)
(௧௮) தி-வாய்-௧-௩-௮
(௧௯) தி-வாய்-௪-௩-௧

(க) "తం హి దేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే — தம் ஹி தேவமாத்ம புத்திப்ராஸாதம் முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே" (உ) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ — ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம" (உ) "న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణమ్ — ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" (ங) "శరణ్యం శరణం యాతాః — சரண்யம் சரணம் யாதா:" (ச) "సర్వలోకశరణ్యాయ — ஸர்வலோகசரண்யாய" என்றும், (ரு) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (சு) "சரணமாகும தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (எ) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (அ) "கழல்களவையேசரணாக்கொண்ட" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாய பூதனாய்,

(கூ) "యస్మిన్విశ్వా భువనాని తస్థుః — யஸ்மிந்விஸ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (க0) "యస్యాం ఉ యుతా యుతాం చైవ విశ్వం స్థితమ్ — யஸ்யாயுதாயுதாம்ஸாம்ஸேவிஸ்வஸக்திரியம்ஸ்திதா" (கக) "అఖిలాధారః పరమాత్మా — அகிலாதார:பரமாத்மா" (கஉ) "నిఖిలజగదాధార — நிகிலஜகதாதார" (கங) "మయి సర్వమిదం ప్రోతమ్ — மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (கரு) "తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్స్థితః — தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (கச) "ఆత్మా హి విష్ణుస్సకలస్య జన్తోః — ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (கூ) "తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర்వమ్ — தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (கசு) "సర్వం నారాయణాత్మకమ్ — ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (கஎ) "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (கஅ) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

(க) ஶ்வே-சு-க-அ
(உ) தை-நா
(ங) ரா-யு-கூ-ய-கஎ
(ச) ரா-யு-கஎ
(ரு) தி-வாய்-ரு-க0-கக
(சு) தி-வாய்-கூ-க0-ரு
(எ) தி-வாய்-கூ-க-க0
(அ) தி-வாய்-ரு-அ-கக
(கூ) தை-நா
(க0) வி-பு-க-கூ-ருங

(கக)
(கஉ) கத்யத்ரய
(கங) கீதை-எ-எ
(கச) ஸ்த-நா-கக
(கரு)
(கசு)
(கஎ) தி-வாய்-அ-க-ரு
(கஅ) தி-வாய்-கூ-ச-அ

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகதந்தராத்மாவா ய், (க) "मातापितृभ्रातृनिवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः-மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (உ) "தாயாய் தந்தையாய்" (ந)"செலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதிகளில் சொல்லு கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்,

"शोभनशंसी सुहृत्-ஶோபநஶம்ஸீஸுஹ்ருத்" என்கிறஸுஹ்ரு த்வம் தோன்ற (ச) "श्रेयोऽध्याय इति शिवः-ஶ்ரேயோத்யாயதிகே ஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பா ரொருவனுகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வ கதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (ரு) "नरमेध-நரமேத" (சா) "द्रष्टं भवति दुःखितः- த்ருஷ்டம்பவதிது:கித:" என் கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (எ) "जीवेषु दुःखाकुलेषु कृपा समुपजायते - ஜீவேஷு:காகுலேஷ்விஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (அ) "केवलं स्वेच्छयैवाहं प्रेक्षे कञ्चित्कदाचन-கேவலம்ஸ்வேச்சயை வாஹம்ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந" (கூ) "என்னையாளும்பிரானார் வெ றிதேயருள்செய்வர்" (க0) "என்னுவியை நடுவேவந்துய்யக்கொள் கின்றநாதன்" (கக) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (கஉ) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என் னும்படிபரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணயான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணு நிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித துஃக்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ர மன்றியிலே ஆகம ப்ரமாணைக ஸமதிகம்யமான ஶைவாதிதர்ஶநங்க ளென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

(க) ஸுபாலோப
(உ) தி-வாய-எ-அ-க
(ந) தி-வாய்-ரு-க-அ
(ச)
(ரு) மஹோபநிஷத்
(சா) ரா-அ-உ-சக
(எ) அஹிர்ஸம-கச-உ-அ
(அ)
(கூ) தி-வாய்-அ-எ-அ
(க0) தி-வாய்-க-எ-ரு
(கக) தி-வாய்-க-க0-ரு
(கஉ) தி-வாய்-க-க-க

நிருபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்க வேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதி ஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்யேநவிதி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வதுஃக்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அத்தாலே (க) [illegible]–ஏதே வை நிரயா:” என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸாஹகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநஸௌஹ்ருத்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாந விஷயமான பகவத்விஷயத்திலேபக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸாஹகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும். ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிஸித்தமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற விவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிறாப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறாப்போலேயும், உகாரோக்தாந்யாந்யதம ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஶ்ஶப்தம் உகாரவிவரணமாகிறாப்போலேயும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறாப்போலேயும்,

நமஶ்ஶப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஶாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யம் நமஶ்ஶப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தி னுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்ஸித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநமஶ்ஶப்தங்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) [illegible]

(க) ஹ்ருத்தஹாரீத-௩-௯௭

श्रियम्-ஐஹிகலௌகிகமைஶ்வர்யம்" இத்யாதிப்படியே ஸகலபுருஷார்த்தைகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணாயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவந்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதேகோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (௧) "सर्वं व्याप्य नारायणस्स्थितः-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௨) "எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறில வண்புகழ் நாரணன்" (௩) "நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்" (௪) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பரராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், ததுபாய நிஷ்டாரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (௫) "அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தார்.

---

(௧) தை-௩-௧௧
(௨) தி-வாய்-௧-௨-௧௦
(௩) தி-வாய்-௧௦-௫-௨
(௪) தி-வாய-௨-௭-௨
(௫) தி-ச-வி-௬௪

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வ
ளர்ந்து த்வயைகஶரணராவார்" என்று அனந்தாழ்வா னருளிச்
செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்
தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸா
தத்தாலே லப்த (லப்த) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தா
நமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (க) "ఓమి
త్యేకాక్షరమ్ - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం
ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి-ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணா
யேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (உ)
"ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ஓமித்யக்
ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்"
(ங) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్-ப்ரணவாத்யம் நமோ
மத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே
ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்
ஸு நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவதென்கிற
பதக்ரமநியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ஶ்ருதியிலே (ங) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (ச) "నాన్యత్వాన్యా
త్పరాయణాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்கஃபராண்யாத்" (ச) "ఏష హ్యేవాన
న్దయాతి-ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ ஶேஷ
த்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்ய
மான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்
கையாலே இது ஸகல ஶ்ருதி ஸங்க்ரஹமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவ
ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயா
பேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த
ஶேஷத்வஸித்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்த
மானாலாகையாலும், (ரு) "ఆకిఞ్చన్యైకశరణ్యత్వానుసన్ధిః-அகிஞ்சத்கர

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பாஞ்சராத்ரம் (ங) யஜு-அஷ்ட-உ-ங
(ச) தை-ஆநந்த (ரு) ஶ்ரீபாஷ்யகாரமுக்தகம

, ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது ஶேஷத்வ மநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஸ்ஸப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருட(ஸ்ருஷ்)டீகரிகிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயிருக்கும.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாபா(ஞ)ஸ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்ய மாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதகபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதகபரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம. நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரகாரார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்கனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத் ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(ர)த்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஶரீரித்வம, ஸர்வவித பந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ரகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ஸ)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்விததமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ல)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(ய)பத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) "అకారఉకారమకారఇతి, తానేకధాసమభరత్తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேதேதோமிதி" என்று மூன்றக்ஷரமாய், (உ) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்" (உ) "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை" என்றும ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ தநந்யார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலே மூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமா யிருக்கும்.

(ங) "నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌదేవాదీనాఞ్చకారసః- நாமரூபஞ்சபூதாநாம க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் | வேதஶப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகாரஸ:" என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) "బుద్ధియజ్ఞాంఋషిసామానితథైవాథర్వణానిచ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్స్యమ్- ருசோயஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-ச-கு-ச (ங) வி-பு-க-கு-சுங
(ச) வ்ருத்தஹாரீ-ங

நித்தைகவாதர்வஹேநிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்" என்று வேதந்தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத்துக்கும் இப்ப்ரணவம ஸங்க்ரஹமாகைகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரணவம் காரணமாயிருக்கும். (௧)"ప్రణవస్య చ ప్రకృతిరకారః-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரகாரஃ" (௨)"తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்யயஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ" என்று ப்ரணவந்தனக்கு அகாரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸாவஶ்பத்தகாரணமான அகாரம (௩) "సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణోఽపి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபிஸ்வபாவதஃ। வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலும், (௪) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే। యేన జాతాని జీవన్తి-யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே। யேநஜாதாநிஜீவந்தி" என்றும், (௫) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்" என்றும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (௬) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ" என்று ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவகாரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸத்பாவம் பகவதஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(௭) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (௮) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௯) "నతదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதமசராசரம்" (௧௦) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషత్వాపాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யயத்த்ரவ்யம் யாவத்ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" (௧௧) "தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானில்லை" இத்யாதிகளில்

---

(௧) வேதார்த்தஸங்க (௨) தை-நா-௧௦-௨௫ (௩) வாமநபுரா
(௪) தை-ப்ருகு-௧-௧ (௫) தி-வாய்-௨-௮-௫ (௬) மோக்ஷஸம
(௭) யஜு-அஷ்ட-௨- (௮) ரஹஸ்யாம்நாயப்ராம் (௯) கீ-௧௦-௩௯
(௧௦) (௧௧) தி-வாய-௨-௫-௩.

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விஶேஷணதயா ஶேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாதபோது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விஶேஷணரூபஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (௧) "முன்னையமரர் முழுமுதலானே" (௨) "அமரர்முழுமுதல்" (௩) "யாவர்க்கும்முன்னோன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (௪) "ప్రకృతింపురుషంచైవవిద్ధ్యనాదీఉభావపి-ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி" என்று சொல்லுகிற இவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விஶேஷணத்வேந ஸித்தமான வஸ்துக்களுக்கு விஶேஷ்ய ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விஶேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவாஸத்பாவங்கள் சொல்லுதல்,ஏவம் பூதோதயத்துக்கு ஒரு காலவிஶேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வ மநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (௫) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః-ப்ரதாந பும்ஸோரஜயோ: காரணம்கார்யபூதயோ:" என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யத்வ நித்யத்வங்கள் ஸ்ரீபராஶரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (ஃஃX) விஶேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று தது பகாரணமான தேஹஸம்ஸப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்கும ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்றுநிற்க ஈஶ்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (௬) "ఏష ఏవ సాధు కర్మ కారయతి - ஏஷஏவஸாது

---

(௧) தி-வாய்-௧-௭-௮ (௨) தி-வாய்-௧-௭-௯ (௩) தி-வாய்-௮-௮-௪
(௪) கீ-௧௩-௧௯ (௫) வி-பு-௧ (௬) கௌஷீதகீ-௩-௮

கர்மகாரயதி" என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈஶ்வரன் ப்ரேரகனாக வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈஶ்வரேச்சை-ஹேதுவா யித்தையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈஶ்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவ னுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்ம ஹேதுக வ்யவஸ்திதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிக ளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (భోగ) ரஸ வைஷித்ய மில்லா மையாலும் (க) "సకృత్కృతో ఞ్జలిః తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతశ్శుభానిపుష్ణాతి- ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:। ததைவமுஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:ஶுபாநிபுஷ்ணாதி" என்றும், (உ) "ఊర్మ్యస్యహోతదభిసన్ధివిరామమాత్రాత్- க்ஷாம்யஸ்யபஹோதகபிஸந்திவிராமமாத்ராத்" என்றும், (௩) "தீயி னில்தூசாகும்" (௪) "காணேவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்" என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஓரஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களை யும் போக்குமென்கையாலே ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக் கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள் ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத் கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித் தனை, ஆகையாலே கேவலேஶ்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (௫) "நீதந்தவாக்கை" (௬) "நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்" (௭) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (௮) "துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (௯) "கருமமுங்கரும பலனுமாகியகாரணன்" (௧௦) "துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்" (௧௧) "உற்றவிருவினையாய்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய் தார்.

(க) ஸ்தோ-ர (உ) வை-ஸ்த (௩) திருப்பாவை-௫
(௪) பெரியதிருவ-௫௪ (௫) தி-வாய்-௩-உ-க (௬) தி-வாய்-௫-எ-அ
(௭) தி-வாய-க-எ-௫ (௮) தி-வாய்-௩-௧௦-எ (௯) தி-வாய்-௩-௫-௧௦
(௧௦) தி-வாய-௩-௬-அ (௧௧) தி-வாய-௧௦-௧௦-அ

வைதிகபுத்ர வ்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், "అవ రక్షణే-அவ ரக்ஷணே" என்கிற தா(து)துவிலே ஸித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, "அ" என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (௧) "నహి పాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్-நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௨) "విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (௩) "పాలనే విష్ణురుచ్యతే-பாலநே விஷ்ணுருச்யதே" என்றும், (௪) "நலகித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத் தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (௫) "అ ఇతి బ్రహ్మ-அ இதி ப்ரஹ்ம" (௬) "అకారో వై విష్ణుః-அகாரோ வை விஷ்ணு:" (௭) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" (௮) "అక్షరాణామకారోఽస్మి-அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி" (௯) "అ ఇతి భగవతో నారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్-அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யரூபேண வாச்யனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (௰) "అకారో వై సర్వా వాక్-அகாரோ வை ஸர்வா வாக்" என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷர ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வும்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(தீ)தனை எம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷயுண்டாகையாலும் விஷயவிஶேஷநியமம பண்ணுமையாலும், பத்த(బద్ధ)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

---

(௧) வி-பு-௧-௨௨-௨௧ (௨) (௩) (௪) தி-வாய்-௧-௯-௫
(௫) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-௨-௨-௧ (௬) (௭) ஶேஷஸம்ஹி
(௮) கீ-௰. (௯) மஹாபாஷ்யவ்யா (௰) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (பத்) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (பா) ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும, அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனுமிருந்து, அவை தத் தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடையாதி பீடைபித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, ததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்தி பர்யந்தமாக்கியும், விபவார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தர (த) ரகனுமும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (பா) ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும போகா(போகா)நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-(க) "ஆனந்தமய:-ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனுமிருக்கையாலே (உ) "நசாஸ்த்ரம் நைவசக்ரம:-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ண வறியாதே அல்பாநந்த ஸு)த்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜ்ஞநித

(க) தை-ஆநந்த (உ) காஶ்யபஸ்ம்ருதி-க (ங) தி-வாய்-க-ங-௪

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(பந்த)நமான ஸ்வாஸ்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, (௧) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி பூ(பூ)தபகவந்முகோல்லா ஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகலஶப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தத்ஶப்தவாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிஶேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனான தன்னுடைய ப்ரயோஜந விஶேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௨) " స్వాధీన త్రివిధ చేతనాఽచేతన స్వరూప స్థితి ప్రవృత్తి భేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (௩) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாதஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய † விதா (தா) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனான ஈஶ்வரனுடைய, (௪) " సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரிய:" (௫) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (௬) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (௭) "నివాసశ్శరణం సుహృత్-நிவாஸஶ்ஶரணமஸுஹ்ருத்" (௮) " సుహృదం సర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் " என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (௯) "సదా కారుణికో పిసన్-ஸதாகாருணிகோபிஸந் " என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில் ;

---

(௧) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௨) கத்யத்ரயம (௩) வைகுண்டஸ்தவம்
(௪) கீதை-௯-௨௯ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௩ (௬) தி-வாய்-௧-௯-௫
(௭) ஸுபால (௮) கீ-௫-௨௯ (௯) லக்ஷ்மீதந்த்ர-௧௭
† (பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை ; எங்ஙனே யென்னில் ; (க) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம-ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (க) "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மண:-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" (உ) "முழுநலம்" (ந) "எல்லையிலந்நலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "அபாரஸச்சித்ஸுகஸாகரே-அபாரஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூதே-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூத" (எ) "அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிணே-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதுஞ்ச சக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்- யஸ்யசேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சசக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேந கத்யதே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசய விதத்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலே விநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (க0) "அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே கைங்கர்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பானென்னென்னில் ; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) "இருள்தருமாஞாலத்துள்ளிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கந) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதென்ஞான்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ந) தி-வாய்-க-உ-ரு
(ச) தி-வாய-க-க-க (ரு) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(க0) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-க0-எ-க0 (கஉ) தி-வாய்-க0-சு-க
(கந) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய-ந-உ-ந (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்" இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு ஶேஷத்வ பராகாஷ்டாதர்ஶநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததே யாகிலும், (௧) "స్థిత్యుత్పత్తిప్రవృత్తిగ్రసననియమనవ్యాపనైరాత్మనస్తే శేషాశేషప్రపఞ్చోవపుః -ஸ்திதியுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாபநைராத்மநஸ்தே ஶேஷாஶேஷப்ரபஞ்சோவபு:" என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்திதியாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதா(தா)ரகரியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை (௨) "శబ్దాదిన్విషయాన్విదర్శ్య విభవం విస్మార్య దాస్యాత్మకం వైషవ్యా గుణమాయయాత్మనిపహాన్విప్లావ్య పూర్వః పుమాన్। పుంసాపణ్యవధూవిడమ్బ్యవపుషా ధూర్తానివాయాసయన్ శ్రీరఙ్గేశ్వరి కల్పతే తవపరీహాసాత్మనే కేళయే -ஶப்தாதீந்விஷயாநப்ரதர்ஶ்ய விபவம் விஸ்மார்ய்ய தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்மநிவஹாந்விப்லாவ்ய பூர்வ:புமாந் | பும்ஸாபண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிகல்பதே தவபரீஹாஸாத்மநேகேளயே" (௩) "அன்புறுநினைந்து மதுநிற்கச்சுழன்றநந்தாய்" (௪) "உன்னடிப்போது நானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஶ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தைத் திரும கரிப்பிக்கும் ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வஶேஷணதயாஸ்வாதீநையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்யவது(தூ)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (௫) "క్రీడతేయద్గవాన్ భూతైర్బాలః క్రీడనకైరివ -க்ரீடதே பகவாந்பூதைர்பால: க்ரீடநகைரிவ" என்றும், (௬) "இன்புறுமிவ்விளை

(௧) ர-ஸ்த-௨-௨-௪ (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந (௩) தி-வாய்-௭-௧-௧௦
(௪) தி-வாய்-௭-௧-௪ (௫) பாரத-ஆரண்ய (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௭

யரட்டுடையான்” என்றும், (௧) “நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்விமலன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (ர்க)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போக(ர்க)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(ந்த)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (௨) “நரகத்தைநகு” என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேய த்வ துக்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அகில ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடி யாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளையுண் டாக்குகிறுகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (ர்க) ரூபமான மோக்ஷத்தை(௩) “மங்கவொட்டு”(௪)“கூவிக்கொள்ளாய்” (௫) “இனியுண்டொழியாய்” என்று ப்ரார்த்திக்கிறார்களித்தனை யல்லது,! (௬) “எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீத” என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோக விஶேஷவிஷயத்திலுடைய ஸ்வரூபாநுரூபப்ராப்ததையாலே தந்நிவ் ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (௭) “సమోహం సర్వభూతేషு-ஸமோஹம்ஸர்வபூதே ஷு” என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(ர)கத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற தித்தனை யல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(ர்த) நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ந்த) விஶிஷ்டமான ஶேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶே ஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநு குணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(௧) நாய்ச்சி-தி-மொ-௧௪. (௨) தி-வாய்-௰-௬-௫ (௩) தி-வாய்-௰-௭-௧௦ (௪) தி-வாய்-௰-௰-௩ (௫) தி-வாய்-௰-௰-௬ (௬) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௭) கீ-௯-௨௯.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே து:க்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக் குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுகொழிந்தும் ஸுஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸுஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததீயத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (க)"தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், தத்துணமான ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை (உ) "ददामि बुद्धियोगं तम् - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (௩) "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (ச) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (ரு) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத்தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத்ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனால், விதிநிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், ஶாஸ்த்ரமாவது-(சு) "श्रुतिः स्मृतिर्ममैवाज्ञा-ஶ்ருதிஸ்ஸ்மருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அபிமதரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, (எ) "क्रीडाविषया-ந்ரைகுண்ய விஷயாவேதா:" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கீ-க0-க0 (௩) கீ-கரு-கரு
(ச) தி-வாய்-உ-எ-அ (ரு) தி-வாய்-உ-எ-ஏ (சு) பாஞ்சராத்ரம்
(எ) கீ-உ-சரு

ஆகையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய பஹுவிதை(ம)யான லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூதசேதந(ய)ங்களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பரஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்து (க) "ஶ்யேநேநாபிசரந் யஜேதேதி ஶ்ருதி:-ஶடசித்தஶாஸ்த்ரவைஶ்வாஸோபாயோபிசாரஶ்ருதி:" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருச்யநுஸாரம்பண்ணி அபி(ஹ)சாரக்ரியையைவிதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த ததநுஷ்டாநாநந்தர தத்பலலாபத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பரஹிம்ஸாதி நிபந்த(ந)நமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக தத்ஸாதநங்களைவிதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும் ஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்தியில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருத யோக்யதையில்லாமையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபை யென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷதத்ஸாதநங்களை விதித்தும், அந்த ஸாதநங்களுடைய து꠲ஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனான அவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வதுர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடையவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனான அவனுடைய கார்யகரத்வ ஹேதுவான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும். அவற்றினுடைய அபராதஜ்ஞாந தத்த(ண்)ண்டதாத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷிக்கையுக்தமாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ரஙக-ஸ்த-௨-

பித்தும், *భగవదాత్మనో స్స్వస్వామి భావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వ ప్రాప్యభావత్వా త్తదిష్టవినియోగ త్వేన తద న్తర్భూత - பகவதாத்மநோ꞉ ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்யபாவத்வாத்ததிஷ்டவிநியோகத்வேந ததந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(தா)நம்பண்ணியும், ஆக இவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பரவக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யகரத்வஹேதுவான பகவதக்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுகைதொன்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிரூபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும, இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

"శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ராயத இதி ஶ்ரீ꞉" (க) "అనన్యా రాఘవేణాహమ్-அநந்யா ராகவேணாஹம்" (உ) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோ꞉ ஶ்ரீ꞉" (ங) "తాం శ్రితా త్వదుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః-தாம்ஶ்ரிதித்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹு꞉" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(பா)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

(க) ரா-ஸு-௨௧-௧௫ (உ) வி-பு-க-அ-௧௫. (ங)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஶங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(ந)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலே கௌணரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரிய:பதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந:" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரிய:பதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஶ்ரிய:பதியினுடைய குணங்களென்று விஶேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. (ங) "ఆత్మాసస్సర్వభూతానామహంభూతోహరిస్స్మృతః । అహంతాబ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మిసనాతనీ । అహంతయావినాహంహినిరుపాఖ్యోనసిద్ధ్యతి । అహమర్థంవినాఽహంతా నిరాధారానసిద్ధ్యతి - ஆத்மா ஸஸர்வபூதாநாம் அஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸ்ம்ருத:। அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாஹமஸ்மி ஸநாதநீ। அஹந்தயா விநாஹம்ஹி நிருபாக்யோ நஸித்த்யதி। அஹமர்த்தம் விநாஹந்தா நிராதாரா நஸித்த்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயா வ்யாப்தமாய் அஹமாத்தபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) திருவாய-எ-க-க (ங) லக்ஷ்மீதந்-உ

பத்திலே அஹந்தாரூபிணை வியபதேசயையுமாய், அஹந்தாரூபிணை நிரூபகபூதையுமாயிருக்கு மென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸ்ரீயஃபதிஃ-பரமபதநிதிஃ" என்று பகவத் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, தன்னை நித்யமாய் நிர்லேபனுமாய் நிஜகர்ஜகனுமாய் இவளோடு நிரபாயபூதனுமாயிருக்கிற ஈஸ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபி(ம்)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வியாப்தனானபோது நிரூபக நிர்லேபஜகத்ஜநநீத்வாதிவிசிஷ்டையாயிருக்கிற இவளும் தந்நிர்மாயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத் தத்தநுரூப விக்ரஹங்களிலே, (க) "ஸ்ரீதேவோர்த்வத் ... ஸாதனா-உபயோர்வியாப்தி ராகாபஷ ஸித்யயோரிவ" (உ) "தத்ஸ்வரூபானுரூப-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (௩) "ஜகத்ஸ்வஸ்தோ - குணத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநுப்ரவேசித்து ஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வியாபிக்கக்கடவளுமாய், (௪) "ஸ்ரீமதஃ-பரியாதிஃ" (௫) "நித்யஸ்ரீஃ-நித்யபரீஃ" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவியாவ்ருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (௬) "விஷ்ணுபத்நீ-விஷ்ணுபத்நீ" (௭) "விஷ்ணோஃஸ்ரீஃ-விஷ்ணோஃபரீஃ" என்கையாலே பகவத்விசேஷண (ரூப) பூதையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யாக்தி லக்ஷண விசிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜாதிலக்ஷண விசிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமென்று விட்ட ஸம்பிரதிபந்நம்.

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமளவின்றியிலே (அ) "తతస్స్వ రత్నా విమలవిరాజితమలేపితా । శ్రీదేవీపయస స్సమ్యకుత్థితా ధృతపఙ్కజా-கதஸ் ஸம்புரதகாந்திமதீ விராஜிதபேஸந்திதா । பரிதேவீயபஸஸ்தஸ்மாதுத்திதாத் ருதபங்கஜா," "ఉన్నతాఙ్గ్యా మమృతమపూరదరం సాక్షాదభూషణభూషితా । పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షఃస్థలం హరేః-திவ்யமாலயாமபரதரா ஸர்வ தாபூஷண பூஷிதா । பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்தலம் ஹரேஃ" (அ) "రాజా న్యా తాన్యప్యేవం సర్వయజ్ఞమయం వపుః । అధ్యాస్తే దేవ

(க) (உ) (௩) பராசரஸம்ஹிதை (௪) ஸ்ரீதாபாதீய
(௫) ரா-யு-கக-ரு-கரு (௬) புரிஷஸூக்தம (௭) வி-பு-க-அ-கள
(அ) வி-பு-க-க-கo(ரு)

దేవస్య యోగిచిన్త్యం గదాభృతః-காசாங்யாத்வாம்ருதேதேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபு: । அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருத:" (க) "శ్రీవత్సవక్షాః-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஸ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "భోగోపభోగ్తాత్కేళీచుళకిత భగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా-போகோபோக்தாதகேளீசுளகித பகவத்வைஸ்வரூப்யாநுபாவா" என்று வைஸ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிற்றநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(ச) "ప్రవర్తనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వర్యవిజయప్రధాః ప్రణతవరణప్రేమక్షేమఙ్కరత్వపురస్సరాః । అపిపరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరితీన్దిరే తవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణరాశయః ॥ అన్యేపియౌవనముఖాయువయోస్సమానా శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయన్తి । తస్మింస్త్వయిచతస్యపరస్పరేణ సంక్రీర్యదర్పణఇవప్రచురంస్వదన్తే-ப்ரபாகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஸ்வரீவிஜயப்ரதா: ப்ரணதபாணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா:। அபிபரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவபகவதஸ்சைதேஸாதாரணகுணராஸய:। அந்யேபியௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா ஸ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்த்வத்வயிசதஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரமஸ்வதந்தே" இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஸக்திபலைஸ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும் ஆஸ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதி யௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பராதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஸ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்ஷவிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்ஷவிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-கக௪-க௫ (உ) தி-வாய்-௬-க0-க0 (ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-௪
(ச) ஸ்ரீகுண-ங௨

களும் கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின்றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங்களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண்டான அதிசயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) ''శ్రియాః సార్ధం జగత్పతిరాస్తే - ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே'' (உ) ''వ్యూహేషు చైవ సర్వేషు విభవేషు చ సర్వశః । తథా వ్యూహాభవత్యేషా మమ చైవానపాయినీ - வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶ: । ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ'' (ஈ) ''దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்'' என்று உபயவிபூதியிலும் இவளுடைய நித்யஸந்நிதியுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளுக்கு நிரூபகபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) ''యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణం స్థిరచరరచనాతారతమ్యే మురారేః - யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரே:'' என்றும், (ரு) ''కటాక్షలాభాయ కరోతి లోకాన్ పరాక్రమం తే పరిరమ్భణాయ । ముదే న ముక్తిం మమ భిద్రమేతత్ ఫలం భావకతాస్య కర్తుః - கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமந்தேபரிரம்பணாய । முதேவமுக்திம்மமபிந்த்ரமேதத் கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:'' என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(பூ)பங்காநந்தரம் பண்ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய்யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சா) ''సహపత్న్యా విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்'' என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினானென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஶ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) (ஈ) வி-பு-க-கூ
(ச) ஶ்ரீகுணரத்ந-ச (ரு) (சா) ரா-அ-சா-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்க ளென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும், அப்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸுக்ரீவ விபீஷணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "ஸோऽஹம் மஹ ஸ்வாமி-காலோஹம் கமலா நாத" (உ) "மலர் மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ந) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற சேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஶாப்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்திக்கதில்லை யாகிலும், (ரு) "யத்யப்யஸ் ப்ருஷ்டா-பத்யபி ஸத்ஸித்தः" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணஸித்திந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "ஸுபாம் ஸுலுக்-ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ப்ரத்யயலோபே ப்ரத்யயலக்ஷணம்-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரத்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையாலே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமான்பொருட்டென்கிறது. அதாவது — இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்ய சதுர்த்தியாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி சேஷமாயிருக்குமென்கை.

சேஷத்வம் து:க்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில் கண்டுபோருகிறதென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வரூபஸித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞானம் பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய சேஷத்வவத் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகாரவாச்யனுடைய சேஷித்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில விபக்திவ்யக்தமின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்றமிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தி யாகு

(க) (உ) தி-வாய்-க-ரு-க (ந) திருப்பல்லா-கக
(ச) தி-வாய்-க-சு-க (ரு) த்ரமிடபாஷ்ய (சு) பாணினிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "పతిం పతీనామ్-பதிம்பதீநாம்" (ங) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (ச) "కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிப:" (ரு) "ఈశతే దేవ ఏకః-ஈஶதே தேவ ஏக:" (சா) "పరవానస్మి-பரவாநஸ்மி" (எ) "భగవత ఏవాఽహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (அ) "దాసోఽహమ్-தாஸோஹம்" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்றுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனேயாகிலும் இவனுடைய நித்யப்ரஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(எ) "అహమపి న మమ, భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம, பகவத ஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேக பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் வையர்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கம்வரும். அதில் சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும் உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதிதவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டாநத்தோடு வாசியற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(கூ) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుంజీత- ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ஶ்வே-சு-எ (ங) ஶ்வே-சு-கசு

(ச) ஶ்வே-சு-சு (ரு) ஶ்வே-க-க0 (சா) ரா-ஆ-கரு-எ

(எ) யஜு-ர (அ) .. (கூ) தை-நா

பணமுகேநச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில சதுர்த்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக் கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(தா)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே, இதிற சொல்லுகிற ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யக்த்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (௧)"సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத, ஏகமேவாத்விதீயம்" (௨) "సృష్టిస్సృజతిచాత్మానమ్-ஸ்ருஷ்டௌஸ்ருஜதிசாத்மாநம்" (௩) "కార్యేన నేస్వతనుముఖత స్త్వముపాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(௧) சாந்தோ-௬-௨-௧ (௨) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௩) ர-ஸ்த-௨-௩௧

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிக ளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஸ்யாதிகள்.

அவற்றில், (௧) "మనసైవజగత్సృష్టిం సంహారఞ్చ కరోతి యః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதியஃ" என்றும், (௨) "ஞானமஂகேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனை விஶ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாந மொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (௩) "సదేవ-ஸதேவ" (௩) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (௪) "అహమేవ-அஹமேவ" (௫) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (௫) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (௬) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீமப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்தநஃ" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறு ஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (௭) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவள்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிஶுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுஃக்கித்வரூபமான அஶுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான வசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயபான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

---

(௧) வி-பு-௫-௨௨-௧௫   (௨) தி-வாய-௩-௧௦-௮   (௩) சாந்தோ-௬-௨-௧
(௪) சாந்தோ-௭-௨௫-௧   (௫) தை-ஆந-   (௬) வி-பு-௧-௨-
(௭) தி-வாய-௬-௩-௨-   † அவித்யாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய ? அநுப்ரவேசாபாவத்தில் இப்படி வருவதொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ராஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந்தான், (க) "யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே-யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விசிஷ்டமாக க்ரஹிக்கையாலும், (உ) "பஹுஸ்யாம்-பஹுஸ்யாம" என்கிற ப்ராஹ்மஸங்கல்பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (௩) "அஜாமேகாம் லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் - அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமானம்ருத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(டா)டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (௪) "மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்-மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௫) "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம்-விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்" என்றும், (௬) "ஸர்வகாரணகாரணே-ஸர்வகாரணகாரணோ" என்றும், விஷ்ணுஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும்,இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத்து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகாதென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரணபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ ப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை.

காரணபூத ப்ராஹ்மஸ்வரூப நிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர்ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விஶேஷணங்களைப்போலே தத்க்ரியாந்வயமின்றியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமாகக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (க) "யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி-யேந

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) தை-ஆநந்தவ-௬ (௩) தை-நா-௪௨-(௫)
(௪) கீதை-௯-௧௦ (௫) வி-பு-௧-௪-௩௯ (௬) வி-பு-௬ ௫ ௭௨

ஜாதாநிஜீவந்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப் படுகையாலும், (௧) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం-ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்" (௨) "విష్ణుస్థితౌ లోకపాలకః-விஷ்ணுஸ்திதௌலோகபாலக:" (௩) "పాలనేవిష్ణురుచ్యతే-பாலனேவிஷ்ணுருச்யதே" (௪) "సర్వపాతి-ஸர்வபாதி" (௫) "విష్ణుః పాల్యఞ్చపాతిచ-விஷ்ணு:பால்யஞ்சபாதிச" இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுபரப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகனாகச் சொல்லுகையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது. இந்த ரக்ஷகத்வவிசிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்திப்ரத(ர)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிறவுபாயத்வமே யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (௬) 'మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்சரணம் வ்ரஜ" (௭) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவசரணம்கச்ச" (௮) "మామేవయేప్రపద్యంతే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௯) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (௧௦) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைசரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௧) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௧௨) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௧௩) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௧௪) "களைகண்மற்றிலேன்" (௧௫) "மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்தரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச் செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிசேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறாப் போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறாப்போலேயும், இவ

(௧) கீதை-௧௮-௬௧ (௨) (௩)
(௪) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௫) வி-பு (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) கீதை-௧௮-௬௨ (௮) கீ-௭-௧௪ (௯) கீ-௧௫-௪
(௧௦) ச்வே-௬-௧௮ (௧௧) தி-வாய-௫-௧௦-௧௧ (௧௨) தி-வாய-௫-௮-௧௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௧௫) தி-வாய-௨-௮-௫

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாநுகர்ப்பாவமுண்டாளுமோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூ போத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (ஞ) நமுகேநவா தல், வர்த்தி(த) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று;

உபாயபூதனான ஸர்வேச்வரன் (க) "உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம்"- உபாயோபேயத்வேத திஹதவ தத்வம்" என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (ஞ) ஸங்கல்பனுமாயிருக்கையாலே உத்பத் யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், (உ) "களை வாய்துன்பம் களையா தொழிவாய்களை கண்மற்றிலேன்" என்றும், (ந) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என் றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஸஹ காரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (ச) "யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி"-யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி" (ரு) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோவைவேதாம் ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" இத்யாதிகளாலே பரஹ்மஸ்வரூபத்வ உபாயத்வேந க்ரஹிக்கையாலும் (சா) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி-ஸர் வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்தயநந்தரம் பாபநிவ் ருத்தி பிறக்கையாலும், இந்த வுக்திக்கு முன்பு பாபநிவ்ருத்தி பிற வாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர் ஹேதுகக்ருபாவிசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரன் தன்னாலே உபபந்நமா கையாலும், (எ) "ஸர்வலோகசரண்யாய - ஸர்வலோகசரண்யாய" (அ) "சரண்யம் சரணம் யாத:-சரண்யம் சரணம் யாத:"(கூ) "சரணம் சரணம் யாத:- சரணம்சரணம்யாத:"(ரு) "முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம் ப்ரபத்யே-முமுக்ஷுர் வைசரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஸர்வசரண்யனாகச் சொல்லு கையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ர மாணமில்லாமையாலும் இவளுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவ துக்தியாலே பாபநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இவள்ஸஹகரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அஎ (உ) தி-வாய்-ரு-அ-அ (ந) தி-வாய-ரு-அ-ந
(ச) தை-ப்ருகு- (ரு) ஶ்வே-சா-கஅ (சா) கீ-கஅ-கசா
(எ) ரா-யு-கஎ-கரு (அ) ரா-யு-கசு-கஎ (கூ)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகாரனென்றவோபாதி இவளை யும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ர்)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனாகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதாரத்வத்தாலே கர்த்ருத்வஸம்பாவநையில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் கார்யாநுபயுக்தையா கையாலும், த்ரவ்யத்வேந வருகிற ப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(ர)த்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வ ஸம்பாவநாதியோக்யதை யாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும் அதுவுமொண்ணாது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப் பாவமில்லையென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவ ளுக்குண்டான ஸ்வரூபாநதர்ப்பாவம் உபாயபூதனானவனை உபாயத் வேந ஆச்ரயிக்கிற சேதநருடைய ஸ்வாபராத நிபந்தநபய நிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ச்ரிய:பதித்வத்துக்கு ப்ராதிலம்பந்த்யபே க்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ச்ரீசப்தந்தான் "ச்ரயதே-ச்ரீ:-ச்ரயத இதி ச்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாச்ர யித்திருக்கையாலே ச்ரீசப்தவாச்யை யானென்று சொல்லுகை யாலும், "ச்ரிஞ்-ஸேவாயாம்-ச்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாச்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸே வித்திருக்குமென்கையாலும், (க) "[Telugu/Sanskrit script text] - அநந்யாராகவேணாஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என் றும், (உ) "[Sanskrit script text]-நிராதாராநஸித்யதி" என்றும், பகவத் ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்தபோது தன்ஸத்தையாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும்.ஸ்ரீயையொழிய அவனுக் குச்ரிய:பதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும்,(௩) "[Sanskrit script text]-விஷ்ணோ ச்ரீ:" (௪) "[Sanskrit script text]-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "[Sanskrit script text] - ஹ்ரீச்சதே லக்ஷ்மீச்சபத்ந்யௌ" (௬) "[Sanskrit script text]-தவப்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(க) ரா-ஸு-க-கசு (உ) லக்ஷ்மீதந்-உ (௩) வி-பு-க-கூ-அ-கஎ
(௪) ப்ரீஸூ-க-தம (௫) யஜு- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய-க-கம-௪ (௮) தி-மொ-௫-௫- (௯) தி-வாய்-க-௬-கூ

ளார்தனிக்கேள்வன்" இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந சேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரியதபதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

அப்படியே "శ్రియతఇతి-శ్రీః - ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்று ஸர்வராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும் "శ్రీఞ్-సేవాయాం-ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாது(ப)வினாலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுகையால் இவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான சேஷித்வத்தாலே ஆஸ்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத சேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாஸ்ரயணீயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், (க) "అస్యేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" (உ) "సకలంతద్ధితైవమాధవ-ஸகலம் தத்திதவைவ மாதவ" (௩) "దాసోహంకమలానాథ - தாஸோஹம் கமலாநாத" (௪) "திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்" (௫) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (௬) "திருமாலை வணங்குவனே" இத்யாதிகளிலே இவளை சேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு சேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஸ்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஸ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகரத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதசையில சிதசித்துக்கள் உபாதாநோபயோகியாயும், ஸங்கல்பம் நிமித்தபர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வாதிகளிலந்வயமின்றியிலே தத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய் ப்ரியதபதித்வ சேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

(க) ஸ்ரீஸூக்தம் (உ) ஸ்தோ-ரத்ந (௩)
(௪) ௧-திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௬௫.

இந்த காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஸ்மாத் பரனாகையாலும் (௧) "కారణన్తు ధ్యేయః-காரணந்து த்யேய:" (௨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்-முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயறுகையாலும், இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (௩) "తదేవాగ్నిస్తద్వాయుస్తత్సూర్యస్తదుచన్ద్రమాః-ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:" என்று அவகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதா(த)ரணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வ விரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவத(த)ரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்குச் ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதையில்லையாயிருக்க இந்த ப்ராஸங்கிகப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "హిరణ్యం కుణ్డలాయ-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (௪) "మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

---

(௧) அதர்வ (௨) ஶ்வே-௬-௧௮ (௩) தை-நா- (௪) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாமிடத்தில் அந்யர்க்கும் ஶேஷமாய் ஈஶ்வரனுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமோ வென்று ஶங்கைபிறக்க, அந்த ஶங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்கிறது.

ஶேஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமா யிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அநயார்ஹமாவா னென்னெனில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதி யோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அநயார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில் ; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஶேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஶேஷமாயும் ஶரீராவதி(ધિ)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஶரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஶேஷமாய, பர்த்த்ருஶரீரம தேவாதிகளுக்கு ஶேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஶ்ரயமாகவில்லாதே ஓராஶ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஶ்ரய ஶேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஶேஷமாகையாலுட க்ஷேத்ரபுத்ரதாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநநயார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) “నేతద స్తి వినా యత్స్యా న్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்” (உ) “தன்னுள்கலவாததெப்பொருளும்தானில்லையே” என்று ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வப்ராகாரித்வாதிகள் பங்க (భంగ) மாகையாலும்,

(க) கீதை-க௦-கூக (உ) தி-வாய்-உ-டு-கூ

(க) "आत्मैवेदं सर्वम्-ஆத்மைவேதம்ஸர்வம்" (உ) "ब्रह्मैवेदं सर्वम्-ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்ஸஹிதமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவத(த்)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (ந) "स्वत्वमात्मनि सञ्जातम्-ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம்" (ச) "दासभूताः-தாஸபூதா:" (ரு) "आत्मदास्यं हरेस्स्वाम्यं स्वभावम् - ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம்ஸ்வபாவம்" (சா) "குலதொலடியேன்" (எ) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும் சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும், க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்யஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(ஈ)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கை யில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை யில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லை யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

(க) சாந்தோ-எ-உரு-உ (உ) ப்ருஹ-ச-ரு (ந) •
(ச) (ரு) (சா) தி-வாய்-சா-க0-க (எ) தி-வாய்-க-உந

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகசேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக சரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யசேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈச்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மசரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த சரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் சரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும வருகிற அந்யசேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(௧) “ యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః - யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:” என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹசாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும, அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு சரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (௨) “ దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం నకింకరో నాయమృణీ చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ருணாம நகிங்கரோநாயம்ருணீ ச ராஜந் । ஸர்வாத்மநா யச்சரணம் சரண்யம் நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்ந:” என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (௩) “ బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః - ப்ரஹ்மசர்யேணரிஷிப்ய:, யஜ்ஞேநதேவேப்ய:, ப்ராஜயாபித்ருப்ய:” என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(௧) கீதை (௨) பாக (௩) யஜு:

ளான நிணமோசநார்த்த க்ரியாநிபந்தநமாக வருகிற கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான ரிணித்வ விசேஷபூர்வகமாக விசேஷிக்கையாலும், (க) "యోవై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్రస్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, నపరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్భవతి - யோவைஸ்வாம்தேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே நபராம்ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வரூபாநுரூபமான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனாம். அவனுக்கு பர(ஃ)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமாமென்கையாலும், (உ) "సంసేవ్య ఏకో హరిరింద్రియాణాం సేవాఽన్యదేవే వ్యభిచార ఏవ । అన్యోపి సేవ్యో యది దేవసామ్యాత్ కోవా హృషీకేశపదాభిధానః - ஸம்ஸேவ்ய ஏகோ ஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவே வ்யபிசார ஏவ। அந்யோபி ஸேவ்யோ யதி தேவஸாம்யாத் கோவா ஹ்ருஷீகேசபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் ஸம்ஸேவ்யமானவனாயிருப்பான் ஹரி ஒருவனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவிக்கிறவனாகில் பர்த்ருஸேஷமான ஸரீரத்தை அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹாநி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேசனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்காரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகத்வநிஷேதபூர்வகமாக பகவத் ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ரதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(த்த)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஸ்வபூத ஜ்ஞாநவிஸிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்று தாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வஸங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும், அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடையவிதா(தா)நகாலத்தில, "అగ్నయే, ఇంద్రాయ - அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(க) 6 (உ) 1125

யைகளை விதிக்கிறவோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபக
னான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளைவிதித்
தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்
பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்க
ளுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அ
துக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி
கத்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாப
கத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தி
யாகவிதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனை
யும் தனித்துவிதிக்கக் காண்கையாலே அந்தவிதிகளுக்குப்ரதிஸம்
பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதை
கள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வ
ரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும், "நாமவிஶேஷணத்வேந ஶேஷ
பூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியி
லே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகார
க்ர(ஸ்)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான
பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்
தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸர்வாக்கும ஸ்பர்ஶயோக்யதை
யில்லாதாப்போலே பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாந முடையார்க்கு
தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமான க்ரியைகள த்யாஜ்யங்களாகையா
லும், விதிவிஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே வி
ஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அந்யத்வம் வருகையாலும்,
பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்குறித்து விதி
யில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக
லப்த(ஜ)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (௧) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி
ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்
தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(ஸ்ய)வ்யத்தை நிர்ணயித்து
பேக்ஷிக்கிறவிடத்தில் (௧)"கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்
பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ர
த(ர)ரமானவிக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

(௧) தி-வாய-௬-௯-௧

யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவதுபாய நிஷ்டராவான்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்பரகாராநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிரஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வஜந்ம மாதாபித்ருஶேஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயஶேஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவிதமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம் ஸூசிதம். (க)"ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம - ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம"(உ) "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும், இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாஸநாதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் து:க்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலநதான் வ்யாத்யாதிரூபேணவும். தேவதாந்தரஶேஷத்வரூபேணவும், தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶாஸ்த்ராஜ்ஞாதிகள், அநுபாநாதி வாஞ்சையித்யாதி ரூபேணவும த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிருத்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான ஈஶ்வரன் தத்ஹேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஈஶ்வரன் தத்ஹேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-கூசு-

யைப்பண்ணும். தேசகாலநிரந்தரமான ஸ்ரீமத்தாஷ்ணுதிகள், அந்ந
பாநாதிவாஞ்சை, இவை தேவதாந்தர சேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூ
பத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமின்றியிலே வ்யாக்யாதிகளோபாதி
ஸரீரோபேக்ஷாதிகள பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்தேது
வான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இசசா
ஹேதுவான ஸரீரஸ்திதிக்குக் குறையில்லை. அநந்யசேஷத்வநிவ்
ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஸாஸ்த்ரீயமான
அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும மாதாபிதாசகளுடைய
அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம பகவத்வ்யதிரிக்த சேஷத்வத்
திலுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதி
ரிக்தசேஷத்வத்தில் நிருபாதிகப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம்.
ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வசே
ஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ சேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி சேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதி
விலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அஹம்ப்ரத்யயவாச்
யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஸிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஸ
னுமாய் அணுபரிமாணனானவாத்மாவைச சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில ; (க) "भूतानि च कवर्गे-பூதாநிசகவர்க்கே
ண" இத்யாதியாலே தேஹோபாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந்
த்ரியங்களும் விஷயங்களும மனோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான
இருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ககாராதி (?) பகாராந்தமான இரு
பத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம், (உ) "आत्मा तु मकारेण
पञ्चविंशः प्रकीर्तितः - ஆத்மாதுமகாரேண பஞ்சவிம்ஸ:ப்ரகீர்த்தித:"
என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷர
மானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபடச்சொல்லுகையா
லே; ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில்,
தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்க
ளுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(க) பாத்மோத்தரே-௨௨௬- (உ)

னுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்வ்யவஹாரமில்லாமையாலும், ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத(த்ருஷ்டா)பாவத்திலும் "அஹம்" வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாதத்திலுண்டானகூதி அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (க) "దేహస్తావదనాత్మా దృశ్యత్వాద్ఘటవచ్చ । ఆత్మా ఉద్రష్టా మతో యస్మాత్ప్రమాణైరేవ సర్వదా । ప్రత్యక్షేణోపలభ్యన్తే యథైవాత్ర ఘటాదయః । తథోపలభ్యతే దేహో యతో నాత్మా భవేద్ధ్రువమ్ - தேஹஸ்தாவதநாத்மா த்ருஶ்யத்வாத்கடவச்சபே । ஆத்மா த்ரஷ்டாமதோயஸ்மாத்ப்ரமாணைரேவஸர்வதா । ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதய: । ததோபலப்யதே தேஹோயதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்" என்று அசக்ஷுர்விஷயமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம் ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய வுடம்புமென்றும அஹமர்த்தபூதனை வாத்மாவைக்காட்டில இதமர்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

"యోఽహమద్రాక్షం సోఽహం స్పృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம்ஸோஹம் ஸ்ப்ருஶாமி" என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், "న భవేచ్చక్షురాద్యాత్మా కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ । తథాత్మా న భవత్యన్యానీన్ద్రియాణ్యపి శోభనే - நபவேச்சக்ஷுராத்யாத்மாகரணத்வாத்ப்ரதீபவத் । ததாத்மாநபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே" என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்த்ருபூதனை வாத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த:கரணாபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே யொழிகையாலே அந்த:கரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், "ఆత్మా మనోఽపి న భవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ - ஆத்மாமநோபிநபவேத்கர

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்'' என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணாபேக்ஷயுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

"ಕರ್ತೃತ್ವಬುದ್ಧಿಸಿದ್ಧಂ ಚ ಕರಣತ್ವಂ ತಯೋರ್ಯತಃ - கர்த்ருத்வபுத்திஸித்தஞ்ச கரணத்வம்தயோர்யதஃ'' என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஸநத்துக்கும் புத்திஸித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

"ಪ್ರಾಣೋಪ್ಯನಾತ್ಮಾ ವಿಜ್ಞೇಯ†ಸ್ಸುಷುಪ್ತೇಶ್ಚ ತಥೋದಯಃ-ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஸ்சததோதயஃ'' என்றப்ராணனும் ஆத்மா வன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஸேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆகையாலே தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம.

இ(ங)தம் ஸப்தவாச்யமான ஸரீராதிகளை ககாரத்தாலே சொல்லி, அஹம்ஸப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஸப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(ர்)த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(தீக)கமான ப்ரத்யகர்த்தம ஸித்தியாது. அஹம்புத்தி(ர்)கோசரம் அஹங்காரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதக மென்கிறவிது ஸாந்தாந்காரமானது ஆதித்யதர்ஸநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவைத் யோதிப்பிக்கமாட்டாதாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) ಸಜ್ಞೇಯ.

இதுதான் "𑌮𑌨-𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇-மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (௧) "𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿-அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப்பவதி" (௨) "𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஜ்யோதிரஹமஸ்மி" (௩) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌏𑌵 - விஜ்ஞாநகநஏவ" (௪) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், க(ட)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்ஶயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாஶிக்கையாலே ஆநந்தரூபனாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "𑌅𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿-அஹமிதம்ஜாநாமிநஜாநாமி" என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாநத்வ ஸம்ஶயம்போலன்றிக்கே "𑌅𑌹𑌮𑍍-அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஶயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாஶகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "𑌮𑌨𑍁-𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇-மநு-அவபோதநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (௫) "𑌨𑌹𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇-நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" (௬) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍇𑌕𑍇𑌨𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (௭) "𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌤𑌏𑌵-ஜ்ஞோ(அ)தஏவ" என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஶித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸமஸ்தகயவஸ்த்தையிற்சொல்லுகிறதிவோதா(தா)நத்துக்கு விஷயம் தர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநமத(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், "𑌮𑌾𑌙𑍍-𑌮𑌾𑌨𑍇-மாங்-மாநே" என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அநதப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (௮) '𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾-ஏஷோ

(௧) ப்ருஹ-௪-௩-௯- (௨) தை-நா- (௩) ப்ருஹ-௪-௪-௧௨
(௪) தை-ஆந (௫) ப்ரு-௪-௩-௩௦ (௬) ப்ருஹ-௪-௫-௧௫
(௭) ப்ரஹ்மஸூத் (௮) முண்ட-௩-௧-௯
‡ "ஆத்மஸத்பாவத்தில்" என்றதிகபாடம்

ணுராத்மா" (௧) "वालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च। भागो जीवः-வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶததாகல்பிதஸ்யச | பாகோஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந்திக(ஃ)த்யாக(ஃ)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (௨ "स चानन्त्याय कल्पते- ஸசாநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (௩) "आत्मा शुद्धोऽक्षरः शान्तः-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷரஶாந்த:" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்தையில் திரோதா(௨)ந நிவ்ருத்தி பிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதசூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகதுஃக்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(௪)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகது:க்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(௨)த்வர்த்தத்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் தொடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (௪) "अजो ह्येकः-அஜோஹ்யேக:" (௫) "नित्यो नित्यानाम्-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருதகர்மஹேதுகமான ஸுகதுஃக்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மனானபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (௨) "आत्मा शुद्धोऽक्षरः-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷர:" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(௨)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம்ஜாத்யேகவசநமாய், (௫) "नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम्-

(௧) ஶ்வே-௫-௮ (௨) ஶ்வே-௫-௯ (௩) வி-பு-௨-௧௩-௭௦
(௪) கை-நா-௧௨ (௫) ஶ்வே-௬-௧௩

நித்யாநாம்சேதநாநாம்பஹூநாம்" என்று சொல்லுகிற பத்த(ரத்த)முக்தநித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகதுக்காதிவ்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணத்ரவ்யமயான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே, ஶேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுகுணோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயுமிருக்கையாலும், (ந) "யஸ்ய ஸித்தஸ்ய ஸித்திர் யஸ்யாபேக்ஷகஸ்ய தந்த்ரம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶேஷியான பகவானுக்கு ஶேஷமாகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான விப்பதத்திலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் ஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வகத ஶேஷத்வவிஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான ஶேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமானதத்விஷ்த்புபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வபோக(ஞ்) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்திநுடைய ஶேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே இதில் ஸப்தம அசித்தாகையாலே ஸப்தாப்ஸத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாப்ஸத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஶேஷமானவஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; வஸ்துதான் ஶேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபாரா

(க)

திகளும் சேஷ்யதிகமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், சேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் சேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யநிவாரணத்தாலே த(ஸ)ர்ப்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான சேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் சேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத்விசிஷ்டமான வஸ்துவைச்சொல்லக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வசேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹசேஷமான து - தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவு மென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும, "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப் ப்ரணவந்தான் சேஷசேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே சேஷமானவஸ்து தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதா(ரூ)வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) திருமொ-அ-க-க

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸ்ரிய:பதித்வ ஸர்வஶேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஶேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே தத்விஶிஷ்டமானவிஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாகப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதா ரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைசசொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஶேஷத்வமானதுஶேஷவ்ருத்தியொழிய விததியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(டா)ரணத்தாலே (௧) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஶேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(டா)துவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அந்யஶேஷத்வஶங்காரூபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விஶேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன, இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தம் இப்படி ஶேஷபூதனான வாத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்விஶிஷ்டமான அந்யஶேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமானஸ்வாமித்வ

(௧) தி-வாய-௨-௯ ௪ † (பா) சதுர்த்தியாலே

ஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பாரதந்த்ரயத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஶேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு* அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகைக்கடி யென்னென்னில்; இம மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்வ்யதிரிக்தாநய ஶேஷத்வநிவ்ருத்திமாத்ரத்தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஸ்ஸப்தம முற்பட வேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தை ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமாக அநுஸந்தித்து, தத நுரூபபுருஷார்த்தபிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயஶேஷத்வ வாசகமான நமஸ்ஸப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும ப்ரணவத்திற் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வ ததநந்யார்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்தத்தை ஸ்வாதீநத்தை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும மேலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில் வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஸ்ஸப்தந்தான் "ந" என்றும், "ம:" என்றும இரண்டு பதமாயிருக்கும. இதில மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா) துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (தா)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற வர்த்ததத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷயநியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్య యదా మమ్యం స్వస్మిన్ స్వే యే చ వస్తుని। మమ ఇత్యక్షరద్వయం తదా మమ్యస్య వాచకమ్-சேதநஸ்யயதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-ருஉ-உ०

வாசகம்" "అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయా స్వాతన్త్ర్యస్వతామతిః-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதி:" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமேதம்" என்றுகொண்டு ஸ்வகதமாகவும் ஸ்வகீயகதமாகவும் கிடக்கிற மமதா புத்திக ஸ்வரூபவிருத்த(ங்)மாய் நிவர்த்யமான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அத்தைநிஷேதிக்கு (க) "నాహం మమ స్వతన్త్రోహం నాస్మీత్యస్యార్థరక్షణే। తేన మే దేహాదికం వస్తు సశేషః పరమాత్మనః। ఇతి బుద్ధ్యా నివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయామనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైర్హేతుభిస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూషితం యద్ధృదం చిత్తం స్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమ ఇత్యనయా వాచా నశ్యస్యస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்தஉசயதே । நமேதேஹாதிகம்வஸ்து ஸசேஷ:பரமாத்மந: । இதிபுத்த்யா நிவர்த்தந்தே தாஸ்தாஸ்ஸ்வீயாமநீஷிதா: । அநாதிவாஸநாஜாதைர்ஹேதுபிஸ்தைஸ்தைர் விகல்பிதை: । ரூஷிதம்யத்க்ருதம்சித்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீமயம் । தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா । நம இத்யநயாவாசாநஸ்யஸ்மாதபோஹ்யதே" என்றும் (உ) "யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பகவச்சேஷத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வசேஷத்வாபாவம் சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வசேஷத்வங்களிலுடைய ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இதநாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களிலுடைய நிவ்ருத்திசொல்லிற்று. ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே (௩) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః-த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யு:" (ச) 'మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః-மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு:" என்றும், (உ) "யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாசகமான

† சேஷத்வம்.

(க) அஹிர்புத்ந்ய. (உ) திருவாய்-உ-௯-௯ (௩) பார-சாந்தி-கங.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (க) “త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పద ம்-த்ர்யக்ஷரம்ப்ராஹ்மண:பதம்” (உ) “నమమేతి చ శాశ్వతమ్ - நமமேதி ச ஶாஶ்வதம்” (ரு) “అహమపి నమమ-భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபிநமம-பகவத ஏவாஹமஸ்மி” (ச) “యోఽహం సోఽస్మి న కృతోఽహం మమ ధన న్నీ-தாஸ மம தாநா ஸ்-பகவత ఏవ తాః-யா: கா ஸ ச நக்ருதமேயா மம பவந்தி-தாஸா மமதா நாஸ்தி பகவத ஏவதா:” என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரதமம் ஶேஷத்வவாசியானபதம உக்தாப்போலே அஹங்காராதிகள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன்னே நிஷேதம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(ஶ்ரீ)ரஸத்திலே தனக்கும் அந்வயமுண்டாய், (ரு) “పతిం యా నాతిచరతి మనోవాక్కాయకర్మభిః। సా భర్తృలోకానాప్నోతి సద్భిః సాధ్వీతి చోచ్యతే - பதிம்யா நாதிசரதி மநோவாக்காயகர்மபி: | ஸாபர்த்ருலோகாநாப்நோதிஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே” என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ராப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்யருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(க)தமல்லாத வோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதாயிற்று. “அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்” என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

(க) பரா-ஶாந்தி-௧௩. (உ) (ரு)
(ச) (ரு)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயீகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஶ்ஶப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அநந்யஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

ஶேஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான ஈஶ்வரன் ரக்ஷகனுடைமையாகையாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாகத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்தே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்தொடங்கியென்று மாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாரு மருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియాః స్వతుకేచన తేహి నిత్యాః। నిత్యం త్వదేకపరతన్త్రనిజస్వరూపా భావత్కమఙ్గళగుణా హి నిదర్శనం నః॥" இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ் தவ து கேசந தே ஹி நித்யா:। நித்யம் த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்கள குணா ஹி நிதர்ஶனம் ந:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னு மர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படி யிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (ங) "அடி

(க) நா-தி-க-ர (உ) வை-ஸ்த-ருச (ங) அமல க.

யார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்றும், (௧) "యోஸౌశ్రీవత్సవక్షా వత్సలస్సర్వయోధ్యానివాసినామ్। మత్ప్రియార్థం విశేషేణ భరతేనాని వేశ్యతామ్-யாப்ரீதிர் ஹாமாநஞ்சமப்ய யோக்யாதிவாஸிநாம் । மத்ப்ரியார்த்தம்விஶேஷேண பரதோ ஸாதிவேஸ்யதாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷிபூத பகவத்ப்ரீதமாய் ஶேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்திஹேதுவாயிருக்கிற ததீயஶேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயஶேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்ச்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயஶேஷத்வம் ஶேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு ஶேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகாமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்திஹேதுவாமாபோலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாபிவ்ருத்திஹேதுவாமத்தனையல்லது விருத்தமாகாது. ஆனாலும், (௨) "ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః-உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" என்கிற ந்யாயத்தாலும், ஈஶ்வரன், (௩) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்" (௪) "இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு" என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரோடாகிலும் அநயத்வம் வாராதோவென்னில். (௫) "అనన్యాశ్చిన్తయన్తః-அநந்யாஶ்சிந்தயந்த:" என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அத்யந்தாபிமத விஶேஷஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அந்யானிக்கே யிருக்கையாலும் (௬) "జ్ఞానీత్వాత్మైవ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" என்றும், (௭) "பத்தராவியை" என்றும், ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான தச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மபூதனை தனக்கும் ஆத்மபூதராகச் சொல்லுகிற ஸித்தாந்தப்ரகாரத்தாலே ஆத்மபேதங்களுக்கு அநயத்வம் வாராது.

இந்த ததீயஶேஷத்வம் (௮) "స్వేచ్ఛయైవ శరీర్యతాధీనస్యాప్యాత్మనః। భగవద్భక్తశేషత్వం స్వేచ్ఛయా సిద్ధ్యతి-" ஸ்வேச்சையைப்பரிஹஸியதா

(௧) ரா-அயோ- (௨) கீ-௧௫-௧௮ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௨.
(௪) தி-வாய்-௧-௦-௫ (௫) கீ-௯-௨௨ (௬) கீ-௭-௧௮
(௭) தி-மொ-௪௦-௧-௮ (௮)

ததீநப்பலாத்ததா: । பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்” என்கிறபடியே ஶேஷபூதனை தன்னுடைய அதீநமானதல்லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதீநமாக வன்றிக்கே, (க) „ఇతిస్వోక్తినయాదేః స్వభక్తవిషయే ప్రభుః । ఆత్మాత్మీయస్యసర్వస్యసఙ్కల్పయతిశేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావో౽పి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేనయుక్త ఇత్యుపపాదితమ్-இதிஸ்வோக்திநயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயேப்ரபு: । ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் । அந்யோந்யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவ: । தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்” என்கிறபடியே ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந்ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்ததனையொழிய அத்தோடு விருத்த(த்)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷமாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனாயிருக்குமென்கையாலே தத்ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔபாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகையாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வத: வருகையன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதிகமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்த்யதீநமாக யாகாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநுரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ஙனேயென்னில் ; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்கையும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "యశ్చదేవోమయాదృష్టః పురాపద్మాయతేక్షణః । సఏషపృథుదీర్ఘాక్షస్సమ్బన్ధీతేజనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాంపితామాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషర్షభాః. யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்டஃ புராபத்மாயதேக்ஷணஃ । ஸஏஷப்ருதுதீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்தநஃ । ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவஃ । கச்சத்வமேநம்ஶரணம் ஶரண்யம்புருஷர்ஷபாஃ" என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருவானொருவனாகையாலே எல்லாருக்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதங்களை எல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனாயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னாலே காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தநன் ப்ருதுதீர்க்காக்ஷனாய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறான்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேசிக்க, அநந்தரம் அவ்வேளையிலே (௩) "ఏవముక్తాస్త్రయఃపార్థాయమౌచద్రౌపదీతథా । ద్రౌపద్యాసహితాస్సర్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரயஃபார்த்தாயமௌசத்ரௌபதீததா । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணினார்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(௪) "ప్రపన్నానాంతదుద్దిష్టమఃప్రధానంచభిర్యతే । విసర్గఃపరమేశస్తుతత్రార్థోయం నిరూప్యతే । అనాదిఃపరమేశోయశ్శక్తిమానచ్యుతఃప్రభుః । తత్త్వాత్ప్రాప్యేప్రధానోయం ప్రపన్నానామనావా- ப்ரபந்நாநாம் உத்திஷ்டோபாயஃ ப்ராதாந உதீர்யதே । விஸர்க்கஃபரமேஶஸ்து தத்ரார்த்தோயம் நிரூப்யதே । அநாதிஃபரமேஶோயஶ்ஶக்திமாநச்யுதஃப்ரபுஃ । தத்ப்ராப்தயேப்ரதாநோயம்ப்ரபந்நாநாமநாவா" என்று பகவதப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஃபதமென்று நிர்வசி(ஷி)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஃபதத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஃபதம் அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

(க) பா-ஸபா-ராஜஸூ (உ) தி-மொ-எ-௬ (௩) பார-ஸபா (௪) அஹிர்ப்பு-ஸம

ஆக நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம்சொல்லி நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகரக்ஷ்யனாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு ததநுரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ததுத்தேஸ்யனான சேஷித்வத்துக்குக் காரணமான ஸர்வாதா(ஃ)ரத்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசரீரித்வாதிகளையுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸமஸ்தனாய் உபாஸ்யோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதானத்வ விசிஷ்டனாய் ஸ்ரீயபதியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்ஸத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேல் சதுர்த்தி விபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும் "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரீ(ங்) "ரிங்-க்ஷயே" என்கிற தா(ஃ)துவிலே நிஷ்பந்நமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, நகாரம் அதனை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நாரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

பஸ்யஸ:-நாராயணஃ" என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் அந்தஃப்ரவிஷ்டனைக்கொண்டு ஆகாசாதிகளைப் போலே ஸ்வரூபேண ஸர்வத்ர வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்று உபக்ரமத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

இத்தாலே, (௧) "யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா । அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித꞉-யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபிவா அந்தர்ப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்திதஃ" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ப்ரஸித்தமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (௨) "அணோரணீயான் மஹதோ மஹீயான்-அணோரணீயான் மஹதோமஹீயான்" என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்த(ஜா)ர்த்தங்களை பஹிர்வ்யாப்தியிலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்தியிலும், (௩) "அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜனானாம் ஸர்வாத்மா-அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௪) "ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகத꞉-ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதஃ" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணங்களும் வ்யாபிக்க வேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபித்தும் போகைக்கு குணங்களுக்கு வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டுமுண்டாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயாதிதோஷமிருக்கையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபித்தும் போகைக்கு அந்தக்குணந்தன்னிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தை வரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த நாராயணபதத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பவித்திருக்கையாலே அபகஹப்தவாசயமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவுண்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா (௩) யஜு-ஆர-ப்ர-௩
(௪) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

டான அவர் ஜநிபஸங்கிதியாலேயாதல். (க) "జీవత్వే దేవదేహేయం మను ష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మన స్తనూమ్ - தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே சமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" (உ) "త్వయా చ విష్ణునా చామ్బ జగ ద్వ్యాప్తం చరాచరమ్ - த்வயா சவிஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற விபூதிபேதங்களையாதலாமத்தணயலைத பரமஹம்ஸப்ரமாணலக்ஷணமான விருக்க்ருதாலன்று.

அப்படியேயாமாகில், ஈஸ்வரத்வித்வாதி தோஷமவரும். "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விஷ்ணுவுடைய பத்நீத்வப்ரதிபாதிகும், ஈஸ்வரனுடைய, (ங) "ఈశే దేవస్య-ஈஸ்வரீம் தேவஸ்ய" (ச) "శాస్త్రా చరాచరస్య-ஸாஸ்த்ரா சராசரஸ்ய" என்கிற ஸேஷத்வப்ரதிபாதிகும் விரோதிக்கும். ஆகையாலே பரியாபதித்வமும் சொல்லிற்று. அகாரத்திற்சொல்லுகிற ப்ரியாபதித்வத்துக்கு ஸேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தித்வமும், இதிற்சொல்லுகிற ப்ரியாபதித்வத்துக்கு ஸேஷகைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேதமுண்டாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவயவத்வ நியந்தநமான அந்தரவகாஸாபாவத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களைப்போலே ஸூக்ஷ்மங்களாயிருக்கையாலே கலக்கவும் ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நியந்தாவான வ்யாபகனுடைய நியாம்யமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யாபித்து நியமிக்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வாதா(ர)த்வமும், அந்தர்வ்யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வாக்யார்த்தினுடைய ஆதேயத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள் பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய ஸரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற்றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விஸிஷ்டனாய் அபாஸ்ப்தவாச்யனானவனுடைய ஸரீரத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க) வி-பு-க-க. (உ) வி-பு-க-க (ங) ப்ரஸ்நோத-
(ச)

(௧) "నతదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்தி விநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகஸத்வாதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(தா)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம் ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷித்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், "இண்-கதௌ-இண்-கதௌ" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு க(க)திவாசியாகையாலே, (௨) "గతిరాలమ్బనాత్స్య-கதிராலம்பநம்தஸ்ய" என்றும், (௩) "విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్కించిదస్తి పరాయణమ్-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" என்றுசொல்லுகிற உபாயத்வமும உபேயத்வமும், "கம்யதே அநேந" என்கிறகரணவ்யுத்பத்தியாலும, "கம்யதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமும்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகஸ்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிப(ட)ட வஸ்துவுக்காகையாலும, உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (௪) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணः" என்றும, (௫) "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

---

(௧) கீ-௧0-௩௯ (௨) பாதமோத்தரே- (௩) விஷ்ணு-தர்-௧-௫௪
(௪) ஸுபாலோப. (௫) தி-மொ-௧-௧-௬

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே இதில் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இந்நாராயணஶப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

(க) "నరాజ్జాతాని తత్వాని నారాణీతి తతో విదుః । తాన్యేవ చాయనం తస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதிததோவிது: | தாந்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:" என்று நித்யதவேதநரஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல் நின்றும் முத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) "నారాయణేనసృజ్యాస్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోఽమరాః సంహార్యాశ్చ తథైవేమే సర్వే నారాయణాత్మకాః-நாராயணேநஸ்ருஜ்யாஸ்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா:| ஸம்ஹார்யாஶ்சததைவேமே ஸர்வே நாராயணாத்மகா:" என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வஶங்கையோபாதிக்கில்லை யென்னுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸதப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள், (ங) "అతస్సామాన్యాత్-அதஸ்ஸாமாந்யாத்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிஶேஷத்தாலே வ்யக்திவிஶேஷமான நாராயணன் பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோபாதி ப்ரஹ்மஶிவாதி ஶப்தங்களும் ஶாஶ்வதஶிவ பரப்ரஹ்மபூதனான நாராயணன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந ஶரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (ச) "కార్యేన నైస్వతనుముఖతస్స్వాముపాదానమాహుః-கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" என்கிறபடியே உபாதா(தா)நத்வ

(க) நாரஸிம்ஹபு-கூச-(உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூ (ச) ர-ஸ்த-

மும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தத்வஸஹகாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே ததைச்யமும், வ்யாப்தியாலே காரயபூதஸமஸ்த வஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ராதிபட்யத்தாலே தத்கததோஷ ஸ்பர்சராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரண(X)ங்களான காரணத்வங்களுக்கு சேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்தி வாராது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேச்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ சரீரித்வ சேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான சேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவானவநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும் உபாயத்வமும், தத்ஹேதுவான உபயலிங்க வைசிஷ்டியும் இத்தனையும் ஸ்வஸாமர்த்யமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குகர்த்தாவான சேதநர்க்கும் ததுபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாயாம சதுர்த்தியாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷவஸ்துவுக்கு தத்ரூபத்திஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே சேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தி விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "[illegible]-தாதர்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தீ ஸ்வரூபதாதர்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமஸ்ஸப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

சாதர்த்த்யஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்தினுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்த்யம் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே ததர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்த்ய ப்ரார்த்தனைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தனாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனை இவன் லப்த(ப)கைங்கர்யனல்லாமையாலும, (௧) "[illegible]-நித்ய கிங்கரோ பவாநி" (௨) "நின் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியான் சேரும்வகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாயருளு நின் தாள்களையெனக்கே" (௪) "அடிமைசெய்யவேண்டும் நாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரார்த்தனாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும, ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(௪) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுமேவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான பரிக்ருதிதாகமான அநுபவத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயா ஶேஷமான ஆத்மாவையும், நித்யமாகச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(ப)கம் நித்யமாகையாலும், (௫) "[illegible]-ந ச புநராவர்த்ததே" (௬) "[illegible]-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபவ

(௧) கத்யத்ரயம்　(௨) தி-வாய்-௩-௨-௪　(௩) தி-வாய்-௮-௧-௩
(௪) தி-வாய்-௩-௩-௧　(௫) சாந்தோ-௮　(௬) ப்ரஹ்மஸூ-௪-௪-௪

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலிகமாகப் ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை ஶேஷத்வபாப்ராகாஶித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனுகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான வீஶ்வரனை அபரிச்சிந்நரூபனுகச் சொல்லுகையாலும், போக(భోగ)ம் ஸர்வதேஶாவச்சிந்நமாகையாலும், (௧) "తేష్వసర్వేషులోకేషు కామచారో భవతి - தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (௨) "ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேஶாவச்சிந்நமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அநுபவித்தனைக்கொண்டு ஸர்வாவஸ்திதனுகையாலே, நித்யாக்நிஹோத்ரமென்னுநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயம்ப்ராதஃகாலங்களொழிய மத்யகாலவிச்சித்தியையுடைய வக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே அந்தரங்கபரிகரூபமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்குமென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்.

இவனுடைய ஶேஷத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல்லுகையாலும் (௩) "నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకోపధానవర్షాతపవారణాదిభిః - நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி:" (௪) "சென்றால்குடையாமிருந்தால் சிங்காசனமாம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுமவனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (௫) "కురుష్వమామనుచరమ్ - குருஷ்வ மாமநுசரம்" (௬) "క్రియతామితి మాం వద - க்ரியதாமிதி மாம்வத" (௭) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (௮) "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" (௯) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

(௧) சாந்தோ-௮-௨௫-௨ (௨) தை-ப்ருகு- (௩) ஸ்தோ-௩
(௪) ௧-திருவ-௫௩ (௫) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௬) ரா-ஆர-௧௫-௭
(௭) தி-மொ-௬-௭-௧ (௮) திருப்பா-௨௯ (௯) தி-வாய்-௮-௫-௭

ஶேஷபூதனான இவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியதியொழிய ப்ரார்த்திய தியில்லாமையாலே ஶேஷியதீநகைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மா வை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (௧) "అహమన్నాదః - அஹமந்நாதः" (௨) "సోऽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ - ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (௩) "అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే - அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சஶார்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்திப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக் கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மகதமாயிருந்ததே யாகிலும் பகவ ததீந ஸத்தாகார(ரா)கமாகையாலே தத்நுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷயீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநா ஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(ா)தமுமாய், பகவததீநஸ்வ பாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வா தீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ரகாஶத்வமும் தத்கார் யங்களோ, (௪) "భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే - பக்தாநாம்த்வம்ப்ரகாஶஸே" என்றும், "సౌన్దర్యసౌశీల్యాదిగుణావిష్కారేణ అక్రూరమాలాకారాదీన్ పరమ భాగవతాన్ కృత్వా - ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேணா அக்ரூரமாலாகாராதீந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகி றபடியே வததீநமாக வேண்டுகையாலும். தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர் யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ஶேஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ஶேஷி ப்ரயோஜநத்துக்குறுப்பான ப்ரவ்ருத்தியினுடைய நியமந(ம்) காரணத்தி விஷயதவமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷபூதவஸ்துகதமாய் ஶேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவ மென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றிவைதன்னையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (௫) "ప్రహ్వ [illegible]

(௧) தை-ப்ருகு (௨) தை-ஆ-௧- (௩)

(௪) ஜிதம்-௧- (௫) ஸ்தோ-ரத்ந-

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௧) "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்-அஹமந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:" (௨) "ஸேவாப்ரீதிப்ரஸந்ந—ஹ்ருத:-நித்யப்ரீதிப்ராஸ்க்ருத:" (௩) "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" இத்யாதிகளிலே சேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும், (௪) "ஸோஶ்நுதே-அஶ்நுதே" (௫) "ரஸம் ஹ்யேவாயம்-லப்த்வாநந்தீபவதி" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாநந்தித்வம் பகவதநுபவஸ்வரூபஸ்வபாவனான விவனுடைய பகவத்ப்ரீதிவிஷய ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் சேஷியான வீஸ்வரனாலே லப்த(ம்)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஸ்ஸப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான விவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாமித்வாதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை அத்யந்த முபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வசேஷியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாம்ய நி(வ்)ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறதாகக் காட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஸ்வரஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஈஸ்வரன் ஸர்வசேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹசேஷமாயிருக்கும். அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(மா)நாதிகள் விரோதிகளாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யஶரணத்வமும், உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநி யென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஸ்ஸப்தத்திலே ஈஸ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(்ய)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும் ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-௪-௪- (௩) திருவாய்-௪-௦-௫-௯
(௪) தை-ஆநந்த (௫) தை-ஆ

ஸ்வாதந்த்ர்யாதிநிவ்ருத்தியும்சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த ஶேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோ(க்ய)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இம்மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமாகையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்ததேயாகிலும் (௧) "అకారార్థాయ-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே, "అకారార్థాయస్వమహం-அகாரார்த்தாயஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே ஶேஷம் நானென்று ப்ரணவார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అథమహ్యం-அதமஹ்யம்" என்று வாக்யபேதத்தைக்காட்டி நமஶ்ஶப்தார்த்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "నివహన్నరాణాంనిత్యానామయనమితినారాయణపదమ్। యమాహ-நிவஹாநாம் நித்யாநாமயநமிதி நாராயணபதம் । யமாஹ" என்று நாராயணபத வாச்யமாகையாலே நித்யபதார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்குமென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అస్మిన్ కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలా స్వవస్థాస్వావిస్స్యుర్మమసహజకైంకర్యవిధయః - அஸ்மை காலம் ஸகலமபி ஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்ஸ்யுர் மம ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்கவேணுமென்று சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாக்யமாயிருக்கும்.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே ஶேஷம்நான்; எனக்குரியேனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணும் வேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶேஷத்வப்ரதிபந்தியும், இவனுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதேபரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(௧) அஷ்டஶ்லோகீ-௧

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்த மான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயஶேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், ப(்)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௩) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయంస్వాతన్త్ర్యాన్ధోయదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్ । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచ పదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీంప్రపన్నః-
தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதரஶேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நம இதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்தீம் ப்ரபந்ந:.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஶேஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(்)மாநாதிகளுண்டானபோது மகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸர்வவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீய:பதி திருவடிகளே சரணம்.

---

(௩) அஷ்டஶ்லோகி-௪.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రియఃపురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரிய:புருஷகாராக்ர்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (ங) "కోహ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" (ச) "యాః కాశ్చనకృతయో మమభవన్తి, తాసుమమతానాస్తి, భగవత ఏవతాః - யா:காஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி, தாஸுமமதாநாஸ்தி, பகவதஏவதா:" இதி, (ங) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ரு) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபராதீநமாய், ததேகபோக(ோ)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(வா)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(ஞ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகாரணதந்மூகோல்லாஸரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துக்கு உபாயம நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிகஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளையென்று மறுதியிட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(ஷ்)மதமாகவும் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரதயாஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாபி(ஷ்)யுக்தோக்திரூபஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய பாதிபத்திப்ரார்த்தனைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகலப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-ங (உ) (ங) தை-ஆர
(ச) (ரு) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாந து:க்கபரிணாம பராதீந பாரார்த்ய பாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிப(ஃ)டனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனாய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேஶகாலவஸ்த்வ(ஃ)பரிச்சேத்யனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களாலும் ந்ருத்யத்பகுமா ணஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனாய், ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாய், (௧) "ఐశ్వర్యం యత్కించిజ్జగత్యాం జగత్ – ஸர்வமேனைஜகத்ஸர்வம் யதேதஷ்டம்விநியுஜ்யதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவ நியமித்து வ்யாபித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக்கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பப்ரகாரத்துக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற ஶாஸ்த்ரம், (௨) "వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్య: – த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூத்யேகதேஶஸ்த்தராய்க்கொண்டு தத(ஃ)மக லீலாவிஷயபூதராய் அநாதி (பத்)தராய் ப்ராக்ருதஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(பத்)சேதநர்க்கு தத்தத(ஃ)மகபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கும்.

அதில் தம:ப்ரசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் ஶத்ருநிரஸந த(ஃ)நலாபாதிகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். ஶாஸ்த்ரமும் அவர்களுடைய ருசிக்கீடாக அபி(ஃ)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜ:ப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிஶேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபஶ்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபோகங்களையும்பெற நினைத்திருப்பார்கள். ததநுரூபமாக ஶாஸ்த்ரமும் (௩) "వాయవ్యం శ్వేతమాలభేత భూతికామ: – வாயவ்யபஶும் வெதயாலபேத பூதிகாம:" (௪) "చిత్రయా యజేత పశుకామ: – சித்ரயா பஶுகாமோ யஜேத" (௫) "కారీర్యా వృష్టికామో యజేత – காரீர்யா வ்ருஷ்டிகாமோ யஜேத" (௬) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత – ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ ய

(௧) (௨) கீ-௨-௪௫ (௩) யஜு

(௪) (௫) (௬)

ஜேத" இத்யாதிகளாலே, (௪)"ఇహ వాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మ కీర్త్య
తే । కామతస్సుకృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే-இஹ வாமுத்ரவா காம்யம் ப்ரவ்
ருத்தம் கர்ம கீர்த்யதே | காமதஸ் ஸுக்ருதம் கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஸ்
யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலப்ராந்த(ு)யோடே யநு
ஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிசேஷங்களை அந்த ஐச்வர்யாதி
புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸக்யபராநாவர்கள ஸ்வவர்ணாச்ரமோசித கர்ம
ஸாபத்தாலே மோக்ஷபுருஷார்த்தத்துக்காக வி(நி)க்கித்திருப்பார்
கள். அதுக்கிடாக ச்ருதியும் (௨)"ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேணபாபம
பநுததி"(௩)"యజ్ఞేన దానేన తపసా౽నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதா
நேநதபஸாநாசகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" (௪)"జన్మాన్తరసహస్రే
షు తపో జ్ఞానసమాధిభిః నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే-ஜந்மாந்தர
ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ரு
ஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" (௫)"ஒன்றிநின்று நற்றவம்செய்து ஊழியூழி
தோறெலாம் நின்றுநின்றவன் குணங்களுள்ளியுள்ளம் தூயராய்" எ
ன்று ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரஸாத்யமாகச் சொல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை.
(௬)"నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే-நிஷ்காமம் ஜ்ஞாநபூர்வந்து
நிவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே" என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(்)லாபி
(ஸ)ந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கை நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்
தின்படியே, (எ)"ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః-ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்
தி:" என்று ஸத்த்வஶுத்திக்கடியான ஆஹாரஶுத்தி, (அ)"శాన్త ఉపా
సీత-ஶாந்த உபாஸீத" என்கிற காமக்ரோ(த)தாதிவர்ஜநம், (௯)"సదాత్మా
వభావితః-ஸதாதத்பாவபாவித:" என்கிற அபேக்ஷிதார்த்தபரிசீல
நம், (௰)"క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః-க்ரியாவாநேஷ ப்ரஹ்மவிதாம்
வரிஷ்ட:" என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாநுஷ்டாநம். (௧௧)"సత్యేన ల
భ్యః-ஸத்யேந லப்ய:" என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தாநம் அஹிம்ஸை
அந(பி)த்(ய)யை யென்கிற கல்யாணம், (௧௨)"వాచామాత్మప్రసాదే

---

(௧) (௨) தை-நா-எ௯ (௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) ஸக்வத்ரீஸ்ம்ருதி (௫) திரு-ச-௭௰-௯௰ (௬)
(எ) சாந்தோ-எ-௨௬ (அ) சாந்தோ-௩-௧௪-௧ (௯) கீ-அ-௬
(௰) மு-௩-௨-௪ (௧௧) முண்ட-௩-௧-௫ (௧௨) கட-௧-௨-௨௰

ஸஜ்ஞ:-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:'' என்கிற மோக்ஷஹேதுப ரிபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவே காதிஸப்தகங்களோடேகூட (௧) "யத்கரோஷி யதச்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் । யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம்- யத்கரோஷியதஸ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வம தர்ப்பணம்'' என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (௨) "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: । நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே-ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஸ்சத்ருடவ்ரதா:।நமஸ்யந்தஸ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே'' என்றும், (௩) "வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது'' என்றும் சொல்லுகிற பகவத்பாதார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ணி, அத்தாலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே (௪) "கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்ததே-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே'' என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ஷ)வநையுண்டாய், (௫) "ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளம்கனிந்தெழுந்ததோர்'' என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகதுக்காரம்படி அவிச்சி(ச்)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (௬) "பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஸ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஸயா: । க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே'' என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஶாஸ்த்ரஸத்வகுணோபேதரான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ப)நுரூபபராதிநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வாதக்ஷணோடப்

(௧) கீ. (௨) கீ-௯-௧௪ (௩) ௪-திருவ-௩௬

(௪) (௫) தி-௪-வி-௭௯ (௬) முண்ட-௨-௨௯

ராப்தராய் அத ஏவபகவதேகபோக(భోగ)ராயிருக்கிற நமக்கு ஸித்த ஸ்வரூபனாய் நிருபாதிகாக்ஷகனாய் அமோக(ఘ)ஸங்கல்பனாய் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ఫ)ஶரீராவஸாநத்திலே (க) "యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సంతి దేవాః-யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" (உ) "விண்ணாட்டவர் மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பர்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (ங) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మా-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யனான பகவானேயென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அகில ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయో అగ్నిహోత్రం యజ్ఞో మానస-ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனாய்க்கொண்டு காயஶோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மனோநியமநமாகிற த(ద)மம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாநம், விஹிதகரண நிஷித்தாகரணங்களாகிற தர்மம், ரேணுபகாண நிராகிஸ்தாணஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(భి)ஸந்திரஹிதமானயாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றும்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு (ரு) "ఆనృశంస్యం దయా సత్యమహింసా క్షాంతిరార్జవమ్। దానం ప్రసాదో మాధుర్యం మార్దవఞ్చ యమా దశ-ஆநருஶம்ஸ்யம்தயாஸத்யமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதஶ" "శౌచమిజ్యా తపస్సత్యం స్వాధ్యాయోపస్థనిగ్రహమ్। వ్రతోపవాసౌ మౌనఞ్చ స్నానఞ్చ నియమా దశ-ஶௌசமிஜ்யா தபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹ: | வ்ரதோபவாஸமௌன

(க) ஸாம-உ தகா (உ) திருவிரு-உ (ங) தை-கா
(ச) தை-கா-எஅ (ரு)

நந்த ஸ்நாநஞ்சதிப்மாதயா" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய் சக்ராதிகளான வாஸநங்களிலே ஒன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி நாடிகளை ஶோதிப்பித்து ப்ராணாதிகளான பஞ்சவாயுக்களையும் வெல்லுகைக்காக ரேச(க)பூரகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப்பண்ணி. (௧) "తత్పూర్వాంయమో దేహేయత్రయత్రవసస్థితః । తత్రతత్రమనస్స్వయమ్-நதஸ் ஸபாயமேவா தேஹேபுத்ரயத்ராஸக்திவைத்ரத்ரமநஸ்ஸ்த்ரீயம்" என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸை நிறுத்தி, (௨) "స్వభావే నేంద్రియార్థేషు ప్రవృత్తం మానసం బుధః । తద్దోషదర్శనాత్తేభ్యస్సమాహృత్యబలేన తు । నివేశనంభగవతిప్రత్యాహారఇతిస్మృతః-ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு ப்ரவ்ருத்தமாநஸம்புதஃ । தத்தோஷதர்ஶநாத்தேப்யஸ் ஸமாஹ்ருத்யபலேந து । நிவேஶநம்பகவதி ப்ரத்யாஹார இதிஸ்ம்ருதஃ" என்று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின் தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேஶிப்பித்து (௩) "వైరాగ్యాదభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్ । పరమాత్మనిసంరోధో మనసో ధారణాస్మృతా- விஷயதோஷவைராக்யாதப்யாஸாத்குணதர்ஶநாத் । பரமாத்மநிஸம்ரோதோமநஸோ தாரணாஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே விஷயதோஷதர்ஶநஜந்ய வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரிசயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்மாவின்பக்கலிலே பொருந்திநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணி. (௪) "తదేకస్మృతిసంతానజనితోత్కర్షసంక్రమాత్ । అర్థమాత్రావభాసన్యస్వరూపంయోగినోమతః – ததேகஸ்ம்ருதிஸந்தாநஜநிதோத்கர்ஷஸங்க்ரமாத் । அர்த்தமாத்ராவபாஸந்து ஸமாதிம்யோகிநோவிது:" என்று அநந்தபாநாப்யாஸவசத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே தோற்றும்படியான சித்தவைஶத்யத்தையுடையனென்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்ஶநஸமாநாகாரமான விஶதஸ்ம்ருதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், போகோபஸர்க்கமான சித்தவிக்ஷேபம் பிறக்குமென்று (௫) "సోపసర్గోపహతశ్చేశ్వరంశరణముపగచ్ఛేత్-உபஸர்க்கோபஹதச்சேத் ஈஶ்வரம் ஶரணமுபகச்சேத்" என்று இப்ரகாரந்தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபரதாதிகள்ப்ர([illegible])ஷ்டராகக்காண்கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் த்வரைவர்ணிகாதிகாரமுமாய்,

---

(௧) (௨) (௩) (௪) (௫)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுமாநமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்பபலப்ரதமுமாய் அங்கிமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதரநிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாநஸக்தியில்லாமையாலும், "తానివాఏతాన్యవరాణితపాంసి- தாநிவா ஏதாந்யவராணி தபாம்ஸி" என்று இந்த ஸத்யாதிகளை அவரங்களென்று சொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః- ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று ந்யாஸ ஸப்தவாச்யமான உபாயமே நமக்கெல்லாருக்கும் நிருபாயரில்லாதபடியான வுபாயமென்று சொல்லி, அதுதானே இச்சேதநருடைய ஸர்வ (ஃ)ரங்களையும் ந்யஸிக்கைக்குப் ப்ராப்தமாயிருக்கிற பகவத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మా, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మా- ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹி பர:, பரோஹி ப்ரஹ்ம" என்று சொல்லி, ஆகவிப்படி நிருபாதிகரக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களெல்லாம் அபக்ருஷ்டங்களென்று சொல்லிற்று.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்திலே (௪) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే- யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோவை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை । தம்ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ரபத்தவ்யவிஷய விஸேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில் ;—"யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்று சதுர்த்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றறிவிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஸர்வஜ்ஞனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோவை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அநுபந்தத்தாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று ஸேஷியானதானே

(௪) ஸ்வே-கூ-அ

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதபரதாநமுகேந ருசிஜநகனைப் பேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயா நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவிக்கானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரியராகையாலும இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனைய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனைப் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (கந்த) கந்தனைப் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனைப் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனைப் ஶ்ரிய:பதியாய் புருஷோத்தமனைப் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(ந்)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (௧) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணே த்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று விஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (௩) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (௪) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௫) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௬) "తద్భావభావమాపన్నః-தத்பாவ பாவமாபந்ந:" (௭) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௮) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாகையாலே ஆத்மஶப்தசேதந ஶப்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா-௭௯ (௩) முண்ட-௩-௨-௯
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫) தை-நா-௮௦ (௬) வி-பு-௬-௭-௯௫
(௭) கீதை-௧௪-௨ (௮) தி-மொ-௧௧-௩

துங்களிற்காட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, "யஜ்ஞ்ம்-புருஷ்ஜீத" என்று மோக்ஷமான தனக்கு மோக்ஷத்வாரரூபமான போக(భోగ)மாகிற பலப்ரகாரமும் மோக்ஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்தியாரென்று சொல்லிற்று.

இப்பாதிபத்திதனக்கு புராமசாணை பொக்யதாபாதகத்வாதிஸா பேக்ஷையுதபில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றநிலையிலே அதிகாரமுண்டு. ஸரண்யன் சேதநனுகில் தோஷங்கண்டு கைவிடானென்று இப்ஸரணாகதியினுடைய வாதிக்யம் ப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) "దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, స ఆదిత్యానన్వాక్రమత, తే ద్విదైవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாயைஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸ ஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தே த்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், (உ) "దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, స పత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்ந ப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள் வத்யரென்று அவர்களைக் கொலலத்தொடங்க, அவர்கள் அஶ்விநிதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(ధ్య)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்று ருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி "இவன் அப்ராபதுச்சொன்னுன். இவன்வத்யன்" என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் "எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்" என்று தேவர்களோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், "வதய(ధ్య)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனை விடுவானல்லன்" என்றிவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமாகையாலே, இப்படி ப்ரஸித்தமான ப்ரபத(ద)நத்தை ப்ரஸக்தப்ரஸம்ஹரணம்

(க) யஜு. (உ) யஜு.

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில் ; (க) "கோந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந் । தர்மஜ்ஞஶ்ச-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் । தர்மஜ்ஞஶ்ச" என்று "இந்தலோகத்திலே இப்போது ஶீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்" என்று ப்ரஸ்தாபம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்த்ருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஶீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஶீலனாகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் துர்த்தஶாபந்நராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஶரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஶ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஶ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே. இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தர்மஜ்ஞதையாகிற ஶரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில் ;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஶ்வாமித்ரன் பின்னே தன் ஶீலாதிஶயத்தாலே (உ) "கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று தானுமதன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வாஞ்சிதத்தை ஸ(ு)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதமவர, (௩) "வநவாஸோ மஹோதய:-வநவாஸோமஹோதய:" என்று "ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விரோதி நிரஸித்தும்படிப்பெறுவதே" என்று மஹாதைஶ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(க) ரா-பா-க-௨ (உ) ரா-பா-௩௧-௩ (௩) ரா-அ-௨௨-௨௯

லே முகமலர்ந்து வநவாஸஸாம்ருகரென்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை திருவநந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே தநுபாண(ஷ)நித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றுப்போமலே ஸர்வரக்ஷணதீக்ஷிதனை தானும் தத்பாகமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜநமஸ்நத்தஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்றவன்றன் தன்னிலைமை யறிவியாதிருக்க, தன்கருணையாலேதானே அவனுக்கு (௭) "సహేనసహితో రామోలక్ష్మణేనసహ యா-குஹேநஸஹிதோராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா" என்றும். (௨) "மானுடமான்மடநோக்கியுன்தோழியும்பிநம்பியென்றொழிந்திலை, உகந்ததோழன்நீயெனக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷயத்வேந அங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்த்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (௩) "ఆవాసం త్వహమిచ్ఛామి- ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று அவர்கள்பக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழநின்று அவர்களபேக்ஷிதாம்ஸங்களைக்கேட்டு (௪) "ఏహిపశ్యశరీరాణి- ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வாதத்தைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (ரு) "ప్రతిజ్ఞాతశ్చరామేణ వధస్సంయతిరక்షసామ్- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சராமேண வதஸ்ஸம்யதிரக்ஷஸாம்" என்று "உங்களுக்குப் பீடைகாரரான ராக்ஷஸரைக்குட்டிக்குலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அநுரூபமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத்தம் நெஞ்சாலும் அகப்பட வத்யனென்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, (௬) "స పిత్రా చ పరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః । త్రీన్లోకాన్సంపరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః । సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్ । వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్ -

---

(௧) ரா-பா-௧-௨௩ (௨) திருமொ-௫-அ-௧ (௩) ரா-ஆ-௫-௩௩

(௪) ரா-ஆ-௬-௧௯ (ரு) ரா-பா-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௮ ௩௩

ஸபித்ராச பரித்யக்தஸ்ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபிஃ। த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணங்கதஃ॥ ஸதம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்யஶ்ஶரணாகதம்। வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்தஃ க்ருபயா பர்யபாலயத்" என்று பிதாவான இந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ரயத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(ஷ்ய)னென்று தள்ளிவிட, மதிஶ்ரமத்தையாலே பூமியிலேவந்துவிழ, அதுதன்னை ஶரண்யரானதாம் (௧) "𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌯𑌾𑌳𑍁𑌃-ப்ரணத இதி தயாளுஃ" என்கிறபடியே தன்க்ருபையாலே ஶரணாகதியாகக் ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறுமே பர்வதாக்ரங்கள்தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று (௨) "𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍 - சகாரஸக்யம்ராமேண ப்ரீதஶ்சைவாக்நிஸாக்ஷிகம்" என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் "நம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஶக்தரோவன்றோ" என்று ஶங்கிக்க, (௩) "𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪-பாதாங்குஷ்டேந சிக்ஷேப" (௪) "𑌬𑌿𑌭𑍇𑌦 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍-பிபேத ச புநஸ்ஸாலாந்" என்று ஸாலஸப்தகபே(ஞே)த(ந)நம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஶ்வஸிப்பித்து விரோதியான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகரனாய், ராமதாஸபூதனான திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட்கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (௫) "𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀-ப்ரதீயதாம்தாஶரதாயமைதிலீ" என்று "பெருமாளும அவருடைமையுமசேரவிருக்கவிசையாய்" என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (௬) "[illegible]-த்வாந்தி திக்துவபாம்ஸநம்" என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (௭) "𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾-பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

---

(௧) ஸ்தோ-ர (௨) ரா-பா-௪-௬௩ (௩) ரா-பா-௪-௬௫
(௪) ரா-பா-௪-௬௬ (௫) ரா-யு-௧௪-௩ (௬) ரா-யு-௧௬-௧௫ (௭) ரா-யு-௧௯-௫

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க) "రావణో నామ దుర్వృ
త్తో రాక్షసో రాక్షసాధిపః । తస్యాహమనుజో భ్రాతా విభీషణ ఇతి శ్రుతః । చతుర్భి
స్సహ రక్షోభిర్భవన్తం శరణం గతః-ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ரா
க்ஷஸாதிப: । தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஶ்ருத: । சதுர்ப்
பிஸ்ஸஹ ரக்ஷோபிர்ப்பவந்தம் ஶரணங்கத:" என்று ஶரணமடைய, ராவ
ணனுக்கு அநுஜனான ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்று ப்ரஸித்தன்.
விரகறிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே ஶரணமென்று வந்தான்.
ஆகையால் இவன் நிலையிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியா
லும், ஶரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆனி
லே கலந்து நலியலாமென்று வந்து ஶரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்
து வந்தவளவிலே ப்ராதாவை விடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர்
நிலையிலே நலியவந்தான்" என்று நிஶ்சயித்து (உ) "వధ్యతాం వధ్యతామేష-
வத்யதாமவத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக்
கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ந) "మిత్రభావేన సమ్ప్రాప్తం న త్యజే
యం కథఞ్చన । దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్సతామేతదగర్హితమ్-மித்ரபாவேநஸம்
ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதா
மேததகர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்ன தோஷமெல்லா
முண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணதிக்
யமுண்டாக்கினையித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும்.
எங்ஙனேயாகிலும் இவன் பண்ணின ஶரணவரணோக்தி ஆந்தரமான
பா(ஞா)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும் வருந்
தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும்" என்றது-ஆஶ்
ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்றிருக்
கிற நாம், யேந கேநாபி ப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ம)
மதராம்படி பண்ணியும் கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடே
னென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால ஶரணாகதரக்ஷணமே
ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமே
லே கபோதாதிகளைப்போலே உக்தாநுஷ்டாநம்பண்ணிப் போரு
வார் நாலுஸத்துக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புட
வையொதுக்குவர்களென்றும், (ச) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణా
గతః । అరిః ప్రాణాన్పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా-ஆர்த்தோ வா யதிவா த்ரு

(க) ரா-யு-கள-கO. (உ) ரா-யு-கள உக. (ந) ரா-யு-கஅ ந (ச) ரா-யு-கஅ-உஅ

ப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத:। அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஶரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம், செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனாகவுமாம், ஶரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஶரண்யனை சேதநனால் ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஶரணாகத ரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்றும். (௧) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్ వ్రతం మమ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி சயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று நம்பக்கலிலே ஸ்வகீய(த)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனானவனுக்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமென்று காணும நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருத்ய நுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும், (௨) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம் ஶரணாகதம்" என்று சொல்லப்படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (௩) "త్వయైవం భవతా రక్ష్యో భవద్విషయవాసినః-த்வயைவம்பவதா ரக்ஷ்யோ பவத்விஷயவாஸிந:" என்கிற மத(த்தி)பிமாநமுண்டான தேஶவாஸம், இவற்றிலே அந்யதமமாத்ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏததர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங்களையருளிச்செய்த விடத்திலும பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத்தாலேகலங்கி பொன்னறியுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித் தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம்முடைய ஶக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை; இப்போது அப்படியுமன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நம்முடைய ஶக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அதனை ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று பார்த்து (௪) "పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్। అఙ్గుల్యగ్రేణ తాన్ హన్యామిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర-பிஶாசாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாந்। அங்குல்யக்ரேண தாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஶ்வர" என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்துணிந்து

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௩௩. (௨) ரா-யு-௧௮-௨௭. (௩) ரா-ஆ-௧-௨. (௪) ரா-யு-௧௮.

வந்தாலும் நம்சிறுவிரலிலேகமேசுஷக்துக்கு இரைபோரார்கள் காணும்; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்முடைய ப(ப)லத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனாய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, (க) "[illegible] - ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்டதத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக்கொண்டோம்; 'த்யஜேயம்' என்று விடோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வரமிகைப்பார்த்திருந்தோமித்தனை காணும்; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டும விளம்பிக்கை க்ரூரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொழிய நமக்குக்கூடாது காணும்" என்ன, அவரும் கொடுவந்து காட்டிக்கொடுக்க, (உ) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும இளையபெருமாள் முதலானோரும் பஹிரங்கம். ராமபரிகரத்தில் அவனே யந்தரங்கனென்றமடிக்கைக்கொண்டு (ங) "[illegible] - அபிஷிச்யசலங்காயாம்" இத்யாதிகளிற்படியே அபி(ஷே)ஷிக்தனுக்குத் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகலதாபங்களும்போய் செய்ததுவாயிற்றுச் செல்வனாய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்தவனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினாரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீயனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழியச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ்ஞஃ" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும, இவ்வங்குண விஶிஷ்டனாய் ஶரண்யனான தன்னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யமும் ப்ரகடநமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகாரணத்தால் ஶரணாகதனை வதிகாரிக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

(க) ரா-யு-கஅ-ஙச. (உ) தி-மொ-சு-அ-டு. (ங) ரா-பா-க

ஸாஸம்பண்ணாமலே ஹும்மென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேஸம் ப்ராப்ய மென்னுமிடமும, பகவதநுபவ விரோதியானதேஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடமும, ஸரணவரணத்துக்குப் புரஸ்சரணுத்யபேக்ஷையில்லையென்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவாரானுர்படியும்,பகவத்ஸமாஸ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் ததீய புருஷகாரா நுமதிகளாலேயென்னுமிடமும். வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும, அவர்களும் இவனை விடவேணுமென்றுமிடமும, ஸரணுகதனுக்கு விப்வாஸமாத்யம் பிறந்தால விப்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஸகனும் அவனே யென்னுமிடமும், ஸரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷ புரஸ்கார பூர்வகமென்னுமிடமும சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விப்வாஸஹேதுவென்னுமிடமும் (க) "ஶரீ ஸுஸ்ஸு...-ஸரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என்கிற ப்லோகத்தாலும், (உ) "ஶரம்ஸேயம்-ஆஸம்ஸேயம" என்கிற ப்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர்)நனுயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்புகளாலே செருப்பும் தேவாரமும ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபனான வென்னையெடுத்துக்கொண்டுபோனுராகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்று ஸ்வஸக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக தமே(வ)ரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அநதாத்மாவானது ஸாந்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெனப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று மருளிசசெய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஸரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனுகையாலே ஸரண்யன் தானும தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (ச) "ஸுக்ரீவம்ஶரணம்கத:-ஸுக்ரீவம்ஸரணங்கத:"

(க) ரா-ஸு-ககூ-கூ0 (உ) ரா-ஸு-கஎ-சஉ (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கக

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (௧) “సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி” என்று ஶரணாகதன் ஶரண்யனுக்கு உபதேசிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர் தாம் (௨) “ప్రకృత్యా ధర్మశీలస్య-ப்ரக்ருத்யா தர்மஶீலஸ்ய” என்று தர்மஶீலராகையாலும், † ராவணனைப்போலே நைஸர்கி(ர்)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (௩) “పితరం రోచయామాస-பிதரம் ரோசயாமாஸ” என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனாய்த் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்ய கார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(ர்)க்க, ஸ்வவஸ்த்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அதுதன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (௪) “కిఙ్కరౌ సముపస్థితౌ-கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ” என்று அவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிகையாதேயிருந்து ஐஶ்வர்யஸூசகமான லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யம ஜீவித்தத ஸாதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தி யுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(ஷி)ஷிக்தனைத் தேட, ரக்ஷணத்தில் பராதீநனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயமிருந்தவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (௫) “ఆవాసం త్వహమిచ్ఛామి-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி” என்று ரிஷிகளுக்குப்பரதந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (௬) “న్యాయవృత్తా యథాన్యాయ్యం తర్పయామాసురీశ్వరం-ந்யாயவ்ருத்தா யதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்” என்று ஈஶ்வரசேஷிதவ்யஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தை விட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ரனாகையாலே உள்ளவறிவும் துர்மாநஶேஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (௭) “దాసోహం కోసల

† அவனைப்போலே.

(௧) ரா-யு-௪௯-௩௩ (௨) ரா-யு-௧௬-௩௪ (௩) ரா-பா-௭௫-௩௦
(௪) ரா-பா-௩௬-௪ (௫) ரா-ஆ-௫-௩௩ (௬) ரா-ஆ- (௭) ரா-ஸு-௪௨-௩௪

స్య-தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று மதியாதே காலைப்பிடிக்க,
அத்தாலே அநந்விதவப்ரதிஹதமாய், (க) "సుగ్రీవం శరణం గతః-ஸுக்ரீ
வம்ஶரணம்கத:" என்று "இவன் குரங்காட்டத்துக்கு ஏறக்கா(ஸு)
பிக்ஷிக்கனாயிருக்கும்; நம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்
தியாய" என்று மஹாராஜரைக் காலைப்பிடிக்க. அவனும் ஶரண்யராய்
அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம்பண்ணித் தரக்
கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்
து மத்தனாய் இவர்களை மறந்து விஷயபரவஶனாயிருந்துவிட, ஒரு
குணஸித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்று பார்த்து, (உ)
"త్వాం తు సత్యాదతిక్రాన్తం హనిష్యామి సబాన్ధవమ్-த்வாந்துஸத்யாதிக்ராந்தம்
ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவம்" (ந) "మా వాలిపథమన్వగాః-மாவாலிபதமந்வ
கா:" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபத்தைப் பண்ணுகையாலே
பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய்,
இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம்பண்ணி யிருப்பாரொரு
வராகையாலும், (ச) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம்
ராகவோராஜா ஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள்
உபதேஶித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும்
குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும் இவராலேயிருந்தது. இவரோ
பாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்
யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜட
ப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைச்சும்பிடுகொள்ளும்" என்று திருவுள்
ளத்திலேகொண்டு (ரு) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః । అఞ్జ
లిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః-ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பா
நாஸ்தீர்யராகவ: அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யே மஹோ
ததே:" என்று பாரதந்த்ர்யாபி(ர்)நிவேஶத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷி
தநிரூபணம்பண்ணாதே ஸமுத்ரஶரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண,
அவன் ரத்நாகரனாகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமா
கையாலும் (சு) "తత్ తస్య సదృశం భవేత్-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்
றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஶரண்யனைக் குறையன்றென்
றிருக்குமவனாகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஶரண்யராவு

(க) ரா-கி-ச-சசு (உ) ரா-கி-௩0-அஉ (ந) ரா-கி-௩௦-அக
(ச) ரா-யு-கசு-௩க (ரு) ரா-யு-உக-க (சு) ரா-ஸு-௩௬-௩0

தோம்; அப்போது ஸ்வாதந்த்ர்யம் பிறந்தது. வாராதபோது கொடுத்தவரந் திரக்காய் ஆபத்காலமேயிறே யுள்ளது" என்றுவந்து முகங்காட்டாதேயிருக்க, அப்போது (க) "சாபமாநய ஸௌமித்ரே-சாப மாநயலொனாயிதனோ" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபமே மேலிட்டுவிட்டது. இப்படி ஆகாங்க்ஷிதமான பாரதந்த்ர்யம் வர்த்திக்கும்படி ப்ரதிபந்தகியாய்வந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டிலனென்று அதிருசிகளைத் தொடுத்தவையும் தானுமாய் நிற்கிற தசையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வருணன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் காட்டித் தோன்ற, அபிமதவிரோதம் பண்ணினேனாகிலும் நாமிருந்தவிடத்திலே பாடுபட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவையுதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்து விட்டானென்று ரிஷி எழுதினானிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (உ) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః। గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாச மாதவ: । கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா:" என்று ஆபந்நரானார்க்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேசிப்பதும் ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துச்சாஸநன் பரிப(ர்)விக்க, பர்த்தாக்களும் பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறம்பு புகலற்றிருக்கிற தசையிலே (ங) "శంఖచక్రగదాపాణే-ஶங்கசக்ரகதாபாணே" இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனைப் பாரப்தனான க்ருஷ்ணனவிஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளென்கையிறே.

[శంఖచక్రగదాపాణే-ஶங்கசக்ரகதாபாணே] (ச) "அதிர்முகமுடைய வலம்புரி குமிழ்த்தழலுமிழாழிகொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தமன்" என்றும், (ரு) "கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்" என்றும் ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ద్వారకానిలయ-த்வாரகாநிலய] (சா) "పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

(க) ரா-யு-உக-உஉ (உ) பா-ஆரணய- (ங) பா-ஸபா-கூகூ-௪க
(ச) பெரி-தி-ச-எ-ங (ரு) பெரியதிருவ-அஎ (சா) கீ-ச-அ-

సమ్భవామి యుగే యుగే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாசங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆஸ்ரிதரளவில் (௧) "న త్యజేయమ్-ந த்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மஹே(தீ)கவர்ஜ்யமோ. [గోవింద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக்ஷ] (௨) "వాహినం పుణ్డరీకాక్ష-பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ" (௩) "தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீ கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு நோவேண்டுவது ஒருபார்வையன்றோ? [రక్షమాం శరణాగతమ్ - ரக்ஷமாம் சரணாகதம்] த்வதேகரக்ஷ்யையாயிருக்கிற வென்னளவிலே நீ பேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? தூரஸ்தனோ? ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(ஷு)ஸங்கல்பனோ? ரக்ஷணதர்மம் நீ பிறந்து படைத்ததன்றோ? இது தன்னிலநுமைமயுண்டோ? இது தனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமன்றியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணங்களுடையவிக்கியும் இததாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகைப்ராப்தமோவென்று பாண்டவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(ஸ)வாக வநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (௪) "గోవిన్దేతి యదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్। ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయా న్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் । ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதஸித்தி பிறந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று காரியம்செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(௫) "అల్పా తథీత స్త్వం సర్వభా వేన భారత। విముక్తా న్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அதபாதககபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத । விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வஶரீரகனாய் ஸர்வகர்மப்ரேரகனாய் ஸர்வாவாஸனாய் ஸர்வாதா(ர)னாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨.) ஜிதந்தே-௧- (௩) திருமொ-௪-௧-௯
(௪) பா-உத்யோ-௫௮ (௫) விஷ்ணுதா-௧௩

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(்ர)பத்யாஸத்தி ஸாதபண்ணியிரு வென்று உபதேசித்தான்.

(௧) “తేస్మాత్సర్వస్యభర్తారంవిష్ణుంజిష్ణుంశ్రియఃపతిమ్ । గోవిన్దంగోపతిందేవం సతతంశరణంవ్రజ - தஸ்மாத்ஸர்வஸ்யபர்த்தாரமவிஷ்ணும்ஜிஷ்ணும்ச்ரியப்பதிம் । கோவிந்தமகோபதிம்தேவம் ஸததம்சரணம்வ்ரஜ” என்று ஸர்வலோகங்களையும் வியாபித்(்த)ரணம்பண்ணியிருக்கின்றவனே அதிபதியாயிருப்பானுமாய் ச்ரியப்பதியாய ஸர்வஸுலபனுமாய் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிபூர்ண(த்வா)மறஎல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை சரணமடைவென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(௨) “సోహం త్వదేవదేవేశ నార్చనాదౌస్తుతేనచ । సామర్థ్యవాన్కృపామాత్రమనోవృత్తిఃప్రసీదమే - ஸோஹம்தேவதேவேச நார்ச்சநாதௌஸ்துதௌச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே” என்று ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸ்வநிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாதீந பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) “బిభ్యతాంమృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్ । నాన్యత్పశ్యామికల్యాణంత్వత్పాదాంభోజసేవనాత్ - பிப்யதாம்ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீச்வரஸ்யாபவர்க்கதாத் । நாந்யம்பச்யாமிகல்யாணம்த்வத்பாதாம்போஜஸேவனாத்” என்று ஸ்வரூபநாசகமாயிருந்துள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவா திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (௪) “స్మృతే సకలకల్యాణభాజనం యత్ర జాయతే । పురుషం తమజం నిత్యం వ్రజామి శరణం హరిమ్ - ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபாஜநம்யத்ர ஜாயதே । புருஷம்தமஜம்நித்யம்வ்ரஜாமிசரணம்ஹரிம்” என்று இவன் சரணம்புகுருகையாலும்,

சாண்டில்யனும் ஸம்ஸாரிகளுடைய துர்கதியையும் பகவல்லாபத்திலுடைய சீர்மையையுமறுஸந்தித்து (௫) “వ్యాధవధపశూనాధాయసజన్మసన్తతిః । తస్మాన్మన్యతమంజన్మసమ్ప్రత్యశరణంవ్రజ - வ்யாதவதபாயாதாப்யவஸ்ஜந்மஸந்ததிஃ । தஸ்மாமந்யதமம்ஜந்மஸஞ்சிந்த்ய சரணம்வ்ரஜ” என்று ஸம்ஸாரபாத(்ப)னாய்த் திரிகிற நீயிந்த மேலேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவுக்கிட்டாப்போல

(௧) (௨) வி-பு-ரு-எ-௭௦ (௩)
(௪) வி-பு-ரு (௫)

யென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப் பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையேயென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(௧) "తావదార్తి:-தாவதார்த்தி:" இத்யாதி ஶ்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும், பாரதஸாரமான ஶ்ரீகீதையிலும், (௨) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే-மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும் என்னையே உபாயமாகப் பற்றினார்கள் தானே போக்குவேனென்றும், (௩) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్-ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா। தமேவ ஶரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம் ஶாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாகப் ப்ரமிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶாஶ்வதமான பதத்தைப் ப்ராபிப்புதி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபந்நவத்ஸலனான தானே விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ஶ்வேதத்வீபவாஸிகள் க்ருபாதிஶயத்தையுடைய கண்ணழுக்குச் சேராது. (௪) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన-ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஶ்வபாவந" என்பது; (௫) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ" என்பது; ஸமாஸபர்யாயத்தைக்கொண்டு (௬) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య-த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய" (௭) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్-பாஹி மாம் புண்டரீகாக்ஷ ந ஜாநே ஶரணம் பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (௮) "ఇదం శరణమజ్ఞానామ్-இதம் ஶரணமஜ்ஞாநாம்" (௯) "అజ సర్వజ్ఞ భక్తానామ్-அஜ்ஞோபாவஜ்ஞநாம் ..." (௧௦) "అశక్తా:-அஶக்தா:" (௧௦) "அறி

(௧) வி. பு. ௧-௬-௩௯   (௨) கீ-௭-௧௪   (௩) கீ-௧௮-௬௧

(௪) ஜிதந்தா-௧-௧   (௫) ஜி-௧-௨   (௬) ஜி-௧-௪

(௭) பத்ம-௬-௨௪   (௮)   (௯)

(௧௦) ஶ்ரீ-வாய-௩-௭-௮

விலேனுக்கருளாய்" (க) "அடியேனைறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடுவாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(ந) "జ్ఞానక్రియాభజనసంపదక్షిఞ్చనోஹమిచ్ఛాధికారశూన్యోஉనుశరణస్సోபாయాஜ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶூந்யோபாயாநபிஜ்ஞ:" (ச) "உபாயாந்தரவிஜ்ஞாநாஸக்தோஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே-ఉపాయాన్తరవిజ్ఞానాశక్తిరజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநபக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(ரு) "విష్ణుర్నోపపన్నా స్సేనశూన్య స్సత్రచర్య-தில்யஜ்ஞோநோபபந்நாஸ்தேநஶூந்யஸ்தத்ரசோதயேத்" (சு) "అహంత్వా సర్వపాపేభ్యః-அஹம்த்வா ஸர்வபாபேப்ய:" (எ) "సర్వంసమర్పయంశ్రీవ-ஸர்வம்ஸமர்ப்யம் ஶ்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நாரிமுறைமுதலிகளையும் போலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலதசைகளிலே கர்மயோகாதிகளான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (அ) "సద్యోపాయనిత్యధర్మం సాక్షాద్భగవతోవిదన్ సర్వత్ర ఫలంయోగామార్గపరాస్తుఖః-ஸத்ரூபோ பாயவைதுர்யமஸாக்ஷாத்பகவதோவிதந் | ஸர்வஜ்ஞப்ரபத்யாதிமோக்ஷமார்க்கபராங்முக:" என்று அதிலபுவந ஜந்மாதிகளையும் (கூ) "సాహాయ్యదాత్యేంకత స్య - ஸாஹாய்யக்ருத்யமகிஞ்சநஸ்ய" என்னும்படி தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஹவன்துக்காலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வாபாவிகத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையுமறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபாவராகிறார்—பரவஸமதிகலமருளப்பெறாயங்கியாலே (௧௦) "స్వరనేత్రాఙ్గక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மெய்த்தாக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செவ்வையில்லாதே பருகுவிஷ்டமாய் (௧௧) "అధమ్యాదికసాయాః శ్రీచి నాజానదాస్యాత్సర్వోదధిలచిత్రాః- அதமநதிகஷாயா:கேஶிதாஜாநதாஸ்யா|

---

(௧) (உ) தி-வாய்-டு-எ-உ (ந) பரிகுணர த-௧௧
(ச) (ரு) (சு)
(எ) ரா-ஸு உஉ-உ௦ (அ) (கூ)
(௧௦) (௧௧)

த்வரிதமிதிஸிக்தா:" (௧) "సార్వకాలంప్రేమవశాద్భుజగభర్తృపసన్నధీః ఉపాయంవాప్యపాయంవాక్షేమోనయన్నావలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவ ஶாத்புஜகபர்த்ருபஸந்நதீ: | உபாயமவாப்யபாயம்வா க்ஷேமோநயந் நாவலம்பிதும்" என்னுமபடி. ஶீதிலனாகையாலே அநுடைவுபட அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (௨) "ஆறுவெனக்குனினுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (௩) "అవిద్యాతః - அவித்யாத:" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே பௌஷ்கரமுநி வ்யாக்யாநம் பண்ணினுனென்று பட்டருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஜிதந்தையிலும் தாத்பர்யமான வர்த்தநிதுவே.

(௪) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே" (௫) "అహమస్మ్యపరాధానాం - அஹமஸ்ம்யபராதாநாம" என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங்களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பாரதந்த்ர்யத்தாலும ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞாநம் பிறந்தவளவில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதி குணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்தப்ரதனானவன்றன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், "అహమస్మ్యపరాధానామాలయః - அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:" என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவெனக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ணராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந்தாநம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாபவரணம்பண்ணின

(௧) (௨) திருவாய்-௬-௧௦-௨ (௩)
(௪) விஷ்வக்ஸேநம் (௫) அஹி-ஸம-௩௭-௩௮

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனை விப்ரவாஜமிலையுண்டாம் ஸ்வபாவ விஶேஷங்களென்று ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) "శ్రుత్వాధర్మానశేషేణ పావనాని చ సర్వశః - పునరేవాభ్యభాషత । కో ధర్మస్సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః - ப்ருத்வாதர்மாநஶேஷேண பாவநாநிசஸர்வஶ: புநரேவாப்யபாஷத । கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம்பவத: பரமோமத:" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸகலதர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(ீ)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விலக்ஷணமான்றிக்கே எல்லா தர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(ீ)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ) "ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః । యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా - ஏஷமே ஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத: । யத்பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்சேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(ஞ்)லையான பக்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்குமதுகே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (௩) "ధర్మజ్ఞ సమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ - தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" (௪) "విదయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగమ్భీరమనోఽనుసారిణః - விதயஶ்ச வைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம ; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(ீ)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞானரா யிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ி) ஜ்ஞானராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்திக்கும்போதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (௫) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (௬) "மாலடியேகைதொழுவானந்தமொன்றில்லையடை" என்றும், (௭) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (௮) "பணிமலராளங்கம்வலமகொண்டானடி" (௯) "பைங்கமலமே

(க) பார-ஆநு- (உ) பார-ஆநு- (௩) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந- (௫) க-திருவ-௪௪- (௬) க-திருவ-௫௪-
(௭) க-திருவ-௫௩- (௮) உ-திருவ-௯

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (க) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (உ) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (ங) "அரணாம்நமக்கென்று மாழிவலவன்" என்றும், (ச) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (ரு) "அழகியான்றானேயரியுருவன் றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (சு) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (எ) "திருப்பொலிந்தசேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (அ) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (கூ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (க0) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (கக) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும-நாய்ச்சியார், (கஉ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (கங) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (கச) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (கரு) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (கசு) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (கஎ) "உன்பற்றலலால்பற்றிலேன்" (கஅ) "உன்னிணையடியேயடையலலலால்எங்குப்போயுய்கேன்" (ககூ) "மற்றொருபற்றிலேனென்றவனைத்தாளநயந்து" என்றுபெருமாள், (உ0) "நலம்புரிந்திறைஞ்சுமதிருவடியடைந்தேனே" (உக) "அற்றேன்வந்தடைந்தேனே" (உஉ) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (உங) "ஆழிவண்ண நின்னடியிணையடைந்தேன்" (உச) "கண்ணனேகளைகண்ணீயே" (உரு) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாற்றோவினையே" என்று திரு

(க) உ-திருவ-கஉ (உ) உ திருவ-சரு (ங) ங-திருவ-எஅ
(ச) ரூ-திருவ-கக (ரு) ச-திருவ-உஉ (சு) தி-ச-வி-கஉ
(எ) பெரி-தி-ரு-சு-எ (அ) பெரி-தி-ரு-ச-க (கூ) திருப்பாவை-க
(க0) திருப்பாவை-உஅ (கக) நா-தி-அ-எ (கஉ) அமல-க
(கங) திருமாலை-கூ (கச) திருமா-எ (கரு) திருமா-கூஅ
(கசு) பெரு-தி-ரு-க (கஎ) பெரு-தி-ரு-ங (கஅ) பெரு-தி-ரு ரு
(ககூ) பெரு-தி-ரு-க0 (உ0) தி-மொ-க-சு-உ (உக) தி-மொ-க-சு-கூ
(உஉ) தி-மொ-ரு-அ-கூ (உங) தி-மொ-ரு-அ-க (உச) தி-மொ-ச-சு-க
(உரு) திருநெடு-க

மங்கையாழ்வார், (க) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ரு) 'கழல்களவையேசரணாகக் கொண்ட" (சா) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (எ) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" (அ) "களைகண்மற்றிலேன்" (கூ) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லிச்சென்மின்கள்" (கO) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலமரண்" (கக) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(ூ)கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானாரும், (க) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-நகர்மநிஷ்டோஸ்மி-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (கச) "అశరణ్యశరణ్యామనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கரு) "సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్యసర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్ । లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణంతేవ్రజంవిభో-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஶ்ருதியும் ததுபப்ருஹ்மணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகார மானவுபாயம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-கO (உ) தி-வாய-சா-கO-கO (ங) தி-வாய-ரு-கO-கக
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சா) தி-வாய-ரு-எ-கO
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-ங (அ) தி-வாய-ரு-அ-அ (கூ) தி-வாய-சா-அ-எ
(கO) தி-வாய்-கO-க- (கக) தி-வாய்-கO கO-ங (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ரத்ந (கரு) ஶரணாகதிகத்யம

அப்படியே, ஶாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபஶ்வந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் துஃக்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (௧) "స్వర్గేపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనసాం నాం సహసా పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న చాన్యత్క్రియతే భూయస్తత్ర దోషో మహానభూత్। అధశ్చరోభిర్దృశ్యన్తే నారకైస్త్రిదివే వతాః। దేవాశ్చాధోముఖాన్ సర్వానధః పశ్యన్తి నారకాన్ - ஸ்வர்க்கேபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:। அஸந்தோஷஶ்ச பவதி த்ருஷ்ட்வா தீப்தாம் பரஶ்ரியம்। ஸுகவ்யாப்தமநஸ்காநாம் ஸஹஸா பதநம் ததா। ஶுபஸ்ய கர்மண: க்ருத்ஸ்நம் பலம் தத்ரோபபுஜ்யதே। நசாந்யத்க்ரியதே பூயஸ்தத்ர தோஷோ மஹாநபூத்। அதஶ்சரோபிர்த்ருஶ்யந்தே நாரகைஸ்த்ரிதிவே தடா:। தேவாஶ்சாதோமுகாந்ஸர்வாநத: பஶ்யந்தி நாரகாந்" (௨) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రాపి సాన్మునిసత్తమ। విచేరురవశాస్సర్వే భిన్నా మానుషీం తనుమ్-தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம் பரித்யஜ்ய தத்ராஸந்முநிஸத்தம। விசேருரவஶாஸ்ஸர்வே பிந்நா மாநுஷீம் தநும்" (௩) "ఆబ్రహ్మభవనాదేతే దోషాస్సన్తి మహామునే-ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷாஸ்ஸந்தி மஹாமுநே" (௪) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తా జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః-ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" (௫) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః-ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:" (௬) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః-ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:" இத்யாதிகளாலே கூடவிருந்து ஸஹாநுபவம் பண்ணுகிறவொருவன் புண்யக்ஷயத்திலே படித்துக்கொண்டு விழக்கண்டு தனக்கும் பதநபயம் நடக்குமென்றும், அதிபதியை ஸஹாநுபவம் பண்ணுவாரைக் காணத் தன்னுடைய ஸஹாநுபவம் துஃக்காநுபவமாய்த்தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமொழிய புண்யாந்

---

(௧) வி-பு-௬-௫-௫௦ (௨) வி-பு-௧-அ- (௩)
(௪) விஷ்ணுதா.-௧0௪- (௫) வி-பு-௫- (௬) பார-

க்ரம ஆராதகஸம்பந்தமாகாமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸ்வர்க்க க்ஷயபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய துஸ்ஸஹதுக்காநுபவ தர்சநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும், ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவசரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யசரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அதுதேவதைதான் துச்சீலதேவதை யாகையாலே ஸ்வதந்த்ரபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை “த்வஸ-த்வம்ஸ” என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதிபீடிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தரதுக்காநுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மபதா(ப)நுபவம் பண்ணுகிறவனும் க்ஷுத்பீடாதிசயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாம்ஸத்தை பக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்குமென்று மெழுதுகையாலும், இப்படி இவை நாசஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(ங்க)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் துக்கோதர்க்கமாய் துக்கமிச்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால் (க) “அளவில்லாச் சிற்றின்பம்” என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை யதிசயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான ஸௌந்தர்யாநுரூபமன்றியிலே (௨) “ஞானத்துள்நின்று” என்கிறபடியே தத்வி(து)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபமாகையாலே சவாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்தமுமாய், (௩) “ఆత్మవిద్యాసువాశ్రమః। విధవాయోషవాకల్ప స్త్వయ్యస్త్రేస్వనిష్ఫలః-ஆத்மவித்யாஸுவாச்ரமம்। விதவாயோஷிதாகல்பஸ் த்வய்யஸ்தம் நிஷ்பலம்” என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ரபசு(அ)ந்நாதி ப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) “సంసారసాగరంఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తి

(க) திருவாய்-௪-௯-௧0 (௨) திருவாய்- (௩) (௪) ஜிதம்-௧-

మనీషిణః - ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (௧) "సోధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమంపదమ్- ஸோத்வந:பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" (௨) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజంభగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா । பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:" (௩) "యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహాగచ్ఛతి - யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" (௪) "రసంహ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" (௫) "కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ -காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௬) "నిరఞ్జనః పరమంసామ్యముపైతి- நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௭) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௮) "మమసాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௯) "ఇమంమానవమావర్తంనావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" (௧0) "ఏతత్సామగాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (௧௧) "అహంసర్వంకరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௧௨) "క్రియతామితిమాంవద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௧௩) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" (௧௪) 'ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (௧௫) 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' (௧௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (௧௭) "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" (௧௮) "முகப்பே கூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௧௯) 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" (௨0) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" (௨௧) 'அடியரோடிருக்கை" (௨௨) "வீடுபெற்ற" (௨௩) "ఐకాన్తికనిత్యకైఙ్కర్యైః ప్రహర్షయిష్యామి- ஐகாந்திகநித்யகைங்கர்யை:ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௨௪) "దైన్యర్ద్వప్రాప్త

---

(௧) (௨) வி-பு-௬-௫-௫௧ (௩) பாரமஸம்ஹி-
(௪) தை-ஆ௩- (௫) தை-ப௫௯ (௬) முண்ட-௩-௧௩
(௭) தை-நா- (௮) கீ-௧௪-௨ (௯)
(௧0) தை-ப௫௯- (௧௧) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௧௨) ரா-ஆ-௪௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧0 (௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௩ (௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭ (௨0) தி-வாய்-௧0-௮-௧0 (௨௧) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧ (௨௩) ஸ்தோ-ரத்ந (௨௪) கத்யத்ரயம்

ப்ஸயா-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (க) "ஏத்ஸேகூ-ஸீங்க-நித்ய கிங்கரோபவ" (௨) "நித்யகிங்கரோபவிஷ்யஸி" (௩) "ஸ்வாநுபூதி ஸமுத்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி-தவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி" இத்யாதி பரம்பரதவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனாய அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சேஷபூதனாய் தத்தி (௪) ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான ஆத்மாவுக்கு, ஸர்வசேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அத்தாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணவிசிஷ்டனானவன் திருவடிகளே யென்று சொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதொரு உபாயவிசேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையே ஸகலசாஸ்த்ர ஸாரதயா ப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதநஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யநாஸ்திகராய்த் திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான சாஸ்த்ரங்களிலே விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று சாஸ்த்ரோக்த ப்ரஹ்மஸாதநமாயிருக்கிற அபி(௫)சாரக்ரியையை விதித்தும் அதினுக்தமான ப(௬)லதர்சநத்தாலே சாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஶரீரவியுக்தாத்மபோக(௭)மாயிருக்கிற பரலோக ஸாதநத்தையும், தத்ஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த ப்ரஹ்மஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக ப்ரகாசிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸாதநத்தையும், தத்ஸாதநமான பக்தியையும் பூர்வோக்த பல

(க) ஶரணாகதிகத்யம்

ஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக விதி(தி)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினு டைய யதா(ர்)வதர்ஸநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநநிஷேத பூர்வகமாக பகவதப்ரீதிவிஷயகாஸதவ ததத்யந்தாதீ(தி)நத்வ ப்ர திபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஸ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக் காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமா ணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாக்ஷகனை விஸ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தநியதி ஸ்வதந்த்ரேஸ்வரேச்சாதிப(ப)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(த)ண்டாகர்ணாதிகளு டைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும் பரஹிம்ஸாதிகம் அநு ஷ்டேயமுமாம்; (௧) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (௨) "அவனென் னுள்ளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்" (௩) "நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொ ழிந்தாய்" (௪) "உணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின் னருளே" (௫) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஸ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஸ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாரா தோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைக்குலைத்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹிக்கையோ றே வைஷம்யமவருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூப மாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(பீ)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களை யொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

(௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி-வாய்-௮-௭-௯ (௩) தி-வாய்-௫-௭-௰
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௯ (௫) தி-வாய்-௮-௭-௰ (௬)

விருத்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (க) "లోకానాం పరమో ధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்ம:" (௨) "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః-ராமோ விக்ரஹவாந்தர்ம:" (௩) "కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (௪) "நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரஸித்மான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(பி)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்திலுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (௪) "మననాత్ త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மநநாத்த்ராயத இதிமந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (ரு) "ద్వయేన మన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அதீ(தீ)தமாய்ப் போருகையாலும, பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (ரு) "ప్రథమం శృణు మన్త్రాణాం మన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేన భవన్తి వై। ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యో నరో మామభీప్సతి-బాహుభ్యాం సాగరం తర్తుం సలబ్ధ్వా ప్లవమిచ్ఛతి। తస్మాద్యో మామభీప్సేత యో వా సుఖితుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమం విద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్- ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம் | ஸர்வமந்த்ரபலாந்யஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை | ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி | தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி | மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (ரு) "మామేకం చ శ్రియాయుక్తం భక్తియుక్తో నరోత్తమః। ద్వయేన మన్త్రరత్నేన మత్ప్రియో యో భజేత్స

(க) (௨) ரா-ஆர-ருள-சரு (௩) பார-ஆ-ப-அ.அ

(௪) ச-திருவ-எ௨ (ரு) பகவசசாஸ்த்ரம.

శా॥ అచిరాన్మత్ప్రసాదేన మల్లోకఞ్చ గమిష్యసి’’ ‘‘దుర్వృత్తో వా సువృత్తో వా మూర్ఖః పణ్డితో పి వా । లక్ష్మీఞ్చ మాం సముద్దిశ్య ద్వయేన శరణం గతః । మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యం సగచ్ఛతి-மாமேகஞ்சஶ்ரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோ நரோத்தம: | த்வயேநமந்த்ரரத்நேந மத்ப்ரியேண ப்ரஜக்ஸதா | அசிராந்மத்ப்ரஸாதேந மல்லோகஞ்சகமிஷ்யஸி" "தூர்வ்ருத்தோ வா ஸுவ்ருத்தோ வா மூர்க்க: பண்டிதவா | லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸமுத்திஶ்ய த்வயேநஶரணம்கத: | மல்லோகமசிராலப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி" என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (௧) "ద్వయవక్తృత్వమ్-த்வயவக்தாத்வம்" (௧) "ద్వయమర్థానుసంధానేన సహ సకృదేవం వక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹஸக்ருதேவம்வக்தா" என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிஸித்தமுமாய் ஶரண்யா(ஞீ)மதமுமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்குமுள்ள நித்யாநபாயிநியான பிராட்டி, (௨) "వేదామృతమహాంభోధేర్హరిణా ద్వయముద్ధృతమ్ । తద్ద్వయం శ్రావయిష్యామి సద్యోముక్తిప్రదం శుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹரிணாத்வயமுத்த்ருதம் | தத்த்வயம்ஶ்ராவயிஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஶுபம்" என்று தொடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உபதேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்ரபராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (௩) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமமநுஸந்தித்து, (௪) "திருவுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௫) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம்மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூதலக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ரப்ருதி கைங்கர்யப்ரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (௬) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (௭) "மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா" (௮) "மலராள்மைந்தன்" (௯) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (௧௦) "திருவின் மணாளன்" (௧௧) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௮ (௫) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௬) தி-வாய்-௧-௩-௧
(௭) தி-வாய்-௧-௫-௫ (௮) தி-வாய்-௧-௫-௯ (௯) தி-வாய்-௧-௯-௯
(௧௦) தி-வாய்-௩-௪-௧ (௧௧) தி-வாய்-௩-௩-௩

மானஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (க) "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ந) "நலகிதந்தான்காத்தளிக்கும்பொழில் ஏழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணா" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணமநாரணம்" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தையும், (சா) "நலமருள்நம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஶ்ரயணோபயோகியாயும்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைஶிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னையல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கந) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ஸ்வாபாஶ்ரயணீக்ரஹயோகத்தையும், தது பாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பமெய்த" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாமலிநதிருந்துவாழ்" (கசா) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (ககூ) "திருமாலின்சீர்ப்பெரிகாலப்பருகினுமார்வனே" (உ0) "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணவர்கோன்நங்களகோன்" (உஉ) "நிறைஞானமூலக்குத்தம்நாயகன்" என்று கைங்கர்யப்ரயவஸ்தையையும்,

(உந) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய்-க-எ-க (ந) தி-வாய்-க-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-ச-எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சா) தி-வாய்-ரு-கூ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய்-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(க0) தி-வாய்-ந-க0-ந0 (கக) தி-வாய்-சா-க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-கூ
(கந) தி-வாய்-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய்-எ-க0-க (கரு) தி-வாய்-சா-ரு-அ
(கசா) தி-வாய்-சா-கூ-ந (கஎ) தி-வாய்-சா-ரு-கக (கஅ) தி-வாய்-எ-க-எ
(ககூ) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) தி-வாய்-அ-க-ந (உக) தி-வாய்-அ-க-உ
(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உந) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ

ளாய்" (க) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (உ) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (ங) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (ச) "அமராவினைகளே" (ரு) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (சு) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-అకిఞ్చనోనన్యగతిః-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (எ) "కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (அ) "అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கூ) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கூ) "శ్రీమన్నారాయణతవచరణారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (க0) "నిత్యకైఙ్కర్యోభవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், ஶரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநிபரிக்ரஹம் இதுக்கதிஶயித்திருக்கும்.

அதுக்குமேலே இதுதான் (கக) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும் மனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (கஉ) "సకృత్స్మృతోపి గోవిన్దో నృణాంజన్మశతైశ్చితమ్। పాపరాశిందహత్యాశు తూలరాశిమివానలః-ஸக்ருத்ஸ்மருதோபிகோவிந்தோ ந்ருணாம்ஜந்மஶதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (கங) "సకృదుచ్చారితేనైవ కృతకృత్యోభవిష్యతి-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (கச) "సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (கரு) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(க) தி-வாய்-கூ-உ-க0 (உ) தி-வாய-க0-ங-கூ (ங) தி-வாய-க0-ச-கூ
(ச) தி-வாய்-க0-ரு-கூ (ரு) தி-வாய-க0-அ-கக (சு) ஸ்தோ-ர-உஉ
(எ) ஸ்தோர-ச-அ (அ) ஶரணாகதிகத்யம (கூ) ஸ்ரீரங்ககத்யம்
(க0) வைகுண்டகத்யம்(கக) தி-வாய்-க0-ரு-க (கஉ) பார.
(கங) பஞ்சசாஸ்த்ரம் (கச) ரா-யு-கஅ-ஙங (கரு) தி-வாய்-க0-ரு-எ

திதொன்றுமடையாவேதம்சாரா" என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(௧) "సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீப்ராரப்தஸ்யாபிபூயஸீ" என்றும், (௨) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்" என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்ஶமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (௩) "తస్య తావదేవ చిరం యావన్న విమోక్ష్యే, అథ సమ్పత్స్యే-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே" என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவிஷயங்களாலே ஶரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஶரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந து:க்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான ஈஶ்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு தீவ்ரவேகப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (௪) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణమ్-தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம்" (௫) "యథా తే తేషు వర్తేరన్ తథా తేషు వర్తేథాః - யதாதேதேஷுவர்த்தேரந், ததாதேஷுவர்த்தேதா:" இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதநஸாத்யங்களில ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், "முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, முயலுக்கு ஶரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்தாரில்லை. (௬) "అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః-அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்ய:" என்

---

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௨) தி-வாய்-௯-௧௦-௫ (௩) சாந்தோ-௬-௨-௪-௩
(௪) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் (௫) தைத்-ஶீக்ஷா (௬) ரா-யுத்த-௧௮

இந்ஜ்ஞாநம் வேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதரானாரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினோமென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான் அபி(பி)மாநித்த திவ்யதேசங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிறானோ வென்று வித்த(ஷ)ரானாரென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத் தேடுதல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(ஞ)நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஸ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப் ப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திரும் என்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோட்டை ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநனை அவன் திருவடிகளிலே பிணைக்கைக்குப் பற்றாசு பிராட்டியுளளென்று நிர்ப்ப(ஞ)ரனாயிரு வென்று சிறியாத்தானுக் கருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஸ்ரீபாதத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப் பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளா யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஶ்வஸித்திருக்குமதையே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடே யிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஶ்வஸித்திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்தவுனக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஒருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க்கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெருமானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை யென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவீரென்று வாழ்த்தினானென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங்களுடைய ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதநனாய் அநந்யப்ரயோஜநனான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன்றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தமனாலும் தோன்றின உபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக்தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

விட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே,(க) "సంసారార్ణవమగ్నానాంసద్యస్సంసారతారణమ్। ద్వయ మేకస్తు ... -ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வயமேசந்துவிப்ரேந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருஶம் புவி" என்றதும், 'ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" (க) "మన్త్రరత్నద్వయంబ్రహ్మ ... - மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்ம ... ப்ரணுவக்ஷ்யாமிஸாஸ்ரத" என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(ர)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சரமபதத்தில் தா(ர்)த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்துதேறி, தத்பரிதோகத்நாநந்த ராகாரமான வாக்யத்தில் நிலைநின்றவனாகையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனாகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார்கள்.

ஆகையாலே தா(ர்)த்வர்த்தவிரோதிகாரமான நமஶ்ஶப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம்பந்திபூத மகாரார்த்த விரோதிகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபேயப்ரார்த்தனையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிறதாகையாலே இமமந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ்டனான இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனாயிருக்கும்.

"మూర్ఖోవాపణ్డితోవాపి శుద్ధోవాప్యశుచిస్సదా। తస్మిన్ద్వయేయదిశ్రద్ధా ... భవతిధ్రువమ్। శ్రీవావ్యాకులీనోవా తపస్వీవాపరాశర। ద్వయాధికారిణో ... దూరతఃపరివర్జయేత్ -மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶுத்தோவாப்யஶுசிஸ்ஸதா। தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர। த்வயாதிகாரிணோ சேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்" என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வயாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(௧) "శరణమిత్యపివాచముచ్చరయన్-ஶரணமித்யபிவாசமுச்சரயந்" (௧) "కురుధరంతవరజ్జుధురన్ధర-குருபரம்தவராங்கதுராந்தர" (௨) "மாதவனென்றதே கொண்டு-தீதவங்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றும் (௫) "గుహ్యాద్గుహ్యతమం-குஹ்யாத்குஹ்யதமம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தை மறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கிப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நமனைப்பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படி பண்ணும். இப்பரப்த விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம்மந்த்ரநிஷ்டை யொழிய ஈஶ்வரனை லபி(ஃ)ந்கத்தேடுகை ஶூர்க்கக்ருத்யம்; ஸ்வநா ஶத்தேதாமேபோம. பலாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ఏతన్మంత్రమవిజ్ఞాయ యోఽన్యమిచ్ఛతి। బాహుభ్యాం సాగరం తర్తుం మలబద్ధ్వాష్టమిచ్ఛతి - ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாய யோநரோயமபிப்ஸதி । பாஹுப்யாம் ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்று" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்ல. தானேலெம்பெருமானவனென்றாகியொழிகான்" (௧௦) "மாயம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூதன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்த்யபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்: அல்லது ஆபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௧௦௨ (௨) தி-வாய-௨-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௧௦-௫-௭
(௪) கீதை-௧௮- (௫) கீதை- (௬) திருப்பா-௩௦
(௭) பாஞ்சராத்ரம் (௮) தி-வாய-௫-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௫-௧-௨
(௧௦) தி-வாய-௫-௧-௩

(க) "అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాంగతోపి వా । ద్వయస్మరణమాత్రేణ స బాహ్యాభ్యంతరశ్శుచిః । మూర్ఖో వా పండితో వాపి నిందితో వాప్యనిందితః । ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః - அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா । த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி: । மூர்க்கோ வா பண்டிதோ வாபி நிந்திதோ வாப்யநிந்தித: । த்வயோச்சாரண மாத்ரேண நர: பூஜ்யோ நஸம்ஶய:" என்னக்கடவதிறே.

(உ) "ஏழையேதலன்" இத்யாதியாலே அபி(த்)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே ஶரண்யரான பெருமாள்தாம் "உன்தோழி" என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், "உம்பி" என்று பாகவதாங்கீகாரத்தையுமுண்டாக்கி, "தோழன் நீயெனக்கு" என்று தாமுமங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையும் கொண்டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகம், பகவத்க்ருபையே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தனையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரபத்தி அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே ஆஷிதாந்த:கரணனிவனுக்குக் கூடாமையாலே அந்ததோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத்திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஸ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பூ(த்பு)தங்களாய், ததுபாயப்ரபத்த்யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸ்வதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதிகளுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த்யந்தர்க்கதமான விஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகையாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது "சரணௌ" என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான இவனுடைய உபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஶரணம்" என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-மொ-ரு அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன-இதிலசொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனை விவனுக்கு மிதுநம் விஷயமாக லல்லது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயஃபதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்ஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநதில் ருத்தி பிறநகாலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமையாலே தந்நிவ்ருத்தியைபண்ணுகிறன நமஸ்ஸப்தம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீமத்பதாதிகள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யநுஷ்டிதமாகையாலே ஸகலஸாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரஸித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஸிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத்தாத்பர்யார்த்தமாகக் கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபத்திஹேதுபூத புருஷகாரவ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதானார்த்தம புருஷகாரபராதாநபர்யம மிதுநகைகார்யப்ராதாந்யமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரதிபத்தி* அபராதாநாமாலயத்வாநுஸந்தாநபூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவாலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யாலாபத்துக்கும் ஹேது- (௧) "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:" (௨) "மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத் - மதபாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" (௩) "என்பிழைகோபிலோ பிணிந்தருளி"

(௧) ரா-ஸ-௩௮-௪௯ (௨) (௩) தி-வாய-௧-௩௭

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தனையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ஃ)பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ஃ)பயந்தந பீ(ஃ)திநிவ்ருத்தியாம். “பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்திः, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்திः” என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த ததேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அசித்வ்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில்லாதபோது ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தியில்லை. “நானடியேன்” “அடியேன்நான்” என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாநார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், ததுத்பூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதி குணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்தி கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பதார்த்தங்களையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க)“[illegible]

(க) ரா-அயோ-கக-க

ஷம் நிகீர்ஷஹுரகுநந்தந: - ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:" என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளையும், ததேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தத்ரூபா(ஸ்பு)லக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (௧) "பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸானுஷு ரம்ஸ்யதே । அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி-பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யஸே । அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலீந கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தை யபேக்ஷிக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வாநுஷ்டானமாகையாலே பலஹேது பூதாநுஷ்டானவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்தியிலேயிறே பலமை முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டானதசையில் ஸாதநநிறே முற்படு வது. அதில ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிக்ரஹ விசிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமந்" என்று.

அதில் ஸ்ரீஶப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிசேஷா பேக்ஷையாயிருக்குமுள்ள ஸ்ரீக்குத்திருநாமமாய்க்கொண்டு "ஶ்ரீஞ் - ஸேவாயாம்-ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே முடிகையாலே ஆஶ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகஶப்தத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகை யாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - "ஶ்ரியத இதி ஶ்ரீ:-ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், "ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:-ஸ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், "ஸ்ரீயதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஶ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (௨) "நங்கள்திரு" என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிற ஸம்பந்தங்களுக்கு (௩) "அஸ்யேஶானா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ-அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ-அஸ்ஜுதே,தைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்கிறபடியே

(௧) ரா-அயோ-௩௧-௨௭ (௨) உ-திருவ-௬௬ (௩) தைத்ரீயம்

ஆசி(௧)யநக்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு ஆச்ரயணீயையாயும், "ச்ராயந்த" என்கிற தாத்பர்யத்தியாலே (௧) "நன்னைத்தி நமக்கைத்தகங்ய" என்கிறபடியே தனஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸத்காரித்ரநிக்காக ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்து (௨) "உன்றிர" (௩) "ஸ்ரீச்ரீஷ்ஷு-விஷ்ணுஸ்ரோஷ்சர்மிணி" என்னும்படி அவனுக்கு ஸமாச்ரயணீயாய்க்கொண்டு ஆச்ரிதையாயும், இவளுக்கு ஸ்வத்வஸாமர்த்ய பா(௪)க்கங்களும் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதீ(௫)னமென்கையாலே இவள் புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஆச்ரயணீயையுமாய் ஆச்ரிதையுமா யிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(௬)யான ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈச்வரன் பரமபாணியாகையாலே அந்த ப்ராணியித் வுமயுமாக ஸ்வஸ்வரூபயாகிகளாலே ஸர்வகாலமும் ஆநாவி யாகின்றதும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தையு டையளாயிருக்கிற விவளை க்ஷணகாலவிச்லேஷாஸஹனைப்பக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூப தோகுணதம்ச ஸேவ்யமானையாயிருக்குமென்னவுமாம்.

கீழேசொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற விரண்டு ஸம் பந்தமுமில்லாதபோது ஆச்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷாவித் திஹேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(௭) கூடியாது. ஆகையாலே ஆச(௮)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந் துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ச்ரீசப்தத்தில வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (௪) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానాం-ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" (௫) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ-அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" (௬) "హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ-ஹ்ரீச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ" இதயாதிகளாலே ச்ருதிதானே சொல்லிற்று.

(௭) "యస్యాః కటాక్షణమనుక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితి సాక్ష్యజనీనమేతత్। తాం శ్రీరిత్యుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాంహి శ్రియశ్శ్రియముదాహురుదా

---

(௧) கா-தி-அ-ஙு (௨) தி-வாய்-௪௦-௪ ௨ (௩) வி-பு-ஸ-அ ௧௭
(௪) ஸ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு- (௬) யஜு-௩-௩-அஷ்டக
(௭) வைகுண்டஸ்த-௨௭

ఠవా ఽః - யஸ்யாஃகடாக்ஷணமநுக்ஷணம்ப்ரம்மாணமைச்வர்யமேஹதுரி த்ராய்வருநிருமேத்ரா தாயஸ்ரீதிக்வதுபைமப்ரயணாதிநாஹூ: த் வாரஹிப்ரியப்ஸ்ரியமுதாஹூருதாரவாசஃ" (௪) "యస్యావీక్ష్యముఖం తదింగితపరాధీనో విధత్తేఖిలమ్ - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகந்திங்கிதபராதீநோ விதத் தேகிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸ்வ ரூபத்தையெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(ஃ)நமென்றும், இப்படிச் சொத்த இவளுடையஸத்தை பகவத்ஸமாப்ரயணாத்தாலே யாயிருக் குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயஸமபந்தத்தையும் அபி(ஃ) யுக்தரருளிச்செய்தார்கள்.

(உ) "త్వంమాతాసర్వలోకానాం దేవదేవోహరిఃపితా - த்வம்மாதாஸர்வ லோகாநாம் தேவதேவோஹரிஃபிதா" (௩) "దేవదేవదివ్యమహిషీమ్ - தேவ தேவதிவ்யமஹிஷீம்" (௩) "అఖిలజగన్మాతరమ్ - அகிலஜகந்மாதரம்" என் னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது - ப்ரமேணதி, ப்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது - ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூ பங்களையும், தந்நுரூபமாய் நிருபாதிகமாயிருக்குமுள்ள புரு ஷார்த்தத்தையும் யதாவாகவறிந்து, தத்ப்ரதிப(ஃ)டமான ஸம்ஸா ரத்திலுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞானத்தையுமுடையவன், ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும விரோ திபாஹுள்யத்தாலும ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்ய ருசயதிசயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(ஃ)தியாலும் ஆச்ரயணவிமுகனாக மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்துள்ள ஸர்வேச்வரன், (௪) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా - அந்தஃப்ரவிஷ்டஃ ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௫) "ஓருயிரேயோவுலகங்கட்கெல் லாம்" என்னும்படி ஸத்தாதா(ஃ)ரகனாய், (௬) "எனவையுமெவரும் தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியும் - அவையுள்தனிமுதலெம்மான்" என்று

(௧) ஸ்ரீஸ்தவ-க- (உ) வி-பு-க-க-கஉஎ (௩) ஸாரஜ்ஞகதிகத்ரயம்
(௪) யஜு-ஆரண்ய (௫) தி-வாய்-அ க-ரு (௬) தி-வாய்-க-க-க

(௧) "కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః-கரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமாநமநா:" (௨) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్-விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் தத்ருசிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (௩) "తత్సృష్ట్వా, తదేవానుప్రావిశత్, తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్చాభవత్-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிசத், ததநுப்ரவிச்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திசக்தி யுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேசித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராசனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும் இப்படி, (௪) "ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైశ్చిదచితౌ స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைச்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திச்ய ச்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (௫) "அடியாளிவனென்றெனக்காருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக இவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(நா)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும்விச்வஸிக்கும்படி; உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான் வேதமயனை கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆபரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸாகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (௬) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (௭) "భుక్త్వాచశోచ-புக்வாசகோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (௮) "యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యమ్-யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாச்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அள

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௪௧ (௨) விஷ்ணுதத்வே (௩) தை-ஆநந்தவல்லி
(௪) ர-ஸ்த-அஎ (௫) தி-வாய்-௯-௪ (௬) ர ஸ்த-௨-௯௩
(௭) வ:த-ஸ்த-எ௯ (௮) வைகுண்டஸ்த-௯0

வைபட்டுத்தோற்றுதபடிச் செய்கிறவபாரதப்ரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு-க்ஷிபாம்யஜஸ்ரபஶுபாநாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "நக்ஷமாமி கதாசந-நக்ஷமாமிகதாசந" (௩) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (௪) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்றும்படி நிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (௫) "ப்ரமந்தி தேவதா:-ப்ரமந்திதேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலே தள்ளியறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவில், நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற விப்பவானை யாராலிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பழைய நரகமொழிய கதியில்லையென்று தெகுடாடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களையவன் திருவடிகளிலே பொகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (௬) "ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீஜநகாத்மஜா - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(௭) "செய்தகளினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (௮) "ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:-ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி. (௯) "த்ருஷ்டா ஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (௰) "க்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீ முதிதாபவத் -க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தோற்றுதபடி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலே தேற்றி, அதா "பர்த்தாரமிவ-பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) சா-திருவ-உக
(௪) திருமொ ௫-௬- (௫) மாங்கள்யஸ்தவம் (௬) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(௭) தி-மொ-நு-அ-உ (௮) ரா-யு-க-கரு (௯) ரா-பா-க (௰) ரா-ஸு-ருசு-சு

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டுதலைக்கும் உபகாரகனான திருவடிக்கு எதனைச்செய்வதோமென்று தடுமாறுகிறவளவில்லை,

அவன், "தேவரீரவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த வித்ராக்ஷவிகள் பாபைகள்; வத்யை; இவர்களைஎனக்கொரு க்ஷணகாலம் வீலைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (க) "పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜந(ப)ர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபைகளாகிலுமாம், (உ) "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం † పరాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்குர்வதீநாம்பராஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன்சொன்னது செய்கையாலே ஶுபைகளாகிலுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே வதார்ஹைகளாகிலுமாம்; நல்லமனிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைசாஸ்த்ரார்த்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகாமல் (ங) "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా-தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம்மர்ஷயாமீஹ துர்பலா" என்றுபா(ஷா)த்தகரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஶக்தையல்லாதவென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக(x)மின்றியிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம்பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (ச) "భవేయం శరణం హి వః-பவேயம்ஶரணம்ஹிவ:" என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணி, (ரு) "అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్-அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்" என்று இப்பயநிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்பாலே பர்த்விதைபான விவள்தானே அமையுமென்று விஶ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷண ந்ருஹ

---

† పరాజ్ఞయా

(க) ரா-யு-ககசு-சச (உ) ரா-யு-ககசு-௩அ (ங) ரா-யு-ககசு சக

(ச) ரா-ஸு-ருஅ-கங (ரு) ரா-ஸு-உ௭-சரு

ஸௌசீல்யாதிகளும் இவளை முன்னிட்டு ஆச்ரயிக்கையாலே தந்தா
முடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி காருண்யவர்ஷத்
தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான இவளையொழியவில்
லையென்றறுதியிட்டு (க) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகசரண்யாய"
(உ) "ఏతద్వ్రతంమమ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங்
கொண்டு திரிகிறவர் அசரண்யரானவன்றும், (ங) "అశరణ్యశరణ్యాం-
அசரண்யசரண்யாம்" என்று சரண்யையானவிவளை யொழியப்புக
லிலையென்று புகுந்து, பூர்வாபராதத்தாலே பகவத்ஸமாச்ரயணத்
துக்கஞ்சி ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருந்தமாட்டாமல் ஸ்வரூப
பாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(ர)க்யந்தராஹிதனாயிருக்கிறவென்னை அவன்
திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கே பா(ர)மென்று
இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான
தன் விழவிலே விட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (ச) "స్వవైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయాప్యపూర్వవద్విస్మయ
మాదధానయా-ஸ்வவைச்வரூப்யேணஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்
மயமாததாநயா" என்றும், (ரு) "భోగేనిక్షేపాత్కాతకేళీళాదిభగవద్వైరూప్యానుభావా-
போகேசாபாத்காதகேளிகளாதிபகவத்வைரூப்யாநு
பாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வசக்தியுக்
தனாயிருக்கிற விப்ரவான் தன்னுடைய பரவ்யூஹாதி ஸகலவிக்ரஹங்
களாலும் (சு) "வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்"
(எ) "என்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்" (அ) "பண்டிவரைக்கண்டறிவ
தெவ்வூரில்" (கூ) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்"
என்று அதில் அபி(நி)யுக்தரானவர்களீடுபடும்படியான குணசேஷ்
டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றா
லும் அபூர்வமானவாச்சர்யங்களையுடைத்தாய், விபுவான தன்
ஸ்வரூபத்திலேகதேசத்துக்குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூபமிருக்
குமாபோலே இவளுடைய ரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண்
டான போக்யதைக்குள்ளே மக்(ந)னாய்,

(க) ரா-யு-கஎ-சஎ (உ) ரா-யு-கஅ-ருரு (ங) சரணாகதிகத்யம்
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந (ரு) ஸ்ரீகுணரத்ந (சு) தி-வாய்-அ-க-அ
(எ) தி-வாய்-ந-சஎ-உ (அ) தி-மொ-அ-க-அ (கூ) தி-வாய்-உ-ரு-ச

(க) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றிடைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லையென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஶயத்தாலும், (உ) "மலராள்தனத்துள்ளான்" (ங) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (ச) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தாபோக(ங்)களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (ரு) "ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யைர்விலாஸபேதைர்விவிதைர்விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந் ப்ரியமாஶ்ரிதாநாமம்போருஹேக்ஷமபாகரோஷி- ఆలింగనాలాప విలోకనాద్యై ర్విలాసభేదై ర్వివిధై ర్విలోభ్య। ఆహ్లాదయన్ ప్రియమాశ్రితానా మంభోరుహాక్షీ మపాకరోషి" என்கிறபடியே, (சு) "மதுராமதுராலாபா-மதுராமதுராலாபா" என்றும் (எ) "பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை" (அ) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (கூ) "பான்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும * வடிக்கோலவாணெடுங்கண்களாலும் அவகஹித்துக்கொண்டு (கo) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஓடமேற்றிக்கூலிகொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதத்தாலே நேர்கொடுநேரே உம்முடைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக்கால்கட்டுகிறுனொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித்து, அவன் இவனுக்கு நபாயநிஷ்டரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராதரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(பூ)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமைபார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வெண்ணைப் பாராதொழிதல செய்திராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லையாய் ப்ரஸஙிக்கைக்குக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஷ)த்வர்த்தவிஷயி பின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தவிஷயியுமின்றியிலே அவர்களுக்கு ப்ரத்யபார்த்தவிஷயியுமின்றியிலே தா(ஷ)துக்ஷயத்தாலே

(க) திருவாய்-ரு-கo-அ (உ) ரு-திருவ-ரு (ங) திருவாய-ரு-கo-அ
(ச) திருமொ-அ-கo-க (ரு) (சு) ரா-ஸு-கூகூ-கூ
(எ) திரு-ச-வி-கoரு (அ) திரு-ச-வி-கூக (கூ)
(கo) க-திருவ-சஉ

போக(...)க்ஷயம்பிறந்து ரக்ஷிக்கும் ரக்ஷிப்பிக்கும் ரக்ஷ்யமாயும் விதிக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாத வுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாங்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்கா(ஸா)நு காராய்விடுவீர்காணும்; கடலுக்குத்தொடுத்தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்யத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரப(ஸ)க்தராய் அந்யபரராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(ர்த)தராய்க்கிடக்கிறவிருள் தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்கக்ருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டருளீரென்று ஶரணாகதியில் அவிநிரூபாத்யவஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (க) "[illegible]-தயாஶரணாகதப்பாஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று ஶரணாகதி தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (க) "[illegible]-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஶநத்தாலே அமுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்து, (உ) "[illegible]-ஹிரண்யவர்ணாம்ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படிபண்ணி, (௩) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (ச)"நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை" (௫)"நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானுமகில்லான்" என்னும்படி ஏகாஸநக்கி ஸர்வஶக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவல்வளவிலே, அவன்நிழலிலே

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஶ்ரீஸூக்தம் (௩) தி-வாய்-கo-கo-எ
(ச) தி-வாய்-ச-ச அ (௫) தி-வாய்-க-எ-அ † பார்த்துத்தவிராமை

ரூ தாங்கிநின்று (௧) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்" (௨) "அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்றுகேட்டருளாய்" (௩) "போற்றும்பொருள் கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள் மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ஸாதாவரணைக்கு முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்பியாநிற்கும்.

இப்படியல்லது அநாதிகாலம் இவன் பண்ணின அக்ருத்யகரணங்களை, (௪) "வில்லாளன் நெஞ்சத்துளன்" (௫) "உடனிருந்தறிந்து" என்னும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனாய்க் கொண்டிருந்து கண்டதனை ஸர்வேஸ்வரன் ஸந்நிதியிலே நின்று "க்ஷமஸ்வ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஶரணம் ப்ரபத்யே-ஸரணம் ப்ரபத்யே" என்பதானால் அதுதான அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம்-தேவதேவ திவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "ஶ்ரீமந்நாராயண ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே-பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஸரணம்புக்கு "பிதரம் மாதரம்-மநோ வாக்காயை:" என்று தொடங்கி "ஸர்வமஶேஷத: க்ஷமஸ்வ-வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ" என்று கரணத்ர யத்தாலும் காலத்ரயத்திலும் பண்ணும் அபராதங்களைப் பொறுக்க வேணுமென்றதும்.

ஆக, ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ராப்தமான பெண்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ராப்தமான வாத்ஸல்யாதிஸயத்தாலும் அநாதி காலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணத்தாலே அஞ்சின சேதநனை அங்கீகரித்து, மஹிஷீத்வ நிபந்தநமான வால்லப்யாதிஸயத்தாலும் நிரதிஸய போக்யனாய் அபரிச்சிந்நனான ஸர்வேஸ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஸயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஸே ஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) தி-ச-வி-௧0௧ (௨) திருவிரு-௧ (௩) திருப்பாவை-௨௯
(௪) ௪-திருவ-அ௫ (௫) திருமாலை-௩௪ (௬) ஸரணாகதிகத்யம

(க) "పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ క దాచిత్కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజన యసి మాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ: | கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:" என்று ஸாபராதசேதநர் விஷயத்திலே பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஹிதபரதையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (।) மநகாந்தனை விஸ்ம்ருதிஹேதுவான ப்ரகர்ஷகாரியான உசிதோபாயங்களாலே அவன் இவர்களபராதங்களை மறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுமவளாயிருக்கையாலே மாதாவாகாநின்றாளென்று இவ்வர்த்தத்தை ப(ங)ட்டரருளிச்செய்தார்.

ஆக விசேஷ்யத்வப்ரதிபத்திகளாலும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஆஶ்ரயணீயையாயிருக்குமென்றும், தன்னுடைய ஸ்வரூபவைத்தமாக ஸர்வரையும் ஆஶ்ரயித்திருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே அவனைக்குறித்துப் பரதந்த்ரையாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரசேஷபூதையாயிருக்கையாலே இவனிலும் இவளுக்காதிக்யம்போல தோற்றின ப்ரமாணமுண்டாகில் (உ) "திருவாமணிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று இவளைப்பக்கலிலே அவன் ஆவக்குண்டு (ங) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக" (ச) "கிளர்பொறியமறிதிரிய அதனின்பின்படர்ந்தான்" என்னும்படி மேல்வருமதறியாதே க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமறக்காரியம்செய்யும்படியாய் தேசகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமானவன் ஸ்வரூபத்தையளவிடலாமிடமொண்ணாதபடியான போக்யதாதிஶயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமாயித்தனை.

ஆனால் பரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸ்வப்ரகாரக்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்த (ரு) மன்றோவென்னில்: ஸ்வதந்த்ரனை விஶ்

(க) ஸ்ரீகுணரத்ந (உ) திருவி-௩-௪௮ (ங) பெரி-தி-௩-௧௦-௭
(ச) திரு-நெ-௨-௫-௮

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறனாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயாநு(கு)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானு முளனாம்படி அவன் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்யஸித்தியல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(த்)மன்று.

ஆனாலும அந்யாதி(தீ)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றே யென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டே இவருக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீநவிபவமேபாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (௧) "స్వత్ర్శీస్త్వంవిష్ణోస్స్వమసితతవైవైషగర్వాంస్త్వదాయత్తార్ధిత్వేస్యాదపరాధీనవిభవః। స్వయాదీప్త్యారత్నంభవదపిమహార్ఘంనవినాసరుగ్ణస్యాత్సద్యం భవతిచన చాన్యాహితగుణం-ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வமஸிவிஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸிததவைஷ பகவாநத்வதாயத்தர்த்தித்வேப்யபவந்பராதீநவிபவ: । ஸ்வயாதீப்த்யாரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிகுணம் நகுண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்" (௨) "ప్రసూనంపుష్పంత్రీమపిపరిమళర్ధింజిగదిషున్నచైవస్వాదీయంస్వదతిఇతిక శ్చిత్ప్రయతే - ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்நசைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிகஶ்சித்கவயதே" என்று ஸ்வகதையான தீப்தியாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்புதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற வதிஶயம பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான ஈஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுகா(கு)வந மாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

---

(௧) ஶ்ரீகுணரத்ந (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனான சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமான பயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவளை யாஶ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவன் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற விஶ்வாஸஸங்கல்பத்தாலும புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஶ்ரயதே" எனகிற வர்த்தமாந வித்தமான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது, (௧) "श्रियःपतिर्निखिलहेयप्रत्यनीकः-ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஶ்ரிய:பதி:" என்று விஶேஷிக்கையாலும,

(௨) "नच सीता त्वया हीना-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்று இவள் பரக்ருதியறிந்தவர்கள் உண்மைப்பிரித்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லுமபடி விஶ்லேஷிக்க ஶக்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும, (௩) "अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा-அநந்யா ராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (௪) "अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा-அநந்யாஹிமயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஶப்ரகாஶங்களும் ஆஶ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஶ்ரயமான பெருமானையொழியவில்லை யென்று தாமுமசொல்லி ஆஶ்ரயமானவர் தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரிவில ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (௫) "श्रीवत्सवक्षाः-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (௬) "श्रीवत्सवक्षसं जातम्-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (௭) "यस्या वक्षःस्थलं हरेः-யஸ்யாவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹரே:" (௮) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும்திகழ்கின்றதிருமாலார்" (௯) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ப)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

---

(௧) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (௨) ரா-அயோ-௫௩-௩௧ (௩) ரா-ஸு-௨௧-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௨௧-௧௯ (௫) ரா-யு-௧௧௪-௧௫ (௬)
(௭) வி-பு-௧-௯- (௮) தி-வாய்-௧0-௬-௯ (௯) தி-வாய்-௬-௧0-௧0

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்குவ்யாவர்த்தகவிசேஷணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (க)"వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ- வைகுண்டேதுபரேலோகேச்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: | ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ";(உ) "వ్యూహేషుచైవసర్వేషువిభవేషుచసర్వశః । తథావ్యూహీభవత్యేషామమైవానపాయినీ-வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வச: | ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமைவாநபாயினீ" (ங)"దేవత్వేదేవదేహేయంమనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள் தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (ச) 'வடிக்கோலவாள் நெடுங்கண்மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலம்கண்டகலாள்பன்னாள்" என்கிறபடியே அநகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆகவிப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (ரு)"திருமார்பத்துமாலைநங்கைவாசம்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (சா)"சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கைபாலே (எ)"చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణప్రమాథిబలవద్దృఢమ్ । తస్యాహంనిగ్రహంమన్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹிமந: க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் | தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடியே த்ரு(ஸு)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விடமெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற் பிறந்தருசிகுலைவதற்குமுன்னே (அ) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" என்கிறபடியே ஆச்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

(க) வாயவ்யே (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) வி-பு-க-௯-க௪ரு

(ச) உ-திருவ--அஉ (ரு) தி-வாய-க0-க0-உ (சா) ௩-திருவ-௩0

(எ) கீதை-சா-[illegible] (அ) தி-வாய-௯-க-உ

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை த்யோ(த்ய)திப்பிக்கிறது.

நநு, அநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணைகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஶீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வநுபவித்துப் போருகிற இவளுக்கு பாதுஃக்ககர்ப்பமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(ந்)டிதமென்றேயென்னில்;

ஸர்வஶேஷியாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷபூதரான நித்யமுக்தரையும் ஶேஷித்வாநுரூபமாக (௧) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾-ஸோ(அ)ஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" (௨) "𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿-லப்த்வாநந்தீபவதி" (௩) "𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃-ஸதாபஶ்யந்தி ஸூரய:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலே தான் ஆநந்தித்துக்கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாவிப்பதாய்ப் போரச்செய்கையும், ரக்ஷகத்வைகவிததுஸ்வரூபனாகையாலே (௫) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறாப்போலே, இவளும் அவனுக்குப் பத்நீத்வைக ஶேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருவத்ஸ்வரூபப(ப்ரா)ப்த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஶ்வரூப்யபோக(போக்ய)மெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த்காத)த க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தராதிஶயத்தாலவந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தன்னைநோக்கி (சா)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது;இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே,அத்தமை

(௧) தை-ஆ-௧ (௨) தை-ஆ-எ-௧ (௩) ஸாம-உத்தர

(௪) தி-வாய்-௩-௧0-௬ (௫) தி-வாய-௧-௪-௫

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவளுக்கு அதிஸ்பார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுப கார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்து ஆஸ்ரயமுமிழக்கும்படிவருமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயமுமற்று போக(ஸ்ரீ)முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுக்க அத்வேஷாதிகளாலுண்டான வாசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ஜ்ஞ)ஸம்யக் ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய் ஸம்ஸாரத்திலும் பொருந்தமற்று, பூர்வாபராததர்ஸநத்தாலே அதடியான சீற்றத்தையுடையராயிருக்கிற வும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஸ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயிநீபாவம் தோற்ற நியமியாநிற்கும்.

அவனும், விபூதித்வயமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நியந்தாவாய்ப் போருகிற வைபவத்திலுங்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாம்யபாவம் தனக்கதிமதமாக நினைத்திருப்பானொருவனாகையாலே இவளுடைய நியமநத்தை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணிநிற்குமாகையாலே இவளுடைய ஸ்வரூபத்துக்குமநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக மதுப்பாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமானவுபயஸம்பந்தத்தையுமுடையளாயிருக்கிற விவள் (௧) "செவ்விப்படிக்கோலம் கண்டகலாள்" (௨) "திருவிருந்தமார்பில்சிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணீயனாமவனோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்காஷ்டையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(௧) ௨-திருவ-௮௨. (௨) ௪-திருவ-௬௨.

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆஶ்ரயணோந்முகரான சேத-
நர்க்குத் தங்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்-
ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தநமான பீ(ஃ)தியாதலின்
றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆஶ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸர்
வகால ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ஸர்வா
திகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக ஶ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்தினுடை
ய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநர்பண்ணின பூர்வாபராத தர்
ஶநத்தாலே அதிக்ரு(த்த)னாய், பரிஸாந்த்வநேச்சையாய்க்கொண்டு
புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரஸாதிதனாய், பின்பு அவள்
தானெருகுறைசொல்லிலும், (க) "అప్యహం జీవితం జహ్యాం త్వాం వా సీతే స
లక్ష్మణామ్- அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்"
(உ) "నకార్యం సీతయా మమ- ந கார்யம் ஸீதயா மம" என்று அவள் தன்
னையுமுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண
விஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த
மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீ
கரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவ
ர்களளவிலே அவள் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோ
பாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதாதி
ஶயத்தையும் அவனுடைய கண்டகத்வாதிகளையும், (ங) "క్రోధమా
హారయత్తీవ్రమ్- க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (ச) "కోపస్య వశమేయివాన్-
கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற
சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்
பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவேது? நம்முடைய அபே
க்ஷைக்காக வநுமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன்னினை
வாலும் ரக்ஷணத்திலதி(ந்)க்ருதனோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

(க) ரா-ஆ-கO-சகக (உ) ரா-யு-சஙு-ச (ங) ரா-ஆய-

(ச) ரா-யு-ருக-கஙக

காச, (க) "நாமணாயானாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (க) "என்னடியாரது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (உ) "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீ சொல்லுகிறகுறநம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்தே போமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்ருடகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மையில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றோ. நம்முடைய நிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ஹ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆம்ராயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(த்)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(பூ)தமான வித்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறளிவளாகையாலே இவை உபாய ஸ்வீகாரரூபாம்ரயணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திபான வீம்வரன்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(பூ)தங்களாய், தாத்காலிசமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(வ)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(தூ)தமாய்க்கிடக்கிற பக்தியோகத்தை ப்ரகாமிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாமிப்பிக்கிற வீம்வாநுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறப்போலவும்இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(த)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ரதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமேயென்னில்; ஆகாது.

(க) பெரி-தி-ச க-உ. (உ) ரா-யு-க அ-ந

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்தினுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தஜ்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில அஹேதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும, உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(ஃ)க்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும ப்ரகாசித்துக் கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(ஃ)வகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவனுக்கு இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ(ஃ)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶரண்யா(ஃ)பிமதமான விதிவாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் வி(ஃ)பஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான இவளாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷகரித்தாலும் கார்யகாரனை ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில அது கார்யகரமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோவென்னில்; சேதநனுடைய (க) "என்பிழையே நினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (உ) "அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நிக்யேச்சாதீநமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக இந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(க) தி-வாய்-க-சு-எ (உ) தி-வி-ரா-டு-சு-க

ஸப்தங்களைச் சொல்லுகிறது. (க) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (உ) "ஏறில்வண்புகழ்நாரணன்" (ங) "தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (ச) "விஶ்வம்நாராயணம்-விஶ்வம்நாராயணம்" (ரு) "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப குணவிபூதிகளுக்கும ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் ததாஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஶிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ஶ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்வாபராதபயத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "ப்ரபத்யே-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான ஆஶ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ரகாஶமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள ஆஶ்ரயித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணதிஶங்கை யுண்டானால் தந்நிவ்ருத்திபூர்வக விஶ்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும (ரு) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற தஶையிலே, "நிகரில்புகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகம்மூன்றுடையாய்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "காமாநய,பலீவர்தஞ்ச-காமாநய, பலீவர்தஞ்ச" என்றுபசுக்களைக்கொண்டுவாவென்றவிடத்தில கோஶப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமு மந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தஶப்தத்துக்குப் புநருக்தியுண்டாமென்று ஶங்கித்து, காமாநயவென்கிறவிடத்தில் கோஶப்தம பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(க) வி-பு-ங-ரு-அக (உ) தி-வாய்-க-உ-க0 (ங) தை-நா-கக
(ச) தி-வாய்-உ-எ-உ (ரு) தி-வாய்-ங-க0-க0

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஶ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப்போலேயும், "ப்ராஹ்மணாய-ப்ராஹ்மணமாநய" என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம், "ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணமாநய" என்கிற விஶேஷஶப்தஸந்நிதியிலே ஸங்குசிதமானாப்போலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணீயத்வத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள் ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ராப்யத்வத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ய(த்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண்டானவாத்ஸல்யம்; அதாவது — கவிபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல் ஜந்மமே ஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக வங்கீகரித்துத் தனனுடைய க்ஷீரத்தாலே த(ரு)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படி பண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புலவிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஈஶ்வரனும் தன்னையாஶ்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருந்தநாள் ஞாலமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் (க) "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం స్వవిషయాయాశ్చ భోగ్యబుద్ధేర్జననీం-பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர் ஜநநீம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ஶரீரத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநரைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்முடைய தோஷமன்றோ? (உ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய" இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (௩) "நீகந்தவாக்கை" (௪) "சுமந்தாய்" என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) தி-வாய்-௩-௧௦-எ (௩) தி-வாய-௩-௨-௧
(௪) தி-வாய-எ-௧-௧௦

கொடுத்த (௧) "அயர்ப்பாய்த் தேற்றமுமாய்" (௨) "பலசமயமதிகொடுத்தாய்" (௩) "உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு" என்னும்படி மதிவிப்ர(ஸ்ரீ)மங்களைப் பண்ணுவித்து (௪) "தானுஞ்சாரமாய்ப்புக்கு" (௫) "கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்" (௬) "செய்கின்ற கிதியெல்லாம் யானேயென்னும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்" என்று ஸத்தாகர்த்த்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே எளிவரவுபட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (௭) "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (௮) "வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்" (௯) "பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (௧௦) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே தனைபேருகப்போக்கி (௧௧) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்", (௧௨) "என்னைமுற்றப்பருகினான்" (௧௩) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து, (௧௪) "பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" (௧௫) "தொல்சீரைநன்னெஞ்சே ஓவாதவூறுகவுண்" (௧௬) "திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ" (௧௭) "சீர்பரவாதுணணவாய்தானுறுமோ" என்னும்படி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ரு)ப்பித்து (௧௮) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (௧௯) "தாயைநினைந்தகன்றேயொக்கவென்னையும்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (௨௦) "கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்" (௨௧) "நின்றுகுமிறும்" என்கிறபடியே விடில்நாகொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

(௧) தி-வாய-௭-௬-௬ (௨) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௩) தி-வாய் ௫-௧௦-௪
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௧ (௫) தி-வாய்-௩-௫-௧௦ (௬) தி-வாய-௫-௬-௪
(௭) திருவிரு-௧ (௮) திருவி-௧௦௦ (௯) தி-வாய்-௪-௭-௭
(௧௦) தி-வாய-௧-௫-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௯-௬-௫ (௧௨) தி-வாய்-௯-௬-௧௦
(௧௩) தி-வாய-௧௦-௭-௩ (௧௪) பெரியதிருவ-௫௮ (௧௫) பெரியதிருவ-௭௮
(௧௬) தி-வாய-௭-௯-௯ (௧௭) பெரியதிருவ-௫௨ (௧௮) ௧-திருவ-௩௦
(௧௯) தி-மொ-௫-௩-௨ (௨௦) தி-மொ-௭-௧-௧ (௨௧) தி-வாய்-௬-௫-௧

பண்ணி (க) "దోషో యద్యపి-తస్యస్యాత్-தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்று ஆஶ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம்விடோமென்பது;(உ) "సర్వభూతేభ్యో ఉభయం దదామి-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம்ததாமி" என்று, (௩) "ఆనుకూల్యసఙ్కల్పస్య-த்வாநதுதிக்குபொம்மைநம்" என்பாரோடு,ரக்ஷணநிஶங்கைபண்ணி சிதறைப்பாரோடு, நம்பக்கல்பரிவாலே (௪) "వధ్యతామ్-வத்யதாம்" என்பாரோடு,நிருபாதிகஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "హన్యామ్-ஹந்யாம்" "క్షిపామి-க்ஷிபாமி" "రక్షామి-ரக்ஷாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒரு வராலும் ஒருபயம்வாராதபடி அபயப்ரதானம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (ரு) "కింకార్యంసీతయామమ-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (௬)"அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதுநொய்தாகவைத்து என்மனந்தனுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸங்கிலேஶமாய், (எ) "வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஶங்களையுமுபேக்ஷித்து (அ) "பெண்ணுலாம்சடையினானும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (௯) 'சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்த" என்று உபாஸகராணாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், (க0)"శరణాగతవత్సలః-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸலஃ" என்று ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய்,(கக)"యదివా రావణస్స్వయమ్-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோமென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாந்தரபா(ஷா)வியான "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

(க) ரா-யு-கஅ-௩ (உ) ரா-யு-கஅ-௩௩ (௩) ரா-யு-கசு-கரு
(௪) ரா-யு-கஎ-உ௬ (ரு) ரா-யு-சக-௪ (௬) பெரி-தி-ரு-௪-அ
(எ) பெரி-தி-ரு-௪-க0 (அ) திருமா-௪௪ (௯) தி-வாய்-க0-அ-௯
(க0) ரா-ஸு-உ௪-உ0 (கக) ரா-யு-௪அ-௩ரு

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லு கிறது-ஆச்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசந ஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(த்ரு)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாயோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இறைபேறுதன்னதாம்படி, "பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று, சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (௧) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోరేష సమ్బన్ధో నేతరోఽభిమతో మమ-ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் | உபயோரேஷஸம்பந்தோநேதரோபிமதோமம" என்று சப்வரேஞ்ஜண்டான பந்த(బన్ధ)விசேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (௨) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாஸித்தமாய் (௩) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావశ్చ-ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(బన్ధ)விசேஷம். இதடியாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம்துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக இவனை ஈச்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வர(்)மதவிஷயங்களை விட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (௪) "శ్రియా సార్ధమాస్తే-భక్తైర్భాగవతైస్సహ-ஸ்ரியாஸார்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௫) "కైఙ్కర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభోగైః-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகை:" (௬) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிசயமான போ(భోగ)ம் நடவாநிற்கச்செய்தேயும், (௭) "స ఏకాకీ న రమేత-ஸஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டது நக்காட்டாதே (௮) "கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(௧) (௨) யஜு உ அஷ்ட-௩ (௩)
(௪) வாயுபுராணம் (௫) (௬) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௭) மஹோபநிஷத் (௮) பெரியதிருவ ௬௮ † குரு நுஸந்தாந

படி அவற்றையுபேக்ஷித்து விமுகனான தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும் தாயைப்போலே "த்வம் மே-த்வம் மே" என்றால், (௧) "அஹம் மே-அஹம் மே" என்னும் தசையிலும் இராமுட்டுவாரைப்போலே (௨) "யஸ்யாமதம்-யமதம் மதம் ந வேத" "ஸ்ஹைவஸந்ந விஜாநந்தி- ஸோ ஹவைஸந்தம் ந விஜாநாதி" (௩) "கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" (௪) "ஒழிவற நிறைந்து நின்ற" (௫) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (௬) "அறியாவகையால் அருவாகி நிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளே நின்று ஸத்தையை நோக்கி, "ஸோதநஸம்ஸ்ம்ருதி-பேபமும் வஸீஸர்வேஹ்ருதி" (௭) "ஸ்ரீயோத்யாய ஜீவ:-ப்ரேயோத்பாய திசேம வ:" (௮) "என்னிருந்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்த்தரூபத்தாலே, (௯) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (௰) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையும், அப்ராப்தமாய் புத்திபூர்வமின்றிக்கேயிருப்பதாய், பகவதங்கீகாரஹேதுவாக விவக்ஷிதமின்றிக்கேயிருக்குமதாய், ரத்நத்துக்குச் சாணைப்போலே பல்லவிதமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிகாதிஸுக்ருதவிசேஷங்களையுண்டாக்கி, (௧௧) "பொய்யே கைமைசொல்லி-மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்" என்று அவற்றை ஸ்வாங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவே ஹேதுவாக (௧௨) "என்னைத் திமனம் கெடுத்தாய்" என்கிற வாபி(த்)முக்யத்தையுமுண்டாக்கி (௧௩) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருசியநுகுணமான புருஷார்த்தத்தையும் ததநுரூபமான ஸாதநத்தையும் தத்ப்ராப்யமான ஸ்வரூபத்தையும் யதாவச்ச்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான ஆசார்யனுடைய ஸமாச்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (௧௪) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்-ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (௧௫) "உய்யும்வகை

(௧) பட்டர்முக்தகம் (௨) ப்ருஹ-௫-௭-௨௨ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௰.
(௪) தி-வாய்-௩-௨-௮ (௫) தி-வாய்-௩-௨-௪ (௬) தி-வாய்-௩-௰-௰
(௭) (௮) தி-வாய்-௭-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௨-௭-௩
(௰) தி-வாய்-௰-௮-௧ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௧ (௧௨) தி வாய்-௨-௭-௮
(௧௩) திருமாலை-௩௬ (௧௪) வ்ருத்தஹாரீத-௮- (௧௫) தி-மொ-௬-௩-௬

யுணர்ந்தேன்" (க) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" (உ) "மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து" (ந) "அவனருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" (ச) "அகநறதீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்" என்கிறபடியே யதா(ர்)வாகவறியும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோபேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமுன்றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும், ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஶேஷமாய் அநந்யஶரணமாய் அநந்யபோக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம் நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதி ஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்யமுமென்றறிகைக்காகவுமாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (ரு) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னுங்குறுகாதோ" (சா) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" என்றும், (எ) "உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நாளே" (அ) "அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும்படிபண்ணின தத்விஷயாவித்த ஸாதநநிஷ்டையை, (கூ) "களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (க0) "யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை (கக) "இன்னுங்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?" (கஉ) "குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்" (கந) "முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்து" என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே முடியும்படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறாயோ? இத்தைப்பக்கவேரோடே போக்கவல்லனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

(க) தி-வாய்-அ-அ-ரு (உ) திருமாலை-நஅ (ந) தி-வாய்-அ-அ-ந
(ச) தி-வாய்-ரு-எ-அ (ரு) தி-வாய்-சா-கூ-கூ (சா) தி-வாய்-கூ-ந-எ
(எ) தி-வாய்-சா-க0-ரு (அ) தி-வாய்-சா-க0-உ (கூ) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(க0) தி-வாய்-ரு-அ-உ (கக) தி-வாய்-சா-கூ-அ (கஉ) தி-வாய்-எ-க-கூ
(கந) தி-வாய்-எ-க-எ

ரும்படிபண்ணி, இதரவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம்; (௧) "పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తో పరమాత్మని-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி" (௨) "மாற்பால்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர் தோள்கைவிட்டு" (௩) "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாந்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (௪) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" (௫) "கழியமிக்கதோர்காதல்" (௬) "உன்னைவிட்டென்கனே தரிக்கேன்" என்னும்படி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவேதாரகமாக, (௭) "கண்டதோபட்டதல்லால காதல்மற்றியாதுமில்லை" (௮) "அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னும்படி தேஹஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (௯) "తేషామపి నమో నమః-தேஷாமபிநமோநமஃ" (௧௦) "அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" (௧௧) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (௧௨) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுறவையுண்டாக்கி (௧௩) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (௧௪) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநருக்கு அர்ச்சிராதி மார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (௧௫) "శతం మాలాహస్తాః-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (௧௬) "పరంజ్యోతిరుపసంపద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (௧௭) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" (௧௮) "கண்ணுள்நின்றகலான்" (௧௯) "நெஞ்சென்றுமுட்கண்ணாலகாணும்" என்கிற பாவநத்தினைய

---

(௧) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (௨) ௩-திருவ-௧௪ (௩) ௨-திருவ-௪௨
(௪) தி-வாய்-௫-௩-௪ (௫) தி-வாய-௫-௫-௧௦ (௬) தி-வாய-௭-௨-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧ (௮) தி-வாய்-௯-௧-௨ (௯)
(௧௦) தி-மொ-௨-௬-௧ (௧௧) திருப்பள்ளி-௧௦ (௧௨) அமல-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௯-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௧௦-௩-௯ (௧௫) கௌஷீதகி
(௧௬) சாந்தோ-௮-௧௨ (௧௭) தி-வாய-௧-௯-௯ (௧௮) தி-வாய-௧௦-௮
(௧௯) பெரியதிருவ-௨௮

யும், *சூழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (௧) "அதனிற்பெரியவென்னவா"(௨)"முடிந்தவவா"என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌஶீல்யமாவது- (௩)"మహతో మన్దైస్సహ నీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்வம்" என்கிறபடியே பெரியன் சிறியரோடேகலவாநின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது-(௪) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (௫) "ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்" (௬) "உணர்முழுநலம்" (௭) "எல்லையிலந்நலம்" (௮)"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" (௯)"எப்பாலெவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற நிரதிஶயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும்,(௧௦)"తేజసాం రాశిమూర్జితమ్ தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (௧௧)"పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம் வபுঃ" (௧௨)"மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபூதபஞ்சகத்தையுமுபாதா(தா)நமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய்(௧௩)"పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்"என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாஶகமாய், (௧௪)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹঃ"என்று இச்சாக்ருஹீதமாய் .அதஏவஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பீ)மதமாயிருக்கிறதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து,(௧௫)"ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரஶாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதஶம்" என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬)"అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதரঃ" என்

---

(௧) திருவாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) திருவாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௯-௧ (௬) திருவாய்-௧-௧-௨
(௭) திருவாய்-௧-௨-௪ (௮) திருவாய்-௧-௧-௧ (௯) திருவாய்-௧-௩-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௫) வ-ப-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய்.(௧)"வானோர்தனித்தலைவன்" (௨) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத் தாலும், (௩)"இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" (௪)"நளிர்மாமல ருந்தியீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்கிற லீலாவிபூதி யோகத்தாலுமுண்டான நிரங்குசைஶ்வர்யத்தையுமுடையனாயிரு க்கிற ஈஶ்வரனுடைய, (௫)"ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வ-ஸகலஸௌலப்யஸா ப்யஸிகஶ்சக்ருஶ்யதே" (௬) "யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்திகிஞ்சித்-யஸ்மாத்பர மநாபரமஸ்திகிஞ்சித்"(௭)"ஸர்வஸ்ய ஶரண்யஸ்ஸுஹ்ருத்-ஸகலலோக ஸ்த்யப்யஸிகஃஸுகோத்யஃ" (௮) "இனனிலன்மிகுனரையிலன்" என் கிற ஸமாப்ய(ஸ்)திகராஹித்யமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (௯) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (௧௦) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்" (௧௧)"அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்று ஶ்ரயணத்துக் கஞ்சவேண்டாதபடி.(௧௨)"வானவர்சிந்தைபுள்ளைத் துச்சொல்லும் செலவனை - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றகன்ற வாழ்வாரை ஆஶ்ரிதரையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (௧௩)"அழுக்குடம்பெச்சில்வா யால்தூய்மையில் தொண்டனேனன்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்" என்றகன்ன விவர்த்து, "அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்" என்னுமாபோலேயும எல்லாரோ டொக்கமேல்விழுந்து (௧௪)"ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவஹேஸகேதி" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப் படிக் கலவாநின்றால் (௧௫) "ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம்-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யேராமம்தஶரதாத்மஜம்" (௧௬)"அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதஃ-அஹம்வோபாந்தவோஜாதஃ" என்று தானும் ஸஜாதீயனாய ப் பொருந்துகையும்.

---

(௧) தி-வாய-௧-௫-௧ (௨) தி-வாய-௧-௧-௨ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௭

(௪) நா-தி-௧௪-௧ (௫) ஶ்வே-௬ அ (௬) தை-நா-

(௭) கீதை-௧௧ (௮) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௯) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧

(௧௦) நா-தி-௧௦-௧௦ (௧௧) தி-வாய் ௫-௧-௭ (௧௨) தி-வாய்-௧-௧௦-௭

(௧௩) திருக்குறு-௧௨ (௧௪) கீ-௧௧-௪௧ (௧௫) ரா-யு-௧௨௦-௧௧

(௧௬) வி-பு-௫-௧௩-௧௩

ஸௌலப்யமாவது- (க)"నసన్దృశేతిష్ఠతిరూపమస్యనచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்" (௨) "నమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (௩) "கட்கரிய பிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்கும் கட்கரிய கண்ணனை" (௪) "நேரே கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான் கண்ணனடிக்கமலந்தன்னை அயன்" (௫) "கார்செறிந்தகண்டத்தனெண்கண்ணான் காணான்" என்று அதிஶய ஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது- அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(௬) "తద్విష్ణోఃపరమంపదంసదాపశ్యన్తిసూరయః- தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்கிற பரத்வம் தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வராலுமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (௭) "ఏషనారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமான் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" (௮) "குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (௯) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல் பள்ளிகொண்டருளும்" (௧௦) "பாற்கடலில் பையத்துயின்றபரமன்" என்கிற வ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஶ்ரயமாகமாட்டாது. (௧௧)"అజాయమానోబహుధావిజాయతే- அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (௧௨)"బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మాని- பஹூநி மேவ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (௧௩) "பிறப்பில் பல்பிறவிபெருமான்" (௧௪) "சன்மம்பலபலசெய்து" (௧௫) "துயரில்மலியும் மனிசர்பிறவியிலே தோன்றிக்கண்காணவந்து" (௧௬) "நாட்டிற்பிறந்து" என்கிற விபவம், தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்க்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (௧௭) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా- அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௧௮) "అస్తావిష్ణురశేషస్య-

(௧) தை-நா- (௨) ருகவே- (௩) தி-வாய்-௭-௭-௧௧
(௪) ௧-திருவ-௫௪ (௫) ௪-திருவ-௭௩ (௬) ஸாம-உத்தர-
(௭) ஹரிவம்ஶ- (௮) தி-வாய்-௩-௧௦-௨ (௯) திருவி-௭௯-
(௧௦) திருப்பாவை-௨- (௧௧) யஜு-ஆர-௩ (௧௨) கீ-௪-௫
(௧௩) தி-வாய்-௨-௯-௫ (௧௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௧ (௧௫) தி-வாய்-௩-௧௦-௬
(௧௬) தி-வாய்-௭-௫-௨ (௧௭) யஜு-ஆரண்ய (௧௮) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (க)"శాస్తా చరాచరస్య సర్వస్య-ஶாஸ்தாசராசரஸ்யைக:" (உ) "ஒருவிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம்அசக்யார்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (ங)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సలః-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸல:" (ச) "చిన్తయేచ్చ జగన్నాథం స్వామినం పరమార్థతః-சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (ரு) "అశక్తమస్వతన్త్రఞ్చ రక్ష్యభూతం జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்சரக்ஷ்யபூதம் ஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வத:நிருபாதிக ஸ்வாமியாயிருக்கச்செய்தேயும் அஶக்தனுமாய் பாதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (சு) "తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సలః। స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః-ததிச்சயாமாஹாதேஜாபுங்க்தேவைபக்தவத்ஸல: - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதேவைஜகத்பதி:" (எ) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః-அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று ஆஶ்ரிதாதீ(தீ)நமான போஜநஶயநாதிகளையும ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனாய் (அ)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (கூ) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தஃநேரிர" என்று பிறபாடர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனும்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்தருளியிருக்கிற வர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது.

(க0)"మామ్-மாம்" என்று ஸெளநாரா(ஹா)ஸிதூஸிதமான திருக்குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்யபாரத்வமென்னும்படி யிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம்.

அதுக்கடி, (கக)"మయ్యాసక్తమనాః పార్థ-மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" என்றும், (கஉ) "நாந்தகமேந்தியநம்பிரான்" என்றும், (கஉ) "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி" என்றும சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

(க) | (உ) தி-வாய-அ-க-ரு | (ங) விஷ்ணுக-ஸம
(ச) பகவச்சாஸ- | (ரு) | (சு) பாஞ்சராத்ரம்
(எ) ர-ஸ-உ-எச | (அ) திருநெ- | (கூ) தி-மொ-சு-க0-ரு
(க0) கீ-சஅ-சுசு | (கக) கீ-எ-க | (கஉ) பெரி-க-க0-ச

லேநெஞ்சுபற்றித் தன்னை ரக்ஷகனாகப்பற்றின வர்ஜநனென்னுருவனை யுமபற்ற ஸௌலப்யனானவளவாகையாலே அது காதா(கா)சித்கமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றுடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அதவஸார்வகாலீநமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்யம ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வப்ராப்தி யாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானால் ஆஶ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனையாஶ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பு) தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னாலுமழிக்கவொண்ணாதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் “ప్రపద్యే-ப்ரபத்யே” என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையா லே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றாசாக வாஶ்ரயிக் கிறது நிரதிஶயதுக்கபா(ஹு)ளஸம்ஸாரதுஃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. ததுபயோகியான விஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணாநுகுணமாக்குகைக்குமநு குணமாய், பாபவிமோசநன்பக்கலிலே பிரிக்கநுஸந்தேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணநிஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

ஜ்ஞாநமாவது, (க) “యోవేత్తియుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణసదాస్వతః । అ జహంస్వాత్మసమ్బోధినిత్యంసర్వావగాహనమ్।జ్ఞానంనామగుణంప్రాహుః-యోవేత్త

(க) அஹிர்-ஸம-

த்யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:। அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போ திநித்யம் ஸர்வாவகாஹநம்। ஜ்ஞாநம்நாம குணம்ப்ராஹு:” என்கிற படியே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் தன்னையும் ஆச்ரயத்தையும் நன்றாகவறிவிக்குமதாய், ஸ்வஸ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபத்ஸாக்ஷாத்க ரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்யமான வநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான விஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாமையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழவை நிவர்த்திப்பிக் கிறது.

சக்தியாவது-(௧) “ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ யஸ்ஸா ஸக்தி: பரிகீர்த்திதா-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாசக்தி:பரிகீர்த்திதா” (௨) “கார்யேஷ்வேதேஷு ஸர்வேஷு ஸக்த்யுபாதானஸம்பவ: - கார்யேஷ்வேதேஷ்வதநுமேகதஸ்தவாஹுபாதாந பாஹு:” என்கிற ஜகதுபாதாநசக்தியாதல். கடதசரமாயித்வ ஸாந்திபிநீபுத்ர வைதிகபுத்ராந்யாநயநம் தொடக்கமான வசு(ஷ்)டகடநா ஸாமர்த்த்யமாதல், (௩) “தேஜஸம்பூர்ணம் ஸம்பூர்ணம் ஸர்வம்-தேஜோதம்பூர்ணம்புநஷேணஸர்வம்” (௪) “பரந்தவண்டமிதெனக்காதல் நெருங்கும் பரந்துளன்” என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்திகவமாதல், அநாத்யசித்ஸம் பந்தாதிபு(ஷ்)தனைக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போந்த விவ்வாத்மாவை “என்னையிசைவித்து” (௫) “என்னிசைவினை” என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்க வொண்ணாதபடி பண்ணி நித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாதகத்வ அபிமதப்ரதத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரத்வத்துக்கும், (௬) “மெய்பொருள்” (௭) “சார்ந்திருவல்வினை” என்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்தியிருக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான சக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாசக்திநிபந்தநமாக பலம இழக்கவேண்டாவென்கிறது.

---

(௧) (௨) ர-ஸ்த-உ-௩௯ (௩) தை-௩௧
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௧௦ (௫) தி-வாய-௧-௭-௪ (௬) திருமாலை-௩௮-
(௭) தி-வாய-௧-௫-௧௦

பூர்த்தியாவது—அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிசேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆச்ரிதாபி(பீ)மத பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (க) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిభూతే-அசேஷசித்சித்வஸ்துசேஷிபூத" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(ந்தி) ஸகலாதிசயங்களுக்கும் தான் ப(ந)வியாயிருக்கை. இத்தால், ஆச்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லை யென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த சேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(நி)மாநாபராயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதசைகளிலுமுண்டான ரஸவிசேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహీనామ స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹிநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபாதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதா" (உ) "దయాపరవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (ங) దయాన్యేషాందుఃఖాప్రసహనమ్-தயாந்யேஷாம்துஃக்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரதுஃக்கமஸஹியாமல் அநநிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (ச) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (ரு) "ప్రణతఇతిదయాలుః-ப்ராணத இதிதயாளுஃ" என்கிறபடியே, (சு) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (எ) "నచసీతాత్వయాహీనా-

(க) ஶ்ரீகுணரத்நகோசம் (உ) (ங)
(ச) ரா-ஸு-௯௮-௯௪ (ரு) ஸ்தோ-ர ௫௬ (சு) ரா-யு-௧௨௧-௧௯
(எ) ரா-அயோ-௫௯-௯௫

ரசஷ்டாத்வயாஹீ:" என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (௧) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ஃ)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாநிபந்தநமாலே அநந்தகாகங்களையுமகூட ரக்ஷிக்குமபடி யிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால அபசாரங்களும்பாராமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவைபவத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியிலலை யென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோபயோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாந அஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸ்வாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (௫) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானும அருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயண ஶப்தத்துக் கர்த்தமாக,(௬)"మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్గతిః నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்;- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும, ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) நீளாஸூக்தம் (௨) வி-பு-௧-அ-௧௯ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௧
(௪) திருவெ-௧அ (௫) அதிமாநுஷஸ்த-௮௧-௧ (௬) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (௧) "[illegible]-நாரஶப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை:" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநஶப்தத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிஶேஷங்களைச சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய், (௨) "सर्वाक्षः-நக்ராஹ்ய:" (௩) "स्वप्नधीगम्यम्-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஶ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "चरणौ-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆஶ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்கிறமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஶ்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆஶ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "मूर्तं ब्रह्म-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களினுமந்தரங்கமாய் (௬) "[illegible]-அபிமதோ ருதேஹ:" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (௭) "पूर्णषाड्गुण्यविग्रहम्-பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான ஶப்தத்தையிட்டுச் சொல்லாதே ஏகாவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

---

(௧) (௨) (௩) மநு-௧௨-௧௨௨
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௫) சதுஶ்லோகி- (௬) வி-பு-௬-௭-௮௪
(௭) பாஞ்சராத்ரம

ல்லுவாமெனன்மெனன்னில்; ஆஶ்ரயணோந்முகனை விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஶேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனாகை யாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குதா(ர)கமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத் திலே விஶேஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடி யன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமான வம்ருதத்தை (உ) "[illegible] விஷ்ணோ:பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (ங) "உன்னதேனேமலரும்திருப்பாதம்" (ச) "[illegible]-அம்ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஶேஷபூதனுடைய வக்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்க லிலே க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக் குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஶ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸ்தூலமான விக்ரஹத்தை ச(ர)ணஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வுபாயவரணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வ தோஷதர்ஶநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாரா வும் ருசிஜநகனாய் உபாயபூதனாகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராகாங் யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(ரு) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (சா) "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (எ) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனாய்" என்கிறபடியே நாஶகரமான நாரீஜநங்களு டைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நார ஜநங்களை (சா) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கக-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸூக்தம் (ங) தி-வாய-க-ரு-ரு
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந- (ரு) தி-மொ-க-க-ங (சா) திருமாலை-கசு
(எ) தி-மொ-க-சு-உ (அ) தி-வாய்-ரு-ங-ச-

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" (க) "என்செய்யதாமரைக்கண்
பெருமானோ" (உ) "என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னை நிறைகொ
ண்டான்" (௩) "தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்" என்கிறபடி
யே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படிபண்ணி (௪) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమ
స్తే-ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே" என்று தோற்றுத் திருவடிகளி
லே விழும்படி பண்ணி (௪) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வ
தா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ" என்று பின்னைத் தன்னை
யே உபாயமாகப்பற்றி, (௪) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్ ।
త్వత్పాదకమలాదన్యన్మే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేన గచ్ఛామి సద్గ
తిమ్-பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ நஜாநே ஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலா
தந்யந்மே ஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தி யேநகச்சா
மி ஸத்கதிம்" என்று யாதொரு குஶலத்தாலே ஸத்கதியை ப்ராபிப்
பன்; அந்தக் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய
வேறில்லையென்று, ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும், தோற்று
விழும் திருவடிகளையொழிய ஸஞ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்
லும்படி பண்ணி, (௪) "నకామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితమ్-நகாமக
லுஷம் சித்தம் மம தே பாதயோஸ்ஸ்திதம்" என்று திருவடிகளில் ப்ரா
வண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸு கலங்காதபடி பண்ணி, ஆக
விப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால உபாயமாய், இதரவிஷயங்
களில ஸங்கத்தைப் போக்கவற்றாய், (௫) "மாகமாநிலனும் முழுதும்
வந்திறைஞ்சுமலரடி" (௬) "மேலைவிண்ணோருமண்ணோரும் வந்தி
றைஞ்சுமென்தளிர்போலடி" என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய்,
(௭) "திருமாநீள்கழல்" (௮) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்கையாலே
ஆஶ்ரிதர் இருந்தவிடங்களிலே தானே சென்று அங்கீகரிக்கக்கடவ
தாய், (௯) "நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்" என்று
ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (௧௦) "உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்கும
து" (௧௧) "தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய" என்று பக்திவிஷய
மாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (௧௨) "ఉపాయం వాప్యుపాయం వాక్షమోన్య

(க) தி-வாய-க-௪-உ (உ) தி-வாய-௫-௩-உ (௩) தி-வாய-எ-௩-௩
(௪) ஜிதந்தே-க- (௫) தி-மொ-௫-அ-௫ (௬) தி-மொ-எ-௪-௯
(௭) தி-வாய்-க-௧௦-க (௮) அமலனா-க (௯) தி-மொ-௩-௫-௪
(௧௦) தி-வாய்-எ-க-௧௦ (௧௧) திருவிரு-உ (௧௨) ப்ரபந்நபாரி

స్వావలమ్బుకుమ్- உபாயம்வாப்யபாயம்வாக்ஷமோத்யந்நாவலம்பிதும்" (க) "என்னான்செய்கேன்" என்கிறபடியே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தரல்லாதார்க்கு (உ) "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழித்தாய்" என்று உபாயமாய், (ங) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும்மனமுடையீர்" (ச) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்" என்று உபதேஶஸமயத்திலும், (ரு) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (சு) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (எ) "வேங்கடமாமலைமேய" (அ) "ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்" என்னும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் வ்யதிரிக்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (கூ) "செய்யநின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது" (க0) "நீநிறைகின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்" (கக) "பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்" (கஉ) "త్వచ్చరణామ్బుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి-కదాపునః- த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுந:" என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (கங) "தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்" என்கையாலே ப்ராப்யத்வேந லப்த(ஃ)மாய் (கச) "நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்" (கரு) "ஆத்தன்தாமரையடி" என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி (கசு) "தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து" (கஎ) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" (கஅ) "பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல" என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்க ப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபேர்த்து (கூ) "அடிக்கீழ்குற்றேவல்" என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ஃ)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (உ0) "చిన్తయన్తీజగత్సూతింపరబ్ర

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ங　(உ) தி-வாய-ரு எ-க0　(ங) தி-வாய-க0-ரு-க
(ச) திருமாலை-கூ　(ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக　(சு) தி-வாய்-ங-க0-க0
(எ) தி-மொ-க-க0-க　(அ) தி-மொ-　(கூ) தி-வாய்-எ-சு-உ
(க0) தி-வாய்-ரு-கூ-ங　(கக) தி-வாய்-கூ உ-உ　(கஉ) ஸ்தோ-ரத்ந
(கங) தி-வாய்-க0-ச-ச　(கச) தி-வாய்-க0-க-உ　(கரு) தி-வாய்-க0-க-சு
(கசு) தி-வாய்-　(கஎ) தி-வாய்-உ-கூ-க　(கஅ) தி-வாய்-உ-கூ-க0
(கூ) தி-வாய்-க-ச　(உ0) வி-பு ரு-கங-உக

హ్యస్వరూపిణమ్। నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకన్యకా-சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயா முக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா'' "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయా తథా। తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనాశేషపాతకా-தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயா ததா। ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாசேஷபாதகா'' என்று,(க) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததாவித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ (நந)நபூர்வகமாகப்பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிஶயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலே பெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(௨) "ప్రసాదపరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ। ధన్యోహమర్చయిష్యామీత్యాహ మాల్యోపజీవనః- ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந:" என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட, †ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் ஒன்றுமறியாதே விக்ரஹதர்ஶநமாத்ரத்தாலே, "நாதத்வம்ஸ்வரூபமாகையாலே அவர் ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்த்வம்; தண்ணளியே விஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(௩) "நம்தெருவின்னடுவே வந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி"(௪) "வைப்பாய்மருந்தாம" என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியைப்பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்" என்றுசொல்லும்படி. ருசியே தொடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேறுகளெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாக எழுகிற்றம்.

ஆக குணங்களையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(ரு)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-௩-௧-௩ (௨) வி-பு-௫-௧௯-௨௧ (௩) நாச்-௪-௫

(௪) தி-வாய்-௧-௭-௨ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழைத்துக்கொடுத்துஜ்ஜீவிக்க

ஆனால் இவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேதுவான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (க)"[illegible] ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதீ. சாந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ருபந்தான் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுமையாலே ஸர்வரும முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடியென்னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹகதமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண்டு பலப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தியுண்டென்கை *[illegible]-வஷவந்த்யாஸம்ஶ்தாயாதி போலே அஸங்கதம்.

"[illegible]-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகாக்ஷகத்வேநதா(டு)துஸித்தமான ரக்ஷகத்வம் இவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது— ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினுடைய ரக்ஷ்யத்வஸாபேக்ஷமான வத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷமான கைங்கர்யத்துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான இவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற விரோதிவையப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித்ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதனை ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) ஶ்ரீதாபாஷ்யம்

(௬) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா ரொட்டுமேவேரே?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "வசாஹமபிரோ-ஷஸ-சாஹமபிராகவ" (௪) "ஸஹ த்வ³ஸஹ்யாஸௌஸாநுஷுரஸ்ய தே । லஹஸ்ரத்ரிஸ்யா-வைதேஹ்டாகிரிஸாநுஷூரம்ஸ்யதே । அஹம ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத்துடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த இளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "ஸதா³யுஸ்ஸ்ரஸௌ காகுஸ்த²வியஷ்ய-ஸப்ராதுபஸரணௌகாடய்கீயேட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளை யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ப்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லியிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௧0) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச்சேவடி" (௧௨) 'உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்துடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிசேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆச்ரயணீய வஸ்துவினுடைய வ்யக்த்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் சரணபதம் (௧௪) "உபாயே க்³ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்³த³: ஶரண மித்யயம் । வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசக:-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோப்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரியஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரபத்தியின்ப்ரகாரவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்த்ய(வ்ஸா)வஸிக்கை.

---

(௧) தி-வாய-௧-௭ ௬ (௨) தி-வாய-௬-௩-௩ (௩) ரா-அயோ-௫௩-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩ ௮
(௭) தி-மொ-௧-௬-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனு-௧-
(௧0) தி-வாய-௧-௨-௧0 (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௧
(௧௩) தி-வாய்-௨-௧0-௧0 (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௬-௩௬

இப்ப்ரகரணஸந்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனை யும் காட்டுமேயாகிலும இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொ ன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கை யாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, "[illegible]-உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:" என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென் னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும கர்மஜ்ஞாநா திஸாதந விஶேஷாநுஷ்டாநம்பண்ணின வுபாஸகனுக்கு தத்தத்ஸா தந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது- அவ்யவதா(நே)நேந ஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவு மாகை.

எவம்ரூபமான உபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண் டு இப்ப்ரகரணஸந்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமத்தைக்கும குணயோ கத்துக்கும் விக்ரஹவத்தைக்கும், (௧) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருவுடையடிகள" (௪) "நாரணனெம்மான்" (௫) "எம்பிரானெம்மான்" (௬) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" (௭) "எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த் தி" (௮) "எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி" (௯) "திருநாரணன் தொண்டா" (௧௦) "[illegible] - ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்" என்று ஶேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧௧) "[illegible] - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்த்கமிதம்வசநமப்ரவீத்" (௧௨) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (௧௩) "திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" (௧௪) "திருவாளனிணையடியேய டை" (௧௫) "திருமாலவிணைந்தடிசேர்மினோ" (௧௬) "அலர்மேல்மங்

(௧) திருப்பல்லா-௧௧ (௨) தி-வாய் ௮-௩-௧ (௩) தி-வாய-௧-௩-௮
(௪) தி-வாய்-௧௦-௫-௨ (௫) தி-வாய-௨-௭-௧ (௬) தி-வாய்-௨-௭-௨
(௭) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௮) தி-வாய-௫-௮-௪ (௯) தி-வாய-௩-௭-௪
(௧௦) கத்யத்ரயம (௧௧) ரா-ஆர-௧௫-௫ (௧௨) திருப்பாவை-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௧-௧ (௧௪) தி-மொ-௯-௯-௧ (௧௫) தி-வாய-௪-௧-௨
(௧௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௧௦

தையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" இத்யாதிகளாலே ப்ராபகத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧) "श्रिया सार्धं जगत्पतिः - ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே" (௨) "तया सहासीनम् - தயா ஸஹாஸீநம்" (௨) "प्रहर्षयिष्यामि - ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௩) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (௪) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனே" (௫) "பிணங்கியமர்பிதற்றுங்குணம்" (௬) "கோலமேனிகாணவாராய்" (௭) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஶேஷித்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, "ப்ராபகமாகவத்யவஸித்து" என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக ஶரணஶப்தத்தாலே (௮) "உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்" (௯) "தாமரையன்ன பொன்னாரடியெம்பிரானை" என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கையன்றியிலே ஸித்த(த்)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயுமிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்தொடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது- (௧௦) "अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः। अविद्यातरुसम्भूतिबीजमेतद्द्विधा स्थितम् - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:।

---

(௧) ஸைஹவபு- (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩) தி-வாய்-௬-௯-௫
(௪) தி-வாய்-௭-௯-௯ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௭-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௯-௧ (௮) திருப்பாவை-௨௯ (௯) தி-மொ-௭-௯-௫
(௧௦) வி-பு-௬-௭-௧௧

அவித்யாதரூஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (க) "சீர் நுமகெலன் றினவே" என்கிறபடியே தானலாதகதேஹத்தைத் தானுகநினைத்தும், (உ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைத்தும், ஈப்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(ரு)மாநித்தும போருகிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிறவவித்யை, அதடியாகவருமநாப் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு துபாஜ்யமாய் ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகத்துக்கு ஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்பாஜ்யமான துக்கத்தை விளைவிக்கிற பாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதஶரீரம், அநாதிகாலமாவிதமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ப்ரக்ருதிவாஸனை, அவ்வாஸனையடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவை யடியாகவருகிறதுர்மாநம், இவை யடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (ங) "நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜாமரணாதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வருமதுக்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை விடுகை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (ச) "స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-ஸ்தூல ஸௌக்ஷ்மரூபாமவிஸ்ருஜ்ய" என்கிற ஶரீரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாகுகை. அதாவது-பகவததுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யதாபாஶோகவிடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (ரு) "నయామి పరమాం గతిం-நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்களையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானே கொடுபோய், வருணேந்த்ரப்ராஜாபதிலோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸௌக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (சு) 'అమానవం సమాసాద్య-அமாநவம்ஸமாஸாத்ய' என்று அமாநவகாஸ்பர்ஶத்தையுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்

(க) தி-வாய்-க-உ-ரு (உ) யஜு-உ-அஷ்-ந (ங) தி-வாய்-ச-க-அ
(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) வராஹசரமம் (சு)

தாத்பர்யமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (௧) "𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிற மானேப்நோக்கியரான மதிமுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (௨) "கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (௧) "𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿-தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்துமடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுங்கொடுக்கை.

ஶேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - தநுபவஜநிதப்ரீதிஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஶரீரவிமோசநமும் ப்ராப்தியும் அநுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஶரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் கைங்கர்யாஶ்ரயமாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஶரணஶப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ப்ரியபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் வித்தமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டலாபத்துக்கும் அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஶரண்யனானவீஶ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொருவ அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே. இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

---

(௧) கௌஷீதகீ (௨) தி-வாய-௧0 ௯-௭

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதாவது தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌ சரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாய், "சரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயசரீரத்திலும் உபேய சரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௪)"అహమస్మ్యప రాధానామాలయో౽కిఞ్చనో౽గతిః- அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோ கதி:" (௫) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః । శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవేఽస్మిన్ప్రయుజ్యతామ్- த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: । சரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ரபத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு சேஷத்வமன்றுநிரூபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தங்களுமன்று. அபராதாநாமாலயத்வமென்னும்படி ஸாபராதனை நான் தந்நிவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனானை யாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப்படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகவேணுமென் று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் சரணாகதியென்கை யாலும்,

(௨)"అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా ప్రపత్తిః- அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டேமஹாவிச்வாஸபூர்வகம் । ததேகோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமானப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனை யவன்றன்னை யொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன்றன்னையே கொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநசக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன்ஜ்ஞாநசக்திகளால் பூர்ணனாயிருக்கையாலே சரீர விசேஷனாழ்வான், தன்னை ஸ்பர்சிக்கமாட்டாத நாகபாசத்தாலே பத்த(ப)ரானதசையிலும் பெருமாளையே ரக்ஷகரென்றுவிச்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிச்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தர த்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாராங்கரஹிதமாகவும் அவனையே உபாயமாகயாசிக்கை ப்ரபத்தியென்கை யாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(ர்ப்ப)மாய் (௩)"வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

---

(க) அஹி-ஸம்-கூசு-கூஅ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-அ-எ-கo
(௪) தி-வாய்-அ-அ-௩

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததநந்தரபா(ஃ)வியாகையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (க)"ஸ்ருதிஜ்ஞ்யமுகாக்ரு-த்வகஞ்க்ரிமுத்தி ப்ப்ய"என்கிற ப்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸுலபமான திருவடிகளைவிஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்கிறபப்தம்ப்ரபத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; "பதி-ஈ-பத்லு-கதௌ" என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "ஸர்வேமா-ஜ்ஞாநார்த்தா:-கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிசேஷணமாய் பலஸித்திக்குஉறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களினாலு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிபயநதை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவது ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (உ) "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலு நதேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவனைவக்காட்டக்கடவது. (ங) "துணிவினால்வாழ" (ச)"கடைத்தலையிருந்துவாழும்" என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதியாவது-(ரு) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (சு) "ஸ்ர்வ-ஸ்மர்த்தா" (எ) "த்வயவக்தா-ஸ்மர்தா" (அ)"ஸ்ருதிமாத்ரேண-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதியாவது (கூ) 'அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்"(க0)"நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தேவருதல் செய்கை.(கக) "[illegible]-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசநதப்பரணாகதம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

(க) ஸதோத்ரம். (உ) தி-வாய்-கூ-டு-கக (ங) திருமாலை-உக
(ச) திருமாலை-ங அ (ரு) தி-வாய்-அ-அ-ங (சு) வராஹசரமம
(எ) கதயத்ரயம் (அ) ஸஹஸ்ரநாமம் (கூ) தி-வாய்-சகூ-க0-க0
(க0) சிறியதிருமடல் (கக) ரா-யு-கஅ-உஎ

"தீநம்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தையும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஶரணாகதம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பகவ் கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாய ப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறாப்போலே, இங்கும் உபாயஸ்வீகாரம் காரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றேயாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வாராஶ்ரயபூதனான அதிகாரியினுடைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதக பா(ஞா)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொருவரை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னாமையாலும், (௧) "యో నరః-யோநரஃ" என்கையாலும், (௨) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థా యమౌ చ దృఢవ్రతః । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரயஃபார்த்தாயமௌசபாதார்வ்ரத । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩) "రక్ష మాం శరణాగతమ్-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதம்" என்றும், (௪) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹந்தே தேவதேவேஶ நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌ நச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்றும், (௫) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముః స్త్రియోఽస్య మధుసూదనమ్-தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேந ஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஃஸ்த்ரியோஸ்ய மதுஸூதநம்" என்றும், (௬) "త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః-த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணங்கதஃ" (௭) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః- த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கதஃ" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిమ్-பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றாருநின் சரணினைப்ப" என்றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యం శరణం

(௧) வராஹசரமம (௨) பார- (௩) பார-ஸபா-௬௬-௩௪
(௪) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௫) வி-பு-௫ (௬) ரா-ஸு-௬௭-௩௬
(௭) ரா-யு-௧௭-௧௬ (௮) வி-தர்ம-௬௬-௪௭ (௯) தி-மொ-௫-௮-௯
(௧௦) ரா-யு-௧௭-௧௪

யோ ராமம் ந ஹந்யாத் - ராக்ஷஸைச்வர்யமாகநாம்வாநராணாம்ம ஹாசமூ: । ஶரண்யம்ஶரணம்யாதாராமம்தஶரதாத்மஜம்'' என்றும். (க) ''ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: - ஸுக்ரீவம் ஶரணங்கத:'' (உ) ''அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே: - அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:'' என்றும், (ங) ''ஸத்ருஶீயந்நிவாந்யோந்யஂ-ஸப்ராதுஶ்ச ரணௌகாடம்நிபீட்ய'' என்று, (ச) ''எனையேதலன்'' (ரு) ''நஞ்சு சோரவதோர்-சரணாய்''என்றும்,(சு)''வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணௌசரணாய்'' என்று மித்யாதிகளாலே ஜங்மவ்ருத்தாதிகளா லுத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங் களிலும் ப்ரபத்தியைக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபே க்ஷிதம் பகவதேகாக்ஷயத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ததநுரூபப்ரா ப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ர மாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (எ)''தேவானாம் தா நவானாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம் - தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதி தைவதம்'' (அ)''படிமெடுப்புமிலீசன்'' (கூ)''கொள்கைகொளாமையி லாதான்'' என்று ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்ய னுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமை யாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(கo)''ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா - ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம''(கo)''தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: - தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:'' (கக)''முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே - முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத் யே'' இத்யாதிகளாலே வேதாந்தவிஹிதமாய் ஸகலஸாதநங்களிலு மதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அக்நி வித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்கச்செ ய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாக யஜ்ஞாதிகளோபாதி ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(கஉ)''தஸ்ய ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பானாஸ்தீர்ய ராகவ:-அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா

(க) ரா-கி-சு-கக	(உ) ரா-யு-உக-க	(ங) ரா-அயோ-ஙக-
(ச) தி-மொ-ரு-அ-க	(ரு) தி-மொ-ரு-அ-ச	(சு) தி-மொ-ரு-அ-சு
(எ) ஜிதந்தை-க-	(அ) தி-வாய்-க-சு-ங	(கூ) தி.வாய்.க-சு.ரு
(கo) தை.நா.	(கக) ஶ்வே.சு.கஅ	(கஉ) ரா.யு உக க

ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: |
அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:'' என்று
பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்பு
தைத்து முத்துவிளக்கிக் கிழ்மேலாகப்புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்க
ளோடேசரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணநிஸாபேக்ஷமென்
னலுமாய், (க) ''త్వాం తు ధిక్కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்''
என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், (உ)
''ఆజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామస్సలక్ష్మణః- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர
ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:'' என்று அந்தக்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமா
ளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே
ஶரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணநிரபேக்ஷமென்னலுமா
யிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமாகி
றது ரக்ஷகனை விஶ்வாஸபக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிசே
ஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வுபாயத்
வத்தைப்பற்றுகிற வளவாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷகத்வஜ்ஞா
நமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஶரீராதிகளையும் தத்க
தோபகரணங்களையுங்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமை
யாலே புரஶ்சரணநிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால்ப்ரதிபுத்தா
வான சேதநனுடைய ஸ்வாபாவிகவிஶேஷங்களாக-உபநிஷத்காணகரி
யோபயோகியான கண்டத்திலுடைய வர்ணாதிகள் ததுபயோக
மின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்கு
மாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாயக் கிடக்கக்கடவது. இத்
தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யமாமுமில்லை. அநுஷ்டேயமாம
முமில்லை. இந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்பாகம் விதேயமாகிறபடி யென்னென்
னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயமானவுபாயம உபாயாந்தரஸந்நிதா
நத்திலுமி(ஷ)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையா
லே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிப
த்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்த ப்ரபத்திக்கு ஆஶ்ரயமான

(க) ரா.யு ௧௬.௧௫ (உ) ரா.யு.௧௭.௧

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமான க்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருதயோக்யுக்தனுகைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாபிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "స్మర్తా-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்று கைங்கர்யத்தைக் கழிக்கையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ப்ரியஃபதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (க) "సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதஶையிலும், (உ) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமாகாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(ந்)நிவேஶமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை க்ருதார்த்தவ்யவஸாயம் பண்ணு மத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (௩) "నమ ఇత్యేవ వాదినః-நம இத்யேவவாதிந:" என்று போக(போ)தஶையிலும் நடக்கையாலும், (ச) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేన సహ సదైవం వక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్స్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம்வக்தா யாவச்சரீர பாதமத்ரைவ ஶ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (ரு) "வாழ்நாள்சென்றொழிந்நாளந்நாளுனைதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (சு) "స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః-ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதியோநர:" என்று, சரமமும் பாங்காய், ஸக்ருத்கரணம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (எ) "నిదిధ్యాసితవ్యః-நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநர்த்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

(க) கீ-௯-௨ (உ) தி-வாய்-க-கூ-எ (௩) பார-ஶாந்தி-௩௫௭ சச

(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) தி-வாய-ரு-அ ௩ (சு) வராஹசரமம

(எ) ப்ருஹ-ச ச-ரு

வாசிபேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சே தம் பிறக்கையாலே விதி(ஃ)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவ தொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத் தாலும் ராக(ஃ)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடி யாகையாலே, "ஜஹ்நோ-ஸ்தாம்-ஜஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோ லே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த் தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம் ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றிியிலே (க) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரா வமுதம்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற் றைப் பார்த்தால யாவச்சரீரபாதம இவ்வத்யவஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று ஸம் பாரருளிச்செய்வர்;

"ஸக்ருதேவ-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய், (உ) "ஸம்ஸார..." - ஸம்ஸாரதவஹ்நிஜ்வாலாபஞ்ஜாந்தர்வ்யவஸ்திதை:" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென் னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (ங) "ஆநந்தம்-ஆநந்தம்பவதி" என்கிற நிரதிசயாநந்தாநுபவமுமாகிற பகவத்ப்ராப்தி ருசியும் வ டிம்பிடுகையாலே (ச) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பா ய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவன்" என்கிற ஆர்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிசயத்தோடே சடக்கென வாய்ப்பிக்கச்சொ ல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹ சேஷத்வ-அநந்யசரணத்வ-அநந்யபோக்யத்வங்களாகிற ஆகாரங் களையுடைய அதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாச்ரயமாகவுடைத்தாய், ச்ரி யப்பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபே தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூய ஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும் நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(க) தி-வாய-உ-டு-ச (உ) (ங) தை-ஆநந்த
(ச) தி-வாய-ங-உ-க † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ர்ப்ப)ரநுபவிக்கும்விஷயம் வித்திக்குமோவென்கிறஉத்தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவித்(த்வம்ஸ)நபூர்வகமாக அநுபாவ்யமாணநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக்குமோவென்கிற உபாயபல்கு(த்வா)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் ஶிஷ்டபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அஶித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவிவித்த த்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயணைகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(தா)வக புருஷகாரத்திநுடைய நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தையும புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்வீக்ருதமான வித்தஸாதநம், (க) "తావదార్తిస్తథావాంఛా తావన్మోహస్తథాసుఖమ్। యావన్నయాతిశరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்। யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனாயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரக்ஷஷ்டைஶ்வாயனகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(க) வி-பு-க-க. ௭௩

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோஹம், நிரந்தரபகவதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸாதமாகிறவிவை யுண்டாவதென்கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும்ஆகையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபலத்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ஃ)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறது.

"ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत- ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனைப் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகாரபூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணின வதிகாரியினுடைய வரணமாகையாலும், (க) "धर्मार्थकामैरलमल्पकास्ते-தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே" (உ) "கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவிலாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தமாயிருக்க, இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாயபூர்ணனைவிஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞானமில்லாமையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதானம் பண்ணேனென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயத்வேந வ்ருதனாகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமாகவே இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித்தருவனுமென்றபேக்ஷைபிறே. ஆனாலிதுக்காகவென்னில்:—

(ரு)"मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये-முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புருஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றேயாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடையேவருமேயாகிலும் (ச)"अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धी-அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம்மத்வாதீ

(க)
(உ) தி-வாய்-௪-௯-௰ (ரு) ஶ்வே-௬-௧௮
(ச) கட-௧-௨-௧௨

சோஹர்ஷ சோகௌ ஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వా ధీరో హర్ష శోకౌ జహాతి'' (க) ''తరతి శోకమాత్మవిత్-தரதி ஶோகமாத்மவித்'' என்றும், (உ) ''తస్య సుకృత దుష్కృతే విధూనుతే-தஸ்ய ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே விதூநுதே'' (ந) ''పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய'' என்றும், (ச) ''సంసార సాగరం ఘోరమనన్త క్లేశభాజనమ్ । త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి-ஸம்ஸார ஸாகரம் கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி'' என்றும், (ரு) ''సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్-ஸோத்வந꞉ பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ꞉ பரமம்பதம்'' என்றும், (சா) ''పరం జ్యోతి రుపసంపద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே'' என்றும், (எ) ''నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந꞉ பரமம்ஸாம்யமுபைதி'' என்றும், (அ) ''ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రామతి-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி'' என்றும் (அ) ''అశ్నుతే కామాన్-அஶ்நுதே காமாந்'' (அ) ''లబ్ధ్వానన్దీ భవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி'' என்றும், (கூ) ''యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి-யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி'' இத்யாதியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி, புண்ய பாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேஶப்ராப்தி, ஸ்வ ஸ்வரூபப்ரகாஶம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான இவனுக்கு ஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அநந்தமோக்ஷத்தேவாபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். ஶோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வமோக்ஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைஶத்யத்தாலே பிறந்த தெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் - கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(க) சாந்தோ-எ-க-ந (உ) கௌஷீத-க-ச (ந) முண்டக-ந-க-ந
(ச) ஜிதந்தே (ரு) கட-வ-க-ந-கூ (சா) சாந்தோ-அ-கஉ-உ
(எ) முண்ட-ந-க-ந (அ) தை-ஆ-உ (கூ) பர.ஸம்ஹி

குறப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்த மாகையாலேயும், பகவதநுவ்ருத்தி-ஸர்வதேசவிஷயத்வம் கைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதபாஷ்பாதேபங்கள். ப்ரதாந பலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விசேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக வித்யோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத் தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யா நுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஸ்வர்யாத்ய திகாரிகளிறகாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யா நுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யா நுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யா நுஸந்தாநம் வேணும். (௧) "ம நமக்ஷுஸ்ரீமாந்-அங்கரிக்ஷகதஸ்ஸம்பூர்ண" (௨) "ஸர்வாஸ்ஸ ஸ்ரீமாந்-ஸநநகவாஸ்ஸம்பூர்ண" (௩) "கடைத்தலையிருந்துவாழும்" (௪) "நல்லார்கள்வாழும்நளிராங்கம்" (௫) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களையிறே (௬) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:-லக்ஷ்மணனே லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடைய வதிகாரிக்கு ஐஸ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யபாதிஸமபந்தியையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் சேஷத்வஜ்ஞாநவிசிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்தசேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநததாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்தவ்ருத்தி-(௭) "ஸர்வம் பரவசம் து:கம்-ஸர்வம்பரவசம்துக்கம்" (௮) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவாயின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமாயின்றிக்கே யிருக்கும்போதைக்கு ப்ராப்தி

---

(௧) ரா-யு-௧௧௯-௧௭ (௨) விஷ்ணுதர்மம் (௩) திருமாலை-௩௮
(௪) நா-தி-௧௧-௫ (௫) நா-தி-௮ ௩ (௬) ரா-பால-௧௮-௨௭
(௭) மநு-௪-௧௬௦ (௮) மநு-௪-௬

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநபாயபகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியு மாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் ஶேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த ஶேஷ த்வம் ஶேஷியை விஷயீகரித்திறேயிருப்பது. ஶேஷிதான் ஶ்ரிய: பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணு மே. ஆகையிறே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (க) "அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (உ) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௪) "ஶ்ரிய:பத்யு ஶ்ஶேஷ ...-ஶ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷோஹம்" (௫) "தாஸோஹம் ...-தாஸோ ஹம்கமலாநாத" என்று ஶேஷியானவன் ஶ்ரிய:பதியாயல்லதிராமை யாலே ஶேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைஶிஷ்டியிலே யாளுப்போ லே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைஶிஷ்டியிலே யாயிரு க்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லு கிறது 'ஶ்ரீமதே" என்று. இத்தால் ஶேஷியான ஈஶ்வரன் ப்ராப் யனானவோபாதி ஶேஷித்ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான இவளும் ப்ரா ப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இஶ்ஶப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென் னில் ; "நாராயணாய" என்கிறவிடத்தில நாராயணன்பொருட்டென் கிற தாதர்த்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சே தநனுக்கு தத்ஜ்ஞாநமும் தததரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஶ்ரீமதே" என்கிறபதம் விஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஶ்ரிய:பதியான நாராய ணன்பொருட்டென்று விஶேஷிக்கையாலே தத்விஶிஷ்டமான ஸ்வ ரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில் ;-ஶேஷித்வேந ஸ்வத:ப்ராப்யபூதன் ஈஶ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயி ற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஶாநையாளென் று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

(க) தி-வாய் ௯-௫-௧௧ (உ) தி-வாய்-அ-௯-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪) (௫)

(க) "यत्स्थे पुरुषोत्तमः–शान्तस्थे, ततः फणिपतिश्शय्या–யத்ஸ்தேபுருஷோத்தம:-சாந்தஸ்தே,தத:பணிபதிஶ்ஶய்யா" என்றாரிறே ஆளவந்தாரும்; (உ) "देवदेवदिव्यमहिषीमखिलजगन्मातरम्–தேவதேவதிவ்யமஹிஷீமகிலஜகந்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தமாக மாத்ருத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (ங) "கோலந்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (ச) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (ரு) "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீத்து" (சா) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்து" (எ) "திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (அ) "श्रिया सार्धं जगत्पतिः–ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே அடிமைசெய்யவந்தவரும் (கூ) "सह वैदेह्या–सर्वं करिष्यामि–ஸஹவைதேஹ்யா-ஸர்வமகரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஶ்ஶப்தம், "ஶ்ரியதே", "ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபோக(भोग)ஸௌக்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (கO) "श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते–ஶ்ரத்தயாதேவோதேவத்வமஶ்நுதே" (கக) "अप्रमेयं हि तत्तेजो यस्य सा जनकात्मजा–அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (கஉ) "திருமங்கைதன்னொடும்திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஶயாவஹையாயிருக்குமென்று ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்துக்கு விஷயமான குணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஶ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் மதுப்பு நித்யயோகேமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

(க) சதுஶ்லோகீ-க (உ) கத்யத்ரயம் (ங) தி-வாய-சா-கூ-ங
(ச) தி-வாய்-ச-கூ-கO (ரு) தி-வாய்-கூ-உ-க (சா) தி-வாய்-எ-கO-க
(எ) தி-வாய்-சா-ரு-அ (அ) வாயுபுரா- (கூ) ரா-அயோ-ஙக-உO
(கO) ய.ஜு-காட-க-ங (கக) ரா-ஆர-ஙஎ-கஅ (கஉ) தி-வாய்-தO-சா கூ

லேயநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே (௧)"அகலகில்லேனிறையும்" என்று க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பர்வ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(க)கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு (௨) "அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" (௩)"வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிற்பச்சீரணிமாடநாங்கை நன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாவது.

இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் ப(க)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (௪) "தன்னைநயந்தாளை" என்று விஶேஷண வ்யதிரேகேண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாக நினைத்த ஶூர்ப்பணகைக்கு முக்க்யாங்கஹாநி பிறந்ததும், (௫) "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விஶேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹத்தைநஶிப்பித்ததும். (௬) "அநந்யா ராகவேணாஹம் - அநந்யாராகவேணாஹம்" (௭) "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா - நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்கிற வுடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(௮) "திருவிருந்தமார்பன்ஸிரீதரனுக்காளாய்" (௯) "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" (௧௦)"தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" (௧௧) "திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

---

(௧) தி-வாய-௬-௧௦-௧௦ (௨) தி-மொ-௪-௩-௬ (௩) தி-மொ-௪-௩-௧
(௪) பெரியதிருமடல் (௫) திருப்பாவை-௧௧ (௬) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௩ (௮) ௪-திருவ-௧௨ (௯) ௪-திருவ-௫௩
(௧௦) ௧-திருவ-௬௭ (௧௧) தி-மொ-௬-௩-௯

லேனே" (க) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (௨) "புல்குமணை யாந்திருமாற்கரவு" என்று ஶேஷித்வந்தொடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம் பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித் துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவி த்து அவன் உகந்தத்தையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்)த்காதமாகத்திலே சிறுங்கித்துக்கொள்ளும்படியான வவளுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உகந்தகளைவதாய்க்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே காமதாமழிந்தகளைஶயி லே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஶிஶிரோபசாரா திகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஶ்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியோடும் கைங்கர்யப்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவனாகையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶிஶ்ருஷிக்குமபுத்ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவனென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமானகைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகுமல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதிலுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், கநுத்பா(த்)வகப்ரீதி நிரதாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஶேஷத்வமுண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண திவ்யலக்ஷணத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(௩) "ఇమాంల్లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாநலோகாந் காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௪) "సో஽శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్సహ - ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்" (௬) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்" என்னும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (௭) "చతుర్భుజశ్యామమఙ్గపరమేశ్వరీష్ణునిష్ఠితః - சதுர்ப்புஜஶ்யாமளாங்க:

(க) தி-மொ-௬-௨-௨ (௨) க-திருவ-௫௬ (௩) தை-ப்ருகுவல்லி
(௪) தை-ஆநந்த (௫) தி-வாய-௧-௬-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௨-௪
(௭)

பரமேவ்யோம் நிநிஷ்டித:" (க) "తమసః పరమో ధాతా శంఖచక్రగదాధరః-தமஸ: பரமோ தாதா ஶங்கசக்ரகதாதர:" (உ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ங) "துயரில்சுடரொளித்தன்னுடைச்சோதி" (ச) "ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிற விக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (ரு) "రసో వై సః రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానందీ భవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அநந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சு) "సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (அ) 'இல்லது முள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்" என்கிறபடியே ஸசப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சந்நமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத் பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "నభూతసంఘసంస్థానో దేహోஸ్య పరమాత్మనః-நபூதஸங்க ஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந:" (கo) "నతస్య ప్రాకృతా మూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்தி:" என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அத ஏவஹேயமாய், குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (கக) "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" (கஉ) "வேண்டுவேண்டுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (கங) "పంచశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபு:" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (கச) "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా-நீலதோயதம

(க) நா-யு-ககச-சரு (உ) திருநெ-க (ங) தி-வாய-ங-கo-சு
(ச) தி-வாய்-ங-ரு-ரு (ரு) தை-ஆநந்த (சு) தை-ஆந-க
(எ) தி-வாய்-க-க-உ (அ) தி-வாய்-க-உ-ச (கூ) பாரத
(கo) வாயுபு-ஙச சo (கக) வி-பு-சு-எ-அச (கஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(கங) (கச) தை-நா-கக

த்தியஸ்த்காஸித்புல் லேகேவபாஸ்வரா" (க) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி" என்றும்மின்விழுங்கினமேகம்போலே உள்வாயிலேபுகர்த்து (உ) "மைப்படி மேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும்படிகுளிர்ந்து (ங) "ஷாட்குண்யவிக்ரஹம் - பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயிருக்கும்.

குணமும், (ச) "ஜ்ஞானஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யானி வினா ஹேயைர்குணாதிபி: - ஜ்ஞானஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யானிவினாஹேயைர்க்குணாதிபி:" (ரு) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப: - அபஹதபாப்மா விஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (சு) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (எ) "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை ச(வு)த்யோதகல்பமாக்கவற்றாய், (அ) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே - அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ - யதோவாசோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்கையாலே வாங்மநஸ்ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (க) "பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதானி - த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி - பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" (ஶ) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" (க0) "நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அபரிச்சிந்நனாய் அநுபாவ்யகுண ஸம்பந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாக விந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உக (உ) திருவி-கச (ங)
(ச) வி-பு-சு-ரு-எக (ரு) சாந்தோ-அ-எ-க (சு) முண்ட-உ-உ-எ
(எ) தி-வாய்-க-க-க (அ) தை-ஆநந்த (க) புருஷஸூக்தம்
(க0) தி-வாய்-க-க-ங

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜ நிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)"ஸர்வம் பரவசம் து:கம்-ஸர்வம் பரவஸம் து:க்கம்" (உ) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" (ந) "அபரப்ரேஷ்யபாவாத்-அபரப்ரேஷ்யபாவாத்" என்கிற ஸேவாநிஷேதகம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயமென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலானாப்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ர)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (ப)பத்தனானவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அய்ர்வறுமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலமமாம் ஸாஸ்ருகாதிமயமான ஷுர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ர)ந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான தஶைகளிலே (ச)"மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(ர)ப்ரதனாய், (ரு)"யஸ்ய ஆத்மதா பலதா-யஆத்மதாபலதா"

(க) மநு-௪-௧௬௦ (உ) மநு-௪-௬ (ந)
(ச) தி-வாய்-௯-ந-௪ (ரு)

என்கிறபடியே போ(ஓ)க்த்ருத்வஶக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்த ஶக்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறானைகயன்றிக்கே தன்ஸ்வரூபவிகதப்ர்த்தமாகச் செய்கிறேனென்றநுஸந்திக்கும் போதைக்கு அவன் பூர்ணனாகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யதையே ப்ரயோஜநமாகச் செய்கைக்குறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம்ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமானஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவவாகையாலே அநந்த ஸ்வரூபத்திற்றுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான வஸ்துவைத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(ஸௌகுமார்யா)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்க் கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (௧) “హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தைய மநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனாய், அநந்தஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே (௨) “ఏకధా భవతి, ద్విధా భవతి, త్రిధా భవతి, శతధా భవతి, సహస్రధా భవతి, అపరిమితసహస్రధా భవతి-ஏகதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, ஶததாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி” என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (௩) “యేనయేన ధాతా గచ్ఛతి, తేనతేన సహ గచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி” என

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) சாந்-எ-உசு-உ (௩) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேசங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் ஸித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே; இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதசரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ர பசுவந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (௧) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" (௨) 'இறுகலிறப்பு" என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(௩) "ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:-ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம ப்ரார்த்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகளுக்கல்லது கைங்கர்யம உதியாமையாலே ப்ரார்த்தநைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில்,அது-ப்ராப்யத்திலருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (௪) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்றும், (௫) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

---

(௧) திருநெ-௧- (௨) தி-வாய்-௪-௧-௧0 (௩) ஆஷ்டஶ்லோகி
(௪) கீதை-எ-௨௯ (௫) தி-வாய்-அ-௩-௨

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறபடியென்னென்னில் ; (க) "[Telugu-script quotation]-தாதர்த்த்யேசதுர்த்திவக்தவ்யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தாதர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இநாராயணபதம்-தா(ர)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதஏவ ஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(ர)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமாய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீந்யம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த்தியுள்ளது-வ்ருத்தி தததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந்தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீந்யஜ்ஞாநவானாகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு நிரபேக்ஷஸாதநம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீந்யம் ஸித்திக்கையாலும், உபாயபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோக(ர)த்வமாகிற வ்ருத்திதாததீந்யம் இதஃபூர்வம் லப்(ப)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளமபூவை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்திரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "[Telugu-script quotation]-த்வத்பாதமூலம் ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீகரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (உ) "[Telugu-script quotation]-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (ங) "[Telugu-script quotation]

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நம் (ங) கத்யத்ரயம்

ப்ரபத்யே - அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧) "నిత్యకింకరో భవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதாய் ஸ்வரூபவிகாஸஸூசகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாஶ்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான வாத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "నిత్యోనిత్యానాం-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான விவனாலுண்டறுக்கவொண்ணாதான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணாதி வைலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக(భోగ)விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான வுபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக(భోగ)ஸ்தாநமான விபூதியும்-(௪) "కాలం సపచతే తత్ర న కాలస్తత్ర వై ప్రభుః-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்கிறபடியே காலாதீதமாக நாஶாதிகளையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫) "న చ పునరావర్తతే-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "అనావృత్తిశ్శబ్దాత్-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" (௭) "సర్గేపి నోపజాయన్తే ప్రళయే న వ్యథన్తి చ-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (௮) "புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "ஏற்றிவைத்தேணிவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவிபுநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச்சொல்லுகையாலே (௧௧) "நாளும்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (௧௨) "క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశన్తి-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி" (௧௩) "గతాగతం కామకామా లభన్తే-கதாகதம்காமகா

(௧) கத்யத்ரயம (௨) தி-வாய-௩-௩-௧ (௩) ஶ்வே-௬-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சா-௮- (௬) ப்ரஹ்மஸூ
(௭) கீதை- (௮) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி ௪-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௮-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாலபங்கே" (௧) "తద్యథేహ కర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచితో లోకః క్షీయతే - தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோக: க்ஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ர புண்யசிதோ லோக: க்ஷீயதே" (௨) "గత్వాగత్వా నివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - சத்வா கத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ர ஸூர்யாதயோ க்ரஹா:" (௩) "ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోऽర్జున - ஆப்ரஹ்ம புவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோऽர்ஜுந" (௪) "குடியின் றமிழ்ச்சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில் மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவசனைக்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கே காலம் போருமொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்சமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜயிக்கவேணுமுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித நிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்திலே ப்ரகாசிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (௫) "సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోऽక్షిశిరోముఖమ్ । సర్వతః శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి - ஸர்வத: பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிசிரோமுகம் । ஸர்வத: ச்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி" (௬) "இழிந்த கன்றுயர்ந்து" (௭) "உலகளவும் யானுமுளனாவன்" என்கிற முக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வயத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமான வஸ்துதான அபரிச்சிந்நாநந்தத்தையுடையனாய்க்கொண்டு நித்யவிபூதியிலிருக்கச் செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (௮) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే - அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (௯) "பிறப்பிலிபல் பிறவிப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரிக்கையாலும், (௧௦) "సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి - ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (௧௧) "ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே திவ்யவேஶ்மம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான பரமபதத்திலே போக(భోగ)

---

(௧) சாந்தோ-அ-௧௬ (௨) வி-பு-௧-௯-௬௦ (௩) கீ-அ-௧௬
(௪) தி-வாய்-௬-௧-௯ (௫) கீதை-௧௩-௧௪ (௬) தி-வாய-௧-௩-௯
(௭) பெரியதிருவ-௭௬ (௮) யஜு-ஆரண-௩-ப்ர-௯) தி-வாய-௨-௯-௫
(௧௦) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௧௧) தை-ப௫௬

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரைதொடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமான வடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (க) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மநிமித்த ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான ஐஶ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நிஷ்பத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய், (௨) "ఏషోఽణురాత్మా - ஏஷோணுராத்மா" (௩) "స్వరూపమణుమాత్రం స్యాద్జ్ఞానానన్దైకలక్షణమ్ - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்பல்பமாய் தேஶபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமநவிதனாயிருக்கையாலே (௪) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ - யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்" என்று நித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநின்றகசெய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதஃகாலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரம்போலன்றிக்கே போகோ(భోగో)பகரணமையுடைத்தாயிருப்பதொருகாலமுமின்றிக்கே ஓலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தாமுமான ஏகாந்தஸமயயோடுவாசியற எல்லாவவஸ்தைகளிலும் சத்ரசாமரபாணிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும அடிமைசெய்வேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால், (௫) "ఆత్మానం వాసుదేవాఖ్యం చిన్తయన్ - ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேஶோத்தமத்தாலே பெருகக்கிடக்கொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்ததத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகையிட்டுப்பேசத்தேடினாலும் (௬) "ఏకైకగుణావధిత్సయా సదా స్థితాః - ஏகைகருணாவதித்ஸ

(க) தி-வாய்-௯-௬-௧௦ (௨) முண்டக-௩-௧-௯ (௩) அஹிர்-ஸ ௬-௬-௨௭
(௪) ஆபஸ்த-ஸ்ரௌத-௩ (௫) வி-பு-௬-௭-௬ (௬) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதபடி (க) "கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையநுபவித்தும், (ங) "స్వవైశ్వర్యాద్యైశ్వర్యానుభూతయా ప్యపూర్వవదద్విస్మయమాదధానయా- ஸ்வவைபவரூப்யேணாஸதா நாபூதயா ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்று ஏவம்ரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் (ச) "பித்தாபனிமலர் மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாபஸரயத்தைப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ப்லேஷத்தாலும் (ரு) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம்" (சு) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவிக்கும் பரமாநந்தியாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸம்ஸாரிகளோபாதி நிரந்தராநுபவம் பண்ணுகைக்கு போக்யரான வாக்மாக்கள் அநாதயசித்ஸம்பந்தாயக் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறாதே ஸம்ஸாரவிஷயைகபோக (భోగ)ராய் நிரந்தரதுக்கமாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "సర్వకాలేషు-ஸர்வகாலங்களிலும்" (கூ) "న్యూతంధవతిదుఃఖితః-பரமாம்பவதி துக்கித:" என்று திருவுள்ளமநொந்துமை அவர்கள்படாறுகிற அக்ருத்யகாரணநிகளைக்கண்டு (க0) "క్రోధమాహారయత్ తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம" (கக) "కోపస్యవశమేయివాన-கோபஸ்யவஶமேயிவாந" என்கிறபடியே க்ரோதாவிட்டவழக்காய், (கஉ) "శీలాతి-ஶிலாதி" (கங) "నక్షమామి-நக்ஷமாமி" (கச) "హాన్యామి-ஹநயாமி" என்கிறபடியே தள்ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுக்கத்தீர்ந்துவேனென்னும்படிக்கோபபரவஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தநகாலை துக்கைகம்பரஸோகமானபகவதம்போக (భోగ)த்திற்காட்டில (கரு) "భోగమాత్రసామ్యలింగాత్-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காத்" (கசு) "జగద్వ్యాపారవర్జ్యం

(க) தி-வாய-அ-அ-உ (உ) தி-வாய-க-ு-உ (ங) ஸம்தா-?-தங
(ச) திருநெ-கஅ (ரு) தை-ப்ருகு (சு) தி-வாய்-கூ-சு-ரு
(எ) தி-வாய-கூ-சு-க0 (அ) மஹோபநிஷத்-க (கூ) ரா-அ-உ-சுக
(க0) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ரு-கூ-கசு (கஉ) கீ-கசு-கசு
(கங) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ-௪ (கசு)

[illegible]-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யேண ஸாம்யபமாத்மநः” என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) “[illegible]-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்” என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதுःக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ) “[illegible]-மோததேபகவாந் பூதைர்ப்பாலःக்ரீடநகைரிவ” (ஙு) “[illegible]-ஹரேர்விஹரஸிக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபிः” (ச) “களிர் மாமலருந்தி வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும் விமலன்” (ரு) “இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்” என்கிற லீலாரூபஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகியுமாய், ஶேஷவ்ருத்திரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இக்கைப்பற்ற விஶ்வாஸுக்கு துःக்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யதாநிபந்தநமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும தந்நிவ்ருத்திசசாரூபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்குநேரே தண்டத்ரணைய்கொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, “ஶேஷத்வமாகிறது (சு) “[illegible]-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமஶேஷஶப்தேநகத்யதே” என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரங்களெல்லாம் விநியோகப்படுகைக்கு யோக்யம்” இத்யாதியாற சொல்லுகையாலே (எ) “[illegible]-நிவாஸஶய்யாஸந” (அ) “சென்றால்குடையாம்” (கூ) “[illegible]-தாஸஸ்ஸகா” (கO) “ஊரும்புள்” இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமரபாணிகளாவது, அவைதானாவது, (கக) “[illegible]-ஸரகதாபவதி-அபரிமிததாபவதி” என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(க) சாந்தோ-அ-கஉ-ஙு (உ) பாரத-ஆபண் (ஙு)
(ச) நா-தி-கசு-ச (ரு) தி-வாய-ஙு-கO-கூ (சு)
(எ) ஸ்தோ-ரு-சுO (அ) க-திருவ-ருங (கூ) ஸதோ-ரு-சுக
(கO) தி-வாய-கO-உ-ஙு (கக) சாந்தோ-எ-உசு உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானவரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வான தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரசேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) "భ్రాతా భర్తా చ బంధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః- ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாச மமராகவ:" என்றுசொல்லி (உ) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமராபாணிகளாவது, கநித்ர பிடகாத(த்)ரராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாரணாதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபரிமளாதிகள்பண்ணுவது, ஶாலாஸம்நிவேஶாதிகளபண்ணுவதாயக்கொண்டு ஸர்வவித சேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷமென்றுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(ர்க)த்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநசேஷமாய், போக(ர்க)முமிருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகசேஷமாய் பகவதேகபோக(ர்க)மாய் பகவதேகப்ரீதிஹேதுபூதவ்ருத்திகமுமான கேவலபோகத்திற்காட்டில் முக்தபோக(ர்க)ம் வ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருப்பது.

ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது "கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம் அவன்கையிலே யாகையாலே. (௩) "कुरुष्व मामनुचरं-குருஷ்வமாமநுசரம்" (௪) "क्रियतामिति मां वद-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௫) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௬) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (௭) "பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைபபணிகொண்ட" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ)"தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-கு௮-௩௧ (உ) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௩) ரா-கி-௩௧-௨௨
(௪) ரா-ஆ-௧௫-எ (௫) தி-வாய்-அ-௫-எ (௬) தி-மொ-௬-எ-க
(௭) தி-வாய்-௪-அ-௨ (அ) தி-வாய-க-௩-எ

யுடையம்மான்" என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியி லும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலே கிடந்து ஸ்வ ரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாராஸ்ரயமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்குர்மஇதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றைத் திருமுக மலர்த்திக்குறுப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப் போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வா னோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்தது.

"எங்கள் திருத்தகப்பனாரிறைக்கத்திருநந்தவனத்துக்கு மடை மாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம்; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்ய வுமாம், தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம்; கட்டினமாலையை ச்சூடிக்கொடுத்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ரதி ஸம்பந்திநியதியேயுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்ததாம்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாதீநமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநநுரூபமன்றென்கிறது. இவ்வடிமைக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வ ேஸ்வரன் (க) "அமரரேழிபமாரணவனைவ்விடத்தாரையாரை" என்னு மபடி உத்துங்கதத்வமாகையாலும், (உ) "நமோ கடல்வண்ணா" (ங) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்னுமபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபரா தீநவ்ருத்தி ஹேதுபூதமான ஸ்வகதஸேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (ச) "తదనుభూతసమ్భూతప్రీతికారిత దాసతాం। దేహి మే కృపయా నాథ న జానే గతిమన్యథా-ததநுபூதஸம்பூதப்ரீதி காரிததாஸதாம் । தேஹிமே க்ருபயா நாத நஜாநே கதிமந்யதா" என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணு மென்றும், (ச) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ। భవేయం పుణ్డరీకాక్ష త్వమేవై వం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாஸேஷஸேஷைதகரதிஸ்தவ| பவே யம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம் குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(க) து-வாய-ரு-க-எ (உ) (ங) சாந்தோ-அ-க-ரு

(ச) ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம்

நைகயிலும் உசிதாஸேஷவ்ருத்திப்ரகாஸனும்படி பண்ணியருளவே
ணுமென்றும், "ஜ்ஞாந-பலாதி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், (க) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி
மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்
தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுக
வேணுமென்று இவ்வர்த்தநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், ஸேஷபூதனாகையாலே தத்ஸம்பந்தத்தில் அபேக்ஷிதமாயி
ருப்போலேயும், பரதந்த்ரனாகையாலே தத்ப்ரீதிதமாக வேண்டுகிற
வோபாதியும் ஸேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானுக்கு கைங்கர்யங்கள்
கிடான ஜ்ஞாநத்வத்தையுடையனாகையாலே தத்ஜ்ஞாநஸேஷக
பார்த்தலை அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ராப்தகார்யபரத்த
துக்கு வாசகமான இந்தச் சதுர்த்திவிபக்தியாலே கைங்கர்யங்க
ள்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாயிற்று.

ஆக இப்பதத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷபூத ஸ்வதஸ்ஸித்
த ஸ்வரூபனாயிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபாநுரூபமாக(ஜீவ)விரோ
தியான ஸம்ஸாரவ்யாதியாலே யாக்ராந்தனானவாத்மா, (உ)"ஸர்வ
ஸம்ஸாரஸம்பந்த - நிர்வாணம்பேக்ஷஜமபிஷக்" (ஈ)"மருத்துவனாய்நின்ற
மாமணிவண்ணன்" (ச) "நோய்களறுக்கும்மருந்து" என்ற வித்
தௌஷதத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனாய் அர்
ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேஸத்திலேபுக்கு (ரு)"அடி
யார்கள்குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்
தித்தபடியே (சா)"அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி. (எ) "நாளக்
கமிலலாவானவர்" என்கிறபடியே நிரந்தரபகவதநுபவைகயாத்ரரான
வானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாஸிப்பிக்கிற
பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே அபாவநமாகாதியாலே பரிவை
குண்டநாதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களை (அ)"உண்டுகளித்தே
ற்கும்பரென்குறை" (௯) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடி
யே (க0) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவபி

(க) தி-வாய ௯-௯-க (உ) ஸஹஸ்ரநாம (௩) பெரி-தி-ரு-௯-௬
(ச) தி-வாய-௬-௯-௯ (ரு) தி-வாய்-உ-௩-கக (சா) தி-வாய்-க0-௬-கக
(எ) தி-வாய்-அ ௯-க0 (அ) தி-வாய-க0-அ-எ (௯) தி-வய் ௬ ௬-கக
(க0) தி-வாய-க0-க0-௪0

(டு)நிஶேஷத்தோடே யநுபவித்து அவவநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷ
த்தாலே (க) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్, అహంశ్లోక
కృత్, అహంశ్లోకకృత్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்;
அஹம் ஶ்லோகக்ருத், அஹம் ஶ்லோகக்ருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்
லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்
திலேமூட்ட, அத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்கள்
ஒன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும்
ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான ஶேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வ
ரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து
த்தலைக்கட்டுகிறது.

(உ) "సోశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" என்
றுமாநஸமாகவும், (ங) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம" (ச) "నమ ఇత్యేవవాది
నః-நம இத்யேவவாதிநः" என்று வாசிகமாகவும், (ரு) "ఛాయా వా సత్త్వ
మనుగచ్ఛేత్-சாயா வா ஸத்வமநுகச்சேத்" (ங) "అనుసఞ్చరన్-அநுஸஞ்
சரந்" (ச) "బద్ధాఞ్జలిపుటాః-பத்தாஞ்ஜலிபுடாः" என்று காயிகமாக
வும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (சு)
"தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்நக்சந்த
நாதிகளோபாதி மிக்கது நறுக்கிப்பொகடலாம்படியுமாய், அவை
விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத்தனக்கென்ன
வொருவம்ஶமின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசி
த்ஸமமாய், (எ) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதி அத்
தலைக்கதிஶயகரமாகவே ஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்துக்குத்தனக்கென்
னவொன்றுமின்றிக்கே ஶேஷியுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (அ)
"பவளவாய்காண்பேனே" (சு) "எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைத
ந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும்
தந்முகோல்லாஸம்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்
தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீய
மென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமஶ்ஶப்தம்.

(க) தை-ப்ருகு (உ) தை-ஆ-க (ங) தை-ப்ருகு
(ச) பார-ஶாந்தி-ஙஙஎ (ரு) பாமஸம்ஹி (சு) தி-வாய்-உ-க-ச
(எ) தி-வாய் ச-ங-ரு (அ) பெ-குதி-ச க

.கந,கிழே (க) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணைக்யநுபவம்ரஸித்து ப்ரீதனானால், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும், கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(கு)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (உ) "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் - ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (ங) "ஸதா பஶ்யந்தி - ஸதாபஶ்யந்தி" (ச) "அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே - அத்ரப்ராஹ்மஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (உ) "ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி - லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில்;

போக்தாவான இவனுக்கு போகோ(பகரணமான) ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவததீநஸத்பாவமாய் பகவததீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே, தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணக்ஷமமல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணரஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(பி)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில ப்ரபைகள்தோறும் ததத்ரத்நகதங்களான ரத்நக்ருஷ்ணநிவர்ணங்கள் தத்ததந்தர்க்கதமாய்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயிருக்கிற விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகத வ்யாபாரங்களாலும் வருகிறரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பரித்வம் தோன்றுகிறாப்போலே, (ரு) "யாவத்ஸ தம் ஶேஷத்வாதநார்ஹம் ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் - யாவத்ஸததம் ஶேஷத்வாபாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தேநியந்தும்தாரயிதும்சஶக்யம்" (௬) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மநஃ - ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்ம

(க) தி-வாய்-உ-ரு-ச (உ) தை-ஆநந்த (ங) ஸாம-உத்தர
(ச) (ரு) (௬)

௩"என்று சேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தா விஶிஷ்டசேஷமாய் தா(ர்)யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லா வவஸ்தைகளிலும் தா(ர)கனுப் நியந்தாவான அவனுடைய ப்ரயோஜநார்த்தமாகவே தார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று ஸத்தையில்லையாய் "சேஷோஹி" என்று வடிவான வாநந்தரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு சேஷத்வமென்றுப்ரஸித்தமாய் அபி(த)மாநிபர்யந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற விவ்வஸ்துவுக்கு பாராதிஶயவிஷயத்வமொழிய ஸ்வாதிஶயமில்லாமையாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைலக்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பிப்பாலும அவனேயாகையாலும் ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் தத்பரீதமாய் வருவதாகையாலும அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் சேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபலித்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாவிஶிஷ்டமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குமுண்டான ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில பர்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ஶ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(ர)ணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதிவ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாவிஶிஷ்டசேஷவஸ்துவுக்குச சொலலவேண்டாவிறே.

தன்னை சேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (க)"అథవాకిన్ను సమర్పయామి தே-அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே" என்றும், (௨) "எனதாவியார்யானார்" (௩) "அதுவுமற்றங்கவன்தன்னது" என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுஶயத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந்தவன்று, (௪)"ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே" என்கிறபடியே கர்த்ருத்வபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயிருக்கையாலே (௫) "யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்கிற

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (௨) தி-வாய்-௨-௩-௪ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௧௦
(௪) தி-வாய்-௪-௫-௫ (௫) தி-வாய்-௨-௯-௯

ஸ்வதந்த்ரத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுஸரிக்கவேண்டியி றேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமான ரக்ஷ்யத்வம்-சௌகுமார்யாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, வ்ருத்திதசையில் சௌநகர்யத்தில கண்வைக்கைமாஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவிசேஷத்துக்கு நிரூபகம்; (க) "[illegible] - பக்தப்ரியம் ததிஹ புண்யமபுண்யம் அந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ) "[illegible]-அஹமந்நம்" என்று, (ங) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (ச) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்துவை போக்யமாக அநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரமஸ்ஸம்பந்தத்தாலே போஜநத்துக்குத்தானும் அமிருதமும் புழுவும்போலே போக்தாவான ஸர்வேஸ்வரனுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான்காதா" என்றும், "எனக்கு முனக்குமாவித்து" என்றும் வருகிற அஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைச் சொல்லுகிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; "ம:" என்று ஜ்ஞாநவாசியான வக்ஷரத்திலே ஷஷ்டியந்தமாய, எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (ரு) "[illegible] - சேதநஸ்யப்ரதாமயஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசயஸ்துதி | மமேதிபக்ஷரத்வந்த்வம் தந்மமஸ்வபவாசகம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே பர்யவஸிதமான "ம:" என்கிற விபமகாரம் நானெனக்கென்கிற அஹங்காரத்தையும், அஹமர்த்தாநுபந்தியான ஸ்வபரவாதிகளிலே பர்யவஸிதமான "ம" என்கிறமமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டவற்றாகையாலும், "ந" என்று அத்தை நிஷேதித்து நிற்கையாலும், (சா) "[illegible] ம்ருத்யு:-மமேதித்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு:" என்று நாயஸர

(க) உத்திமாநுஷதா (உ) தை-ப்ருகுவ (ங) தி-வாய-க-சு-எ
(ச) தி-வாய-கூ-கூ டு (ரு) அஹி-ஸம்ஹி-இஉ-உ0 (சா) பாரத

மான்-அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலே போக(ூ௳X) விரோதியான அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறை யில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும, எனக்கு நான்சேஷியென்றும் காட்டும. உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதசையில் பலரூபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தாநான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஸ்ஸப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹசேஷமான வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அதில அஹமமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்வகமானபகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (க) "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-మాం వ్రజ-ஸர்வதர்மாநபரித்யஜ்ய-மாமவ்ராஜ" என்று விதித்தவநந்தரம அதில அஹமமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு அநந்தரமானவிந்நமஸ்ஸப்தம் அதில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யசேஷாபலம் - அவதாரணக்ரயத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிசகைகாணென்று ஆசசான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விந்நமஸ்ஸப்தத்தாலே போக(ூ௳X)த்திலே ஜேயாஹித்யத்தைச சொலலுகிறது.

ஆக, ஸ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணாயவென்கிற பதத்தாலும் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ூ௳X)ப்ரதிஸம்பந்தி யென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிசயபோக்யமான வவ்வி விஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

(க) கீதை-கஅ-சுசு

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஸ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபஜ்ஞானபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலமான உபேயவேஷத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு பரிகரமான விரோதிரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்தையும், தத்பயநிவ்ருத்திஹேதுபூத [illegible] வாத்ஸல்யாதி குணவைசிஷ்ட்யத்தையும், ததாஸ்ரயண ஸௌகர்ய ஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாசக விக்ரஹயோகத்தையும், தத்உபாயத்வத்தையும் தத்ப்ராப்யத்வத்தையும், தத்பலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தனையையும் பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

“ப்ரபத்யே” என்று அத்யவஸாயத்தையும், “சரணம்” என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்தரூபமான உபாயத்வத்தையும், “நாராயணசரணௌ” என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், “ஸ்ரீமந்” என்று அதிஸிஷ்டைகரூபமானத்தையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். “நம” என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், “ஆய” என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தனையையும், நாராயணனென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், ஸ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒருமிதுனமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்ய வ்யாவ்ருத்தியும் அநித்யவ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (௪) “ఈశానాం జగతామధీశదయితాం నిత్యానపాయాం శ్రియం సంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాంఘ్రీ హరేరాశ్రయే|ఇష్ట

---

(௪) அஷ்டஶ்லோகீ-௬

పాయతయా శ్రియాచ సహితాయాత్మేశ్వరాయార్థయే కామ్యం దాస్యమశేషమప్రతి హతం నిత్యన్త్వహం నిర్మమః-ஈஸாநாம்ஜகதாமதீஸதயிதாம்நித்யாநபாயாம்ஸ்ரியம்ஸம்ஸ்ரித்யாஸ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீஹரேராஸ்ரயே । இஷ்டோபாயதயாஸ்ரியாசஸஹிதாயாத்மேஸ்வராயார்த்தயே காம்யம் தாஸ்யமஸேஷமப்ரதிஹதம்நித்யாநகம் ஹந்நிர்மமஃ" என்கிற படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஸ்வரியாய் அவனோடே நித்யாநபாயினியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டனான வெம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வத்யவஸிக்கிறேன்; நித்யாநபாயினியான வவளோடே நித்யஸம்யுக்தனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு எல்லாதேஸத்திலும் எல்லாகாலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறுவேனாகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம்ஸதாம்ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபராசரபட்டார்யரருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।
శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధ్యతే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாதுநா ।
ஸரண்யாபிமதஸ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்தீயதே ॥

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்.

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷத்வஜ்ஞாநவானுப், அதில் அகாரத்தில் தா(து)ர்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும், அதில விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹஸேஷத்வத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஸ்ஸப்தோக்தமான ஸ்வபரதந்த்ர்யத்தையும ஸவிபக்திக நாராயணபதோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில ஸ்வப்ரயோஜநவி(பு)த்தி பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகத்வரூபமான ததேகபோக(போ)த்வத்தையும யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஸ்ஸப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில்ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" "ஹந்யாம்" என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுவேனென்றிருக்கிற ஈஸ்வரஹ்ருதயத்தில்மூற்றியையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஸ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) "ஶభితఃపావకోపమః-அபிதபாவகோபம:" என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அநுகவரியனாயிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சிற்றத்தை
யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்
னோடும் அவனோடும ஸந்தாநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய்,
தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோ
கநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனானவனை
யடக்கியாள வல்லளாய் அவன் தன் ஐஶ்வர்யமெல்லாவற்றோ
டுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும அபூர்வவத்விஸ்மயங்க
ளைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிஶயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ
னானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நிருபாதிகபாயிநியா
ன பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே
அதிபீ(தீபூ)தமாய் புருஷகாரபூதையான வவளாலே உத்பூதங்க
ளான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்
டில்தானே உபாயமாகவற்றாய் ஶுபாஶ்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ர
ஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப்பற்றி
யிருக்குமவனுக்கு நாராயணபதோக்தமான வர்த்தத்தைவிவரிக்கிற
உத்தரவாக்யத்தாலே தந்தகபோக(ஏக)த்வரூபமான கைங்கர்யத்
தை தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வ
ரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும தத்ப்ரேரிதநத்வ
ஹேதுவான ஶரீரித்வத்தையும் தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான ஶேஷித
வத்தையும், கைங்கர்யத்திலுடைய ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வநு
பவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையுமநுஸந்
தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக
ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவர
ணம் ததிதரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும,
உபேயப்ரார்த்தனையும நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடா
மையாலும உபாயவரணத்தைத்ததங்கமான கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்
தரத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாய
னானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்யவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்
நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனு
டைய நிர்ப்ப(ஶ்ர)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டு
கிறது சரமஶ்லோகம்.

இந்தவித்தோபாயவரணம் தத்தாஸகலஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களை விதிக்கிற ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிஸகலஶாஸ்த்ரங்களோடும், தத்நுஷ்டாநத்தாலே முக்தரானருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிஶ்வலோகத்துக்குக் கிழடங்களும் இவற்றைப் பாகக வ்யபதேஶிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் :—"వసన్తే వసన్తే జ్యోతిషా యజేత - வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷா யஜேத," "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత - ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸந்தந்தோறும் யஜிப்பானென்றும், "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ స్వర్గకామః - யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாமः" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి - தர்மேண பாபமபநுததி" என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (௨) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి - யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்று நாஶகரமான பலாபி(ஸ)ஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (௩) "అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయా௨మృతమశ్నుతే — அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயா௨ம்ருதமஶ்நுதே" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமானகர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (௪) "సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్ - ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத்" (௪) "సహకారిత్వేన చ - ஸஹகாரித்வேநச" என்று வேத(த)நவிஶேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும்; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ஸ்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமானவஶ்வம் அபேக்ஷா

(க) தைத்-நா-௭௯ (௨) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (௩) ஈஶா-௧௧
(௪) ப்ரஹ்மஸூ

காரணாபேக்ஷையாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகையாலே யென்றும் (க) "ఫలసమ్బిభిత్సయా కర్మభిరాత్మానం పిప్రీషన్తి స ప్రీతో௨లం ఫలాయ-பலஸம்பிபித்ஸயா கர்மபிராதமாநம்பிப்ரீஷந்தி, ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்ட்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (உ) "ఇయాజ సో௨పి సుబహూన్ యజ్ఞాన్ జ్ఞానవ్యపాశ్రయః । బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయ తర్తుం మృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஸ்ரய:ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாய தர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஸப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்ட்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஸகமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும,

(ங) "వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్ । విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஸ்ரமாசாரவதா புருஷேண பர:புமாந | விஷ்ணுராராத்யதேபந்தா நாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" என்று ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஸ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதகமான கர்மத்தினுடைய அவஸ்யாநுஷ்ட்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (ச) "బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும், (ச) "సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ యో వేద నిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్, సో௨శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా-ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம, யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந், ஸோஸ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா" என்று ஸத்யஸப்தவாசயனாகையாலே அஸத்யஸப்தவாச்யமானவசித்திற்

---

† 'ஸ்ரத்தையாலே' என்று அதிகபாடம

(க) த்ரமிடபாஷ்யம் (உ) வி-பு-௬-௬-௧௨ (ங) வி-பு-௩-௮-௯
(ச) தை-ஆ-௧.

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞாநமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞாநவா னாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனான பத்தா(బద్ధా)த்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞாநவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலே தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரஹிதமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ராஹ்மஸ்வரூபத்தையாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ராஹ்மத்தோடேகூட அவனகுணங்களை யநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(க) "తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి నాన్యః పన్థా అయనాయ విద్యతే-தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" என்று - கீழ், "సహస్రశీర్షా పురుషః-ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ:" என்று தொடங்கி, "ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே" என்கிற விடமளவாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வசக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷசப்தவாச்யனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாய மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரதிசயதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை எவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(உ) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ராஹ்மமேவத ப்ராஹ்மைவ பவதி" என்று ப்ராஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தைப் பெறுமென்றும், (ங) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" ப்ராஹ்மத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ராஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகது:க்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை நேராகவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ராஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்.

(க) புருஷஸூக்தம் (உ) முண்ட-௩-௨-௯ (ங) முண்ட-௩-௧-௩

(க) " అసన్నేవ స భవతి, అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్, అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - அஸந்நேவ ஸபவதி, அஸத்ப்ராஹ்மேதி வேதசேத், அஸ்திப்ராஹ்மேதி சேத்வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது: " என்று ப்ராஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ராஹ்மஜ்ஞாநவானாகில உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (உ) " ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తం పురుషం పరమ్ - ப்ரசாஸிதாரம் ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம் ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம் " என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (ங) " యస్మిన్ ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః, తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ, అమృతస్యైష సేతుః - யஸ்மிந்த்யௌ: ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷமோதம் மநஸ்ஸஹ ப்ராணைஶ்ச ஸர்வை:, தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது: " என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மந: ப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டு கிடக்கின்றன - அவனொருவனையு மறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள்; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(ச) " క్షేత్రజ్ఞః కరణీ జ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్। నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீ ஜ்ஞாநம் கரணம் தஸ்ய தேநதத் ॥ நிஷ்பாத்ய முக்திகார்யம் வை க்ருதக்ருத்யம் நிவர்த்ததே " என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமான ஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாதிருக்குமென்றும், (ரு) " విజ్ఞానం ప్రాపకం ప్రాప్యే పరే బ్రహ్మణి పార్థివ। ప్రాపణీయస్తథైవాత్మా ప్రక్షీణాశేషభావనః - விஜ்ஞாநம் ப்ராபகம் ப்ராப்யே பரே ப்ரஹ்மணி பார்த்திவ । ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மா ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவந: " என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(க) தை-ஆ-ந-த (உ) மநு-௧௨-௧௨௩ (ங) முண்ட-௨ ௨-ரு
(ச) வி-பு-௬-எ-௯௪ (ரு) வி-பு-௬-எ-௯௩

அந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாக்ரமமே, (௧) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూంస్వామ్ - யமேவைஷவ்ருணுதே தேநலப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம" என்று யாவனொரு வனை ஆசப்ரகனையீஶ்வரன் வரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்றும், (௨) "భక్త్యాఽనన్యయా సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ - பக்த்யாசத்ருக்பாசஸமாஹிதாத்மாத் ஞாநஸ்வரூபம் பரிபஶ்யதீஹ" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனை பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (௩) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லுப்தோ ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி" என்று ஹ்ருதயஸ்தவாசமையான பக்தியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாலே காணத்தாலே யறுதியிட்டறு ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(௪) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாதயோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷு யேஷு வ்ரஜாம்யஹம் । தேஷு தேஷ்வச்யுதா பக்திரச்யுதாஸ்து ஸதா த்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெத்தனையோனிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வோயோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஆஸ்ரிதரை நழுவவிடாத வுன்பக்கலிலே அச்யுதையான பக்தியுண்டாய்வருமென்றும்; (௫) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம்மூலேயஸ்யபக்திஸ்ஸ்திராத்வயி । தர்மார்த்தகாமைஃகிம்தஸ்யமுக்திஸ்தஸ்யகரேஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தியுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும் கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்,

---

(௧) கட-வ-௧-௨-௨௩ (௨) (௩) தை-நா
(௪) வி-பு-௧-௨௦-௧௮ (௫) வி-பு-௧-௨௦-௨௭

அவ்வளவன்றிக்கே, "ஸுகோமுக்த:, வாமதேவோமுக்த:-ஸுகோமுக்த:, வாமதேவோமுக்த:" என்று முக்தரான ஸுகவாமதேவாதிகள், (௧) "உபமானமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்-உபமானமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமானமான ப்ரஹ்லாத பரத ஸௌபரி முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (௨) "நியதம்குருகர்மத்வம்கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதேநப்ரஸித்த்யேதகர்மண: - நியதம்குரு கர்மகவம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேத கர்மண:" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாநநிஷ்டையிற் காட்டில கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் காமத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும், (௨) "கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:-கர்மணை வஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்திரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (௩) "ஸ்வேகர்மண்யபிரதஸ்ஸம்ஸித்திம்லபதேநர: । ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம்யதாவிந்ததிதச்ச்ருணு । யத:ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம் । ஸ்வகர்மணாதமப்யர்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவ: - ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதாவிந்ததி தச்ச்ருணு । யத:ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம் । ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவ:" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப்பெறுமன்; அத்தைக்கேள்; ஸர்வபூதங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவனபக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும்,

(௪) "நியதஸ்யதுஸந்ந்யாஸ:கர்மணோநோபபத்யதே-நியதஸ்யதுஸந்ந்யாஸ: கர்மணோநோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(௧) வி-பு ௬-௭-௧௬ (௨) கீ-௩-௨0 (௩) கீ-
(௪) கீ-

அதிலுடைய த்யாகமே ரூபமென்றும், (௧) "ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే - ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (௨) "యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యం కార్యమేవతత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్ - யஜ்ஞதாநதபஃகர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமானகர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௩) "శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్జ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప । సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే - ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞஃபரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொண்டுவந்துமுட்டுமென்றும், (௪) "యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున । జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా - யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௫) "నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విన్దతి - நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே । தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்தஃகாலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மஸாத்தாக்கும், ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலேபெறுகிற்குமென்றும்,

(௬) "భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి - போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

(௧) ௬-௩ (௨) ௧௮-௫ (௩) ௪-௩௩
(௪) ௪-௩௭ (௫) ௪-௩௮ (௬) ௫-௨௯

ருச்சதி " என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேச்வரனுமாய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவருபையான சாந்தியை யடையா நிற்குமென்றும், (க) " భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః । తతో మాంతత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనన్తరమ్- பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யச் சாஸ்மிதத்வத:। ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வாவிசதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம்யதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(உ) " భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యఅహమేవంవిధోర్జున । జ్ఞాతుంద్రష్టుంచ తత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யயாசக்யஅஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யையான பக்தியாலே ஏவம்விதனான நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் சக்யனென்றும், (ங) "మద్భక్తింలభతేపరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம்" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (ச) " మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసిసత్యం తేప్రతిజానే ప్రియోసిమే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு। மாமே வைஷ்யஸிஸத்யம்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனான வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கட வை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனாகாநின்றாயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட் டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே யாக்க வுபதேசிக்கப்பட்ட கர்ம யோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரண விருத்தம்;

ஆகவிப்படி சாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்.

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங் ஙனேயென்னில்; (ரு) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై - తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే -

(க) கீ-கஅ-ருக (உ) கீ-கக-ருச (ங) கீ- (ச) கீ-கஅ-கரு

(ரு) ச்வே-சு கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை | தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்த்தஶபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதானனை ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான்; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம் பண்ணினான்; ஸர்வேஶ்வரனாய் ஆத்மாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிற அவனை முமுக்ஷுவான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత - ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவை ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః - நகர்மணா நப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷம்பெற்றார்களென்றும், (ங) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి - ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஶரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయో అగ్నిహోత్రం యజ్ఞః - ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோ தாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோ அக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసమ్ - மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்தர்பாஸமாகிறது, (ச) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మా - ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" (ச) "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ரஹ்மாணம்" என்கிற ப்ரபத்த்யபமான பகவத்விஷயமென்றும், அதுதான், (ச) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః - தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (ரு) "తేషాం తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாமந்யாஸமதிரிக்தந்தபஶ்ஶ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான உபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-௭௧ (உ) தை-நா (ங) பாஞ்சராத்ரம்
(ச) தை-நா-௬-௫0 (ரு)

(க) "సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణి న్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానఞ్చ జ్ఞేయఞ్చ శేషోऽన్యో గ్రన్థవిస్తరః - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்வதஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஶேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாகவாத்மாவையறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான்; இதுவே அறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்ரபஞ்சனை; நிரர்த்தகமென்றும். (௨) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః - ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்; புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ஶரண்யனானவனை ஶரணம் புகுருங்கோளென்றும், (௩) "దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్ - துர்யோதநஹ்ருஷீகேஶம்ப்ரபத்யஸ்வஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதநனே! ஹ்ருஷீகேஶனை ஜநார்த்தநனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్ - தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதிபுண்டொடுங்கின காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதநனை க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా - ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத: । அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(த்ரு)ப்தனாகவுமாம், ஶரணாகதனானவன் ஶத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమేనమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ - தமேநமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம் । பக்தப்ரியம் ஸுரஶ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஶ்ரிதரைநழுவவிடாத

(க) (௨) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-
(௪) வி-பு-இ- (௫) ரா-யு-௧௮-௨௮ - (௬)

வனாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்த மனை பக்தியோடே சரணம்புகுவென்றும்,

(௧) "దురాచారోపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః - துராசாரோபி ஸர்வாசீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா | ஸமாச்ரயேதாதிதேவம் ச்ரத்தயா சரணம் யதி | நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:" என்று துராசாரனாய் பஹ்வாசியாய் ஒருவன் பண்ணின உபகாரத்தை இல்லை செய்யுமவனாய் நாஸ்திகனாய் இவையிலே ஒன்றுகள் ஒழிய இட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேச்வரனை ச்ரத்தையோடே சரணமாக ஆச்ரயிக்குமாகில் சரணம் புக்க அந்த ஜந்து பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அந்த நிர்தோஷனாக புத்திபண்ணென்றும், (௨) "తావదార్తిస్తథా వాంఛా తావన్మోహస్తథా సుఖమ్। యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్ - தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா ஸுகம் | யாவந்ந யாதி சரணம் த்வாமசேஷாகநாசநம்" என்று ஸர்வபாபநாசகனான உன்னைச் சரணம்புகாதொழிந்தளவில், அவனளவிலே ஐச்வர்யபரமமாக வருகிற ஆர்த்தியும் அப்ராப்தைச்வர்யவாஞ்சையும் தேஹாத்மாபிமானமாகிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தமான அஸுகமுமென்றும், (௩) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిన్దం నావసీదతి - சரண்யம் சரணம் யாதோ கோவிந்தம் நாவஸீதந்தி" என்று சரண்யனான கோவிந்தனைச் சரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாதமில்லையென்றும்,

(௪) "వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసన్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సంచిన్త్య శరణం వ్రజ - வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி: | தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய சரணம் வ்ரஜ" என்று போக(ஜ்ஞா)மோக்ஷாதி யோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போன ஜந்மங்களிலே யொருஜந்மமாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே சரணம்புகுவென்றும், இத்யாதிகளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத்தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

(௧) ஸாத்வத-௧௬ உ௯ (௨) வி-பு-௧-௯-௭௩ (௩)
(௪) வி-பு-

மதுபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்கையாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே, (௧) "దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా। మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే-தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா। மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிட்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (௨) "యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్ - யேயதாமாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(௩) "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ-தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே யதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதா புராணீ" என்று யாவனொருவன் பக்கலின்றும் ப்ரவ்ருத்தியுண்டாகிறது; காரணபூதனான அந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (௪) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి। భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும் யந்த்ராரூடங்களாக்கி மாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

---

(௧) கீ-௭-௧௪ (௨) கீ- (௩) கீ-௧௫-௪
(௪) கீ-௧௮-௬௧

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இஸ்ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்த்யாகபூர்வகமான வித்யோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே அர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ராந்தரங்களோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ராந்தரங்கள் தார்ப்பயமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகவுமாயிருக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஶபதத்தாலே பாஷிமைகாலரான சேதநரைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஶ்யேநவிதிக்கும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்தா ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிக்கும் ஸமாராதி(ம்)நமனவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷ விதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜநாத்யயநாத்யாபந ப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமான யஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஶ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஶூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஶுஶ்ரூஷைக்கும அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(தா)நாதிகளுக்கும் க்ருஹஸ்ததர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "నహింస్యాత్సర్వాభూతాని-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேத விதிக்கும், (உ) "అగ్నీషోమీయంపశుమాలభేత. அக்நீஷோமீயம்பஶுமாலபேத" என்கிற பஶ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (ங) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహో

(க) (உ) (ங) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத.ங

...ப்ராஜ்ஞீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்" என்கிற நித்யகர்மவிதிக்கும், (௧) "సన్న్యసేత్సర్వకర్మాణి-ஸந்ந்யஸேத்ஸர்வகர்மாணி" என்கிற த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௨) "జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్కర్తవ్యమస్తి చేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய யோகிந: । நைவாஸ்தி கிஞ்சித்கர்த்தவ்யமஸ்தி சேந்ந ஸ தத்த்வவித்" என்கிற அகர்மத்யாகத்துக்கும், (௩) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௪) "విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ । அவித்யயா ம்ருத்யுந்தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமஶ்நுதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூடவறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௫) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" என்று பக்ஷி தன் பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாசத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாசநிலயனான ஸர்வேச்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௬) "యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம் மதுஸம்யுக்தம் மது சாந்நேந ஸம்யுதம் । ஏவந்தபஶ்ச வித்யா ச ஸம்யுக்தம் பேஷஜம் மஹத்" என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமான மதுவும் க்ஷாமத்துக்கு பேஷஜமானாபோலே, கர்மஸாத்யமாய் தத்தநுரூபாநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

---

(௧) (௨) (௩) ப்ருஹ-௬ ௪-௨௨
(௪) ஈசா-௧௧ (௫) (௬)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (க) "నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్-நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம் லப்யமன்று; த்ருவாநுஸ்ம்ருதிரூபமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்கிற பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

(உ) "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్-ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிற ஸச்சிதாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே (ங) "అథ య ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-அத ய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" என்று-அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிஶேஷங்களையும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ஹ)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (ச) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (ரு) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే । స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ-பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய ஶக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளையுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరఞ్జనమ్" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும்,

(௬) "య ఏషోऽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, మహారజత వాసః-ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷோ த்ருஶ்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ணஃ, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாந்தோ-௬-உ-க (ங) சாந்தோ-அ-க-௬
(ச) முண்ட-க-க-௯ (ரு) ஶ்வே-௬-அ (௬) சாந்தோ-க-௬-௬

யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாரஜதம்வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவே ஹிரண்யனான புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற இவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னிறத்த ஆடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః । కేయూరవాన్మకరకుణ్డలవాన్కిరీటీహారీహిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః- த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: ! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருதஶங்கசக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப் பூவை யாஸநமாகவுடையனாய் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியும் ஆரமும் படையும் திகழும் பொன்மேனியுமாய் நிற்பானாய், ஶங்கசக்ரதரனான நாராயணன் த்யேயனென்கிற விதரணத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః- யத்ததத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமின்றிக்கே கோத்ரஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணரஹிதமுமாய் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரபாணிபாதரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வத்ரவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும்வஸ்துவை தி(தீ)ரரானவர் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணாதி நிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోஸ్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి- பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహ నానాస్తి కించన- நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பரவிருத்தமாய்த்தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரங்களும்விடவேண்டிவரும்.

---

(௨) (உ. முண்ட. ௧-௧-௬)

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலே யொழியுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாகருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுண ப்ராசுர்யநிபந்தநமான பரஹிம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்ய நிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி த்யாகவிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபயஸாபேக்ஷனவனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸக்வித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிஶேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (க)“అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సో ఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసంకల్పః- அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ” என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶாரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(க) சாந்தோ-அ-எ-க

கையாலே க்ஷுத்பிபாஸாதிராஹித்யனுமிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனுமிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனுமிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும்,(க)"इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஶரீரபரிக்ரஹமில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "नेह ना ना-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ரு)ந்நமான விபூதித்வயத்தினுடையவும் விஶிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஶேஷங்கள் குணவர்ணநபே(த)தபிநமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது(ஈ) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாத்ம ஸ்வரூபமென்றறிந்து, ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச)"உணர்வுமுயிருமுடம்புமமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைபெறவூர்ந்து" என்றும்,(ரு)"மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறனிதழாமபடி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ய)மாயிருக்கும ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால்ஸித்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனையவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (சு) "என்னான்

(க) வி-பு-சு-எ-அச (உ) ப்ருஹ-சு-ச-கசு (ஈ) தி-வாய்-க-ஈ-சு
(ச) தி-வாய்-அ-அஈ (ரு) திருமாலை-ஈஅ (சு) தி-வாய்-ரு-அஈ
† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்கேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநவத்தையாலும் பக்திபாரவஶ்யத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(భా॰ X) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(ది॰)திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு முபாதேயமல்லாமையாலும (க) "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః. யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாநஸர்வேஷுவேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:" என்று குணத்ரயவஶ்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பரந்துகிடக்கிற ஜலத்தில த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்காவானதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணாஸ்வாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யதயா விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைப் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) "సత్త్వాద్యవస్థాగుణతస్త్రయాణామపి। ఉపాయోపాయచతుర్థస్త్రీప్రోక్తస్త్వేషు త్రిషు ఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధావిప్రవృత్తిః। పూర్వత్రయం తు పాయస్థే వేయురమనోహరాః- ஸத்யாஸத்த்யாகத்திக்குக்தஶாஸ்ரணாகதித்

(க) கீ-உ-சக   (உ) ஆஹிர்ப்பு-ஸம

[illegible] உபாயம் சதுர்த்தஸ் தேப்ரோக்த ஸ்ஸர்வ ஸம்பத்ப்ரதஸ் ஸ்ம்ருத: । அநேந
[illegible] வாதமாநாம் ஸித்தௌ விப்ரவிசேஷிதே । பூர்வேத்ரய உபாயா
ஸ்தேபமேவ புரமநோஹரா:" என்று ஸங்யாஸபதத்தாலும் த்யாக
பதத்தாலும் சரணாகதிபதத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த்
தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்த)சரீராவஸாநத்திலே பலமாகை
யாலே சீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸே
விக்கப்பட்டிருக்கிறவிந்தவித்தியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு
சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹ
ரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினு
டையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச்
சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రప
త్తిరితి గీయతే । ఉపాయో భక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యాయా తు సా మతిః । ఉపాయభక్తిరేత
స్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ । ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తి
స్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதி
ஸ்திராமதி: । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உ
பாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்தி:ப்ராரப்த
வ்யதிரிக்தாகநாசிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி
பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்ய
வஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அது
வே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே
உபாயமென்கிற நினைவுக்கு 'உபாயபக்தி'யென்றுபேர். இத்தைப்
பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ச்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேது-
உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர்
வாகோத்தரா(க)ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்ய
பக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நசிப்பிக்குமா
கையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வோபாயாதிக்யம் ப்ரதே
சாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலே அவிருத்த(த)மாயிருக்கச்செய்தே
யும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மீதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதோக்தமான தர்மங்களுக்கதிகார மில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ராதிர்யாகாதிகள் பாபயோநிகள் இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணி கருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(ஶ)ம் பண்ணினார்கள்; (க)“మాంహి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యే௭పి స్యుః పాపయోనయః । స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తే௭పి యాంతి పరాం గతిమ్ । కింపునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా-மாம்ஹி பார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயே(அ)பிஸ்யு: பாபயோநய: । ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தே(அ)பியாந்திபராங்கதிம் । கிம்பு நர்ப்ராஹ்மணா:புண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா” என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகளாயாவார் சிலர்; அவர் களும் என்னையாஶ்ரயித்து பரமையானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண் யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள், என்னைப்பற்றிப் பரகதியைப்ராபிப்பார்களென்னுமிடம் சொல்லவே ணுமோ வென்கையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும் பக்த்யதிகார முண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைப்பண் ணென்று விதிப்பது தாமாதிகாரமுள்ள விடத்தேயாகிலும், இந்த பக்த்யதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான வர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக் கையாலும், அந்தவிஷயவிபாக(ஶ)ம் அயுக்தம்.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச் சொல்லுகிறதாய் பலஸங்க கர்த்ருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டி யாநின்றுகொண்டு ததங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தி யுண்டாமென்கிற தென்பார்கள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டி யென்று சொல்லாமையாலும், பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூப நிஷேதம் பண்ணுகையாலே தர்மஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ப்ரஸ்துதமா னாலும், (உ) “కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన । మా కర్మఫలహేతుర్భూర్మా తే సంగో௭స్త్వకర్మణి-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந । மா கர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி” என்று கர்மத்தி லே உனக்கதிகாரம்; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-கூ-௩உ (உ) கீ-உ-௪எ

என்று உனக்குக் கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அஸங்கமுண்டாவதென்கை யாலே பலத்யாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷண்யாபல த்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டுவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டாணபோதாகையாலும், (௧) "నిశ్చయం శృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ । త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్రకీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్ । ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలాని చ । కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్- *நிச்சயம்ச்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதஃ । யஜ்ஞதாநதபஃகர் மந த்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநந்தபச்சைவ பாவநாநிம நீஷிணாம் । ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாபலாநிச । கர்த்த வ்யாநீதிமேபார்த்தநிச்சிதம்மதமுத்தமம்*" இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றுமபோதும் நிகமநத்தில் பலமில்லாமையாலும், (௨) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరం మయా । విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు- *இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்குஹ்யாத் குஹ்யதரம்மயா । விம்ருச்யைததசேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு*" என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (௩) "సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే - *ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஃச்ருணுமே*" என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான ஸித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ்துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶோகநிவ்ருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக்தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிரஸபூர்வக நிரஸநமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்திபோகார ம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தமாக விதிக்கிற க்ருச்சரசாந்த்ராயண கூச்மாண்டாதிகளான ப்ராயச்சித்த

(௧) கீ-௧அ-௪ (௨) கீ-௧அ-௬௩ (௩) கீ-௧அ-௬௪

தர்மங்கள் சேர்க்கிலேக அநுஷ்டிக்குமவையர்கையாலும் இஷ்டகாரி களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தானே யென்னைப்பற்றென் றுசொல்லுகிற தென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருதத்தையுடையனல்லாமையாலும், ஜிதேந்த்ரியனுகையாலும் பக்த்யாரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநமோகமும ப்ராயஸ்சித்தமும நிஷ்ப்ராஸ்ததமல்லாமையாலும் மோக்ஷஸாதந பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஸப்தத்தை ப்ராயஸ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச சொல்லுகிறதென்கைக்கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஸப்தத்துக்குப்பொருளில்லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரமமுண்டாகில் தத்ப்ராயஸ்சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற தென்பர்கள்; (௧) "ఏషా తేఽభిహితా సాఙ్ఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు - ஏஷாதேஅபிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத்விமாமஸ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இநதபுத்தி உனக்குச் சொலலபபட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படுகிறது; காமயோகத்தி லிந்த புத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத்தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவவளவிலே, (௨) "నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే - நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில ஆரப்த(ம்)மானவஸ்துக்கு நாஸமிலலே; நடுவுவிச[illegible]னுல் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஸ்சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(௩) "తమేవం విదిత్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతేఽయనాయ - தமேவம் விதித்வா திம்ருத்யுமேதிநாந்ய:பந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாநயோகத்காலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு உபாயம்வேறில்லையென்றும், (௪) "తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ - தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "అమృతస్యైష సేతుః - அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று பரமாத்மாவான ஸர்வேஸ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நிஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"ஜ்ஞா

(௧) கீ-௨-௩௯ (௨) கீ-௨-௪௦ (௩) ஶ்வே-௩-௮ (௪) முண்ட-௨-௨-௫

క్షేనతృప్తస్య-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் ;

(க) "కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః- கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும்,(உ)"యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவாக்யம ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும,(௩) "యథా పుష్కరపలాశ ఆపో న శ్లిష్యన్తే, ఏవమేవంవిది పాపం కర్మ న శ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கரபர்ண ஆபோ நஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே" என்று யாதொருபடி தாமரையிலையில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நி:" இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வஹ்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றம், (௪) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే - யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும நஶிக்குமென்றம், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந்தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொலலுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (௫)"చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணமவருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று ;

(க) கீ-௩ ௨௦ (உ) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (௩) சாந்தோ-௪-௧௪-௩
(௪) சாந்தோ-௫-௨௪-௩ (௫) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ஶரணவரணம் பண்ணுவா னென்று ஶரணாகதிப்ரஶம்ஸையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்ம த்யாகத்திலன்றென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; ப்ரஶம்ஸையைக் காட்டுகிற அபிஶப்தமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்த(ஷ)மாகையாலே, வருநதிகதல்பித்தாலும் ப்ரஶம்ஸையால் "மாஶுச:" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர்த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதியைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமானாற்போலே இங்கும தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித்யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபதநிக்கு பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம த்ருஷ்டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூபமாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிறதாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்மநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமான தர்மத்தைவிதிக்கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும, (௬) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః । తేపిమామేవకౌన్తేయయజన్త్యవిధిపూర్వకమ్"-யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: । தேபிமாமேவகௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க் கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள்; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதைகாந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஶரணவரணமாகிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை,

(௬) கீ-௯-௨௩

யாலே தர்மஶப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்யாஜ்யமான ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஶரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஶரணாகதியைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்தவற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஶப்தம் விருத்த(ஸ)தர்மத்தைவ(ஷ)சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக “ஶரணம்வ்ரஜ” என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்சிலர்; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஶ்சித்தமாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூதனானவர்ஜுநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ரு)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோவென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபாவமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

கிஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஶ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வுக்திகூடாது. பலவிதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஶ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தியான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரிஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஶ்சித்ததர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஶ்சித்தகர்மத்தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஶ்சித்த தர்மங்களாதல், ஶரணவரணமாதலென்று ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஶரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்த தர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஏகஶப்தத்தில் சொல்லுகிற அவதா(தா)ரணத்துக்கு விரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில ஸந்நிஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸந்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தம நுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும, ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே. அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம துஷ்டம்.

சிலர் கீழ்விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிஷேதித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனையல்லது த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஶம் குடாகேஶ: பரந்தப:- நயோத்ஸ்யாமீதிகோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ) "ஏவமுக்த்வார்ஜுந: ஸங்க்யே-ரதோபஸ்தஉபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-கூ (உ) கீ-க-சஎ

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபி சதே நப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (உ) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే । లోకసఙ్గ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோந்யத் க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்: கர்மவிதுரனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில நல்லதொன்றில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம கர்த்தவ்யமென்கையாலும், (ங) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సఙ్గ్రామం న కరిష్యసి । తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి-அதசேத்த்வமிமம்தர்ம்யம்ஸங்க்ராமம் நகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நியதர்மமான விதயுத்தத்தைப் பண்ணாயாகில தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனாப் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொளளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனுமென்கையாலும், (ச) "యే త్వేతదభ్యసూయన్తో నానుతిష్ఠన్తి మే మతమ్ । సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్ విద్ధి నష్టానచేతసః-யேத்வேததப்யஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணிநின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாதாகில் நஷ்டனுமென்றும், (ரு) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః-மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ:பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்திலுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தம:கார்யமாகச்சொல்லுகை

(க) கீ-ங-உ௦ (உ) கீ-உ-ங௧ (ங) கீ-உ-ஙங
(ச) கீ- (ரு) கீ-௧அ-எ

யாலும், (௧) "సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలం చైవ స త్యాగస్సాత్త్వికో మతః - ஸங்கம் த்யக்த்வா பலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோ மத:" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (௨) "నహి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః । నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే - நஹி தேஹப்ருதா ஸக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத:। நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே" என்று ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் தொலகவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமான கர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (௩) "కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதிமே பார்த்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம்", கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமான மதமென்கையாலும், (௪) "స్థితోఽస్మి గతసన్దేహః కరిష్యే వచనం తవ - ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ" என்று நீ திருவுள்ளமானபடியே கர்மானுஷ்டாநம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாக விதித்த ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாக விதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒரு ப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோகம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (௫) దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । స కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్ - துஃக்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் । ஸக்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவத்யாகபலம் லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே து:க்கமென்று விட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாயாகில விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவையர்த்யமன்றிக்கேயொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற விதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயா ப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தைச்சொல்லுகிற அவதாரணை

---

(௧) கீ-௧௮-௯ (௨) கீ-௧௮-௧௧ (௩) கீ-௧௮-௬
(௪) கீ-௧௮-௭௩ (௫) கீ-௧௮-௮

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி. தேவதாநதரங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும், இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)ல்ஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமெனகிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்தி பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியான எல்லாப்பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். ஆனபின்பு, நானுக்குப்ரஸாதகயான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்த[illegible]யாலே+மோஹிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை [illegible]தென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

காமம அவச்யம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதநமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணஸ்வாச்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ச்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரசம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) "ஸோ ஹைதத்ஸ்யாய நஃ-யேத்வேததப்ப்யஸம்பந்தஃ" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸம்யையப்பணமில் நஷ்டனுமென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனுமென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனுமென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாசம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விசேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறதாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் "கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்யாஜ்யம்தோஷவத" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) ஸ்ரீ-ந-ஙு

† மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோதமில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாநுஸ்ம்ருதிமாத்ரத்தாலே ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலஸித்தியில்லை யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அதுகிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம்வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், (௧) "మాశుచస్సమ్పదం దైవీమభిజాతోஸి పాణ్డవ-மாஶுசஸ்ஸம்பதந்தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "మాశుచః-மாஶுச:" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(௨) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతమ్- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்தி வருகையாலும், (௩) "అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனான நானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்" என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (௪) "నానుశోచితుమర్హసి-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (௫) "నైవం శోచితుమర్హసి-

(௧) கீ-௧௬-௫ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௯-௨௪
(௪) கீ-௨-௨௫ (௫) கீ-

ஸ்வம் ப்ரகாசிதுமர்ஹஸி" என்று நீ ப்ரகாசிக்கக்கடவையல்லையென்று சொல்ல, அவனும், (௧) "యత్త్వయోక్తం వచస్తేన మోహోఽయం విగతో మమ-யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோயம் விகதோ மம" என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம்போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(உ) "సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః-ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய: ச்ருணு மே பரமம் வச:" (௩) "రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்" என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக் காட்டிலும், (௪) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ-இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநக" என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (௫) "ఏతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யம்" என்று ச்ருதியிலும், (௬) "ఏతన్మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யமுத்தமம்" என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸசப்தவாச்யமான ப்ரபதநத்தை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநசேஷமென்கிற பக்ஷமாத்ரமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (௭) "తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ - தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேசவ" என்று பின்பு கோரமான இக்கர்மத்திலே என்னை யென் செய்யமூட்டுகிறா யென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதிபயம் நடக்கையாலும், (௮) "కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவ நஶ்யதி" என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(சி)ந்நாப்ரம்போலே நசிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

---

(௧) கீ- (உ) கீ-௧௮-௬௪ (௩) கீ-௯-௨
(௪) கீ-௧௫-௨௦ (௫) தை-நா-௭௧ (௬)
(௭) கீ-௩-௧ (௮) கீ-௬-௩௮

ம்; ஸாபாயமென்கிற பயம் நடக்கையாலும், (க) "చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్—சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம் | தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள் தோறும் புட்டிபுக்கு ஒன்றில் நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவத்தாய் த்ருடமாயிருக்கும்; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)ம் போலே, அந்த மநஸ்ஸை விஷயங்களில் நின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்தி பண்ணுநின்றேனென்கையாலே காமயோகாதிகளுடைய†வநுஸந்தாநமும் கப்பட துஷ்கரமென்று பயப்படுகையாலும்,

(உ) "యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః । తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః—யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித: | இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந: | தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர:" என்று ஜ்ஞாநவானைக்கொண்டு இந்த்ரியஜயம் பண்ணுகையிலே யத்நியாநிற்கிற புருஷனுக்கும் அது அரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொள்ளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமான பயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்த இந்த்ரியங்களை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனாவானென்கையாலும்,

(ங) "దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా—தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா" என்று எனக்கு லீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான என்னுடைய இந்த மாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கடக்கவரிதென்கையாலும், (௪) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేऽర్జున తిష్ఠతి । భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా—ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுந திஷ்டதி| ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயப்ரதேஶங்களிலே நில்லாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஶ்வராதிக்ரமஜகத்து, தன்னால செய்யலாவதொரு கர்த்தவ்யமில்லை யென்றறிகையாலும்,

---

(க) கீ-சு-ஙச (உ) கீ-உ-சுo (ங) கீ-எ-கச

(௪) கீ-கஅ-சுக † அநுஷ்டாநம

(௧)"మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்று பூர்வார்த்தத்திலுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவையுமென்னாலே யென்கையாலே சேதநவ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "మామేవయే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే - மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (௨)"తమేవచాద్యం పురుషం ప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(௩) "తమేవశరణంగచ్ఛసర్వభావేనభారత-தமேவஶரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியைவிதிக்கக் கேட்கையாலே ப்ரபத்திபலலது ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லையென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம பிறக்கையாலும,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பாரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயங்கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங்களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை தாரநுஷ்டேயமாயிராநின்றது; (௪) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங்களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன்னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (௪)"என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதநவிஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகமபிறக்கும்படி பாகமபிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை ஸாங்கமாகஸவாஸநபரித்யாகபண்ணிவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும என்பேறாகச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னிலைவையும அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

(௧) கீ-௧ரு-௧ரு (௨) கீ-௧ரு-௪ (௩) கீ-௧௮-௬௨
(௪) பெரியதிருவந்தாதி-௬

விசிஷ்டனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வபரனை உன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படி பண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற சோகிக்கக்கடவையல்லையென்கிறவிதுவே சரமஸ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிசெய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதசையிலே (க)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்விற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்" என்று ஸௌசீல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும் முன்னிட்டு "தமியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" "ஏகசிந்தையனாய்" என்று விதி(த)விஷயமான ப்ரபத்தியையும் அருளிசெய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்", (ங)"மறமேறலொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயசூந்யதையை யருளிச்செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யகதித்வரூபமான அஸாதாரணத்தைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணியருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்தினுடைய ஸவாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(க) தி-வாய-மு-எ-க (உ) தி-மொ-க-சு-க (ங) தி-மொ-க-சு-க
(ச) திருமாலை-உரு

...ம்பத்தனல்லேன்" என்று பக்தியோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நம்பீ கடல்வண்ணா" என்று ஶரண்யகுணபூர்த்தியை யநுஸந்தித்து "எனக்கருள்செய்கண்டாய்" என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினார்.

(௧) "கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்" என்று கர்மயோகாநந்வயத்தையும், "அறிவிலலே" "அறிவொன்றுமில்லே" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அநந்வயத்தையுமருளிச்செய்து, "புண்ணியம்நாமுடையோம்" என்று ஸித்தோபாயாந்வய ப்ரதிபத்தியையுமருளிச்செய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாதநாந்தராநந்வயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகவிதாநம் அத்யந்தமநுரூபமாயேயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(ஞ)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள பாஷ்யகாரர் முதலான பூர்வாசார்யர்களும் ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயென்னில்;-யாமுநமுனிகள், (௨)"నధర్మనిష్ఠోస్మి-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்று பேற்றுக்குறுப்பாகக் கர்மயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "నచాత్మవేదీ-நசாத்மவேதீ" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "త్వచ్చరణారవిన్దేభక్తిమాన్-த்வச்சரணாரவிந்தேபக்திமாந்" என்று பக்தியோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "అకిఞ్చనః-அகிஞ்சந:" என்று இதுக்குஅதிகாரஶக்திவாஞ்சா(ஞ)நதபாதிகளுமில்லையென்றும் "అనన్యగతిః-அநந்யகதி:" என்றுரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றும் "శరణ్య-ஶரண்ய" என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து "త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று "మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஶக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

---

(௧) திருப்பாவை-உஅ (௨) ஸ்தோ-உ௨

பாஷ்யகாரரும் (க) "పిత్రంమాతరం-பிதரம்மாதரம்" என்றுதொடங்கி "సర్వధర్మాంశ్చసంత్యజ్య-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிற திருதியாக சேதநாசேதநரூபங்களான ப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் பரித்யஜித்து "లోకవిక్రాంతచరణౌశరణం తేஉవ్రజంవిభో-லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி, ஸ்வவசநத்தாலே ஶரணம்புகுகிறவளவிலும (ங)"పైతృకర్తృప్రాప్త్యుపాయభూతభక్తితదుపాయసమ్యగ్జ్ఞానతదుపాయసమీచీనక్రియా-கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநததுபாயஸமீசீநக்ரியா" என்றுதொடங்கி "అదృష్టసంస్థారోపాయః- அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயః" என்கிற திருதியாககைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமானபக்தி, ததுபாயஜ்ஞாநயோகம், ததுபாயமான கர்மயோகம், ததங்கமான ஶமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஹீநனாயிருப்பனென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶனாகையாலே அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயனாயிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிஶேஷங்களினுடைய வநந்வயத்தை யருளிச்செய்து, (ங)"నిఖిలజనుజాతశరణ్య! శ్రీమన్నారాయణ! తవచరణారవిందయుగళంశరణమహంప్రపద్యే-நிகிலஜநுஜாதஶரண்யஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஶரண்யகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்வாபராதபயநிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஶ்ரயணோபயோகிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளிலேஶரணம்புக்கார்.

ஶ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (உ) "త్వామామనంతి-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநங்களாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களாலே லப்ய(ந்ய)ராகவும் அநயைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ராணிகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(ஜ)ஜித்தார்களென்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்தோபாயம் இதரஸாதநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) வரதராஜஸ்தவம்-கக

யும் "[illegible]-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"[illegible]-ஸ்வகைர்க்ருணைஸ்ஸ்வைஶ்சரிதைஃ" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஶமதமாதி குணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரை பஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர் க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"[illegible]-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும் தேவருடைய க்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர் திருவடிகளை நான் வரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீபராசரபட்டரும், (ந)"[illegible]-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார ஶக்த்யநுஶபாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கந்வயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "[illegible]-ஶரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தனைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸூநுவான ஸுந்தரவரராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் (ச) "[illegible]-மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்குறுப்பாக என்னாலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனானான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விரஹிதனாக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-கஅ (உ) வர-ஸ்த-கூரு (ந) ரங்க-ஸ்த-அக
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

கத்துக்கு ஸ்வாரஸிகமானவர்த்தம் துமேயென்னுமிடம் ஸர்வமும் ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான காமாத்யுபாயங்களைக் கிழடையப்பாக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம சொல்லாமையாலே இத்தைச் சரமஸ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஸரணம்வ்ரஜ-मामेकं शरणं व्रज] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும், "अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதானே பாபவிமோசநம பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொல்லுகையாலும ஸரண்யாபி(ழ)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"सर्वधर्मान्परित्यज्य-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையும சொல்லுகிறது. த்வயத்தில ஈஸ்வரபாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. இதில ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. ஆகையாலே ஈஸ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்ஸநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிசசெய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனை யீஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகதிலலலது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொல்லிற்று.

அவன் உபாயத்வோ ஆஸ்ரயணீயனும்போது ஆஸ்ரிதகததமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஸ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே ததுபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான விஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஸேஷாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஸேஷணமான வித்தோபாயப்ரதிபத்தியை "ஸரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொல்லுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. வித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

தையும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசநத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான நைர்ப்ப(ர்)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஸ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகசேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலேசத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனாய் விதித்துப் பற்றுவிக்கையும, ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாந்த்யாதி) இதில் தர்மசப்தம் இச்ச்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான விதஸிதோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ச்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக சாஸ்த்ரசோதி(ஜ)தமான தர்மங்களைசசொலலுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"[illegible]-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:" (உ)"[illegible]-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மசப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும் ; அப்போது "சரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மசப்தம்-"ச்ரேயஸ்ஸாதநதர்ம:" என்றும், "[illegible]-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்

(க) ரா-ஆர-நஎ-கரு (உ) பாரத-ஆர-அஅ

ம் சொல்லுகிறபடியே பலஸாதனமான ஸ்வர்க்காதிஸாதனமான கர்மத்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மகாண்டந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில தர்மகாண்டத்திலே (க) "శృణుష్వ పరమం కర్మ ద్వివిధం తదిహోచ్యతే । ఏకం ప్రవర్తకం ప్రోక్తం నివర్తకమథాపరమ్ । కామతస్తు కృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకం స్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకాఖ్యం దేవర్షే విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్-ம்ருணுஷ்வ பரமம்கர்மத்விவிதமதிஹோச்யதே। ஏகம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்துக்ருதம் கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। நிஷ்காமஞ்ஜ்ஞாநபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதநமுச்யதே। நிவர்த்தகாக்யம்தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அவைகளேதென்! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாதிஸந்தையோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாதிஸந்திரஹிதனுப்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமகர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாசக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விகமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மகாண்டத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மகாண்டத்தாலே க்ஷாத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே ஸித்தமுமாய் பரமபுருஷார்த்தஸாதநமுமாய், (உ) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-யேசவேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநா:। தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(ஞ)நிஷ்டரானவரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(ஞ)

(க) (உ) பார-ஆர-அஅ

நிஷ்டாநுரோதேநாஸ்ரயணஸாதநதர்மமென்று சொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஸப்தம் பலஸாதநதர்ம்வாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்யதயா தர்மஸப்தோக்தமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேந விஹிக்கையாலே பரமதர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயா ஸாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்யமான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத்தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம் த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது. அங்கியான தர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (க) “కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:” என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (உ) “సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே” (௩) “కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்ததே” என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (௪) “నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా-நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஸம் பவித்ரமிஹ வித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா” (௫) “జ్ఞానాదేవ చ కైవల్యం ప్రాప్యతే యేన ముచ్యతే-ஜ்ஞாநாதேவ ச கைவல்யம் ப்ராப்யதே யேந முச்யதே” என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(భా)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (௬) “ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం-உபாப்யாமேவ பக்ஷா

(க) கீ-௩ ௨௦ (உ) கீ-௪-௩௩ (௩)
(௪) கீ-௪-௩௮ (௫) (௬) நாரஸிம்ஹபு

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும். (க) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః-பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:" (உ) "స్వధర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்த்யேககோசர:" என்று கர்மஜ்ஞாநாதிஸாத்யமாய் மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(ங) "జన్మకర్మచమేదివ్యమేవంయోవేత్తితత్త్వతః । త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతి మామేతిసోఽర్జున-ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோவேத்திதத்வத: । த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்று என்னுடைய திவ்யமான அவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போனால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (ச) "நிலவரம்பிலபலபிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(ரு) "యోమామేవమసమ్మూఢోజానాతిపురుషోత్తమమ్ ససర్వవిద్భజతిమాం సర్వభావేనభారత- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம் । ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்; இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில் வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (சா) "ఉత్తమఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః యోలోకత్రయమావిశ్యబిభర్త్యవ్యయఈశ్వరః - உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: । யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யயஈஶ்வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(தா)ரகனாகவும் நியாமகனாகவும் நிற்கையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனாகையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னைபடைந்தவனென்றும், (எ) "ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக । ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான விந்தஶாஸ்த்ரம் இதுகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபாபனாகையாலே உனக்குஎன்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

(க) கீ-கக-டுச (உ) கீதார்த்தஸங்க்ர (ங) கீ-ச-கூ
(ச) தி-வாய்-க-ங-உ (ரு) கீ-கரு-கக (சா) கீ-கரு-கஎ (எ) கீ-கரு-உ0

புருஷோத்தமத்வத்தை யுக்திபண்ணினவன் அபிமதங்களெல்லாவற்றுக்குங் ளை க்ருதக்ருத்யனுமென்கிற, (க) "ஆனைப்பாரிவனன்னேயில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்யையும்,

(உ) "కో యం సర్వకామదుక్ - தேயோயம்ஸர்மகாமதுக்" (ங) "ఖ ధారాఖ్యఖ్యాత పుణ్యాపాపహారిణీ - மதுராநாமநகரீபுண்யாபாபஹரீஶுபா" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அபீஷ்டஸித்திக்ருத்தீஷ்டப்ர ஸித்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ர வாஸமும்,

(ச) "స్తువన్నామసహస్రేణనిత్యంభక్తిసమన్వితః। సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతి బ్రహ్మసనాతనమ్ - ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேணநித்யம்பக்திஸமந்வித:ஸர் வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்த னாய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண் ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஶுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (ரு) "பாடீரவன்நாமம்வீடேபெற லாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும்.

(சு) "கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால்கடுவினைகளையலாம்" என்றும, *மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும (எ) "பூவிற்புகையும விளக்கும்சாந்தமும நீருங்கொண்டு" (அ) "பூசனைசெய்கின்றார்கள புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (கூ) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்களதூவி யெண்ணுமினெந் தை நாமம்பிறப்பறுக்கும்" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லப் பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முத லான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும அதயநத(பி)நநமாய் ஆகமபேதத்தோபாதி அஸ ங்க்யாதமான வுபாயவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத் தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம, அதில கர்மம் அக்நிஹோத்ரதர்ஶ பூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம தீர்க்கஸத்ராதிரூபேணபஹுவிதம. ஜ்ஞா நமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித்

(க) பெரிய-தி-க-க-ங (உ) காருடபுரா (ங)
(ச) ஸஹஸ்ரநாமம (ரு) தி-வாய-கo-ரு-ரு (சு) தி-வாய-கo-உ-அ
(எ) தி வாய் ரு-உ-க (அ) தி-வாய-கo-உ-ச (கூ) தி-வாய-கo-உ-ரு

யதாஹாவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; புக்தியும் (க) "ஸர்வே ...தம் ...கல்பிதத்தைக்" (உ) "மந்நா ...மகமாப ... இத்யாதிகளிற சொல்லுகிற அர்ச்சநங்களைப்ராணமா திகளாலேயுண்டாம் இப்படிவருகிற வ்யக்த்யாநந்தபத்தைச சொல்லுகிறது ... மென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷ... த்யாபரதாநமாகச சொல்லுகிற கர்மங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தை யும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லி... ற்று, (ங) "நெறியெலலாமெடுத்துரைத்த" எனனக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்ரிதியாந்தம்-இநதநாமங்கள் மேற் சொலலுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது; ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வ்யதிரிக்த ஸகலஸாதபதர்மங்களும் த்யாஜ்யமெனறதாயிற்று.

இததர்மவிசேஷணமான ஸர்வபதம த்ரைவர்ணிகஸாதார ணமாய் பரஹ்மசாயாத்யாசரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய,(ச) "ஸந்த்யாஹீநோ ... ஸர்வகர்மஸு" "... - தேத்வகம் புஞ்சதே பாபா:" எனறு-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர் கள்பாபிஷ்டர்களென்றும, அநநுஷ்டாநத்தில ஸாவகாமாநர்ஹராக வும, அநுஷ்டாநததில அர்ஹராகவும சொல்லுகையாலே இநதக் கர்மநுஷ்டாநத்துகத யோக்யதாபாதகஙகளான (ரு) "ஓதியுரு வெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" எனகிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ் ஞாதிகளைச சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாத(க)கமாகில் இக்கர்மங் கள், இவறறையொழிய வுதயமிலலாத ப்ரதாநகர்மஙகளுககு த்யாக விஷயதவம சொன்னபோதே (சா) "... ப்ர யோஜநம்-ஸாத்யாபாவேமஹாபாஹோஸாதநை:கிம்ப்ரயோஜநம்" எ ன்று ஸாத்யமிலலாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜந முண்டென்கிற நயாயத்தாலே இதுக்குமத்யாகவிஷயத்வம் சொல் லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வபதத்தாலே பிரியசசொல்லவேண் டுகிறதென்னெனனில;

(க) ஸ்ரீ-க-கச (உ) ஸ்ரீ க-நச (உ) திருவாய்-...
(ச) தக்ஷஸாரு (ரு) க-திருவ-நந' (சா) ஸ்ரீ-பு-...

ஸாதநமான தர்மத்துக்கு ஸ்வரூபேண த்யாகம் அபேக்ஷை
க்ஷையில்லையாகிலும், "ஸ்ரேயஸ்ஸாதகம்தர்ம:" என்கிற ந்யா
யத்தாலே மோக்ஷஸாதநகர்மமே இக்கர்மயோகத்துக்கு அர்த்த
மென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அதற்குக்கு த்யாகவிஷயத்
வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுமையாலும், த்யாகவிஷயத்வ
மில்லாதபோது "மோக்ஷஸ்பர்சஸ்து-அநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" என்று
ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "சரணம்வ்ரஜ" என்கிற
ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்துக்குமநர்ஹமாய், அதுக்கும் இதரயோக்ய
தாபாதகதாமங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று வருகிற ப்ரஸங்கத்தையைப் பரி
ஹரிக்கைக்காக ஸர்வசப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க) "வைத்தேன்மதியால்" (உ) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (ங) "யானுமென்னெஞ்சமிசைந்தொழிந்தோம" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (ச) "என்னிசைவினை" (ரு) "இசைவித்தென்னை" (௬) "அவனதின்னருளே" என்று ஈஶ்வராதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அங்ஙனிக்கே, ஸர்வகாமங்களுக்கும யோக்யதை யபேக்ஷிதமா
கில் இந்த ஸந்தபாவத்தந்துக்கும யோக்யமாக ஒருஸத்பாவநத
மபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாரணமையாலே அவை இதுக்
கபேக்ஷிதங்கள;

(௭) "దురాచారోపిసర్వాశీకృతఘ్నో నాస్తికఃపురా। సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది। నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుంప్రభావాత్పరమాత్మనః-துராசாரோபி ஸர்வாஸீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா। ஸமாஸ்ரயேதாதிதேவம்ஸ்ரத்தயாஶரணம்யதி। நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் பிறர்பண்ணினவுப
காரத்தை யில்லைசெய்து திரியுமவனாய், தர்மாதர்மங்களும பரலோ
கமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரியுமவனாய் இவ்வஸம்ர்யா
ஓதயிலே புழகவடிபட்டுப்போந்தவனாகிலுமவனும ஸர்வகாரண
பூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாகவாஶ்ரயித்தா

(க) திருவாய-அ-எ (உ) திருவாய-அ-அ-க (ங) பெரியதிருவ-உ௬
(ச) திருவாய-க-எ-ச (ரு) திருவாய-ரு-அ-க (௬) ஸாத்வதஸ ௨-கக

ருகில் அந்தஜங்களை ஸாண்யனான பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காக [illegible]ர்த்தோஷனாகவே புத்திபண்ணினகையாலே இந்த [illegible]க்கு இவையநபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே.

அங்ஙனன்றிக்கே (க) "[illegible] - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் க்ருதாஞ்ஜலிர் பாகாஸ்தீர்யாகவ:। அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிசிஸ்யே மஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களுடனே புல்படுத்துக்கையுமஞ்ஜலியுமாய்க்கிடந்து சரணாகதி பண்ணினவர்க்கு இந்த யோக்யதையும், (உ) "[illegible]-சாபமாநய" என்கிற ஸாதநத்திலே நினைவுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(ங) "[illegible]-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையை முன்னிட்டு சரணம்புக்க ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னபிமதஸித்தியுமிறந்து (ச) "[illegible]-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா சரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேசிக்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகக் காண்டோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதை தேடவும் வேண்டா; அயோக்யதை போகடவும் வேண்டா; உண்டான யோக்யதை பரதந்த்ரமென்றும், அயோக்யதை பற்றாசென்றுமிருக்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேலே போக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அவை த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும் பக்ந([illegible])மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இங்கு சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (ரு) "[illegible] - ஸாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரியநியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகத்திலுமுபரதனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தரணேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யாநம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோகஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

(க) ரா-யு-உக (உ) ரா-யு-உக-உஉ (ங) ரா-யு-கஎ-க௦

(ச) ரா-யு-உ௦ (ரு) ப்ருஹ-ங-ச உங

ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்கபேக்ஷிதமானகையாலே இந்த ஸர்வபரப்தத்திலே உபாத்தமாளுலோவென்னில்; அவை உபாயோபகாரமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க் கொண்டு ஸம்பாவித்தங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யத்தோபாதேயமாமதொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆத்மகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஸேஷஸேஷித்வ ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஸமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸர்வபரப்தத்திலே, (க) "లోకసంగ్రహమేవాపిసంపశ్యన్కర్తుమర్హసి" —லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஸ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்றுலோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹனாகாநின்றாயென்ற பூர்வோக்தகர்மங்களும, புத்ரனைப்பெற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயாஉபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகாரயமான வுபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேம் நஷ்டகஷாயனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யஸித்யநந்தரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில, ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (உ) "యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః" யத்யதாசரதிஸ்ரேஷ்டஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஸிக்கும்; அவனுக்கு நாஸகரமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஸிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலேஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

(க) கீ-௩-௨௦ (உ) கீ-௩ ௨௧

கிறவலாபமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமருந்தம்" என்கிறபடியே அத்யந்தஸௌஹார்தமாகையாலே பாபஸ்பர்ஸமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்தைப்பற்றுகையாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆநுஸம்ஸ்யப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானித்தனை; புத்ரார்த்தமான பும்ஸவநாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாயநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்திபாவமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்தியாவுமின்றிக்கே ஆநுஸம்ஸ்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிமோசனமான ஸர்வஸமர்ப்பணத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஸ்வரைகநிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஸமர்ப்பணம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மங்களைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஸமர்ப்பணத்திலே உக்தமாகையாலும், தர்மஸமர்ப்பணவிசேஷணமான ஸர்வஸமர்ப்பணம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஸமர்ப்பணம் ஸாகல்யவாசியாயித்தனை யென்பர்கள்; தர்மஸமர்ப்பணம் ஸ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஸமர்ப்பணகதமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஸமர்ப்பணவிசேஷண ஸர்வஸமர்ப்பணத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவசேஷத்யாகமும பலிக்கையாலும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஸமர்ப்பணம் யோக்யதாபாதக தர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்தகர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (ச) "[illegible] விஹிதத்வாச்சாஸ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஸ்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாத(ட)கமாயிறே வசார

(ச) ப்ரஹ்மஸூ-௩-௪-௩௨

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ராஸ்தாதமாகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா;ஸ்வர்க்கபுருஷார்த்தஸாதநதயா் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நிதயாதிகள த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக விஹித்தமாஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷிதனுக்கும விஹிதாபராமும தயாஜ்யமென்கையுமாம;

(க) "శ్రీభాగవత:-தஸ்யைவமவிதுஷ:" என்கிற வசனாகத்தாலே பராணவரணத்வததயும ஒருபாகமாக நிருபிததானிறே வேதபுருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபகைங்கர்யமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநஸாதநத்திக்காக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்தாலேயும த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலசக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ)"ఇదం శరణ [illegible] మిదమేవ విజానతామ్ । ఇదం తితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతామ్ - இதம்ஶரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம்। இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" (௩)"అజ్ఞ సర్వజ్ఞ భక్తానాం ప్రపత్తావధికారితా-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" (௪)"అవిద్యాతః அவித்யாத:" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம பகவதேகரக்ஷ்யமாகவறுஸந்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாநசக்திகளும, உபேயஸ்வரூப மநந்யஸாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளமபாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அதவா அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகாரமென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநமபண்ணிநருயிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரஞ்சொல்லுகிறது. இதுதான, "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபயமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) கை-௩௭- (உ) மநு-௯-அ௪ (௩) (௪)

ஸ்வபாந்தமான த்யாகஸப்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்விப்ராசிஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறாப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் அர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அது சொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஸரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமான த்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க) "ప్రక్షాళ్య వా వాచామేత్స్నాత్వా విధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యం భానవే దద్యాద్ధ్యాత్వా దేవం జపే న్మనుమ్-ப்ரக்ஷால்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்தித்வார்க்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம்பண்ணி வித்யுக்தமானப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விசிஷ்டமாக விதிக்கிறாப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விசிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ரு)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்தகர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராந்வயத்திலும் ப்ராயஸ்சித்தியமென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతే ऽనయా । అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - உபாயாபாயஸமயோகே நிஷ்டயாஹீயதே

(க) (அ) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ

யா । அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் । உபாயா நாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமான கர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த ஸித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(4)ங்கம் வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவான்; உபாயாந்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாக வேண்டுமவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "నహింస్యాత్ -நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்கு ஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மென்கிற ப்ரதிபத்தியே ப்ரதாநமானபடியாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமான த்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி வருகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஶப்தம் கர்மகதமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "శ్రేయస్సాధనం ధర్మః- ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்ம:" என்று தர்மஶப்தத்துக்கு உபயம ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஶப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(ஞ்சி)க்கையாலும், "నివర్తకాఖ్యం దేవర్షే విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్ -நிவர்த்தகாக்யம் தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம் மோக்ஷஸாதநம்" என்று நிவர்த்தகதர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், (உ) "అహమస్మ్యపరాధానామాలయోఽకించ నోఽగతిః త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః- அஹமஸ்ம்யபராதாநா

(க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம-[illegible]

மாலயோகிஞ்சநோகதி: | த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதி:" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனாகாநின்றேன்; அநுமர்த்தம ஸேஷத்வாதிகளால நிரூபிதமாகையன்றிக்கே அபராதத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனாகையாலே அகிஞ்சநன்; தவதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்த்வத்தையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையும் அநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஸராணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதிக்கையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரகாரமன்றிக்கே விஸிஷ்டவேஷப்ரகாரமாகையாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பக்ந(ஹ்ந)மாகையாலும் புத்தித்யாக பக்ஷம அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஸபதத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்கா த்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமையாலும், தர்மஸப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாக பக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி வித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

ஸித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகை-யாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிருத்தங்களாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும, இவை த்யாஜ்யமாகக்கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாய் பகவதேகஸேஷபூதனாயிருக்கையாலே ததிதரஸ்வயேதரவ்யாபாராப்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஏகரூபனாய் பரமசேதநனாய் அமோகஸங்கல்பனாகையாலே ஸஹகாரிநி

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரத்தாஸ்ஸ்ரத்தில் ரக்ஷகனுமவிஸ்வரன் ரக்ஷணார்ந்திருக்கதனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிர காலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக் கும்; ஸாயஸாரிக ஸகலதுரிதவிதாநபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க் கத்தாலே அகாலகாலயமான தேஸந்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபக வதநுபவஜநித நிரதிஸயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "అహమన్నమ్‌-அபரிமிததாபவதி" என் கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண் ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாதுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமா யிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஸமலலாமையாலே ப்ராப்யவிஸ்த்ருஸ மாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க)"శ్రీ భవహనూమతః-ஶ்ரீமோதாபவஹநாமத:" என் று ரெருபனை நிரசக்கவல்லஸக்தி யுண்டாயிருக்கசெய்தேயும, லங் காபவநதகிலே இருத்தை(டு)யான பிராட்டி, (உ)"తత్తస్య సదృశం భవేత్ தத்தஸ்யஸத்ருஸமபவேத" என்றிருந்தாப்போலேயும, (ங)"రక్షమాం శరణాగతామ్-ரக்ஷமாய்ஸரணாகதாம" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ர்)ரயாய்கொண்டுதன்கையைவிட்டி ருந்தாப்போலேயுமிருக்கிறதே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச)"కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிப:" என்று கர ணங்களோடு கரணிபோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஸனுனவனிட்ட வழ க்காகையாலும, தசேகரக்ஷ்யத்வேந வித்தஸ்வரூபனாகையாலும ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியு மில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தவேஷமா கையாலே பரேசசாதிநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம ரக்ஷகமாமதெரி ழிய பரப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமா ட்டாதபடியாயிற்றே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "అశరణ్య-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருங-உக (உ) ரா-ஸு-ஙங-ஙம (ங) பார-ஸபா-கஙு-சஅ
(ச) ப்ரவேதா-க க

என்று ரக்ஷகத்வேநக்ருஹீதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனுகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (க)"ஈசாநோ வஸ்யசீலஸ்ச சேஷித்வ-உபாயோபேயத்வேநஹிதவத்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் பராபத்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில ஸாதநாந்தரங்கள்புகுர வழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (உ)"நோற்ற நோன்பிலேன்" என்றும். (ங)"நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" (ச) "மற்றோர்பற்றிலேனென்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தராநந்வயத்தை யருளிச்செய்தது. (ரு) "ஸ்ஜாதீசரணம்பரம் நஜாநேஸரணம்பரம" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம, தர்மாநுஷ்டாநத்துக்குகாரணமான ஸரீரஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமகயே மரணமுண்டானால் வரும் ஸரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தாம்பயம நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள ஸ்வரூபநாஸகங்களானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(சா) "அத பாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வ பாவேந பாரத! விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ-அதபாதகபீதஸ்த்வம ஸாவபாவேநபாரத। விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நீஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனுவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஸிக்கையாலும், ப்ராயஸ்சித்தவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (எ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறம்பாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஸ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போக ப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று பேரிடுகிறது இவ்வளவுபாகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

(க) ர-ஸ்த- (உ) தி-வாய-டு-எ (ங) தி-மொ-க-கூ-ச (ச) தி-மொ-க-கூ-க (ரு) ஸ்ரீதநதே-க (சா) விஷ்ணுதர்ம கூசூ-எக (எ) பெரியதிருவ-கூ

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது வித்தஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தாமந்தான், அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டானரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவும்சொல்லுகிற உபயவிததர்மத்துக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது. இதைத்யாஜ்யதயா அபாதானம்பண்ணுகிறதால், நிஷித்தபரிஹாரரூபமாகிறது நிஷித்தாநுஷ்டானமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டானம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்குமதொழிய ப்ரவ்ருத்தியைஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டானபலமான பாபம் ஈஶ்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அதினை யதிஶயிப்பித்து ஸ்வரூபஸித்தியாயிருக்கிற விஶ்வாதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இங்ஙனன்றுகில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகப்ரதஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே யொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தாமஶப்தார்த்தமின்றிகளே யொழிகாதோவென்னில்; தர்மமாவது- அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ர விஹிதமானதாகையாலே, "இதம் குரு, இதம் மா கார்ஷீ:-இதம் குரு, இதம் மா கார்ஷீ:" என்று விதிநிஷேதாத்மகமான உபயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

ஆனால் ஏன்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்:-(௧)"ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (௨) "ந கலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்-நகலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்" இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேநசொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மஶப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்ம வாசகமான வித்தர்மஶப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டானம் வருமென்னும் ப்ரஸங்கமில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

(௧) (௨)

களைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்யாகத்தில் ஸாதநவித்தியில்
ஸாமர்த்யமொழிய வருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தத்ஸாதநா
பேக்ஷையில்லாதவனுக்கு த்யாஜ்யமாகக் குறையில்லை. நிஷித்தபரி
ஹாரத்திலே மர்மமிக்கிறவனாகைத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அத
ஏவப்ரபத்திப்ரதிகாரஹாரநிவர்த்தகமாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சி
த்தம் த்யாஜ்யமானபோதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கட
வது.

(க) "త్రివిధాం పశ్య దేవేశ కర్మణో గహనాం గతిమ్ । నిషేధవిధిశాస్త్రేభ్యస్త్రాం
విధాంశ్చ నిబోధ మే । అనర్థసాధనం కిఞ్చిత్ కిఞ్చిచ్చాప్యర్థసాధనమ్ । అనర్థపరిహారాయ
కిఞ్చిత్కర్మ విధీయతే। త్రైరాశ్యం కర్మణామేవం విజ్ఞేయం శాస్త్రచక్షుషా। అపాయో
పాయసంజ్ఞౌ తు పూర్వౌ రాశీ పరిత్యజేత్ । తృతీయో ద్వివిధో రాశిరనర్థపరిహారకః । ప్రా
యశ్చిత్తాత్మకం కిఞ్చిదుత్పన్నానర్థనాశకః । తదంశం నైవ కుర్వీత మనీషీ పూర్వరాశివత్-
த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶகர்மணோ கஹநாம்கதிம் | நிஷேதவிதிஶாஸ்த்
ரேப்யஸ்த்ராம்விதாஞ்சநிபோதமே | அநர்த்தஸாதநம்கிஞ்சித் கிஞ்சிச்
சாப்யர்த்தஸாதநம் | அநர்த்தபரிஹாராய கிஞ்சித்கர்மவிதீயதே |
த்ரைராஶ்யம்கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம்ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா | அபா
யோபாயஸம்ஜ்ஞௌ து பூர்வௌராஶீ பரித்யஜேத் | த்ருதீயோ த்வி
விதோராஶிரநர்த்தபரிஹாரக: | ப்ராயஶ்சித்தாத்மகம்கிஞ்சிதுத்பந்நா
நர்த்தநாஶக: | ததம்ஶம்நைவகுர்வீத மநீஷீ பூர்வராஶிவத்" என்று நி
ஷேதவிதிஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடைய ப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிரு
க்கும்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யென்பக்கலிலே யறியென்று தொட
ங்கி அநர்த்தரூபபாபாதிகளுக்குஸாதநமாயிருக்குமவை சில; போக(மோக்ஷ)
ரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்குமவை சில; அநர்த்தபரிஹாரஸா
தநமாயிருக்குமவை சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ர
சக்ஷுஸ்ஸாலே யறியப்படும்; அதில் அநர்த்தஸாதநமான அப்ராதகர்மம்
ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு ஸித்தஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்
கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரதர்ம
த்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமான ப்ராயஶ்சித்தகர்மம் ஸித்ததர்ம
ஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகவும் வேண்டாதபடியிருக்
தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹார
மான தர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான தர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

விஷயில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம் ஸஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிமோசனமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஸ்வரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதமான விதிநிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதிவிஷயபூதனான இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு அவஶமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேநவுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடைய வாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தையநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற] புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறாட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறாட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரியென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(த்ய)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸநையாலே த்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸநையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்துக்கு ப(ங)ங்கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

பஸம்யோகத்திலும் ப்ராயச்சித்தியாமென்று இதுமேசொல்லுகையா லும், வாஸநையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் ஸித்தஸாதநத்தி லந்வய மின்றிக்கே யொழிகையாலும்,ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(பத்த)த்தை யுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறதுராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல் குடஞ்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனனவீஸ்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநா ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (௧)"ஸக்ருதீச்வரஸம்ப்ரு-ஜநாகேஸஹரணம்பரம்"என்றிருக்கையே பூர்ண திகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிஶிஷ்டனுகையாலேத்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந் தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே,த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தந மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரி யையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரண த்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அஶக்தனானவன் (௨)"సోऽహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే ஸோஹம்தேதேவதேவேஸநார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச। ஸாமர்த் த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:ப்ரஸீதமே" என்று தேவதேவே ஶனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்ஶக்தனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(௧) ஸ்ரீதர்வே-௧ (௨) வி-பு-இ-எ-எ௦

[illegible]ளும் ; [illegible] ; [illegible]
[illegible]ஸ்வேனென்றும். அதிலே [illegible] (க) “[illegible]
[illegible]ஸர்வதர்மாந் ஸம்த்யஜ்ய” என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்
றுவறிவு பிறந்தவர்களிலும். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற
ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் (௨) “நோற்றநோன்பிலேன்” (௩) “மநுநெறியொ
ன்றறியேன்” என்கிறபடியே அவை யெனக்கில்லையென்றறிவிப்பார்
கள் ; ஆகையாலே ஸித்தோபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ல்யப்பில்சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம்ஸித்திக்கும் படி யென்னென்னில், ஸர்வோபாயஶக்தரா யிருப்பாரில்லாமை யாலே யதாயோக்யம்விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக்குறை யில்லை. இவற்றில் இலவை யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசி களுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்யாதிகாரிகள். ஏவம் ரூபமான ருசிவாஸநைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமா ன “த்யஜ்ய” என்கிற ஶப்தத்துக்கு விஶேஷணமான பரிஶப்தத் தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஶப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டா நயோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்யம் நிரவஶேஷவாசகமாகிறபோபாதி த்யாகஶப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் நிர வஶேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜதிலவிதிக்கிற பரைகரக்ஷ்யத்வப்ரதி பத்தியில் ஸ்வாதந்த்ர்ய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதம் உபாயஸ்வ ரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறபோபாதி த்யஜ்யவென்று விதிக் கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகரக்ஷ்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது நித்யஸித்தரக்ஷ்யத்வாந்வய ப்ர திபத்தியினுடைய வநுஸந்தாநமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்ய விரோதியல்லாத போபாதி அங்கமானத்யாகமும் நித்யஸித்தஸாத நாந்தராநந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகா து. ப்ரக்ருத்பர்த்தாந்விதமான உகாரம் ஸ்வரூபத்திலநந்யார்ஹதை

(க) ப்ராணகதிசதயம   (௨) தி-வாய்-ரு ஏ-   (௩) தி-மொழி-[illegible]

[illegible] அநந்யார்ஹதையைக் காட்டின.

ஸ்வரூபத்தில் (௧) “மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்” என்றும், (௨) “மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்” என்றும் அந்யசேஷத்வம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (௩) “களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்” (௪) “உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்சமும் ஸ்வயத்நஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிசப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியமென்று கீழே சொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச் சொல்லுகிற ப்ராயஸ்சித்தமாவது-(௫) “అపిచేత్పాతకంకిఞ్చిద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః । యోగమేవనిషేవేతనాన్యంయత్నంసమాచరేత్ - அபிசேத்பாதகம் கிஞ்சித்யோகீ குர்யாத்ப்ரமாதத: । யோகமேவ நிஷேவேத நாந்யம் யத்நம் ஸமாசரேத்” என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலேயே தேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொரு யத்நமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸம்பவத்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஸ்சித்தமாமாபோலே, “అపాయసమ్ప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్రయత్పునశ్శరణం వ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஸ்சித்தம் ஸமாசரேத் । ப்ராயஸ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புந: ஸரணம் வ்ரஜேத் । உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவ ஹி” என்று புந:ப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(௬) “కృతే పాపే నుతాపో వై యస్యపుంసః ప్రజాయతే । ప్రాయశ్చిత్తం తు తస్యైకం హరిసంస్మరణం పరమ్ - க்ருதே பாபே நுதாபோ வை யஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாயதே ।

---

(௧) நா-தி-௧-௫ (௨) பெரி-தி-௩-௪-௫ (௩) தி-வாய்-௫-௮-௮
(௪) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௫) லக்ஷ்மீ-தந்-ஊ (௬) வி-பு-௨-௬-௩௯

[illegible]ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம்" என்று ப்ரமா[illegible]
[illegible]ணினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபமிறக்கிற
து; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஸம்ஸ்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வ
ரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும்,
(௧) "க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்-க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம" என்று பகவத்
ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான
ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புந:ப்ரபதநமாவிறது - புந:ப்ரயோகமின்றிக்கே
பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வா
காரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனகபாலே (௨) "ஸக்ருதேவ
ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருத:-ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருத:" (௩) "ஸக்ருதேவ
ப்ரபந்நாய-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்
ருத்ப்ரபத்தியோடு விரோதியாது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்யாகம் மேற்
சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்;
அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்
டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றாதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய்
விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம்
மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூமியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருத
மானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்சிறுமுறிப்படிச் செல்லுதல்
செய்யும்படியிறே யென்னிலையென்று ஜீயரருளிச்செய்தது. ஆக
த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகை
யாலே த்யாகவிதிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்ய
ப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீ
காரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நநு, இந்தத்தர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்
லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்த
ரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமை
யாலே "மாஶுச:" என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்கு
மேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(௧) வி-பு-௨ (௨) லக்ஷ்மீ-௧௭-௭௫ (௩) ரா-யு-௧௮-௩௩

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஒருபாயமில்லாமையாலே ஶோகித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஶாத்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகைபாலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு பஹுதரஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தைக் ஸஹியாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்யபலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஶோகிக்கிறவனைக்குறித்து ஸ்வதஃப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து உக்தஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடச்சொல்லிவிதிக்கில் ஶாஸ்த்ரவையர்த்ய்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தை விதித்தால லகூபாயமுண்டாயிருக்க குரூபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்திவாரில்லாமையாலே லகூபாயமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குரூபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யத்தாலும், குரூபாயஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம் விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்தையநுவதித்து ஶரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஶநத்தாலே ஶோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வகமாக வநுரூபோபாயத்தை விதித்து ஶோகியாதே கொள்ளென்கையாலே ஶோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்கு அதுராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யஸித்தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"து:கமித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஶபயாத் த்யஜேத் । ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாகபலம் லபேத்"-துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-கஅ-அ

யக்லேஶபயாத்த்யஜேத் ஸக்ருத்வா ராஜஸம்த்யாகம் நைவத்யாகபலம்
லபேத்” என்று இதிலே சொல்லி துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமாக வரு
கிறத்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமா
ன த்யாகத்தில் ஶக்யமான அநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஶப்தத்துக்கு வை
யர்த்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷ
கவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாயொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்
டாமையாலும், ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்
தகமாகையாலும், ஸுகரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான
ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் துஷ்கரமு
மாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்
களைவிடச் சொன்னவித்தால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்ன
வொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஶ்யேந
சித்யாதிகள் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்த
ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போ
லே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு
ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்
கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்க
ளாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதி
க்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்
தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஶ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களி
லே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன்
ர்த்தபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்காணநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ரு
ஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக
ஸுகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸா
தநங்கள் ஆயாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்
திலும் விஶ்வாஸதௌர்லப்யத்தில நமையுமாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகை
யாலும், லகூபாயஸம்பத்தியிலே குரூபாயத்திலிழிவாரில்லையென்கிறது
அஸங்கதமல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹி
யாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்
தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே ததங்கமான த்யாகம் விதேய
மென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தை யும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகை யாய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணியை யண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேபிறே இந்தவிதித்வயமு மென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசேதநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஒருவனாய் பரமசேதநனாயிருக்கையாலேமணிபர்வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாரத்யேஸ்திதனான வென்னையென்றபடி. இத்தால் நீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தையைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(ட)விஶேஷிதனானவன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(பி)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அநுப்ரவேஶித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"ధృతినియమవశఙ్ఘీతౌ శాస్త్ర దానప్రభృతిభిరచికిత్స్యే ప్రాణినః ప్రేక్ష్యభూయః।సురమనుజతిరశ్చాంలీలయాతుల్య ధర్మా త్వమవతరసిదేవో జోపిసన్న వ్యయాత్మా - ச்ருதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணேஶாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிந:ப்ரேக்ஷ்யபூய:ஸுரமநுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸிதேவோஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(ப)ரித்துநியமித்துரக்ஷணவகாசமானரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோந்த விவிதாகாரவிஶேஷங்களாலே ரக்ஷணவகாஶம்பண்ணிக் கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ராணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாநதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்பது ; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(க) ர.ஸ்த.உ.௬அ

றிக்கை நித்யனுயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக் குத் திரிகிற தனவ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

"மாம்" என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறானென்று நம் பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (க) "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇-வைகுண்டேதுபரேலோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரும் முனிவரு மான வபர்வஸமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடுமெழுந்தருளியி ருந்து நிரந்தரபூர்ணாநுபவம் நடக்கச்செய்தேயும் லீலாவிபூதியி லுள்ளாருடைய விழவேதிரவுள்ளத்திற்பட்டு (உ) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇-ஸஹகாமிநமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலா மோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற் றும்படியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஶப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையா லே உன்னுடம்பில புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னை யநுபவிக்கப்பெருமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்" என் று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறானென்று எம்பார் அருளிச செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறை யிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (ங) "𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அஹமந்நம்" என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களை யும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களை யும வ்யாவர்த்திக்கு, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (ச) "பார்த்தன்செல்வத்தேரே றுசாரதி" என்றும், (ரு) "கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர் முன்னின்றான்" என்றும, (சா) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்

(க) வாயுபுராணம் (உ) மஹோபநிஷத் (ங) தை-ப்ருகு
(ச) தி-மொ-உ-க0.அ (ரு) தி-மொ-உ-ங-க (சா) தி-மொ-கக-ரு-அ

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

"மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணீயனுடையோபாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே" என்று ஆம்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்காப்பான்னுறும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-ஈவிபட்ட-தரையில் புல்லையும் காற்கடைகொள்ளும் தேநுவானது- தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன் முலைப்பாலாலே அத்தை த(ஃ)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது- ஆஶ்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது-(உ) "ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸாதர:-அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ந) "அவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரியான சேதநனோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்னெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணனை" என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு மிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாயிற்கை.

(ரு)"ஸகோவிந்தமுவாச-நயோத்ஸ்யாமி" என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனானவர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேஶம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) சாந்தோ-ந-கச-உ (ந) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய-எ-எ-கக (ரு) கீ-உ-கூ

[illegible] அர்ஜுநனுக்கு இழ்செய்யும் [illegible]
[illegible] அப்ராக்ருதனாய் நிற்கிற நிலையிலே தன் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வ நிர்வாஹகத்வாதிகளை யுபதேசியா நின்றுகொண்டு (௧) "தேவர்தலை மன்னர்தாமே" என்றும் (௨) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற ஸௌஸ்வரூப்யத்தைக் காட்டுகையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிஸ்பீதஜ்ஞாநரான ஸூரிகளுக்கு மெட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (௩) "హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి-ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவ ஹேஸகேதி" (௪) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதஸ்தாபயமேசயுத" என்று வாராயதோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்க்காய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்க்காய்" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஸக்கையனாய்க்கொண்டு * பாங்காக முன்னைவரோடன் பளவிநிற்கையாலே ஸௌசீல்யம்காணலாம்.

(௫) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருசே திஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (௬) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్-நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம" (௭) "యస్యావతారరూపాణి సమర్చన్తి దివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணிஸமர்சந்திதிவௌகஸ:" (௮) "అపశ్యన్తః పరం రూపమ్-அபஶ்யந்த:பரம்ரூபம்" என்றும், (௯) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும்காண்கிலான்" (௧௦) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" (௧௧) "நீறுடிதான்காணமாட்டாத" என்றுமித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (௧௨) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

---

(௧) ௪-திருவ-௧௬ (௨) ௩-மொ-௬ ௫ ௬ (௩) கீ-௧௧-௪௧
(௪) கீ-௧-௨௧ (௫) தை-நா- (௬) ரு-வேத-
(௭) வி-பு (௮) (௯) ௧-திருவ-௫௬
(௧௦) ௪-திருவ-௭௯ (௧௧) ௪-திருவ-௨௭ (௧௨) கீ-௧௧-௮

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] விஶ்வரூபதர்ஶநத்தாலே வந்த [illegible]
னவன்றனக்கே, (க) "కిరీటినం గదినం చక్రహస్తమిచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం [illegible]
థైవ। తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన సహస్రబాహో భవ విశ్వమూర్తే-கிரீடிநங்கதி [illegible]
ஹஸ்தமிச்சாமித்வாத்ரஷ்டுமஹம்ததைவ| தேநைவரூபேண சதுர்
புஜேநஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஶ்வமூர்த்தே" என்று பரிசரிதபூர்
மான ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்
தவளவிலே, (உ) "వ్యపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్వం తదేవ మే రూపమిదం ప్రపశ్య-
வ்யபேதபீ:ப்ரீதமநா: புநஸ்த்வம்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஶ்ய" என்
று ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (ங) "తద్విష్ణోః పరమం పదం
సదా పశ్యన్తి సూరయః-தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதமஸதாபஶ்யந்திஸூரய:"
என்று நித்யஸூரிகள்கண்டு ஸத்தைபெறும், (ச) "భర్తారం పరిషస్వ
జే-பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்று பிராட்டிமாரணைந்து ஸத்தைபெ
றும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக்கடாக்கியொ
ரன்குலைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவுமிலே யெய்யவும்பண்
ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோ
ஹகுணமே ஆஶ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (ரு) "வாரிக்கொண்டு
ன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்
னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்" என்கிற
படியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில்
நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோ
டேஎன்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (சு) 'உய்வுபாயம்மற்றின்
மைதேறி" என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்கார
மான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய உக்தி
மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவுங்கொள்
ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை யென்
றாரிறே.

(க) கீ-கக-சசு- (உ) கீ-கக-சகூ- (ங) ஸாம-உ தத ர
(ச) ரா-ஆர-டுO-நகூ- (ரு) தி-வாய்-க-சு கO- (சு) தி-வாய்-ச-ங-கக

...கட்டில் ப்ராண்யர்த்தகட்டில் இவனுக்கு விஶேஷம் நிருபா
திகத்வமும் இந்த வ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை
வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வ்யபதேஶநிர்த்தேஶத்தாலே ப்ரகாஶிதமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆஶ்ரயணோபயோகிதபாத்வயத்திலே(ஞ) ஶரணஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட விக்ரஹவத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஶேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிற கொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்மேரதபிந்தஸ்தபகிதமான கோளிழைவாண்முகமும், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தாலே சீறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்த தாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிற திருக்கண்களும், காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருண்டு குளிர்ந்த திருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பிலணைந்த வனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(ரஸ)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற நிறத்தாடையும், தாக்கின வளைவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ரயோடேகூடின வணிமிகுதாமரைக்கையிலே கோத்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே, (க) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதகம்" (௩) "திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (௪) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா நிகரில்புகழாய்" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(ஹ)வகையாக நம்மாழ்வாராலே அநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான உபய விஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிற லக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே அநுஸந்தேயம்.

(க) ரா-யு-கக௪-கரு (உ) (௩) தி-வாய-௧0-௩-௧
(௪) தி-வாய்-௬-௧0-௧0

(க) "[illegible]
[illegible]ஸ்வர:-ஸ்ரீகர்ப்ப:பரமேஶ்வர:" (உ) "திருவுடையடிகள்" (ங) "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும் (ச) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (ரு) "திருவின் மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஸ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது விதயநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஸ்ரீமானான நாராயணனையிறே அநந்ய உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஸ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதாதிகளைப் பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (சு) "சிதகுரைக்கும்" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்ரீய:பதியான நாராயணனே க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (எ) "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్ - ஏஷநாராயண:ஸ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவநிகேத:। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றுசொல்லிற்று; (அ) "రుక్మిణీకృష్ణజన్మని-ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஸ்ரீய:பதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கிடத்தே குணங்களும் புகுருமாகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(கூ) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః-க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய:" (க0) "అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్త

(க) ஸஹஸ்ரநாமம் (உ) தி-வாய்-க கூ-அ- (ங) தி-வாய்-க-சு-கூ
(ச) தி-வாய-க0-க0-எ (ரு) தி-வாய்-க-க-க- (சு) பெரி-தி-ச கூ-உ
(எ) ஹரிவம்ஶம் (அ) வி-பு-க- (கூ) பார-ஸபா-கூஅ- (க0) கீ-எ-கூ

...ம்க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரளயஸ்ததா" (க) "మత్తః పరతరం నాన్యత్కించిదస్తి ధనంజయ - மயிஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ" (உ) "మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా - மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்தினா" (ங) "మత్స్థాని సర్వభూతాని న చాహం తేష్వవస్థితః । న చ మత్స్థాని భూతాని పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- மத்ஸ்தானி ஸர்வபூதானி நசாஹம்தேஷ்வவஸ்தித: । நசமத்ஸ்தானி பூதானி பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே. ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயவ்யக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகேஷ்டப்ரதனானவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை.

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும். அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும். துர்லபத்வநிபந்தபயநிவருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநுஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே (ச) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవ - த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (ரு) "తమేవ శరణం గచ్ఛ - தமேவஶரணம்கச்ச" (சா) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (எ) "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే-

---

(க) கீ-எ-எ (உ) கீ-கூ-ச (ங) கீ- (ச) அஹிஸம-ங௩-௩அ
(ரு) கீ-கஅ-சாஉ (சா) கீ-எ-கச (எ) கீ-கரு-ச

க்ஷேமகரத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே" (க) "[illegible] மேவ ஶரணம் ப்ராப்ய" (உ) "பாதம் சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" (ங) "கழல்களவையே சரணாகக் கொண்ட" (ச) "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதிகளாலே அவதாரணஸஹிதமாக ப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உக்தம்போலே ஏகஶப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

'ஏகஶப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத்தால் எது வ்யாவர்த்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயமாகிற இவ்வஸ்துவுக்கு விஶேஷணமான ஏகஶப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்கள; உபாயோபயோகிகளாய் வருமவைபிறே-வ்யாவர்த்த்யங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழ்சொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்த்யங்களென்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும, (ரு)"மத்த꞉ பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி மத்த꞉பரதரம் நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய" என்கிற வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இதுதான் ஸித்தமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையாலே அதிலுபாயத்வமாதல,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே "யாம்ஶரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும, அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்தியிலுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்தத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஶப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமாக வொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜிதந்-க- (உ) திருவாய-ரு-எ-கo (ங) திருவாய்-ரு-அ-கக
(ச) திருவாய்-ரு-கo-கக (ரு) கீ-எ எ

தகமாமியென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரஸித்தியில் அங்கபாவமில்லையாகிலும், "ஸதந ஸ்ரயஸ்யலை ... யதநந்தரம்பெத்பவதி தத்தஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத்தாலே, (க) "... -உபாயோபேயத்வேதஹிஹதவதத்வம்நதுநுணௌ" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயாகிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்கமாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான் - ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பநஸ்வரூபத்துக்கு வாத்த(ர்)கமாயாதல; வர்த்தி(ர்)தஸ்வரூப பலபரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உதபத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ரு(த்)த்த்யபேக்ஷையிலலை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(க)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாகையாலும் நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாகையாலும, பலப்ரதாநத்திலும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"... -யத்பத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என்கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ விருப்பது, பக்த்யாதிகளைப்போலேயேன்னில ; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "... । ... -ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: । நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்நமாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும ஈஶ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ (உ) லகவத்ரிஸம்ருதி-

இவ்வுபாயும் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே, ஸ்வீ காரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பல ப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸா தநமானாலோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதானே நமுகரல்லாமையா லே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனான ஸர்வேஸ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலும் நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவ தில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபார தந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமா க்குகிறானித்தனை.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென் னென்னில; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில அபேக்ஷிதம்; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தர பரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்ய ப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் நிருபாதிக ரக்ஷகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே "[illegible]-யாசநாப்ரவ்ருத்தி:" "[illegible]-ப்ரார்த்தநாமதி:" என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவா னென்னென்னில்; மோக்ஷதசையில ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஸஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமா ன ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக் கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையா லும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஸேஷத்வத்தினுடைய வ்ருத்தித்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கை யாலும், ஸேஷவ்ருத்தியிலாதராதிசயத்தாலும் ப்ரார்த்தனைவேண் டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனானவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக் கச்செய்தேயும் அவன்ஸ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர் வாதிகனாயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநு ஸந்தானத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிசயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதந்யகார்யமான ப்ரார்த்
தனைவேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூப
மான புருஷார்த்தமாகைபாலே ஶேஷபூதனுடைய சைதந்யகார்ய
மாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிஶேஷமும் பாரதந்த்ர
ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதந்ய
கார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகைபாலே இந்தஸ்வீகாரம்
அதிகாரியை விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபா
யாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வவிஶேஷிக்வாதிகள் ஸ்வ
ரூபமானாப்போலே ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனுடைய ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ரப
த்தி ஸ்வரூபம்.

“அவ-ரக்ஷணே” “மந-ஜ்ஞானே” என்கைபாலே ரக்ஷணதர்மா
ஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானாப்போலே ஜ்ஞானா
ஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இரு
வர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ரா
ஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூப
மாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும்
அங்கபாவமுண்டு. க்ஷுத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜ
நாபேக்ஷாத்யோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாத
நம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது.
(௧) “త్వమేవోపాయభూతో మేభవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ” (௨)
“తదేకోపాయతా యాచ్ఞా-ததேகோபாயதாயாச்ஞா” என்றிறே லக்ஷ
ணவாக்யங்களும்.

(௩) “உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே”
என்று இப்ப்ரதிபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டித்தனையல்லது உ
பாயஹேதுத்வமில்லை; (௪) “உன்மனத்தாலென்நினைந்திருந்தாய்” (௫)
“என்செய்கின்றாய்சொல்லு” என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம்.
இத்தலைக்கு (௬) “తస్య-தத்தஸ்ய” என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே;
ராஜமஹிஷி கூலிக்குக்குத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதி
யிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு
போகயோக்யமாய் அவனாலேரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணபண்ணிலை

(௧) அஹி-ஸம்-௩௭-௩௮ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-அ-அ-௩
(௪) தி-மொ-௨௭-௧ (௫) (௬) ரா-ஸு-௩௭-௩௪

அவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அனர்த்தமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸம்ரக்ஷணத்திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத்தாலே அத்விதீயமான வுபாயமெனகிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபாயநைரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கமின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யதயோக சொன்னவஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கும ப்ரகாரத்தைச சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (௧) "ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసామ్ప్రతఞ్చైష ఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசகঃ" என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையும காட்டுமேயாகிலும் "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "అహంత్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக்கிறது.

(௨) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిరాస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும, (௩) "సోஅశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாநஸஹ" என்றும், (௪) "సదా పశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரியঃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனனவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்திலுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும நாராயணபதத்தாலும் ஶ்ரியঃபதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(௧) அஹி-ஸம-௩௭ ௩௧ (௨) வாயுபுராணம் (௩) தை-ஆ-௧-
(௪) ஸாம்-உத்தர-

கையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயத்வாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயத்வாவரணத்தைக் கழித்து உபாயத்வாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (௧) "తస్య కార్యం న విద్యతే" (௨) "క్షేత్రజ్ఞః కరణీజ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్ । నిష్పాద్య ముక్తి కార్యం వై కృతకృత్యం నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீஜ்ஞாநம் கரணம்தஸ்யதேநதத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம்ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயாவிதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "ఉక్తిప్రత్యాపాద్యాభిధానసంప్రాప్త్యు- க்ஷேபத:ப்ராப்தாதாபிதாநிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயத்வாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (௩) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్- யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநா:।தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(௨) வி-பு-௬-௭-௯௮ (௩) பார-ஆர-௮௮

ஷணம்கர்மஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸர்த்யுஸாதநங்களையும் தத்தத்யாவிஹிதமான வித்ததர்மத்தையும், இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிரபேக்ஷமான வித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்தாய், அதவவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுணவிசிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய் உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்மமாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷத்தை விதிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் சரண்யனுடைய வுபதேசமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலுத்தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்சநாதிகளாலே பீ(ப்)தனுய் ஆச்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தத்பிரதிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டவஸ்துவை யாச்ரயணீயமாக நிர்தேசிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகுண விசிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமேகம்சரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநநுப்ரவிஷ்டமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"[Telugu-script quotation, partly illegible]-மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்லுகையாலும், (க) "[Telugu-script quotation, partly illegible]

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-௧௭-௭௦

శక్త్యసమ్పూర్ణాదనిదమ్ప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతి యా సుదృఢా మతిః స
విశ్వాసో భవేచ్ఛక్ర సర్వదుష్కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸௌலப்யத்வாச்சக்ருபா யோகாச்சஶாஶ்வதாத் । ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதிபாஸுத்ருடாமதி: ஸவிஶ்வாஸோபவேச்சக்ர ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:” என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால் விமுகரல்லாதாரையும் ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், “ப்ரபத்யே” என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக அநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் “ப்ர” என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், (க) “విశ్వాసపూర్వకం త్వదహం నిత్యకింకరతాం ప్రార్థయే-விஶ்வாஸபூர்வகம் பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம் ப்ரார்த்தயே” என்று பாஷ்யகாரர் விஶ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம், உத்தேஶ்ய துர்லபதைமாகிற ஶங்காத்ரய நிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (உ) “நங்கள் திரு” என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக் கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேர்விடுகைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உதபூ (ద్భూ) தமாய் தோஷமேபோக்யமாக அங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்திலுடையலாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) உ-திருவ ருக

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும், உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம் போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதருக்குச் செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாற்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸர்வஶக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதுர்லபத்வமடியாக வந்த பயம் போம்.

ஆக விப்படித்தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகவும் குணஸித்த்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிறே ப்ரபத்தியிருப்பது. "ஸா ச ப்ரபத்தி:-யாசநா ப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" (௧) "தமியேனுக்கருளாய்" (௨) "அடிசேர் வண்ணமருளாய்" (௩) "அருளாயுய்யுமாறெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும் இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (௪) "அறங்காணாப்பத்திவாய-உன்னையென்மனத்தகத்தே திறம்பாமைக்கொண்டேன்" (௫) "களைகண் மற்றிலேன்" (௬) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்கையாலும், (௭) "ஸக்ருதேவ ஸுத்ருடாமதி:" என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(௮) "வைத்தேன்மதியால்" என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவதாஜ்ஞாநுமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஸம்பாதநம்பண்ணுகிறதன்றிக்கே சேதநனை யிவனுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே கைங்கர்யகார்யமாகிற வோபாதி ஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

(௧) திருவாய்-௫-௭-௨ (௨) திருவாய்-௬-௧௦-௨ (௩) திருவாய்-௫-௭-௧
(௪) திருமொ-௬-௩-௨ (௫) திருவாய்-௫-௮-௮ (௬) திருவாய்-௫-௮-௨
(௭) லக்ஷ்மீதந் (௮) திருவாய்-௮-௭-௧௦

ஸித்தஸாதநத்வ ப்ரதிபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரதிபத்தி யாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக் ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (உ) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்று அமோக(க)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(ப)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (ந) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతస్సంసారతారకః - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக:" (ச) "నరస్య బుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும, ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேயமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலே யிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வக்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రంజుహుయాత్స్వర్గకామః

(க) திருமா-நஅ (உ) சாந்தோ (ந) லக்ஷ்மீ-கஎ-அகு
(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாமः” என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலனைதங்யகார்ய மான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஶேஷத்தையும் ஸம மாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வ மில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஶிப்பிக்கையும் யாவத் பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஶை யில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையா லே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையா யிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேநிர்ப்ப(ர)ராயிருக்கைக் குறிப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையரு ளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, “வ்ரஜ” என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; “ப்ரபத்யே” என்கிற ஸ்வீ காராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஶிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஶிஷ் டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுதான் “வ்ரஜ-கதௌ” என்கிற தாதுவின்மேலே கதிவிஶேஷ மாய், ச(X)த்பர்த்தய-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஶேஷம் (க) “బద్ధాంజలిపుటందీనంయాచన్తంశరణాగతమ్-பத் தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்” என்கிறபடியே த்ரிவித கரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைப வம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பக வத்வைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்தியாகையாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஶிஷ்ட மான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஶேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஶி ஷ்டனான வதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டன் உபாயமாகக் கடவன்;

(க) ரா-யு-கஅ உஎ

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றினுடைய வாஸநத்யத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும ஸ்வீகாரத்தையும சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத்தவ்யனை வீஸ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபத்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருத்பலேஸத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம் ப்ரபத்தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ர)ரத்வாநுஸந்தாநம; (அஹந்த்வேத்யாதி) "அஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான விஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவன்றோ ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு அஹம் ஶப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஒருவிவக்ஷையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனை நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஶிஷ்டியேதோற்றும; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைஶிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணினவனுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதேஃபரமாய், பரஶேஷமான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனாகையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஶப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனை நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனை நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్- த்வஜ்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்த்யமின்னதென்னுமிட மறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்தபடியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (௩)"முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (௪) "பக்கமேகண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக்கின ஶக்தியோகத்திலும (௫) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (௬) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி, (எ) "தானொட்டிவந்தென்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து" என்கிறபடியே இசைவித்து (அ) "చేతనచేతనవివాదః- சேதநசேதநவிவாதஃ" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகையாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-௬௪ (உ) தி-வாய்-௪-அ-௬ (௩) திருவாசிரி-அ
(௪) பெரி-தி-௪-க-அ (௫) தி-வாய்-௩-உ-எ (௬) தி-வாய்-க-௫-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தனானாலும் அபூர்ணனாயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநாந்தரத்தை நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அது வேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டதரனாகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சிலவற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறாகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமாக்குகைக்கு பரதுஃகாஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "கிகிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (ங) "ஆழியானருளே நன்று" என்றும், (ச)"துணியேனினி நின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (ரு)"కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు- க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு" (சு) "కేవలం మదీయయైవదయయా- கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "కృపయా శరణం భవ- க்ருபயாஶரணம்பவ" (அ) "దయస్వ మాం గుణమయరజ్జుభిర్- தயஸ்வ மாம்குணமயரங்கமந்திர" (கூ) "దేహి మే కృపయా నాథ- தேஹிமே க்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-ரு-க-க (உ) திருவிருத்தம் உஎ (ங) தி-மொ-க-க-ச

(ச) தி-மொ-கக-அ-அ (ரு) ஸ்தோ-ர (சு) ஶரணாகதிகத்ய

(எ) (அ) ர-ஸ்த (கூ) ஶ்ரீரங்ககத்ய

ஸ்ரயத்துக்கு மடியாய் ஈஶ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கும் பரிகாரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்" என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்த ஸௌலப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லா மாக்கோலான வுளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம" என்கையாலே "மாம்" என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்காலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(பூ)ரங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்த்யவஸா ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விஹித்த ப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதகமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-உ-௩-௧ (உ) பெரி-தி-௯-௧-௭

பக்திவிஶிஷ்டனாய், தத்தேதுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞானவானாய், தத்தேதுவான விஶ்வரைகரக்ஷகத்வப்ரதிபத்தியையுடையனாய் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞானத்தையும் தத்பர்யவஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞானத்தையுமுடையனாய், புருஷார்த்தாந்தரங்களில் விமுகனாய், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை ஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (க)"జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకిఞ్చనోఽహమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞானக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சனோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்களி லஶக்யத்தாலே அகிஞ்சநனாய், அவற்றிலிச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுணர்ந்து அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே ஸித்தோபாயப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக அநுஸந்தித்திருப்பானாய், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனைக் கொண்டு ஸர்வஶக்தனாய்வுள்ளவனை நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடையனாய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதநனானவதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இந்தராக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தினுடைய ஸௌஸாத்ந்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனான வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "తస్యైవం విదుషః-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிற வநுவாகத்தாலே சொல்லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம்முதலாக யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత - ப்ரஹ்மணேத்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய்ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ர-ஸ்த-உ-அக (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாதிஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை ந்யாஸமப் தத்தாலே சொல்லி, "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று அந்தப்ரபத்தியே ஸத்யதபாதிகளானஸாதநாந்தரங்களிலதிகமாகச்சொல்லி, இப்படிக் கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும் சொன்ன ஸாதநாநுஷ்டாநநிவ்ருத்திபூர்வகமான வித்தோபாயபரிக்ரஹத்தை "ஏவம்விதுஷ:" என்று சொல்லி "தஸ்ய" என்று இந்த ப்ரபந்நஸ்வரூபத்தை யதாவாக வநுஸந்தித்தசேதநனுக்குஸ்வீக்ருதப்ராப்யஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வ கர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

"ஆத்மாயஜமாந:" என்றுதுடங்கி "ஶ்ரோத்ரமக்நீத்" என்று முடிவாக ப்ரபந்நஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய வாத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவநுஸந்தித்தையொருயாகமாகச்சொல்லி, "யாவத்த்ரியதே ஸாதீக்ஷா" என்றுதுடங்கி, "ஸர்வவேதஸம்வா ஏதத் ஸத்ரம்" என்று முடிவாக வவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும தீக்ஷையாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும ஸித்தியாகச்சொல்லி, "யந்மாணம்ததவப்ருதம்" என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி "யஏவம்வித்வாநுதகயநேப்ரமீயதே" என்றுதுடங்கி "ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" என்ற இறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணத்திலங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகாவிர்ப்பாவமும, அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அகாலகால்யமானதிவ்யதேஶப்ராப்தியும, ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும, அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்ககமநமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருததிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகார கைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவந்

ஸூதோல்லாஸாதபவமுமாகிற புருஷார்த்தஸாதநமென்கி
ற்று.

(௧) "విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణాస్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమా
ప్తాః-விதுஃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயேதேஷாம்ராஜந்ஸர்வ
யஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாஃ" என்றும், (௨) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః-க்ருஷிர்ப்பூ
வாசகஶ்ஶப்தஃ" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரத
னுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வ
யஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(௩) "కృతాన్యనేన సర్వాణి తపాంసి పరంతప సర్వే తీర్థాస్సర్వ యజ్ఞాస్సర్వ
దానాని చక్షణాత్ । కృతాన్యనేన మోక్షస్తస్య హస్తే న సంశయః-க்ருதாந்யநேந
ஸர்வாணிதபாம்ஸிபரந்தப । ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்
ஸர்வதாநாநிசக்ஷணாத் । க்ருதாந்யநேநமோக்ஷஶ்சதஸ்யஹஸ்தேநஸம்
ஶயஃ" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி
அவனாலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங்
களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப்
பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன்
கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(௩) "యాని శ్రేయస్సార్థాని చోదితాని తపాంసి వై । తేషాం తు తపసాం న్యాసమ
తిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్-யாநிஶ்ரேயஸார்த்தாநிசோதிதாநிதபாம்ஸிவை ।
தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஶ்ஶ்ருதம்" என்று மோக்ஷ
ஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான
ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்
டஸாதநமென்றும்சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మ
నః । నమసా యోఽకరోద్దేవే సస్వధ్వర ఇతీరితః ॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్య
మీశ్వరమ్ । అయజత్తాని ధర్మాణి ప్రథమానీతి చ శ్రుతిః-ஸமித்ஸாதநகாதீநாம்
யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மநஃ । நமஸாயோகரோத்தேவே ஸஸ்வத்வர
இதீரிதஃ யாகஸாதநபூதேநஸ்வாத்மநாசேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜந்தா
நிதர்மாணிப்ரதமாநீதிஶ்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாத
நங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(௧) பார-ஆந. (௨) (௩)

[illegible] ஸம்ஸாரிபக்ஷத்திலே ஆத்மபாரதந்த்ர்யமிருந்து வைதிகருடைய பலயஜ்ஞமாவதென்றும், யாகஸாதநபூதனென்றும் லே இஜ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை யஜிக்குமது ப்ரதாநதர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஶரணவரணம்பண்ணின க்ருதக்ருத்யனான அதிகாரிக்கு (க) "किमहं साधु नाकरवम्, किमहं पापमकरवम्-கிமஹம் ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள் பண்ணாதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்கிற பயமில்லை. உபாயதவேநவரணீயனான விஶ்வான் (உ) "स्मराम्यहं-ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்குக் கர்த்தவ்யம்ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநிபந்தமாகப்பிறந்த தப்புக்களுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஶ்வாஸாதிஶயத்தாலே நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான அதிகாரிவிஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று; மேல் ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்ருக்ருத்யலேஶதையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்யாஶ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும ஸர்வஶப்தமுமாய், இதுவும த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஶப்தத்தாலே அநர்த்தரூபது:க்கபலஹேதுவானவற்றைச சொல்லுகிறது. அதில நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; ப்ரகரணமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவித கர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கடி மோக்ஷவிரோதி ப்ரகரணமாகையாலே;

(ங) "[illegible]" (ச) "पुण्यपापे विधूय-புண்யபாபேவிதூய" (ரு) "[illegible]

(க) தை. (உ) வராஹசரம (ங) கௌஷீ ௩-௧-௮
(ச) முண்டக-௩-௧-௩ (ரு)

[illegible]யக்ருத்யாம் (க) "[illegible]
[illegible] - தஸ்யப்ரியா ஜ்ஞாதய ஸுக்ருதம் [illegible] அப்ரியா [illegible] துஷ்க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதஶப்தவாச்யமான புண்யத்துடன் துஷ்க்ருதஶப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாசியற இரண்டையு முதறிப்போகுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தாரில் இவன்பக்கல் அநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ரதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும சொல்லுகையாலே உபயமும் பாபஶப்தவாச்யமாய் நிவர்த்யகோடியிலே புகுமன்றோ.

ஆழ்வாரும, (உ) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்து" என்று எள்ளிலெண்ணெய்போலவும அரணியில்அக்நிபோலவும் விடாமற் பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வஶக்தியாலும விஶ்லேஷிக்கவரிதாம்படியான தாயிருக்கிற புண்யபாபரூபமான உபயவிதமானகர்மங்களை விரகற்றெடுத்துக்கழிக்கவல்லநுமாபோலே தள்ளியென்றாரிறே; "விதிரு த்தவான்" என்கிற மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ர பஶ்வந்நாதிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன தாபத்ரயாநுபவஹேதுவானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசியற எல்லாவற்றையும் பாபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபஶப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிஶயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும ஸாதநவிரோதியாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமாயிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்தில் லுப்தசதுர்த்தியாலும நமஸ்ஸில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ஸாதநவிரோதி இஶ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்யவிரோதி த்வயத்தில்சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்தி விரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

(க) (உ) தி-வாய-௯-௫-௰ †. குணடலிதமக்வாசித்தம

இதில் [illegible] வசனத்தாலே [illegible]
சொல்லுகிறது. அவையாவன;- அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி
ஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அது ஜ்ஞாநா
நுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்
ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும்
உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமான ஸ்வபாவத்
தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்நமாய் ச்வேதமான சங்
கத்தை பீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்
த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாகக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவிலஸர்ப்பபுத்தி
போலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியா
மையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்
கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹமென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவ
தாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாத
கம் அதிபாதகம் மஹாபாதகமதுக்கமான விசேஷங்களாலே பஹு
விதமாய், பூர்வாகோ(உத்தரா)கரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகா
ணமாவது-சாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச்செய்கை;க்ருத்
யாகரணமாவது விஹிதமானவற்றைச்செய்யாதொழிகை. பகவத
பசாரமாவது-பகவதர்ஹமான த்ரவ்யங்களைத்தான் ஜீவிக்கையும்,ஜீவிப்
பார் பர்கவிலேஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும்
ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸ்ம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்
பரனான ஸர்வேச்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாகநினைக்கை
யும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களைத்தன்னதாக நினைத்திருக்கை
யும்முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபிநிமித்தமாக நா
திகளடியாகஸ்ரீவைஷ்ணவாகளோடேதவேஷம்பண்ணுகையும்,ஜ்ஞா
நாதிகாரனவவர்விஷயத்தில ஜ்ஞாநத்வாராஉபாதேயரென்று காண்
கையன்றிக்கேஜந்மவ்ருத்தங்களையிட்டுகுறைய நினைக்கையும், விஷ்
வக்ஸேநர்பக்கலிலே க்ஷேபோக்திபண்ணுகையும் அவர்களைபக்ஷவிலே
ஸஜாதியபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத்
பாகவதவிஷயமான உபசாரங்களைக்கண்டால் அஸஹமாநனாய்க்கொ
ண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

---

† "விகலகரணா" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யக் மநுஷ்யஸ்தாவரரூப யோனிசதுர்விதஶரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவாக்கடவதான ராகத் வேஷம்முதலானவை.ருசிவாஸனைகளாவன-குணதாரதம்யத்தாலே யிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவாக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸனையும்; ஆழ்வாரும், (அ) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்றுப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந் நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமானருசிவாஸனைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்த்யமாகவரு ளிச்செய்தாரிறே;

ஆக,"பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாநுஷ்டா நிஷ்டனுடன் ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஶப்தத்தாலேஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விஶே ஷநிவர்த்த்யமானபாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ)"ತದಧಿಗಮ ಉತ್ತರಪೂರ್ವಾಘಯೋರಶ್ಲೇಷವಿನಾಶೌ, ತದ್ವ್ಯಪದೇಶಾತ್,""ಇತರಸ್ಯಾಪ್ಯೇವಮಸಂಶ್ಲೇಷಃ- ததநிகமஉத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ, தத்வ்யபதேஶா த்," "இதரஸ்யாப்யேவமஶ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஶ் லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஶத் தையும்சொல்லிவைத்து, "ಭೋಗೇನತ್ವಿತರೇ ಕ್ಷಪಯಿತ್ವಾಥಸಮ்ಪದ್ಯತೇ-போகே நத்விதரேக்ஷபயித்வாதஸம்பத்ஸ்யதே" என்று அந்த பூர்வாகோத் தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாநுஷ்டாநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்குமென்றுசொ ல்லிற்று. ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ஓ) மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - ப்ரபத்யுத்தோபபதமானஸர்வஶப்தத்தாலே; நிவ ர்த்த்யாம்ஶத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஶப்தத்தனக்குஸங் கோசமில்லாமையாலும்,"மாஶுச:"என்கிறஶோகநிவ்ருத்தி-பாபங் களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகத்திலல்லதகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(அ) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்மஸூத்ரம்.

ஞர்ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; (௧) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః। సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే। ఉపాయాభక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్తౌ యా తు సా మతిః। ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ॥ ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధ వ్యతిరిక్తాఘనాశినీ। సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாதநம்பகவத் ப்ராப்தௌஸஏவேதிஸ்திராமதி:|ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதிகீயதே|உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதி:| உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ|உபாயபக்தி:ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ|ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்குபகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர் ; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாய பக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்தியே ஶ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியானபக்தியோகம ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களானபாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம ப்ராரப்த(ப)ரூபபாபத்தையும்போக்குமென்றுசொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶிநியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம் ;

ஆனால ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுவானெனென்னில, ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநஶோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானஶோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதேநஶிக்கும்; ஆகையிறேபாஷ்யகாரர் "ఆరబ్ధకార్యానారబ్ధకార్యాంశ్చసర్వాన్సఞ్చితాంశ్చమస్వ-ஆரப்தகார்யாநாரப்தகார்யாம்ஶ்சஸர்வாநஶேஷத:க்ஷமஸ்வ" என்றுப்ராரப்தமும் ப்ரபத்தவ்யனான பகவான்க்ஷமிக்கத்தீநமாகவருளிச்செய்தது;

ஶாண்டிஞ்ஞனவிஶ்வரனும் (௨) [స్మర్తా మి విశ్వరూపఞ్చ మామజమ్ తతస్తం మ్రియమాణన్తు కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్। అహం స్మరామి మద్భక్తం నయామి పరమాంగతిమ్] "ஸ்மர்த்தா"என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:"என்று-அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தஶப்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாஸியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம். (௨) வாராஹசரமம

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையுமதானேஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம" என்று அவனுடைய அந்திமதசையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேசவிசேஷத்தைப்ராபிப்பனென்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமெனனுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(க) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైనమాప్నుయాత్ - நாவிரதோ துஸ்சரிதாந்நாஸாந்தோ நாஸமாஹித:। நாஸாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்காமங்களிலநின்றும நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநததாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஸப்தவாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மஙகளிலஉபாயத்வபுத்திபின்னாட்டிறறாகில் அதுவும் ஸர்வஸப்தவாசயமாகக்கடவது; அதுக்கடிஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ராந்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஸப்தததாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனாய் பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம கர்மஹேதுகஸரீரஸ்தனாகையாலே அந்த கர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஸப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(சா)சாரியாகையாலும், (உ)"துன்பவினைகள்" என்றும், (௩)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்திவிரோதி - ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்கையாலும் சேதநகதமானவற்றில்ஸேஷிப்பதொன்றில்லையிறே; பாஷ்யகாரரும்

(க) (உ) தி-வாய-௩-௨-௮ (௩) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௮

(க) "𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையுங்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஷ)ம் அவஶமாகவருமதாகையாலும், புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவானாகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபந்நனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும் க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே க்ருடசித்தனுமாகையாலும், ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாகப்பண்ணுமநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தி பின்னாட்டிற்றாகில அதுவும ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (உ) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯-ஸக்ருதேவபரபந்நாய" (ங) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯-ஸக்ருதேவம ப்ரபந்நஸ்ய" என்று புநஃப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்று நிறகச்செய்தேயும் ஆபத்தைஶகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணிற்றாகில அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன்*காட்டாறோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் வித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸரானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும இத்தனையாகமில்லாத ஶிஷ்யபுத்ராகளைப்பற்ற நாம இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாத்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அந்தபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷையில்லாமையாலும் உண்டானாலும அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவும்பாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யஃ" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வோத்தராக(ஷ)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ரா-யு-க அ-காம (ங) பாஞ்சராத்ரம

தாலும் வரக்கடவதாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றியிலே "பாபேப்ய:" என்கிற பஹுவசநத்திலே ஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்தத்தாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்று ஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிதுகிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன் குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல் குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடைய வும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீ பயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே யுன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்வர்த்தத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(௧)"வாளேறுமறிகடலோமாருதமோதீயகமோகாளே வொருங்கிறறும்கண்டிலமால" என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலேகரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடேபறந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ?; "[illegible]-கண்டகேகைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டுவிளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஶ்ரயபூதனானவனுமறியாதபடிபோகை.

(௨)"நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவதாஶ்ரயபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே "சுமமெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகளபாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்றுநின்றதிறே.

(௧) பெரியதிருவ-　　(௨) பெரி-தி-டு ௪-௬

(க) "యథేషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத,ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃப்ரதூயந்தே" என்றும் "ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும்தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே (உ) "வடமதுரைப்பிறந்ததாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம் முதலானஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற்பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(దగ్ధ)மாய்ப்போமென்கிறது.

இதில்ணிசசாலே உபாயபூதனானவீஸ்வரனுக்கு இந்தப்பாபவிமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழியஸ்வயங்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடி போகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே இவன்நிர்ப்பயனாம்படிபோகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம்சொல்லுகிறதன்று;"ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமாகிறாப்போலே ஸத்யஃகாலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களுமபோமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதேநசிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஸ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஸ்வரன் (ங) "நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேநவங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகையிறே

(க) சாந்தோ-ரு-உச-ங (உ) தி-வாய-கூ-க-கூ (ங) பெரி-தி-ரு ச-உ

(க) "...ஸ்ய-ஸர்வம்சைமன்வ" என்றும், (உ) "...டய-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாச(ஞ)க்கை கழித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்களெல்லாம பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதாயிற்று.

(௩) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்று நித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொல்லுகிற ஸித்தஸாதநத்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (ச) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தியே" என்று ஜராமரணக்ஷயாஸ்ரயமான ஶரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவலனுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச் சொல்லுவானென்?; ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபலமாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங்கர்யார்த்திதவமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனாகையாலும இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஶேஷத்வமேதிலேநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொல்லுகிறவவித்யாதிகள்வந்தேறியாகையாலே, அந்த விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (ரு) "...-மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமதமானகைங்கர்யம் "...-ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்னடையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும், மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஸ்தோ-ரத்-... (௩) தி-வாய-எ-ரு-கo
(ச) கீதை-எ-உ-க (ரு) அஷ்டஶ்லோகி

[illegible]
ளப்ரகாஶிக்குமாபோலே ஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்ய[illegible]
யாகையாலே விரோதிநிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கிறவகாரங்கொண்டு
ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே ததங்கமான விரோதிநிவ்
ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషో హి పరమాత్మనః-ஶேஷோஹி பரமாத்மந:" என்று ஶே
ஷத்வேந ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான
விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும் தந்நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமெ
ன்னுமிடமும் சொல்லுகிறது; (க) "యథా న క్రియతే జ్యోత్స్నా మలప్రక్షాళనా
న్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతే తథా । యథోదపానకరణాత్క్రి
యతే న జలామ్బరమ్ । సదేవనీయతే వ్యక్తి దసతస్సమ్భవః కుతః । తథా హేయగుణధ్వం
సాదవబోధాదయో గుణాః । ప్రకాశ్యన్తే న జన్యన్తే నిత్యా ఏవాత్మనో హి తే-யதாநக்
ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: | தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்
ஞாநமாத்மந:க்ரியதே ததா | யதோதபாநகரணாத்க்ரியதே நஜலாம்ப
ரம் | ஸதேவ நீயதே வ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவ: குத: | ததா ஹேயகுணத்
வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: | ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏ
வாத்மநோ ஹி தே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான
வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ர
காஶிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமான வொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே
யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத்
தைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாஶிப்
பிக்கையொழிய முன்பில்லாததொரு ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன்
றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக் கல்ல ஜலாகாஶங்கள் அப்போ
துண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உள் வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாஶி
ப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாதி
குணங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன்
றோ இருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వం ముక్తాః కర్మబన్ధైర్మద్దేశప్రాప్తిపూర్వ
కమ్ । నిస్సృజ్య చాధివస్త్యేతే మమసాధర్మ్యమాగతాః । ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చ విధ్వ
స్తాశేషకల్మషాః । సమస్తహేయప్రధ్వంసాజ్జ్ఞానానన్దాదయో గుణాః । ప్రకాశ్యన్తేన

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம்

[illegible] பூர்வமுக்தாஃ கர்மபந்தாத் [illegible] ர்வகம் । நிஸ்ஸங்கோசர்பவந்த்யேதே மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஶ்சவித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷாஃ । ஸமஸ்தஹேய ர்த்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணாஃ । ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே நித்யாஹ்யாத்மகுணாஶ்சதே" என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களாலும் முக்தராய் நம்முடைய தேஶத்தைப்ராபித்து நம்மோடே ஸாதர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகாஶிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும, அஶேஷபாபங்களும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகைபாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களென்றும, ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறனவன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்றானேயருளிச்செய்தான்;

ஶ்ருதியிலும், (க) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) "సమ్పద్యావిర్భావస్స్వేనశబ్దాత్-ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத" என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமேயாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமேயபேக்ஷிதமாகிறவாகாரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவ்ருத்தியைச சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தியும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (ங) "యత్త్వవినియోగార్హం శేషత్వతత్త్వమ్-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்று கைங்கர்யார்ஹமானஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனுய் தத்கார்யமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புருஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணுகையன்றிக்கே (ச) "பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினி

(க) சாந்தோ-　　(உ) ப்ரஹ்ம.ஸூ.　　(ங)

(ச) தி-வாய-க-எ-க

பாலே தோற்றுகிறதங்களைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவனாலே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும உண்டாயிற்றில்லை; அல்லாதாத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குதத்ப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இநத ஜ்ஞானம்பிறவாதொழிந்ததுஶேஷியானவீஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழியஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றில்லாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"ప్రేయాంసినియమాఖ్య-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும, (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும ப்ரார்த்திததும, "సర్వం కరిష్యామి-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்விரோதா(நு)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனே யெனகிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ங)"మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసిసత్యం తేప్రతిజానేప్రియోఽసిమే-மநமநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை ; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல த்யாநமபண்ணு ; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையே யாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ரு)ரனாய்க்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணு, அநநதரம என்னையே அடையக்கடவை ; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்சசொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாதநஸாதநததை விதிக்கிறதாகையால இம்ஶ்லோகத்தில தனிததுப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரமபண்ணினவதிகாரிக்கு விஶே

(க) ரா-ஆர-கடு-டு (உ) தி-வாய-௧௦-௧௦. (ங) கீ-௧அ-௬ டு

ஷேணநிவர்த்யமான விரோதிவேஷம்சகலமும் வேண்டுகையாலும்; "பாபேப்ய:" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அந்த விரோதிகளைசசொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶித்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;- "மாஶுச:" என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என் கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ரு)ரங்களையும அவன்பக்கலிலே ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(ம்)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனாகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொலலப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶேஷித்வாபிமாநதனதயும ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநதனதயும் ஜ்ஞாநவாசிதாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யநதமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலேநிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முறபட்டாப்போலேயும புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதமபண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யநதாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும, ஸ்வீகார்யோபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம த்யாகஶப்ததுக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் விதமோபாயவிஷயமான ப்ரபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிகேக ஸஹகாரியுமின்றிகேக யொழிகையாலே ததங்யாவாத்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முறபட்டாபபோலேயும ந்யஸ்தபாரனை விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, சோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிஷேதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ராப்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ரு)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும நிர்ப்பயனாயிருக்கையும், தன்னுடைய வாகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனாயிருக்கையும் தான் சேஷபூதனாகையாலே பலித்வமில்லை; பரதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்தருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும் சோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரச்ரவணத்திலே சோகித்திலனாகில் அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனாயும், இவற்றினுடைய த்யாகத்தில்லலது வித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; வித்தோபாயச்ரவணத்திலே சோகித்தானாகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்ததையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்சமொன்றுமில்லையென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை சோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை சோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்மயஜ்ஞாநகார்யம்; வித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்சோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்குமுன்பு சோகித்திலனாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தர்சநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்சநமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அதிலநுமையும் அஸாமர்த்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தங்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம்; இவை யித்தனை யில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதௌஷ்கர்ம்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடையவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும் அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொல்லுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "அஹம்" என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச் சொல்லுகையாலே அஸாமர்த்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அகில ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்த்யபாபமும் ப்ராப்தவ்யபாபமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனாகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே காரியம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரக்ஷணோபாயமடியாக உபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவை தானே விட்டுப்போமென்கையாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்தனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

శ్రీ

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పరమకారుణికరాన

అఴకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్ద

ఆచార్యహ్బదయమ్

౧-౨ ప్రకరణఙ్గళ్

ఇదఱ్కు

తిరునారాయణపురత్తాయ్ అరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానముమ్

విశదవాక్శిఖామణియాన

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానముమ్

సభాపణ్డితరాన

శ్రీమాన్ పుదుప్పట్టు తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభైయారాల్

కాఞ్చీపురమ్

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టదు.

1916

Title page only printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

ద్రావిడ గ్రన్థ ప్రకాశిక సభ, [illegible]

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

		రూ.అ.పై.
౧.	రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨.	భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩.	శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౪.	దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౫.	ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౬.	రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౭.	మూడో డిటో,	౦-౬-౦
౮.	నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౯.	తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము)	౨-౪-౦
౧౦.	తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౧౧.	పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౧౨.	తిరువెళుక్కూత్ట్రిరుక్కై	౦-౨-౦
౧౩.	శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౧౪.	పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౧౫.	శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౬.	శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౭.	ప్రపత్త్యనుపాయతవిచారమ్	౦-౧-౦
౧౮.	నాయమాత్మాభాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౯.	ఇరామానుశనూత్ట్రన్దాది	౧-౧౨-౦
౨౦.	యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౨౧.	తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౨౨.	తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౨౩.	దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౨౪.	తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౨౫.	గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౨౬.	యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౨౭.	తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౨౮.	ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్	౧-౬-౬
౨౯.	రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st	౧-౮-౦
౩౦.	రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd	౦-౯-[illegible]
౩౧.	పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-[illegible]
౩౨.	సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧[illegible]
౩౩.	చతుశ్శ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-[illegible]
౩౪.	నాయ్చ్చియార్ తిరుమొళి	౧-[illegible]
౩౫.	చరమశ్లోకటిప్పణి	౧[illegible]
౩౬.	స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦[illegible]
౩౭.	పెరుమాళ్ తిరుమొళి	౦-[illegible]
౩౮.	తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	[illegible]
౩౯.	కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-[illegible]
౪౦.	గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పైనుచార్జి ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్యా,

కార్యదర్శి ధనాధికారి

నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్న

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டு பிரசுரம்செய்யப்பட்டது.

1918

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஶ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	0-2-6
3.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்(தாத்பர்யஸஹிதம)	0-7-0
4.	ஷண்மததர்ஶிநி	0-1-6
5.	துஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	0-2-6
6.	யதிதர்மஸமுச்சயம	0-9-0
7.	முதல் திருவந்தாதி (அரும பத ப்ரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
8.	இரண்டாம திருவந்தாதி	0-6-0
9.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
10.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
11.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாதபர்யம)	1-14-0
12.	திருவாசிரியம்	0-3-0
13.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
14.	திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0
15.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
16.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
17.	இராமானுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
18.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6

		ரூ.அ.ப.
19.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
20.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
21.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
22.	,, 4 to 7	2-13-0
23.	,, 8 to 11	2-10-0
24.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
25.	பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம 1 & 2	2-0-0
26.	,, 3 to 5	3-5-0
27.	திருச்சந்த விருத்தம-ஸவ்யாக்யாநம	1-6-0
28.	திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-14-0
29.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
30.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
31.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
32.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம	0-8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம	1-3-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதர்சி தனாதிகாரி,

நெ. ௨௧, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

யென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్య ష్యతే-ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஸமில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்குசிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யநவயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனாம்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும ஒருப்ரகாரத்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(ு)ரங்களையும என்பக்கலிலேவைத்து வாழும் சோம்பனாய் செயல்தீரசிந்தித்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஸிஷ்டனான நான் சன்மசன்மாந்தரம காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமவனாய், இருவல்வினைகளும சரித்து வீடுதிருத்தி விசும்பேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; (உ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய [illegible]வினையாய்" (ந) "உற்றவிருவினையாய்" (ச) "நல்வினையுமதீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹா[illegible]நுக்ரஹங்களாய் *வினைபற்றறுசகும் விதியானநம்முடையவதீநமாய் நாம பொறுத்தோமென்னத் தீருமதாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை.

இனி ஸோகித்தாயாகில் நமக்கு ஸேஷமும் பாதந்த்ரமுமாய் அதஏவபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து உன்னைப் பலிபுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸந்நிதியி லந்தகாரம நில்லாதாபபோலே ஹேயப்ரத்யநீகனான நம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநமப்பாவத்தையுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ-ஈஸ்வரோஹமஹம்போகி" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய் "நநமேயம" என்று மமகாரதூஷிதனாய், ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க, ஸோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாய் நானும்உன்கார்யம் எனக்கு(ு)பரமாக வேறிட்டுச்

(க) (உ) தி-வாய்-ந-கo-அ (ந) தி-வாய-சo-கo-அ
(ச) சா-திருவ-ருஎ (ரு) ஸ்ரீ-கசு கசு-கச

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனென்று ஸோகிக்கையும், ஸோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப்(ர)ந்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய்,பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு ஸோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(ர)ரனுமாய் நிர்ப்பயனுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்ஸயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிருவென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும, தந்நைரபேக்ஷத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமன்றென்னுமிடத்தையும, ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம ஸர்வஸக்தியுக்தமென்னுமிடத்தையும, அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும, நிவர்த்த்யமான பாபங்களையும, தத்பாஹுள்யத்தையும, தந்நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும, அதிகாரியின[illegible]ப்ப(ர)ர்யத்தையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது,

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஸ்லோகப்ரகரணம முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான ரஹஸ்யம முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயம்.

இதற்கு

விசதவாக்சிகாமணியாகிய

ஸ்ரீமணவா[illegible]னிகளருளிச்செய்த

வ்யா[illegible]க்யானம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாஸம்ஸ்தாபகரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்குபரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது

விஜய தைமாஸம்

[illegible]

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

எண்	க்ரந்தம்	ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6
3.	த்வயசரமஸ்லோக டிப்பணீ	0-2-6
4.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
5.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6.	பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் 1 & 2 பத்து	2-0-0
7.	,, 3 to 5 ,,	3-[illegible]
8.	திருச்சந்த விருத்தம்-வ்யாக்யாநம்	1-6-0
9.	திருமாலை-வ்யாக்யாநம்	0-14-0
10.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
12.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துகள்	2-9-0
13.	,, 4 to 7	2-13-0
14.	,, 8 to 11	2-10-0
15.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
16.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
17.	முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
18.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
19.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
20.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்யம்)	1-14-0
22.	திருவாசிரியம்	0-3-0
23	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25.	சிறியதிருமடல்	0-4-[illegible]
26.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
[illegible]	[illegible]ராமாநுச நூற்றந்தாதி ([illegible]உரையுடன்)	0-8-0
2[illegible]	[illegible]தேசரத்தினமாலை	1-0-0
29.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30.	ஷண்மததாமிஸ்ரீ	0-1-6
31.	யதிராமஸூசயம்	0-9-0
32.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
33	ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் வ்யாக்யாநம்	0 8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
35.	ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யாநம்	0-6-0
36	ஸப்தகாதை	0-8-0
37	தத்வத்ரய வ்யாக்யாநம்	0-12-6

மேல்கண்ட க்ரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜ் பிரத்யேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி [illegible],

நெ. [illegible], வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே [illegible]

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயம்.

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும்

தனியன்கள்.

நாயனார் பத்மநாபரருளிச்செய்த

பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்ய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।
ஸம்ஸாரபோகி[illegible] ஜீவஜீவாதவே நம:॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையிலெட்டுத்தனியன்.

லோகநாதம் நாதமஹிஷீம் ஸேநேஶம் ஶடகோபம்
குருகேஶோத்தமதாஸம் ஶைலேஶம்।
ஸ்ரீ[illegible]ராமேஶம்
த்ரயீ யாநநாதம் ச [illegible]॥

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்ய க்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்ய குலபூஷணம்।
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தே கூரகுலோத்தமம்॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

நம: ஸ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே।
ப்ரஸாதலப்த[illegible] கைங்கர்யஶாலிநே॥

மணவாளமாமுனிகளுக்கு [illegible]ரான.

கோட்டூரழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்ய ஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் முநிம் ॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த
திகழக் கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீஜிஹ்வாவதீஶதாஸம் தம் ஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம் பஜே ।
ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரக் க்ருபாஜ்ஞாநநிதிம் கலயே ॥

சாற்றும்போதநுஸந்திக்கும்

தனியன்கள்

வானமாமலை ஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார்செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே.

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும்மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்பமல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனருள்
ஏது மறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநலூர்மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விசதவாக்சிகாமணியான மணவாளமாமுநிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

"அநாதிமாயயா ஸுப்த:" (௧) என்கிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷமா யிருக்கும்படியையறியப்பெறாதே, "தேவோ[ஹம்], மநுஷ்யோஹம்" (௨) என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப் பண்ணியும், தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம் பிறந்தா[லும்] "ஈச்வரோஹமஹம்போகீ" (௩) என்று, ஸ்வதந்த்ர பு[த்தி]யைப் பண்ணியும், சேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததாகில் அப்ரா[ப்]தவிஷயங்களிலே அத்தை விநியோகித்தும், இப்படி "யோ[ந்ய]தா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் [பாபம்] சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (௪) என்கிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபத்தில் அந்யதா ப்ரதிபத்திரூபமாய், அகில பாப[மூல]மான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி, அல்பாஸ்திரத்வாதி தோ[ஷ]துஷ்டமான சப்தாதிபோகைகதத்பரராய்; "விசித்ரா தே[ஹ]ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ர[ஹ்மந்] ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (௫) என்கிறபடியே, கரணகளேப[ரங்களை]... மாய், போகமோக்ஷஸாம்யமாய், அசித்விசேஷிதமாய்க் கிட[க்கிற] தசையிலே பரமதயாளுவான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வசரண[]... ஸமாச்ரயணோபகரணமாகக்கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கலாயிருக்க, அத்தைச்[செய்]யாதே "அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின் வழியுழல்வேன்" (௬) எ[ன்கிற]படியே, அதின்வழியேபோய், ஆறு நீஞ்சக்கொடுத்த [...] [...] அக்கரையேறலாயிருக்க நீர்வாய்க்கவே [...]

...யும் ஸம்ஸாரணத்துக்குட்லாக்கி, அநாத்யவித்யா ஸஞ்சித அநந்த புண்யபாபரூப கர்மாநுகுணமாக மாறிமாறிப் பிறந்தும் பிறந்து, பிறந்தஜந்மங்கடோறும் துரந்ததாபத்ரய தவாநல தந்தப்யமானராய், இப்படி அநாதிகாலம் போராநிற்கச்செய்தேயும், அதிலுள்ளதை யறியாமையாலே, அதிலே ஒரு க்லேஶமன்றிக்கே கர்ப்ப ஜந்ம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நாகரூபாவஸ்தா ஸப்தகத்தை ப்ராபித்து, து:க்கபரம்பரைகளை யநுபவித்து, இப்படி அநந்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடந்த இந்த சேதநருடைய அநர்த்தவிஶேஷத்தை யநுஸந்தித்து, இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டு போருகிற ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரன், (எ) "...
...
..." என்கிறபடியே, தன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, (அ) "ஜாயமானம் ...
..." என்கிறபடியே, ஜாயமானகாலத்திற்பண்ணின விஶேஷ கடாக்ஷத்தாலே நிரஸ்த ரஜஸ்தமஸ்கருய், ப்ரவ்ருத்தஸத்வகுணகருய், முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலல்லது மோக்ஷஸித்தியில்லாமைபாலே, தத்வஜ்ஞாநம் ஸம்பாத்யமாமளவில், அது ஶாஸ்த்ரஜந்யமாதல் உபதேஶகம்யமாதல் லாகவேண்டுமாகையாலும், ஶாஸ்த்ர ஜந்யமாமளவில் (௯) "ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநம் ..." என்கிறபடியே ...க்லேஶஸாத்யமாகையாலே துஸ்ஸாத்ய மாகையாலும், வருந்தி ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் (௧௦) "அநந்த ...
..." என்கிறபடியே, சேதநர் ...திகளுமாய், மநதாயுஸ்ஸுக்களுமாய் அதுக்குமேலே விக்நங்களும் அநந்தங்களாயிருக்கையாலே எல்லார்க்கும் மொக்க ஸித்திக்கை அரிதாகையாலும்; இனித்தான் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டானாலும் ...ம்படி யிருக்கையாலும்; உபதேஶ...
...மோக்ஷ...

திருவுள்ளம்பற்றி; ஸகலஶாஸ்த்ரநிபுணராய் ஸகல சேதனோஜ்ஜீவனகாமராய் பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளிலே ஶ்ரவகாஹமாம்படி பரக்கச்சொல்லப்படுகிற சிதசிதீஶ்வர தத்வங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார்.

நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தநிர்மாணத்துக்கும்கருத்திதுவிறே. நிரஹங்காரராய் பரஸம்ருத்திப்ரியராய் க்யாதிலாபாதி நிரபேக்ஷராயிருக்கிறவிவர்கள் பலரும் ப்ரபந்தமிடவேண்டுவானென்? ஒருவரிட்ட ப்ரபந்தத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநம்பண்ண வமையாதோ? என்னில்; ஆழ்வார்கள்பலரும் ஏககண்டராயருளிச்செய்கையாலே அர்த்தத்துக்கு ஆப்ததமத்வமிகுத்தாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக வருளிச்செய்த வர்த்தமென்று மதிகளும் விஶ்வஸிக்கைக்காக; இன்னமுமோரொன்றில் அவிஶதமானவர்த்தவிஶேஷங்கள், ஓரொன்றிலே விஶதமாயிருக்கும். அதுக்கடி ஸூக்திவிஶேஷங்களும் ஸங்கோசவிஸ்தாரங்களும். ஏகர்த்த்ருகங்களான ப்ரபந்த விஶேஷங்களுக்கு மொக்கும்.

(வ்யாக்யானம்.) (முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்) முமுக்ஷுவானவன்-மோக்ஷேச்சையுடையவன், ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில இச்சையுடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான—என்கையாலே, ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள வருமை தோற்றுகிறது. இந்தவிச்சை பிறவாமையிறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது. உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஸர்வேஶ்வரனும் இக்கிச்சை பிறக்குமளவுமிறே பார்த்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ள விச்சிக்கக்கடவ [illegible] இச்சைபிறக்கை அல்பமிறே [illegible]

இவர் சேதந னென்றதும் ஸாபிப்ராயம். அதுக்கு ஐச்வர்ய ப்ரயோஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறதும் இப்போதென்கை; அநாதி காலம் வ்யர்த்தமே போய்த்த தித்தனையிறே சைதந்யம்; அதா வது-உஜ்ஜீவநத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான் ஸம்ஸார நிவ் ருத்தியை யிசசிக்கிறது—*ப்ரஸ்தாதிஸயாஹலாத ஸாகபாலை கலக்ஷணையாகிற பகவத்ப்ராப்திக்கு உறுப்பாகவிறே. (கக) தாமரை யாள் கேள்வனொருவனையே நோககுமதிறேயுணர்வாவது; ஆத்ம ப்ராப்திக்கு உறுப்பாக ஸம்ஸாரநிவருததியை யிச்சிதகாலும விப ரீதஜ்ஞாநகாரயமாமிதத்னே. ஆகையால பகவத்ப்ராப்திக்கு விரோதி யான ஸமஸாரததினுடைய விமோசநத்திலிசசையுடையவனான வதிகாரிக்கு, அப்படியிருநதுள்ள மோக்ஷ மாகிற புருஷார்ததம் ஸித்திக்கும்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்கை.

தத்வஜ்ஞாநோதபத்திக்கு முனனே முமுக்ஷை ஜநிக்கக்கூடு மோ? என்னில; (கஉ) "வரீக்ஷ்யலொகாந" (அ) "ஜாயமாநம்" இத்யாதி ப்ரநிஸ்மருதிகளிற சொலலுகிற ப்ரகரியையாலேகூடும்.

உண்டாகவேணு மென்று அவஸ்யாபேக்ஷிதவம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, (கங) "தத்வஜ்ஞாநான்மோக்ஷலாபம்" என் கிற நியமம் தோற்றுகிறது. (கங)"தத்வஜ்ஞாநான்மோக்ஷ:" என்கிற விது, ஸகல வித்தாநத ஸாதாரணமிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத் திலுமிறே விபரதிபததிபுளளது. ஆனால (கங) 'ஜ்ஞாநான்மோக்ஷ:' என்கிற நியமம் கொள்ளுமபோது (கச) "...

[illegible] (கரு) [illegible]" என்று, ஜ்ஞாநயோகயதையிலலாத திர்யக் ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தாலே மோக்ஷஸித் தியைச் சொலலுகிற வசநஙகளுக்கு வையர்த்யம் வாராதோ? என்னில்; வாராது; அவற்றுக்கு முமுக்ஷுத்வந்தானுமில்லையிறே. இங்கு, முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷ ஸித்திக்கு தத்வஜ்ஞாநமுண்டாகவேணு மெனறது, அங்கு தானும் முமுக்ஷுத்வ மும், தத்வஜ்ஞாநமும், இரண்டும் இவற்றின் பக்கலில்லையிறே

யிருக்கச்செய்தேயும், இவை யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமானமேயிறே! கார்யகரமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆகையாலே, அபிமானியானவனுடைய ஜ்ஞானவிசேஷத்தைக் கடாக்ஷித்தே, அபிமாநாந்தர்ப்பூதமான இவனுக்கும் ஈஸ்வரன் கார்யஞ்செய்கையாலே, "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:" (கரு) என்கிற விது, அவ்விடத்திலும் ஸத்வாரகமாகஸித்திக்கும். தத்வஜ்ஞான மென்றதே,-தத்வத்ரயஜ்ஞாநம் எனகையாலே தத்வங்களை அதிகமாகவும், ஸ்யூநமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வத்ரயம் - என்று நிர்ணயிக்கைக்கு ப்ரமாண மென்? என்னில்; நிர்த்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தம், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கசு) என்று போக்த்ருரூபத்தாலும், போக்யரூபத்தாலும், ப்ரேரயித்ருரூபத்தாலும், சித் அசித் ஈஸ்வர தத்வங்கள் மூன்றையுமிறேசொல்லுகிறது. ஆகையாலே "வேதாந்தப்ரதிபாத்யம், தத்வத்ரயமுமே" என்று நிஸ்சயித்து, மோக்ஷமுண்டாமபோது தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்கிறார்.

ஆனால், "தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி। நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" (கஎ) என்று வேதாந்தங்கள், பகவத்தத்வ ஜ்ஞாநமொன்றுமே மோக்ஷஸாதந மென்னாநிற்க; தத்வாந்தரங்க ஜ்ஞாநத்தையும் இவர் மோக்ஷஸாதநமாக வருளிச்செய்வானென்? என்னில்; பகவத் தத்வத்தை யறியும்போது, ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும், இவற்றுக்கு காரணமாகவும், வ்யாபகமாகவும், தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவு மறியவேண்டுகையாலும், தத்வாந்தரங்களை யறியாதபோது இப்படி யறிய வழி இல்லாமையாலும், தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்ன குறையில்லை. "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கசு) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" (கஅ) என்கிற ஸ்ருதிக்கும் ஹ்ருதய மிதுவிறே. இன்னன்றாகில், "தமேவம் வித்வாந்" (கஎ) இத்யாதி ஸ்ருதி

யோடு இதற்கு விரோதம்வரும். ஆகையால் இந்த ப்ரஸக்தியை யாலே இவரும் அருளிச்செய்தாராகையாலே, வேதாந்தவிரோத ப்ரஸங்கமேயில்லை.

உ. (அவதாரிகை) தத்வத்ரயந்தா னேதென்னு மாகாங்க்ஷை யிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(வ்-ம்) (தத்வத்ரயமாவது சித்துமசித்து மீஸ்வரனும்) என்று. சித்—ஆவது-சைதந்யாதாரமானவஸ்து. அசித்—ஆவது-சைதந்ய அநாதாரமானவஸ்து. ஈஸ்வரன் - ஆகிறான்-யோகவைசேஷிகாதி தந்த்ரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கணக்கிலே யொரு புருஷவிசேஷ மன்றிக்கே, வேதாந்திகள சொல்லுகிற சிதசிநியந்தா. (௧௯) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" (௨௦) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞ பதிர்குணேச:" என்னக்கடவதிறே.

ங (அ-கை.) உத்தேசக்ரமத்திலே, தத்வத்ரயத்திலுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிசேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் சித் தத்வத்தை உபபாதிக்க உபக்ரமிக்கிறார்;

(வ்-ம்) சித் என்கிறது ஆத்மாவை - என்று. நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆசான் பிள்ளையும், முதலான ஆசார்யர்கள் தத்வத்ரயமருளிசசெய்கிற விடத்தில், அசித்உபக்ரமமாக வரு ளிச்செய்தார்கள். இவர் சித் உபக்ரமமாக வருளிசசெய்தார். இதுக் குக்கருத்து-அசித் தத்வம் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்ய மாகையாலும், ஈஸ்வரன் உபாதேயதயாஜ்ஞாதவ்ய னாகையாலும, இப்படி இர ண்டுதத்வத்தையு மறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வ ரூபந் தன்னை முதலிலே யறிந்துகொள்ளவேணுமிறே! என்று.

அவர்கள்தானப்படி யருளிச்செய்வானென்? என்னில்; ஆத் மாவினுடைய ப்ரக்ருதேः பரத்வஜ்ஞாநம் ப்ரக்ருதியை யறியாத போது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ரக்ருதிதத்வத்தையறிந்து, அநந் தரம் தத்வ்யதிரிக்தனாய் ததந்தர்வர்த்தியான ஆத்மாவை யறிந்து

அ[illegible]ந்தர்யாமியாய் ஶரீரத்தக்கு ஆத்மாவைப் போலே [illegible]க்கு மபிமானியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிகை புத்யாரோஹக்ரமமாகையாலே யருளிச் செய்தார்கள்.

அஸித்தபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (உக) "அந்நமயம்" தொடங்கி "ஆநந்தமயன்" அளவும் ஆரோஹித்த ஶ்ருதிமர்யாதைக்குச்சேரும்; ஸித்தபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (கரு) "ஸோகாமஹோமஹ்யம் ப்ருஸிதாரஷ்" இத்யாதிஶ்ருதிக்குச் சேரும்; ஆகையால், இரண்டுக்ரமமும் வேதாந்தஸித்தம்; (உஉ) "விதவிதீஷ்ஸ தஷ்ஹாவ" என்று ஆளவந்தாரும், (உங) "சுஶெஷவிஷவிஷ்ஷ ஶெஷிணெ" என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்த வசநங்கள் உபயகோடியிலும் சேரும். எங்ஙனேயென்னில்; ஸித்தபக்ரமயோஜனைக்குத்தானே ஸ்வரஸமாயிருந்ததிறே. அஸித்தபக்ரமயோஜனையில் வந்தால் க்ரமவிவக்ஷாபாவன்று, அவர்களப்படி யருளிச்செய்தது; ஸமஸ்தபதமாக வருளிச்செய்கையாலே. ஸமாஸத்தில அப்யர்ஹிதமாதல், அல்பாச்தரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற ந்யாயத்தைப்பற்ற அல்பாச்தரமான ஸித்தசப்தம முன்னாக வருளிச்செய்தார்களித்தனை. அப்யர்ஹிதனை ஈஶ்வரனதன்னை முதலிலெடாதே, ஸித்தசப்தத்தாலே சேதநனைச்சொல்லிற்று, (உச) "ஸூரஸ்ஹாவ-ஹிவஷ்" என்கிற வநுஸாஸநபலத்தாலே; இப்படி யிரண்டு க்ரமமும் வேதவைதிகபரிக்ருஹீதமாகையாலே, இரண்டும் முக்யமென்று கொள்ளக்குறையில்லை.

ஸித்தசப்தம், (உரு) "ஶெஷாவஜஸ்ஹீஸ ஸம்வித்ஷிவ ஶஷிவேதநாஃ" என்று, ஜ்ஞாநவாசிசப்தங்களோடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவில் இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திப்ராசுர்யமில்லாமையாலும், (கக) "க்ஷரா த்மாநா வீஶதெ தேவ[illegible]" (உகு) "யஞ்தாந ஸஜேரா யஸிய ஸா த்மாந வெத யஸ்ய த்மா ஶரீரஷ்" (உள) "த்மாஶ்ஸஹிஸாக்ஷரஃ" (உஅ) "த்மாஶ்நஸயொஜெஃ" என்று, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலே, ஆத்மசப்தத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில்

(ச.) ஆத்மஸ்வரூபம்—"சென்றுசென்று ப்ரம்ப்ரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய், ஶேஷமாயிருக்கும்.

ப்ரவிக்திப்ராகர்ய முண்டாகையாலும், சித்தென்கிறது - ஆமாவை யென்று, ஸ்ப்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

ச. (அ·கை.) இனி, இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப மிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(வ்-ம்) (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றுதொடங்கி). ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வாரருளிச்செய்த சந்தையை யெடுத்தது தத்வ ப்ரதிபாதகங்களான ஶ்ருத்யாதிகளிலுங்காட்டில் தத்வதர்ஶிகளில் ப்ரதாநரான ஆழ்வாருடையவசநமே தத்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக ; (உக) "வியஸ்ய வெதிகாஸ்ரீய ஶ்ரீர ஜநா ந-ஸாரிண:" என்றிறே பரமாசார்யரு மருளிச்செய்தது. ஸ்வரூபமாவது-ஸ்வம்மானரூபம். அதாவது - அஸாதாரணாகாரம். (௩௦) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றது-போய்ப்போய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற * அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களுக்கு அவ்வருகா யென்றபடி. 'தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்' என்கிற விடத்தில் புத்தி ஶப்தத்தால்-மஹத நுக்ருஹீதமான அந்த:கரணத்தைச சொல்லுகிறதோ? ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? என்னில்; இவருக்கிங்கு விவக்ஷிதம் ஜ்ஞாநமாகவேணும்; தத்வஶேகரத்தில் தேஹாதிவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அப்படி யருளிச்செய்கையாலே. (௩௧) "தெஹெந்திய மந: ப்ராணயீஹெ்யா ந:" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிசசெய்தது. உத்தேஶம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையென்று மூன்றுவகைப்பட்டிறே! தத்வநிர்ணயக்ரம மிருப்பது; அதில் "சித்தும சித்துமீஸ்வரனும்" என்று, தத்வத்ரயத்தையுமுத்

(ரு) ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடி யேன்? என்னில்;

தேசித்து, உத்தேசக்ரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சிச்சப்தோத்திஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக உபக்ரமித்து, "தேஹேந்த்ரிய மநঃப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். அத்தைப்பரீக்ஷிக்கிறார்மேல்.

(ரு)(அ-கை.)அதில் ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷண்யத்தை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ப்ரச்நத்தை அநுபாஷிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (ஆத்ம ஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்? என்னில்) என்று. இது தன்னை தத்வசேகரத்திலே இவர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

தேஹம்-அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்தம்; அதில் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சைதந்யமுண்டாகில், அநேக சேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யம் விவாதநியமமும், அவற்றில் மமதாபுத்தியும், மமதாவ்யவஹாரமுங்கூடாது. ["ஓரவயவத்துக்கே சைதந்யங்கொள்ளில்; அது விச்சிந்நமானால். அவயவாந்தரம் அதநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது. பின்பு, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும், மமதாபுத்தி வ்யவஹாரங்களுட் தவிரவேணும்; ஸர்வ சரீரவ்யாபியான ஸுகதுঃகாநுபவமுங் கூடாது. அவயவ ஸங்காதாத்மகமன்று, சரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவுமொண்ணாது: உபலம்பாநுபபத்திக ளில்லாமையாலே. அவயவி ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமாகையாலே. கிஞ்ச, (கூஉ) "ஸ்தூலோஹம் க்ருஶோஹம்" "மம சரீரம்" என்று, சரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக்கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது; (கூகூ) "ஸோஹம்" என்கிற விடத்திற்போலே, அமுக்யமென்னவொண்ணாது; முக்யே பாதகமில்லாமையால். அன்றிக்கே, அஹம்

புத்திக்கு ஶரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ஸ்ம்ருதியாலும் ஸ்ம்ருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரிக்தனாய், தேஹாத்ரபரிக்ரஹ யோக்யனான ஆத்மா ஸித்தன். பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸர்வேந்த்ரிய விஷயங்களையு மறிகையால். இப்படிக் கொள்ளாதபோது, "யாவனொருவன் நானிவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன், அந்தநானே ஸ்பர்ஶியா நின்றேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமுங் கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மாவாகில், அந்தன் ரூபத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். ஶ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் ஶப்தத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். இப்படி மற்றை யிந்த்ரியங்களிலுங்கண்டுகொள்வது. அந்தஃகரணமும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; கர்த்தாவினுடைய ஸ்மரணாதி கார்யங்களுக்குக் கரணமாகக் கல்பிதங்களாகையாலே. இது தானே ஸ்மரிக்கிற தென்ன வொண்ணாது; ஸ்மரணத்துக்குக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமும் இது தானேயென்னவொண்ணாது; விருத்தமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில்; அது பாஹ்யகரணமாகில், அதில்லாதவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாது; அந்தஃகரணமாகில், ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். அந்தஃகரணம் அநபேக்ஷிதமாகில், இந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தமுண்டானபோதெல்லாம்ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும்; ஆகையால், மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது. ப்ராணன்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஜடகாதரூபங்களாகையாலே. தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இங்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே. ஸ்த்திரனாயிருப்பானொ ராத்மா வுண்டென்னுமிடம், "நேற்றுக்கண்டவற்றை இன்றுங் காணாநின்றேன்" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஸித்தம்"] என்று, இப்படி விஸ்தரேண வருளிச்செய்தாரிறே.

(ஞ) (அ-கை.) இப்படிதனித்தனியே யெடுத்துக் கழிக்குமளவில் க்ரந்தவிஸ்தரமாமென்று மந்தமதிகளுக்கும ப்ரதிபத்தியோக்யமாமபடி, தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற் காட்டில ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுக்திவிஶேஷங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார்;

(கூ) தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று, ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத்தோற்றுகையாலும், 'இதம்' என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்" என்று தோற்றுகையாலும், இவை யொருகால் தோற்றி யொருகால் தோற்றாமையாலும், ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா—இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(வ்ய.) (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி. "தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று - ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்" என்று தோற்றுகையாலும்" அதாவது-தேஹாதிகளானவை என்னுடையதேஹம், என்னுடைய விந்த்ரியம், என்னுடைய மநஸ்ஸு, என்னுடையப்ராணன், என்னுடைய புத்தி யென்று, மமதா புத்திக்கும், மமதாவ்யவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவுக்கு அந்யமாய்த்தோற்றுகையாலும், அப்படியே "இது தேஹம், இது இந்த்ரியம்" என்று இதம்புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க் கொண்டு அஹமர்த்த வ்யதிரிக்தமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலு மென்றபடி.

"இவை ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும் ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்" 'இவை' என்று தேஹேந்த்ரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாவது-ஜாக்ரத்தசையில் (ந-சு) "ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்" இத்யாதிகளாலே அஹம் புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்டு ஆத்மத்வேந தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், ஸுஷுப்திதசையில் அப்படி தோற்றாதிருக்கை.

ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாவது - "உறங்குவதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு முட்படவறிந்திலேன்" என்று, ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகையாலே, உபயாவஸ்தையிலும் தேஹாதந்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை.

அதவா, ஜந்மமரணபாக்த்வத்தாலே தேஹம் ஒருகால்தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும், "நான் ஜந்மாந்தரத்தில் பண்ணின அதினுடையபலமிது" என்கிற லோகவ்யவஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜந்மமரணரஹிதனாய்க்கொண்டு எப்போதுந் தோற்றுகையாலு மென்னவுமாம்.

அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற விந்த்ரியங்கள், அந்த பதிராந்த்யவஸ்தைகளில் தோற்றாமையாலும்; ஸங்கல்பாதிஹேதுத்வேந தோற்றி யிருக்கிறமநஸ்ஸு, ஒரு காலவிஶேஷங்களிலே மூடமாய்க்கொண்டு ஒன்றுந் தோற்றாமையாலும்; உச்ச்வாஸநிஶ்வாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிறப்ராணன்கள், ஒரோ மோஹதஶைகளிலே நெற்றியைக்கொற்றிப் பார்க்கவேண்டும்படி தோற்றாமையாலும்; விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாஶிக்கிறஜ்ஞாநம் விஷயக்ரஹணாபாவதஶையில் தோற்றாமையாலும்; இப்படியன்றிக்கே, "நான் கண்ணும்செவியும் முன்பு விளங்கயிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு விஶதமாயிருக்கும், இப்போ தொன்றுந் தெரிகிறதில்லை; நானப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க் கிடந்தேன், இப்போது ஸப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தது, இப்போது நஶித்தது" என்று, இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றாதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்,

இவை பலவாகையாலும் ஆத்மா ஒருவனாகையாலும்; மீண்டும் இவை யென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்ஶிக்கிறது. தேஹத்துக்குப்பன்மை அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமாகை யாலே; இந்த்ரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராதிவ்யக்தி பேதத்தாலே. மநஸ்ஸுக்குப்பன்மை - மநோபுத்தி சித்தாஹங்கார ரூபமானபேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப்பன்மை, ப்ராணாபாநாதி பேதத்தாலே; புத்திக்குப்பன்மை — கடஜ்ஞாந படஜ்ஞாநாதிபேதத்தாலே. இப்படி தேஹாதிகளோரொன்றே பலவாகையாலும்; இங்ஙனன்றிக்கே, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரார்ஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்றுகொள்ளவேணும். அதாவது-இப்படி தேஹாதிப்ரகாரத்தையும், ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்தால், ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில்

(எ.) இந்தயுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

வேறுபட்டிருப்பானொருவனென்று அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணு மென்கை.

எ. (அ-கை.) இப்படி யுக்தியாலே ஸாதிதமான வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவன்) என்று. கண்ணழிவுண்டே யாகிலும் என்கையாலே - ஸர்வதா இதுக்குக் கண்ணழிவுசொல்ல வொருவர்க்கும்போகாது; அதுதானுண்டாய்த்தாகிலும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶாஸ்த்ரபலந்தானே இவ்வர்த்தத்தை ஸாதிக்குமென்று கருத்து (௫௫) "பஞ்சவிம்ஶோऽயம் புருஷ:" (௫௬) "பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா பவதி" (௫௭) "ஹஸ்தாவிமௌ மமேமே ஶ்ரோத்ரே மமேமே நயநே இமே । பாதௌ மமேமே ததா மமேமே ஜ்ஞாநமயோ நாயமஸ்ய ஹி॥ ப்ரவகாரேணைவாஹம் ஹகாரேண ப்ரகாஶஹேதுநா । வகாரேண ஹகாரேண ஏஷ ஆத்மா ப்ரக்ருதிர்வ்யஜ்யதே॥ ஆத்மா து ஸகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:" (௫௮) "பரஸ்பர ப்ருதக்பூதோ ஷோடஶாந் பஞ்சவிம்ஶக: । ஸத்வஸத்வஹேதோ ஆத்மா நர உதாஹ்ருதீயதே" (௫௯) "ஆத்மா ஶரீராஶ்ரய: பும்ஸோ நிஶ்சயாத் ப்ருதக்பூதோ: ப்ராப்யநாந்யத்வமயோ நித்ய ஸகலஸ்வாதிலக்ஷணம் பஞ்சபூதமஹ:" (௫௯) "பிண்ட: ப்ருதக் யத: பும்ஸ: ஶிர:பாண்யாதிலக்ஷண: । ததோऽஹமிதி குத்ரைதாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ராஜந் கரோம்யஹம்" (௬0) "கிம் த்வமேதச்சிர: கிம் நு ஶிரஸ்தவ ததோதரம் । கிமு பாதாதிகம் த்வம் வை தவைதத்கிம் மஹீபதே॥ ஸமஸ்தாவயவேப்யஸ் த்வம் ப்ருதக்பூய வ்யவஸ்தித: । கோऽஹமித்யேவ நிபுணோ பூத்வா சிந்தய பார்திவ॥"

(அ.) அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தானே தோற்றுகை.

(௯.) ஆநந்தரூப மாகையாவது-ஸுகரூபமா யிருக்கை.

(௪க) "[illegible] ... என்று, இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வம் துரபஹ்நவ மென்று நினைத்திறே! ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸுநிஶ்சயமாக இவரருளிச்செய்தது.

அ. (வ்-ம்.) (அஜடம்) இத்யாதி. அஜடத்வமாவது - அநந்யாதீநப்ரகாஶத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகா ஶத்வ மாகையாவது-தீபம் தீபாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹார த்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாஶாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை) என்று. (௪உ) "[illegible]" (௪௩) "[illegible]" (௪௪) "[illegible]" (உ௮) "[illegible]" (௪௫) "[illegible]" (௪௬) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

௯. (வ்-ம்.) (ஆநந்தரூபம்) இத்யாதி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வ தஏவேஷ்டத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமேய நுகூலமாயிருக்கை. (௪எ) "[illegible]" என்கிறபடியே, தனக்குத்தானே ஸுகரூபமா யிருக்கை யென்றபடி.

(௰.) உணர்ந்தவன் ஸுகமாக உறங்கினேனென்கையாலே ஸுகரூபமாகக் கடவது.

௰. (அ-கை) இப்படி ஆத்மஸ்வரூபம் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தில், ஸர்வாநுபூத ப்ரத்யபிஜ்ஞையை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்; (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) "ஸுகமாக உறங்கினேனென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைதானே, இதில் ப்ரமாணம்" என்றிறே! தத்வஶேகரத்திலும் இவர் அருளிச்செய்தது; ஸுஷுப்திதஶையில் பாதகாந்தராபாவமுண்டாகையாலும், ப்ரத்யக்ஷத்வஸ்ப்புரண முண்டாகையாலும், ஸுப்தோத்திதநிலே பராம்ருஷ்டமான ஸுகம் ஸ்வரூபஸுகமாகவேணுமிறே. "இப்போது ஸுகம் பிறக்கும்படி உறங்கினேன்" என்னன்றிறே! "ஸுகமாக உறங்கினேன்" என்கிறவிதுக்குப் பொருளென்னவொண்ணாது; பதிபத்திஶரீரம், அப்படியன்றிக்கே "இனிதாகப் பாடினேன்" என்கிறப்போலேயிருக்கையாலே; இதுதன்னை பாஷ்யத்திலே (௪அ) "ஸர்வம் ஹி ஸம்வேதநம் ஸ்வதோ ஸுகஸ்வரூபம், ஸுகஸ்வஹேது ஜ்ஞாநவ்ருத்தி; அநேந ஸ்வத்வஸம்வேதந ஜ்ஞாநேஸ்வஸ்வரூபேண ஸுகவத்வாத்ஸ் ஸம்வேதநம் ஜ்ஞாதுரநுகூலஜ்ஞாயதே. நவ வாஸ்வம், யோஜ்ஞாநம் ஸம்வேதநவதி தயா ஜ்ஞாநேஸ்வரூபேண திதேஷ்யா ஸ்வஸம்வித்திரிதி; அத ஏவஸ்வாதஸ்வஸம்விதோ:" என்று, பாஷ்யகாரருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபம் அநுகூலமன்றாகில், புருஷார்த்தத்வம் கூடாது. (௫௧) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மணோ ரூபம்" (௫௨) "ஆநந்தரூபமம்ருதம்" இத்யாதிகளாலும் இவ்வாத்மவிஷயம் (௫௦) "ஆநந்தம்ஜஹாதி" (௨அ) "நிவர்ணநாயநவாயஜோதா" (௫௧) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா" (௫௨) "ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய ஆநந்தரூபத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆக, கீழ் ப்ரக்ருதே: பரத்வம் சொல்லுகையாலே தேஹாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து; அணுத்வ ஆநந்தரூபத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

(கக.) நித்யமாகையாவது - எப்போது முண்டாகை.

(கஉ) எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யென்? என்னில்; ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

(கக) (வ்-ம்) (நித்யா) இத்யாதி. நித்யத்வமாவது-ஸர்வகால வர்த்தித்வம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார். (எப்போது முண்டாகை) என்று.

(கஉ) (அ-கை) ஏகத்விரோதி ஶங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார்; (எப்போது முண்டாகில்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்.) அதாவது-ஆத்மா ஸர்வகாலவர்த்தியாயிருக்குமாகில், (ருங) "ப்ரஜாபதிஃ ப்ரஜா அஸ்ருஜத" (ருச) "ஸ [illegible] ப்ரஜாஃ" (ருரு) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (ருசா) "யதஃ ப்ரஸூதா ஜகதஃ ப்ரஸூதீ தோயேந ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ பூம்யாம்" இத்யாதி ஶ்ருதிவாக்யங்களால் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்படுகிற ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடியென்? என்னில்; அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்: மரணமாவது-தேஹவியோக மென்கை

நித்யனாகில் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகத்வாவதாரணம் கூடா தென்னில்; ஏகத்வமாவது - நாமரூபவிபாகா பாவமாகையாலே, கூடும். ஸம்ஹாரதசையில் ஆத்மா இல்லையாகில், ஈஶ்வரனுக்கு உபாதாநத்வங்கூடாது; அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஶங்களும் வரும். ஆகையால், ஆத்மநித்யத்வம் கொள்ள வேணும். (ருஎ) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித்" (ருஅ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" (ருகூ) "நித்யோ நித்யாநாம்" (சுய) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" (சுக) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூயஃ। அஜோ நித்யஶ்ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே" என்று, ஆத்ம நித்யத்வப்ரதிபாதிகைகளான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் அநேகமிறே.

(கங.) அணுவானபடி என்னேன்னில்;

(கச.) ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

(கங) (வ்-ம. அசித்விலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாயிருந்தாலும் விபுவாயிருக்கலாமிறே; ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம் அணுவென்று அறியும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஸங்கத்தாலே அநுவதிக்கிறார்; (அணுவானபடி யென்னேன்னில்) என்று.

(கச) (அ-கை) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார், (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி.

(வ-ம. அதாவது- (சுஉ) "ஹ்ருதி ஹ்யேஷ ஆத்மா" என்று ஹ்ருதயஸ்திதியையும் (சுங) "தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்ரம் ப்ரத்யோததே தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வாऽந்யேப்யோ வா ஶரீரதேஶேப்ய:" என்று உத்க்ரமணத்தையும், (சுச) "யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி" என்று கமநத்தையும், (சுரு) "தஸ்மால்லோகாத் புநரேத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே" என்று ஆகமநத்தையும், நிர்தோஷப்ரமாணமான வேதாந்தசாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக்கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றும் கூடாதிறே. ஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், (சுசு) "உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்" என்று இவற்றாலேயிறே! முற்பட ஸாதித்தது; (சுஎ) "ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய:" (சுஅ) "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேய:" (சுகூ) "ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோऽபி த்ருஷ்ட:" (எ0) "ஸ்வர்ணபிந்துவர்ணமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம் । தத்ஸ்வர்ணவர்ணம் ரஶ்மிகோடிவிபூஷிதம்" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(௧௫.) அணுவாய், ஹ்ருதயத்திலே நிற்குமாகில், சரீரம் எங்குமொக்க ஸுகது:கங்களை புஜிக்கிறபடி யென்? என்னில்;

(௧௬.) மணித்யுமணிதீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே, ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத்தட்டில்லை.

(௧௫. (அ-கை.) இப்படி யிருக்குமாகில், ஸர்வசரீரவ்யாபியான ஸுகது:க்காநுபவம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) அதாவது- அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதயப்ரதேசமாத்ரத்திலே நிற்குமாகில், (௪௧) "ஹ்ருதி ஹ்யேஷ ஆத்மா, ஸ வா ஏஷ ஆத்மா ஹ்ருதி" என்று ஆபாதகூடம், சரீர மெங்குமொக்க ஸுகது:கங்களை புஜிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னி லென்கை.

(௧௬) (அ-கை.) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்; (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்) அதாவது - மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற ப்ரபாவத்பதார்த்தங்கள் ஏகதேசஸ்தங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஆத்மா ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலே யிருக்கச்செய்தே தத்தர்மமான ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே, சரீரமெங்குமொக்க ஸுகது:க்கங்களை புஜிக்கைக்கொரு பாதகமில்லை யென்கை.

இதுதான், (௪௨) "குணாத்வாலோகவத்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தம்; (௪௩) "[illegible] ஆத்மா, ஸ்வகுணேந ஜ்ஞாநேந ஸகலதேஹம் வ்யாப்யாவஸ்தித:, ஆலோகவத்; யதா மணித்யுமணிப்ரப்ருதீநாமேகதேசவர்த்திநாமாலோகோऽநேகதேசவ்யாபீ த்ருச்யதே, ததா ஹ்ருதயஸ்தஸ்யாத்மநோ ஜ்ஞாநம் ஸகலதேஹம் வ்யாப்ய வர்த்ததே, ஜ்ஞாது: ப்ரபாஸ்தாநீயஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாச்ரயாதந்யத்ர வ்ருத்தி

(௧௭.) ஒருவனேககாலத்திலே யநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறதும் ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

[illegible] ப்ரதீபவதாவேஶஸ்ததா ஹி தர்ஶயதி” என்றான்; இதுக்கு பாஷ்யம்.

இப்படி, ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஸர்வத்தையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் ப்ருஹதாரண்யகத்திலே சொல்லப்பட்டது. (௭௬) “ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ப்ராணம் ஸமாருஹ்ய ப்ராணேந ஸர்வாந் கந்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷுஸ் ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஶ்ரோத்ரம் ஸமாருஹ்ய ஶ்ரோத்ரேண ஸர்வாஞ்சப்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம் ஸமாருஹ்ய ஜிஹ்வயா ஸர்வாந் ரஸாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஹஸ்தௌ ஸமாருஹ்ய ஹஸ்தாப்யாம் ஸர்வாணி கர்மாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஶரீரம் ஸமாருஹ்ய ஶரீரேண ஸுகதுஃகே ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயோபஸ்தம் ஸமாருஹ்ய உபஸ்தேநாநந்தம் ரதிம் ப்ரஜாதிமாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹ்ய பாதாப்யாம் ஸர்வா கதீராப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹ்ய ப்ரஜ்ஞயைவ தியோ விஜ்ஞாதவ்யம் காமாநாப்நோதி” என்றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(௧௭) (அவ:) ஏகஶரீரமாத்ரத்துக்கு இப்படிக்கொண்டாலும் ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே யாகவேண்டாவோ! என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஒருவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்யா:) ஒருவனுக்கே அநேகதேஹ பரிக்ரஹம், காலபேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிறே; அத்தைவ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஏககாலத்திலே) என்கிறது. ஏககாலே அநேகதேஹபரிக்ரஹம் ஸௌபரி ப்ரப்ருதிகளிலே ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

(கஅ.) அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.

(ககூ.) அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை.

(கஅ) (வ்-ம.) (அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.) (எந) "சக்ஷுராதி யொராதி வடபடாதி விஷய ... ப்ரமாணை ... ... தாயமா ... " என்றிறே! பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தது. அப்படியே யிவரு மருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனன்றிக்கே, ... ப்ரமாணத்தாலும் காணாதிருக்கை யென்னில் துச்சக்வம்வருமிறே. ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாநகம்ய மித்தனை யல்லது இந்த்ரியஜ்ஞாநகம்யம் அனறென்கை.

அவ்யக்தமப்தார்த்தம். (நு௦) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச் செய்கிற ஆழ்வாரும், (நு௦)"ஞானங்கடந்ததே" என்று, இந்த்ரிய ஜ்ஞாநகோசரத்வத்தையிறே! அருளிச்செய்தது.

(ககூ) (வ்-ம) (அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை) (ஏந) "... ... ... விலக்ஷணஜாதீயமாக ... ... விஜாதீய ... ... " என்றிறே! இதுக்கும் பாஷ்யகாரருளிச்செய்தது.

ஆகையாலே, இவரு மிப்படி யருளிச்செய்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, அசிந்த்யத்வமாவது-ஒருபடியாலும் சிந்திக்கைக்கு யோக்ய மன்றிக்கே யிருக்கையென்னில் ; ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஶ்ரவண மநநாதிகளுக்கும் வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிறே. ஆகையால் அசித் ஸஜாதீயபுத்த்யநர்ஹத்வமே அசிந்த்ய ஶப்தார்த்த மாகக் கடவது.

ஆக. (எக) "அவ்யக்தோயமசிந்த்யோயம்" என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தபடியே, இவரும் ஆத்மஸ்வரூப

(உ௦.) நிரவயவமாகையாவது - அவயவ ஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக.) நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப் பட்டிருக்கை.

(உஉ.) இப்படி யிருக்கையாலே ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபந்தொடக்கமான வற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், ஶோஷிப்பித்தல்செய்கைக்கு அயோக்யமா யிருக்கும்.

வைலக்ஷண்ய ப்ரகடநார்த்தமாக இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்தா ராயிற்று.

(உ௦) (வ்-ம்) (நிரவயவமாகையாவது - அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை); அதாவது - (௭௭) "விஜ்ஞாநகுண:" என்றும், (௬௪) "விஜ்ஞாநகுணைநந்த:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகாகார மாகையாலே, அசித்வஸ்துக்களைப்போலே அவயவஸங்காதாத்மக மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக) (வ்-ம்.) (நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப்பட்டிருக்கை.) அதாவது - (கக) "அஜ்ஞ க்ஷரம் ஹரஃ" (௭அ) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:" என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான வஸ்துவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸ்வபாவ மாகையாலே, க்ஷரஶப்தவாச்யமான அசித்தைப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே, ஸதைகரூபமா யிருக்கை.

ஆகையிறே (௭௬) "அவிகாரோயமுச்யதே" என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தது.

(உஉ.) (அ-கை.) ஏவம்ப்ரகார மாகையாலே, சேத்யாதி விஸஜாதீயமா யிருக்குமென்கிறாரேல:

(வ்-ம் (இப்படி) என்று தொடங்கி, இப்படியென்று - அவ்யக்தாதிகள் நாலையும் அநுபாஷிக்கிறதாதல், நிர்விகாரத்வ மாத்ரத்தையாதல். (ஶஸ்த்ரம்-அக்நி) இத்யாதி, அதாவது-ஶஸ்த்ராக்ந்யாதிகள் சேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணும்போது தத்தத்வஸ்துக்

(உ௫.) ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்றார்கள்.
(உ௬.) அது ஶ்ருதிவிருத்தம்.

களிலே வ்யாபித்துச் செய்யவேண்டுகையாலும், ஆத்மா ஸர்வ அசித்தத்வ வ்யாபகனாகையாலே, அவற்றிற் காட்டில் அத்யந்த ஸூக்ஷ்மபூதனாகையாலும்; வ்யாப்யமாய் ஸ்தூலமாயிருக்கிற வினை வ்யாபகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யாபித்து விகரிப்பிக்கமாட்டாமையாலே, ஶஸ்த்ராக்நிஜலவாதாதிகளாலேவரும் சேதநதஹந க்லேதந ஶோஷணங்களுக்கு அநர்ஹமாயிருக்குமென்கை. (எஅ) "நைநம் சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக: । ந சைநம் க்லேதயந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத: ॥ அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயமக்லேத்யோऽஶோஷ்ய ஏவ ச । நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணுரசலோऽயம் ஸநாதந:" என்றருளிச்செய்தானிறே.

(உ௫) (அ-கை) இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு பரிணாமித்வங்கொள்ளுகிற ஆர்ஹதமதம் அயுக்தமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்; (ஆர்ஹதர்) இத்யாதியால்,

(வ்-ம்) ஆர்ஹதராகிறார் - ஜைநர். அவர்கள் (எக) "யாவத்தேஹவ்யாபீ" இத்யாதிப்ரகாரேண ஆபாதசூடம் தேஹத்திலுண்டான து:காத்யநுபவம், ஆத்மா தேஹபரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையாலே, ஆத்மா ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களுக்கு அநுகூலமாகப் பரிணமித்து, தத்தத்தேஹபரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே சொல்லுவது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தேஹபரிமாணனென்றார்கள் என்று).

(உ௬) (அ-கை) அத்தைநிராகரிக்கிறார்; (அது ஶ்ருதிவிருத்தம்) என்று.

(வ்-ம்) இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ஶ்ருதி யேதென்னில்; (கக) "அஜ்ராதாக்ஷரம் ஹர:" என்று, ஆத்மாவினுடைய நிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதிகையான ஶ்ருதியாகவேணும்; "தேஹபரிமாணன் என்கிறபக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன் என்கிற

உரு. அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்.

உசு. ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமாயிருக்கை.

ஶ்ருதியாலே பாதிதம்" என்று இவர்தாமே தத்வஶேகரத்திலே யருளிச்செய்கையாலே. (சுஎ) "ஸ ஏஷோऽணுராத்மா" (சுஅ) "பாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய" இத்யாதி ஶ்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிகைகளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு.

(உரு) ஏதத்விஷயமாக தூஷணாந்தரமும் அருளிச்செய்கிறார்;

(அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும்பக்ஷத்தில், ஸம்ஸித்தயோகராய் ஸௌபரியைப்போலே ஏககாலத்திலே யநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யநேகமாக பிந்நமாக்கிக்கொண்டு அவ்வவதேஹங்களைப்பரிக்ரஹிக்கவேண்டிவருமென்கை. பரகாயப்ரவேஶமுகேந அநேகஶரீரங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்தூலமான ஶரீரத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில், இதுக்கெல்லாமது அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்னவுமாம். (எகூ) "ஸ்வத்வாத்மாகர்ஷ[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அல்ப மஹத்பரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களை, ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு, கஜ ஶரீரத்தைவிட்டு பிபீலிகா ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் கஜஶரீர ஸமபரிமாணமா யிருக்கும். அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு பிபீலிகாஶரீரம் அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாக்யத்துக்கு யோஜித்தாலோ வென்னில்; "யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு" என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று.

(உசு) (ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை.) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வஸத்தாமாத்ரத்

உஎ. ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ர மாகில்;

உஅ. நானறிவென்று சொல்லவேணும், நானறியா நின்றேனென் னக்கூடாது.

தாலே ஸ்வாஶ்ரயத்தைப் பற்றி ஸ்வ பரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலா யிருப்பதொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆஶ்ரயமாகையா வது - தீப ப்ரபைகளிரண்டும் தேஜோத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் ப்ரபைக்கு ஆஶ்ரயமா யிருக்கிறாப்போலே தானும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனா யிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன் னையொழிய ப்ருதக்ஸ்திதிப்புபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான் ஆதாரமாயிருக்கை. (அ௰) "[illegible]" (அக) "[illegible]" (அஉ) "[illegible]" (அங) "விஜ்ஞாதார [illegible] விஜாநீயாத்" (அச) "ஜாநாத்யேவாயம் [illegible]" (அரு) "[illegible]" (அசு) "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதி களாலே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்தம்.

(உஎ) ஏவம்பூதமான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை யிசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ர மென்று சொல்லுகிற பௌத்தாதி களுடைய மதத்தை நிராகரிக்கைக்காக தத்தத்பக்ஷத்தை யநு வதிக்கிறார்; (ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிட மன்றிக்கே ஜ்ஞா நமாத்ரமாகில) என்று.

(உஅ) (அஎ) "அஹமிதம் ஜாநாமி" என்கிற ப்ரத்யக்ஷத் தாலே அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (நானறிவு)என்றுதொடங்கி.

அதாவது - ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வ மன்றிக்கே கேவ லம் ஜ்ஞாநமாயிருக்குமளவ யுள்ளதாகில், "நானறிவு' என்று, தன்னை ஜ்ஞாநமாத்ரமாகச் சொல்லுகையொழிய, "நான் இத்தை யறியாநின்றேன்" என்று, தன்னை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லக்கூடா தென்கை.

உகூ. ஜ்ஞாதாவேன்றபோதே, கர்த்தா போக்தா வென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

௩௦. கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள்ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிசேஷங்களாகையாலே.

இவ்வர்த்தத்தை நானறியாநின்றேன் என்கையாலே, விஷய க்ராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத்தான் ஆச்ரயமென்னுமிடந் தோற்றுநின்றதிறே; இப்படி, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மாகையாலே அபாதிதமென்றுகருத்து.

(அஅ) "ஜ்ஞாதாஹமிதி ...... " என்று, பட்டரும் இப்படியிறே! பௌத்தமத நிராகரணம் பண்ணுகிற விடத்தில் அருளிச்செய்தது.

(உகூ) ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாச்ரயமாய்' என்று ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லி, மற்றையவை யிங்குச் சொல்லாதொழிவா னென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று.

(௩௦) இப்படி, ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால் போராதென்று அதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிசேஷங்க ளாகையாலே) என்று.

(அகூ) " ...... " என்கிறபடியே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம், ஹேயோபாதேய ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்; அவ்வோஹேயங்களை விடுகையாலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையாலும் உண்டான சிகீர்ஷை - கர்த்ருத்வமடியாயிருக்கும்; கர்த்தாவுக்கேயிறே! சிகீர்ஷை யுள்ளது; அந்த சிகீர்ஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விசேஷமிறே; அத்தோடு கர்த்ருத்வத்துக்கு

ரு௧. சிலர், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.

உண்டான ப்ரத்யாஸத்தியைக் கடாக்ஷித்து கர்த்ருத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிறா ரல்லது, கர்த்ருத்வமாவது - க்ரியாஶ்ரயத்வ மாகையாலே, அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று முக்யமாகச்சொல்லப்போகாதிறே.

க்ரியையாவது- (கூம) "ஜாநாதி, இச்சதி, யததே, கரோதி" என்று, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நாநந்தரபாவியான ப்ரவ்ருத்தி யாகையாலும், ததாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வ மாகையாலும், அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்றது உபசாரப்ரயோகம் என்றே கொள்ளவேணும்.

இனி, போக்த்ருத்வமாவது - போகாஶ்ரயத்வம். போகமாவது - ஸுகதுக்கரூபமான வநுபவஜ்ஞாநம். அது ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமிறே. ததாஶ்ரயத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஔபசாரிகம்.

இப்படி, ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் இவற்றுக்கு முண்டான ப்ரத்யாஸத்த்யதிஶயத்தாலே ததைக்யகதநம் பண்ணலாம்படி யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொன்னபோதே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லிற்றாய்த்தென்னத் தட்டில்லையிறே.

(ரு௧) இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமா யிருந்துள்ள கர்த்ருத்வத்தை யில்லை யென்று, ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வத்தைக்கொள்ளுகிற ஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர்) என்று தொடங்கி.

சிலரென்று அவர்கள்பக்கல் தமக்குண்டானஅநாதரம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்.

(குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.) குணங்களென்றும் ப்ரக்ருதியென்றும் பேதமில்லையிறே! இவர்களுக்கு; ஆகையாலே, ப்ரக்ருதிக்கே யென்கிற ஸ்தாநத்திலே (குணங்களுக்கே) என்கிறார்.

௩௨. அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமும் கோலையும்.

---

(௩௧) "[illegible]" என்றிறே! அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம். ஆகையால், ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லையென்றபடி. அதாவது-கடவல்லியிலே, (௫௭) "[illegible]" இத்யாதியாலே, ஆத்மாவுக்கு-ஜந்மமரணாதிகளான ப்ராக்ருத தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரதிஷேதித்து, (௩௨) "[illegible]" என்று, ஹநநாதிக்ரியைகளில் கர்த்ருத்வத்தையும் நிஷேதிக்கையாலும், ஸ்ரீகீதையிலே ஸர்வேஶ்வரன்றானே, (௩௩) "[illegible]" (௩௪) "[illegible]" என்று சொல்லுகையாலும், இப்படி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்களிலே ஆத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வத்தையும், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமுள்ளது ப்ரக்ருதிக்கே; ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை; போக்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளதென்றுப்த்து அவர்கள் சொல்லுவது.

(௩௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமாய ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லையானபோது, இவனுக்கு விதி நிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்குத்தான் அதிகாரியாய்க்கொண்டு அதின் வஶத்திலே நடக்கவேண்டுகையும், விஹித நிஷித்தகரண ப்ரயுக்த ஸுக துக்கரூப பலபோக்த்ருத்வமும் சேராதெனகை.

௫௩. ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ர
யுக்த மன்று.

௫௪. குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்.

சேதநன் கர்த்தாவாகாதபோது ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். (௬௫) "ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" (௬௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான், (௬௭) "ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" (௬௮) "முமுக்ஷுர் ப்ரஹ்மோபாஸீத" என்று, ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதிபல போக்தாவையிறே! கர்த்தாவாக ஶாஸ்த்ரம் நியோகிக்கிறதும்; ஆகையாலே, பலபோக்தாவே கர்த்தாவாகவும் வேணுமிறே. அசேதநத்துக்கு கர்த்ருத்வமாகில் சேதநனைக்குறித்து விதிக்கவுங்கூடாது. (௬௯) "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்னக்கடவதிறே. ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம். ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகத்வம் - போதஜநநத்வாரத்தாலே. அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு போதத்தை விளைக்கப் போகாதிறே; ஆகையால் ஶாஸ்த்ரம் அர்த்தவத்தாம்போது போக்தாவான சேதநனுக்கே கர்த்ருத்வ மாகவேணும். இதெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங் கொலையு மென்று அருளிச்செய்தது.

(௫௩) ஆனால், கர்த்த்ருத்வமெல்லாம் இவனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாமோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று) என்று.

ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளாவன - ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி போகங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணும் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள். அவற்றில், கர்த்த்ருத்வம் ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்த மன்றென்கை.

(௫௪) ஆனால், அதுதானிவனுக்குவந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்) என்று.

ரு௫. கர்த்ருத்வந்தா னீஶ்வராதீநம்.

குணங்களாகிறன - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள். அவற்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யுண்டான தென்றபடி. (௪௦௦) "ப்ரக்ருதே꞉ க்ரியமாணாநி குணை꞉ கர்மாணி ஸர்வஶ꞉ । அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" என்னக்கடவதிறே. இதெல்லாம், (௬௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, பூர்வபக்ஷஸித்தாந்த ரூபேண, பாஷ்யகாரர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(ரு௫) இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து, ஆத்மாவுக்கே கர்த்ருத்வத்தை ஸாதித்தார்-கீழ்; இந்தகர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாயத்தமோ பராயத்தமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று.

அதாவது இவ்வாத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாதீநமன்றிக்கே, ஈஶ்வராதீநமாயிருக்குமென்றபடி.

(௪௦௧) "பராத்து தச்ச்ருதே꞉" என்று, வேதாந்த ஸூத்ரத்தாலே, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் பராயத்தமென்று ஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்டதிறே. ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வத்துக்காக கர்த்ருத்வம் ஆத்மகர்மமென்று கொள்ளவேணும். அந்த கர்த்தாவுக்கு தர்மமான ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நங்கள் பகவததீநங்களாயிருக்கையாலும், அந்த ஜ்ஞாநாதிகள் பகவதநுமதியொழிய க்ரியாஹேதுவாகமாட்டாமையாலும், இவனுடைய கர்த்ருத்வம் ஈஶ்வராதீநம் என்கிறது. "இவனுடைய புத்திமூலமான ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்து ஈஶ்வரன் அநுமதி தாநம்பண்ணுகையாலே, அந்தக்ரியாநிபந்தநமான புண்யபாபங்களும் சேதநனுக்கேயாகிறது" என்று, விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளையும்; இப்படி, கர்த்ருத்வம் பரமாத்மாயத்தமானாலும் விதிநிஷேதவாக்யங்களுக்கும் வையர்த்யம் வாராது; (௪௦௨) "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய꞉" என்று, பரிஹரிக்கப்படுகையாலே; அதாவது - விஹிதப்ரதிஷித்தங்களுக்கு வையர்த்யாதிகள் வாராமைக்காக, இச்சேதநன்பண்ணின ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்

துக்கொண்டு ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி. எங்ஙனே [illegible]யில்; எல்லாசேதநருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வபாவமாகை யாலே, ஸாமாந்யேந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோக்யத்வ முண்டாயே யிருக்கும்; இப்படியான ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக, ஈஶ்வ ரன் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நில்லாநிற்கும்; அவனாலே யுண் டாக்கப்பட்ட ஸ்வரூபஶக்தியை யுடையனான சேதனன், அவ்வோ பதார்த்தங்களிலே யுத்பந்நஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நனாய்க்கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் மத்யஸ்தனாகையாலே, உதாஸீ நனைப்போலே யிருக்கிற பரமாத்மாவானவன் அந்தசேதநனுடைய பூர்வவாஸநாரூபமான விதிநிஷேத ப்ரவ்ருத்தியிலே யநுமதியையும் அநாதரத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு, விஹிதங்களிலே யநுக்ர ஹத்தையும், நிஷித்தங்களிலே நிக்ரஹத்தையும் பண்ணாநிற்பானாய், அநுக்ரஹாத்மகமான புண்யத்துக்கு பலமான ஸுகத்தையும், நிக் ரஹாத்மகமான பாபத்துக்குப்பலமான துஃகத்தையும்அவ்வோசேத நர்க்குக் கொடாநிற்கும். இது தன்னை யபியுக்தருஞ் சொன்னார். (௩0௩) "[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]" என்று, அடியிலே, "ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்த ராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன், தனக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத் ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்தியாலே இப்புருஷன்றானே அவ் வோவிஷயங்களிலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்திலே அஶாஸ்த்ரீயங்க ளிலே உபேக்ஷித்தும், ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும், அவ்வோ விஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு, அவ்வோகர்மபலத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் கொடாநிற்கு மென்றார்கள். இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளிலும் சேதநனுடைய [illegible]மப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு பரமாத்மா ப்ரவர்த்திப் [illegible] நிற்குமென்றதாய்த்து" என்று, தீபப்ரகாஶத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்கள் இவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஆனால், (கOச) "ஏஷஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி, ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமதோ நிநீஷதி" என்று—உந்நிநீஷையாலும், அதோநிநீஷையாலும், ஸர்வேஶ்வரன்றானே ஸாத்வஸாது கர்மங்களைப் பண்ணுவியாநிற்குமென்கிறவிது சேரும்படியென்? எனில்: இது ஸர்வஸாதாரணமன்று. யாவனொருவன் பகவத்விஷயத்தில் அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை யநுக்ரஹியாநின்றுகொண்டு பகவான்றானே ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களாய் அதிகல்யாணங்களானகர்மங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும்; யாவனொருவன் அதிமாத்ர ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளாய், அதோகதிஸாதநங்களான கர்மங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமாகையாலே. இது தன்னை ஸர்வேஶ்வரன்றானே யருளிச்செய்தானிறே. (கOரு) "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸ் ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே। இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:" என்று தொடங்கி, (கOசு) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம்। ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே॥ தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம:। நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" என்றும், (கOஎ) "அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீஶ்வரம்" என்று தொடங்கி (கOஅ) "மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோப்யஸூயகா:" என்னுமளவாக அவர்களுடைய ப்ராதிகூல்யாதிஶயத்தைச் சொல்லி, (கOகூ) "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந்। க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே.

ஆகையால், அநுமந்த்ருத்வமே ஸர்வஸாதாரணம்; ப்ரயோஜகத்வம் விஶேஷவிஷயமென்று கொள்ளவேணும். (கOஉ "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து" என்கிற, ஸூத்ரத்திலே இதெல்லாம் பாஷ்யகாரர் தாமே அருளிச்செய்தார்.

௯௨. ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? என்னில்;

இவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! (கர்த்ருத் வந்த்ரன் ஈஶ்வராதீநம்) என்று அருளிச்செய்தது.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று அது; 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை யாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை'' என்று, ப்ரதமத்திலே ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தைச்சொல்லி, ஜ்ஞாந மாத்ரமென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வ கதநாநந்தரம் கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே, அவை யிரண்டும் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்து, குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லையென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வத்தைஸ்தாபித்து, அந்த கர்த்த்ருத்வத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாத வ்யபதேஶத்தையும், அதுதானிவனுக்கு வருகைக் கடியையுஞ்சொல்லி, இப்படி ஆத்மாவுக்குண்டான கர்த்த்ருத்வந்தான் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஈஶ்வராதீநமா யிருக்கு மென்று நிகமித்தாராய்த்து.

இதெல்லாம ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வகதந மடியாக வந்ததிறே.

இப்படி, ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமாகில், (௧௧௦) "யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்" (௭௭) "விஜ்ஞாநமய:" (௧௧௧) "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே" என்றும், (௧௧௨) "ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமத்யந்த நிர்மலம் பரமார்த்த:" (௧௧௩) "ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் அகிலம் ஜகதேதத் அபுத்தய: । விஜ்ஞாநம் பரமாத்மேதி ஏவ ப்ராந்த்யா பஶ்யந்தி" என்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;

(ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்னென்னில) என்று.

௫௭. ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய் நிரூபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்று.

௫௮. நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக வெல்லா வ்யாபாரங்களு முண்டாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தன்னை யறிகையாலும்) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாயிருக்குமோபாதி, ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாகத் தனக்குத்தானே ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூதகுணமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியான ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகையாலும் சொல்லிற்றென்கை.

இதுதான் - (௬௪) "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேச: ப்ராஜ்ஞவத் । யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ்தத்தர்சநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்வயத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (௬௫) "[illegible]" என்றிறே ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் உண்டாம்படி யிருக்கை.) அதாவது - (௬௬) "ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி" என்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை - ஈஶ்வரனுக்கு ஸார்வகாலிகமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு நியாம்யமாகையாவது-ஶரீரத்தினுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶரீரியினுடைய புத்த்யதீநமாக உண்டாமாபோலே, ஶரீரபூதமான இவ்வாத்மவஸ்துவினுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும், ஶரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்த்யதீநமாகவே யுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

௫௯. தார்யமாகையாவது-அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன் ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, தச்சரீரதயா தததீந ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளையும் அசேதநமான ஶரீரம்போலே தானாக வொருப்ரவ்ருத்திபண்ணமாட்டாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாபாவிககர்மங்களாக வுடையனாகையாலே, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷாப்ரயத்நபூர்வக ப்ரவ்ருத்திக்ஷமனா யிருக்கையாலும், ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் இவனுடைய ப்ரதம ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலும், விதிநிஷேதஶாஸ்த்ர வையர்த்த்யமுமில்லை.

(௫௯) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திமூலமாக ஈஶ்வரன் பண்ணும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கும், தததநுகுணமான பலப்ரதாநத்துக்கும் விரோதமில்லையென்னுமிடம் கீழேசொல்லப்பட்டது.

(தார்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன்ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.) அதாவது (௧௭) "ஏஷ ஸேதுர் விதரண:" (௧௧௮) "ஸத்வம் ச [illegible] ச திஷ்டத:" (௧௧௯) "[illegible] ஸர்வாணி [illegible] ஸர்வேஶ்வராதாந [illegible]:" (௧௨௦) "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி த்யாவாப்ருதிவ்யௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" என்று, இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரன் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேந தாரகனாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தார்யமாகையாவது - தனக்கு நியமேந தாரகமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இந்த ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்துக்கும் ஸத்தாநுப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிக்கும்ஹேதுவாயிருந்துள்ள அவனுடைய நித்யேச்சாகார்ய ஸங்கல்பத்தையும் ஒழிந்தபோது தன் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கையென்றபடி.

இப்படி, தார்யவஸ்துக்களை ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களிரண்டாலும் தரிக்குமென்னுமிடம் அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபா

திக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; ஈஶ்வரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே, வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களை யாஶ்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோ த்ரவ்ய த்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமா மென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி, ஸர்வமும் ஆஶ்ரயத்தைப்பற்ற அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள்; ஸர்வவஸ்துக்களினுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநையாகையாவது-அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே யுத்பந்நங்களாயும், நித்யங்கள் நித்யேச்சாஸித்தங்களாயு மிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை (கஉக) "இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்த ஸத்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அபியுக்தர் விவேகித்தார்'

"இத்தாலே, ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ஈஶ்வரேச்சாதீநையானபடியாலே ஸர்வமும் ஈஶ்வர ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. குருத்ரவ்யங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்க ளென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமது (கஉஉ) "த்யௌ: ஸசந்த்ரார்க்கநக்ஷத்ரா கம் திஶோ பூர்மஹோததி: ॥ வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண விதருதாநி மஹாத்மந:" என்கிறபடியே, ஓரோதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி நிறுத்துகையைப்பற்ற. இப்படி இச்சாதீநஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூப மென்செய்கிறது? என்னில்; பரமாத்மாவினுடைய விச்சை யிவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி, ஸர்வவஸ்துவும் ஈஶ்வரஸ்வரூபாதீநமுமாய், ஈஶ்வரேச்சாதீநமுமாயிருக்கும்; லோகத்திலும் ஶரீரம்-ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரயமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்காணுகின்றோம். இவனிருந்தகாலமிருந்து, இவன் விட்டபோது ஒழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம். இவ்வர்த்தம், ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாகராதிதஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்

௯௦. சேஷமாகையாவது - சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப் போலே, அவனுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்கை.

ஸங்கல்பாம்ரித மெனனக்கடவது" என்று, இப்படி ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(சேஷமாகையாவது-சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.) அதாவது-சந்தந குஸுமாதி பதார்த்தங்கள் தனக்கென்னவிருப்பதோ ராகாரமின்றிக்கே, பூசுமவனுக்கும் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய், விநியோகங் கொள்ளுமவனுக்கு தானும் விநியோகங்கொண்டு, தானுகந்த விஷயங்களுக்குங் கொடுக்கலாம்படி இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்குமாபோலே, சேதநவஸ்துவாயிருக்க ஸ்வப்ரயோஜநாந்தமன்றிக்கே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைலக்ஷண்ய மெல்லாவற்றாலும் சேஷிக்கு அதிசயகரமாய், விநியோகத்தையில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு,(௧௨௩) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த விமலன்" என்கிறபடியே, தானுகந்தவர்களுக்கும் உறுப்பாக்கலாம்படி வேண்டின விநியோகத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கை யென்றபடி. சித் த்ரவ்யத்துக்கு அசித்த்ரவ்யங்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று- பாரதந்த்ர்யாதிசயம் சொல்லுகைக்காகவிறே. ஆகம் ஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் இதுவாகையாலே யிறே! பராப்யுத்கர்ஷம் பண்ணுகிறதையிலே (௧௨௪) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று, ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது (௧௨௫) "பரமதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ சேஷ: பர: சேஷீ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே யருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த லக்ஷணவாக்யார்த்தத்தை யநுஸரித்துக்கொண்டு,(௧௨௬) "உத்தேஶ்யயஸ்யாதிஶயதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ சேஷ: பர: சேஷீ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணத்தை அபியுக்தரானவர்களும் சொல்லிவைத்தார்கள்.(௧௨௭) 'யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷஶப்தேந கத்யதே' என்று சொல்லுகையாலே, சேஷத்வமாவது- இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் என்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

சக. இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக் கயோக்யமா யிருக்கை.

இப்படி, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குண்டான ஶேஷத்வம், (கஉஅ) "[illegible]" (கஉகூ) "[illegible]" (கங0) "[illegible]" (கஙக) "[illegible]" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே.

(சக) ஒருவனுக்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளும் ஶேஷமாய், ஸ்வஶரீரமும் ஶேஷமா யிருக்கச்செய்தே, க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் - ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், ஶரீரம் - அவற்றுக்கு அநர்ஹமாயிருக்கக்காண்கையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாமிடத்தி லிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான்) என்றுதொடங்கி.

இதுதானென்றது - இப்படி ஈஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மவஸ்துதா னென்றபடி.

(க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே- தநதாந்யாராம தாஸ தாஸீவர்க்கங்களைச் சொல்லுகிறது.

(ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது- ஸம்ஹோபலம்பநியம மின்றிக்கே, ஶேஷியானவனை யொழியவும் தான்ஸித்திக்கை.

ஆதிஶப்தத்தாலே - அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸீப்ரப்ருதிகள்- பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண ஶேஷமாயிருக்கும்; புத்ரனும்

௬௨, ஆத்மஸ்வரூபந்தான், பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப் பட்டிருக்கும்.

பர்தா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரணஶேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும் (௧௫௨) "ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர:, த்ருதீயோ அக்நிஷ்டே பதிஸ் துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா:" என்று - பாணிக்ரஹணாநந்தரம் ஸோமாதிகளுக்கு ஶேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேகஸாதாரணமாயிருக்கும்; இப்படி யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது - அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்யஸாதாரணமான ஶரீரம்போலே. ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநர்ஹமாயிருக்கை.

"ப்ருதக்ஸ்த்தித்யாதிகளுக்கு" என்று பாடமாகில், ஆதிஶப்தத்தாலே-ப்ருதகுபலப்த்தியைச் சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு, இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப்போலே, பிரிந்துநிற்கைக்கும், பிரிந்துதோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே தது பயாநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக்கடவது. (௧௫௩) "யதைவாத்மஶரீரஸ்ய ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஶேஷஶேஷிபாவஶ்ச" என்றும், (௧௫௪) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய ஶரீரம்" என்றும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும், ஆத்மஶரீரபாவலக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ருநியாம்யபாவம், ஆதாராதேயபாவம், ஶேஷஶேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, (௧௫௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்" என்று, இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்ம ஶரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று.

ஆக, கீழே ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶோதநம்பண்ணப் பட்டது.

(௬௩) இனி, ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித்ஸம் பந்த தத்வியோக ததநந்வயங்களாலே பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரி ப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்:

௪௩ பத்தரென்கிறது-ஸம்ஸாரிகளை.

௪௪ முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை.

---

(௪௨) (ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்தமுக்தநித்ய ரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

இதில், பத்தரென்கிறதாரை! என்னுமாகாங்க்ஷையிலே யரு ளிச்செய்கிறார்: (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று.

அவர்களாகிறார் - நிலைதலவத், தாருவஹ்நிவத், தர்விவேச குணத்ரயாத்மகாநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வரூபராய், அநாதி யவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிதராய், தத்தத் கர்மாநுகுண விவித விசித்ர தேவாதிரூபதேஹவிஶேஷ ப்ரவிஷ்ட ராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும் தேஹாநுபந் திகளிலே மமதாபுத்தியையும் பண்ணி துர்வாஸநாருசி விவஶராய், ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுண ஸுகதுக்கபரம்பரைகளை யநுபவிக்குமவர்கள்.

(௪௪) இனி, முக்தரென்கிறதாரை யென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை) என்று; அவர்களாகிறார்—அநாதிகர்ம ப்ரவாஹ ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸாரஸம் பந்தம் நடவாநிற்கச்செய்தே, மோக்ஷருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்ம விஶேஷம், அநுபவத்தாலே யாதல, ஸாமாந்யேநவநுஷ்டிக்கும் ப்ராயஶ்சித்த கர்மங்களாலே யாதல், அநபிஸம்ஹிதபலமாய் அத் யுத்கடமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல்க்ஷபித்து, அதுக் யாக ஜாயமாநதசையில் பகவத்கடாக்ஷத்தா லுண்டான ஸத்வோ த்ரேகத்தாலே மோக்ஷருசிபிறந்து, ஸத்குருஸமாஶ்ரயண ஸம்ப் ராப்த வேதாந்தவேத்ய பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநராய், தத்ப்ராப்திரூப மோக்ஷ வித்யர்த்தமாக, ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசிதமான கர் மங்களை பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக வநுஷ்டித்து (௧௩௬) "[illegible]" என்றும் (௧௩௭) "[illegible]" என் றும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேஜ்ஞா நோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீநகர்மம் க்ஷபித்தவாறே அந்தக்கரணம்

௪௫. நித்யரென்கிறது-ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை.

நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுதித்து, அநந்தரம், (௧௩௮) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி: । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்மஸாத்யமான கர்ம ஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாந ரூப பக்திமூலமாகவரும் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து, அதடியாக விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தைஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தை யுண்டாக்கி ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்திலேமூட்டி, தது பதேஶமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விஶேஷகடாக்ஷந்தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தல்செய்து, மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படி பண்ணும் பகவதாகஸ்மிகக்ருபையாலே உபாயாந்தரவிஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்திமூலமாக வரும் ப்ரபதநமூலமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல, ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்பூத ஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள்.

அவிஶேஷேண, "முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை" என்கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே, தத் ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கிக் கொண்டு தேஶவிஶேஷத்திலேபோய் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவம்பண்ணி யிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௪௫) இனி, நித்யரென்கிற தாரையென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை) என்று. ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத வென்கையாலே - முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது; நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிறே! அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிறே! (௧௩௧) "ஸஹஸ்ர

[illegible] என்றாரிறே! பட்டர்; ([illegible]) "[illegible]" என்றும், ([illegible]) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்க; ([illegible]) "[illegible]" என்பது, ([illegible]) "[illegible]" என்பதாகிறது பகவத்விஷயஜ்ஞாந ராஹித்ய ஸாஹித்யங்களாலேயிறே; ஆகையால், இவர்களை நித்யரென்கிறதும், பகவத் ஜ்ஞாநத்துக் கொருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே யென்று கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப்பற்றவிறே! ([illegible]) "[illegible]" என்றும், ([illegible]) "[illegible]" என்றும் ஶ்ருதி இவர்களை ஶ்லாகிக்கிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை, ([illegible]) "[illegible]" இத்யாதியாலே, ஶ்ரீகத்யத்திலே பரக்கவருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே, "ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத" என்றபோதே, இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அஶேஷ ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய், கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவநந்தாழ்வானை ஶேஷனென்கிறது. ([illegible]) "[illegible]" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது.

மற்றுள்ள ததீயரைப்போலே அநியமமாயிராதே, ஸர்வேஶ்வரன் அமுதுசெய்த ஶேஷமொழிய அமுதுசெய்யாத நியமத்தைப் பற்ற, ஶேஷாஶநரென்று-ஸேநமுதலியாரை நிரூபிக்கிறது. ([illegible]) "[illegible]" என்றாரிறே! ஆளவந்தாரும்; ([illegible]) "[illegible]" என்று, ஆழ்வாரு மருளிச்செய்தார்.

ஆதிஶப்தத்தாலே - ([illegible]) "[illegible]

௪௯. ஜலத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறப்போலே, ஆத்மா வுக்கும் அசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிக ளுண்டாகிறன.

காரணம்-மநே" என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைக போகராயி ருந்துள்ள வைநதேயப்ரமுகரான நித்யஸித்தரை யெல்லாம் சொல் லுகிறது.

(௪௯) பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷஸம்பந்தம் வந்தபடியென்? என் கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக தத்ஹேதுவையருளிச்செய் கிறார்; ஜலத்துக்கு என்று தொடங்கி.

அதாவது ஸ்வபாவதஏவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு, அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்த்தாலியோட் டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறப்போலே, ஸ்வதஃஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூப னான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாஶ்ரயாசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவி த்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளுண்டாகிறனவென்கை.

இவருடைய திருத்தம்பியாரும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே (௧௪௯) "அவித்யாகாரண [illegible]" என்று அருளிச் செய்தாரிறே,

இப்படி, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (உ அ) " [illegible] ॥" என்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்யையாவது-அஜ்ஞாநம். அதுதான்-ஜ்ஞாநாநுதய, அந் யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும்.

சஎ. அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்.

கர்மமாவது-கரணத்ரயக்ருதமாய், புண்யபாபாத்மகமான க்ரியாவிஶேஷம். அதில், புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும்-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது - முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான், ஹேதுபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யொன்றிலேசெல்லுகிற விருப்பம். இதுவும், விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

அவித்யாகர்மவாஸநாருசிக ளுண்டாயிற்றின வென்னாதே, உண்டாகிறன வென்கையாலே - இவற்றினுடைய ப்ரவாஹரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது,

சஎ. இப்படி, ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான அவித்யாதிகள் தானே எவ்வவஸ்த்தையிலே கழிவது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்) என்று. அதாவது-காரணநிவ்ருத்யா கார்யநிவ்ருத்தியாகையாலே, அசித்ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த விவையும், தத்ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்க ளென்றபடி.

"என்பர்கள்" என்ற வித்தை பரமதமாக்கி, * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்களுக்கு பகவத்ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலே, அசித்துகழியும்முன்னே அவித்யாதிகள் கழிகைக்காண்கையாலே அந்த நியமமில்லையென்று இவர்க்குக்கருத்து என்று சொல்லுவாரு முண்டு. அது முக்யமன்று; அவர்கள் திருமேனியோடே யிருக்கச் செய்தே, பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததேயாகிலும் (கூ௦) "விண்ணப்பட லம் விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்று முள்ளவுலளவும் யானு முளனாவனென்கொலோ" என்கையாலே; (க௩க) "ஸவ-௰

௬௮. இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்.
௬௯. சிலர், ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்

[illegible]" என்கிற முக்தாவஸ்த்தையில், வைஶத்யம் அசித்து கழிவதற்கு முன்பில்லாமையாலே.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்றது-ஆத்மஸ்வரூபம் பத்தமுக்த நித்யரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கு மென்றும், அதில் பத்தசேதநர்க்கு அவித்யாத்யுத்பத்திமூலமும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமமும் சொல்லி நின்றது.

௬௮. இப்படி உக்தமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும், இத்தனை சேதநரென்று ஸங்க்யேயமா யிருக்குமோ? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(இம்மூன்றுந் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று. இம்மூன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வர்க்கத்ரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து, தனித்தனியேயென்று விஶேஷிக்கிறார். அநந்தமாயிருக்கு மென்றது அஸங்க்யேயமா யிருக்குமென்றபடி.

௬௯. உக்தமான ஜீவாநந்த்யத்துக்கு விரோதியான ஐகாத்ம்ய வாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல்;

(சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி; சிலரென்று-அநாதரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இப்படிச் சொல்லுவர்கள்தாங்களாரோ? என்னில்; ஜீவாத்வைத ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரத்தில் குத்ருஷ்டிகள். அதாவது-ப்ரஹ்மாத்வைதமென்றும், ஜீவாத்வைதமென்றும் ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான வத்வைதம் த்விவிதமா யிருக்கும். ஜீவாத்வைதமாவது-ப்ரகாராத்வைதம். இதுக்கு நியாமகமேது! என்னில்; ப்ரஹ்மப்ரகரணங்களிலே (க௫௪) "[illegible]" (க௫௫) "[illegible]" (க௫௬) "[illegible]" என்று, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரஹ்மாத்வைதத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலும், ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரகாரபேதவிஶிஷ்ட ப்ரகார

௫௦. அந்தப்பக்ஷத்தில், ஒருவன் ஸுகிக்கிறகாலத்திலே வேறே யொருவன் து:கிக்கக்கூடாது.

யேகத்வபரமாகையாலும், (௪௫௫) "[illegible]" என்று, ப்ரகாரபஹுத்வம் கண்டோக்தமாகையாலும், ஐக்யவிதிக்கு ஶேஷமான (௪௫௯) "நேஹ நாநாஸ்தி" இத்யாதி பேதநிஷேதம் விஹிதைக்யவிரோதிபேதவிஷயமாகையாலும், ஸாமாந்யநிஷேதம் விஹிதவ்யதிரிக்த விஷயமாகையாலே ப்ரகாரிபஹுத்வ நிஷேதபரமாகையாலும், (௪௫௭) "[illegible]" என்று, ப்ரஹ்மதுல்யப்ரகார்யந்தர நிஷேதகண்டோக்தியாலும் ப்ரகார்யத்வைதமே ப்ரஹ்மாத்வைதம்.

ஜீவபஹுத்வம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலும். அல்லாதபோது பத்தமுக்தவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், உபதேஶாநுபபத்தியாலும், ஸுகாதிவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், (௪௫௮) "[illegible]" இத்யாதிகளாலே, தேவாதி ஶரீரபேத விஶேஷநிஷேதம் கண்டோக்தமாகையாலும், முக்தாத்மாக்களுக்கு ஸாம்யதை சொல்லுகையாலும் ஜீவாத்வைதம் ப்ரகாராத்வைதமே.

இதுதான் ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே, ஆதிபாத சதுஶ்லோகீ வ்யாக்யாநோபக்ரமத்திலே (௧௫௯) "[illegible]" என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்வைதத்துக்கு ஹ்ருதயமறியாதே· ஆத்மபேதமில்லை ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்று, சிலகுத்ருஷ்டிகள் சொன்னார்களென்கை.

௫௦. அது அயுக்தமென்னுமிடம் ஸாதிக்கிறார்;

(அந்தபக்ஷத்தில்) இத்யாதியாலே. அதாவது·அப்படி ஆத்மபேதமில்லாதபக்ஷத்தில், (௧௬௦) "அஹம்ஸம்ஸாரீ" என்று, ஒருவன்

ருக. அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்.

ருஉ. ஸௌபரிஶரீரத்திலு மதுகாணவேணும்.

ருங. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவன் ஆசார்யனாகையும் கூடாது.

ஸுகோத்தரனா யிருக்கிறகாலத்திலே வேறேயொருவன் (கசுO) "துஹம்கிஹ்லீ" என்று, துஃகோத்தரனாயிருக்கிற விந்த ஸுகதுஃக்கவ்யவஸ்தை கூடாதென்கை; ஸுகதுஃகங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயகதமாகில் உபயப்ரதிஸந்தாநமும் ஒருவனுக்கே யுண்டாகவேணுமிறே; ஆகையால், ஸுகதுஃகங்கள் நியதங்களாகையாலே, ஆத்மபேதமுண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ருக. அந்த ஸுகதுஃகவ்யவஸ்தைக்கு ஹேது, தேஹபேதமென்கிறவர்களுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்;

(அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்) என்று.

ருஉ அதுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்;

(ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று. அதாவது-தேஹபேதம் ஸுகதுஃகநியமத்துக்கு ஹேதுவாகில், அநேகதேஹபரிக்ரஹம்பண்ணின ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அந்த நியமம் காணவேணுமென்கை.

தேஹபேதம் ஸுகதுஃகநியமத்துக்கு ஹேதுவன்றாகில், ஜந்மாந்தராநுபவத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ! என்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது ஸம்ஸ்காரத்திலுடைய அநுத்பவத்தாலேயாதல், நாஶத்தாலேயாதல் ஶரீராந்தரத்தில் ஸுகதுஃகஸ்ம்ருத்யாதிகளின்றிகே யொழிகிறதும் இரண்டிலொன்றாலே யென்னில், ஒருஶரீரந்தன்னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால், ஸுகதுஃகநியமத்துக்கு ஹேது-தேஹபேதமென்னவொண்ணாது.

ருங. அப்படி, ஸுகதுஃக வ்யவஸ்தாநுபபத்தியே யன்று. ஏகாத்மாவென்னும்பக்ஷத்தில் பத்தமுக்தவ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் ஶிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல்;

௫௪. விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது.

௫௫. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

(ஒருவன்ஸம்ஸரிக்கையும்)என்று தொடங்கி. அதாவது-ஏகாத்மாவாகில், (௧௬௧) “[illegible]” என்கிறபடியே ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், (௧௬௨) “[illegible]” என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், (௧௬௩) “[illegible]” என்கிறபடியே, ஒருவன் ஶிஷ்யனாய்வந்து உபஸத்திபண்ண ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்குஉபதேஶிக்கையுங் கூடாதென்கை.

(௫௪) இன்னமுமோரநுபபத்தி சொல்லுகிறார்; (விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது) என்று. அதாவது - ஏகாத்மாவாகில் தேவதிர்யகாதிரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும், சில துஃகோத்தரமாகவும், சில ஸுகதுஃகமிஶ்ரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும், கர்மதாரதம்யமுமிறே! விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது.

(௫௫) இப்படி, யுக்தியாலே அநேகவிரோதங்களை தர்ஶிப்பித்தார் கீழ்; இவ்வளவேயன்று, இப்பக்ஷத்துக்குஶ்ருதிவிரோதமுமுண்டென்கிறார்; (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது-ஏகாத்மாவென்கிறபக்ஷம், (௧௭0) “[illegible]” என்று, ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி. இந்த ஶ்ருதி ஆத்ம

ருகு. ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வொண்ணாது.

ருஎ. மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே.

ருஅ. அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத மும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸம மாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும்.

பேததைச் சொலலுகிறதென்னில்; (கசு) "ஹோதாஹோமஸ்ய" என்றும், (சஅ) "ஹ்யமாநஸ்ய" என்றும், (ருஅ) "ஜ்ஞா ஜ்ஞௌ த்வாவஜா வீஶநீஶௌ" என்றும், (கசுச) "ஸநேந்ரஜ்ஞஸ்ய த்ரா விஜ்ஞாநயோஃ" என்றும், ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேகஶ்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதி கபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(ருசு) அத்தை நிஷேதிக்கிறார்; (ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிற தென்னவொண்ணாது) என்று. ஔபாதிக பேதமா வது - தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும்.

(ருஎ) ஔபாதிகபேதமென்ன வொண்ணாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (மோக்ஷதசையிலும் பேத முண்டாகையாலே) என்று. அதாவது - (கசுரு) "ஸதா பஶ்யந்தி" (கசுசு) "ஸ்ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா" (கசுஎ) "ஸ்ஸ்ராணாம் பரமாஃ"(கசுஅ) "ஸாயுஜ்யம் ஸ்திஜ்ஞாநே" (கசுகூ) "யத்ர நித்யா விராஜ தே ஸ்ஸாம் ஸம்ஸாரஸாக்ஷிணஃ" என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆத்மபேதத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணாதென்கை.

மோக்ஷதசையாவது - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்ததசையிறே. அந்ததசையிலும் ஆத்மபேதம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலே, (கஎ0) "நித்யோ நித்யாநாம்" என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

(ருஅ) ஆனால், ஆத்மபேதப்ரதிபத்திக்குஹேதுவாய், ஔபா திகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத

௫௯. பரிமாணமும், எடையும், ஆகாரமு மொத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

௬௰. ஆகையா லாத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

மும்கழிந்த ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம் அத்யந்தஸமமாய், ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் பேதகதநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி யிறே! மோக்ஷதசையிருப்பது; அவ்விடத்தில், ஆத்மபேதம் ஸித்திக்கிறபடி யெங்ஙனே?என்கிற வாதிப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;(அப்போது) என்று தொடங்கி - (ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று.

(௫௯) த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேதத்தை ஸாதிக்கிறார்; (பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அளவும், தூக்கமும், வடிவும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் முதலான பதார்த்தங்களுக்கு பேதகமா யிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையோயாகிலும் அதிலே நாநாத்வம் காண்கிறாப்போலே, ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதம் ஸித்திக்குமென்றபடி.

(௬௰) கீழ்ச் சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்துக்கொண்டு, "ஆகையால் ஆத்மபேதம்கொள்ளவேணும்" என்று நிகமிக்கிறார்.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள் என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக, முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்யப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்க்ஷேபித்து, யுக்தியாலும், ஶாஸ்த்ரத்தாலும் பஹுமுகமாக வத்தை தூஷித்து, ஆத்மபேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று. கீழே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார். அதில், அசித்விலக்ஷணத்வம், அஜடத்வம், ஆநந்தரூபத்வம், அவ்யக்தத்வம், அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம்,

௬௧. இப்போ திவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்.

௬௨. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான் ஸ்வரூபம்போலே நித்ய த்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்.

௬௩. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வருபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்;

ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாகிற விவை ஜீவேஶ்வர ஸாதாரணம். நியாம்யத் வாதிகள் மூன்றும் சிதசித்ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம. அணுத்வமும் அசித்பரமாணுஜீவஸாதாரணம். இவை யித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீஶ்வர வ்யாவ்ருத்தியை வித்திப்பிக்கையாலே, இவற்றைலக்ஷணமென்னக் குறையில்லை.

(௬௧) அப்படியன்றிக்கே, ஸங்க்ரஹமாக வொருலக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார், (இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்) என்று. இவர்களென்கிறது-த்ரிவித சேதநரையும். லக்ஷணமாவது - அஸாதாரண தர்மமிறே. ஆகையால், ஶேஷத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் அசித்வ்யாவ்ருத்தி வித்தியாமையாலும், ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச் சொலில் ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தி வித்தியாமையாலும், ஶேஷத்வேஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

(௬௨) இப்படி, ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்குமுண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்) என்று தொடங்கி.(ஸ்வரூபம்போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்) இத்தால்-நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்கு முண்டென்றபடி.

(௬௩) நித்யத்வாதிகளை யுபபாதித்து வைதர்ம்யத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேகக்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்ம்யஞ் சொன்ன வநந்தரம், வைதர்ம்யத்தையும் சொல்லுவதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்? என்னில்) என்று,

௬௪. ஸ்வரூபம் - தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக் கயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பியாமலே தனக்குத் தான் ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம்-தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாஶியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

௬௫. அதில்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருகால் விபுவாய் ஒருகால் அவிபுவாயிருக்கும்.

---

(௬௪) வைதர்ம்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வரூபம் தர்மியாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது-தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தா ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், அணுத்வம், இவைஸ்வரூபத்துக்குவிஶேஷம்.

தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்த ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶரஹிதத்வம், ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶகத்வம், விபுத்வம், இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஶேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்று-ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனையிறே.

(௬௫) ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி யிராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசா ஸங்கோச நிபந்தனமான தாரதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில் சிலருடையஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

அதாவது (௧௭௦) "அயர்வறு மமரர்கள்" என்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கொருநாளும் ஸங்கோசமின்றிக்கே தத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுகிறநித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும். * பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாயிருக்கிற பத்தருடையஜ்ஞா

௬௬. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் “எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது” என்கிறபடி யேன்? என்னில்;

௬௭. இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து, விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, அப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை.

நம், கர்மாநுகுணமாகஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். (௧௭௧) “கரைகண்டோர்” என்கிறபடியே, பகவதப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடையஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்த்தையில அவிபுவாய், உத்தராவஸ்த்தையில (௧௭௨) “ஸ சா(ஆ)நந்த்யாய கல்பதே” என்கிறபடியே, விபுவா யிருக்குமென்கை.

(௬௬) இனிமேல், ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வாதிகளை உபபாதிக்கிறார்; அதில் ப்ரதமத்திலே, “எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் நஶித்தது” என்று, உத்பத்தி விநாஶவத்தாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞாநத்துக்கு நித்யத்வம கூடுமபடி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் “எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது நஶித்தது என்கிறபடி யென்னென்னில) என்று.

(௬௭) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே அப்படி சொல்லக் குறையில்லை) என்று. அதாவது - (௧௭௨) “ஸ சா(ஆ)நந்த்யாய கல்பதே” (௬அ) “ஸ வாநந்த்யாய கல்பதே” என்று, முக்ததசையில் ஸர்வவிஷயமாகச் சொலலுகையாலே ஸர்வத்தையும ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமா யிருக்கச்செய்தேயும, (௧௭௩) “யதா(அ)க்நே: ஶக்திஸம்ஸக்தா வைஷ்ணவீ சக்திரூபிணீ வைஷ்ணவீ ஸா” என்கிறபடியே, கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாய், (௧௭௪) “ததா திரோஹிதத்வாச்ச ஶக்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா। ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே। ப்ராணிமாத்ரேஷ்வல்பீயஸீ ஸ்தாவரேஷு ததோ(அ)திகா” என்கிறபடியே, கர்மாநுகுணமான தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்

சூ-௮· இது தான் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே நானாவாய்த் தோற்று கிறது. ப்ரஸரணபேதத்தாலே.

கொண்டு, (௧௭௫) “இந்த்ரியாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்யேகம் க்ஷரதீந்த்ரியம் । தேனாஸ்ய க்ஷரதி ப்ரஜ்ஞா த்ருதே: பாத்ராதிவோதகம்” என்கிறபடியே, இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங் களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, தாத்ருசமான விகாஸத்தா லும் ஸங்கோசத்தாலும் வந்த ப்ரகாசாப்ரகாசங்களைக் கொண்டு, பிறந்தது நசித்தது என்னக்குறையில்லை என்கை.

(சூ-அ) இப்படி, இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞானம் ஏகமா யிருக்கசெய்தே, விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கும்போது தாசந ச்ரவணாதி ஸமஜ்ஞாபேதத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு, அநேகத்வேந ப்ரகாசிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;(இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நானாவாய்த் தோற்றுகிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே) என்று. அதாவது-ஏகமுக மாக ப்ரஸரிக்கை யன்றிக்கே, சக்ஷுஸ்ச்ரோத்ராத் யநேகேந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து, ரூபசப்தாத் யநேகவிஷயங்களை க்ரஹிக்கிற விதுக்கு தர்சந ச்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதேந தோற்றுகிற நாநாத் வம்-ப்ரஸரணபேத நிபந்தநமென்கை. இத்தால் - நித்யமான ஜ்ஞா நத்துக்கு உத்பத்திவிநாச வ்யவஹாரஹேது வின்னதென்று சொன்ன வநந்தரத்திலே, ப்ராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத் வேந ப்ரகாசநஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாந நித்யத்வம், (௧௭௬) “ந ஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர் விபரிலோபோ வித்யதே, நஹித்ரஷ்டுர் த்ருஷ்டேர் விபரிலோபோ வித்யதே” (௧௭௭) “ஜ்ஞா நம் வைராக்ய மைச்வர்யம் தர்மச்ச மனுஜேச்வர । ஆத்மநோ ப்ரஹ்மபூதஸ்ய நித்யமேதச் சதுஷ்டயம் ॥ யதோதபாந கரணாத் க்ரியதே ந ஜலாம்பரம் । ஸதேவ நீயதே வ்யக்திம் அஸத ஸம்பவ: குத: । ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாத் அவபோதாதயோ குணா: । ப்ரகாச்யந்தே நஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹிதே” என்று, ச்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்டிறே.

கூகூ, த்ரவ்யமானபடி யென்னென்னில்;

எ0. க்ரியாகுணங்களுக் காஶ்ரயமாய், அஜடமா யிருக்கை யாலே த்ரவ்யமாகக்கடவது.

(கூகூ) இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இனி. இதினுடைய த்ரவ்யத்வத்தை உபபாதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (த்ரவ்யமான படி யென்? என்னில்;) என்று.

(எ0) தத்ஹேதுக்களை யருளிச்செய்து த்ரவ்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்; (க்ரியாகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அஜடமாயிருக்கை யாலே த்ரவ்ய மாககடவது) என்று. க்ரியையாவது - ஸங்கோசவிகாஸங்கள். குணமாவது - ஸம்யோகவியோகங்கள். அஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், (களஅ) "க்ரியாஶ்ரயோ த்ரவ்யம், குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்று, த்ரவ்யலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமும் குணாஶ்ரயத்வமும் ஓரொன்றே த்ரவ்யத்வஸாதகம். இவற்றோடே அஜடத்வத்தையும் சொலலுகையாலே அதுவும் த்ரவ்யத்வஸாதகமென்று இவர்க்குக்கருத்து. எங்ஙனே? என்னில்; ஜடவஸ்துக்களிலே த்ரவ்யாத்ரவ்யங்க ளிரண்டு முண்டு; அஜடவஸ்துக்களிலே அத்ரவ்யமாயிருப்ப தொன்றிலலையிறே. ஆகையால-"ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யம், அஜடத்வாத், யதஜடம, தத்த்ரவ்யம, யதாஆத்மாதி" என்று அஜடத்வந தனனைக்கொண்டே தரவ்யத்வம ஸாதிக்கலாமிறே. ஆகையிறே! "இதுதான் அஜடமுமாய், ஸஙகோசவிகாஸங்களுக்கும் ஸம்யோக வியோகாதிகளுககும் ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கை யாலேத்ரவ்யம" என்று, தததவஶேகரததிலும் இவ ரருளிச்செய்தது. இப்படி த்ரவ்யமாயிருக்குமாகில, இதுக்கு ஆத்மகுணத்வம் கூடும்படி என்? என்னில்; நித்யததாஶ்ரயத்வத்தாலே கூடும். (களகூ) "ஆஶ்ரயாதநந்யதா ஸித்தே ராஶ்ரயேண ஸமந்வயாத் । த்ரவ்யத்வஞ்ச குணத்வஞ்ச ஜ்ஞாநஸ்யைவோபபத்யதே" என்றிறே! ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. ஆஶ்ரயாதந்ய தோஸித்தித்வம, க்ரியாஶ்ரயத்வஞ சொன்னபோதே சொல்லிற் றாயிறறு. இதுதான் ஜ்ஞாநத்துககே யன்றிறே! தீபாதிதேஜஃபதார்

எக. அஜடமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்;

எஉ. ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது.

எ௩. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஜ்ஞாநம்ப்ரகாஶிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

எச. விஷஶஸ்த்ராதிகளைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமாகைக்கடி தேஹாத்மப்ரமாதிகள்.

த்தப்ரஸ்யகளுக்கு மொக்குமிறே. ஆகையால், த்ரவ்யத்வ குணத்வங்களிரண்டும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபபந்நம்.

(எக) கீழ் ஜ்ஞாநத்துக்குத் தாமருளிச்செய்த அஜடத்வ விஷயமான ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அஜடமாகில்ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதிகளில தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்குமாகில் எபபோதும் ப்ரகாஶிக்கவேண்டாவோ,ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்த்தைகளில் ப்ரகாஶியாதொழிவானென்? என்கை.

(எஉ) அதுக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயமேவப்ரகாஶிப்பதுதான விஷயக்ரஹணவேளையிலிறே. ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளில தமோகுணாத்பபிபவத்தாலே ஸங்குசிதமாய், திரோஹிதங்களான மணிபரகாஶாதிகளைப்போலே, ப்ரஸரண மிலலாமையாலே ப்ரகாஶியாதென்கை.

(எ௩) இனிமேல், இதினுடைய வாநந்தரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஆநந்தரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி; ஜ்ஞாநம் பரகாஶிக்குமபோதாவது-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு விஷயங்களைதர்ஶிப்பிக்குமபோது; அப்போதிறே இதுதான் ப்ரகாஶிப்பது. அவ்வவஸ்தையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது - அவ்வோவிஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அவற்றை விஷயீகரித்தவிந்தஜ்ஞாநம-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸுகரூபமாயிருக்கை.

(எச) ஆனால், விஷஶஸ்த்ராதிகளை தர்ஶிப்பிக்கும்போது அவற்றை விஷயீகரிதத ஜ்ஞாநம் பரதிகூலமாயிருப்பானென்? என்

எரு. ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே யெல்லா பதார்த்தங்களுக்கும்
ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி.

எசு. மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கு ஒருகாலேரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள், தேசாந்தரே காலாந்தரே இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ரதிகூலங்களாகக்கூடாது

கிற ஶங்கையை யுடகொண்டு அருளிச்செய்கிறார்; (விஷயஶப்தாதிகள்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவற்றை ஸ்பர்ஶிப்பிக்கும்போது, அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் து:கரூபமாயிருக்கைக்குக் காரணம் அவற்றில் பாதகத்வபுத்திக்கு மூலமான தேஹாத்மப்ரமமும், காமமும், ஈஶ்வராத்மகத்வஜ்ஞாநராஹித்யமு மென்கை;

எரு. இவை தனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது - (நூல்) "ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே" (கஅக) "தாநி ஸர்வாணி தத்வபு:" (கஅ௨) "தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:" என்று, ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவச்சரீரமென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டு நின்றதிறே. அப்படி பகவதாத்மகமாகக் காணும்போது, ஸகல மநுகூலமாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; இவற்றில் தோற்றுகிற ப்ராதிகூல்யம், தேஹாத்மப்ரமாதி மூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை.

(எசு) இப்படி, ஈஶ்வராத்மகமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவமென்பானென்?; சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான வாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்றோ' என்கிற சங்கையிலே மேலே யருளிச்செய்கிறார்; (மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி. மற்றையாநுகூல்ய மென்கிறது - தாமருளிச்செய்த பகவதாத்மகத்வத்தால் வந்த வாநுகூல்யத்தை யொழிய, சந்தநகுஸுமாதி பதார்த்தங்களில் தோற்றுகிற வாநுகூல்யத்தை. அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகில், போக்தாவாயிருப்பானொருவனுக்கு ஒருகாலத்திலே ஒருதேசத்திலே அநுகூ

[illegible] யாதல்; இவன்றனக்கே ப்ரதிகூலங்களாவது; இவனுக்கநுகூலங்களா யிருக்கிற தேசகாலங்கள்தன்னிலே வேறே யொருவனுக்கு ப்ரதிகூலங்களாவதாகை கூடாது. இப்படி ப்ரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையால், பகவதாத்மகத்வநிபந்தநமான வாநுகூல்யமே ஸ்வாபாவிகம்; மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்று, என்கை. (உ-அ௬) "வஸ்த்வேகமேவ து:காய ஸுகாயேர்ஷ்யாகமாய ச । கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத: । ததேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே । ததேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே । தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று, இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே விஶதமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்? என்னில்; விஷயாந்தரங்கள் ப்ரதிகூலங்களாயும், சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுகிறது - தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு. ஸர்வமும் பகவதாத்மகமாகையாலே, எல்லாப்பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ஆகையால், அவ்வாகாரத்தாலே காணும்போதும், ஸர்வவிஷய ப்ரகாஶகத்தையிலும், ஜ்ஞாநம் - ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - "சித்தென்கிறது ஆத்மாவை" என்று, முதலிலே சிச்சப்தவாச்யமான ஆத்மவஸ்துவை உத்தேஸித்து, அநந்தரம், "தேஹாதிவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "ஶேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக தத்ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை ஸங்க்ஷேபேண சொல்லி, "தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்; என்னில்" என்று தொடங்கி "ஶேஷமாகையாவது" என்னுமளவாக உக்தலக்ஷணத்தைப் பரீக்ஷித்து, அநந்தரம், ஏவம்பூதமான வாத்மஸ்வரூபம் பத்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கும்படியையும், பத்தாத்மாக்களுக்கு அவித்யாதிகளுண்டாகைக்கு ஹேதுவையும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமத்தையும், தர்மிதாத்மைக்யமும் தனித்தனியே அநந்தமா யிருக்கும்படியையும் சொல்லி, அந்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை யுக்திஶாஸ்த்ரங்களாலே நிரஸித்து, ஆத்ம

[illegible]ரூபமாக தாரதம்யமாககளுக்கு முண்டான [illegible]
[illegible]ரம்பித்து, அநந்தரம், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்
டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந விபுத்வ ப்ர
ஸங்கத்திலே த்ரிவித சேதநருடைய ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான
விசேஷத்தைச் சொல்லி, முன்பு ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வ
த்ரவ்யத்வாऽஜடத்வாऽऽநந்தரூபத்வங்களை யடைவே ப்ரபர்தித்து,
இப்படி சித்தத்வத்தினுடைய வேஷத்தை யருளிச்செய்து தலைக்
கட்டினார்-

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

சித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

அசித்ப்ரகரணம்

க. அசித்து-ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்.

உ. இது, ஶுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வ சூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்.

ந. இதில் சுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே, கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்,

---

தத்வத்ரயமாவது-சித்தும அசித்தும ஈஶ்வரனும் என்று உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, ப்ரதமம் சிச்சப்தவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ஸ்புடமாக வருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்தரம, அசித்வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசேஷங்களை அதிஸ்ப்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில் ப்ரதமத்திலே அசில்லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும்) என்று. அசித்தாகிறது-சைதந்யாநாதாரமான வஸ்துவிறே! அது தன்னை யருளிசசெய்கிறார்; (ஜ்ஞாநசூந்யமாய்) என்று. அதைப் பற்றவிறே! ஶ்ருதி, போக்யஶப்தத்தாலே அசித்தைச் சொல்லிற்று. விகாராஸ்பத மாகையாவது - விகாரத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை. விகாரமாவது- அவஸ்த்தாந்தராபத்தி; அதாவது-சித்ஸ்வரூபம்போலே, ஸதைகரூபமா யிராதொழிகை.

(உ) இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம், இவ்வசித்தத்வந்தான் - ஸத்வைகாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுண த்ரயாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணஶூந்யமாயும், மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும்படியை யருளிசசெய்கிறார்; (இது, சுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும, ஸத்வசூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்) என்று

(ந) உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, அசித்த்ரயத்தினுடைவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிப்பதாக நினைத்து, ப்ரதமம்

கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவலபகவதிச்சையாலே விமான கோபுரமண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், நித்யமுக்தராலும் ஈச்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று.

ச்ருதஸங்கல்பத்தின்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் சுத்தஸத்வமாவது) என்று தொடங்கி சுத்தஸத்வமென்றது - குணாந்தரம் கலசாதஸத்வகுணத்தையுடையதென்றபடி; அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதேகேவலஸத்வமாய்) என்று. (கஅஅ) "[illegible]" (சஅரு) "[illegible]" (சஅசு) "[illegible]" (சஅஎ) "[illegible]" என்று, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே யிப்படி சொல்லாநின்றதிறே. (நித்யமாய்) அதாவது, - அநாதிநிதநமா யிருக்கை. (சஅஅ "[illegible]" (கஅக) "[illegible]" (சகூ0) "[illegible]" என்று, இதி னுடைய நித்யத்வமும் ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்) ஸுத்தஸத்வமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஜநகமாயிருக்குமிறே. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகாவஹமாயிறே! இருப்பது. ஆகையிறே! (சஅஎ) "[illegible]" என்றவநந்தரத்திலே "[illegible]" என்றது.

(கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே, விமான கோபுர மண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) அதாவது-சேதநன் கர்மாநுகுணமாக விச்சிக்க, அந்த விச்சாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்சதிதத்வமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து, சேதநர்க்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாகிற ப்ரக்ருதிதத்வம்போ லன்றிக்கே, ஸ்வபோகார்த்தமாக, வுண்டான பகவதிச்சையாலே விமானகோபுராதிரூபேண பரிணமியாநிற்குமென்கை. (சகூக) "[illegible]"

[illegible]
[illegible] ” (௧௯௪) “[illegible]
[illegible] ” (௧௯௫) [illegible]
என்று ச்ருதியிலேயும் ஸங்க்ரஹேண நித்யவிபூதியிலுண்டான திவ்யநகர திவ்யாயுதாதிகள் சொல்லப்பட்டன. இது தன்னை பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே (௧௯௬) “திவ்யாவரண ஶதஸஹஸ்ராவ்ருதே, திவ்யகல்பகதரூபஶோபிதே, திவ்யோத்யாந ஶதஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே, அதிப்ரமாணே, திவ்யாயதநே கஸ்மிம்ஶ்சித் விசித்ர திவ்யரத்ந திவ்யாஸ்தாந மண்டபே” என்று தொடங்கி, விஸ்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே. (நிரவதிகதேஜோரூபமாய்) அதாவது- அக்நயாதித்யாதி தேஜ:பதார்த்தங்களையும் சத்யோதகல்பமாக்கும்படி, அளவிறந்த தேஜஸ்ஸை வடிவாயிருக்கை. (௧௯௭) “ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி:” (௧௯௮) “அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: । ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் து:ப்ரேக்ஷ்யம் தேவதாநவை:” என்னக்கடவதிறே. (௧௯௯) “சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி” (௧௯௮) ‘சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்’ (௧௯௯) “விளங்குசுடர்ச்சோதி” என்று ஆழ்வாரும், இதனுடைய நிரவதிக தேஜோரூபத்வத்தைப் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிறே.

(நித்யமுக்தராலும் ஈஸ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய்) அதாவது - இதனுடைய பரிமாணத்தை ஒருவராலும் அளவிடவொண்ணாதபடி யிருக்குமாயிறு. (௨௦௦) ‘[illegible]’ என்று நித்யரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது முக்தருக்கும் ஆகுமிறே. ஈஸ்வரஜ்ஞாநத்தோபாதி இவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸாவதர்ஶித்வமுண்டாகையாலே; அவனாலே பரிச்சேதிக்கலாமாகில் இவர்களாலும் பரிச்சேதிக்கலாமிறே. ஆகையால் அவனுக்குமரிதென்கை. ஆனால், இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குக் கொத்தை வாராதோ? என்னில்; வாராது. ஸர்வஜ்ஞதையாவது-ஸர்வத்தையுமுள்

ளபடி யறிகையிறே. பரிச்சேத்யமாகில் பரிச்சேதித்தறிகையும், அபரிச்சேத்யமாகில் அப்படி யறிகையுமிறே! உள்ளது; ஸீமையில்லாததொன்றுக்கு ஸீமையறியாமை ஸர்வஜ்ஞதைக்கு அநுகுணமென்னுமிடம், (உ0ச) "[illegible]" என்று, ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இங்ஙனன்றாகில், (உ0உ) 'தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்' என்கிறவிதுவும், ஸர்வஜ்ஞதையோடு விரோதிக்கும். ஆகையால், நித்யமுக்தேச்வரர்களால் அபரிச்சேத்யமென்றவிதில் குறையில்லை; இத்தால், இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி. (அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று) அத்யத்புதத்வமாவது அநுக்ஷணம் அபூர்வாச்சர்யாவஹத்வம். (உ0ரு) "[illegible]" என்றாரிறே! பாஷ்யகாரர். ஆக, சுத்தஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று.

(சா) (இத்தைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்) அதாவது - இந்த சுத்தஸத்வந்தன்னை, இந்தசாஸ்த்ரங்களிலே சிலர் ஜடமென்றுசொன்னார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் அஜடமென்றுசொன்னார்களென்கை. (உ0சா) "[illegible]" என்றிறே! அபியுக்தருஞ்சொல்லிற்று.

(ரு) ஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கே யிருக்கை; அஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கை. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந்தோற்றும்) என்று. அஜடமானபோ தென்றது,ஜடமென்றும் ஒருபக்ஷஞ் சொல்லுகையாலே, அப்படி யன்றிக்கே யிப்படியானபோ தென்றபடி. அந்தப்பக்ஷத்தைவிட்டு இத்தை யுபபாதிக்கையாலே இவர் தமக்கு இதுவே இஷ்

வுள்ளமென்று தோற்றுகின்றதிறே; ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தோற்றுமென்றது - ஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை யறியவேண்டாதபடித் தானே ப்ரகாசிக்கு மென்றபடி.

(௫) இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்குமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது) என்று இதுதான், அநுபயுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "த்ரிவிதாசேதநங்கள்" என்கிறதிறே. "அவற்றில் ப்ராக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள்; சுத்தஸத்வமான காவ்யதத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கே யிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதி ப்ரமாணஶம்ஸிகளாகள ஜ்ஞாநாத்மகமாக ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶுத்தஸத்வத்ரவ்யத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மென்பார்கள் இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரவேத்ய மாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்; ஸாவகமாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்க, ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் வேறல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தரவேத்ய மானாப்போலவும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய், இதரர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மல்லாதாப்போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோத மில்லை. (௨௦௫) "யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்வம் ப்ரவக்ஷ்யதே" என்கிறபடியே, தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஶுத்தஸத்வத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம், இவ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க, இவ்யாத்மஸ்வரூபம் - ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கலாம். இப்படி யிருக்கும் துல்யம். விஷயப்ரகாஶநகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநமு

எ. ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யென்? என்னில்;

அ. நானென்று தோற்றுகையாலும், ஶரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களையொழியவுந் தானே தோற்றுகையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுண்டாகையாலும் பிந்நமாகக்கடவது.

ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே முக்தர்க்கும அவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶநமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையானாப்போலே, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பத்ததசையில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே, சுத்தஸத்வம் பத்தர்க்கு ப்ரகாஶியாதொழிகின்றது. (உ0கூ) "யஸ்யாஸ்ஸ்வயம் ஸ்வம் ஶங்கம் ஶீர்ஷகள ஹாஸாவிகம்யயா । பஞ்ஜிகேஷாதிஸ்தம் ஸஞ்ஜம் தயா த்ராவி நியஶ்ரேதே" இவ்வளவு அவஸ்ததாநதாபத்தி, விகாரித்ரவ்யத்துக்கு விருத்தமன்று. ஆகையால, ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை." என்று இப்படி, ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(எ) கீழே, ஆத்மாவும அஜடமாய் ஜ்ஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, அந்யோந்யம் பிந்நமெனுமித்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே சுத்தஸத்வமும் அஜடமாயிருக்கசசெய்தே, இவையிரண்டிலும் பிந்நமாயிருக்கும்படியை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யென்? என்னில) என்று.

(அ) அநேகஹேதுக்களாலே யது தன்னை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (நானென்று தோற்றுமையாலும) என்று தொடங்கி; அதாவது - ஆத்மவஸ்து ப்ரத்யக்காகையாலே அஹமென்று ப்ரகாஶியாநிற்கும்; இது பராக்காகையாலே இதமென்றிறே! ப்ரகாஶிப்பது. இத்தாலே ஆத்மாவில் பிந்நமென்றபடி. ஶரீராதிகளாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, ஆத்மாவிலும ஜ்ஞாநத்திலும் இரண்டிலும் பிந்நமென்றபடி ஏகரூபனாகையாலே, ஆத்மாவுக்குப் பரிணாமமில்.

கூ. மிஶ்ரஸத்வமாவது-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடு ங்கூடி பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோ தாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், நித்யமாய். ஈஶ்வர னுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேஶபேதத்தாலும் கால பேதத்தாலும் ஸத்ருஶமாயும் விஸத்ருஶமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித் யை, மாயையென்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்.

லையிறே;ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிணாமமுண்டேயாகிலும் ஶரீராதிகளாய் பரிணமியாதிறே. விஷயநிரபேக்ஷமாக ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஶப் தஸ்பர்ஶாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமாகையாலும்,விஷயஸந்நிதியிலொழிய ப்ரகாஶிப்பதுஞ்செய்யாதே ஶப்தாத்யாஶ்ரயமன்றிக்கே தத்ரா ஹகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் பிந்நமென்றபடி.

(கூ) ஆகவிப்படி, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை யரு ளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம். மிஶ்ரஸத்வப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாக (மிஶ்ரஸத்வமாவது) என்று தொடங்குகிறார்; மிஶ்ரஸத்வமாவது- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கூடினஸத்வகுணத் தை யுடைத்தானது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி) என்று. (உ0எ) "த்ரிகுணம் தஜ் ஜகத்யோநிரநாதிப்ரபவாப்யயம்" என்று (உ0அ) "த்ரிகு ணம் கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே" (உகக) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:" என்னக்கடவ திறே.(பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குதிரோதாயகமாய்) அதாவது - குணத்ரயாத்மகமா யிருக்கையாலே ரஜஸ்தமோம்ஶத் தாலே ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநத்தைப் பண்ணு மென்கை. சேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமா யென்று ஸாமாந்யேநசொல்லாதே, "பத்தசேதநருடைய" என்று விஶேஷிக் கையாலே,கர்மஸம்ஸ்ருஷ்டரானசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே அது திரோதாயக மென்றபடி. அல்லது, இச்சிகமாக ப்ராக்ருத ஶரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுகிற நித்யமுக்தருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணவேண்டிவருமிறே. ஆகையாலே,

(உ௰) “[illegible]” என்கிறபடியே நித்யமுக்தரும் இங்கேவந்து ப்ராக்ருததேஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து சேஷிக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணுமளவில் அவர்களுக்கிது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணமையாலே, பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயகமென்னுமிடம் ஸித்தம். (உ௧௧) “[illegible]” (௧) “[illegible]” (உ௧உ) “[illegible]” என்னக்கடவதிறே. (விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய்) விபரீதஜ்ஞாநமாவது-அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி:. அதாவது-அநாத்மாவானதேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரமான வாத்மவஸ்துவில ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநந்யசேஷமானவது தன்னில் அந்யசேஷத்வபுத்தியும், அநீஸ்வரரானவர்கள் பக்கல ஈஸ்வரத்வபுத்தியும், அபுருஷார்த்தமான வைஸ்வர்யாதிகளிலே புருஷார்த்தத்வபுத்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில உபாயத்வபுத்தியும் தொடக்கமானவை. யதாஜ்ஞாநத்தைமறைக்குமளவன்றிக்கே, இப்படியிருந்துள்ள விபரீதஜ்ஞாநங்களையும பத்தசேதநர்க்கு உண்டாக்காநிற்குமாயிற்று, (உ௧௩) “[illegible]” என்று இதுதன்னை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாரிறே. (நித்யமாய்) அதாவது-உத்பத்திவிநாசரஹிதமாயிருக்கை. (உ௧௪) ‘[illegible]’ (உ௧௫) “[illegible]” (உ௧௬) “[illegible]” (உ௧௭) “[illegible]” என்னக்கடவதிறே. (ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது-ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகரணமாயிருக்கை. (உ௧௮) “[illegible]” (உ௧௯) “[illegible]” (உ௨௦) “[illegible]” என்று

சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய லீலைக்கு [illegible] யானப்ரக்ருதியிறே ப்ரதாநோபகரணம். (௨௨௧) "[illegible] ... [illegible]" என்னக்கடவதிறே. (௨௨௨) "[illegible]" என்று, தானே பணி[illegible]ணிறே. (ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருஶ[illegible] விஸத்ருஶமாயிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய்[illegible] தேசபேதமாவது-குணவைஷம்யமில்லாத ப்ரதேசமும், குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசமும். இது தனக்கு குணவைஷம்யமுள்ளது கார்யோந்முகமான ஸ்தலத்திலேயிறே. அல்லாதவிடமெல்லாம் குணஸாம்யாபந்நமா யிருக்குமித்தனை. அதில், குணவைஷம்யமில்லாதவிடம ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும், வைஷம்யமுள்ளவிடம் விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸத்ருஶவிகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேஶாநர்ஹமாயிருக்கும் ஸூக்ஷ்மவிகாரம். விஸத்ருஶவிகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேஶயோக்யமா யிருக்கும் ஸ்தூலவிகாரம். (௨௨௩) "[illegible]" என்கையாலே, அவ்யக்தாவஸ்த்தையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸத்ருஶமா யிருக்கும்; மஹதாதி-விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும்.

இனி, காலபேதமாவது - ஸம்ஹாரகாலமும், ஸ்ருஷ்டிகாலமும். ஸம்ஹாரகாலத்தில இது அவிபக்த தமஸ்ஸாய்க்கிடக்கையாலே. ஓரிடத்திலும் குணவைஷம்ய மில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பகவததிஷ்ட்டாந விஶேஷத்தாலே விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாய், குணவைஷம்யம பிறந்தவாறே விஸத்ருஶவிகாரத்தை யுடைத்தாகாநிற்கும். ஸததவிகாராஸ்பதமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு ஸத்தாப்ரயுக்தமிறே விகாரம்; அதிலுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யாஸௌக்ஷ்ம்ய நிபந்தநமான விபாகநிர்த்தேஶமிறேயுள்ளது. அல்லது, நிர்விகாரமா யிருப்பதோரவஸ்த்தையும் இல்லையிறே. (ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்) மிஶ்ரஸத்த்வமாவது-இப்படி யிருப்பதோர் அசித்விஶேஷமென்று வாக்யார்த்தம்.

௧0. ப்ரக்ருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்யையென்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதி யாகையாலே; மாயை யென்கிறது - விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகை யாலே.

௧௧. இதுதான் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்காரமனங்கள்" என்கிறபடியே, இருபத்துநாலுதத்வமாயிருக்கும்.

---

(௧0) ப்ரக்ருத்யாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸ்வபாவங்களைப்பற்றவந்ததென்கிறார்; (ப்ரக்ருதியென்கிறது) என்று தொடங்கி, அதாவது-(௨௨௪) "மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதி:" இத்யாதிகளிலே, ப்ரக்ருதிஶப்தம் காரணவாசியாகச்சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கேவாசகம். ஆகையிறே ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகதுபாதாநத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரகாரர், (௨௨௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. ஆகையால், இத்தை ப்ரக்ருதியென்கிறது - மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலில் நின்றும் ஜநிப்பிக்கையாலே. அவித்யாஶப்தம், வித்யாபாவத்துக்கும், வித்யேதரத்துக்கும், வித்யாவிரோதிக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், விஷயாநுகுணமாயிறே ப்ரயோகமிருப்பது ஆகையால், இத்தை அவித்யை என்கிறது- ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே. (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய்) என்று, இதினுடைய ஜ்ஞாநவிரோதித்வந்தான் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆஸுரராக்ஷஸாதிகளை, ஆஶ்சர்யகரத்வத்தைப் பற்ற மாயாஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாப்போலே, இத்தையும் மாயை என்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. அதாவது- ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விஸ்மயநீயங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

(௧௧) ஏவம்பூதமான வஸ்துதான், கார்யகாரணரூபேண அநேகதத்வமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் ௨௨௬) பொங்கைம்புலன்) என்று தொடங்கி. ஐம்புலன் - ஶப்தாதிகள்; பொங்குதலால் - சேதநனை விக்ருதராம்படி பண்ணுமவையான விவற்றினுடைய வுத்ரேகஞ் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் விஶேஷ்யமாத்ரமே அபேக்ஷிதம். பொறியைந்தாவன -

கஉ. இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி.

கங. இது, அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், விபக்ததமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில வவஸ்த்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கும்.

ஶ்ரோத்ராதிகள். கருமேந்திரியம் - வாகாதிகள். ஐம்பூதம் - ஆகாஶாதிகள், "இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி" என்றது - ஸம்ஸாரதஶையில் இவ்வாத்மாவோடே அத்யந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டையாய்க் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி யென்றபடி. இங்கும் விஶேஷ்யமாக்ரமிறே! தத்வ ஸங்க்யைக்கு வேண்டுவது. மானாங்காரமனங்களாவன-மஹானும், அஹங்காரமும், மநஸ்ஸும்; இப்படி இருபத்துநாலு தத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிற வாழ்வார் தந்மாத்ரங்களை யருளிச்செய்யாதே, ஶப்தாதிகளை யருளிச்செய்தது, தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்த்தாபேதமாத்ரமாகையாலே. தந்மாத்ரங்களான பூதங்கள் பத்தையும் அஞ்சு தத்வமாக்கி ஶப்தாதிகளைந்தையும் ஐந்து தத்வங்களாகக்கொண்டு இவையும், ஞானேந்த்ரியங்களும், ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களுமாக சதுர்விம்ஶதி தத்வமென்றுகொள்ளுவதும் ஒருபக்ஷ முண்டாகையாலே, உபயபக்ஷத்திலும் தத்வஸங்க்யையில் ந்யூநாதிரேக மில்லையிறே. ஆகையால், இப்பாட்டிற் சொன்னபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

(கஉ) இப்பாட்டில் தத்வங்களைச்சொன்ன வித்தனை யொழிய, அவற்றினுடைய க்ரம கதநம்பண்ணிற்றில்லையிறே; ஆகையால், இதில ப்ரதமதத்வமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதியென்றும், ப்ரதாநமென்றும், அவ்யக்தமென்றும் ப்ரதமதத்வத்துக்குப்பேர். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது; ப்ரதாநமென்கிறது - எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநமான வுபகரண மாகையாலே; அவ்யக்தமென்கிறது - அநபிவ்யக்தகுணவிபாகமாகையாலே.

(கங) இப்படி, ப்ரதமதத்வமான ப்ரக்ருதிக்குண்டான வவஸ்த்தாவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இது அவிபக்ததமஸ்ஸு)

...தாடங்கி. அதாவது (உஉ) ''...வ்யக்தம் ... ...
...லீயதே, தமஸ்யேகீபவதி'' என்கிறபடியே,
...ஸமயத்தில் அவ்யக்தாவஸ்த்தையைக்குலைந்து அக்ஷராவஸ்த்த
மாய், அது தானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய், தமச்சப்தவாச்ய
மாய், அது தானும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேச்வரன் பக்
கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கையாலே அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், ஸர்க்க
காலம் வந்தவாறே (உஉஅ) ''...ராஜஸீ த்ரோ ...'' என்கிற
படியே, அவனாலே பரிணதமாய்க்கொண்டு நாமரூபவிபாக யோக்
யமாம்படி அவன்பக்கல் நின்றும் விபக்தமாய், கார்யோந்முக
மாகையாலே விபக்ததமஸ்ஸென்றும்; அநந்தரம், தத்ஸங்கல்பவிசே
ஷத்தாலே புருஷஸமஷ்டி ஸர்ப்பமான வசேதநமென்று விவேகிக்
கைக்கு அயதமாம்படியான தமோவஸ்த்தையைக் குலைந்து, புருஷஸமஷ்
டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான வவஸ்த்தையை ப்ராபித்து நிற்
கையாலே அக்ஷரமென்றும், இங்ஙனே சிலவவஸ்த்தைகளையுடைத்
தாயிருக்குமென்கை. ஆகையால், இது அவிபக்ததமஸ்ஸாகையா
வது - அவ்யக்தாக்ஷராவஸ்த்தைகளை குலைந்து தமச்சப்தவாச்ய
மாய், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே
ஏகீபவித்து நிற்கை. விபக்ததமஸ்ஸாவது - நாமரூபவிபாகார்ஹ
மாம்படி விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகை; அக்ஷரமாகையாவது -
இது அசித்தென்றும், இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டி கிடக்கிறதென்
றும் விவேகிக்கவொண்ணாதபடி, அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோ
வஸ்த்தையைக்குலைந்து புருஷஸமஷ்டிகர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான
வவஸ்த்தையை பஜிக்கை யென்றதாயிற்று, (உஉக) ''மஹா
த்ரயபரிவேஷ்டிதஸ்யா நந்தரவ்ருத்தஸ்யா மஹதஸ்ஸ்வ,
மஹதஸ்ஸ்வலக்ஷணவ்ருத்தி:, யஸ்யா வ்ருத்யா மஹதஸ்த்வ
பரிவேஷ்டிதவ்ருத்தி:, தத்வஸ்ய சேதநஸம்ஷ்டி மஹா
அபேக்ஷா ஸம்பந்நாவ்ருதே - நத்வசேதநோத்ர:, தஸ்யா
வ்ருத்தம் க்ருத்வா தபோவிக்ருதிஸ்வாபோமாக, ஸத்வம் தத்வ
ஜாதம் விதவிதாத்தம் ஸ்வத்வ: ''ப்ரதாநாதிவிசேஷாந்தம் சேத
நாசேதநாத்மகம்'' இதி பராசரவசநாத் (உ௩0) ''அத்ர தத்
த்வோபேதவ்ருத்யக்ஷரஸ்ய உபசரிதம், ப்ரயோஜநாயா
... ஸம்ஹ்ருத்தாக்ஷரம் நாமோபாதா, ''அக்ஷரம் தமஸி லீயதே''

கச. இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்.

கரு. குணங்களாகிறன-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்.

கசு. இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையிலுத்பூதங்களாயிருக்கும்.

(உங.க) [illegible] ”என்று, ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், இதினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களை ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்தார்.

இத்தால், அக்ஷரமும், தமஸ்ஸும் குஸுமத்தினுடைய முகுளகோரகாவஸ்த்தைகள்போலே, இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்போலே தத்வாந்தரமன்று என்னுமிடம் ஸித்தம்.

(கச) இனி, இந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிக்கைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்) என்று. குணங்களுக்கு வைஷம்யமாவது பரஸ்பரோத்ரேகம்.

(கரு) அப்படியிருக்கிறகுணங்கள்தானெவை? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, (குணங்களாகிறன-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்) என்கிறார்;

(கசு) இவை தானிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (இவைப்ரக்ருதிக்கு) என்று தொடங்கி. '(இவை

கஎ. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய்) (உ௫உ) "ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதி ஸம்பவா:" (உ௫௩) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:" (உ௫௪) "ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேர் குணா:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றது - ஆகந்துகங்களன்றிக்கே ஸத்தா ப்ரயுக்தங்களாகையாலே, இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸ்தைதையுமில்லையென்கை. இவற்றை ஸ்வபாவங்களென்றும், ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே, (உ௫௫) "ஸத்த்வப்ரக்ருதிநாஸ்ஸ்வாபாவிகஸ்வபாவஶோஷகாணி ஶாஸ்த்ர ப்ரகாஶ ஸுகோநாவஷ்டம்ப லாகவாவரணகார்யாண்யத்யாதீந்த்ரியாணி கார்யைக நிரூபணவிவேகாநி கர்மாநாநாவிதகாணி ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரவ்யாணி" என்று, இவற்றை த்ரவ்யங்களாகவும், இவைதானே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்யமதம் நிரஸ்தமாயிற்று. இந்த மதநிராகரணார்த்தமாகவிறே! ஆளவந்தார். (உ௫௬) "குணாநாம் ப்ரக்ருத்யாம்" என்று, பிரித்தருளிச்செய்தது. (ப்ரக்ருத்யவஸ்த்தையில் அநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையில உத்பூதங்களாயிருக்கும்) அதாவது - ஸாம்யாபந்நங்களா யிருக்கையாலே, ப்ரக்ருத்யவஸ்த்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றாது. வைஷம்யாபத்தியாலே விக்ருத்யவஸ்தையில இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை. (உ௫எ) "ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரயோ குணா:, ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வரூபாநுபந்திந ஸ்வபாவவிஶேஷா: கார்யைக நிரூபணீயா: ப்ரக்ருத்யவஸ்தாயாம் அநுத்பூதா: விகாரேஷு உத்பூதா:" என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(கஎ) விகாரதசையில் இவைதான் கார்யைகநிரூபணீயங்களாகையாலே, கார்யகதநமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸ்வரூபங்களைதர்ஶிப்பிக்கிறார்; ஸத்வம்-ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) அதாவது-ஸத்வகுணம் நிர்மலமாகையாலே,

௧௮. ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணாஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

௧௯. தமஸ்ஸு விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்.

௨௰. இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமா யிருக்கும்; விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாந ஸங்கோசமன்றிக்கே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய், அவற்றினுடைய பேற்றுக்கு ப்ரவர்த்திக்கும்படி அவையிரண்டிலும் ஸங்கத்தையு முண்டாக்குமென்கை. (௨௭௮) "தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம் । ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக" என்னக்கடவதிறே,

(௧௮) (ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணா ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௭௯) "ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் । தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்" என்னக்கடவதிறே. ராகமாவது - யோஷித் புருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸ்ப்ருஹை. த்ருஷ்ணையாவது-ஶப்தாதி ஸர்வ விஷயஸ்ப்ருஹை; கர்மஸங்கமாவது-க்ரியைகளில் ஸ்ப்ருஹை.

(௧௯) (தமஸ்ஸு-விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௮௰) ; "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத" என்னக்கடவதிறே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-வஸ்துயாதாத்ம்ய விபரீதவிஷயமானஜ்ஞாநம்-அநவதாநமாவது-செய்யுமதொன்றில் குறிக்கோளில்லாமை. ஆலஸ்யமாவது ஒரு கார்யத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சோம்பம்; நித்திரையாவது-புருஷனுக்கு இந்த்ரியப்ரவர்த்தந ஶ்ராந்தியடியாக வருகிறஸர்வேந்த்ரியப்ரவர்த்தநோபரதி.

(௨௰) இனி யிக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும், விஷமதசையிலும், ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும் படியை யரு

உக. விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்.

உஉ. இது, ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாயஜநகமாயிருக்கும்.

ளிச்செய்கிறார்; (இவை ஸமங்களானபோது) என்று தொடங்கி. அதாவது - இக்குணங்கள் பரஸ்பரோத்ரேகமாதல், ந்யூநாதிரேகமாதலன்றிக்கே ஸாம்யாபந்நங்களா யிருந்தபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிசேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களால் தர்சிக்கப்போகாதபடி அஸ்பஷ்டங்களுமன்றிக்கே யிருக்கும். இக்குணங்கள் உத்ரேகித்து விஷமங்களானபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிசேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில விஷமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களாலே தர்சிக்கலாம்படி ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை. ப்ரதேசபேதத்தாலும காலபேதத்தாலுமென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும், இந்த குணஸாம்ய வைஷம்யங்களேயிறே ஹேது. அது இங்கே விசதமாயிற்று.

(உக) இந்தகுண வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே,(விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம மஹான்) என்கிறார்.

(உசக.) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - குணஸாம்யத்தையுடைத்தாய், க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பத்தசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவ்யக்தத்தில் நின்றும் வ்பக்தகுணோத்ரேக ஹேதுவாகையாலே, குணவ்யஞ்ஜநமென்று பேரான மஹத்தத்வம் உத்பந்நமாமென்றபடி.

(உஉ) இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனே?என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி. அதாவது-இந்தமஹத்தத்வம், (உசஉ) "ஸாத்விகோ ராஜஸஸ்சைவ தாமஸஸ் த்ரிதா மஹாந்" என்று ப்ரகாசப்ரவ்ருத்திமோஹஹேதுவான ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணத்ரயத்தாலே, ஸாத்விகம் ராஜஸம்தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், (உசங)[illegible]

௨௬. இதில் நின்றும், வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம் பிறக்கும்.

"வ்யவஸாயாத்மிகா" என்று, புத்தி லக்ஷணமாகையாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை.

அதில், ஸாத்விகபுத்தியாவது-(௨௪௪) "ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே। பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ" என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும், கார்யாகார்யங்களினுடையவும், பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும யதாவத் வ்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸபுத்தியாவது-(௨௪௫) "யயா தர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவ ச। அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ராஜஸீ" என்று, தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதாவாக வறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது - (௨௪௬) "அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா। ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ் ஸா பார்த்த தாமஸீ", என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும, இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும விபரீதமாகவும் நிஶ்சயிக்கையென்றும், பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே யருளிச்செய்தான்.

ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமின்னதென்றும, அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும சொல்லிற்றாயிற்று.

(௨௬) இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொல்லப்படுகிறது;(இதில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது-இந்த மஹானில்நின்றும், (௨௪௭) "வைகாரிகஸ் தைஜஸஶ்ச பூதாதிஶ்சைவ தாமஸ:। த்ரிவிதோऽயமஹங்காரோ மஹதஸ் ஸம்பபூவ ஹ" என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான வஹங்காரமும் பிறக்குமெனகை. இத்தால - த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணாத்

உச. அஹங்காரம் அபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

உரு. இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ஶ்ரோத்ரத்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்த்தங்களென்கிறகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிறபதிநொரிந்த்ரியங்களும்பிறக்கும்

மகமாயிருக்கும்; அப்படியேத்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும் த்ரிகுணமாயிருக்குமென்கை.

(உச) (அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது- தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் - இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

(உரு) (இதில் வைகாரிகத்தில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில் வைகாரிகமாவது-ஸாத்விகாஹங்காரமாகையாலே, இதில நின்றும், ஸத்வகார்யமானலகுத்வப்ரகாஶத்வங்களையுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் பிறக்குமென்கை. வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும் பிறக்குமென்று சொல்லிவிடாதே (ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வ ஆக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினொரிந்த்ரியங்களும்) என்று, இப்படியருளிச்செய்தது- இவற்றினுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வ்யவஹாரபேதமும் தோற்றுதென்று, மநஸ்ஸுக்கு சார்யம உபயஸாதாரித்வம். அதுதான் இவ்விடத்தில் சொலலாதொழிந்தது-மேலே யிவை தன்னை விஸ்தரேண சொலலுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்று அருளிச்செய்கையாலே இவற்றை ராஜஸாஹங்காரகார்ய மென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தம். (0சஅ) "வைகாரிகாஹங்காரா தைவாஸ்த்ருஷ்டா வைகாரிகா தைவா வைகாரிகாஸ்துதாஹ்", என்றும் (உசக) [illegible]

[illegible] ” என்கிறபடியே, தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவஸப்த வாச்யங்களான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸாஹங்கார கார்யமென்பர்கள் சிலர், ஸாத்விகாஹங்கார கார்ய மென்பர்கள் சிலரென்று சொல்லி, அதில் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபராஸரபகவான் நிஸ்சயிக்கையாலே, இவர்க்கு இப்படி அநுஸரிச்செய்யக் குறையில்லையிறே. இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வ்யஷ்டி விஷயமன்று, ஸமஷ்டி விஷயம்; (உ௫0) “தேஷாம் த்வவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமிதௌஜஸாம் । ஸந்நிவேஸ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே” என்று, அணுக்களாகையாலே, ஸூக்ஷ்மங்களான இந்த்ரியங்களினுடைய அம்ஸங்களை ஆத்மமாத்ரைகளிலே ப்ரவேஸிப்பித்து ஸர்வபூதங்களையும் ஈஸ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தானென்று மநுவசநமுண்டாகையாலே. இதில், (உ௫௧) “ஸூக்ஷ்மாந்” என்கையாலே (உ௫௨) “அணவஸ்து” என்கிற ஸூத்ரமர்யாதையாலே, இந்த்ரியங்கள் அணுவென்றும், (உ௫௩) ‘அவயவாந்’ என்கையாலே, இந்த்ரியங்கள்தோறும் வ்யக்திபாஹுள்யமுண்டென்றும், ஆத்மமாத்ரைகளிலே கூட்டினனென்கையாலே, அடியிலே கொடுத்த இந்த்ரியங்களை யாவதஸம்ஹாரம் அநுவர்த்திக்குமென்றும், (உ௫௪) “ஸரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஸ்வரः க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஸயாத்” என்கிறபடியே, ஸரீரத்தைவிட்டு ஸரீராந்தரத்தை ப்ரவேஸிக்கும்போது இந்த்ரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு போமென்றும் தோற்றுகிறது. (உ௫௫) “ஷண்ணாம்” என்றும் (உ௫௬) “[illegible]” என்றும் சொல்லுகிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஸத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை, இந்த்ரியாந்தரங்களும் கூடிப்போகையாலே.

உசு. பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், இதில் நின்றும் ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் வாயுவும் ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் அப்பும் கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

(உசு) இனிமேல், (உருஎ) "[illegible]" என்கிறபடியே, பூதாதிஶப்தவாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரபஞ்சகமும், தத்விஶேஷமான ஆகாஶாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச்செய்கிறார்; (பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - பூதாதிஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஆகாஶத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் வ்யக்தஶப்த குணகமான ஆகாஶமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயுவும்; தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரஸகுணையான அப்பும், ப்ருதிவியினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்தகந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய், கந்த குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும், வாயுவும் ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் என்று உத்பத்திசொல்லுகிற வளவில், பூதத்தை முற்படச்சொல்லி தந்மாத்ரையைப் பின்படச்சொல்லிக்கொண்டுவந்தது - பூதோத்பத்திக்கு அநந்தரம் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக. இந்த தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் நமமாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப்

௨௭. ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும் ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

போருது; அதுக்கடி - (௨௫௬) "அஷ்ணவ க்ருதயஷோடஶவிகாராः" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஸ்வாரஸ்யம் ஸித்திக்கையாலே; (௨௫௭) "ஸம்ஸாராத் க்ருதிவமஷ்ண, க்ருதெஷ்டஹா, ஹெதாஹஸாஶ்ராவஷ்டவத்நாத், ஸவந்நாத்ராகாஶம ஸ்வநாத, ஸாதநாதாகாய-வ தநாதஹ, வதநாத ஜெராமஸ தநாதஹ, ரஸ தநாதாஷொமஸ தநாத ஹ, மஸ தநாதாக்ருஷிவீ" என்று, இந்தக்ரமத்தை யாதவப்ரகாஶாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

(௨௭) இனி, பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமமும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும்) என்று தொடங்கி. அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், ஆகாஶத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும், வாயுவில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரைபிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும், தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் ஜலம் பிறக்கும், ஜலத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

இந்தக்ரமம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸித்தம்; பூர்வக்ரமம் புராணாந்தரஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள்; அது சொல்லவொண்ணாதிறே. (௨௫௬) "அஷ்ண வ க்ருதய ஷோடஶவிகாராः" என்று, ஆகாஶாதிபூதங்களொன்றையும், இந்த்ரியங்களோபாதி கேவலம் விக்ருதிகளாக ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (௨௫௮) "ஆகாஶஸ்து விகுர்வாண ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸஸர்ஜ ஹ"

ஜ-ஹ" என்று தொடங்கி, ஸர்வதந்மாத்ராதிகளுக்கு காரண மாகச்சொன்ன வாகாசாதி பதார்த்தங்களையும், தந்மாத்ரலக்ஷண மான பூதங்களாக ஸ்ரீ பராசர பகவானுக்கு விவக்ஷித மென்று நினைத்து வ்யாக்யாதாக்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணி வைக்கையாலே. ஆகையால், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி ஸாபேக்ஷமாய்த் தோற்றியிருந்ததே யாகிலும், வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை யைப் பார்த்தால் தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்றே கொள் ளவேணும். பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி பக்ஷத்திலும், (உருசு) "ஸஷோடஸவிகாரா:" என்று சொல்லுகிற ஷோடச விகாரங்களாகிறது-பூதங்களையொழிய ஏகாதசேந்த்ரியங் களும் பஞ்சதந்மாத்ரங்களும் என்று. தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்க ளோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ரமாகை யாலே; (உருசு) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய:" என்று ப்ரக்ருதி மஹ தஹங்காரங்களையும், ஆகாசாதிகளெட்டையுஞ் சொல்லுகிறதென் றும் ஸ்ருத்யபிப்ராயம் நிர்வஹிப்பர்கள். இதுதான், ஸ்ரீவேதவ்யா ஸபகவானாலே (உருசு) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ஷோடச விகாரா: ... ஷோடச ... அவ்யக்தாதி ... ததா ... வ்யக்தாநி ... ப்ரக்ருதய: ... ஷோடச விகாரா ... ஸர்வம் ... விசேஷா ... ஏகாதசேந்த்ரியாணி ... விசேஷாணி ... ஷோடச ... ப்ரக்ருதய: ..." என்று, மோக்ஷதர்மத்திலே யாஜ்ஞவல்க்ய ஜநக ஸம்வாதத்திலே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யமஸ்ம்ருதியி லும் (உசு0) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ... ஷோடச விகாரா: ... ஏகாதச ... விகாரா ..."

ஷோடஶஸ்து தா:'' என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ராக்ருதிகளிலே பரிகணிக்கையாலும், ப்ரதமத்திலே யெடுக்கையாலும் மந்தவ்யதையாலே மநஸ்ஸென்று ப்ரதாநத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கல்பஶப்தத்தாலே தத்காரணமான மநஸ்ஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஶ்ருத ப்ரகாஶிகாகாரராலே வ்யாக்யாதமாயிற்று; இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே, (௨௬௩) ''அவிஶேஷ வைஶேஷிகாஸ்தய:'' என்கிற ஸ்ம்ருதிக்கு ஸூத்ரகார நிரோதக்பத்திக்கும் இல் விரோதாபாவம் ஸுஸ்பஷ்டம். (௨௬௪) ''க்வாஸீஜ திவாவஸ்த:'' என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே தனக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குர ஶக்தியில்லாதவொழிந்து, ஆவாரகத்வாத வொழிந்தபோது உத்தரகார்யஶக்தி யில்லையென்று தோற்றுகையாலும் காரணகுணத்வதையொழிய உத்தரோத்தர விஶேஷங்களில (௨௬௫) ''ஶப்தாதிஸ்பர்ஶ குணாந்தேந நாவ்ருதிவ வாநவா:'' என்று, ஸ்வவிஶேஷத்துக்கு சொல்லுகிற குணங்களோடு கூடாமையாலும், (௨௬௬) ''ஶப்தம் ஶப்தமாத்ரம் ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸஸர்ஜ ஹ । ஶப்தம் தத்வோ ஸ்பர்ஶ விஶேஷ ஶப்தம் ஸ்பர்ஶ குணாவ்ருத: । ஶப்தமாத்ரம் ஸ்பர்ஶம் ஶப்தம் ரூபம் ஸஸர்ஜ ஹ । தமா ஶப்தஸ்பர்ஶகுணாவ்ருதோ விஶேஷேஷு யதா ஸ்ம்ருதா:'' என்கிற புராணவசநங்களினுடைய வாருண்யத்துக்காகவும், (௨௬௭) ''தேஷ்வஸ்தூநாம் தேஷ்வா யதா ஸம்வ்ருத்தே ஸித்தி வர்த்தேஷ்வ ஸ்ம்ருதா காநந்ராகாஶா நிஷாநவைஷாவதிர் ஹிவாணி வஸுஜாயதே'' என்று, இதில் அதிக்ருதனை ஸாங்க்யவாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும். ''கார்யோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணங்களைக் கொண்டே யுத்பாதிக்கிறதென்று சொல்லவேணும்'' என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கையாலும், (௨௬௮) ''யாநதஸ்வ ஶ்ருதம் ஶப்தம் ததோவ்ருணோத்'' (௨௬௯) ''யதாவ்யாநேந ஶப்தாந்தாவ தயாவ்ருத:'' (௨௭௦) ''ஶப்தமாத்ரம் ததாகாஶம் ஸ்பர்ஶ மாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்'' (௨௭௧) ''ஆகாஶ ஶப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்ஶமாத்ரம்

ஸர்வவ்யாபிநஃ" (உகூஅ) "[illegible] [illegible] ஸர்வவ்யாபிநஃ" (உகூகூ) "[illegible] [illegible] ஸர்வவ்யாபிநஃ" என்று, ஸ்ரீபராசரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், "முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே" என்று, இவர்தாம் மேலேயருளிச்செய்கையாலும் ஆவரண க்ரமம் கொள்ளவேணும்.

அப்படியே, பூர்வபாவநியமத்தைப்பற்ற ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில, ஸ்வஸ்வபூர்வபூதஸஹாயத்வமும் கொள்ளவேணும். அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும்; இதில நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், அநந்தரம் இந்த ஶப்த தந்மாத்ரையில்நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையை ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதையாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயுபிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையை ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராவ்ருதையாய், வாயுவை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும், ரஸதந்மாத்ரையை ரூபதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரூபதந்மாத்ராவ்ருதையாய், தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையை ரஸதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரஸதந்மாத்ராவ்ருதையாய், அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விஶேஷோத்பத்தியில் க்ரமம் பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்துக்கும் ஒக்கும்; பூர்வபூர்வபூதத்தில் நின்றும் உத்தரோத்தர தந்மாத்ரோத்பத்தி

யாநிறவிந விஶேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த க்ரமம்.

இங்ஙனன்றிக்கே, தத்வநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச்செய்த தும் ஒருக்ரமமுண்டு. அதாவது- பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாஶம் பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரத்தையும் ஆகாஶத்தையும் பூதாதியாவரிக்கும்; இப்படி பூதாத்யாவ்ருதமாய் ஸ்தூலாகாஶஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விக்ருதமான ஶப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம் பிறக்கும்; இதில நின்றும் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும்; அதில நின்றும் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ்ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூபதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; இதில் நின்றும ரஸகுணமான ஜலம் பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும் காரணமான ரூபதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அப்பஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விகரித்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும், அதில் நின்றும் கந்தகுணையான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவைபிரண்டையும், காரணமான ரஸதந்மாத்ரம் ஆவரிக்குமென்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷோத்பாதநத்தில் பூர்வபூர்வபூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்டக்ரமத்தில் பூர்வதந்மாத்ரத்துக்கு உத்தரோத்தரதந்மாத்ரோத்பாதநத்தில் ஸ்வவிஶேஷ ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அந்யோந்ய விரோதமில்லை. ஓரொன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரணக்ரமத்திலும் "பூர்வபூர்வ தந்மாத்ரம்-உத்தரோத்தர தந்மாத்ரத்தையும், தத்விஶேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, (௨௯௦) "ஶப்தமாத்ரம் ததாகாஶம்-[illegible]" என்றவிதுக்கு - (௨௯௦) "ஶப்தமாத்ரம்- ஶப்ததந்மாத்ரம், ததா

உஅ. தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்.

காஶம் ஶப்த-லக்ஷணமாகாஶம் ஸஹ-ஶப்தாதிராவ்ருணோத்; ஸ்பர்ஶ மாத்ரம்-ஶப்த-மாத்ராத் ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ததாகாஶம் தந்மாத்ரம் தஸ்மிந் விஶேஷோ ந்யூநோதிதி ஸ்ம்ருதம்' என்று, பிள்ளை பெங்களாழ்வார் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்தில், தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னபோதிதி தத்விஶேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாமித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடந்தன்னில் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையா லிரண்டும் கொள்ள வேணும்.

தத்வநிரூபணத்தில், தந்மாத்ர தத்விஶேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில இரண்டையும் சேர்த்துப்பிடித்துச சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விஶேஷாத்பத்திக்கு முன்பே தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணங்கொள்ளவேணும் த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரஶக்தியில்லாதாப்போலே, ஆவரகத்தைகயொழிந்தபோது உத்பாதகாயஶக்தியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. இப்படி, பூததந்மாத்ரஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச்செய்தேயும். அருளிச செய்யா தொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்க்ஷேபேண உத்பத்திக்ரமத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

(உஅ) ஆக, பூததந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் அருளிசசெய்தாரிறே; அதில தந்மாத்ரங்கள்தான் எவை? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்; என்று அதாவது - (உளக) "தஸ்மிம்ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து தந்மாத்ரம் தேந தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா । தந்மாத்ராண்யவிஶேஷாணி அவிஶேஷாஸ்ததோ ஹி தே । நஶாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாஶ்சாவிஶேஷிண:" என்று, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வலக்ஷணமான விஶேஷங்களையுடைத்

உக மற்றையிரண்டஹங்காரமும் ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்கும்.

தல்லாத ஶாந்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாஶாதி பூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

ஶாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம், மூடத்வமாவது - உதாஸீநவேதநீயத்வம். அதில் ஸ்வபாவமே ஶாந்தங்களாயிருக்கும் - பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் - தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாஶம். மேளநத்தாலே யெல்லாபூதங்களும், ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களை யுடையனவாயிருக்கும். தந்மாத்ரங்களுக்கு இந்த ஶாந்தத்வாதிவிஶேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிஶேஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையாலே, தந்மாத்ரங்களென்றும், அவிஶேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாஶாதிகளும், (உஎஉ) "[illegible]" என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, தாமஸாஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும், தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் க்ரமம் சொல்லிற்று.

(உக) இனி, ராஜஸாஹங்காரத்தினுடையகார்யம்சொல்லுகிறது, (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விகதாமஸாஹங்காரங்களிரண்டும் ஸ்வகார்யங்களையுத்பாதிக்கும்போது, பீஜத்தினுடைய அங்குரத்துக்கு ஜலம்போலவும், அக்நியினுடைய ஜ்வலநத்துக்கு வாயுபோலவும், ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்குமென்கை. இது ஸஹகரிக்கை

[Grantha text: illegible] ஸ்ருஷ்டாநி'' என்று சொல்லுகையாலே; இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்த்ரியங்களுக்கு பௌதிகத்வம் சொல்லப்படுகை யால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணுமே! என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை) என்கிறார். அதாவது-இதிஹா ஸாதிகளில் இந்த்ரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகத்வம் - பூதங்க ளாலுண்டான ஆப்யாயநமாத்ரத்தைப் பற்றவாகையாலே, இந்த்ரி யங்களுக்கு பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை, காரணங்க ளன்றென் கை. ஆப்யாயகத்வமாவது - போஷகத்வம்; இன்னமும், அஹங்கா ரத்தை இந்த்ரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களை யிவற் றுக்கு உபாதாநகாரணமாகவும் சொல்லுகிறதொரு குத்ருஷ்டிமத முண்டிறே. (உ௬௬) ''[Grantha text: illegible]'' ''[Grantha text: illegible]'' ''[Grantha text: illegible]'' என்று; பின்னைபெங்களாழ்வார் நிரஸித்தருளிச்செய்தது. அதா வும், ''இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை'' என்று தொடங்கி இவரரு ளிச்செய்த க்ரமந்தன்னாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். அப்போதைக்கு, (அதா மான்த்ரவிருத்தம்) என்றது - (உ௬௭) ''[Grantha text: illegible]'' இத்யாதிகளாலே இவற்றை ஸாத்விகாஹங்கார கார்யமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை. புராணாதிகளைப்பற்ற, (உ௬௬) ''[Grantha text: illegible]'' இத்யாதி ஸ்ருதிக்கு ப்ராபல்யமுண்டேயாகிலும், (உ௬௮) ''[Grantha text: illegible]'' என்கையாலே, உபப்ரும்ஹணாநுகூலமாக அதுக்குஅர்த்தங்கொள் ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனால், உபப்ரும்ஹணங்கள் தன்னிலே யும் பௌதிகத்வஞ் சொல்லுகையாலே, இவற்றுக்கு பூதங்கள் கார ணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்

௫௪. இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே, மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக்கிச்சுவரிடுவோரைப்போலே, ஈஶ்வரனிவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தோரண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்

தனை) என்று நிர்வாஹம். ச்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களாலுண்டான வாப்யாயநம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இதுதான் ஸுபாலோபநிஷத்வ்யாக்யாநத்திலே, (௨௭௧) "[illegible]" "[illegible]" (௨௭௦) "[illegible]" இத்யாதி, "[illegible]" இத்யாதிஷு' என்று, ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யராலே அபிஹிதமாயிற்று.

இப்படி, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆப்யாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம், மோக்ஷதர்மத்திலே, ப்ருகு பரத்வாஜ ஸம்வாதத்திலே (௨௮௦) "[illegible]" என்று, ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பூதங்கள் இந்த்ரியங்களுக்கு ஆப்யாயகங்களித்தனை; காரணங்களன்று என்றதாயிற்று.

(௫௪) ஆக, இப்படி மஹதாதிபதார்த்தங்களினுடைய வுத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இவற்றைக்கொண்டு ஈஶ்வரன் அண்டஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே) என்று. அதாவது-(௨௮௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களாலே நாநாஶக்தியுக்தங்களாய் ப்ருதக்பூதங்களாயிருக்கிற விம்மஹதாதி

பதார்த்தங்கள் பரஸ்பர ஸங்கதமானாலல்லது அண்டரூபமான கார்யத்தை யுத்பாதிக்கமாட்டாமையாலே யென்கை.

(மண்ணையும், மணலையும், நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே) அதாவது - ப்ருதக் வீர்யங்களாய், ப்ருதக்ஸ்திதங்களா யிருக்கிறம்ருத்வாலுகாஸலிலங்களை அந்யோந்யம்சேர்த்து தத்ஸமுதாயாத்மக மானதொரு த்ரவ்யமாக்கி பித்திரூபமானதொரு கார்யத்தை நிர்மிப்பாரைப்போலே என்கை.

(ஈஶ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) அதாவது-ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவீஶ்வரன், (௨௮௨) "ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா꞉" (௨௮௩) "ஏகஸங்காதலக்ஷாஶ்ச ஸம்ப்ராப்யைக்யமஶேஷத꞉ । மஹதாத்யா விஶேஷாந்தா ஹ்யண்டமுத்பாதயந்தி தே" என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸங்கதமாக்கி யிவற்றாலே அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணியென்கை. இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகார்யங்களை யடைபக்காண்கையாலே, மஹதாதிபதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும்சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினானென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். ஆகையாலே, (௨௮௪) "பூதேப்யோ(அ)ண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத் தது³த³கேஶயம்" என்று, பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாம்; அது உதகத்திலே கிடக்குமென்று சொன்னது உபலக்ஷணம் (௨௮௫ "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ³ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। தத³ண்ட³மப⁴வத்³தை⁴மம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரப⁴ம்" என்று, அப்புக்களில்நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாமென்று மநுபகவான்சொன்னதும் உபலக்ஷணம். அதாவது-பூர்வபூதாம்ஶங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமுமாய், ப்ருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைந்துகிடக்கிற ஜலத்தில்நின்றும் உத்பந்நமாய் அதிலே கிடக்குமென்றபடி.

இப்படி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணும்படியை யருளிச்செய்து, அநந்தரம், இந்தபாஹ்யமானபூதங்கள் ஆந்தரமான வாகாஶாதிகளாய்ப் பரிணமித்தபின்பு அவற்றைக்கொண்டு லோகவிபாகங்களைப்பண்ணுகைக்காகவும், அந்த லோகங்களில் தேவாதிஜீவவிபா

௩௫. அண்டத்தையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கந்தர்யாமியாய் நின்றுண்டாக்கும்.

கங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும், இவ்வண்டத்துக்குள்ளேபத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்படியை யருளிச்செய்கிறார்;(அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்)என்று. சதுர்முகனுக்கு பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபாவமாவது-இவ்வண்டத்துக்கு வேண்டும் கர்மவஶ்யசேதநர் இவன் ஶரீரத்திலே யுண்டாய்க்கிடக்கை. இப்படி சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்து இனிமேலுண்டான ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகநின்று செய்வதாகவிறே,

(௩௫) அதுதன்னை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியிலும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்யும் க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும்,; அதாவது - ஸமுதாயகார்யமான வண்டத்தையும், தத்காரணமான மஹதாதி பதார்த்தங்களையும் ஸத்ய ஸங்கல்பனான தன்னுடைய அவ்யவஹிதஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்குமென்கை. (உ௮௬) ''[Grantha text, illegible] '' என்னக்கடவதிறே.

(அண்டத்துக்கு உள்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று உண்டாக்கும்) அதாவது-சதுர்முகாதி சேதநருடைய ஹ்ருதயங்களிலேயிருந்து, (உ௮௭) ''[Grantha text, illegible]'' என்று, ஸங்கல்பஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (உ௮௮) ''[Grantha text, illegible]''என்று, ஈஶ்வரன் ஸகலகர்த்ருஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸகலகார்யங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் என்னக்கடவதிறே.

௱௲. அண்டங்கள்தானநேகங்களாய், பதினாலுலோகங்களோ டேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈச்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்த்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்புதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்.

(௱௲) (ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) என்று, ஸர்வேச்வரன், மஹதாதிபதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிறே கீழருளிச்செய்தது; இப்போது, அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளை யிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேச்வரனுக்கு இன்னவிநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிணாமப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; (அண்டங்கள் தான்) என்று தொடங்கி. (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) (உஅக) "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச। ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிசதாநி ச" என்னக்கடவதிறே. (பதினாலுலோகங்களோடேகூடி) பதினாலுலோகங்களாவன-கீழில் அண்டகபாலத்துக்குமேல் எண்பத்துமூன்று நூறாயிரத்தைப்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே, (உகஂ) "ஸப்த ஸப்த ஸஹஸ்ராணி விஜ்ஞேயாநி விதானத: । த்ரிஸஹஸ்ரே த்வயோர்மத்யே ஸாகரா: ப்ரகீர்த்திதா: । ஸஹஸ்ராணி து ஸப்தைவ ஸாகராணாம் ப்ரமாணத:" என்கிறபடியே, ஓரொன்று பதினாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையும் பரப்பையு முடைத்தாய், தைத்யதாநவபந்நகஸுபர்ணாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமாய், (உகஉ) "சுக்லக்ருஷ்ணாருணா: பீதா: சர்கராச்சைலகாஞ்சநா: । பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வராஹஸ்ய ஸுசோபிதா:" என்கிறபடியே. சுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், அவாலுகாமயமான சர்க்கராரூபமாயும், சைலமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தலவிசேஷங்களையுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலே யலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்க்காதிகளிலுங்காட்டில் அதிசயபோக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும்,

நிதலமென்றும், கபஸ்திமத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அதோலோகங்களேழும், இதுக்குமேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை யுடைத்தாய், ஸப்தத்வீபஸாகரபர்வதாதிவிஶிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், பத்மாகாரமான பூலோகமும், பூலோகத்துக்குமேல் ஆதித்யனுக்குக்கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான புவர்லோகமும், ஆதித்யனுக்குமேல் த்ருவனுக்குக்கீழ் பதினாலுநூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ரேந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸ்வர்லோகமும், த்ருவனுக்குமேல் ஒருகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், (உகஉ) “விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்தே ஹ்யூஹர்லோகநிவாஸிந:” என்று நிவ்ருத்தாதிகாரராய் அதிகாரஸாபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான மஹர்லோகமும், அந்த மஹர்லோகத்துக்குமேல் இரண்டுகோடியோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதிபரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஜநர்லோகமும், ஜநர்லோகத்துக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், வைராஜாக்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான தபோலோகமும், தபோலோகத்துக்குமேல் நாற்பத்தெட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், (உகங) “தேஷாமேஷாமேவ ப்ரஹ்மலோகா ருத்ரஸ்யாநந்யஸம்ஸ்திதௌ தேவலோகா: । விஷ்ணோராநந்யஸம்ஸ்திதோ லோகாவிஶாலா ஸாங்க்யாந்யோகாஸ் ஸாந்தாவாஸ்யஜகதி” என்கிற படியே, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவர்களும், அவர்களை யுபாஸித்து தத்ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸத்யலோகமும், ஆக ஊர்த்வாதஃகடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில், உகச, “ஸூர்யாண்டகோலயோர்மத்யே கோட்யஸ் ஸ்யுஃ பஞ்சவிம்ஶதி:” என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநத்தின்படியே, ஸூர்யனுக்குமேல் இருபத்தஞ்சுகோடியும், கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்.

இப்படி யிருந்துள்ள சதுர்த்தஶபுவநங்களோடேகூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன பதினாலுலோகத்தையும், (௧௫௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, உள்வாயில் விளாஞ்சதையை விளாவோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்கும்போலே, (௨௫௬) "[illegible]" என்று, கோடியோஜநமடுப்பம் அவகாஶதயோக்தமானபடியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்துநிற்கும். ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், (௨௫௭) "[illegible]" என்கிறபடியே, தன்னில் பதித்துமடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். (௨௫௮) "[illegible]" என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் - பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும், (௨௫௯) "[illegible]" என்று, வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி, ஸ்காந்தபுராணத்திலே சிவாஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை ஶதகோடிவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில், இரண்டத்தொரு மர்யாதையைத்தளமாக்கி, அதில் பதித்துமடங்கு பெருத்தஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. அண்டகடாஹத்தைப்பற்ற பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தஶோத்தரமாய்க் கொண்டு ஜலதத்வத்தைத்தேஜஸ்தத்வம் ஆவரிக்கும், அப்படி யத்தை வாயுதத்வம் ஆவரிக்கும், வாயுவை ஆகாஶம் ஆவரிக்கும், ஆகாஶத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும், அஹங்காரத்தை மஹத்தத்வம் ஆவரிக்கும், அந்த மஹத்தத்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும் (௨௦௦) "[illegible]" என்று, அபரிமிதப்ரமாணமான அவ்யக்தத்துக்கு ஆவரணத்வப்ராப்தமான தஶோத்தரத்வங் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னில்; ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்க்யையிலே யதுவுமுண்டாகையாலே

௯௭. பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது; வாயு வஹநாதி ஹேது; தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது; ஜலம் ஸேசந பிண்டீகரணாதிஹேது; ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது வென்பர்கள்.

கூடும். (௯௦௧) “ ொஸிவஹ்நியாகாஶெெஶ ஷூ௦தாஷ௩ தாதி நாவஹி: । வ்ரூதம் ஜஶஶமெணாஷ்ணம் ஷ௩ தாதிஃஃஹ்த தயா । கவ்ரெக்ஷ நாவ்ரூதாவு ஷ௦ெஷெஷ௦ெரஷஹிதா ஃஹாநு । வாஹிஶாவாெணாஷ்ணா ஷஷஹிஃவ்ராகவூ௦ெதஷ்வ தழி ” என்கிறபடியே, இப்படி தஶோத்தரங்களான ஸப்தாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு;(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய்) அதாவது-க்ரீடாபரனான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள்போலே, க்ரீடாரஸாநுபூஷுவான வீஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. (௯௦௨.) “ ஹ௦ெரவிஹாரஸிக்ரீயாகஜெெகௌஸிஷஜ ஜெஹி:” என்றும், (௯௦௩) “௦ொஜெத ஷஶவாஷ்ஷ௦ெத வெஃாஜஃ க்ரீஷநெகௌஸிவ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ஜலபுத்புதம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது - இவ்வண்டங்களை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஒவ்வொரு படையாக இட்டு அகமெடுக்குமாபோலே, க்ரமத்தாலேபரிணமிக்கையன்றியே, (௯௦௪) “நக்ஷ ஃணவிவ்ரூஜ௦தஃ ஜஷவெஷ்ஷெஷவஷ்ஷ ஃழி ” என்கிறபடியே, நீர்க்குமிழிபோலே யொருகாலே உத்பந்நங்களாமென்கையும், அநேக ஜலபுத்புதங்கள் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமாபோலே, (௯௦௫) “ வாஜகாெஷந ஷ்ரூஜ்ரெஜெ ” என்கிறபடியே, ஸகலாண்டங்களும் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக, “அண்டங்கள் தான் அநேகங்கள்” என்னுமிடமும், அவை தான் எல்லாமொன்றுபோலே யிருக்குமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௯௭) பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேல்; (பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது) அதாவது - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸ்த்திதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது - ஆகாஶத்துக்கு விநியோகமென்கை. (௯௦௬) “ கவூஜெஷஜெஷ விய௦தா ஜாவவ௦ வண

௯௮ ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் அடைவே ஶப்தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஸர்க்க ஶில்ப கத்யுக்திகள் தொழில்; மநஸ்ஸுக்கு இவை யித்தனைக்கும் போது.

[illegible]" என்று, இதுக்கு அநேகவிநியோகங்களுண்டாயிருக்க இதொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடைய ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற. இதுதான் மற்றையவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (வாயுவஹநாதிஹேது) வஹநம் - வஹிக்கை. ஆதிஶப்தத்தாலே - வ்யூஹநசேஷ்டாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுதான்-(௯௰௭) "[illegible]" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. (தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது) பசநமாவது-பாகம்பண்ணுகை, ஆதிஶப்தத்தாலே-ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும், (௯௰௮) "[illegible]" என்று. கதிதமாயிற்று (ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது-நனைக்கை, பிண்டீகரணமாவது - திரட்டுகை. ஆதிஶப்தத்தாலே - ஶைத்ய மார்த்தவாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும் - (௯௰௯) "[illegible]" என்று, அபிஹிதமாயிற்று. (ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது, என்பர்கள்) தாரணம்-தரிக்கை, ஆதிஶப்தத்தாலே, மூர்த்திமத்வ குருத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (௱) "[illegible]" என்று, இதுவும் வ்யாஹ்ருதமாயிற்று. என்பர்கள் என்றது-தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள் என்றபடி.

(௯௮) இனி, ஏகாதஶேந்த்ரியங்களினுடையவும் வ்ருத்திபேதத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஶ்ரோத்ராதி) இத்யாதி.

௯௯. ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு அடைவே ஶப்தாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்.

௱௦. குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே.

ஶ்ரோத்ரத்துக்கு ஶப்தக்ரஹணமும், த்வகிந்த்ரியத்துக்கு ஸ்பர்ஶக்ரஹணமும், சக்ஷுஸ்ஸுக்கு ரூபக்ரஹணமும், ஜிஹ்வைக்கு ரஸக்ரஹணமும், க்ராணத்துக்கு கந்தக்ரஹணமும் தொழில்; (௯௧) "ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நாஸிகா சைவ பஞ்சமீ । ஶப்தாதீநாமவாப்த்யர்த்தம் புத்தீந்த்ரியாணி வை த்விஜ" என்னக் கடவதிறே; இந்த ஶ்லோகத்தில், இந்த்ரியங்களை வ்யுத்க்ரமமாக வெடுக்கையாலே, இன்னதுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் ந்யாயங்கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணும். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு ஶப்தாதிகளை க்ரஹிக்கை தொழிலென்னுமிவ்வளவே ப்ரகாஶிப்பது. (வாகாதி) இத்யாதி. இப்படி வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்தது வாக்யஸ்வாரஸ்யத்துக்காக. இத்தால, வாக்குக்கு உக்தியும், பாணிக்கு ஶில்பமும், பாதத்துக்கு கதியும், உபஸ்தபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸர்ஜநமும் தொழிலென்கை. (௯௨) "பாயூபஸ்தௌ கரௌ பாதௌ வாக் ச தஶமீ ஸ்ம்ருதா । விஸர்காநந்தஶில்பாநி கத்யுக்தீ கர்ம தத்ஸ்ம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே. (மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும்பொது) அதாவது - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களை க்ரஹிக்கும்போதும், கர்மேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வகர்மங்களைப் பண்ணும்போதும் மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டுகையாலே உபயாத்மகமான மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்குமென்கை.

(௯௯) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஶப்தாதிகள் ஐந்தும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ப்ரதிநியதகுணங்களா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு) இத்யாதியால். அதாவது - ஆகாஶகுணம்-ஶப்தம், வாயுகுணம்-ஸ்பர்ஶம், அக்நிகுணம்-ரூபம், ஜலகுணம்-ரஸம், பூகுணம்-கந்தம் என்றபடி.

(௱௦) இப்படி, ப்ரதிநியதகுணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார்; (குணவிநிமயம் -

பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று. குணவிநிமயமாவது - ஏகபூதத்திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாம்படி பூதங்களிலுண்டான குணக் கலப்பு. ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் ஸூக்ஷ்மபக்ஷீயத்திலே, (ருகரு) "தே ஜோவாரிஶ்ரூஷாம்பயோவிநிமயஃ" என்கிறவிதுக்கு (ருசஅ) "விநி மயஃ-பரஸ்பரஸம்மிஶ்ரீகரணம்" என்றாரிறே. இங்கும், பரஸ்பர ஸம்மிஶ்ரீகரணமே விநிமயஶப்தார்த்தம். அங்கு, பூதங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லிற்று; இங்கு, குணங்களுக்கு அந் யோந்யம் கலப்புச்சொல்லுகிறது. குணங்களுக் கந்யோந்யம் கலப் பாவது-பூதமும் பூதாந்தரமும்போலே, குணமும் குணாந்தரமும் தன்னிலே கலக்கையன்று; ஒன்றினுடையகுணம் ஒன்றிலேபுக்கு, எல்லாவற்றிலும் எல்லா முண்டாம்படியிருக்கை. அதவா, விநிமய மாவது - ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுகையாய், தன் குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக்கொடுத்து, அதின் குணத்தைத் தான் பரிக்கையென்னவுமாம்; இத்தால், தன்குணம் அந்யத்தின் பக்கலிலுண்டாய் அந்யத்தினுடையகுணம் தன்பக்கலிலுண்டாம் படி யிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. இந்த குணவிநிமயம்-பஞ்சீகர ணத்தாலே என்றதுக்குக்கருத்து - குணங்களாகையாலே ஆஶ்ர யாதந்யதோ வ்ருத்தி யில்லையிறே இவற்றுக்கு; ஆகையால், த்ரவ்யத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேதுவென்கை. பஞ்சீகரணமாவது - (ருகரு) "ஸர்வம் ஜாதே ஸூக்ஷ்மதோ த்விதா ஸ்வத்வம் ஸ்வாம்ஶோ யாததஃ। ஸ்வஸ்வேதரஸ்வாஶே ஸம்யோஜனாத் பஞ்சபஞ்ச தே॥ ஸம்யுக்தாஃ ஸ்வஸ்வயோர்தைக ஸங்க்ஷேபஶ்சதுரம்ஶகாஃ। அம்ஶாஶ்ச தேஜஸி யோஜனாஃ। ஸ்வம்ஶாஶ்ச வாயோஜனாஃ ஸ்வாம்ஶ தேஜஸி யோஜனாஃ" இத்யாதி புராணங்களிலே சொல்லு கிறபடியே ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தையும் தனித்தனியே யிரண்டு கூறாக்கி, அவற்றிலே யொருகூறை நாலுகூறாக்கி, அந்தக்கூறுகளை பூதாந்தரங்களிலே கூட்டி, ஸர்வபூதங்களிலும் ஸர்வமுண்டாம்படி பண்ணுகை. இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபக்தமானவர்த்தங் கள் ப்ரதானங்களாய் நிற்கையாலே, ஆகாஶாதிபூதபேத வ்யவஹா ரத்துக்கும் குறையில்லை.

௪௧. ஆகாஶம்-கறுத்துத்தோற்றுகிறதுமத்தாலே.

௪௨. முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, உத்த ரோத்தரதந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே, குணாதிக்யமுண்டாயிற்றென்றும் சொல்லுவர்கள்.

---

௪௧. (ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே) அதாவது - அதிஸூக்ஷ்மதையாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்குமாகாஶத்துக்கு சக்ஷுர்விஷயத்வமும், (ரு.கசு) "[illegible]" என்று, ஶ்ருதியிலே உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணத்வமும் உண்டாயிற்றது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை இத்தால், த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொன்னவநந்தரம், ஶ்ருதிதானே, (ரு.கஎ) "[illegible]" என்று, அக்நியிலே த்ரிரூபத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகரணத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், அதுதன்னை ஸர்வத்தையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு பூதத்திலே தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே (ரு.அ) "[illegible]" என்று, பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார். சாந்தோக்யத்தில், பஞ்சீகரணம்சொல்லாதே த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லுவானென்? என்னில்; இங்கு, தேஜோபந்நங்கள் மூன்றினுடையவும் உத்பத்திமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶவாயுக்களினுடையவும், அவ்யக்த மஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உத்பத்தி தானுஞ் சொல்லிற்றில்லையிறே; ஆகையால், தேஜோபந்நமாத்ரகதநம்- தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமானாப்போலே, த்ரிவ்ருத்கரணகதநமும்-பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி, பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸ்பர மிஶ்ரங்களாகையாலே, ஶப்தாதிகுணபஞ்சகமும் ஸர்வபூதங்களிலு முண்டாயிருக்குமென்று, குணவிநிமயஹேது சொல்லிற்றாய்நின்றது.

(௪௨) இனி, ஆகாஶாதிகளில் பூர்வபூர்வத்தைப்பற்ற, உத்தரோத்தரத்வத்துக்கு குணாதிக்ய முண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்

செய்கிறார்; (மூன்பு சப்த தந்மாத்ரைகள்) என்று தொடங்கி; அதாவது-ஶப்த தந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான வாயுவை ஜநிப்பிக்கையாலே வாயுவுக்கு ஸ்பர்ஶஶப்தங்களிரண்டும் குணமாயிற்று. இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவையிரண்டோடுங்கூடி நின்று, ரூபதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான தேஜஸ்ஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அத்தத்வத்துக்கு, ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபங்களாகிற மூன்றுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ர த்வயவிஶிஷ்டமான ரூபதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவைமூன்றோடே கூடி நின்று, ரஸதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ஜலத்தை ஜநிப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ரத்ரய விஶிஷ்டமான ரஸதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, கந்ததந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ப்ருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை. இத்தால் ஏகைகதுணாஶ்ரயமான ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணப்ரயுக்தமானவோபாதி உத்தரோத்தரபூதங்களில் குணாதிக்யமும் ஸ்வஸ்வதந்மாத்ரங்களுக்குண்டான ஆவரணப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று என்றும் சொல்லுவார்களென்று கீழ்ச்சொன்னதோடே இத்தையும் ஸமுச்சயித்தருளிச்செய்கிறார்; இப்படி, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்களென்கை. (௩௧௬) "ஆகாஶம் ஶப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । த்விகுணஸ்து ததோ வாயுஃ ஶப்தஸ்பர்ஶாத்மகோ(அ)பவத் ॥ ஶப்தஸ்பர்ஶௌ ரூபகுணம் ரஸமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । தஸ்மாச்சதுர்குணா ஆபோ விஜ்ஞேயாஸ்து ரஸாத்மிகாஃ" என்னக்கடவதிறே.

(௬௩) உத்தேஶக்ரமத்திலே, ஶுத்தஸத்வ மிஶ்ரஸத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச்செய்தார் கீழ்; இனி, ஸத்வஶூந்யமாகிறது ஏது? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச் செய்கிறார்; (ஸத்வஶூந்யமாவது-காலம்) என்று. ஸத்வகுணம்-ரஜ

சச. இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ஶரீரபூதமாயிருக்கும்.

ஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், ஸத்வஶூந்யமென்றது - ஸத்வாதிகுணத்ரய ஶூந்யமென்றபடி. இத்தால், கேவல ஸத்வமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயு மிருக்கிற அசித்த்வயத்தையும் பற்ற இது வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமா யிருக்குமென்கை.

(சச) இதினுடைய ப்ரகாரம் ஏது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே சொல்லப்படுகிறது மேல்; (இது, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்குஹேதுவாய்)ப்ரக்ருதியென்கிறது-அவ்யக்தத்தை; ப்ராக்ருதமென்கிறது - வ்யக்தத்தை; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலதத்வம் ஹேதுவாகையாவது - இவற்றை ஸ்வஸங்கல்பாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், காலத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, அவ்வவகாலங்கள் வந்தவாறே யிவற்றை நிர்வஹிக்கையாலே, இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அபேக்ஷிதமா யிருக்கை; (கஉ0) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ ப்ரவிஶ்யாத்மேச்சயா ஹரி: । க்ஷோபயாமாஸ ஸம்ப்ராப்தே ஸர்க்ககாலே வ்யயாவ்யயௌ" (கஉக) "காலேஸம்ஸதி யோக்ருதாம விஷ்ணோதாஸ்தே ந்யாந்யோதிதோ ஹிதோ ஹஸ்தாஹஜ்ருதி பஞ்சவிஶகாஸ ஸ்வாதந்த்ர்ய வ்ருத்தியே । அன்னாநாஸ தைஸ ஹஸ்ரகேஶாஸ" என்கிறபடியே, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோது, அக்காலம் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டிருந்திறே ஸ்ருஷ்டித்தது. இதுதான் ஸ்த்ரித்யாதிகளுக்கு மொக்குமிறே. இப்படி, காலப்ரதாநமாக ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வஹித்தருளுகை யாலே, இவ்விபூதியில் ஸகலபதார்த்தமும் காலக்ருத பரிணாமமா யிருக்கும். இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேது வென்னுமிடம், இதினுடைய அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே, லௌகிகபதார்த்தங்களிலே காணலாமிறே. ஆகையால், காலத்தினுடைய ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பரிணாமஹேதுத்வம், ஆகமத்தாலும் ப்ரத்ய

ஸூத்தாலும் ஸித்தம். அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னதுக்கு உபயோகியான அதின் பரிணாமவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது; (கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) (௩௨௨) "காஷ்டா பஞ்சதஶாக்யாதா நிமேஷா முநிஸத்தம । காஷ்டாத்ரிம்ஶத் கலாத்ரிம்ஶத் கலா மௌஹூர்திகோ விதி: । தாவத்ஸங்க்யைரஹோராத்ரம் முஹூர்த்தைர்மாநுஷம் ஸ்ம்ருதம் । அஹோராத்ராணி தாவந்தி மாஸ: பக்ஷத்வயாத்மக: । தை: ஷட்பிரயநம் வர்ஷம் த்வே(அ)யநே தக்ஷிணோத்தரே । அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிர்தேவாநாமுத்தரம் திநம் । திவ்யைர்வர்ஷஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞிதம் । சதுர்யுகம் த்வாதஶபிஸ்தத்விபாகம் நிபோத மே । சத்வாரி த்ரீணி த்வே சைகம் க்ருதாதிஷு யதாக்ரமம் । திவ்யாப்தாநாம் ஸஹஸ்ராணி யுகேஷ்வாஹு: புராவித: । தத்ப்ரமாணை: ஶதைஸ்ஸந்த்யா பூர்வா தத்ராபிதீயதே । ஸந்த்யாம்ஶகஶ்ச தத்துல்யோ யுகஸ்யாநந்தரோ ஹி ஸ: । ஸந்த்யாஸந்த்யாம்ஶயோரந்தர்ய: காலோ முநிஸத்தம । யுகாக்யஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞித:" என்று தொடங்கி, "ஏவந்து ப்ரஹ்மணோ வர்ஷம் ஏவம் வர்ஷஶதஞ்ச தத் । ஶதம் ஹி தஸ்ய வர்ஷாணாம் பரமாயுர்மஹாத்மந:" என்னுமளவாக, காலத்தினுடைய பரிணாமவிஶேஷம், ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே கதிதமாயிற்று. இதுதன்னை, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், "நிமேஷம் பதினைந்துகொண்டது காஷ்டை, காஷ்டை முப்பதுகொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முஹூர்த்தம், முஹூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது திவஸம், திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷத்வயரூபமான மாஸம், மாஸமிரண்டுகொண்டது ருது, ருதுமூன்றுகொண்டது அயநம், அயநமிரண்டுகொண்டது ஸம்வத்ஸரம். இப்படி, மாநுஷஸம்வத்ஸரம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது ஒரு தேவஸம்வத்ஸரம், தேவஸம்வத்ஸரம் பன்னீராயிரங்கொண்டது சதுர்யுகம். அதில், க்ருதயுகம் நாலாயிரம், த்ரேதை மூவாயிரம். த்வாபரம் இரண்டாயிரம், கலியுகம் ஆயிரம். க்ருதயுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நானூறு, அபரஸந்த்யை நானூறு; த்ரேதைக்கு பூர்வஸந்த்யை முந்நூறு, அபர

ஸந்த்யை முந்நூறு; த்வாபரத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை யிருநூறு, அபரஸந்த்யை யிருநூறு; கலியுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நூறு, அபரஸந்த்யை நூறு. இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுர்யுகம் ஒரு மந்வந்தரம்; இப்படி பதிநாலுமந்வந்தரம ஆயிரம் சதுர்யுகம். இது ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகல்; ராத்ரியும் இத்தோடே ஸமமா யிருக்கும். இப்படி அஹோராத்ரங்களும், மாஸஸம்வத்ஸரங்களு மாகப் பெருக்கி, ஶதாந்தமாந பரிகணிதமான ப்ரஹ்மாயுஸ்ஸுக்கு பரமென்று பேராம்." என்று ஸுவ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஆக, காலத்திநுடைய கலாகாஷ்டாதிரூப பரிணாமப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. (நித்யமாய்) இவ்விடத்தில் நித்யத்வமாவது - (௧௨௩) "அநாதிர் பகவாந் காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே" என்கிறபடியே ஆத்யந்தரஹிதமாகை.

(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது - நிகிலஜகது தயவிபவலயலீலனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தத்தல்லீலோபகரண மாகை. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்கள் மூன்றும் லீலோபகரணமா யிறே இருப்பது. அதில், ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களுக்கு கர்மீபவித்து லீலோபகரணமாவர்கள்; இது, ஸஹகாரித் வேந லீலோபகரணமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர் வஹிக்குமிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் அடியிலபண்ணி வைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவ்வவகாலாகமநம பார்த் திருந்தே நிர்வஹிக்கையாலே. இது தன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாலே, இது தான் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமுமா யிறே இருப்பது. ஆக இப்படிகளாலே ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரி கரமா யிருக்கும். இத்தை க்ரீடாபரிகரமென்றே சொல்லுகையாலே காலக்ருதபரிணாமமேயாய்ச் செல்லுகிறலீலாவிபூதியிலே யிதுக்கு விநியோகம. (௧௨௪) "ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:" என்கிறபோக விபூதியில் இதுகொண்டு அபேக்ஷையில்லை யென்றதாயிற்று. அநந் தரம், ஏவம்பூதமான காலதத்வம்-ஈஶ்வரனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார், (ஶரீரபூதமா யிருக்கும்) என்று. (௧௨௫) "பரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் புருஷ: ப்ரதமம் த்விஜ । வ்யக்தாவ்யக்தே ததைவாந்யே ரூபே காலஸ்ததாபரம்" (௧௨௬) "ப்ரதாநபுருஷவ்யக்த

௫௫. மற்றை யிரண்டசித்தும், ஈஶ்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாயிருக்கும்

காலாஸ்ய ப்ரவிஹாரஶ்ச । ப்ரக்ருதிர்வ்யக்திரூபேண வ்யக்த
ரூபேண ஹேதவ:" (௧-௨-௭) "விஷ்ணோ ஸ்வரூபாத் பரதோதிதே
த்வே ரூபே ப்ரதாநம் புருஷஶ்ச விப்ர । தஸ்யைவ தே
அந்யேந த்ருதே வியுக்தே ரூபாந்தரம் தத் த்விஜ காலஸம்ஜ்ஞம்"

என்னக்கடவதிறே, ஒருசேதநனோடு ஒருத்ரவ்யத்துக்குண்டான ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவமும், நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும், ஶேஷஶேஷி பாவமும் ஒன்றே ஶரீரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது; காலஸம்ஜ்ஞிகாசித்த்ரவ்யத்துக்கு எதத் ஸம்பந்தத்ரயமும் ஈஶ்வரனோடே யுண்டாகையாலே, இது அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. இப்படி, ப்ரக்ருத்யாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்கை யாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈஶ்வரனேயென்னுமதுக்கு விரோத மில்லை. ஆக, ஸத்வஶூந்யமாகிறது இன்னதென்றும், அது செய்யும் கார்யமும், அதுக்குறுப்பான வதினுடைய பரிணாமமும், அதி னுடைய அநாதிநிதநத்வமும், அதுதான் ஈஶ்வரனுக்கு இன்ன துக்குப் பரிகரமாயிருக்குமென்றும், அதுதான் அவனுக்கு ஶரீரமா யிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது.

(௫௫) த்ரிவிதாசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில, அவ னுக்கு போகோபகரணமான கௌரவத்தைப்பற்ற ஶுத்தஸத் வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அவனுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநஶப்தவாச்யமான மிஶ்ர ஸத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அந்த ப்ரதாநபரிணாமத் துக்கு ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு லீலோபகரணமா யிருக்கும் ஸத்வ ஶூந்யத்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி அசித்த்ரயத்தையும சொல் லுகிறவிடத்தில, (ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்க ளுக்கு ஹேதுவாய்) என்று, காலதத்வத்துக்கு விநியோகம் சொன் னவோபாதி, பூர்வாசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப் பட்டதில்லையிறே. அத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (மற்றை யிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மா

௪௯. போக்யங்களாகிறன - விஷயங்கள்; போகோபகரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதிகரணங்கள்; போகஸ்த்தாநங்களாகிறன-சதுர்த்தஶபுவநமும், ஸமஸ்ததேஹமும்.

வுக்கும் என்றது - சேதநரிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள், சேதநராகவுள்ளது ஈஶ்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. 'ஆத்மாவுக்கு' என்ற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவிதசேதநரையும்சொல்லுகிறது. இப்படி, உபயாஸித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும் கேவல பகவதிச்சையாலே தத்போகார்த்தமாக ப்பரிணமிக்கையாலும் அநவரதாபரோக்ஷித ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுக்தரில், (௩௨௭) 'திருமகளும் நீயும்' என்கிறபடியே, அம்மிதுநத்திலுடைய போகத்துக் கைகொடுமானமா யிருக்கும தொழிய (௩௨௮) "ஸுஹம்ஜீ" என்றிருப்பா ரில்லாமையாலும், ஶுத்தஸத்வத்திலுடைய விநியோகம் ஈஶ்வரப்ராதாநமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதநகர்மாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிஶரீரங்களிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணி ஸ்வதந்த்ரபோக்தாக்களா யிருக்கையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரசுரமாய் போகரஸம் அத்யல்பமாகையாலும் மிஶ்ரஸத்வத்திலுடைய விநியோகம் பத்தசேதநப்ரதாநமா யிருக்கும்.

(௪௯) அந்த விபூதியில் போக்யங்களாவன - அப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிகள். போகோபகரணங்களாவன - திவ்யமால்யாதிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும். போகஸ்த்தாநங்களாவன- அப்ராக்ருத ரத்நமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இத்யாதிகளும். பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யவிக்ரஹங்களும். இப்படி, நித்யவிபூதி ப்ரக்ரியையும் இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க, ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி ப்ரக்ரியாமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (போக்யங்களாகிறன) என்றுதொடங்கி இது தானே உபயவிபூதிக்குமாகாதோ? என்னில்; போகோபகரணங்களில் ப்ரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸ்த்தாநங்களில் வைஷம்யத்தாலும் சேராது. இங்கு, சேதநர்க்கு போகமாவது - ஸுகதுஃகரூபமான அநுபவஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய

சஎ இதில், முற்பட்டவசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலுமெல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; நடுவிலசித்துக்குச் சுற்றுங்கீழுமெல்லையின்றிக்கே, மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், கால மெங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும்.

காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

[illegible], ஶப்தாதிவிஷயங்கள் போக்யங்கள். அந்த ஜ்ஞானத் [illegible]பகரணங்களாகையாலே, இந்த்ரியங்கள் போகோபகரணங்கள். [illegible]யாதொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்தஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது, அது போகஸ்தாநஶப்தத்துக்கு அர்த்தமாகையாலே போகஸ்தாநங்களென்று லோகங்களையும், தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது. லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது. ஸமஸ்த தேஹங்களாவன-ஸாநாதிர்யக் ஸ்தாவராத்மகமான ஶரீரங்கள். ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியிலுண்டான போக்ய போகோபகரணாதிகளையும், அவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநத்திலும் அவதாரவிஶேஷங்களிலும், அர்ச்சாவதாரங்களிலு முண்டான விநியோகவிஶேஷங்களாலே கண்டுகொள்வது

சஎ. அநந்தரம், த்ரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களையருளிச்செய்கிறார்; (இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வாசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டு என்கிறது - மிஶ்ரஸத்வாவதியாகையாலே. நடுவில் அசித்துக்கு மேலெல்லை யுண்டென்கிறது - ஶுத்தஸத்வாவதியாகையாலே; காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவச்சேதமில்லாமையாலே எங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, ஸார்வத்ரிகையான காலந்தான் உபயவிபூதியிலும் நித்யமென்றிறே தமக்குத்திருவுள்ளம்.

(சஅ) இங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குவிபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒருபேதம் சொல்லுவாருமுண்டென்கிறார்; (காலந்தான்-பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யம் என்றும் சொல்லுவர்கள்) என்று. இப்படி சொல்லுகைக்கடி-பரமபதத்தில் இதுக்கு உத்பத்யாதிகளுண்டாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாமையாலும், இந்த விபூதியிலே

௪௧. சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்.

இதுக்கு உத்பத்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், வ்யூஹக்ருத்யங்களைச் சொல்லுமிடத்திலே கால ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்த க்ருத்யமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - மஹதாதிரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாறுப்போலே; காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - நிமேஷகாஷ்டாரூபேண பரிணமிப்பிக்கை; ஸததபரிணாமியான ப்ரக்ருதிக்கு மஹதாதிரூபமான ஸ்தூல பரிணாமம்போலேயிறே ஸததபரிணாமியான இதுக்கும் நிமேஷாதிரூபேண பரிணாமம். அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான இதுவும் உத்பத்திவிநாசவத்தாகையாலே இவ்வளவைக்கொண்டு காலம் இங்கு அநித்யமாயிருக்கும் என்கிறது; பரமபதத்தில் ஈத்ருச பரிணாமவிசேஷ ப்ரயுக்தோத்பத்யாதி வ்யவஹாராராஹித்யத்தாலே நித்யமாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, காலத்துக்கு பரிணாமங்கொள்ளாதே ஏகரூபத்வத்தைக்கொண்டு, இப்படி யிருந்துள்ள காலந்தான், தன்னுடைய நிமேஷம், காஷ்டை, முஹூர்த்தம், அஹோராத்ரம் தொடக்கமாக பரார்த்தமீறாகவுண்டான விசேஷ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவான நிமேஷோந்மேஷங்கள், ஆதித்யகதி தொடக்கமான அவச்சேதகங்களோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும். ஆகையாலே, க்ஷணலவாதிபேத வ்யவஹாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிறே. இதுவிறே! தத்வத்ரயவிவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ப்ராதாந்யேந வருளிச்செய்தது; அந்தப்பக்ஷத்தில் உபயவிபூதியிலும் காலஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்குமாகையாலே பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்கிறவிது சொல்லப்போகாது. ஆகையால், இது பரிணாமபக்ஷத்தை யவலம்பித்து சிலர் சொன்னதென்று கொள்ளவேணும், நம்முடைய தர்சநஸ்தர்தங்களிலே யிங்ஙனேயும் சிலரருளிச்செய்கையாலே, அத்தையும் தர்சிப்பித்தருளினாராயிற்று.

(௪௧) காலந்தன்னை யில்லையென்று பௌத்தாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்) என்கிறார்.

௫0 ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் ஸித்திக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

௫க. பலரும் திக்கென்று தனியேயொரு த்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்.

---

(௫0) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரத்யக்ஷத்தாலும்) இத்யாதியாலே. ப்ரத்யக்ஷமாவது - ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸமஸ்த பதார்த்தமும காலக்ருதபரிணமமாகவே காணப்படுகிறவிது; ஆகமமாவது - ஶ்ருத்யாதிகள். (௩௨௯)"கலாமுஹூர்த்தா: காஷ்டாஶ்சாஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ:" (௩௩0) "அர்த்தமாஸா மாஸா ருதவ: ஸம்வத்ஸரஶ்ச கல்பந்தாம்" என்று காலபரிணம விஶேஷங்களான கலா காஷ்டை முஹூர்த்த மஹோராத்ரங்கள் ருதுவிஶேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிறே! ஶ்ருதி; (௩௩௧) "காலஸ்வரூபம் விஷ்ணோஶ்ச யந்மயோக்தம் தவாநக" இத்யாதியாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே யிதுதான் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டதிறே. புராணாந்தரங்களிலும், இதிஹாஸாதிகளிலும் இப்படிகண்டுகொள்வது; இதுக்கெல்லாமேல நிர்மிதமாய், அத்யயநாதி காலநியமங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தை வேதத்துக்கு த்ருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிறே அந்த ஶாஸ்த்ரந்தன்னில், "இந்தக்காலத்திலே இன்னதுண்டாம்" என்று சொன்னால அது ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயிராநின்றதிறே. ஆகையால், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் இப்படி ஸித்திக்கையாலே காலாபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை.

௫க- வைஶேஷிகாதிகள் ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி திக்கென்றும் தனியே யொரு த்ரவ்யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே, (பலரும் திக்கென்று தனியே யொருத்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்) என்கிறார். (௩௩௨) "த்ரவ்யாணி ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாஶகாலதிகாத்மமநாம்ஸி நவைவ" என்றதிறே! அவர்கள்சொல்லுவது (௩௩௩) "ஆதித்யஸம்யோகாத் பூதபூர்வாத் பவிஷ்யதோ பூதாச்ச ப்ராச்யாதி வ்யவஹாரா:" என்றானிறே வரதராஜன்.

டுச. பலஹேதுக்களாலும், ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூத மாகையாலே அதுவுஞ்சேராது.

டுரு. சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்,

(டுஉ) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பலஹேதுக்களாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது- நாலுபேர் நாலு திக்கிலும் நின்றால, நால்வர்க்கும் நடுவானப்ரதேஶம் ஒருவனுக்குக்கிழக்காய், ஒருவனுக்கு மேற்காய், ஒருவனுக்கு வடக்காய், ஒருவனுக்குத் தெற்காய்த் தோற்றா நின்றதிறே. அதுக்கடி - த்ரவ்ய மன்றிக்கே ப்ரதியோக்யநுகுணகால்பநிகமாகை. நால்வர்க்கு நடுவே யிருக்கிற ப்ருதிவ்யாதிகள் த்ரவ்யமாகையாலே இப்படி விப்ரதிபத்திவிஷயமாகிறதில்லையிறே. இனித்தான், ஆதித்யன் உதிக்கிறவிடம் கிழக்காகவும், அவன் அஸ்தமிக்கிறவிடம் மேற்காகவுமிறே கொள்ளுகிறது. அதுதான், மஹாமேருவுக்கு நாலுபார்ஶ்வத்திலும் பேதித்திறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே நாலுபார்ஶ்வத்திலு முள்ளவர்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது. (டுடுச) "ஸர்வேஷாமேவ வர்ஷாணாம் மேருருத்தரத: ஸ்தித:" இதுதான், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி, பலஹேதுக்களாலும் ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாய், தனக்கென்ன வொரு த்ரவ்யவ்யவஸ்தையில்லாமையாலே திக்கென்று ஒரு த்ரவ்ய முண்டென்கிற வதுவும் சேராதென்கை (ஆகாஶாதி) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே-பூமியைச் சொல்லுகிறது. இவற்றிலே, திக்கு அந்தர்ப்பூதமாகையாவது-ஸூர்யனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக இவற்றுக்குளே திக்விபாகத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளுகிறதொழியப் பிறித்துக்காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிக்கேயிருக்கை. அதுவும சேராதென்றது, முன்பேயு மொருபக்ஷத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஸமுச்சயம்.

(டுரு) ப்ருதிவ்யாதி சதுஷ்டயத்தைப்போலே ஆகாஶத்தையும் பாவரூபபதார்த்தமாகக் கொள்ளாதே, ஆவரணாபாவரூபமாகக் கொள்ளுகிற பௌத்தமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்) என்று (டுடுடு) "ஆவ்ருதியதே ஸங்க" என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே, ஆவரணங்களாவன -

[illegible]. பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ் சேராது.

[illegible]. வேறே சிலர் இதுதன்னை, நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷ மென்றார்கள்,

[illegible]தாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ்சேராது.

[illegible]ர்த்தங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளாய், அவற்றினுடைய [illegible] ஆகாஶஶப்தவாச்யமல்லது, இது ஆகாஶம் என்று [illegible]படி பாவரூபமான தொருபதார்த்தமன்று என்கை. [illegible] என்று, இது பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

[illegible]) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பாவரூபேண) இத்யாதி [illegible] அதாவது-பாவரூபத்வேந அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ருதிவ்யா[illegible]யாதி (உஉஎ) "[illegible]" என்று, ஶ்யேநாதிகளுடைய பதநத்துக்கு தேஶமாய்க் [illegible], ஆகாஶமும் பாவரூபேண தோற்றுகையாலே, இத்தை [illegible]பாவரூபமாகச் சொல்லுகிற வது சேராதென்கை; 'அதுவும் [illegible] நிஷித்தஸமுச்சயம்; இதுதன்னை, (உஉஅ) "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, (உஉக) "[illegible]" என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரர் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(ருரு) இனி, ஆகாஶத்துக்கு நித்யத்வ நிரவயவத்வ விபுத்வ அப்ரத்யக்ஷத்வங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைஶேஷிகமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (வேறேசிலர்) என்றுதொடங்கி.

(ருசு) அதுதன்னை நிராகரிக்கிறார்; (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது-பூதாதி ஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்திலே உத்பந்நமாகையாலும், ஒன்றிலே நின்றும் உத்

௫௭. த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷமென்கிற வதுவுஞ்சேராது.

௫௮. தேஜஸ்ஸு-பௌமாதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

பந்நமானதொன்றுக்கு ஸாவயவத்வம் ஸித்தமாகையாலும் நித்யம், நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ் சேராது. (பூதாதியிலேபிறக்கையாலும்) என்றது, ஸாங்கதந்மாத்ரத்தினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாகையாலே, அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐக்யத்தைப்பற்ற. இனி, விபுவாகில ஸர்வகதமாக வேணுமிறே? ஸ்வகாரணமான வஹங்காராதிகளில் இதுக்கு வ்யாப்தியில்லாமையாலே அதுவும் சேராது. பஞ்சீகரண ப்ரயுக்தமான ரூபவத்வத்தாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அப்ரத்யக்ஷமென்கையும் சேராது. "ஆகாசம் கறுத்துத் தோற்றுகிறது அத்தாலே" என்றாரிறேசிழ்; இது தன்னை, (௩௪௦) "ஆகாஶவத்தி நஸ்யாகாஶம் ஶ்யாமமிதி தர்ஶனாதப்யேதத் ஸித்தம்" என்று, பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தார்.

(௫௭) வாயுவும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, ஸ்பர்ஶாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அத்தையும் நிராகரிக்கிறார்; (த்வகிந்த்ரியத்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களிலே ஏதேனு மொன்றுக்கு கோசரமானபோதே ப்ரத்யக்ஷத்வம் ஸித்தமாகையாலே, த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகிறவாயுவை அப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதென்கை.

(௫௮) இனி, பரஸ்பர விலக்ஷணஸ்வபாவங்களான பூதவிசேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்சங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (தேஜஸ்ஸு - பௌமாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்) அதாவது - பௌமம், திவ்யம், ஔதர்யம், ஆகரஜமென்கிற பேதத்தாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - பௌமம், அதாவது - தீபாதி. ஜலமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - திவ்யம், அதாவது - ஆதித்யாதி; பார்த்திவஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - ஔதர்யம், அதாவது - ஜாடராக்நி; நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு

ருக அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு-ஸ்த்திரம்; தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரம்.

சூ0. தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு; ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்.

சூக ஜலத்துக்குநிறம்வெளுப்பு; ஸ்பர்ஶம் ஶைத்யம்; ரஸம் மாதுர்யம்.

சூஉ. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்.

சூங. ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும் வாயுவுக்கு மநுஷ்ணாஶீதம்.

ஆசாரஜம், அதாவது-ஸுவர்ணாதி.

(ருக) இதில், ஸ்திராஸ்த்திர விபாகம் பண்ணுகிறார்; (அதில் ஆதித்யாதி) என்று தொடங்கி. சிரகாலவர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்திரமென்கிறது; க்ஷிப்ரவிநாஶித்வத்தாலே தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரமென்கிறது.

(சூ0) (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே-தேஜஸ் பதார்த்தங்களில் வர்ணபேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை. (ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்) இத்தால், உஷ்ணஸ்பர்ஶம், ஶீதஸ்பர்ஶம், அநுஷ்ணாஶீதஸ்பர்ஶமென்கிற த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்ஶம் ஔஷ்ண்யமென்கை. இதுதான், தேஜஸ் பதார்த்தங்களான ஸுவர்ணாதிகளில் (ப)பலவத்ஸஜாதீயத்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

(சூக) (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ணபேதம் வந்தவிடம் ஔபாதிகம். (ஸ்பர்ஶம்ஶைத்யம்) இத்தால், த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் ஶைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால், இதுக்கு ஸ்பர்ஶபேதமுண்டாகிறதும் அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே. (ரஸம்மாதுர்யம்) இத்தால்-இதுக்கு ஸ்வாபாவிகரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை.

(சூஉ) (பூமிக்கு நிறமும், ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது-லோகத்தில் காணப்படுகிற நாநாவித வர்ணரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிதுவென்கை.

(சூங) (ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும், வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணாஶீதம்) அதாவது-த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவற்றுக்கு

௯௪. இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

ஸ்பர்ஶம் இதிலில்லை. ஆகையால், இவற்றிலும் காதாசித்கமாகக் காணப்படுகிற ஸ்பர்ஶபேதமும் ஔபாதிகம்.

(௯௪) (இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்) இப்படியென்று-ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அசித்தத்த்வோபந்யாஸத்தை நிகமிக்கிறாராயிற்று.

ஆக ப்ரதமத்திலே, "அசித்து-ஜ்ஞாநஶூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்" என்று, அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச்சொல்லி, அநந்தரம், அதுதான் ஶுத்தஸத்த்வாதிபேதேந த்ரிவிதமாயிருக்கும்படி சொல்லி; உத்தேஶக்ரமத்திலே ப்ரதமம் ஶுத்தஸத்த்வமாகிற அசித்தினுடைய ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, தத்அநந்தரம், மிஶ்ரஸத்த்வமாகிற அசித்விஶேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம்ஶதி தத்த்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதமதத்த்வம் இன்னதென்றும், அந்தத்தத்த்வத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில் நின்றும் தத்த்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது-அதினுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்தகுணங்கள்தான் இன்னதென்றும், அவைதான் அதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதினுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுத்பூதங்களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான் கார்யாநுமேயங்களென்றும், அவற்றினுடைய வைஷம்யப்ரயுக்தமான மஹதாதிதத்த்வோத்பத்திக்ரமத்தையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், இப்படியுத்பந்நங்களான தத்த்வங்களினுடைய ஸமுதாயகார்யமான அண்டோத்பத்தியையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டிபுருஷ சதுர்முகோத்பத்தியையும், ஈஶ்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ் சொல்லி; அநந்தரம், அண்டங்களினுடைய பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையையும், அவைதான் ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய உத்பத்திப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்

களுக்கும், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்குமுண்டான வ்ருத்திபேதத்தையும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ஶப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களாயிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேதுவையும் குணாதிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ்சொல்லி; இப்படி, மிஶ்ரஸத்வத்திநுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து, அநந்தரம், இதிநுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருக்குமுள்ள ஸத்வஶூந்யமாகிற வஸ்துவிஶேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி; அநந்தரம், ஏதத்பூர்வோக்தமான வஸ்துத்ரயத்திநுடைய விநியோகப்ரகாரத்தையும், அசித்த்ரயத்திநுடைய பரிணாமங்களையுஞ் சொல்லி, ஏதத்தர்ஶநைகதேஶிகளுடைய காலவிஷயப்ரதிபத்திபேதத்தையுங்காட்டி, அநந்தரம், கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னுமிடத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம், பரஸ்பரவிலக்ஷணமான பூதவிஶேஷங்களில ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களையும் தர்ஶிப்பித்து, இப்படி, அசித்த்ரயத்திநுடைய ப்ரகாரத்தையு மருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

அசித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஈச்வரப்ரகரணம்

க. ஈச்வரன், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனுய், ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனுய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிறசதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாச்ரயணீயனுய், தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனுய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனுய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனுமிருக்கும்.

இப்படி, சிதசித்ரூபமான தத்வத்வயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிசேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, அநந்தரம் (௬௯) "க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" என்கிறபடியே, ததுபயநியந்தாவான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸம்சயவிபர்யயமற வருளிச்செய்கிறார்.

அதில் ப்ரதமசூர்ணையாலே, ஈச்வரத்வம் அஸாதாரணதர்மதயா வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, "ஈச்வரன்" என்றே வஸ்துவை நிர்த்தேசித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில், ப்ரதமத்திலே குணுதிகளுக்கும் ஆதாரபூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனுய்) என்று; அதாவது-ஸமஸ்தஹேய ப்ரதிபடமாய், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ ஸுகரூபத்வமே வடிவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனு யென்கை. (௭௰௧) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (௭௰௨) "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" (௭௰௩) ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்னக்கடவதிறே. (௭௰௪) "அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப" என்றிறே எம்பெருமானு ரருளிச்செய்தது. அப்படியே இவரு மருளிச்செய்கிறார்.

ஆனால், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவானென்னென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமத்தைப்பற்றவும், ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே [illegible]க்குமென்னு மத்தைப்பற்றவும் கல்யாணைகதாநத்வம் அ[illegible]லர். ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணலிங்கத்வம் உபயவிசிஷ்ட[illegible]ப்ரயுக்தமாகையாலே, அர்த்தாதுக்தமென்று அருளிச்செய்திலர்.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனை) ஆதிஶப்தத்தாலே-குணபூர்ணையில, எம்பெருமானாருளிச்செய்தகுணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது; குணங்களுக்கு கல்யாணத்வமாவது- ஆஶ்ரிதர்க்கு பரமபோக்யமாயிருக்கை, கணஶப்தம்-ஸமூஹவாசி. பூஷிதனாகையாவது- இவற்றாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலேயாயிற்று, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கும்படி. இதனால் (௩௬) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (௩௭) 'பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (௩௮) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" என்கிற குணகணயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(ஸகலஜகத்ஸர்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்) ஜகச்சப்தத்தாலே - கார்யவஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. ஸகலஶப்தத்தாலே - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிரூபமான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லுகிறது ஸர்க்கமாவது - ஸ்ருஷ்டி; இதுதான், ஸத்வாரகாத்வாரக ரூபேண த்விவிதையாயிருக்கும் ஸ்திதியாவது - ரக்ஷணம்; இதுவும், பாஹ்யாப்யந்தரரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும் ஸம்ஹாரமாவது அழிக்கை; இதுவும் ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். இவையெல்லாம், மேல இவருபாதிக்கிறவிடத்திலே காணலாம். (௩௯) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே, இவனுடைய ஸகலஜகத்

ஸர்க்காதிகள் சொல்லப்படாநின்றதிறே. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶிஷ்டனான இவனுடைய வ்யாபார விஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௩௪௮) ("ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்) ஆர்த்தனானவன்-முன்புண்டான ஐஶ்வர்யத்தையிழந்து அதுபெறவேணுமென்று ஆசைப்படுமவன். ஜிஜ்ஞாஸுவாகிறான் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான வாத்மாவை யநுபவிக்கவாசைப்படுமவ கேவலன். அர்த்தார்த்தியாகிறான்- அபூர்வமாக ஐஶ்வர்யத்தை யாசைப்படுமவன். ஜ்ஞாநியாகிறான்- பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை யாசைப் படுமவன். (௩௪௯) "ஆர்த்த:-ப்ரதிஷ்டாஹீந: ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய: புநஸ்தத்ப்ராப்திகாம:, அர்த்தார்த்தீ-அப்ராப்தைஶ்வர்யதயா ஐஶ்வர்யகாம:, தயோர்முகைஶ்வர்யவிஷயதயைக ஏவாதிகார:, ஜிஜ்ஞாஸு:-ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாப்தீச்சு:; ஜ்ஞாநமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரித்யுக்தம், ஜ்ஞாநீ ச-"இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்" இத்யாதிநாபிஹித பகவச்சேஷதைகரஸாத்மஸ்வரூபவித், ப்ரக்ருதிவியுக்த கேவலாத்மந்யபர்யவஸ்யந் பகவந்தம் ப்ரேப்ஸுர்பகவந்தமேவ பரமப்ராப்யம் மந்வாந:" என்று, சதுர்விதாதிகாரி வேஷத்தையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே இந்தசதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை (௩௫௦) 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்றும், (௩௫௧) "சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா: । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ சைவ சதுர்த்தக:" என்றும், தானே யருளிச்செய்தானிறே. இத்தால் ஜகத்காரணபூதனாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தைய ருளிச்செய்தாராயிற்று.

(தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்விதபலப்ரதனாய்) (௩௫௨) "தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யஶ்சதுர்வர்க உதாஹ்ருத:" என்று, புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்ம

மாவது- இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது-யாகாதி; பூர்த்தமாவது (வா)தாத்ராதி. அர்த்தமாவது-ஸுவர்ணரஜதாதிகள். காமமாவது- ஐஹிகபாரலௌகிக போக்யபதார்த்தாநுபவஸுகம். மோக்ஷமாவது- ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில். தர்மம் - ஸாதநதயா புருஷார்த்த மாயிருக்கும்; அர்த்தம் - ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; காமமோக்ஷங்களிரண்டும் - ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவமவிதமான சதுர்வித பலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனென்கை.

இத்தால் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான வனுடைய ஸகலபல ப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௫௫) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

(விலக்ஷண விக்ரஹயுக்தனுப்) அதாவது விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாயென்று தொடங்கி மேலருளிச்செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனென்கை. (௫௬) "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா" இத்யாதியாலே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரஸித்தம். (௫௭) "ஸ்வாபிமதாநுரூபைகரூபாசிந்த்ய திவ்யாத்புத நித்ய நிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்தகுண நிதிதிவ்யரூப" என்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வபலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான திவ்யவிக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனுயிருக்கும்) அதாவது (௫௮) "உனக்கேற்கும்" என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாய்

உ. அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமா யிருக்கை.

சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையுமா யிருக்கும் ப்ரதாநமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருக்கும் பூமி நீளைகளான மற்றை யிரண்டுபிராட்டிமார்க்கும் அநுரூபநாயகனாயிருக்குமென்கை.

(௫௫௭) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று, லக்ஷ்மி பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது நீளைக்கும் உபலக்ஷணம். (௫௫௮) "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந: । உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம் ஸேவிதஸ் ஸர்வதேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே. (௫௫௯) "ஸ்வாபிமத நித்ய நிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாண குண கண ஶ்ரீவல்லப, ஏவம்பூத பூமிநீளா நாயக" என்றிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது; இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹவைலக்ஷண்யம், காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி யநுபவிக்கைக்கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உ) இப்படி, உக்தமான ஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளுகிறார் மேல். அதில், ப்ரதமத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய" என்றதில், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது) என்று தொடங்கி. ஹேயமாவது-தோஷம். அகிலஹேயமென்கையாலே - த்ரிவிதசேதநாசேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது. "த்ரிவித சேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது" என்று இதுதன்னை வ்யக்தமாக மேலே யருளிச்செய்கிறாரிறே.

(தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸுபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்றது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு ப்ரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடன் ப்ரதிபடனாயிருக்குமாபோலேயுமென்கை.

ரு. அநந்தனாகையாவது - நித்யனாய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை.

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில், விகாரசப்தத்தாலே - த்ரிவிதாசித்தினுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆதிசப்தத்தாலே - பத்தசேதநருடைய அஜ்ஞாநதுக்கங்களையும் முக்தருடையசேஷத்வாய்த்துச்சமுழியினரைப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் விடப்பட்ட வாகாரத்தையும், நித்யருடைய பரிச்சிந்நஸ்வரூபத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும் சொல்லுகிறது. பாரதந்த்ர்யம் தோஷமோ? என்னில்-புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதம்போலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கு தோஷமென்கை. இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கையாவது-தான்மாறாயிருக்கை. ப்ரதிபட மென்கையாலே- (உஅ) "ஞாநாஜ்ஞாநயோஃ" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபநிபந்தநமாக மலஸம்பந்த மில்லையேயாகிலும், உபாதிநிபந்தநமான மலஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் புகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசிதோற்றுகிறது. (ருய0) "[illegible] நித்ய [illegible] [illegible]" (ருயக) "[illegible]" (ருயஉ) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆச்ரிதருடைய ஹேயநிரஸகத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னுமொருயோஜனையுமுண்டிறே. கத்யவ்யாக்யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. "ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கர்த்தமாமோ வென்னில்; விகாராதிதோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனாயிருக்கையாலே, இவ்விடத்தில் இவர்க்கது விவக்ஷிதமன்று.

(ரு) அநந்தராம், அநந்தத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அநந்தனாகையாவது) என்றுதொடங்கி. அநந்தத்வமாவது தேசதஃகாலவஸ்துதஸ்த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதத்வம் ; விபுத்வாத்தேசபரிச்சேத

௪. அந்தர்யாமியானல் தோஷங்கள்வாராதோவென்னில் ;

௫. ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது.

ராஹித்யம், நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதராஹித்யம், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலும், தனக்கு ப்ரகாரர்யந்தர மில்லாதபடி நிற்கையாலும், ஸத்ருஶவஸ்த்வபாவத் தாலே வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார் ; (நித்யனாய், சேதநா சேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை) என்று. இத்தால், நித்யனாகையாலே, இன்னகாலத்தி லுள்ளான் காலாந்தரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதமு மின்றியிலே, ஸகல சேதநாऽசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே, இன்ன தேஶத்திலுள்ளான், தேஶாந்தரத்தி லில்லையென்கிற தேஶபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர் வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகாரர்யந்தர மில்லாதபடி யிருக்கையாலே, இன்னவஸ் துபோலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலே யிருக்கை யென்றதாயிற்று. (௩௯௩)"நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்" (௩௯௪) "அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௩௯௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (௩௯௬) "நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்னக்கடவதிறே.

(௪) இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையன்றிக்கே, அந்தர்யா மிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், தத்கததோஷங்கள் வாரா தோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (அந்தர்யாமியானல் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில்) என்று.

(௫) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஶரீரகதங்களான) என்றுதொ டங்கி. அதாவது - இந்த ஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும், தத்கதமான பால்ய யௌவநாதி விகாரங்கள் ததந்தர்வர்த்தியான ஜீவாத்மாவுக்கு வா ராதாப்போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய்,

௬: ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாகையாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனு யிருக்கை.

௭. அதாவது-கட்டடங்க வநுகூலமாய், ப்ரகாஶமுமாயிருக்கை.

இவற்றை ஶரீரமாகக்கொண்டு இராநிற்கச்செய்தேயும் தத்கத தோஷம் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது என்கை. (௩-௯௯) "ஆவிசேருயிரி னுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங் கூடலாமே" என்றிறே! ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஶரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் வந்ததில்லை யே யாகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்காஜ்ஞாநாதிகள் வரு கிறவோபாதி, ஶரீரபூதமான விவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சிலதோஷங்கள் வாராதோ ? என்னில்; வா ராது. அதுக்கடி-ப்ரவேஶஹேது விஶேஷத்தாலே ; இவனைப்போ லே கர்மமடியாக வன்றிக்கே, அநுக்ரஹமடியாகவிறே அவனு க்கு இவற்றில் ப்ரவேஶமிருப்பது. (௩-௯௭) "ஸநந்நஶ்நந்" (௩-௯அ) "வஸஷவஸ ஞாஶா ஸூஜாவவஸவாஷா" (௩-௯௯) "விஷ்வெவஸவ-ஜஷெ" என்னுநின்றதிறே.

(௬) அநந்தரம், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வத்தை யுபபாதிக் கிறார் ; (ஜ்ஞாநாநந்த) இத்யாதியாலே. ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையனுயிருக்கை யென்று, ஶப்தத்துக்கு அர்த் தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும அநநதமென்றும் பிரிந்துச்சொல்லலாவது, இரண்டவஸ்த்தை யின்றிக்கே ஜ்ஞாந மே ஸ்வரூபமாய், அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை - ஆநந்தமாகை யாலே, "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனுயிருக்கை"என்று அருளிச்செய்கிறார். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூமாயிருகக ஜ்ஞாநாநநதங்க ளென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, இரண்டுமுண்டாகைக்காக" என்றிறே இவர்தாமிட்டருளின கத்யவ்யாக்யாநததிலே யருளிச்செய்தது.

(௭) "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனுயிருக்கை" என்றதுதன்னை யுபபாதி க்கிறார் ; (அதாவது) இத்யாதியாலே. கட்டடங்கவென்றது - ஸ்வ ரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் என்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தில் அநு கூலமாயாதல், அப்ரகாஶமா யாதலிருக்கு மிடமில்லை யென்கை. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனென்றவிதில், ஏகஶப்தார்த்தமிதுவிறே.

அ· இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்ய ங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிகங்களாய், நிர்த்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்.

அநுகூலத்வமாவது - ஆஹ்லாதகரத்வம். ப்ரகாஶத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (௩௰௰) "ஆநந்தோ ந ப்ரகாஶ ஜ்ஞாந ஸ்வரூபோ ஜ்ஞாநரூப..." என்னக்கடவதிறே.

அ· இப்படி, ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யுபபாதித்த வநந்தரம், ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள்) என்று தொடங்கி. ஆதிஶப்தத்தாலே-பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களும், வாத்ஸல்யாதிகளும், ஶௌர்யாதிகளுமாகிற குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது.

நித்யங்களாகையாவது - உத்பத்தி விநாஶரஹிதங்களா யிருக்கை. ஸ்வரூபாநுபந்திகளாகையாலே, யாவதாஶ்ரயபாவிகளா யிருக்குமிறே. (௩௭௧) "தவ ஸ்வதந்த்ராணி..." என்று, குணங்களினுடைய நித்யத்வம் ஶ்ருதிஸித்தம். (௩௭௧) "..." என்றிறே இந்தஶ்ருதிக்கர்த்தம். (௩௭௨) "ஈறிலவண்புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

நிஸ்ஸீமங்களாகையாவது - ஓரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கை. (௩௭௩) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே ..." என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநந்தகுணத்தையெல்லாங் காணப்புக்க வேதம். இது, ஆநந்தகுண மொன்றிலுமன்றிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது. (௩௭௪) "..." என்னக்கடவதிறே. (௩௭௫) "உயர்நலம்" என்றிறே! ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

நிஸ்ஸங்க்யங்களாகையாவது- இப்படிப்பட்ட குணங்கள்தான் எண்ணிறந்திருக்கை. (௩௭௬) "[illegible]" (௩௭௭) "[illegible]" [௩௭௮] "[illegible]" [௩௭௯] "[illegible]" என்னக் கடவதிறே. (௩௮௰) "எண்ணில் தொல் புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (௩௮௧). "[illegible]" என்கிற ஸ்லோகத்திலே, குணங்களினுடைய நித்யநிஸ்ஸீமநிஸ்ஸங்க்யத்வங்களை யருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான்.

நிருபாதிகங்களாகையாலே - ஸ்வேதயாதிகளிலே ஈஸ்வரேச்சையாகிற உபாதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகங்களா யிருக்கை. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் (௩௮௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிற ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரர், அநவதிகாதிசயபதத்தாலே நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதென்று முந்துறவொரு யோஜநைபண்ணி, (௩௮௩) "[illegible]

ஷாட்குண்யம் ப்ரஹ்மணஸ்தம் ஹிதமவநதி த்ருஷ்ட்யாதிநம்" என்று, அநந்தரயோஜனையிலே இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்தாரிறே. (கஅச) "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று, குணங்களினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லாநின்றதிறே. இந்தஶ்ருதியில், க்ரியையென்கிறது-நியமநத்தை; (கஅரு) "பரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநாம் ஸ்வாபாவிகத்வோக்தே:; க்ரியா-நியமநம்" என்றிறே இதுக்கும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

நிர்த்தோஷங்களாகையாவது - ஹேயகுண ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கை. (கஅசு) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" (கஅஎ) "ஸத்த்வாதயோ ந ஸந்தீஶே யத்ர ச ப்ராக்ருதா குணா:" (கஅஅ) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:" (கஅகூ) "தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி: । பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதயஸ்ஸந்தி பராவரேஶே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயம் - ஹேயப்ரத்யநீக மாகையாலே, இவற்றுக்கு, ஹேயகுணஸம்ஸர்க்க தோஷப்ரஸக்திக்கு யோக்யதையில்லையிறே.

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது - சேதநாந்தரகுணங்களை ஸமமாகவும், ஈஶ்வரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, தனக்கொத்ததும் மிக்கதுமின்றிக்கேயிருக்கை. (கருஎ) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஸமாதிகதரித்ரவஸ்துவை யாஶ்ரயமாக வுடையவையாகையாலே, இவையும் ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிறே. (ககூ0) "தோஷா யாவயஸ்ஸாதிஶயா நஸத்ருஶ்யா நிர்வ்யவஸ்தா: ஸம்பவத்யாத்யுஷ்டோ தா: । ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்திவீர்ய ப்ரதாநா ஷட்ஸாம் ராஜ்ஞோ பாஸ ஸாந்த்ரம் நயந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, இவையித்தனையும் பட்டரருளிச்செய்தாரிறே.

௩. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், ஶௌர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதிகூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

---

(௩) இப்படியிருந்துள்ள குணங்கள் தான் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கையாலே, அம்மூன்று வகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறார்; (இவற்றில்) என்று தொடங்கி. (வாத்ஸல்யாதிகள்) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மார்த்தவார்ஜவாதிகளான குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது; விஷயம் அநுகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதரென்றபடி.

(ஶௌர்யாதிகளுக்கு) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, பராக்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷயம் ப்ரதிகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளென்றபடி. (௩௩௧) "த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவ போஜயேத் । பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மம ப்ராணா ஹி பாண்டவா:" என்று, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு ஶத்ருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே.

(இவற்றுக்கு காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) என்கிறவிதில், ஆதிஶப்தத்தாலே - பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களைச் சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யாதிகளுக்கும், ஶௌர்யாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் காரணமாகையாவது (௩௩௨) "ப்ரக்ருஷ்டம் விஜ்ஞாநம் பலமதுலமைஶ்வர்யமகிலம் விமர்யாதம் வீர்யம் வரத பரமா ஶக்திரபி ச । பரம் தேஜஶ்சேதி ப்ரவர குணஷட்கம் ப்ரதமஜம் குணாநாம் நிஸ்ஸீம்நாம் கணநவிகுணாநாம் ப்ரஸவபூ:" என்றும், (௩௩௩) "ஶேஷா: குணகணாவதாரஸ்தவைதா:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை.

அவைதான், வஸ்தூத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாயிறே இருப்பது. "எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மகுணங்களாவன - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களும், அதிலேபிறந்த ஸௌஶீல்யாதிகளும்" என்கிற இவ்வாக்யத்துக்கு அர்த்தமே

ரூறுகிறவளவில், "அதிலே பிறக்கைபாவது - வஸ்துத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாகை" யென்றிறே விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

இத்தகுணஷட்கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாநமாவது- (௩௯௪) "[illegible]" என்கிறபடியே, என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாஶகமுமாய், ஸ்வப்ரகாஶமுமான குணவிஶேஷம்; ஶக்தியாவது - (௩௯௫) "[illegible]" என்கிற ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவமாதல், அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாதல். பலமாவது- (௩௯௬) "[illegible]" என்கிற ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமானஶ்ரமமின்றியிலேயொழிகையாதல், [௩௯௭] "[illegible]" என்கிறஸமஸ்தவஸ்துதாரணஸாமர்த்யமாதல். ஐஶ்வர்யமாவது - [௩௯௮] "[illegible]" என்கிறகர்த்ருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல், ஸமஸ்தவஸ்துநியமநஸாமர்த்யமாதல். வீர்யமாவது-௩௯௯ "[illegible]" என்று, ஜகதுபாதாநமாகாநிற்கச் செய்தேயும்ஸ்வரூபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை. தேஜஸ்ஸாவது - [௪௦௦] "[illegible]" என்கிற ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவநஸாமர்த்யமாதல். இவற்றுக்கு எல்லாரும் விஷயமாகையாவது- அநுகூலரக்ஷணாதிகளும் ப்ரதிகூலநிரஸநாதிகளும் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிர்வஹிக்கவேண்டுகையாலே, இவற்றுக்கு ஸர்வரும் விஷயமாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு; ஶக்தி அஶக்தர்க்கு, க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு, க்ருபை து:கிகளுக்கு, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு, ஶீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு; மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காணவாசைப் பட்டவர்களுக்கு. இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாக்கி அவற்றுக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பித்தவளவன்றிக்கே, குணங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழெடுத்த குணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு) என்று தொடங்கி.

ஜ்ஞாநமாவது - சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பான குணமாகையாலே, (௫௦௭) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஸ்வஹிதாஹிதநிரூபணாதிகளில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஶக்தி அஶக்தர்க்கு) என்றது - ஶக்தியாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாகையாலே, ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹத்வமாகையாலே, (௫௦௮) "[illegible]" என்கிறபடியே, அபராதஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திக்கிருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௫௦௯) "[illegible]" என்றிறே பட்டருளிச்செய்தது. (க்ருபை து:கிகளுக்கு) என்றது - க்ருபையாவது - பரது:க ஸஹிஷ்ணுத்வமாகையாலே, ஆவாரார் துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும நாவாய்போல் - பிறவிக்கடலுள்நின்று துளங்குகைமுதலான து:க்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமெனகை. (௫௧௦) "[illegible]

ஸம்ஶ்ரயதே தோஷதத்ஸ்வாம்யமதிஃ" என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். (வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு) என்றது-வாத்ஸல்யமாவது-அன்றீன்றகன்றினுடம்பின் வழும்பை யாதரித்து புஜிக்கும்தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுவதொரு குணமாகையாலே, அவித்யாகர்மாதிதோஷ ஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஶீலம் மந்தர்க்கு) என்றது - ஶீலமாவது-பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு) என்றது-ஆர்ஜவமாவது - காணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகையாலே, தங்களுடைய காணத்ரய கௌடில்யத்தைநினைத் திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு) என்றது-ஸௌஹார்த்தமாவது-எப்போதும் நன்மையைச சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு) என்றது-மார்த்தவமாவது - ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத்தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு) என்றது - ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாகையாலே, தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை.

இத்தால், இவனுடைய ஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது - தங்தாமுடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம் - அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும். இவனுடையஶக்தியில் அபேக்ஷையுள்ளது - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்தில் அஶக்தராயிருப்பாருக்காகையாலே, ஶக்தி - அஶக்தர்க்காயிருக்கும். பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது - அபராதமுடையார்க்கா

௧௦. இப்படி, ஈச்வரன் கல்யாண குணங்களோடேகூடி யிருக்கையாலே,

கையாலே, க்ஷமை - ஸாபராதர்க்காயிருக்கும். ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது - நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை-து:கிகளுக்காயிருக்கும்; தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளவேண்டுவது - தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும். தன்மைபாராதே புரையறக்கலக்கவேண்டுவது-தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்திலே யாகையாலே, சீலம் - மந்தர்க்காயிருக்கும். கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய்க்கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது - செவ்வைக்கேடாம்விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம் - குடிலர்க்கா யிருக்கும். தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது - தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச்சிந்திக்கும் தீமனத்தர்விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்த்தம் - துஷ்டஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும். விரஹம்பொறாத மென்மைவேண்டுவது - விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார்திறத்திலாகயாலே, மார்த்தவம் - விச்லேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும். அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கவேண்டுவது - அவ்வடிவைக் காண்கையிலாசையுடையவர்களுக் காகையாலே,ஸௌலப்யம்- காணவாசைப்பட்டவர்களுக்காயிருக்குமென்று, குணங்களினுடைய விஷயப்ரதிநியதத்வத்தை தர்சிப்பித்தாராயிற்று. (இப்படியெங்கும் கண்டுகொள்வது) என்றது - கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலே அநுக்தமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரத்யேகம் விஷயங்களை தர்சித்துக் கொள்வது என்றபடி.

௧௦. ஏவம்பூதகுணவிசிஷ்டனாகையாலே, ஈச்வரன் ஆச்ரித விஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேண வொருசூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இப்படி, ஈச்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்றுதொடங்கி.

இப்படியென்று - கீழுக்தமான குணயோகப்ரகாரத்தைப் பராமர்சிக்கிறது. (கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்று, குணயோகத்தை ஹேதுவாக வருளிச்செய்தது - மேற்

பிறர்நோவு கண்டால், ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக்
கெப்போதுமொக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக்
கேயாயிருத்தல்,தனக்கும் பிறர்க்கும்பொதுவாயிருத்தல்
செய்யாதே, நிலா,தென்றல், சந்தநம்,தண்ணீர்போலே
பிறர்க்கேயாய்,தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்ம
ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே,

சொல்லுகிறபரிமாற்றங்களெல்லாம் ஓரோகுணகார்யமென்றுதோற்றுகைக்காக. (பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது-க்ருபாகார்யம். பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது-பரதுக்காஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே. (அவர்களுக்கு எப்போதுமொக்க நன்மையைச்சிந்தித்து) இது - ஸௌஹார்த்தகார்யம். எப்போதுமொக்கவென்றது - இவர்கள் அறிந்தகாலத்தோடு அறியாதகாலத்தோடு வாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. ஆஶ்ரித ஸர்வமங்களாந்வேஷணபரனாயிருக்கிறது - ஸௌஹார்த்தத்தாலேயிறே.(தனக்கேயாயிருத்தல். தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல்செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய்) இது-ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யகார்யம். ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருத்தல், ஸ்வார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே, சந்த்ரிகாதிபதார்த்தங்கள்போலே, பரார்த்தைகவேஷனாயிருக்கிறது—பாரதந்த்ர்யத்தாலேயிறே, (தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களால் உண்டான நிகர்ஷம்பாராதே) இது-ஸாம்யகுணகார்யம். ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஜந்மாதிகளால் உண்டானதண்மை பாராமல் பரிமாறுகிறது - (௬0௫) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறபடியே, ஜந்மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடு வாசியற ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய்) இது - அஶரண்ய ஶரண்யத்வகார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்றென்றுகைவாங்கின தஶையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது -]௬0௬] பற்றிலார்பற்றநின்றானாகையாலேயிறே.

தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய், ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்,

---

(ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸத்யகாமத்வகார்யம். (௪௦௭) “மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை” என்கிறபடியே, நெடுங்காலத்திலே கடல்கொண்டுபோன ஸாந்தீபிநீ புத்ரனையும், (௪௦௮) “பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்” என்கிறபடியே, ஜநித்தபோதே, [௪௦௯] “என்னுடைமனைவி காதல்மக்களைப் பயத்தலும்காணேன்” என்கிறபடியே, பெற்ற தாயும் தர்சிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார் தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யழைப்பிக்க, (௪௧௦) “தப்பினபிள்ளைகளை” என்கிறபடியே, கைதப்பிப்போய் * சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன்புத்ரர்களையும், (௪௦௭) ‘உருவுருவேகொடுத்தான்’ என்றும், (௪௧௧) “உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவ்வவ ரூபங்களோடேமீட்டுக்கொடுவந்துகொடுத்தாப்போலே, துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆஸ்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது-[௪௧௨] “ஶ்ரூயதாம் க்ஷணவிஷயோ ஹி நாராயணஸ்ய ஸௌலப்யம் ஸத்யகாமதா” என்கிற ஸத்யகாமனுகைபாலேயிறே. “ஸத்யகாமனுகைபாவது - ஸாந்தீபிநீ புத்ரனைக்கொடுவந்தாப்போலே, ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்கவல்லனுகை.” என்றிறே நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

(அவர்களுக்கு, த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்) இது - ஸத்யஸங்கல்பத்வகார்யம். உத்தாநபாத

தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கொண்டாப்போலேயிருக்க தன்னையும் தன்னுடைமையையும்வழங்கி, அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினல்தான் க்ருதக்ருத்யனாய்,

---

புத்ரனான த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொருபதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே, ஆஶ்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்குகிறது - அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கல்பனாகையாலே யிறே. "ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது - த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாத வற்றையுமுண்டாக்கவல்லனாகை" என்று, இதுவும்பட்டர்தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தந்தாம்ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகங்கொண்டாப்போலே யிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது-ஔதார்யகார்யம். (௨௬௨) "வராநுவஸகல ஜெதஂமஸி தாயகாநகாக" என்கிறபடியே, தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி, ஆத்மாத்மீயங்களை ஆஶ்ரிதர்க்குக்கொடுக்கிறது-கொடுத்தோம் என்னு மபிமாநம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும்கொடுக்கும்பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

(அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினல், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது-க்ருதித்வகார்யம்! ஆஶ்ரிதர் கார்யந்தலைக்கட்டினல், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, (௨௬௩) "அலிஷிவஸுவஜகாயாமூ" இத்யாதிப்படியே, தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது - ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பெற்றால், பேறுதன்னதாயிருக்கும்ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. † "க்ருதியாவது - ஆஶ்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால், தான்க்ருதக்ருத்யனாகை." என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது

---

† [பா] க்ருதித்வமாவது.

தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து, அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படி யெல்லா தசையிலும் இனியனாய், பார்யா புத்ரர்கள் குற்றங்களைக் காணக் கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால் நினையாதே,

---

(தான்செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்தஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து) இது-க்ருதஜ்ஞதாகார்யம்; தன் திறத்திலே யொருவனஞ்ஜலிமுதலான ஸுக்ருதலேசத்தைப்பண்ணினால், அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்தாலும் அவற்றை யொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது-செய்த நன்றியறியுமவனாகையாலேயிறே. "க்ருதஜ்ஞனாகையாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை" என்று, இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தார். (அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படி யெல்லா தசையிலும் இனியனாய்) இது - மாதுர்யகார்யம். அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொளுந்திக்கிடக்கிற ப்ராக்ருதவிஷயரஸங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் இனியனாகிறது - (சாகச) "ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே, நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கையாலேயிறே.

(பார்யாபுத்ராதிகள் குற்றங்களைக் காணக்கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப்போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலே நினையாதே) இது-சாதுர்யகார்யம். பார்யா புத்ராதிகளோடே கூடி வர்த்திப்பானொரு புருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதானைப்போலே யிருக்குமா போலே ஆஶ்ரிதர் செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே.

குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து, காமினி யுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே,அவர் கள் தோஷங்களை போக்யமாகக் கொண்டு அவர்கள் பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய், பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தானீடுபட்டு

வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண் டிருக்கச் செய்தேயும காணாதாரைபபோலே யிருக்குமாபோலே, ஆஸ்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள் ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது -ஆஸ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதப டி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே. (குற்றங்களைப் பெரிய பிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத திண்ணிய னாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்த்தைர்யகார்யம். சொன்னது செய்யவேண்டும்படி தனக்கு அபிமதையாய், சேதநர் குற்றங் களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் (சகஙு) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற் றங்களைக்காட்டினாலும், (சகஙு) "என்னடியாரது செய்யார் செய்தார், ரேல் நன்றுசெய்தார" என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிஸ்ச லனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது - ஸ்திர ஸ்வபாவனாகையாலேயிறே; (காமினியுடைய அழுககு உகக்கும காமுகனைபபோலே, அவாகள தோஷஙகளை போக்யமாககொண்டு) இது - பரணயிதவகாாயம. காமிநிவிஷயத்தில்பாரவண்யததாலே அவளுடையமிலமுக்கைவிரும பும் காமுகனைபபோலே, ஆஸ்ரிதரானவர்களுடைய பாக்ருதிஸம் பநதாதிதோஷங்களை போக்யமாககொளளுகிறது - பரமப்ரண யியாகையாலேயிறே. (அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும்செவ் வியனாய்) இது - ஆர்ஜவகார்யம். மனோவாக்காயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்குமவர்கள் பககலிலே, நீரோடுமேடுகளி லே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே, தன்னையமைத்து த்ரிவித கரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்வபாவ னாகையாலேயிறே. (பிரிநதால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படி யென்னும்படி தான் ஈடுபட்டு) இது - மார்த்தவகார்யம. (சகஙு) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி து:கித:" என்றால் (சகஎ) "பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வம்

அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக்கட்டவுமடிக் கவுமாம்படி யெளியனாய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுமேற்குமாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக் கொண்டுபோரும்.

கக. இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்.

௨௯ி" என்கிறபடியே, தன்னைப்பிரிந்தால் ஆஸ்ரிதர்படும் வ்யஸநம்-கடல்போன்ற தன் வ்யஸநத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாத்ரமென்னும்படி தான் க்லேஶப்படுகிறது ஆஸ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாதமென்மையாலேயிறே. (அவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு) இது - ஸௌஶீல்யகார்யம். ஜந்மாதிகளால் தண்ணியராயிருக்குமவர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸர்வேஸ்வரன், ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான தன்னைத்தாழவிடுகிறது - ஶீலவத்தையாலேயிறே. (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய்) இது - ஸௌலப்யகார்யம். அவதாரதஶையிலே நவநீதசௌர்யவ்யாஜத்தாலே (௪க௮) "சிக்கெனவார்த்தடிப்ப" என்கிறபடியே யஶோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாயிற்றது-(௪கக) எளிவரும்மியல்வினனாகையாலேயிறே. (அன்று ஈன்றகன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலு மேற்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும்விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோரும்) இது-வாத்ஸல்யகார்யம். அன்று தான்பெற்ற கன்றுக்குத் தாயானபசுவிரங்கி, முன்புதான் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோந்த முன்னணைக்கன்றையும், தனக்கு போக்யமானபுல்லிடவந்தவர்களையும் உட்பட மூசிக் கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது,குளம்பாலே மிதிப்பதாமாபோலே, பரிரம்பணாதி போக்யோபகரணையான பெரியபிராட்டியாரையும், முன்பு ஸ்நேஹவிஷயமாய்ப்போந்த நித்யஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆஸ்ரயித்தவிவர்களை ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோருகிறது - வத்ஸலனாகையாலேயிறே.

(கக). ஆக, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணபூஷிதனாய்" என்றத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம்

௯௨. சிலர்பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்.

"ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை, விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார் ; (இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்று. இவன் என்று, கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணஸ்வரூபகுண விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது; அவதாரணத்தாலே, ஜகத்காரணத்வத்தினுடைய அந்யயோக வ்யவச்சேதம்பண்ணுகிறது; வேதாந்தத்திலே (௪௨௦) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்று சாந்தோக்யத்திலும்,(௪௨௧)"ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" என்று வாஜஸநேயகத்திலும், (௪௨௨) "ஆத்மா வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" என்று ஐதரேயகத்திலும், ஸத்ப்ரஹ்மாத்மரூப ஸாமாந்ய ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது ? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, கதிஸாமாந்யந்யாயத்தாலே (௪௨௩) "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்"என்று, மஹோபநிஷத்திலே விஶேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகத்காரணபூதனாக நிஶ்சயித்திருக்கும்பரமவைதிகரகையாலே, "இவனே" என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி. இத்தால்- ஸமந்வயமும், அவிரோதமும், ஸாதநமும், பலமுமாகிற வர்த்தகசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவுத்தரமீமாம்ஸையில் அத்யாயசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (௪௨௪) "அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா" என்று, ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாக (௪௨௫)"ஜந்மாத்யஸ்ய யத:" என்று, ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லி, அதினுடைய அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதமுகத்தாலே, ஜகத்காரணவஸ்து ப்ரதிபாதக ஸகலவேதாந்தவாக்யங்களுக்கும் ப்ரஹ்மணிஸமந்வயத்தைப்ரதிபாதித்த ப்ரதமாத்யாயத்தில் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௯௨) அவிரோத ப்ரதிபாதகமான த்விதீயாத்யாயத்திற்படியே, ப்ரஹ்மகாரணத்வவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிக்கிறார் ; (சிலர் பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்)

கரு. பரமாணுவில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோ
தத்தாலும் அது சேராது.

கசு. காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்.

என்றுதொடங்கி. சிலரென்று, பௌத்தார்ஹத வைஶேஷிகா
திகளைச்சொல்லுகிறது. இதில், பௌத்தார்ஹதர்க்கு கேவல
பரமாணுக்களே ஜகத்காரணமாக மதமாயிருக்கும்; வைஶேஷிகா
திகளுக்கு பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமாய், அநுமாநிகேஶ்வ
ரன் நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும். இவர்களில்பௌத்தவை
ஶேஷிகாதிகள், பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பர
மாணுக்கள் சதுர்விதமாகக்கொள்ளுவர்கள்; ஆர்ஹதர், ஏகரூப
மாகக்கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனே சிலவிஶேஷங்கள் உண்டாகு
லும், பரமாணுகாரணத்வாங்கீகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கை
யாலே, சிலரென்று, ஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறார்.

(கரு) இவர்கள், மஹீ மஹதாதி ஸகலகார்யங்களும் பர
மாணுபரிணமமென்றிறே! சொல்லுவது. அந்தப்பக்ஷத்தை நிராக
ரிக்கிறார்; (பரமாணுவில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவி
ரோதத்தாலும் அதுசேராது) என்று. அதாவது-ஜகத்காரணதயா
அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுக்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமுமன்றியே,
ஆகமஸித்தமுமன்றியே, அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பார்க்கில்,
அது,ஆகமவிருத்தமான வர்த்தத்தை ஸாதிக்கமாட்டாமையாலே,
அநுமாநஸித்தமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸத்பாவத்
தில் ஒரு ப்ரமாணமும் இல்லாமையாலும், ஈஶ்வரனே ஜகத்கார
ணம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகையாலும், பரமாணுக்கள்
ஜகத்காரணம் என்கிறவது சேராது என்கை.

(கசு) அநந்தரம், ஜகத்துக்கு ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரகாரணம்
என்று சொல்லுகிற காபிலமதத்தை நிராகரிக்கைக்காகவத்தை
யுத்க்ஷேபிக்கிறார்; (காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்)என்று.
காபிலரென்கிறது - கபிலமதநிஷ்டரான ஸாங்க்யரை. ம்ருதாத்
மகமான கடத்துக்கும்ருத்த்ரவ்யமே காரணமாகிறாப்போலே,
ஸத்வ ரஜஸ் தமோமய ஸுகதுக்கமோஹாத்மகமான ஜகத்துக்

கரு. ப்ரதாநம் அசேதந மாகையாலும், ஈம்வரனதிஷ்டியாத போது பரிணமிக்க மாட்டாமையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸம் ஹாரவ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும் அதுவும் சேராது.

கசு. சேதநனும் காரணமாகமாட்டான்,

கும், குணத்ரயங்களினுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமான காரணம். ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும் பயஸ்ஸுக்கு, அநந்யாபேக்ஷமாக ஆத்யபரிஸ்பந்தம் முதலான பரிணாமபரம்பரை ஸ்வதஏவகூடுகிறாப்போலேயும், மேகவிமுக்தமாய் ஏகரஸமாயிருக்கிறஜலத்துக்கு நாரிகேள தால சூத கபித்த நிம்ப திந்த்ரிண்யாதிவிசித்ர ரஸரூபேண பரிணாமப்ரவ்ருத்தி காணப்படுகிறாப்போலேயும் பரிணாமஸ்வபாவமாய், ப்ரதிஸர்க்காவஸ்த்தையில்ஸத்ருஶபரிணாமமுமாயிருந்த ப்ரதாநத்துக்கு, அநந்யாதிஷ்ட்டிதமாக வேஸர்க்காவஸ்த்தையில் குணவைஷம்ய நிமித்தமான விசித்ர பரிணாமங்கூடுமாகையாலே, ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(கரு) அத்தை நிராகரிக்கிறார் ; (ப்ரதாநம் அசேதநமாகையாலும்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - விசித்ரஜகதாகாரேண பரிணமிக்குமிடத்தில், இன்னபடி பரிணமிப்போமென்றிருக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி ப்ரதாநம் சைதந்யரஹிதமான வஸ்துவாகையாலும்,(சஉசு)"[Grantha text] யாவ்யயள" என்கிறபடியே,ஈம்வரன் அதிஷ்ட்டித்தபோதொழிய பரிணமிக்கமாட்டாமையாலும், ததநிஷ்ட்டாநமொழிய பரிணமிக்குமாகில், ஸர்வகாலமும் ஸ்ருஷ்டியேயாய்ச் செல்லுமதொழிய ஸம்ஹ்ருதமாய்க் கிடக்கையென்னுமது கூடாமையாலே, காலபேதேந வருகிற ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும், ப்ரதாநம் காரணமென்கிற வதுவும் சேராதென்கை. (அதுவும்) என்று-பூர்வோக்த பரமாணு காரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது.

கசு. இப்படி அசேதநமான ப்ரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிறபக்ஷத்தை நிராகரித்த வநந்தரம், சேதநனை ஜகத்கா

க௭. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

ரணமாகக்கொள்ளும் பாசுபதாதிமதத்தை நிராகரிக்கிறார்;(சேதந னுமகாரணமாகமாட்டான்) என்று. சப்தத்தாலே, கீழ்ச்சொன் னவசேதநத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆகமஸித்தேஸ்வரன் நிமித்த காரணமென்றும், அநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், பாஸுபதவைஸேஷிகாதிகள்சொல்லுகிற ருத்ரன் - சேதநரிலே அந்யதமனிறே; (சஉ௭) "ஹிரண்யகர்ப்ப ஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே" இத் யாதி வாக்யங்களைக்கொண்டு, சேதநரிலே அந்யதமனான ப்ரஹ் மாவையும் ஜகத்காரணமகாச் சொல்லுவாருமுண்டிறே. அவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே யருளிச்செய்தது. காரணமாகமாட்டான் என்றது- காரணமாக க்ஷமன் அல்லன் என்றபடி.

(க௮) எத்தாலேயென்னவருளிச்செய்கிறார்;(கர்மபாரதந்த்ரனு மாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - அஸங்குசித ஜ்ஞாநஸக்திக ளுய்க்கொண்டு, தான்நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய க்ஷமனல்லா தபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத் திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கை யாலேயென்கை. (சஉஅ) "அவஸாதவா ஸ்ரு" என்கிறபடியே; அகர்மவஸ்யனுமாய், (ருக) "ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே, நிரதி ஸயாநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே! அப்ரதிஹதஜ்ஞாநஸக்தி னுய், மநப்ரீதியோடே பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; (சஉகூ) "ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஸவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:। ஆப்ரஹ்ம ஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந: கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஸவர்த்திந:" என்கிறபடியே, கர்மவஸ்யருமாய், (சகூ0) "ததர்ஹ்யா யஸ்ரீர தேவாஸ் ஸந்தேஹ । பாப நாஸந மோஹ்யம் தஸ்யஸ்மிந்ஸ்யாத் । யஸ்ய நாவா யஸ்யஸ்மிஸ்ஸம்ஸ்யாத் । தஸ்யஸ்வாஸ்ஸ ஸோவிஷண்ணா ஸம் ஸவிஷ்ய" என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும், அறுப்புண்பாரு மாய்க்கொண்டு துக்கிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் கூடாதிறே.

கஅ. ஆகையால் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குகாரணம்.
ககூ. இவன்காரணமாகிறது - அவித்யாகர்மபரநியோகாதிகளா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

கஅ. ஆக, இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார்; (ஆகையால், ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குக்காரணம்) என்று. ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலேயென்கை.

(ககூ) லோகத்திலே அவித்யாகர்மநிபந்தநமாகவும், பரநியோக நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக்கழித்து, இவனுடைய காரணத்வஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன்காரணமாகிறது) என்றுதொடங்கி. அவித்யாகர்ம நிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகலஜந்து ஸாதாரணம். அதாவது- லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க்கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிகஸுகப்ராவண்யஹேதுவான வஜ்ஞாநத்தாலும், கர்மத்தாலுமிறே. அதில், ஶாஸ்த்ரவஶ்யமானவற்றினுடைய வுத்பாதகத்வம் கர்மப்ரதாநமா யிருக்கும்; அல்லாதது, அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும். இரண்டும், ஒன்றையொன்றுவிடாது. அதிகாரிபுருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத்வம் பரநியோகப்ரதாநமாயிருக்கும்.(சஙக) "ப்ரஜாபதிம்த்வா ஸ்ருஜத்வமிதி [illegible]" (சஙஉ) "ஸததம் ஸ ஸ்ருஷ்டௌ ஸாக்ஷாத் ப்ரஜாஸ்ருஜ: [illegible] யாதநாஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரகா:" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. "ஆதிஸப்தத்தால், இவர்க்குவிவக்ஷிதம் - அவர்ஜநீயமான ரோகமோ" என்று, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய்ததாமித்தனை. "இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவித்யாகர்மநிபந்தநமோ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயிருப்பதொரு ரோகமோ? இல்லையாகில், பரப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு செய்கிறானோ?" என்றிறே! அவர் ஶங்காவாக்யத்தில் அருளிச்செய்தது.

இவற்றாலன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே என்றது (சஙரு) "நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்" (சஉஅ) "ஸ்வேச்சயா" (சஙசு)

உ௦. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்.

உக. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை.

" [illegible] " என்கிறபடியே, அவித்யாதிதோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி. ([illegible]) " [illegible] " ([illegible]) " [illegible] " என்றிறே! பட்டரருளிச்செய்தது.

உ௦. இப்படி, இச்சையாலே யானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று. அதாவது - யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸவ்யாபாரரூபஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமாயிருக்குமென்கை. ([illegible]) " [illegible] " ([illegible]) " [illegible] " ([illegible]) "நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை" என்னக்கடவதிறே.

(உக) அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்த காம தயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்தவ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன வருளிசசெய்கிறார்; (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று. அதாவது - இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது - தாதாத்விகரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் ஒருவொருபலத்தைக்கணி

சியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், "இதுக்குப்ரயோஜநம்" என்று, ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லு கையாலே, தாதாத்விகரஸமாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்தஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் - ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களு க்கு த்யூதாதிகள் போலேயும், பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம்போ லேயும் தாதாத்விகரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத் தால், (சசo) "[illegible]" என்கிற ஸூத் ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. (சசக) "[illegible]" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானும் (சசஉ) "[illegible]" என்று, ஸ்ரீவே தவ்யாஸபகவானும், (சசங) "நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்விமலன்" (சசச) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று அபியுக்தரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோ ஜநம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

ஆனால், (சசரு) "சென்றுசென்றாகிலும் கண்டு சன்மங்கழிப் பானெண்ணி யொன்றியொன்றி யுலகம்படைத்தான்" என்றும், (சசசு) "உய்யவுலகுபடைத்து" என்றும், (ரு) "[illegible]" என்றும், (சசஎ) "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்தகரணமிவை" என்றும், (சஙரு) "[illegible]" என்றும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோ ஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினானென்று சொல்லுகிற வ்வசநங் களுக்கு ஸார்த்யம் வாராதொழிகிறது; வாராது. எங்ஙனே யென்னில்; உபயப்ரயோஜந முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லீலை யேப்ரயோஜநமென்றவிது - ப்ராசுர்யத்தைப்பற்றச்சொன்ன வித் தனையாகையாலே; (சசஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஶக்திய

௨௨. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோவென்னில் ;

௨௩. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

னாகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் யுகபதேவமுக்தராக்கவல்லனா யிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகரானவாத்மாக் களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு, ஶாஸ்த்ரமர்யா தையிலே வரவர வங்கீகரிப்பனென்றிருக்கிறவிது லீலாரஸேச் சையாலேயிறே. லீலாவிபூதியென்றிறே இதுதனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுரப்ரயோஜநமாய்ச் செல் லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜ நம்-லீலையேயாகச்சொல்லுகையாலே, இவரும் "கேவலலீலை" என் றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௨௨) இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகிறது-லீலார்த்தமாகவா கில், ஸம்ஹாரதஶையில் லீலைகுலையாதோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ வென் னில்) என்று.

(௨௩) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஸம்ஹாரந்தானும் - லீலை யாகையாலே குலையாது) என்று. அதாவது - கொட்டகமிட்டுவிளை யாடுகிறபாலர்க்கு, இட்டகொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப்போக டுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக் கைதானும் ஸ்ருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, எப்போ தும் லீலைகுலையாதென்றபடி. (சசக) "[illegible]" என்றும், (சநo) "[illegible]" என்றும், ஸ்ருஷ்டியோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலை யாக வருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

ஆக, இதுக்குக்கீழ் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்கு காரணமென்றும், இவன்காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று; ஸ்வேச்சையா லேயென்றும், ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தமாகையாலே, இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இதுதனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலை யென்றும் சொல்லிநின்றது.

௨௪. இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபா தாநமுமா யிருக்கும்.

---

(௨௪) இனி, இவனுக்கு ஜகத்தைப்பற்றவுண்டான காரணத் வம், கடபடாதிகளைப்பற்ற குலாலாதிகளுக் குண்டான காரணத் வம் போலே,நிமித்தத்வ மாத்ரமோவென்கிற ஶங்கையிலே, உபா தாநகாரணமும் இவனே யென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன் தானே) என்று தொடங்கி. லோகத்தில், கார்யோத்பத்தி யில் காரணம் நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிரூபேண த்ரிவிதமாயிருக் கும். இதில், நிமித்தகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை கார்யரூபேண விகரிப்பிக்கும் கர்த்த்ருவஸ்து. உபாதாந காரண மாவது - கார்யரூபேண விகரிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமாவது-கார்யோத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து; கடபடாதிகளுக்கு குலால குவிந்தாதிகள் நிமித்தமாய்,ம்ருத் தந்த் வாதிகள் உபாதாநமாய், தண்டசக்ரவேமாதிகள் ஸஹகாரியா யிருக்கும். இங்ஙனன்றிக்கே, ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈஶ் வரனே த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்;(௪௩௭) "பஹு ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமி த்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகா ரிகாரணமாயுமிருக்கும். ஆகையாலே,உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறார்.

"இவன்" என்று, கீழ் நிமித்தகாரணமாகச் சொன்ன ஈஶ்வ ரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது. சிதசித்துக்கள் இரண்டும் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாய்க் கொண்டு, தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே, "தானே ஜகத்தாய்ப் பரிண மிக்கையாலே" என்கிறார்."உபாதாநமுமாயிருக்கும்"என்று, கீழ்ச் சொன்ன நிமித்தகாரணத்வத்தோடே உபாதாந காரணத்வத்தை யும் ஸமுச்சயிக்கிறது.

இத்தால், ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதி பாதிக்கிற வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் நிமித்தகாரணத்வத்தை ஸாதி த்த வநந்தரம், (௨௨௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுப

உரு. ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்;

ரோயாத்" என்று, உபாதாந காரணத்வத்தையும் சொன்னாப்போலே, இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ) "ப்ரக்ருதிஶ்ச" என்றத்தை யுட்கொண்டிறே இவரும் உபாதாநமுமாயிருக்குமென்றது. அங்கு, (உஉ) 'ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ஸாத்யம்முன்னாக ஸாதநத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு, "இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்று, ஸாதநம் முன்னாக ஸாத்யத்தைச்சொல்லிற்று. அங்கு, (சருக) "யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம்பவத்யமதம் மதமவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத்" என்று, ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞையாலும், (சருஉ) "யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்" என்கிற உபபாதகமான த்ருஷ்டாந்தத்தாலும், "ஏகவஸ்துபரிணாமஜகத்" என்கிற சொல்லிற்று அந்த ஏகவஸ்துவாகிறது - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மமிறே. அதனையிறே இவரும், "தானே" என்கிற சொல்லாலே யருளிச்செய்தது. ஆகையால், அந்த ஸூத்ரார்த்தமே இதென்னத்தட்டில்லை. (சருங) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (சருச) "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" (சருரு) "ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்கஸர்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச । உபஸம்ஹ்ரியதே ச ஸ்வயம் ச ஸம்ஹர்தா ஸ்வயம் ஏவ ஸம்ஹ்ருதி:" (சருசு) "ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய ஸ்ஸ ச ஸர்க கர்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச । ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்திர்விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய:" இத்யாதிகளாலே, இந்த நிமித்தோபாதாநைக்யத்தை, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லாநின்றனவிறே.

(உரு) இப்படி தானே ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகில், (சஙங) "நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்" (ஙசக) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஙளஉ) "அவிகாராய ஶுத்தாய" என்று, இவனை நிர்விகாரனாகச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில) என்று.

உகூ. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

உஎ. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்;

உஅ. விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகமாக.

(உகூ) அந்தைப்பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வரூபத்துக்கு) இத்யாதியாலே; அதாவது-சிதசித்ரூபவிஶேஷண விஶிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே, நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை யென்கை.

(உஎ) ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லையாகில், "இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறான்" என்ற பரிணாமம்-இவனுக்குண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்) என்று.

(உஅ) அதற்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (விஶிஷ்டவிஶேஷண ஸத்வாரகமாக) என்று. (ஈநிஎ) "விஶிஷ்டஞ்ச தச்ச விஶேஷணஞ்ச விஶிஷ்டவிஶேஷணம்" என்று, ப்ரதமம் கர்மதாரய ஸமாஸத்தைப்பண்ணி, (ஈநிஅ) "த்வாரேண ஸஹ வர்த்ததே இதி ஸத்வாரகம்" என்று, அநந்தரபதத்தைபஹுவ்ரீஹித்து (ஈநிகூ) "விஶிஷ்டவிஶேஷணேந ஸத்வாரகம் விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகம்" என்று, த்ருதீயாதத்புருஷனாகஶப்தத்திற்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணிக்கொள்வது. விஶிஷ்டமாவது - விஶேஷ்யாத்மகமானதாய், விஶிஷ்டமான விஶேஷணமென்று - தண்டகுண்டலாதிகள்போலன்றிக்கே ஶரீர பூதமாகையாலே, ப்ருதக்ஸித்த்யர்ஹமல்லாத விஶேஷத்தை யுடைத்தான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, விஶிஷ்டவிஶேஷணமென்கிற விதுக்கு - ஶரீரபூதமாய்க்கொண்டு, என்றுமொக்கத் தன்னோடே கூடியிருக்கிற விஶேஷண மென்று பொருளாகவுமாம். அப்போதும், ப்ருதக்ஸித்த்யர்ஹமான தண்டகுண்டலாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்குமிறே. விஶேஷணத்தாலே ஸத்வாரகமாகவென்றது - இப்படி அப்ருதக்ஸித்தமான விஶேஷணமாகிற ஹேதுவாலே த்வாரஸஹிதமாக விவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்கை. இத்தால். அப்ருதக்ஸித்தமான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்வாரா இவனுக்கு பரிணாம முண்டாகிறதென்றதாயிற்று.

உகூ. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே.

(உகூ) இப்படி, ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க, ஸ்வஶரீரபூதவிஶேஷணத்வாரா, கார்ய ஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான) என்று தொடங்கி. அதாவது - அல்பஶக்திகமான சிலந்திக்கு ஸ்வரூபவிகாரமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஸ்வஶரீரபூத விஶேஷண முகத்தாலே தந்துஜாதமான கார்ய ஜாதத்துக்குத் தான் உபாதாநமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவம், (சகூ0) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறேயென்கை. (சகூக) "யதோர்ணநாபிஸ் ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச" (சகூஉ) "ஊர்ணநாபிர்யதா ஸ்வஸ்மாத் ஸ்வயம் தந்தூந் ஸ்ருஜத்யஜ: । ததா ஸ்வதேஹாத் விஶ்வம் ஸ்வயம் ஸ்ருஜதி ஹரி: ॥" என்னக்கடவதிறே. (சகூங) "காரண்யநேகஸ் தநுதே ஸ்வஸாக்ஷாத் உபாதாநஸாதேஶ் ஶக்தஸ் ஸ்வகாரணத்வே த்வேவமேவம் விதம்வா । உந்நாயவிஹாரதிஸ்ஸா ரங்கராஜ நவேக்ஷ்ய ஶைவவைஶ்ராநாத் ஸ்ரீரங்கஶ்ரீவோர்ணநாபவிஹாரவ்ய ॥" என்றருளிச் செய்தாரிறே பட்டர்.

இப்படி, நிமித்தோபாதாந காரணத்வங்களைச்சொல்லி, ஸஹகாரி காரணத்வம் சொல்லாதொழிந்தது - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண யோகம் கீழே சொல்லுகையாலும், நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலும், தன்னடையே ஸித்திக்கு மென்னுமத்தாலே. ஆகையிறே வேதாந்த ஸூத்ரத்திலும், இது விஶேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது.

(ங0) ஆக, ஈஶ்வரனே த்ரிவித காரணமுமென்னுமிடம் ஸாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், (உகச) "ஸத்வாதிகா:" (சகூச) "கௌரநாத்யந்தவதீ" (சகூரு) "த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநிரநாதிப்ரபவாப்யயம்" (சகூசா) "அஜாமேகாம்" (ருஅ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவ

௯0. ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

௯௧. ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஜாவீ ஶ நீஶஎ'' நிஎ "ஈஜொ நிக ஶ்ரா ஷு தாயமவ ஈ ணாஃ'' இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமாயிருந்துள்ளவசித்தையும் சித்தையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது தானேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது) என்று தொடங்கி. கீழ், ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீஶ்வரன் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-(சகூஎ) "தஜெவ ஒெ ஷவ ஹவதி'' என்கிறபடியே, தன்னோடு அவிபக்தமாய்க்கிடந்த தமஶ்ஶப்தவாச்யமானவசித்தை-(சகூஅ)"த தஷூ யமஜ ஷெஜ ஶ்மவா நவ ஜொ வ்ஜய நிஷ ஃ । ஊஹர் ஜ ஷெதாஜிவஶ த ஜாஜா வ ராஷ ஈ ாவீ ஜொ நஷ:'' என்கிறபடியே, ஸ்வஸங்கல்ப விஶேஷததாலே ஸ்வஸ்மாத் விபக்தமாக்கி, அநந்தரம் அக்ஷராவஸ்தமாக்கி, அது தன்னைப்பின்பு அவ்யக்தாவஸ்தமாக்கி, அத்தை வ்யக்தஶப்த வாச்யமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும், (சகூக) "ஈவிஷவிஶெஷிதாநு ஷயஸீ ஷஸஂஷாத:'' என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரனாய், போக(மோக்ஷ)மோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசிதவிஶேஷிதனாய்க்கிடந்தசேதநனுக்கு, போகஸ்தாநமான ஶரீரத்தையும், போகோபகரணங்களான விந்த்ரியங்களையும் கொடுத்து, போகமோக்ஷ பாகித்வார்ஹனும்படி முன்பு ஸங்குசிதமாய்க்கிடந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய விகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமென்கை. சேதநனுக்கென்றவிது-ஜாத்யேகவசநம்.

அநந்தரம், ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களினுடைய ப்ரகாரங்களையுமருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம்ஸ்த்திதியினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்த்திதிப்பிக்

௬௨. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிநீதனான புத்ரனை பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை

கையாவது) என்று தொடங்கி. ஸ்திதிக்கையாவதென்றதே, ஸ்திதிப்பிக்கையாவதென்றது-ஸ்திதியாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள்போலே கர்த்ருகதமன்றிக்கே, ரக்ஷணத்துக்கு கர்மீபவிக்கிற வஸ்துகதமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, ஸ்திதிப்பிக்கையே கர்த்ருவ்யாபாரமாகையால்.

(ஸ்ருஷ்டமான) இத்யாதி. அதாவது (சாம்) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலைபோலே (சாம்) "ததேவாநுப்ராவிசத்" என்கிறபடியே தத்ரக்ஷணாநுகூலமாக வுள்ளே ப்ரவேசித்து நின்று, தத்தத்வஸ்த்வநுகுணமான ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை யென்கை. அநுப்ரவேசஶப்தத்திற்கு அநுகூலதயாப்ரவேசம இவர்க்கிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம. இத்தால் - ஸ்திதிப்பிக்கையாவது-நிலைப்பிக்கை யாகையாலே, தத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகை யென்றதாயிற்று.

(௬௨)அநந்தரம், ஸம்ஹாரப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஹரிக்கையாவது)என்று தொடங்கி, அதாவது-(நு)"விஷிதார்க்ஷஹவைத்ரிஸ்ஸ்ராய நிவெஷிதஹ்" என்கிறபடியே, ஸ்வஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே, பாஹ்யவிஷய ப்ரவணனாய்ப்போகப்புக்கவாறே, விதிநிஷேதவஶ்யனாய் ஒடுங்கிவர்த்தியாமல், வ்யவைரசாரியான புத்ரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன் ஒரு வ்யாபாராஹனல்லாதபடி விலங்கையிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலே அதி ப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கிவிட்டு வைக்கை யென்கை.

(௬௩)இனி, இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தான் ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கைக்காக வருளிச்

௩௩. இம்மூன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.

௩௪. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவுக்கும், ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.

௩௫. ஸ்த்திதியில், விஷ்ண்வாதிரூபேண அவதரித்து, மந்வாதிமுகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழி காட்டி,

---

செய்கிறார். (இம்மூன்றும், தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்) என்று. (௪௭௧) "[illegible] ஜநார்த்தந: ||" என்னக்கடவதிறே.

௩௪. (ஸ்ருஷ்டியில்) இத்யாதி; அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால், சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஷ்டி புருஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்களான தஶப்ராஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளுடையத் தன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்படி அந்தராத்மாவாய், ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ரஜோகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௪௭௨) "[illegible] ரஜோமாத்ரோத்கட:" என்னக்கடவதிறே.

௩௫. (ஸ்த்திதியில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸ்த்திதியில் வந்தால் (௪௭௩) "[illegible]" என்கிற விஷ்ண்வவதாரம் தொடக்கமாக, (௪௭௪) "[illegible]" (௪௭௫) "எந்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி, (௪௭௬) "[illegible]" என்று, ஆப்ததமனாக ப்ரஸித்த

காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்த்திதிப்பிக்கும்.

௫௯. ஸம்ஹாரத்தில், ருத்ரனுக்கும், அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோகுணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

னு மநுமுதலான யாஜ்ஞவல்க்ய பராஶர வால்மீகி ஶௌநகாதிகள் முகேந ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணரூப ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, சேதநர் அபதே(யெ)ப்ரவ்ருத்தராகாமல் ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நல்வழிகளை தர்ஶிப்பித்து, ரக்ஷணோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸர்வ பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகள் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், ஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிஹேதுவான ஸத்வகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்த்திதிப்பிக்குமென்கை. (௪௭௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. புராணத்தில் (௪௭௭) "[illegible]" என்று - விஷ்ணவவதாரமொன்றையும் சொன்னவிது-அவதாராந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும்; "விஷ்ண்வாதிரூபேண அவதரித்து" என்று, இவர் அருளிச்செய்கையாலே.

௫௯. (ஸம்ஹாரத்தில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால், ஸம்ஹர்த்தாக்களில் தலையான ருத்ரனுக்கும், அவாந்தர ஸம்ஹர்த்தாககளான அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், ஸம்ஹாரோபயோகியான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஶகமான ஸகல பூதங்களுககும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், கண்பாராமல் செய்கைக்கு உறுப்பான தமோகுண விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுஸம்ஹரிக்குமென்கை.(௪௭௮) "[illegible]

௯௭. சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ வென்னில்;

௯௮. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மண்டின்ற ப்ரஜையை

ந்ருஸிம்ஹாத்யா நிவாவா: । விநாஶங்கர்மஸஞ்சிதஸ்ய ஸந்ததேர் தேவதா நராதந:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சதுர்விபாகஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில் அம்ஶ ஶப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிற்று அவர்கள் அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்தை, அநந்தரம், (௪௭௬) "ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: । விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகதஸ் ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணுர்மந்வாதய: காலஸ் ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ । ஸ்திதேர் நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய: । ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச ஸமஸ்தாஶ்சைவ ஜந்தவ: । சதுர்த்தா ப்ரளயாயைதா ஜநார்த்தந விபூதய:" என்று, மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ஸ்புடமாக ப்ரதிபாதித்தானிறே ஸ்ரீ பராஶரபகவான். இத்தை நினைத்திறே இவரும், "அந்தர்யாமியாய்" என்று அருளிச்செய்தது. (௪௭௬) "விஷ்ணுர்மந்வாதய:" என்கிற ஶ்லோகத்தில், விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்சொன்னவித்து அவதாரப்ரயுக்தமான விக்ரஹபரமாகக்கடவது.

௯௭. இனி, விஷமஸ்ருஷ்டியடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக்கடவ ஶங்கையைப்பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரதமம், தத்விஷயஶங்கையையநுவதிக்கிறார்; (சிலரை) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளவில், ஸர்வாத்மாக்களையும் ஏகப்ரகாரமாக வன்றிக்கே, தேவமநுஷ்யாதிவிபாகே(ஹாமே)ந, சில வாத்மாக்களை ஸுகிகளாகவும், சிலவாத்மாக்களை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வஸமனுப், பரமதயாவானுமிருக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு, எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷம்யமும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வ ரூபையான க்ருபையில்லாமையும் வாராதோ வென்கிறதாகிலென்கை.

௯௮ அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்; (கர்மமடியாக) என்று தொடங்கி. அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை துக்கிகளாகவும், ஸ்ருஷ்

நாக்கிலே குறியிட் டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப் போலே ஹிதபரனுய்ச்செய்கையாலும் வாராது.

௩௨௯. இவன்றான் "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனுய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்.

டிக்கிறவிது-விஷமஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான சேதநருடைய கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவிது-தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித்தின்ன ப்ரஜையை மேலே தின்னுதபடி நாக்கிலேகுறியிட்டு மண்தின்ன பயப்படும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப்போலே, இவர்கள், மேல் துக்கஹேதுவான கர்மங்களைப் பண்ண வஞ்சும்படி ஹிதபரனுய்ச் செய்கையாலும், வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதென்கை.

இத்தால்,(சஅ0)"வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே நஸாபேக்ஷத்வாத்" என்கிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச் செய்தாராயிற்று. (சஅக)"நிரீக்ஷண ஸகாரணஸ்ய ஸஜ்ஜக ஷிதி... வைஷம்ய ... ஸாபேக்ஷ... ஸம்ஹாரக..." என்று இது தன்னை பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

௩௩௰. ஆக, 'ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், "விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுய்" என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார்; (இவன்றான்) என்று தொடங்கி. நடுவுசொன்ன ஆர்த்தாதி சதுர்வித புருஷஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், தர்மாதி சதுர்விதபல ப்ரதத்வமுமாகிற விவை யிரண்டையும் உபபாதியா தொழிவானென்னென்னில், (சஅ௨) "காரணந்து த்யேய:" (சஅ௩) "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமும், ஆஶ்ரயணீயமுமாகையாலே, காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, (௩௰0) "சதுர்விதா பஜந்தே மாம்" என்கிற சதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், (சஅச) "பலமத உபபத்தே:" என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வஹேதுவான

௪௦. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலும் காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய்,

---

ஸர்வஶக்தியோகம். கீழே உக்தமாகையாலே, தர்மாதி சதுர்வித பலப்ரதத்வமும் அர்த்தாத் உக்தமென்னும் நினைவாலும், அவற்றில் உபபாதநீயாம்ஶம் மிகவுமில்லாமையாலும் தது பாதாநம் பண்ணிற்றிலர். ஆகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வத்தோடே விக்ரஹ யோகத்துக்கு அந்வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிளருகிறார்; (இவன்றான் (ரு) "மூந்நீர் ஞாலம்படைத்த வெம்முகில் வண்ணன. என்கிறபடியே, ஸவிக்ரஹனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்) என்று.

அதாவது - இப்படி ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்தாவாகச்சொல்லப் பட்ட விவன்றான், எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறவடிவை யுடையவனே யென்று. ஆழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற் சொல்லுகிறபடியே. விக்ரஹ ஸஹிதனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும்பண்ணுமென்கை. " முகில்வண்ணன் " என்கிறவிது - ஔதார்யகுணபரமாக, வ்யாக்யாதாக்கள் பலரும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்களேயாகிலும், விக்ரஹபரமாக விவாருளிச்செய்கையாலே, இங்ஙனுமொரு யோஜனையுண்டென்று கொள்ளவேணும். ஒன்றுக்குப் பலயோஜனையுமுண்டாயிறேயிருப்பது.

௪௦. இனி, இந்த விக்ரஹத்திலுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யொருசூர்ணையாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார்; (விக்ரஹந்தான்) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாகையாவது-ஆநந்த மயமானஸ்வரூபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே, நிரதிஶயாநந்தாவஹமா யிருக்கை யாலே, அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிமதமாயிருக்கை. (சஅ) "உஹாஸ்யு ஷீ தாஸிஜெதாஶ-ஷைஹஃ" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வாநுரூபமாகையாவது - அநநுரூபமாயிருக்கச்செய்தேயும் அபிமதமாயிருக்கு மவைபோலன்றிக்கே, தனக்குஅநுரூபமாயிருக்கை.

நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞானமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கை யன்றிக்கே, மாணிக்கச்சேப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்,

---

நித்யமாகையாவது - ஸ்வரூபகுணங்களைப்போலே அநாதிநிதந மாயிருக்கை. லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநித்யத்வம் காண் கையாலே இதற்கும் அவயவித்வேந அநித்யத்வம் வாராதோ வென்னில்; வாராது. "எங்குமொக்க அவயவஸம்பந்த மாத்ரமல்ல அநித்யத்வஹேது; அவயவாரப்தத்வம். அவயவ ஸம்பந்தமாத் ரமே அநித்யத்வ ஹேதுவாமாகில், கரசரணாத்யவயவ ஸம்பந் தமுண்டான வாத்மாவுக்கும் விநாஶம் வரவேணும்; இங்கு அப் படி அவயவாரப்தத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே, இது கர சரணாத்யவயவ யோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாயே யிருக் கும்" என்று, இப்படி விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரிறே.

ஏகரூபமாகையாவது- வ்ருத்தி க்ஷயாதிவிகார ரஹிதமாயிருக்கை. (௩௯௨) "ஸதைகரூபரூபாய" என்னக்கடவதிறே. ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாவது - குணாந்தர ஸம்ஸர்க்க மில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அப்ராக்ருத த்ரவ்ய மே வடிவாயிருக்கை. (௪௮) "நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:" என்னக்கடவதிறே.

சேதநதேஹம்போலேயித்யாதி - பொன்னுருவான திவ்யா த்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாகையாவது-ஶுத்தஸத்வாத்மக மாகையாலே, குணத்ரயாஶ்ரயமான சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமாகையாலே, தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தை புறந் தோற்றாதபடி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்யத்தைச் செப்பாக ச்சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தோற்றுவிக்குமாபோ

நிரவதிகதேஜோருபமாய், ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண கண நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோஹநமாய், ஸமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்,

---

லே, (சஅா) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்கிறபடியே, ஸ்ப்ருஹணீயமாகையாலே, பொன்னுருவென்று சொல்லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத்தான் ப்ரகாஶகமாயிருக்கை.

நிரவதிகதேஜோரூபமாகையாவது - நித்யமுக்த விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீய த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான கத்யோதஶரீர தேஜஸ்ஸிற்காட்டில் ஆதித்ய ஶரீரத்திற்குண்டான தேஜோதிஶயம்போலே, இவை ஸர்வதிக தேஜஸ்ஸாம்படி தான் நிரவதிக தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை.

ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாகையாவது-ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகந்த்யம், யௌவநம் முதலான கல்யாணகுண ஸமூஹத்திற்குக் கொள்கலமாயிருக்கை. (சஅஅ) "[Sanskrit verse in Grantha script]" என்று, எம்பெருமானாருளிச்செய்தாரிறே.

யோகித்யேயமாகையாவது - பகவத்த்யாநபரரான பரமயோகிகளுக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கை. (சகூ0) "[Sanskrit verse in Grantha script]". என்று அஸாதாரண விக்ரஹமே யோகிசிந்த்யமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

ஸகலஜநமோஹநமாகையாவது-ஜ்ஞாநஜ்ஞ விபாக(ஶாம)மற ஸகலஜநங்களையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலேபிச்சேற்றுமதாயிருக்கை. (சகூக) "[Sanskrit in Grantha script]" (சகூக) "[Sanskrit in Grantha script]" (சகூ௨) "கண்டவர் தம்மனம் வழுங்கும்" என்னக்கடவதிறே.

ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாகையாவது - தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டவர்களுக்கு ஸ்வேதர ஸகல விஷயாநுபவத்தி

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம் போலே ஸகலதாப ஹரமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய் ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர்வாஶ்ரயமாய்,

---

லும் ஆசையறுதியை விளைக்குமதாயிருக்கை. (சகூங) "பேரின்ப மெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநு பாவ்யமாகையாவது - அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும், (கூரு)*ஸதாபஶ்யந்திப்படியே அநவரத மநுபவிக்கப்படுமதா யிருக்கை.

* வாசத்தடம்போலே ஸகல தாபஹரமாகையாவது-(சகூச) "கண் கை கால் தூய செய்ய மலர்கள்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் வர்ணித்தபடியே, திவ்யாவயவங்களும் திருமேனியுமான சேர்த்தியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்து பரிமளம் அலையெறியாநிற்பதொரு தடாகம்போலே யிருக்கையாலே, தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக விவிததாபத்தோடு விரஹ தாபத்தோடு வாசியற ஸகலதாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கை.

அநந்தாவதார கந்தமாகையாவது- (சகூரு) "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (சகூசு) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" என்று சொல்லப்படுகிற வஸங்க்யாதமான வவதாரங்களும், அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு, தீபாத் உத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே வருகிறவை யாகையாலே அவை யெல்லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருக்கை. (சகூஎ) "பூதம் ஸத்ரம் பவிஷ்யம் ஸம்பவாமி" (சகூஅ) "கல்பே கல்பே ஜாயமாநஸ் ஸ்வயமேவ த்வம்" (சகூகூ) "ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குப்பிறந்த" என்னக் கடவதிறே.

ஸர்வரக்ஷகமாகையாவது - ஐஶ்வர்யார்த்திகளோடு, கேவலரோடு, பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகரோடு ப்ரபந்நரோடு, அநுபவகைங்கர்யபரரான நித்யமுக்தரோடு வாசியற ஸர்வருடையவும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்ய மங்கள விக்ரஹோபேதனாய்க்கொண்டாகையாலே, எல்லாருக்

[illegible]

ஈஃ ஈஸ்வரஸ்வரூபந்தான், "பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றஞ்சுப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை. ஸர்வாஶ்ரயமாகையாவது-உபய விபூதிக்கும் ஆஶ்ரயமா யிருக்கை. அஸ்த்ரபூஷணபூஷித மாகையாவது, கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாஶ்ரயத்வஸூசகமாம்படி, அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விபூத்யபிமாநிகளான திவ்யாயுதங்களாலும், திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமாயிருக்கை. (ரு00)

"[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

ஈக ஆக, "விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனைப்" என்றத்தையுப பாதித்தார் கீழ்; அநந்தரம், இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகாரத்தையும், தனித்தனியே ஸுவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அது தன்னை யுத்க்ஷேபிக்கிறார். (ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்) என்று. "லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனைப்" என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னை

௪௨. அதில் பரத்வமாவது - அகாலகால்யமான *நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யிதுசொல்லாதொழிவானென்னென்னில்; அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவது பணியில்லாமையாலும், (௫௦௧) "வைகுண்டே² து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த³ந: | உபா⁴ப்⁴யாம் பூ⁴மிநீளாப்⁴யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வத்திலே அர்த்தாதுக்தமாமென்னுமத்தைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதித்திலர். ஆகையால், விரோதமில்லை.

"ஈஶ்வரஸ்வரூபம்" என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது - ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல், விக்ரஹ விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபந்தன்னையாதல். ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றை யிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும், ஒருபடியிலே, "திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்; அதாவது - பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும்" என்றும், மற்றைப் படியிலே, "ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஹேயப்ரதிபடமாய்" என்று தொடங்கி, "பத்நீ பரிஜநவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்" என்றத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், "இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்" என்று இதம் ஶப்தத்தாலே - ப்ரக்ருதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப் பராமர்ஶித்து, அதுதான் பரத்வாதிரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே; இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார விஶிஷ்டனாயிருப்பானென்னுமிடத்தை, (௫௦௨) "ஈத்³ருʼஶ ப்ரகாராந் பஞ்ச தி³வ்யாந் [illegible] | பரோ வ்யூஹஶ்ச விப⁴வோ நியந்தா ஸர்வதே³ஹிநாம் | அர்சாவதாரஶ்ச ததா² த³யாளு: புருஷாக்ருʼதி: | இத்யேவம் பஞ்சதா⁴ ப்ராஹுர் மாம் ரஹஸ்யவிதோ³ ஜநா:" என்று, விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே தானே யருளிச்செய்தானிறே.

௪௨. இனி, இந்த அஞ்சுப்ரகாரத்தையும் அடைவே யுபபாதிக்கக் கோலி, ப்ரதமம், பரத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவையைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, பரத்வமாவது (௫௦௩) "நகாரஸ்த² [illegible]

௪௫. வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாக வும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபே ண நிற்கும்நிலே.

[illegible]" என்றும், (௫௦௪) "[illegible]" என்றும் (௫௦௫) "[illegible]" என்றும், (௫௦௬) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருதபரிணாம மில்லாத தேஶமாகையா லே, கால கால்யமின்றிக்கே யிருப்பதாய், (௫௦௭) "நலமந்தமில்ல தோர்நாடு" என்னுமபடி, ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமா யிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, (௫௦௮) "[illegible]" (௫௦௯) "[illegible]" என்றும், (௧௭௦) "அபர்வருமமரர்கள்" என்றும் சொல் லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், (௫௧௦) "[illegible]" என்கிறபடியே, நிவ் ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்களும், அநு பவவிஷய பூதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பென்கை. (௫௧௧) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

௪௫. அநந்தரம், வ்யூஹத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (வ்யூஹமா வது) என்று தொடங்கி, அதாவது - வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம் லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, இவ்விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி யென்ன, ஸ்த்திதியென்ன, ஸம்ஹாரமென்ன, இவற்றை நிர்வ ஹிக்கைக்காகவும், புபுக்ஷுக்களான ஸம்ஸாரிகளை அநிஷ்டநிவ் ருத்த்யாதிகளைப்பண்ணி - ரக்ஷிக்கைக்காகவும், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸிக்குமவர்களுக்கு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் தன்னை வந்து ப்ராபிக்கைக்கு உடலான அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணுகை

௪௪. பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தி லிவ்விரண்டு குணம் ப்ரகடமாயிருக்கும்.

த்து உடலாகைக்காகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களாய்க் கொண்டு நிற்கும்நிலை வ்யூஹமாவதென்கை. இதில், இன்ன வ்யூஹத்தாலே யின்னது செய்யுமென்னுமிடம், மேல் உபபாதநத்திலே கண்டுகொள்வது. (௫௪௨) "[illegible]" என்றும் (௫௪௩) "[illegible]" என்று தொடங்கி, (௫௪௪) "[illegible]" என்றும், (௫௪௫) [illegible]" என்றும். பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும், ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணமும் உபாஸகாநுக்ரஹமுமாகிற வ்யூஹக்ருத்யங்களும், ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே. (௫௪௬) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில், சதுர்விதமாகச் சொல்லிற்று - வாஸுதேவரையுங் கூட்டுகையாலே.

௪௪. இந்த பர வ்யூஹங்களுக்கு, தன்னில் விசேஷமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்; (பரத்வத்தில) என்று தொடங்கி. அதாவது (௫௪௭) "[illegible]" என்றும், (௫௪௮) [illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'வாஸுதேவரூபமான

சஅ. அதில் ஸங்கர்ஷணர், ஜ்ஞாநபலங்க ளிரண்டோடுங்கூடி ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின் றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும் ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் பண் ணக்கடவராயிருப்பர்.

பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறுகுணங்களும் பரிபூர்ணமாயிருக்கும். ஸங்கர்ஷணாதிரூபமான வ்யூஹத்தில், (நிகஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, அவஶிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும தத்ர தத்ராநுவ்ருத்தமாய்நிற்கச்செய்தேயும, அதிகரித்த கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான விவ்விரண்டுகுணமேப்ரகாஶமாயிருக்குமென்க. (நிகக) "[illegible]" என்று, இதுதன்னை ஆழ்வானருளிச் செய்தாரிறே.

சநி. இனி, இந்தஸங்கர்ஷணாதிகள் மூவர்பக்கலிலும் ப்ரகா ஶிக்கிற குணவிஶேஷங்களையும், இவர்கள்தான் இன்னக்ருத்யங்க ளுக்குக் கடவராயிருப்பார்களென்னுமத்தையும, தனித்தனியே யருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் ஸங்கர் ஷணர்படியை யருளிசசெய்கிறார்; (அதில்ஸங்கர்ஷணர்) என்று தொடங்கி. அதாவது - வ்யூஹ த்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணர், (நிஉ0) "[illegible]" என்றும் (நிஉக) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வ குணங்களுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யாநு குணமாக ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி, (நிஉஉ) "[illegible]" என்றும், (நிஉங) "[illegible]

௫அ. ப்ரத்யும்நர், ஐஶ்வர்யவீர்யங்களிரண்டோடுங்கூடி, மநஸ் தத்வத்தை யதிஷ்டித்து, தர்மோபதேஶத்தையும், மநு சதுஷ்டயந் தொடக்கமான சுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

ஸங்கர்ஷணோ ஜகத்ஸ்ரஷ்டா ... தஸ்த: । ஜீவதத்த்வமதிஷ்டாய ப்ரக்ருதேஸ்து விவிச்ய தத்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மயங்கிகிடக்கிற ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அந்த வதிஷ்டாந விஶேஷத்தாலே யித்தை ப்ரக்ருதியிலே நின்றும், நாமரூபவிஶேஷந தோற்றும்படி விவேகித்தது, (௫௨௪) "விவேகாநந்தரம் தேவ: ப்ரத்யும்நாக்யோ வபு:" என்றும், (௫௨௫) "ஸோயம் ப்ரத்யும்ந நாமா ஹி தேஷாம் ... ஸர்வ:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரத்யும்நாவஸ்தையையும் பஜித்து, (௫௨௬) "ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸம்ஹாரம் ... " என்றும், (௫௨௭) "ஸமஸ்த ... ஸம்ஹார ... ந்தே । ஜகதேதச்ச ஶாஸ்த்ரம் ... । வேதஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநம் ... விஶேஷத:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, வேதாதி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரென்கை.

௫௬. அநந்தரம், ப்ரத்யும்நர்படியை யருளிச் செய்கிறார்; (ப்ரத்யும்நர்) என்று தொடங்கி. அதாவது-ப்ரத்யும்நர் (௫௨அ) "ஐஶ்வர்யவீர்யஸம்பூர்ண: ... ப்ரத்யும்ந: ..." என்றும், (௫௨௯) "ப்ரத்யும்ந: ... ஸதா । குணாவைஶ்வர்யவீர்யாக்யௌ ஷாட்குண்யஸ்ய விஶேஷத:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸகல குணங்களு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமாக விஶேஷேண ஸ்ப்புடங்களாயிருக்கிற ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி, (௫௩௦) "மநஸோயமதிஷ்டாதா ஸநாதநோ ஹரி:" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்தத்வத்தை யதிஷ்டித்து (௫௩௧) "ஐஶ்வர்யேண ... ஸர்ஜநே ... ஶுத்தஜகத்தாவாம் ..."

[illegible] '' என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாநரூபமான தர்மங்களினுடைய வ்யபதே ஶத்தையும், (நிரு-உ) '' [illegible] '' என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, முகபாஹூருபாதஜராய், மிது நமாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணாதிமநுசதுஷ்டயநதொடக்கமாக இந்த மநுக்கள்பக்கலிலேநின்றும மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, தனித்தனி யே வர்ணபேதேந வுண்டான மாநவமாநவஶதமும, அப்படியே ஸ்த்ரீயும் மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, அநந்தமாநவா பக்கலிலேநின் றுமுண்டானமாநவரும், அவர்கள் பககலிலே நின்றுமுண்டான மநுஷ்யருமாய்க்கொண்டு, நிரமதஸராய், ஶுத்தஸத்வஸ்தராய், தேஹாந்தமநயயாஜிகளன்றிக்கே பலாபிஸந்தி ரஹிதராய்க்கொ ண்டு, பகவத்ஸமாராதநரூபமான கர்மத்தை யநுஷ்டியாநிற்பா ராய், வேதாந்ததநிலே நிஷ்ணாதராய், த்வாதஶாக்ஷரமுகேந அத் யாத்மசிந்தகராய், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யூஹாநுவ்ருத்தியை எப்போதும்பண்ணா நின்றுகொண்டு, பகவத் ப்ராப்தியைப்பண் ணாநிற்கும் ஶுத்தவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்க டவராயிருப்பரென்கை.

௪௭ அநிருத்தர், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஶ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

---

௪௭. அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை யருளிச்செய்கிறார். (அநிருத்தர்) என்று தொடங்கி, அதாவது - அநிருத்தர், (௫௰௩) "[illegible]" என்றும், (௫௰௪) "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி, (௫௰௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும், உஜ்ஜீவநஹேதுவான தத்வஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கும், "[illegible]" என்றபடியே த்ருடிமுதலாக த்விபரார்த்த பர்யந்தமாகவுண்டான காலஸ்ருஷ்டிக்கும், (௫௰௬) "[illegible]" என்று, விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரஹ்மாவினுடைய முகபாஹூருபாதஜராய், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணராய், ரஜஃப்ரசுரராய், பர்வபாக

மார்க்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியாநிற்பாராய், ஈஶ்வர
னையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராக நினைத்து. அதிலே சிலர்
தமஃப்ராசுரராய் பகவந்நிந்தையைப்பண்ணி, ஆராத்யனுப் நியந்தா
வாயிருக்கிற வவனையறியாமல் வ்யக்ரமான வேதவாதங்களிலே
மநஸ்ஸை வைத்து, ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக்
கொண்டு, † ஆகையாலே, பகவத்ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமின்
றிக்கே, ஸ்வர்க்காதிகளிலே ரமியாநின்று கொண்டு, ஸ்வகர்மபலா
வஸாநத்திலே அதஃபதித்து காமவிஷயமான மநஸ்ஸையுடைய
ராய், ஜராமரணங்களை யடைந்து, ஸம்ஸாரமார்க்க காமிகளாய்த்
திரியுமவர்களாகிற மிஶ்ரவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும பண்
ணக் கடவராயிருப்ப ரென்கை.

"அண்டத்தையும். அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்
கும், அண்டத்துக்கு உட்பட்டவஸ்துக்களை, சேதநர்க்கு அந்தர்
யாமியாய்நின்று உண்டாக்கும" என்று, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லா
ம் அத்வாரகமாகவும். வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாக
வும், இவர்தாம கீழ் அருளிச்செய்கையாலும, "இவ்வண்டத்திலே
பத்தாத்ம ஸமஷ்டி பூதனான ப்ரஹ்மாபிறக்கும்; இதுக்குக்கீழ் ஸ்வ
ஸங்கல்பத்தாலே, எம்பெருமான்றானே ஸ்ருஷ்டித்தருளும; இது
க்குமேல், ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தரு
ளும்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வ்ய
ஷ்டி ஸ்ருஷ்டி யெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவே கொள்ளவேண்டுகை
யாலே, ப்ரத்யும்நக்ருத்யமாகச் சொன்ன ஶுத்தவர்க்க ஸ்ரு
ஷ்டி அத்வாரகம்; அநிருத்தக்ருத்யமாகச் சொன்ன மிஶ்ரவர்க்க
ஸ்ருஷ்டி ஸத்வாரகமென்னவொண்ணாது. ஆகையால், ஶுத்த
வர்க்கஸ்ருஷ்டியும், மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும, ஸத்வாரகஸ்ருஷ்டி
தன்னிலே சேதநருடைய கர்மவிஶேஷப்ராப்தமான ஸங்கல்ப
விஶேஷத்தாலேயாகக் கடவது. இந்த ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும்
மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் எம்பெருமான்றானே யருளிச்செய்யக்
கேட்ட வந்ததாம், (நிருக) "[illegible]
[illegible]
[illegible]

† அசங்விதம்.

௪அ. விபவம், அநந்தமாய் கௌணமுக்யபேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்.

[illegible] " என்று, ஸேனைமுதலியார்கேட்க, (௫௮) " [illegible] " என்று, பகவான்றானே யருளிச்செய்கையாலே,

௪அ ஆக, வ்யூஹத்தின்படியை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ், அநந்தரம், விபவத்தின்படியை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் மேல், (விபவம், அநந்தமாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௯) " [illegible] " என்றும், (௬௦) " [illegible] " என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது - பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதபடி அநந்தமாய், கௌணமுக்யமுமாகிற பேதத்தாலே யிரண்டுவகையாகப் பிரிந்திருக்குமென்கை. விபவமாவது - இதர ஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில். கௌணமென்றது - அவரமென்றபடி; முக்யமென்றது - ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது - ஆவேஶாவ

௪௯. மநுஷ்யத்வம், திர்யக்த்வம், ஸ்த்தாவரத்வம் போலே, கௌணத்வமும், இச்சையாலேவந்தது; ஸ்வரூபேண வன்று.

௫0. அதில், அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத்ஸ்வபாவ விபவங்களுமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே யிருக்கக்

தாரம்; முக்யமாவது - ஸாக்ஷாதவதாரம். ஆவேஶந்தான்-ஸ்வரூபாவேஶமென்றும், ஶக்த்யாவேஶமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். அதில், ஸ்வரூபாவேஶமாவது - ஸ்வம்மானரூபத்தாலே ஆவேஶிக்கை; அதாவது பரஶுராமாதிகளான சேதநருடைய ஶரீரங்களிலே, தன்னுடைய வஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே யாவேஶித்து நிற்கை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே வீதிஶிவாதிகளான சேதநர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்துநிற்கை.

௪௯. இனி, முக்ய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக் குண்டான ஸாம்யவைஷம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (மநுஷ்யத்வம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௪௧) "[Grantha verse: illegible]" என்கிறபடியே, ராமக்ருஷ்ணத்வாதியான மநுஷ்யத்வம், மத்ஸ்ய கூர்மத்வாதியான திர்யக்த்வம், குப்ஜாம்ரத்வமாகிற ஸ்த்தாவரத்வமாகிற விவை இச்சையாலேயானாப்போலே ஆவேஶரூபமான கௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்ததென்னுமாகாரமொக்கும்; அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ள ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்ததன்றென்கை. உபாத்தவசநங்கள் இச்சையாலேவந்ததென்கிற மாத்ரத்தைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், கௌணத்வமாவது மநுஷ்யத்வாதிகள்போலே, அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்த்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே, ஸ்வரூபேணவந்ததன்றென்னுமிடமும் ஸித்தமித்றே.

௫0. இன்னமும், உபாஸ்யத்வாநுபாஸ்யத்வகதநமுகத்தாலும், உபயத்துக்குமுண்டான விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் முக்யவிபவத்தினுடைய வுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார்; (அதில்) என்று

கடவதான முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்.

௫௧. விதிஶிவபாவக வ்யாஸ ஜாமதக்ந்யார்ஜுந வித்தேஶாதிகளாகிற கௌண ப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை யதிஷ்டித்து நிற்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யங்கள்.

தொடங்கி. அதாவது - உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (௫௪௨) " [illegible] " என்கிறபடியே (௫௪௩) *ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்ததாகையாலே, அப்ராக்ருதவிக்ரஹங்களுமாய், (௫௪௪) " [illegible] " என்கையாலே, விடாதேயிருந்துள்ள அஜத்வாऽவ்யயத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களை யுடையவையுமாய், அதஏவ தீபத்தில்நின்றும் உத்பந்நமான ப்ரதீபம் ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாபோலே, ஸ்வகாரணதுல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கிற முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்குமென்கை.

௫௧ அநந்தரம், கௌணவிபவத்தினுடைய வநுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (விதிஶிவ) இத்யாதியாலே. அதாவது-(௫௪௫) " [illegible] [illegible]

ப்ராதுர்ப்பாவா பவிஷ்யந்தி। ஜீவாத்மாநஸ்ஸ்வதேஹேந தேநாவா
விஷ்டாஸ்து விஷ்ணுநா। ஆவிஷ்டமாத்ரா தேஸ்ஸர்வே கார்யாந்தே ச
ததோ ஹரே:। ஸந்த்யஜ்ய ஸ்வேந தேஜஸா விஷ்வக்ஸேநாதயஸ்ததா।
ஸம்ஸ்ருதிம் யாந்தி ஸர்வே ஜீவப்ராப்தா பவிஷ்யதி" என்கிற
படியே, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரகர்த்தாக்க
ளான ஶிவபாவகர்களும், வேதங்களை வ்யஸித்த வ்யாஸனும், துஷ்
டக்ஷத்ரிய நிரஸநம்பண்ணின ஜமதக்நிபுத்ரனான பரஶுராமனும்,
(நிசரு) "சக்ராத்விஜ்ஞாஸஞ்ஜ்ஞோ ஹ்யேவ ப்ராதுர்பாவம் ஶ்ராவயாமாஸ
பார்த்தாய" என்கிறபடியே, சாபதரனுக்கொண்டு ஜகத்தை
ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுநனும், ஔதார்ய
ப்ரதாநனான வித்தேஶனும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருத
ரானகருத்ஸ்த்த முசுகுந்த ப்ரப்ருதிகளுமாகிற கௌணப்ராதுர்ப்
பாவங்களெல்லாம், ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான அஹங்காரயுக்தரான
ஜீவர்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேஶமுகேந அதிஷ்டித்துநிற்கை
யாலே, புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்க்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு
உபாஸ்யங்களன்றென்கை. "வ்யாஸஜாமதக்ந்யார்ஜுநன்" என்கிற
விடத்தில், அர்ஜுநனென்றது - பாண்டுபுத்ரனான வர்ஜுநனையா
கவுமாம்; அவனையும் ஆவேஶாவதாரமாக, இதிஹாஸாதிகளிலே
சொல்லுகையாலே. இந்தகௌணப்ராதுர்ப்பாவாநுபாஸ்யத்வந்
தான் (நிசஎ) "ப்ரஹ்மருத்ரார்ஜுநவ்யாஸ ஸஹஸ்ரார்ஜுநாதய:
வா:। சக்ராத்யா வ்யாஸபாதாத்யா ஸஹஸ்ரஶ:। ஶ
க்த்யாவேஶாவதாராஸ்தே விஷ்ணோஸ்தாமஸஞ்ஜ்ஞகா:। ந ஸேவ்யா
ஸ்தே முமுக்ஷூணாம் யதோ ஜந்மாந்ததைவ தா:' என்றும்,
ஸம்ஹிதாந்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

உபாத்தவசநங்களில், புத்தமுநியையும் ஆவேஶாவதாரங்க
ளிலே யொன்றாகச் சொன்னவிது, (நிசஅ) "மாவுருவிற்கள்ளவே
டம்" என்று, ஸ்வேநரூபேண வவதரித்ததாகச்சொன்ன நம்மா
சார்யர்கள் வசநத்தோடு விருத்தமன்றோவென்னில்; கல்பபேதத்
தாலே யப்படியுஞ் செய்யக்கூடுகையாலே விருத்தமன்று.

ஜாமதக்ந்யன் - ஸ்வரூபாவேஶாவதாரமாயிருக்க, ஶக்த்யா
வேஶங்களோடே ஸஹபடித்தது - ஸ்வரூபேண ஆவேஶிக்கிறது,

நஉ. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதிபேதமும், ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமும்,

---

ஶக்திவிஶேஷத்தாலே யாகையாலே யென்று நியமித்துக்கொள்வது.

நஉ. ஆக, விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌணமுக்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தார்கீழ்; அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்யவிபவங்களிலும் உண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணாதி பேதங்களுஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும், சொல்லாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (நித்யோதித) இத்யாதியாலே. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதி பேதமாவது - (நசஅ) "நித்யோதிதாத் ஸம்பவத்யஶாந்தோதித:" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய், நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹகாரணமாய், ஶாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற வ்யூஹவாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவமூர்த்தியில்பேதமும், வ்யூஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். "நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது-வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் அநுஸந்தேய குணபேதமில்லாமையாலே" என்று, அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர், கீழ் வ்யூஹத்ரயமென்றருளிச்செய்ததுக்கும், இங்குவ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச்செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

(ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமாவது - ஶாந்தோதிதோத்பத்தி சொன்ன வநந்தரம், (நஙO) "வாஸுதேவாத்ஸ்ரீயோ வீர்யம் ஸூர்யயாவா ஜஹ்நிநா। ஸ்வாதகாநந்தமாஸம் ஸஹ வாஸ்ஸ்திந்த்ருதே ஶாந்தோதிதவ்யூஹே வாஸுதேவஸ்ய ஸ்வயம்ததா। ஸ்வாதகா நந்தமாஸம் ஸஸதஸ்ய ஸஸ ததந:। ஸுஷுப்தி ஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞம் யஜாஸம்ஜ்ஞம்ததா

கேசவாதி மூர்த்த்யந்தரமும்.

[illegible] " என்றும், (நிநிக) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகா நுக்ரஹார்த்தமாகத் தன்க்ருபையாலே பண்ணினதாய், த்யாயிகளுடைய கேதஶாந்தியின்பொருட்டும், தத்தத்பதஸ்த்தஜீவர்களுக்குத் தந்நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுமாய், தத்தத்அவஸ்த்தஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்ருத்வேந தத்பதஸ்த்தனைக்கொண்டு கர்மவஶ்யரான சேதநர்க்கு உபாஸ்யனாகையே பதபேதப்ரயோஜநமுமாய்க்கொண்டு, வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீயஸம்ஜ்ஞகமான நாலுவடிவையுமுடையனாயிருக்கை.

கேஶவாதிமூர்த்த்யந்தரமாவது - (நிநிஉ) " [illegible] " என்றும், (நிநிங) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று ஶரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, த்யாயிகளுடைய தாபஶாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ஒரொன்றிலே மும்மூன்றாக வுத்பந்நமாய், மூர்த்த்யந்தரஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேஶவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமானபத்மநாபாதிவிபவமும், உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரமததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண மத்ஸ்ய கூர்மவராஹாத்யவதார விஶேஷங்களும்,

---

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமாவது-(௫௪) "[illegible]" என்கிறபடியே, தீபாத்தீபாந்தரம் போலே, அநிருத்தாதுத்பந்நங்களாய், ப்ரதாநங்களாய், ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதத்தாலே பிந்நங்களாயிருக்கிற பத்மநாபாத்யவதார விஶேஷங்கள். இந்த பத்மநாபாதிகள்தான். (௫௫) "[illegible]" என்று, முப்பத்தொன்பதாக அஹிர்ப்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளிலே சொல்லிற்றேயாகிலும் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாகச் சொல்லியிருக்கையாலே, இவர் ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமென்றதில் குறையில்லை. இனி, அந்த முப்பத்தொன்பதிலே மூன்றைக் குறைத்துக்கொள்ளுகையிறே யுள்ளது. அவையாவன:— கபில தத்தாத்ரேய பரஶுராமரூபமான ஆவேஶாவதாரங்கள். உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ண க்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களும்,

மத்ஸ்யகூர்மவராஹாத்யவதாரவிஶேஷங்களாவன - அவதாரகந்த மாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் அநிருத்தரே காரணமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், முன்புசொன்ன பத்மநாபாதிகளிலே ஸஹ படிதங்களானவற்றிலே, பூர்வோத்பந்ந விபவதிநின்றும் விப வாந்தரங்களாக வுத்பந்நங்களானவையு முண்டென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கை முதலான சில ப்ரயோஜநத்தைப்பற்ற, (ருருசு) “ [illegible] ” என்று, பிரித்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரனுக்குத் துணையாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணுகிற வுபேந்த்ராவதாரமும், எல்லைநடப்பாரைப்போலே லோகத்தை யளந்து அவனிழந்த வைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்த த்ரிவிக்ரமாவ தாரமும், அவனுக்கு அம்ருதப்ரதாநார்த்தமாகக்கொண்ட தந்வந்த்ரி ...காவதாரமும், வேதப்ரதாநார்த்தமாகக் கொண்ட ஹயக்ரீவாவதா ரமும், ஶிஷ்யாசார்யக்ரமபேணநின்று திருமந்த்ரத்தைவெளியிட்ட ருளின நரநாராயணாவதாரங்களும். அவர்களோடொக்க தர்மதே வதைபக்கலிலே பிறந்து லோகரக்ஷணம்பண்ணின ஹரியும் க்ருஷ்ண னுமான வவதாரங்களும், ப்ரளயரக்ஷணம், மந்தரதாரத்வம், பூம்யுத்தரணமாகிற விவற்றோடே வித்யாப்ரதாநங்கள்பண்ணின மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாவதாரங்களும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான நாரஸிம்ஹ கல்க்யவதாரந்தொடக்கமானவையும்.

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணக்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களாவன - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரவ்யூஹவிபவங்களாகிற வவற்றினுடைய (ருருஎ) “ [illegible] ”

துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே சொல்லு கிறிலோம்.

[illegible] '' என்றும், ([illegible]) " [illegible] " என்றும், இத்யாதிகளாலே சொல்லப் படுகிற புஜபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும், இந்தவ்யூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்யபேதங் களும், ஆமோதாதிகளும், அயோத்யாமதுராதிகளுமாய்க்கொண்டு வ்யூஹவிபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டானஸ்த்தாநபேதங்களும். ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான பூஷணவஸ்த்ராதி பே தங்களும். (துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையா லே, சொல்லுகிறிலோம்) என்றது - இவையெல்லாஞ் சொன்னு லும், ஒருவர்க்கு புத்திபண்ணவுமரிதாய், அவதாரரஹஸ்யங்களா கையாலே, மிகவும் குஹ்யமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில் லையென்கை.

நரு. அவதாரங்களுக்கு ஹேது - இச்சை.

நச. பலம் - ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்.

நரு. லோகத்தில், ஜந்மங்களுக்குஹேது - கர்மமாயன்றோ இருப்பது; இவனுடைய வவதாரங்களுக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச் செய்கிறார் ; (அவதாரங்களுக்குஹேது-இச்சை) என்று அதாவது - (சகூரு) "பஹுதா விஜாயதே" (சகூகூ) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (சஎரு) "பலபிறப்பாய்" (நருகூ) "எந் நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" (நகூo) "மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த" என்று, இப்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற விவனுடைய வவதாரங்களுக்குஹேது - இப்படி யவதரிப்போமென்னும் ஸ்வேச்சை யொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. நசச) "ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்று, தானேயருளிச்செய்தானிறே. "ஆத்மமாயயா" என்றது - ஆத்மேச்சயா என்றபடி. (நகூக) "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்று, மாயாசப்தம்- ஜ்ஞாநவாசியாகையாலே, இச்சாரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (நகூஉ) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ" என்னக் கடவதிறே. (நகூந) "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந்மதுஸூதந: । ஸாத்த்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேயஸ்ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: ॥" என்றும், (நகூச) "ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோஸ்திஸம்பவா । ந யோகித்வாதீஸ்வரத்வாத் ஸத்யரூபாச்யுதாத்மந: ॥ இச்சயைவ ஜகந்நாதோ ஜாயதே" என்றும், அவதாரஹேது- இச்சையென்னுமிடத்தை, ஆழ்வான் விசதமாக வருளிச்செய்தாரிறே.

நச. ஹேதுவிதுவானாலும். இவ்வவதாரங்கள் தனக்கு பலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் ; (பலம்-ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்) என்று. அதாவது-(நகூரு) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்று, அவன்றானருளிச்செய்தபடியே, தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தராய், தன்னுடைய வநுபவமொழிய க்ஷணகாலமும்

௫௫. பலப்ராமாணங்களிலும் ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாக வேண்டாவோ வென்னில்;

செல்லாதே தன்னைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாலாபநதாநமுகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்விரோதிகளான துஷ்க்ருத்துக்களை நஶிப்பிக்கையும், தன்னுடைய வாராதந ரூபமாய், க்ஷீணமாய்க்கிடக்கிற வைதிகதர்மத்தை ஆராத்யனான தன் ஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற விம்மூன்றுமே பலமென்கை. (௫௬) "[illegible]" என்றிறே! இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், பாஷ்யகார ரருளிச்செய்தது. (௫௭) "[illegible]" என்றிறே! ஆழ்வானு மருளிச்செய்தது.

௫௫. அவதாரம் இச்சமென்றறியாதே, கர்மநிபந்தநமாக நினைத்து மந்தமதிகள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (பலப்ராமாணங்களிலும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - இதிஹாஸ புராணரூபமான பலப்ரமாணங்களிலும், (௫௮) "[illegible]" என்றாப்போலே யுண்டான ப்ருகுஶாபம்முதலா

௫௬. அவைதன்னிலே ஶாபம் வ்யாஜம்; அவதாரமைச்சமே ன்று பரிஹரித்தது.

௫௭. அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்தஃ ப்ரவிஶ்யநியந்தாவாயிருக்கை.

௫௮. ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்க்கும் துணையாய், அவர்களை விடாதேநிற்கிற நிலைக்

னவற்றாலே பிறந்தானாகச் சொல்லுகையாலே, அவதாரஹேது-இச்சையன்றிக்கே, கர்மமாகவேண்டாவோவென்கிறதாகிலென்கை.

௫௬. அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (அவைதன்னிலே) என்று தொடங்கி. அதாவது (௫௬௬) "[illegible] ஸம்ஸ்ருத்ய [illegible] ஸாபம் [illegible]" என்று, உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும், (௫௭௦) "[illegible]" என்று, லிங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே, ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கிற வவைதன்னிலே, ஶாபம் வ்யாஜமாத்ரம்; அவதாரம் இச்சாக்ருஹீதமென்று பரிஹரித்ததென்கை.

௫௭. ஆக, இப்படி விபவத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அந்தர்யாமித்வமாவது) என்று தொடங்கி அதாவது - (உ௬) "யஶ்ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோந்தரோ யமயதி" (௫௭௧) "அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" (௫௭௨) "ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதோ யோ ஹ்ருதி ஸ்தித:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, சேதநருடைய வுள்ளேப்ரவேஶித்து ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை அந்தர்யாமித்வமாவதென்கை.

௫௮. இதுதான், ஆத்மாவினுள்ளே தன் ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபித்துநின்று நியமிக்குமதும், ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே வ்யாபித்திருந்து நியமிக்குமதுமாய்க்கொண்டு த்விவிதமாயிருக்கையாலே, உபயத்தையுமருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௭௩) "அந்த

---

* [illegible]-கோரணை.

குமேலே ஶுபாஶ்ரயமானதிருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு த்யேயனுகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், பந்துபூதனுய்க்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

[illegible]" என்று தொடங்கி, (௫௭௪) "[illegible]" என்று சொன்னபடியே, புண்யநிபந்தநமாகஸ்வர்க்கத்தைப்ரவேஶிக்கையும், பாபநிபந்தநமாக நரகத்தை ப்ரவேஶிக்கையும், உபயநிபந்தநமாக கர்ப்பத்தை ப்ரவேஶிக்கையும் முதலானவெல்லாவவஸ்தைகளிலும், எல்லாசேதநர்களுக்கும், இராமடமூட்டுவாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே துணையாய், அவர்களை யொருகாலும் விடாதே அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நிலைக்குமேலே, (௫௭௫) "[illegible]" என்றும், (௫௭௬) "[illegible]" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யோதிரூபமாய், ஶ்யாமளமான தன்னை முட்டாக்கிடும்படி, செம்பொனேதிகழுகிற புகராலே, நீலதோயதத்தை விழுங்கின வித்யுல்லேகைபோலேயிருக்கையாலே, பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான மநஸ்ஸை அதில்நின்றும் பற்றறுத்து, தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கிக்கொள்ளும்படி, ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே அந்தசேதநர்க்கு த்யாநருசி பிறந்தபோது த்யேயனுகைக்காகவும், புத்த்யாதிகளுக்கு நியாமகனுய்க்கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றுடக்காலே பந்துபூதனுய்க்கொண்டு, (௫௭௬) "[illegible]" என்கிற, ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பென்கை. அந்தராத்மதையை முதற்சொல்லி, அதுக்குமேலே ஸவிக்ரஹனுய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று, விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பரத்வாதிகளைச் சொல்லிவருகிற ப்ரகரணமாகையாலே.

௫௯. அர்ச்சாவதாரமாவது - "தமருகந்ததெவ்வுருவும்" என்கிற படியே, சேதநர்க் கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவிஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே, தேஶகாலாதிகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை.

---

௫௯. ஆக, அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், அர்ச்சாவதாரத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (அர்ச்சாவதாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௭௭) "தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே" என்று, ஆஶ்ரிதர் யாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினார்கள், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளுமென்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரானசேதநர்க்கு அபிமதமான ஸ்வர்ணரஜதாதி ஶிலாபர்யந்தமான ஏதேனுமொருத்ரவ்யத்திலே, அயோத்யாமதுராதி தேஶநியமமென்ன, பதிநோராயிரம்ஸம்வத்ஸரம் நூறுஸம்வத்ஸரமென்றாப்போலே யுண்டான காலநியமமென்ன, தஶரத வஸுதேவாதிகளென்றாப்போலேசில அதிகாரிநியமமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய்க் கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணின ராமக்ருஷ்ணாதிவிபவ விஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே,(௫௭௮) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஒரு தேஶநியமமில்லாதபடியாகவும்; அர்ச்சகனுடையவபேக்ஷா காலமொழிய தனக்கென்று ஒரு காலநியமமில்லாதபடியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்குமாகையாலே, இன்னாரென்பதொரு அதிகாரிநியமமில்லாதபடியாகவும் ஸந்நிதிபண்ணி, "[illegible]" என்கிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, அவர்கள்செய்யுமபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, "[illegible]" என்கிறபடியே, அர்ச்சகபாரதந்த்ரமான ஸ்நாநாஶநஶயநாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளிநிற்கும்நிலை - அர்ச்சாவதாரமாவதென்கை. (௫௭௯) "[illegible]" என்கையாலே, அர்ச்சாஶப்தம் - ப்ரதிமாவாசி.

௯௦. ருசிஜநகத்வமும், ஸுபாஶ்ரயத்வமும், அஶேஷலோக ஶரண்யத்வமும். அநுபாவ்யத்வமு மெல்லா மர்ச்சாவதா ரத்திலே பரிபூர்ணம்.

௯௧. ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறடிக்கொண்டு

---

௯௦. இவ்வர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகத்வாதி குண பூர்த்தியை யருளிச் செய்கிறார்; (ருசிஜநகத்வமும்) என்றுதொ டங்கி, அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷ யாந்தரங்களிலே மண்டிவிமுகராய்ப் போருமசேதநர்களுக்குத் தன் னுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களாலே வைமுக்யத்தைமாற்றி, தன்பக்கலிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கையும், ருசிபிறந்தவநந்தரம், தன் னை பஜிக்குமவர்களுக்கு, கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்கு மினிதாம்படி ஸுபாஶ்ரயமா யிருக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே, தன்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்குமளவில் குணாகுண நிரூபணம்பண்ணாதே, ஸகலலோகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் ஶரண வரணார்ஹமாயிருக் கையும். உபாயமானமாத்ரமாய் ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபாவ்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே,கைங்கர்யத்தில் வாசி யறிந்தவர்களுக்கு (௫௮௦) "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற் றொன்றினைக்காணாவே" என்னும்படி, அநுபாவ்யமா யிருக்கையு மாகிற விவையெல்லாம் அர்சசாவதாரத்திலே பரிபூர்ணமாயிருக்கு மென்கை. (௫௮௧) "[illegible]" என்று, இவ்வர்ச்சாவதாரத்தில், ஆஶ்ரிதருகந்ததொருத்ரவ்யத்தைத் தன க்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு உபாஸ்யனுமாய், ப்ராப்யனுமாயிருக்குமென்னுமிடம், ஸ்ரீஶௌநக பகவானாலுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே.

௯௧. இன்னமும், இவ்வர்ச்சாவதார குணாதிக்யத்தை யரு ளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. இப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி யரு ளுகிறார்; (ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை) என்றுதொடங்கி. அதாவது - (௫௮௨) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி தம்" என்கிறபடியே, சேதநனுக்கு ஸ்வத்வமும், தனக்கு ஸ்வாமித்வ

அஜ்ஞரைப்போலேயும், அசக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ர ரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்ய பர வசனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்த ருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

மும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்க, இவன் தன்னுடைமைகளோடேகூடத் தன்னையும் ஸமர்ப்பிக்கும்படி ஸ்வாமித்வம் இவன்பக்கலிலும், ஸ்வத்வம் தன்பக்கலிலுமாகத் தன்னிச்சையாலே மாறாடிக் கொண்டு, (நிகூஅ) "[illegible]" (கூசரு) "[illegible]" (நிஅச) "[illegible]" என்றும் (நிஅநி) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வசக்தி யாய், நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னையமைத்துக்கொண்டு, தன்காரியமும் பிறர்காரியமு மறியமாட்டாத அஜ்ஞரைப்போலே யும், தன்னைத் தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத அசக்தரைப்போலேயும், தனக்கென்னவொருமுதன்மையில்லாத அஸ்வதந்த்ரரைப்போலே யுமிராநிற்கச்செய்தேயும், விழுக்கரையுமுட்பட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டுசெல்லுகிற காருண்யம் இட்டவழக்காய்க்கொண்டு, நேத்ரபுத்ரவிதரணம்முதலாக மோக்ஷதானபர்யந்தமாக யதாதி காரம் சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளு மென்கை.

(நிஅசு) "[illegible]" என்று, அர்ச்சாவ தாரமானது - ஸர்வர்க்கும் பாந்தவமாய், பக்தவத்ஸலமாயிருக்கும். ஸ்வத்வமானது - ஆத்மாவின் பக்கலிலும், ஸ்வாமித்வமானது- என் பக்கலிலும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமென்றும், (நிஅஎ) "[illegible]" என்று, இப்படி சேஷித்வம் வ்யவஸ்த்திதமா யிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய கேசவனென்றும், பரசுவை யடையாளமாகவுடைய தேவனான ராமன் என்னுடையவனென் றும். (நிஅஅ) "[illegible]

[illegible] நாராயணஸ்ததா" என்று, என் னுடையவன் இந்த வாமநனானவன், ப்ரபுவான நரஸிம்ஹரூபியான வன், வராஹவேஷத்தையுடைய பகவான், அப்படியே நரநாராயண னென்றும், (௯௯) "[illegible]" என்னும்படியே க்ருஷ்ணனும், ராமனும் என்னுடையவனென்றுஞ் சொல்லாநிற் கும். என்னுடைய க்ராமத்திலிருக்கிற பகவான் என்னுடையவ னென்னும் மமத்வபுத்தியுண்டாகாநிற்கும். (௱) "[illegible]" என்று, பரமார்த்தத்தால் ஜகந்நாதனைப், ஸ்வாமி யான ஜநார்த்தநனை அஶக்தனாகவும், அஸ்வதந்த்ரனாகவும், ரக்ஷ்ய பூதனாகவும் சிந்திப்பதுஞ் செய்யாநிற்கும். (௱௧) "[illegible]" என்று, பெரிய தேஜஸ்ஸையுடைய ஜகத்பதியானவன், பக்தனுக்கு வத்ஸலனாய்க்கொண்டு அவன் இச் சித்தபோது அமுதுசெய்யாநிற்கும்; அப்படியே, ஸ்நாநத்தையும் பாநத்தையும் யாத்ரையையும் பண்ணாநிற்குமென்றும், (௱௨) "[illegible]" என்று, ஸ்வதந்த்ரனாய் ஜகந் நாதனையிருக்கச்செய்தேயும், அவன் யாதொருபடி அஸ்வதந்த் ரன், அப்படியாகாநிற்கும் ஸர்வஶக்தியாய் ஜகத்துக்கு ஸ்ரஷ்டா வாயிருக்கச்செய்தேயும், அஶக்தனைப்போலே சேஷ்டியா நிற்கு மென்றும்; (௱௩) "[illegible]" என்று, எல்லாக்காமங்களையும் கொடாநின்று ஸ்வாமியாயிராநிற்கச்செய் தேயும், அஶக்தனைப்போலே காணப்படாநிற்கும்; அபராதங்க ளில் அறிவிலனாகா நின்றுகொண்டு, எப்போதும் தயையைப் பண் ணாநிற்குமென்றும், (௱௪) "[illegible]" என்று, அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் என்னுறும் சுருக்கச்

சொல்லப்பட்ட வத்தனை ; குணங்களானவை நூறுவர்ஷம் கூடினாலும் சொல்ல முக்யங்களல்ல வென்றும், (நுகூரு) "[illegible]" என்று, என்னுடைய ப்ரஸாதமொழிந்தாலும், ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சொல்லமுடியாதென்றும், (நுகூசு) "[illegible]" என்று, இப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரனான நான் அநுபதிக்கிற வாத்மாக்களுக்கு, பூர்வ பூர்வ ப்ரகாரங்களிற் காட்டில் உத்தரோத்தர ப்ரகாரத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே ஸ்ரேஷ்ட்டனாயிருப்பேனென்றும், (நுகூஎ) "[illegible]" என்று, ஜகத்ஸ்வாமியான நான், ஸௌலப்யத்தாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே! என்றும், (நுகூஅ) "[illegible]" என்று, ஸர்வத்தையும் அதிஶயிப்பதான ஷாட்குண்யரூபமானது - மந்த்ர பிம்பங்களிலே நிற்கும் ; மந்த்ரத்திலே வாச்யாத்மநா என்றும் நிற்கும் ; பிம்பத்திலே க்ருபையாலே நிற்குமென்றும், இப்படி, அர்ச்சாவதாரத்தினுடைய குணாதிக்யம் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே யருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (நுஎஅ) "[illegible]" என்று. அவதாரங்களை யருளிச்செய்தவநந்தரத்திலே, அர்ச்சாவதாரவைபவத்தை, ஸங்க்ரஹேண ஒரு ஶ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிறே! பட்டர்.

ஆக, ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷண்யத்தையும் அக்குணங்களடியாக அவன்பண்ணும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும், அப்படி காரணபூதனானவனுடைய ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீய

,த்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வ பலப்ரதத்வத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹயோகத்தையும். அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோகப்ரயுக்தமான பரத்வாதிபஞ்சப்ரகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, ஈச்வரதத்வத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇 ॥

ஸர்வஜ்ஞஜகதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈஶ்வரப்ரகரணம் - முற்றிற்று.

—:(o):—

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

தத்வத்ரயவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தத்வத்ரய வ்யாக்யான ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகை.

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
ஸ்யுக	ரயுக	7	9
யஜ்யாதிபரீ	யஜ்யாதி+யரீ	9	27
உத்தேஶம	நி. (அ-கை) உத்தேஶம	10	29
(நி) (அ-கை) அதில்	அதில்	11	9
தேஹம்	" தேஹம்	,,	15
விவாத	அவிவாத	,,	18
[" ஓரவய	ஓரவய	,,	19
ஶரீரம் அவ	ஶரீரம், அவ	,,	23
கர்த்தா	(ஸ்மர்த்தா)	12	11
கல்பிதங்களாகை	கல்பிதமாகை	,,	12
அந்த:கரண	ஆந்தரகரண	,,	16
அந்த:கரண	ஆந்தரகரண	,,	17
ஶிரவணவ	ஶ்ரவணவ	15	26
க்லேஶாக	க்லேஶக	24	9
ஶைதில்யம்	ஶைதில்யமும்	25	2
ஶைதில்யம்	ஶைதில்யமும்	,,	13
விடுகையாலும	விடுகையிலும்	27	26
கையாலும	கையிலும்	,,	27
இவனுடைய	இவனுடைய	31	22
இப்படி	" இப்படி	,,	25
பூர்வவாஸகா	பூர்வவாஸகத	32	10
" ஸர்வகிய	ஸர்வகீய	,,	20
எனில்	என்னில்	33	6
இப்படி	கக. இப்படி	34	20
இப்படி	கஎ. இப்படி	35	6
(கியாம்ய	கஅ. (நியாம்ய	35	21

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
(௩௬) இவனு	இவனு	36	12
(தார்ய	௩௬. (தார்ய	36	15
" இத்கால்	இத்கால்	37	16
நக்ஷத்ரா	நக்ஷத்ரம்	,,	20
(ஶேஷ	௪௦. (ஶேஷ	38	5
ஜாஷள	ஜாஷா	,,	26
[illegible]	[illegible]	39	9
[illegible]	[illegible]	,,	10
[illegible]	[illegible]	,,	10
௪௩. (ஆத்ம	(ஆத்ம	41	3
இதில்	௪௩. இதில்	,,	5
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸ்காரம	45	8
ஜீவாத்வைத	அதில், ப்ரஹ்மாத்வைதமாவது-ப்ராகார்யத்வைதம். ஜீவாத்வைத	46	25
நாஶத் தாலேயாதல்	நாஶத்தாலேயாதல்	48	23
ஶாஸ்த்ரொ	ஶாஸ்த்ரொ	49	7
(௫௬) இந்தஶரு	௫௬. இந்தஶரு	,,	27
(௫௬) அத்தை	அத்தை	50	14
[illegible]	௬௧. [illegible]	51	27
சொலில்	சொல்லில்	52	18
விபுவாய்	அவிபுவாய்	53	11
ஸ்வப்ரகா	ஸ்வயம்ப்ரகா	,,	19
[illegible]	[illegible]	55	24
போதும்	போது	59	17
அஜடமெமறு	அஜடமென்று	61	23
[illegible]	[illegible]	72	25
[illegible]	[illegible]	72	25
[illegible]	[illegible]	,,	26
[illegible]	[illegible]	,,	,,

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
க்ஷேத்ர	தத்க்ஷேத்ர	,,	27
வேதாதக	வேதநாத்க	,,	30
ப்ரயாணஸமயே	ப்ரயாணம் தச்ச்ரேஷ்டாபிவ்யம்,	73	8
விவிக்தயி	விவிக்தயி	,,	10
விதீர்ண	விதீர்ந	,,	11
ஸ்வரூபாபா	ஸ்வரூபாநுப	74	3
விஶேஷா: கா	விஶேஷா:, வ்யாகாஶாதிகா	,,	25
ஸ்நாயுபு	ஸ்நாயுயு	75	12
விஷயஸ்ப்ருஹை. கர்ம	விஷயஸ்ப்ருஹை. ஸங்கமாவஹ- புத்ரமித்ராதிகளாவில் ஸம்ஶ்லேஷஸ்ப்ருஹை. கர்ம	,,	19
விஶேஷாஹி	விஶேஷஸாஹி	76	11
தாலுஸ	தாலுஸ்ஸு	,,	28
சக்ஷு ஜிஹ்வ	சக்ஷுர்ஜிஹ்வா	78	16
ஆக்ராண	க்ராண	,,	17
என்றும்	என்று	,,	29
ஶிஶா	ஶிஶ்நா	79	4
ப்ரதாநத்வம்	ப்ரதாநத்த்வம்	83	3
ஸ்பஶ	ஸ்பர்ஶ	84	15
ளாழ்வார்	ளாழ்வான் (இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வது.)	86	6
ஐக்யாநுஸந்தாந	ஐக்யாநுஸந்தாந	87	15
தேநஸஹ நக	தேநஸஹக	,,	17
ப்ரதிவ்யாம்ஸமான	ப்ரதிவ்யம்ஸமான	88	28
அபசேஷ்டாந்த்ரியஸ்யஷ்டி	அபசேஷ்டேந்த்ரியஸ்யஸ்யஷ்டி	89	12
ஸத்வாதிவ்ருத்தக	ஸத்வம்ச்ரூதாதிவ்ருத்தக	89	13
வ்ருத்தகஸ்ய	வ்ருத்தகஸ்யஸ்ய	,,	14
இந்த்ரியவ்ருத்தகஸ்ய	இந்த்ரியவ்ருத்தகஸ்யஸ்ய	,,	15
ஜநஸ்ய	ஜநஸ்யஸ்ய	,,	15

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி
வ்ருயக்ஷேக	வ்ருாயக்ஷேடா	90	18
வதெ:	வதெ்க்ஷ:	,,	19
ஐக்ஷா ஶு	ஐக்ஷ்ரா ஶு	92	11
சொன்னது உபலக்ஷணம்	சொன்னதும்	,,	20
சொன்னதும் உப லக்ஷணம்	சொன்னதும் பூதாந்தரத் தக்கு முபலக்ஷணம.	,,	23
ஐஹாரஶ	ஐஹாவ்ரு:	94	22
பதினாலாயிரம்	பதினாயிரம்	,,	23
அவாலுக	வாலுக	,,	20
ஶர்க்கராரூபமாயும்	ஶர்க்கராரூபங்களாயும்	,,	,,
ஶைலமாயும்	ஶைலரூபமாயும்	,,	,,
மாளிகைகளாலே யலங்	மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாததோரணங்க ளாலேயுமலங்	,,	22
மடுப்பம் அவகாஶ தயோக்தமான	ம(ா)டுப்பமாக ஶைவோக்தமான	96	8
ஆவயுக்கும்	ஆவரிக்கும்	,,	28
நக்ஷத்ரஸேண	நக்ஷத்ரஸேண	97	19
விணீகா	விஷ்ணீகா	98	22
இங்கு	அங்கு	101	22
ஜெய	ஜெய:	103	22
ஹ்ருயீயதெ	ஹியீயதெ	104	11
புவநமும்	புவநங்களும்	107	3
தேஹமும்	தேஹங்களும்	,,	,,
காஷ்ட்டாரூபேண	காஷ்ட்டாதிரூபேண	109	6
ஐத-ஸேவ்ரு	ஐக்ஷ-ஸேவ்ரு	111	15
யத:”	யத:” என்று	,,	18
இது	இதே	112	11
நீர-ஹவா	நிர-ஹவா	,,	20
கும்படி	கும்படியைச்	115	11
விலக்ஷணவிங்க	விலக்ஷண	118	6

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி
உபாலி	உபாலிங்கனி	,,	7
ஸம்ஷ்டி ஸ்ருஷ்டி	ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி	,,	,,
ஸாரூப்யதயா	ஸ்வாரூப்யதயா	119	12
த்ரீவ:	த்ரீவ்ம:	,,	14
ஸ்ருதிப்ர	ப்ர	120	19
ஸாஷ்டை	ஸ்வாஷ்டை	121	13
ஸகலை	ஸக்தலை	122	17
ப்ரதிபடனுயிருக்கையாலே	ப்ரதிபடமா(னு)யிருக்கை" என்கையாலே	122	26
அநாகூல	அநுகூல	124	29
குணத்தையெல்லாங்கா	குணத்தை (யின்)யெல் லேகா	125	24
வைசேஷிக	வைஶேஷிக	126	12
யோகாசாரம்	யோகாசாரம்	,,	13
நிருபாதிகங்களாகையாலே-ஸ்வேர	நிருபாதிகங்களாகையாவது - பரதந்த்ரவஸ்துகதங்களாகையாலே, ஸ்வேர	126	19
ஞானசுகாதி	ஞானசக்த்யாதி	127	1
லோகாவிகீ	வாஹ்லிகீ	,,	3
ஜ்ஞாநம்	௧௦. ஜ்ஞாநகம்	130	1
இப்படி குணா	(௧௦) இப்படி குணா	,,	7
வையாக்யம்	வையாக்யம்	,,	25
௧௦. இப்படி	௧௧. இப்படி	132	1
௧௦. எவம்பூத	(௧௧, எவம்பூத	,,	24

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీభగవచ్ఛాస్త్రాన్తర్గత జితన్తాస్తోత్రమ్.

966 (3077)

ఇతఱ్కు-

పరమకారుణికరాన

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

ఇన్దజితన్తైకళుక్కుమ్ పదవురైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

సన్దాక పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్,

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టను.

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ వైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨. భారద్వాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౪. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౫. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బదప్రమాణ త్తిరట్టుసహిత	౧-౬-౬
౬. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦
౭. డిటో ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦
౮. పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-౦
౯. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౧౧. శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౨. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౧౫. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౧౬. నాచ్చియార్ తిరుమొழி	౧-౧౦-౬
౧౭. పెరుమాళ్ తిరుమొழி	౦-౧౨-౬
౧౮. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
౧౯. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౨౦. రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౨౧. మూడో డిటో	౦-౬-౦
౨౨. నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౨౩. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్తి ప్రతిపదతాత్పర్యసహితం)	౨-౪-౦
౨౪. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౨౫. పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౨౬. తిరువెழுకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౨౭. శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౨౮. పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౨౯. ఇరామానుశనూత్తన్దాది	౧-౧౨-౦
౩౦. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౩౧. ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౩౨. నాయమాత్మా భాష్యమ్	౦-౨-౬
౩౩. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౩౫. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౩౬. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౩౭. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౩౮. సమ్ప్రదాయ అకరాది	౧-౧౩-౦
౩౯. స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧-౦-౦
౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
౪౨. తాత్పర్యదీపిక్తై	౨-౪-౬
౪౩. జితన్తాస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని బైన్డుచార్జు ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్యా,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

౫౦. ౩౧ వెంకటాచల [illegible] వీధి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణికరాన శ్రీ పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్ త

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జితన్తా స్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వాయ నమో యామునసూనవే ।
యత్కటాక్షైక లక్ష్యాణాం సులభ శ్శ్రీధరస్సదా ॥

అవతారికె.

జితన్తైయానతు-ఋగ్వేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన శ్రీ పురుషసూక్తమ్ సర్వశ్రుతికళిలుమోతి ప్పోరుమాపోలే, ఇతువుమ్-శ్రీశాస్త్రత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలుమ్ "మహామన్త్రమ్" ఎన్ఱు తిరుమన్త్రశ్లోకాతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి ప్పోరుకిఱ తొన్ఱు.

వేదాక్షరరాశియిల్ పౌరుషేయమాన ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎఴుతి ప్పడిత్తు ప్పోరువా నెన్నిల్;—ఖిలమాకిఱతు-అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారర్కళ్ ఖిలసహితమాక త్తాఙ్గళ్ అధ్యయనమ్ పణ్ణిప్పోన్దవర్కళాకైయాలే, స్మార్త్తవిధానఙ్గళిలే "మన్త్ర

మాక వినియోగిత్తు ప్పోరానిన్దార్కళితే. ఇప్పడి ఇతిహాస పురాణ జ్గళిలే శ్రీశాస్త్రత్తిలే " జితన్తఇతి మన్త్రేణ" ఎన్ఱు మన్త్రమాక వినియోగిత్తు ప్పోరుమతోన్ఱు.

శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌన్దర్యాదికళిలే తోఱ్ఱిణదుపట్టు చ్చొల్లుమ్‌స్తోత్రమ్; ఇతుక్కు స్తోత్రత్వముమ్-* స్తవ ప్రియనుక్కు ప్రియతనుమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు దుష్ప్రాపమాన స్థలత్తిలే తోఱ్ఱినవితు- ఇతిహాసపురాణజ్గళిలే ఎల్లారిఱ్పవర్క్కుమ్బడి సులభమానపడి యెన్నెన్నిల్ ;—ఇమ్మన్త్రత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనాన క్షీరాబ్ధినాథనై త్తిరువడిత్తొళువాదరిత్తు శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్ఱు వళవిలే, ఏకత ద్వీత త్రితర్కళ్ తపస్సుపణ్ణ క్కణ్డు ఇవర్కళుక్కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతవిషయత్తై నమ్మాల్ కాణనుడియాతెన్ఱు విూణ్డు, అవర్కళై క్కుఱిత్తు "ఎనక్కు చ్చెయ్యవేణ్డువతెన్" ఎన్ఱు కేట్క, "ఇత్తిరుమాళిగై క్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనై క్కణ్డు పణ్ణుమ్ స్తోత్రమ్ నెడునాళే నాజ్గళ్ తపస్సుపణ్ణుకిఱో మాకైయాల్ జ్ఞాతవ్యమాయిత్తు; ఎజ్గళ్ పక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనుసన్ధి" ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళ్ పక్కలిలే జితన్తైయై లభిత్తుప్పోరానిఱ్క, జయన్తమెన్గిఱ పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణుకిఱ బ్రహ్మావై వన్ఱు అనువర్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్తత్తై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, "ఎనక్కు అన్దస్తోత్రత్తై చ్చొల్" ఎన్ఱు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహిత్తాన్ కుటుమ్బి; అవన్‌పక్కలిలే పుక్కత్తాకైయాలే ఇతిహాసపురాణజ్గళిలే ఎల్లారితప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పారెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్బడి సులభమాయిత్తు; ఇతు జితన్తైయినుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడైయ ఉళ్వాయై యనుసన్ధిత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కుమతు. ప్రాప్య ప్రాపకఙ్గళి రణ్డైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (జితన్తే) "ప్రపత్తిక్కు అధికారికళ్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్ఱు త్రివిధర్" ఎన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్దారిఱే. (౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృఢతయావా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతి ర్గమ్యశ్చాఽసౌ హరిరితి జితన్తాహ్వయ మనోరహస్యం వ్యాజహ్రే సఖలుభగవాన్ శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకిఱాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్పక్కలిలే జ్ఞానశక్త్యాదిక ళిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకిఱాన్—"దేశ కాల వస్తుక్కళాలే పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాత వైభవత్తైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్" ఎన్ఱిరుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యనెన్ఱిరుక్కుమవన్; భక్తిపరవశనాకిఱాన్—జ్ఞానశక్త్యాదిక ళుణ్డాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అడైవుపడ అనుష్ఠిక్కమాట్టాతవన్; ఇవర్కళ్ మూవరుమ్ భగవద్విషయ మొழிయ వేఱుపాయ మున్ఱెన్నఱియాతవర్కళ్; ఇవర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱు జితన్తే యెన్ఱు పేరైయుడైత్తానమన్త్రరహస్యత్తై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పిఱవతే యెన్గిఱార్.

(౨)"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతమ్" ఎన్ఱుమ్, (3) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చ"ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ద్వయత్తుక్కధికారియానవన్ - ఈశ్వరనుక్కు అనన్యార్హశేషభూతనానవనిఱే; ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వత్తై యుడైయ వివ్వాత్మాక్కళ్, అనాదియాన ప్రకృతి సమ్బన్ధత్తాలేఱియాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాత

(౧) భట్టర్ ముక్తకమ్. (౨) (3)

న్నిఙ్గళై త్తఙ్గళ్ తఙ్గళైయిలే యేఱిట్టుక్కొణ్డు ఆత్మాపహారికళాయ్ వర్త్తిప్పర్ కళ్.

ఆత్మాపహారమావతు— అహఙ్కార మమకారఙ్గళ్; (౧) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః" ఎన్నుమ్, (౧) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః" ఎన్నుమ్ శ్లోకఙ్గళిల్ పడియే, (౨) "యానే యెన్నైయఱియకిలాతే యానే యెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్దేన్" ఎన్ఱతే అభియుక్తర్ వార్త్తైయుమ్; పాపఙ్గళిల్ తలైయాన పాపముమ్ ఇవ్వాత్మాపహారమే. (౩) "యోన్యథా సన్తమాత్మానమ్" ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్; పాపత్తుక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్మాభగవచ్ఛేషమెన్ఱాల్ వివాదమ్ పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) 'తేన చేద వివాదస్తే' ఎన్ఱుమ్, (౫) "ఉమ్మైయిర్ వీడుడైయా న్ఱైప్పిడుశేయ్మినే" ఎన్ఱుమ్, (౬) "క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా" ఎన్ఱుమ్ శ్లోకఙ్గళుడవతిఱే.

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహఙ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దాదివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే (౭) "పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో మయ్యవస్థితే" ఎన్ఱుమ్, (౮) "ద్విధాభజ్యేయ మప్యేవం ననమేయన్తు కస్యచిత్" ఎన్ఱు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పోలే తన్నోడే యెతిరమ్బుకొత్తు నిఱ్కుమ వాత్మాక్కళై ప్పార్త్తరుళి, "ఇవై శాస్త్రమార్గఙ్గళాలే తిరుత్త వొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్ కళుడైయ విషయప్రావణ్యమే పఱ్ఱాశాక నమ్ముడైయ వస్తుకళైయుమ్ శీలాదిగుణఙ్గళైయుమ్ కాట్టి త్తిరుత్తువోమ్; ఇవర్ కళుడైయ పాపఙ్గళై క్షమైక్కు విషయమాక్కువోమ్" ఎన్ఱు నఱ్ఱియిట్టు, ప్రథమ

(౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-యు-౩౬-౧౧.

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఱన్దార్క్కు ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్ఠరానార్క్కు ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్బడియై చ్చొల్లుకిఱతు-ఇప్రబన్ధమ్.

ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై ముతల్శ్లోకత్తిలే సఙ్గ్రహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకఙ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముతలిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకఙ్గళాలే అతు కూడియాన శరణ్యత్తైయై చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్యత్తైయై ముతలిల్శొల్లి ఉపాయోపేయఙ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క, పిన్నై శరణ్యత్తైయై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; * మునియేనాన్మకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్బు అతు పెఱావాణైయల్లామై సాధిత్తాప్పోలే ఇతువెన్ఱు తిరునఱైయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

జితంతే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన।
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయ వెమ్బెరుమానే! తే=ఉన్నాలే, జితమ్=జయముడైయప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇన్ద జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే! తే=నమః=ఉనక్కు, శరణముడైకిఱేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయప్రవణమాకామల్ నియమిక్కుమవనాయ్, మహాపురుష=అర్థికళుడైయ అపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనాయ్, పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూழ్ల్ పుక్కు ఎనక్కు అభిముఖమాక్కైక్కు ముఱ్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! నమః. అస్తు=ఎనక్కాకై తవిర వేణుమ్; తే-అస్తు = ఉనక్కేయామ్బడి పణ్ణియరుళ వేణుమ్. (౧)

వ్యా:—ముతల్ శ్లోకత్తాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యన్తమాక వివన్ ప్రార్థిక్కుమ్బడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నழకాలే తోఱ్పిత్తుక్కొణ్డపడియై చ్చొల్లుకిఱతు.

(జితంతే) (౧) "యానుమ్ పఱ్ఱి నీఙ్గుమ్ విరతమ్" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళై ప్పఱ్ఱి, "ఎమ్బెరుమాన్ ముకత్తిల్ విழియేన్" ఎన్ఱు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్డిరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) "తానొట్టివన్ను" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి "అవశ్యమ్ ఉన్మైకొణ్డల్లతువిడేన్" ఎన్ఱు వ్రతఙ్గొణ్డు, యాదృచ్ఛికమాక ఇవన్ విషయాన్తరఙ్గళిలే నెకిழ

(౧) తిరువిరు-౯౫. (౨) తిరువాయ్-౧-౭-3

నిన్ఱవళవిలే (౧) "ఇరున్దార్ కణ్డుకొణ్డు" ఎన్గిఱపడియే తన్నుళ్ళకై క్కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్ తోఱ్ఱమైకణ్డు ప్రీతనాయ్ "తోఱ్ఱారార్" ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) "తోఱ్ఱోమ్ మడనెఞ్జ మెమ్బెరుమా న్నారణఱ్కు" ఎన్గిఱపడియే "జయస్తవ" ఎన్గిఱాన్.

తృతీయార్థే షష్ఠియాయ్— ఉన్నాలే జయమెన్నుతల్; భావేషష్ఠియాయ్ †ఉన్నుడైయ విఱు జయమెన్నుతల్; బన్ధమడియాన సఙ్కల్పమ్ అవనతు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్మవుడియాక వన్ద ఇవన్ సఙ్కల్పమ్ జీవిక్కుమో; సర్వశక్తిసఙ్కల్పత్తై విషయచపలనుడైయ సఙ్కల్పమ్ అఴిక్కవో;

నామ్ ఎన్గొణ్డు ఉనైవెల్లవెన్ను; (పుణ్డరీకాక్ష) అఴకియ కణ్గళాకిఱ బ్రహ్మాస్త్రత్తైయుడైయ ఉనక్కు వెల్లవొణ్ణాతతుణ్డో? చేతనర్ చేతనఙ్గళై యకప్పడుత్తువతు కణ్వఴియాలేయాకైయాలే తిరుక్కణ్గళాలే జయిత్తాయెన్నై; స్వతన్త్రనై ముఱైయిట్టాక్కాట్టి మీట్కలామ్; విషయప్రవణనై మీట్క అఴకల్లతు పరికరముణ్డో?

(నమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్ఱారెన్నిల్; ఆరాయ్న్దవాఱే ఉన్నత్తైనాన్ అపహరిక్క ఎన్నైజయిత్తు, నీయే ఉన్నత్తైక్కొణ్డాయాయిరున్దతు; (౩) "అహమపి నమమ; భగవతఏవాఽహమస్మి" ఎన్నక్కడవతిఱే; నమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయమాకైయాలే ప్రపదనమెన్నవుమామ్; ఎఙ్ఙనేయెన్నిల్; కణ్ణఴకిలే యీడుపట్టు మిడుక్కుకైయాలే అశక్తాధికారమాన ఉపాయత్తై ప్పఱ్ఱుకిఱాన్. ప్రాప్యత్తిల్ రుచిపిఱన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్సాధనమిఱే అనన్తరమ్ తేట్టమ్; అత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్త ప్రకా

(౧) తిరువాయ్-౮-౪-౨ (౨) తిరువాయ్-౨-౧-౪.(౩) †ఉన్నుడైయతు.

తత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమాక ఎన్నాత్మావై త్తన్దేనెన్ఱు ఆత్మసమర్ప్పణత్తై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱుమామ్; (౧) "ఎన తావితన్దొழిన్దేన్" ఎన్ను మాపోలే. ఇతువక్తై ప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పడి ఎనక్కాకై తవిర్న్దు ఉనక్కేయామ్పడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (౨) "మనక్కారామై మన్నియుణ్డోకాయినియుణ్డొழియాయ్" ఎన్నుమాపోలే; రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు త్తన్నైయాక వుపకరియానిఱ్క మేల్విழுన్దు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;— రుచియై విళైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుణ్డాక్కినవాఱే స్వరూపానుగుణమానవడిమైయై ప్రార్థిక్కిఱాన్, కూనికూన్ నిమిర్న్దు యోగ్యత్తై పెఱ్ఱవాఱే, (3) "వస్త్రే ప్రగృహ్యోవిన్ద మమగేహం వ్రజేతి వై" ఎన్ఱు మచిపిచిత్తాప్పోలే, ఇజ్జుమ్ ఆత్మావినుడైయ కోణాకైయాలే కణ్ణழகాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్డానెన్గై; అహఙ్కార మమకారమాకిఱ కోణ్పోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశిత్తాలిఱే కైఙ్కర్యరసత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారర్ అழகాలే రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు (౪) "పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకారోతివిస్మితః" ఎన్ఱు తిరువడికళిలే విழுమ్పడి పణ్ణి అడిమైకొణ్డానిఱే.

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లుకిఱతు; విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః; ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద విన్ద జగత్తై యుణ్డాక్కినవ నల్లైయో? ఇల్లాతత్తై యుణ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కోరుగుణమ్ విళైప్పిక్కైప్పణియుణ్డో? * ముముక్షు సిస్ృక్షుయావన్నో భగవత్సృష్టి.

---

(౧) తిరువాయ్-౨-3-౪. (౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౬.
(3) వి పు-౫-౨౦-౧౧. (౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్తిల్ విలక్కుమ్ పరికరమిన్త్రి ఇప్పోతు ఉన్నిన్ద్రియఙ్గళై త్తిరుత్తవొణ్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డేయెన్నిల్; అనైయుమ్ నీయిట్ట వழక్కన్ఱో? "హృషీకాణీన్ద్రియాణ్యాహుః తేషామీశో యతో భవాన్ । హృషీకేశ ఇతి ఖ్యాతః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఇరుడీకేశన ఎమ్బిరా సిలఙ్గై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్త్తపిరాన్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు ఎన్నోడుణ్డాన సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) "యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచి తిష్ఠన్" ఎన్గిఱపడియే నిరుపాధికసమ్బన్ధమ్ ఉన్పాడే యన్ఱో?

(మహాపురుష) శక్తియుణ్డానాలుమ్ వల్లతెల్లామ్ శెయ్వారుణ్డో వెన్నిల్; (పురుష) "పురు-బహు, సనోతీతి-పురుషః" ఎన్నుమ్పడియే మత్తిత్తు ఉన్పాడు నరవేణ్డాతపడియపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనల్లైయో? (మహాపురుష) ఉనైన్నయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ "భక్తానామ్" ఎన్గిఱపడియే అర్థియాయ్కొడుక్కై; (౩) "ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్య చ" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(పూర్వజ) కీழ్చొన్న ఔదార్యన్నై అనుష్ఠానత్తాలే విళక్కిఱతు. సృష్టియోడు అవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియఱ ఇழవుపేఱు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముఱ్పాడనల్లైయో ? (౪) "బహుస్యామ్" ఎన్ఱు ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతాన వ్యాపాతి (౫) "సఏకాకీ నరమేత" ఎన్నుమ్పడి తన్నతాకచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౮-౧౦. (౨) బృ-౫-౧-౫.
(౩) రా-అయో-౧౬-౨౭. (౪) తై-౬-౬. (౫) మహోపని.

దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్।
సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణన్తవ॥ (౨)

శ్రీతే. అవతారత్తిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నమ్మై యభిముఖరా క్కాక్కడవార్, వెన్నుమ్ నోయాశైయాలే (౧) "సమ్భవామ్యాత్మమాయయా" ఎన్ఱు స్వేచ్ఛైయాలేయాయిత్తేయిరుప్పతు; (౨)"సహి-దేవై రర్థితో జజ్ఞే" ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయ వర్థిత్వమిత్తైయో వెన్నిల్: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (౩) "పరిత్రాణాయ సాధూనామ్" ఎన్ఱుతొడఙ్గి "ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామి యుగేయుగే" ఎన్ఱానిత్తే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రోత్సాహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగత్తై అవతరిప్పిత్తాప్పోలే, (౪) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహ తవ తత్వమ్" ఎన్ఱు ఉపేయభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమిత్తే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్తపోతాక ఉపాయమాకిఱా నన్ఱిత్తే. భోగవేళైయిలుమ్ పఞ్చలక్షుడియిల్ పెణ్గళిఱ్కట్టిల్ తన్నుడైయ ముఖప్పొడుత్తోళ్ఱుక్కైక్కాకవిత్తే తిరుక్కుఴలై వాయ్వైత్తరుళిన్ఱు; ఇష్టభోగస్థానన్ అవిచ్ఛిన్నమాకవేణుమెన్ఱు అభినివేశమ్ పిఱన్దగనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్ఛిన్నభోగస్థానమ్ ఎఙ్గేయోవెన్ఱు తేడవేణ్డాతపడి (౫) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః-ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాఱుపార్త్తిరుక్కిఱానిత్తే. (౧)

(పదవురై) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్ దానవానాఞ్చ - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

---

(౧) గీ ౪-౬. (౨) రా-అ-యో-౧-౭.
(౩) గీ-౪-౮. (౪) ర-స్త-౨-౫౪. (౫) వాయు-పు.

సర్వదా-ఆనుకూల్యదశై యోడుప్రాతికూల్యదశై యోడువాశియఱ, సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక ప్పఱ్ఱలాన్బుడి యిరుక్కిఱ,తవ-దేవరీరుడైయ, చరణద్వన్ద్వమ్-శేర్త్తియఙ్గాకై యుడైయ తిరువడికళ్లై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవసిక్కిఱేన్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీళ్ శ్లోకత్తిలే ఉపేయత్తై నిర్ణయిత్తు, తత్సిద్ధ్యర్థకమాక ఉపాయత్తై అధ్యవసిక్కిఱాన్. ఉపేయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయత్తై లభిత్తాప్పోలే ఉపాయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపాయత్తైలభిక్కప్పెఱ్ఱపడి; పుత్రపశ్వన్నాదికళైయే ప్రాప్యమెన్ఱిరుప్పారుమ్, దేవర్కళై ప్పఱ్ఱి స్వర్గత్తై లభిక్కైయే పురుషార్థమెన్ఱిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పఱ్ఱివైత్తు ఇన్ద్రపదమ్ ముతలాన పదఙ్గళైయే పురుషార్థమెన్ఱు అవన్బక్కలిలే లభిక్క విరుప్పారుమా యిరుక్కిఱ సంసారత్తిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే నిత్యకైఙ్కర్యత్తైయే పురుషార్థమెన్ఱిరుక్కై యాకిఱ వితు ఒరుత్తరుక్కుమ్ కిట్టువతొన్ఱన్ఱే.

(౧) "మనుష్యాణాం సహస్రేషు" ఎన్ఱుమ్, (౨) "స మహాత్మా సుదుర్లభః" ఎన్ఱుమ్ అవన్ఱనక్కుమ్ దుర్లభమాయిత్తే యిరుప్పతు; అతుపోలే ఉపాయఙ్గళిలుమ్ వన్దాల్ కర్మయోగాద్యుపాయఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్ (౩) "కింజప న్ముచ్యతే జన్తుర్జన్మ సంసార బన్ధనాత్" ఎన్గిఱపడియే తిరునామఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్, (౪) "దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే దేశవిశేషఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్,

---

(౧) గీ-౭-౩. (౨) గీ-౭-౧౯.
(౩) భార-అను-౧౮౯. (౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఙ్ఖ్యాతమాక చ్చొల్లుకిఱ సంసారత్తిలే సుశకమాయ్ నిరపాయమా యిరుక్కుఱ సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైప్ప తొన్ఱినితే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ పరిగ్రహత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిఱ తాకిల్, అతిల్ క్రమమొత్తియ ముఱ్పడ ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణువా నన్నినిల్, ఇప్ప్రాప్యత్తాన్ ఇత్తలైయిల్ రుచియాల్వన్ద తన్ఱిక్కే రుచియే తొడఙ్గి అత్తలైయాల్ వన్దతాకైయాలే ముఱ్పడనిష్కర్షిత్తు అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకిఱాన్;

“దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్” ఎన్ఱు- ఇ ప్పుపాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిల్లై యెన్గిఱతు; దేవర్క ళాకిఱార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకి ఱార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్; (౧) “విష్ణుభక్తిపరో దేవో విపరీతస్తథాసురః” ఎన్నక్కడవతిఱే; (౨) “ద్వౌభూతసర్గౌ లోకేస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవచ” ఎన్ఱు ఇరణ్డు క్కుళ్ళే అన్తర్భూతైయిఱే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్ద్వమ్) సర్వసాధారణ మాన తిరువడికళై; ఇత్తాల్ సమ్బన్ధసామాన్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు; ఆశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కు అపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి విశేషిక్కిఱతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరో ధికళై స్సిట్టు అగ్రియచ్చెయ్యుమవనాకైయాలే;(౩)“అపుణర్క్కెన్ఱుమ్ శలమ్పురిన్ద జ్ఞరుళిల్లాత్తన్మైయాళన్” ఎన్నక్కడవతిఱే; నిహీన

---

(౧) (౨) గీ.౧౬-౬

(౩) తిరు-౫-౬.

న్మగుణవృత్తరోదు ఇవర్ తాళ్ లుత్కృష్టరోదు వాశియఱ ఎల్లా ర్క్కుమ్ ఆదిత్యోదయమ్పోలే ఎనక్కెనక్కొణ్డు పఱ్ఱలామ్పడియాన తిరువడికళై.

రావణనైచ్చెత్తిట్టువన్ద శ్రీవిభీషణాళ్వాన్ (౧) "సర్వ లోక శరణ్యాయ" ఎన్ఱు వన్దుకిట్టిప్పఱ్ఱలామ్పడియిఱే యిరు ప్పతు; (౨) "సమోహం సర్వభూతేషు" ఎన్ఱిఱే శరణ్యన్ వార్త్తై, (౩) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖితః" ఎన్ఱు ఆశ్ర యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కిఱే యిరు ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వ మిఱే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేళై యిలే (౪) "యదివా రావణ స్స్వయమ్" ఎన్ఱానిఱే: (౫) "ఎల్లా వులకుమ్ తొళుమాతిమూర్త్తి" ఎన్ఱుమ్, (౬) "పాతునిన్ఱ పొన్న జ్ఞఱల్" ఎన్ఱుమిఱే అభియుక్తర్ వార్త్తై.

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ పణ్ణుకిఱవేళైయేయానాలుమ్ రక్షాపేక్షైయే వేణ్డువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికళ్; (౭) "పాపానాం వా - కార్యం కరుణమార్యేణ" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౮) "ఈనుమెదుప్ప మిలీశన్" ఎన్ఱు ఆళ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు మడి ఇతువిఱే. (౯) "అనాలోచిత విశేషాశేష లోకశరణ్య" ఎన్ఱతుక్కుమ్ ముతలితువిఱే; (చరణద్వన్ద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్త్తి యుడైకై చొల్లుకిఱతు. ఉపాయమాక వనుసన్ధిక్కుమళవిలే వేఱొరు ప్రయోజనమ్ వేణ్డా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్నిరుక్కై.

---

(౧) రా-యు-౧౭-౧౫. (౨) గీ-౯-౨౯. (౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-యు-౧౮-౩౪. (౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫. (౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రా-యు-౧౧౬. (౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩. (౯) శరణాగతిగద్య

(శరణం వ్రజామి) ఉపాయమాక వఱైకిఱ్ఱేన్; కీழ్చ్చొన్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయత్తై క్కుఱిత్తెన్గై; సాధనాన్తరఙ్గళ్ అధికృతాధికారఙ్గళాయిఱే యిరుప్పతు; "వ్రజ-గతౌ" ఎన్గిఱ గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్కిఱేనెన్ఱపడి; ఇత్తాల్ శరణ్యన్ సన్నిధివేణ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్గై; ఆచార్య రుచిపరిగృహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి "వ్రజామి" ఎన్గిఱ వర్తమాననిర్దేశమే; అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తు పోన్దుకిఱతుమ్-అతినుడైయ (౧)"సకృదేవ ప్రపన్నాయ" ఎన్గిఱ వాక్యత్తైప్పఱ్ఱ; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయాకారత్తైప్పఱ్ఱ; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియళవుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కక్కడవతు రాగత్తాలే; (వ్రజామి) వ్రీహిస్వీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్యత్యాగరూపమాన యాగము మన్ఱిక్కే, తదఙ్గమాన ప్రయాజాదికళుమన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱాప్పోలే ఉపాయస్వీకారముముపాయమన్ఱు, అతుక్కఙ్గము మన్ఱిక్కే అధికారివిశేషణమాయ్క్కిడక్కిఱతు.

(తవ) (౨) "అప్యహం జీవితం జహ్యామ్" ఎన్ఱుమ్, (౩) "కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మద్విధో జనః" ఎన్ఱుమ్ తన్నై ఆశ్రయమాక శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, "చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱన్వయమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసఙ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు వివరణమాకిఱతు. వివరణాపేక్షై

---

(౧) రా-యు-౧౮-౩౩. (౨) రా-అ-౧౦-౧౯.
(౩) రా-యు-౧౮-౨౫.

ఏకస్త్వమసి లోకస్య స్రష్టా సంహారకస్తథా ।
అధ్యక్షశ్చానుమన్తా చ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

మెన్నినిల్; (౧) "మద్యాజీమాం నమస్కురు" ఎన్ఱు నమశ్శబ్దమ్ గాధనాన్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్దత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు; (౨) "గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః" ఎన్ఱు విధిత్త శరణాగతియై యుడైయ వనుష్ఠానవేళైయిలే "ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్" ఎన్ఱు నమస్సై ప్పణ్ణినార్కళ్. ఆకైయాలే స్థాన ప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య-ప్రత్యక్షసిద్ధమాయుమ్ శ్రుతిసిద్ధమాయుముళ్ళ సకల పదార్థఙ్గళైయుమ్, స్రష్టా-సృష్టిత్తవన్, ఏకః-సహాయాన్తర నిరపేక్షనాన, త్వమ్-నీయొరువనే, అసి-ఆకిఱాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితకామనాయ్ సంహరిక్కిఱవనుమ్ నీయొరువనేయాకిఱాయ్; అధ్యక్షశ్చ-రక్ష్యాపేక్షా ప్రతీక్షకనాయుమ్, అనుమన్తా చ-బన్ధకమాన కర్మఙ్గళిలే ప్రవర్త్తియానిన్ఱాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతిప్రదానమ్ పణ్ణుమవనాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్త్వరజస్తమోమయియాన ప్రకృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి యఱికైక్కు అసాధ్యనాయు మిరానిన్ఱాయ్; (3)

(3-శ్లో-వ్యా—ఏకస్త్వమసీత్యాది) కీఴిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై చ్చొల్లినార్; అన్దవుపాయస్వీకారత్తుక్కు ఉడయాన శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతు మేలిల్ శ్లోకఙ్గళ్. అతిలిన్దశ్లో

(౧) గీ-౧౮-౬౫. † శరణశబ్దమాకిఱ పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయః నమశ్శబ్దః.

(౨) భార-అర-౧౮౯.

స్త్రీన్ల అన న్తరమ్ శరణ్యానై న్న ఉపాయమాక అవనుడైయ జగత్కార ణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(౧) "కారణన్తు ధ్యేయః" ఎన్గిఱపడియే ఉపాస్యన్ జగ త్కారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యనుమ్ జగత్కారణవస్తువేయిఱే. ఎజ్ఞనేయెన్నిల్; (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై" ఎన్ఱు జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, "ముముక్షుర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱు మోక్షసిద్ధిక్కాక అవ న్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై సోపానమాక విధిత్తతిఱే.

[లోకస్యస్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే "లోక్యత ఇతి లోకః" ఎన్గిఱ వ్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థఙ్గళుక్కుమ్ స్రష్టావెన్గై; "త్వమ్" ఎన్గిఱఏకవచనత్తాలే స్రష్ట్రన్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకిఱతు (౩) "ఆకా శాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ" ఎన్ఱు అచేతనఙ్గళుక్కుమ్, (౪) "బ్రహ్మాసృజత్" ఇత్యాదికళాలే చేతనర్ క్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిఱ్క, ఈశ్వరనే సర్వ స్రష్టా వెన్గిఱపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్ర ష్టావాకైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) "స్వాత్ శరీరాత్ సిసృ క్షుర్వివిధాః ప్రజాః" ఎన్ఱు మనుః; (౬) "సఏవ సృజ్యస్సచ సర్గకర్తా సఏవ పాత్యత్తిచ పాల్యతేచ। బ్రహ్మాద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్ఠో వరదోవరేణ్యః" ఇతి పరాశరః; (౭) "తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిఙ్గాత్సః" ఇతిసూత్రమ్.

---

(౧) అధర్వశిఖా, (౨) శ్వే-౬. (౩) తై-ఆ. (౪)
(౫) మను-౧-౮. (౬) వి-పు-౧-౨-౨౧. (౭) బ్రహ్మసూ-౨-

ఏకపదత్తాలే సహాయా న్తరనిర [illegible] చ్చొల్లుకిఱతు; (౧)"ఏకాకీ నరమేత" ఎన్ఱు ఇఴవుతన్నతానవడిశొల్లుకిఱతు (౨) "బహుస్యాం ప్రజాయేయ" * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతెన్ఱిఱతు. (3) "ఏకమేవా ద్వితీయమ్" ఎన్ఱు సహాకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిఱతు; ఇన్ద సహాయా న్తరనైరపేక్ష్య న్దన్నై (౪) "తనిమాప్పుకఴ్ ఎఙ్గానుమ్" ఎన్ఱిఱపాట్టిలే ఆఴ్వారతుళి చ్చెయ్తారిఱే; ఇత్తాల్ అర్థిత్వనిరపేక్షుమాక వివక్షైయుణ్డాకి నవన్ అర్థిత్వముముణ్డానాల్ రక్షిక్క చ్చొల్లవేణ్డావితేమెన్ఱై, చరమ శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇన్ద ఏక పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహరిక్కిఱాయ్ నీ యొరువనుమే యన్ఱో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరత్తైక్కొడుక్క, ఇత్తైక్కొణ్డు పరహింసాదికళిలే ఇఴిన్దు అతిప్రవృత్త నాయ్ త్తన్నై నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళుమళవిలే అన్ద శరీరత్తైయుమ్ అఴియ చ్చెయ్కై హితమేయిఱే. ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతు. ఇవన్ఱన్నై ఇవన్కైయిల్ కాట్టిక్కొడామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) "సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షరుచి ఇవర్క్క ళుక్కు ఉణ్డాకవర్త్తై" ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కై అపడిన్నై చ్చొల్లుకిఱతు; (౫) "ఆళ్ పార్ త్తుఴితరువాయ్ కణ్డుకొళ్" ఎన్న క్కడవతిఱే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరఙ్గళైక్కొణ్డు పురుషార్థత్తి లిఴి క్కై యన్ఱిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావతే ఇవై" ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహోప.
(౨) తై. ఆ.
(౩) ఛా-౬-౨.
(౪) తి-వాయ్-౭-౧౧-౭.
(౫) శ-తిరువ-౬౦.
* ఇతినుడైయ

3 1125

[illegible] వనత్తై [illegible]మున్నిట్టిరుక్కిఱ అపడియై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱు [illegible]; (౨) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖితః" ఎన్నక్కడవతిత్తే; ఇప్పడి యిరుక్కై అవన్ పురుషార్థత్తై యపేక్షిత్తాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావిత్తే.

(అనుమన్తాచ) విషయాన్తరఙ్గళిల్ ప్రావణ్యత్తాలే తత్సాధనమాన బన్ధకకర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్ఱాలుమ్ అజ్ఞనాయ్క్కొణ్డు నిషేధిక్కమాట్టాతే నిఱ్కుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, "క్షుద్రప్రయోజనత్తుక్కాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెఱ్ఱోమ్; సర్వశక్తియాననాముళోమిత్తే; ఇదమ్వన్దవిడత్తిలే రక్షిక్కిఱోమ్" ఎన్నుమ్ నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామనెన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమోవెన్ఱు కరుత్తు.

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళ్ బహిర్ముఖరాకైక్కడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మఱైక్కప్పడుకైయాలే; (౧) "భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్" ఎన్గిఱపడియే ఇచ్చేతననై మాయై మఱైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మఱైత్తామిత్తే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పోయ్నిన్ఱ శానత్తిలే కలఙ్గినాల్ ఇగ్గుణసమ్బన్ధమిన్ఱిక్కే సర్వజ్ఞనానవనే శరణ్యనాకవేణుమెన్ను కరుత్తు. (౨) "సత్త్వాదయోన సన్తీశే యత్రచ ప్రాకృతాగుణాః" ఎన్నక్కడవతిత్తే. ముతల్ శ్లోకమ్ సర్వసఙ్గ్రహమానపోతు ఇశ్లోకమ్ "విశ్వభావన" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు.

(3)

(౧) శా-అ-౨-౪౦. (౧) శరణాగతి౧.

(౩) వి-పు-౧-౯-౪౪.

సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ ।
త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః ॥ (౯)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిల్ శెల్లవొట్టామల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళ్, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నైయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అనన్తక్లేశభాజనమ్ - అసఙ్ఖ్యాతమాన దుఃఖఙ్గళుక్కు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపత్తై నశిప్పిక్కైయాలే మికవుమ్ కొడియతాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్నత్తాల్ కడక్కవరితాన సంసారమాకిఱ సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కిఱార్కళ్. (౯)

(౯-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయఙ్గళుక్కాశ్రయమాకైయుమ్ సహకారినైరపేక్ష్యముమిఱే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిల్ శొల్లప్పడుకిఱతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీழ్చ్చొన్న భగవత్కారణత్వమ్- (౧) "కారణన్తు ధ్యేయః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱుమ్, "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అఙ్గమావతొழియ స్వతన్త్రోపాయమాగైక్కు అనుష్ఠానముణ్డోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్ణిభవిత్తవర్కళిలే శన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయిరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసారత్తై క్కడవా నిఱ్పార్కళెన్గిఱతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్ఱు ఉళ్ళతు; శిష్టాచారముముణ్డెన్గిఱతు.

---

(౧) అథర్వశిఖ.　　(౨) శ్వేతా-ఉ.

సంసారమాకిఱతు- అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బన్ధజ్గళుమ్, షడ్భావవికారజ్గళుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికళుమ్ తత్కార్యమాకైయాలే సంసార శబ్దవాచ్యజ్గళాకిఱన విత్తనై. (౧) "జన్మ సంసారబన్ధనాత్-ముచ్యతే" ఎన్ఱు జన్మాదికళై కార్య వర్గజ్గళాకవుమ్, అవిద్యాదికళై కారణవర్గమాకవుమ్ శొల్లిఱ్ఱిఱే.+ పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణామైయాలుమ్ తప్పుక్క విరకిన్దారై క్కొణ్డు ఇఴియ మాట్టామైయాలుమ్ పెరుకలా మిత్తనై పోక్కి, పుక్కాల్ తన్దామాల్ కరైయేఱ వొణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిఱతు.

(ఘోరమ్) క్రొడితాయిరుక్కై, అతాకిఱతు-సర్వర్క్కుమ్ దుఃఖమెన్ఱు మిాళలామ్ నరకాదికళైప్పో లన్ఱిక్కే ఆత్మావుక్కు వినాశ హేతువా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) "ఇన్నముతేన స్సి" ఎన్ఱు ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్మైయై యుడై త్తాయిరుక్కై. అహజ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయానుభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళ్ ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిఱార్కళిఱే. (అనన్తక్లేశభాజ నమ్) [illegible] తాపత్రయదుఃఖత్తాలే తొడైయఱ్ఱ క్లేశత్తుక్కెల్లామ్ [illegible]యిరుక్కై. (౩) "నలమన్దమిల్లదోర్ నాడు" ఎన్ఱు [illegible] త్తిల్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాప్పోలే [illegible] ముడివిల్లైయెన్ఱై.

[illegible]

+ [illegible] స్సంసారస్య కార్యస్య [illegible] తే; సంసార ఇతి అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతి [illegible] కారణవర్గ [illegible] సంపరమపద [illegible]

వ్విక్కు ముపాయ త్తినుడై య సౌలభ్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (త్వామ్) "ఏక స్త్వమసి" ఎన్గిఱ శ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయు క్తమాన మహాగుణఙ్గళై యుడైయ వున్నై; అవధారణత్తాలే జగత్సృష్టియిల్ సహాయాన్తర నైరపేక్ష్యమ్పోలే ఉపాయభావ త్తిలుమ్ సహాకారి సాపేక్ష నల్లనెన్గిఱతు. (౧) "త్వమేవోపాయ భూతో మే భవ" ఎన్గిఱ విధినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్ర త్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపేక్ష్యమ్ ఉ క్తమిఱే. (౨) "మామేవ యే ప్రపద్య న్తే" ఎన్గిఱే శరణ్యాన్ వార్త్తై యుమ్; ఆచార్య సేవై యుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు త్తాత్పర్యమఱిక్కై.

"శరణమ్" ఎన్ఱు ఉపాసనత్తై వ్యావ ర్తిక్కిఱతు. "ప్రజామి శరణం తవ" ఎన్గిఱవిడ త్తిలే ప్రజామియినుడైయ స్థాన త్తిలే "ప్రాప్య" ఎన్గిఱతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభమెన్ఱు తోన్ఱుకైక్కాక; (3) "ఆఱెనక్కు నిన్పాదమే శరణాక త్తన్దొழிన్దాయ్" ఎన్ఱు ఇవ్వుపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్యమాక ఆழ்వార్ అరుళిచ్చెయ్దారిఱే. (ని స్తర న్తి) ఉన్నారై [illegible] ప్పర్ కళ్. (మనీషిణః) మనో జేతారః-మనీషిణః. విషయ [illegible] మాన మనస్సైయుమ్ సాధనాన్తర ప్రవణమా[illegible] [illegible] మవర్ కళ్.

(౧) "సర్వ[illegible] ప్నా వామ్" ఎన్ఱు శాస్త్ర[illegible] [illegible] ఉపబృంహి త్తతిఱే. ముతల్ శ్లోకమ్ నల్ల[illegible] [illegible] ఎన్గిఱ [illegible] ఉదిక్కిఱతు ఇశ్లోకముమ్. ఇర[illegible] [illegible] అతినుడైయ [illegible] ప్రకార[illegible] అతినుడైయ [illegible]

(౧) [illegible] (౨) [illegible]
(౩) [illegible] (౪) [illegible]

నతేరూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్।
తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే॥ (౧)

సావణ్యత్తుక్కాక ఫలపర్యన్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకిఱతు ఇ[illegible] (౪)

[illegible]) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప[illegible] తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; (సర్వ[illegible] [illegible]త్వ్యాకారమ్ కుఱైన్దు ఆశ్రిత పారతన్త్ర్యరూపాకార[illegible] [illegible]మెన్నుపడి).ఆకారశ్చ-దివ్యమజ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమా[illegible]యిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్, తే-[illegible]త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవై యెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కు[illegible]పడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ [illegible]థాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికళై ఆశ్రితార్థమాక్క వైత్తిరుక్కచ్చెయ్[illegible]యుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన [illegible]ర్వాధిక్యాకారమ్ కుఱైయాతవనాయ్, ప్రకాశసే-(ఇప్పడిసర్వ[illegible]ర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరతన్త్రమా యిరుప్పతేయెన్ఱు) విస్మయనీ[illegible]మాన కల్యాణగుణఙ్గళాల్ విళఙ్గానిన్ఱాయ్. (౧)

(౧-శ్లో-వ్యా) (నతేరూపమిత్యాది) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి" ఎన్ఱు ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసార[illegible]త్తై కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ అనుకూలమాక్క వైప్పతిఎన్ఱిఱతు ఇత్తాల్; ఆశ్రితర్ తఙ్గళైయుమ్ తఙ్గళుడైమైయైయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కివైక్కిఱతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కివై[illegible]ఱతు వాత్సల్యశీలాదికళాలే; ఆకైయాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య[illegible]

గాశీల్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు, ఇత్తాలుమ్ శరణ్యతై యైచ్చొల్లుకిఱతు; "ఏక స్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోక త్తిల్ చొన్న స్వామిత్వ సౌలభ్యఙ్గళో కూడి వాత్సల్య సౌశీల్యఙ్గళుమ్ శరణ్యలక్షణమాకై యాలే.

(నతేరూపమ్) "రూపమ్" ఎన్ఱు దివ్యాత్మస్వరూపత్తై చ్చొల్లు ఱతు; "ఆకారమ్" ఎన్ఱు దివ్యవిగ్రహత్తై మేలే శొల్లుకైయాలే; శ్లోకత్తాల్ స్వరూపాదికళ్ ఇవనుక్కిల్లై యెన్గిఱ శబ్దసేయెన్నిల్ "తే" ఎన్ఱు నిర్దేశిత్తువైత్తు స్వరూపాదికళై నిషేధిక్కైయాలే; నిషేధిక్కిఱతు ఎవ్వాకారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్ కొళ్ళువ తొరుకార్యమిల్లై యెన్ఱు స్వార్థత్తై నిషేధిక్కిఱతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ ఉనక్కా యిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తు క్కనుకూలమాయిరుక్కుల్ స్వతన్త్రమాయిరుక్కిఱనతు పరతన్త్రమా యిరుక్కిలుమిరుక్కుమ్; (౧) "మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః" (౨) "శిష్యశ్తే సముపస్థితా" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. సర్వనియన్తా వానవన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానిఱే. ఇతిఱే ఆశ్రితార్థమాన స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది కళైయు ముపలక్షిక్కిఱతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై వివరి క్కిఱ కూరత్తాழ్వాన్, (౩) "ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద యస్తే" ఎన్ఱానిఱే. (౪) "యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్" ఎన్ఱు శ్రుతిసిద్ధ మాన సర్వజ్ఞత్తైయుడైయవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) "అవిజ్ఞాతా" ఎన్ఱు అజ్ఞనుమాయ్, ఆయుధమెడేనెన్ఱు ఆయుధమెడుత్తు

---

(౧) (౨) రా-బా-౩౧-౮. (౩) వర-స్త-౩.
(౪) ముణ్డ-౧-౧-౯. (౫) భార-అను-౧౪౯.

...ల్ప హానానితే. (౯) "అనన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుర్వై దికగిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే। ఇహా త్మా యంభో క్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపితే యతో దోషం భక్తేష్వపావరద నైవా కలయసి" ఎన్ఱు అరుళ్సెయ్దపడి ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పారతన్త్ర్యత్తైయుమ్ తద్గతదోషత్తిల్ అజ్ఞత్వత్తైయుమ్ కొణ్డానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాన ప్రకాశత్తైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్; పరమపదత్తిల్ సూరికళుక్కు భోగ యోగ్యమాయిరుక్కుమ్; వ్యూహఙ్గళిల్ వన్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; బ్రహ్మాదికళుక్కు ఆశ్రయణీయమాయిరుక్కుమ్; విభవఙ్గళిల్ వన్దాల్ అతీన్ద్రియమాన విగ్రహత్తై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇన్ద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిప్పిక్కప్పార్త్తాల్ అనుభవిక్కలాయిరుక్కుమ్; ఇన్ద వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణఙ్గళైయుముపలక్షిక్కిఱతు, (౧) "భూషణాన్యాయుధాని" ఎన్ఱానితే ఆళవన్దారుమ్. (౨) "వస్త్రాణ్యాభరణానిచ। తం వినా కైకయీ పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్" ఎన్ఱ వైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయత్తే ఇరుప్పతు.

(ఆయుధాని) ఇవైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కు ఆయుధమాయుమ్ విన్దైయత్తిలు అనుభవిప్పార్క్కు ఆభరణమాయుమిరుక్కుమ్; (3) "ఎప్పోతుమ్ కైకళ్ళా నేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్" ఎన్ఱుమ్; (౪) "కూరార్ ఆళి వెణ్శఙ్గేన్ది కొడియేన్పాల్ వారాయ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "శఙ్గెన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుళా

(౧) పరత్వ స్త-౨౦-
(౨) రా-యు-౧.౨౪.౬.
(3) పెరియతిరువ-౯౩.
(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧.
(౫) తి-వాయ్-౪-౭-౯.

[illegible] ఎన్ఱుమ్ [illegible] (౩) "పరిజన [illegible] [illegible]యుధాని" ఎన్ఱపడియే పరిజనపరిచ్ఛదఙ్గళుక్కు [illegible] [illegible]మాయ్, (౨) "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" [illegible] అడియార్కళ్ కుழாఙ్గళై యుడన్ కూడువతెన్ఱు కొలో" ఆశ్రితర్కు ప్రాప్యమాయ్ క్కొణ్డు పరిజనమిరుప్పతు; పరిచ్ఛదఙ్గళుమ్ సూరికోటియిలే అన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్; నిత్య సూరికళుక్కు కైఙ్కర్యోపకరణ మాయిత్తే యిరుప్పతు;(నచాస్ప దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్ తనక్కు భోగస్థాన మన్ఱిక్కే ఆశ్రితర్కాక నిన్ఱు నిలైకళిలేకాట్టి అనుభవిక్కచ్చెయ్యుమ్ స్థలైయా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కుమ్ విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులైయాతే యిరుక్కుమ్. (౪) "పురుష ఏవేదం సర్వమ్" (౪) "సహస్రశీర్షా పురుషః" ఎన్ఱుమ్ వేదాన్తఙ్గళిలే సర్వాధికనాకప్పోతి ప్పోరుకిఱవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననానన్ఱ మహాగుణమ్ తోన్ఱుకైక్కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్కళుక్కా+ యిరుప్పతు. అవర్కళ్ ఉనక్కా యిరుక్కుమిరుప్పు-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్కళుక్కా యిరుక్కు మిరుప్పైప్పెఱుక్కుమత్తు ఉన్నుడైయ తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసఙ్కల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ" ఎన్ఱానిత్తే ఆళ్వానుమ్; "పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని [illegible]

(౧) వర-స్త-౮౬. (౨) పురుషసూక్త.

(౩) తి-వాయ్-౨-౩-౧౦. (౪) పురుషసూక్తమ్.

+ ఇరుప్పతి.

నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోఽసి నకస్యచిత్ ।
నైవ కిఞ్చిదసిద్ధం తే నచసిద్ధోఽసి కస్యచిత్॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ దేహాస్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థం చకర్థ”

(ప్రకాశసే) స్వతన్త్రనుక్కు తద్విరుద్ధమాన పారతన్త్ర్యమ్ అనుపపన్నమన్ఱో వెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే (౧) “యద్వినాభరతం త్వాఞ్చ శత్రుఘ్నఞ్చాపిమానద । భవేన్మమ సుఖంకిఞ్చిద్భస్మ సాత్కురుతాం శిఖీ” ఎన్ఱుమ్ (౨) “నిసృష్టాత్మా సుహృత్సుచ” ఎన్ఱుమిత్యాదికళిలే ఆశ్రితపరతన్త్రనాయ్ ప్రకాశియా నిన్ఱామెన్నుతల్; ఆశ్రయిప్పార్క్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిన్ఱామెన్నుతల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సఙ్గ్రహమానపత్తిల్ “హృషీకేశ” ఎన్ఱ పదత్తిన్ వివరణమాయిరుక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విషయాన్తరఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు తన్నైయే విషయమాక్కైయాలే; అప్రాప్తఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు ప్రాప్తఙ్గళిలే అన్వయిప్పిక్కై నిర్వాహకకృత్యమిఱే. (౬)

(పదవురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న కిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్ కాణక్కూడియవనాక, నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై; తే-ఉనక్కు, అసిద్ధమ్-అసాధ్యమానతు, నకిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్క్కుమ్, సిద్ధః-తన్ ముయఱ్చియాలే ప్రాపిక్కక్కూడియవనాక, నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై. (౬)

---

(౧) రా-అయో-౯౭-౬. (౨) రా-యు-౧౭-౬౪.

(౬-శ్లో-వ్యా-నైవకిఞ్చిదత్యాది) "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసౌలభ్యఙ్గళుడైనాయుమ్ కీழ్ శ్లోకత్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాక్కిన వాత్సల్యసౌశీల్యఙ్గళుడైనాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళిల్లైయాకిల్ శరణ్యనాకక్కూడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు ఇశ్లోకత్తిల్; మున్బు ఉక్తమానగుణఙ్గళ్ ఆశ్రితర్కు అవనై విషయీకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పామిత్తనైయొழియ అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞానశక్తికళ్ వేణుమిత్తే;

(నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే) [తే-పరోక్షం న కిఞ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయిరుప్పతొన్ఱుమిల్లై; (౧) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్గిఱపడియే సర్వజ్ఞనెన్ఱుమ్, (౨) "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్తాప్రయుక్తమెన్ఱుమ్, (౩) "యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః" ఎన్ఱు యుగపత్సాక్షాత్కారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమిఱే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపయాథాత్మ్యత్తైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపత్తైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతిసమ్బన్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ప్రకృతిసమ్బన్ధత్తాలే నాన్ పుకాతనరకమిల్లై; నాన్ నుழైయాత గర్భమిల్లై, యెన్ఱుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్డువతొన్ఱుణ్డో; ఇన్నముమ్ నాన్ అఱిన్దవళవన్ఱో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ ఎల్లాం కిపోన్దదేవరై యొழియ నాన్ ఱఱివార్గళో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞాపనప్రకారన్దాన్ వేఱఱివార్గళో? ఇవర్ ఱైల్

(౧). ముణ్డ-౧-౧. (౨). శ్వే-౬. (౩) న్యాయతత్త్వే.

[illegible]క్కు ఒరుజ్ఞాన మిల్లాతాప్పోలే దేవర్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప [illegible]త్తుమిల్లై.

(కస్యచిత్-నప్రత్యక్షోసి) (౧) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య నచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనైనమ్" ఎన్ఱు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విష[య]మల్లై; అన్వయ వ్యతిరేకత్తాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై [ప్ర]తిపాదిక్కుతితి శ్రుతితాన్; ఇప్పడిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్క [వి]ష్ణుతు ఆనైక్కు ఉతవినాప్పోలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణుతల్; [అ]వతరిత్తు క్కాట్టక్కాణుతలిఱే;* మయర్వఱ మతినలమరుళిప్పి[న] [న]మ్మాళ్వారుమ్, (౨) "వాళ త్తడమ్పొల్ పరువానే యొరునాళ్ [క]ాణవారాయే" ఎన్ఱు కాణవాశైప్పట్టారిత్తనైయిఱే. తామ్ కాణ [వే]ణుమ్ పణ్ణిఱ్ఱిలర్; (౩) "కదాను సాక్షాత్కరవాణి చక్షుషా" ఎన్ఱితే ఆళవన్దార్ వార్త్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం నకిఞ్చిదేవ) (౪) "పరాస్యశక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే" ఎన్గిఱపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్కు ఆశ్రితరక్షణ త్తిల్ అఘటితమెన్ఱు కైవాఙ్గవేణ్డువ తొన్ఱుణ్డో? సఙ్కల్ప మది యాలే సర్వముమ్ సిద్ధమన్ఱో? (౫) "సఞ్జీవయన్నపిమృతం సుత ముత్తరాయా స్సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ। ధామ్నోని [జా]ద్ద్విజసుతాఙ్ పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహో కథ మానయ స్త్వమ్" ఎన్ఱు ఇప్పడి అఘటితఙ్గళై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వెన్నై నిత్యసూరికళ్ పరిమాఱ్ఱత్తిలే యున్వ యిప్పిక్క త్తట్టిల్లై యెన్ఱు కరుత్తు.

---

(౧) శ్వే-నా-౧. (౨) తి-వాయ్-౭-౫-౧. (౩) స్తో-౬౦.
(౪) శ్వే ౮. (౫) అతిమా-౫౭.

కార్యాణాం కారణంపూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్
యోగానాం పరమాంసిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః॥

(కస్యచిత్ - నసిద్ధోఽసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్యత్తాలే ప్రాప్తిక్క- అరిదాయ్ యాకానిన్ఱాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రాప్తి (౧) "నయామి పరమాంగతిమ్" ఎన్ఱుఅపడియే అవన్ఱై ప్రాప్ వేణుమన్ఱై; అక, పేఱ్ఱుక్కుఉపాయమాన జ్ఞానశక్త్యాదికళ్ అశక్క; ఉన్నైక్కొణ్ణ్డారడఙ్గలుమ్ అజ్ఞరుమ్ అశక్తరుమ్; కాలుమ్డైయాయ్ నీయే; ఉన్నైయొఴిన్దా రడఙ్గక్కురుమ ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుక్కు వినియోగమ్- ప్రథమ త్తిలుపాయస్వీకారత్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయత్తిలే శక్తియు మాకక్కడవతు. ఇన్ద జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్డుమ్ భోగత్తిలే యాక క్కడవతు; ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయ్త్తు ఇత్తలై ఇశైవే యుడియాక క్కణ్డు స్వసమ్బన్ధత్తాలే రక్షియావిడిల్ దేవర్క్కు ప్రతియెన్ఱతా యిఱ్ఱు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధారకమ్. "ఆత్మావుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్ఱు, ఈశ్వరనుక్కు అత్మ ప్రాప్తి కాణ్ నినైప్పు" ఎన్ఱు జీయ రరుళిచ్చెయ్వర్. (౨) "అహ మన్నమ్" ఎన్ఱుఅవితువే అర్థమ్; "అన్నాదః" ఎన్ఱు ఇత్తలైయిల్ భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తాలీశ్వరనుక్కు ప్రధానపార్షమ్, తనక్కు ప్పురుషార్థమాకై. సఙ్గ్రహాపక్షత్తిల్ ఇశ్లోకమ్ "జితన్తే" ఎన్ఱుఅ త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు.

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్-నిరతిశయ మాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్-కార్యఙ్గళాన సకలవస్తుక్కళుక్కు

(౧) వరాహచరమ. (౨) తై-భృగు.

పూర్వంకారణమ్-పూర్వత్తిల్ ఉణ్డాయిరుక్కిఱ కారణమాకవుమ్, వచసామ్-శొల్లుకిఱవర్కళుక్కు, ఉత్తమం వాచ్యమ్ - "పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్ "తెళివిశుమ్బు" ఎన్ఱుమ్ శొల్లప్పడువతాయ్ ప్పడి శిఱన్ద శొల్లాల్ శొల్లప్పడువతాకవుమ్, యోగినామ్-యోగిగళుక్కు, పరమాం సిద్ధిమ్-శిఱన్ద సిద్ధి పదమాన ఇడమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిఱ్పర్ కళ్. (౭)

(౭-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాం కారణమిత్యాది) కీழ் శ్లోకత్తిల్ శొన్న జ్ఞానశక్త్యాదికళై యనుసన్ధిత్తు, అన్దశక్తికారితమాన భగవదనుభవత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తై యెణ్ణి ప్పోకవిడవేణు మెన్గిఱతు: "ముక్తప్రాప్యమాన భూమియైత్ తరువానిడే శరణ్యనానాన్." ఎన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్; "నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్ తిరువడికళై లభిక్కవేణు మెన్గిఱతు" ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వర్ కళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్) అన్యోన్య కార్యకారణభావఙ్గళై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు, (౧) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః" ఎన్గిఱపడియే ప్రధానపురుషర్ కళుమ్ ఈశ్వరనుక్కు ఉత్తు కార్యఙ్గళాకక్కడవతిఱే; (౨) "యతః ప్రసూతా జగతః ప్రసూతీ తోయేన జీవాన్ వ్యససర్జ భూమ్యామ్" ఎన్ఱతిఱే. అన్ద ప్రకృతి పురుషర్ కళై క్కారణమాక వుడైత్తాయిఱ్ఱే మహదాదికార్యఙ్గళిరుప్పతు; అవర్ త్తై క్కారణమాకవుడైత్తాయిఱ్ఱే అణ్డమిరుప్పతు. అణ్డాన్తర్వర్తియాన బ్రహ్మావై కారణమాక వుడైత్తాయిఱ్ఱే, దేవాదిచతుర్విధచేతనరుమ్, తద్భోగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానఙ్గళుమిరుప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణఙ్గళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణమాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

(౧) వి-పు-౧-౯-౩౭ (౨) తై-నా-౧.

"కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్" ఎన్ఱు దేశపరమాన పోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమాకైయాలే అతై జగత్కారణమెన్ఱాప్పోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమాకైయాలే పూర్వక్షణవర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తాల్ పరమపదత్తినుడైయ నిత్యత్తై శొల్లుకిఱతు. (౧) "తదక్షరే పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౨) "కలఙ్గాప్పెరునకరమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లౌకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దఙ్గళుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్ఱతు. (3) "అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తత్సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి, "సత్యఞ్చానృతఞ్చ సత్యమభవత్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. (౫) "చరాచరవ్యపాశ్రయస్తుస్యాత్తద్వ్యపదేశో భాక్తస్తద్భావభావిత్వాత్" ఎన్గిఱ సూత్రత్తిలుమ్ ప్రధానతయా వాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్ఱతిఱే.

ఇత్తాల్ సృష్టమాన పదార్థఙ్గళిల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైకళోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణఙ్గళాన తిర్యక్స్థావరఙ్గళోడు వాశియఱ సర్వాన్తరాత్మావాయిరుక్కుమపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. "వచసాం వాచ్యముత్తమమ్" ఎన్గిఱతు - దేశపరమాన పోతు ప్రాధాన్యత్తై లక్షిక్కిఱతు. (౬) "పరమేవ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౭) "తనియులకు" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

---

(౧) తై-నా-౨! (౨) 3-తిరువ-౫౧. (3) ఛాం-౬-3-౨.
(౪) తై-ఆ-౬. (౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౭. (౬) తై-నా-౧.
(౭) పెరి-తి-౫ ౪-౯.

(యోగినాం పరమాం సిద్ధిమ్) ఎన్ఱు-ప్రాప్యాన్తరగతమాన సంసారవిమోచనత్తై వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః" ఎన్ఱతిఱే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికళై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) "నలమన్దమిల్లతోర్నాడు" ఎన్ఱు, దేశముమ్ నిరతిశయభోగ్యమాయిత్తె యిరుప్పతు.

(తేపరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యనుమాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరతిశయభోగ్యమానస్థానత్తై యెన్నుతల్;

(విదుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్కళ్ అఱియా నిఱ్పర్కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమాయిరుప్ప తొరునాడు ఉణ్డెన్నుమ్, అన్దదేశత్తే, (౩) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః - ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే యిరుప్పతొరు విగ్రహముణ్డెన్నుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరిఱే.

అపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యత్తై ప్పార్త్తుమ్ అర్థియాతే ఇఴుత్తై వైలక్షణ్యత్తై కొణ్డాడుకిఱాన్, కరుత్తఱిన్దు అఴ్గే పోకవిడుకై క్కాక; ఒరుత్తన్ కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్బఴమిరున్దాల్ అతిన్ నన్మైయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిరే త్తలైయిల్ నిన్ఱై వఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సబ్రహ్మపక్షత్తిల్; "మహాపురుష" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (౭)

---

(౧) ౧-౫-౨. (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

(౩) శైషే.

అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేస్మిన్ భయావహే।
పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౫)

(పదవురై.) దేవేశ-దేవర్ కళుక్కు త్తలైవనే! భయావహే-భయఙ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్దసంసార త్తిలే, అహమ్ - అడియేన్, భీతోఽస్మి-అఞ్జిక్కిడక్కిఱేన్, పుణ్డరీకాక్ష-శెన్దామరై క్కణ్ణనే! మామ్-అడియేనై, పాహి-రక్షిత్తరుళ్; పరం శరణమ్-ఉన్నై యొழియ వేఱోరుపుకలై, నజానే-అఱికిఱిలేన్. (౫)

(ఱ-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోస్మి) ఇత్యాది. కీழ్ శ్లోక త్తిలే పరమపద త్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాన్; అన్ద భోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే సంసార త్తిలే పొరున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభయనివృత్తియై ప్పణ్ణి యరుళ వేణుమెన్ఱు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నిత్తే శరణ్యానావాన్. సంసారత్తై యుళ్ళపడియఱిన్దవనుక్కున్ సంసారమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్. స్వరూపత్తై యుళ్ళపడి యఱిన్దవనుక్కుమ్ భయస్థానమాయిరుక్కుమ్; అవ్వోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాలుమ్ భయస్థానయా యిరుక్కుమిఱే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోస్మి) సంసారమాకిఱతేతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెజ్జనేయెన్నిల్;-అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసమ్బన్ధఙ్గళ్-సంసారమాకిఱతు; అవిద్యైయాకిఱతు-అజ్ఞానమ్, అతాకిఱతు-పుకృ శరీర త్తి లహంబుద్ధియుమ్ శరీరానుబన్ధియాన పదార్థ త్తిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧)

(౧) వి-పు-౬-౭-౧౧।

నార్తన్యాత్మబుద్ధర్యా అన్యే స్వాతంత్ర్యమతిలో ఎన్నానిన్నా శ్రీ పరాశరభగవాన్; (౧) "యానేయెనైన్ యతియకిలాలే యానే యెన్నవతే యెన్నిరున్తేన్" ఎన్నుమ్, పిఅర్కు ఉపదేశిక్క అపిడత్తిలుమ్, (౨) "నీర్ నుమతు" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిఱే ఆళ్వారుమ్; అహఙ్కారమ్-శేషత్వత్తై యళిక్కైయాలే భయావహమ్; మమతై-భగవద్విషయత్తిల్ భోగ్యతైయై యళిక్కైయాలే భయావహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయిరుక్కుమ్ కర్మమిరుప్పతు. పాపమ్-నరకాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాకైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-భయావహమానపడి యెన్నెన్నిల్, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యనుభవఙ్గళిఱే. అనై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కక్కడవ అహఙ్కార మమకారత్తై వర్ధిప్పిక్కైయాలే భయావహమ్. అనర్థహేతువాన శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలే భయావహమ్.

దేహసమ్బన్ధమ్—ఆధిరూపత్తాలుమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్ పరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్పడికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహఙ్గళ్; ఎఙ్గనేయెన్నిల్, ఆదిభరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిన్బక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్ పిఱన్దానిఱే. అతులసక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య మన్న; రక్షకత్వ వాసనైయాలే యిత్తే. అకైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహఙ్గళ్; దృష్టివిషమ్బోలే రుచితానే భయావహమాయిరుక్కుమ్ అప్పడిక్క అతాకిఅతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్ పోలే అహఙ్కారత్తై యాడనిత్తుమేల్ విఴున్దు వర్త్తిక్కైయాలే కాణైతానే భయావహమా యిరుక్కుమ్

(౧) తి-హాయ్-౩-౯-౯. (౨) తి-వా-౧-౨-౩.

...(౧) "భూమా నిహ్యమానో ... ...
...వ" ఎన్ఱు మత్తైయిల్ నిన్ఱుమ్ భూమియిల్ విట్టుక్కిడవన్ ...
యుట్టుక్కిడాప్పోలే యిత్తే, సంసారికళ్ వరుకిఱ వనర్త్తై ప్పోలే
బుద్ధిపణ్ణాతే సుఖిక్కిఱపడి; (౨) "నలమన్ద మిల్లదోర్ నాడు" ఎన్ఱు
ఇరువిభూతియాక ముమ్ప్రసఙ్గ సుఖమాయిరుక్కుమాపోలే యిత్తే
ఇఙ్గుమ్ కట్టసఙ్గ భయావహమా యిరుక్కుమ్పడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారత్తై అన న్తక్లేశ భాజనమాక వనుస
న్ధిత్తనాన్ భయప్పడానిన్ఱేన్. వర్తమాన నిర్దేశత్తాలే భయనివృ
త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణ్గిఱిలేన్. సంసారత్తిల్ భయనివృత్తిక్కు
అవకాశముణ్డో వెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు
క్కుమవన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమిత్తే; అతువు మెనక్కు అభ
యస్థాన మాకిఱతిల్లై; ప్రాప్య ప్తి లతిప్రావణ్యత్తాలే త్వరై పిఱన్దవ
నుక్కు అధ్యవసాయత్తాలే ధరిక్కవొణ్ణాతిత్తే. (౩) "కళైకణ్ మత్
త్రిలేన్" ఎన్ఱుమ్, (౪) "నాకణ్ణై మిత్తై నమ్బిరాన్ శరణే శరణ్
నమక్కు" ఎన్ఱుమ్ అధ్యవసితరాన వాళ్వార్ (౫) "అన్దమిల్ పేరి
న్బత్తడియరో డిరున్దమై" ఎన్ఱు అద్దేశవిశేషత్తిల్ భోగ్యత్తైక్కణ్డు
సాక్షాత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (౬) "మువియే నాన్ముకనే" ఎన్ఱు కూప్పి
ట్టారిత్తే.

(దేవేశ) (౭) "అయర్వఱుమ్ అమరర్కళ్" ఎన్గిఱపడియే
నీయుమ్ అమరర్కళుమాయ్ అఙ్గే కళిత్తు త్తిరియానిఱ్క అవర్కళ్ పోన్ఱ
భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిఱ నాన్ ఇఙ్గే క్లేశప్పడుమత్తై

(౧)
(౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪. (౩) తి-వాయ్-౫-౮-౯.
(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧
(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧. (౭) తి-వాయ్-౧-౧-౧.

కవర్కళ్కు పోవదో? ఇరాట్టియుమ్ భయన్తానమాన క్షేత్ర ముళే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) "హా రామ హా లక్ష్మణ" ఎన్నాళిత్తే, (౨) "ఇమ్మైయోర్ తలైవా" ఎన్నుమ్, (౩) "విణ్ణువార్ పెరువానే" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్దారితే ఆళ్వార్.

(మాంపాహి) "యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్" ఎన్గిఱపడియే అద్దేశత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు మేల్వరుగిన్ఱవెన్నై (౪) "ఏహి పశ్య శరీరాణి" ఎన్నుమాపోలే వడివై క్కాట్టుకిఱా యన్నుమామ్; (పాహి) శరీరసమ్బన్ధత్తై యఱుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే పిఱ్పయమానదేశత్తిలే కొణ్డుపోకవేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్షకమాన తిరుక్కణ్గళాలే ఎన్నైక్కుళిరనోక్కి యరుళవేణుమ్; నాన్ ఎన్నుడైయ భయనివృత్తిక్కు యత్నమ్ పణ్ణుమవన్నో నేర్త్తియుళ్ళతు. దేవర్ శ్రేయ కరుళుమిడత్తిల్ అనాయాసమన్నో? క్లేశ ద్రోహిన్న వాశ్రయణీయమాన వాత్సల్యాదికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్ వేణుమో ఎన్నై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్ను మెనక్కు ప్పుఱమ్బుళ్ళ వన్యపరతైయై త్తవిర్త్తాప్పోలే భయ తైయుమ్ పోక్కి రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఎన్నైక్కు త్రయ పేఱ్రుక్కుపాయ మఱికిఱిలేన్; (౫) "నిదిధ్యాసితవ్యః" ఎన్ను శ్రుతికళ్ శొన్నాలుమ్ (౬) "మద్భక్తో భవ మద్భక్తః" ఎన్ను రక్షకరాన దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్దాలుమ్ నాన్ వేఱుపాయ మఱికిఱిలేన్;

---

(౧) రా-సు-... (౨) తిరువి-౧. (౩) తిరువాయ్-... (౪) రా-అ-౬-౧౮. (౫) బృహ-౬-౪-౫. (౬) గీ-...

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షు సర్వాసు చాచ్యుత।
శరీరేచ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్॥

అతుక్కు హేతు వెన్ననిల్, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణఙ్గళోడు వాశియఱ దేవరధీన మాన్త్రైయాలే; "నమస్తే స్తు" ఎన్నుమ్, "హృషీకేశ" ఎన్నుమ్ అనుసన్ధిత్తవనిఱే. (౧) "మత్త స్స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనఞ్చ" ఎన్నిఱే దేవర్ వార్త్తైయుమ్. సఙ్గ్రహ పత్తిల్, ఇశ్లోకమ్ "పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱ పదత్తినుడైయ వివరణమ్.

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితరైక్కైవిడాతవనే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీరత్తిలుమ్, గతావపిచ - శరీరాన్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్భయమ్-మిక్కభయమానదు, వర్తతే-ఇరానిన్ఱదు.

(౫-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) "నజానే శరణం పరమ్" ఎన్నలామో? ఆత్మావుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయఙ్గళై శాస్త్రముఖత్తాలే యుణ్డాక్కివైత్తు అతుక్కుమేల్ అల్పవ్యాపారత్తినాలే సకల దురితఙ్గళుమ్ నశిక్కుమ్బడియాక పుణ్యకాలమ్ పుణ్యక్షేత్రమ్ ముతలానవఱ్ఱై యుణ్డాక్కివైత్తిలోమో?; వేఱుపాయాన్తరఙ్గళు ముణ్డాక వఱికిఱీరే నెన్నలామో వెన్నిల్; అవఱ్ఱిల్ ఒన్ఱిల్ సద్భావత్తై యుడై యెన్ఱిరుక్కిలేన్; అవఱ్ఱిలే యిఴిన్దాల్ నిత్యసంసారియాన నాన్ అత్తైయాలే మున్బు నిన్ఱనిలైయుమ్ ... శాస్త్రత్తై సెన్నితాన్; ఇత్తాల్ ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వక

---

(౧) గీ-౧౫-౧౫.

యిరుక్కుమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్ను మత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.
ఇప్పడి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్.

(కాలేష్వపిచ) పుణ్యమాన అయన విషువాదికళిలుమ్, అవ
(ళ్ర్ తై) విశేషిక్కుమ వర్ధోదయాదికాలఙ్గళిలుమ్; అతాకిఱతు-ఇవ్విల
క్షణ కాలఙ్గళిలే సేతుదర్శనసఙ్గమఙ్గళిలే పణ్ణుమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు
సకల పాపవిమోచనాదికళై చ్చొల్లక్కడవతిఱే. (౧) "కృతఘ్నోపి
విశుధ్యతి"-"ఎన్ఱు గోఘ్నే చైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా।
నిష్కృతి ర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నే నాస్తి నిష్కృతిః॥ ఎన్గిఱపడియే
ప్రాయశ్చిత్తమిల్లైయెన్గిఱకృతఘ్ననుడైయ పాపముట్పడప్పోమెన్ఱతు.
(సర్వేష్వపి) "అశ్వత్థం సిన్ధురాజంచ సదా సేవేతసన్స్పృశేత్। మన్దవారే
స్పృశేత్పూర్వ మపరం పర్వణిస్పృశేత్" ఎన్ఱు అపర్వణికడల్ తీణ్డ
లాకాతెన్నుమ్ నియమమిన్ఱిక్కే సర్వకాలముమ్ సేవిక్కలా యిరు
క్కుమ్ గఙ్గాదితీర్థఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(దిక్షు) సకల పావనఙ్గళాక చ్చెయ్తువైత్త వివైయొప్పియ
(౨)"దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే ప్రథమత్తిలే పావన
మాయ్, పిన్బు భగవత్ప్రాప్తిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్బు భోగ్యముమా
యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.
(3) "మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహారీశుభా" ఎన్నక్కడవతిఱే,
(సర్వాసుచ) ఇత్తాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశఙ్గళై యొప్పియ భగవత్సన్నిధి
మాత్రాతసాళగ్రామమణ్డలమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(శరీరేచ) కీழ్చ్చొన్న దేశఙ్గళిల్ పణ్ణుముపాయానుష్ఠానత్తు
క్కు (౪) "శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "వి

---

(౧) (౨) గారుడే. (3)
(౪) (౫) విష్ణుతత్త్వే

ద్రి|శా /దేహసంప్రాప్తి రీశ్వరాయన వేదితుమ్" ఎన్గిఱ శ్లోకప్రకారత్తు
ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకాన్నతాకై.

(గీతా చ) (౧) "స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః" ఎన్గిఱపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముణ్డానాలుమ్ శరీరాన్తరప్రాప్తిక్కు తక్కైక్కట్టుమ్బడియాన శరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమ్; [గీతా] శరీరాన్తరగతౌ; అపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠీయమాన కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికళై చొల్లిల్ ఇరైన్నుతల్; మున్బుపోన శరీరఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱ తెన్నుతల్; మున్బు పరిగ్రహిత్తు పోకట్ట శరీరఙ్గళ్ వ్యర్థమానవోపాతి వర్తమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్ఱు కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇవై వ్యర్థమానవళవేయల్ల. దేశకాలశరీరఙ్గళిలుమ్ ఇవఱ్ఱై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపాయభయమ్ వర్తియానిన్ఱతు; భయమ్ వర్తిప్పానెన్నెన్నిల్; మున్బు దేవర్ తిరువడికళై ఉపాయమాక ప్పఱ్ఱి వర్తిక్కైయాలే దేవరుడైయ ఉరక్కముమ్ కెడుమెన్ఱు ఇవై భయావహమాకాన్నన;

అనుకూలమానవై భయస్థానమావానెన్నెన్నిల్; స్వీకరిత్త వుపాయమ్ వేఱొన్ఱై సహియామైయాలే; ముతలిలే "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య" ఎన్ఱవనిఱే; (౨) "తమేవ" ఎన్ఱితే శాస్త్రవిధానముమ్; (౩) "మామేకమ్" ఎన్ఱితే శరణ్యానుష్ఠియ వాక్యముమ్; (మహాత్ భయంవర్తతే) "భయావహే" ఎన్గిఱ సంసారభయత్తిల్ వన్ద ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద భయత్తిలవన్ఱి సాధనాన్తరానుష్ఠానత్తాల్ వన్ద భయమెన్నై; విషయాన్తరప్రావణ్య

(౧) గీ-౩-౩౫. (౨) గీ-౧౫-౪. (౩) గీ-౧౮-౬౬.

త్తాల్ వన్దభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృపైయై వ్యాజమాక అత్తై యయుమ్ వర్జుప్పుద్యపి పణ్ణుకిఱతి లే సాధనాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పడి సర్వోపాయశూన్యరాయిరుప్పారైయుమ్ వర్జునవిడాత స్వభావత్తాలే యిఱే దేవర్కు "అచ్యుత" ఎన్గిఱ తిరునామముణ్డాయిత్తు; "యస్మాత్ ప్రాప్తాః నచ్యవన్తే స్తోచ్యుతః" ఎన్ఱిఱే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) 'ద్వారకానిలయాచ్యుత" ఎన్ఱు దేవరై విశ్వసిత్తుక్కైయై విట్టవళై, అద్దశైయిల్ విడాతవరిఱే దేవర్; (౨) "త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత" ఎన్ఱు శొల్లక్కడవతిఱే; సర్వసఙ్గ్రహాపత్తిల్ "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు శేష మూకక్కడవతు. అన్ద ప్రపదనముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వకమాకైయాలే. (౯)

(పదవురై) యేన-యాతొరుమఙ్గళత్తాలే, సద్గతిమ్-శిఱన్దగతియై, గచ్ఛామి-అడియేన్ అడైవేనో; తస్యకుశలస్య-అప్పడిప్పట్టమఙ్గళత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్ అన్యత్ దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళిత్కాట్టిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్ఱజన్మత్తిలుమ్ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలాదిత్యాది) ఉపాయోపేయజ్ఞ శిరణ్డుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పడి విషయప్రవణనాయ్ నమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు, విష

(౧) భార-సభా-౭౮-౪౧. (౨) గీ-౧౮-౭౩.

యనై ముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్ పిఱక్కైక్కుక్కడ
యాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తన్నైయిలేయాక వేణ్డావో? ఇస్సుకృత
త్తాలే అభిముఖ్యమ్ పిఱన్దాల్ పిన్బణ్డో యథాజ్ఞానమ్ పిఱప్పతు; అన్ద
జ్ఞానత్తాలేయన్ఱో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిఱప్పతు. త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్బణ్డో? అత్తాలేయన్ఱో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్కైయాలే యాకవేణ్డావో వెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికళే ఎనక్కు, వేఱిల్లై యెన్గిఱతు;
ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ అవనేయెన్ఱు కీళ్లుక్తమానవర్థత్తై నిగమిక్కిఱతు
ఎన్నవుమామ్; "తవ చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱుమ్, "యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తేపదం విదుః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యప్రాప
కఙ్గళ్ కీళ్లే ఉక్తమిఱే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలస్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్ తిరువడికళ్ ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళై యొళియ వేఱిల్లై,
"త్వదన్యత్ కుశలస్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి" ఎన్నవుమాయిరుక్క
"పాదకమలమ్" ఎన్గిఱ పదద్వయఙ్గళ్ ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై స్మరిప్పి
క్కిఱన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిఱవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయత్తై స్మరిప్పిక్కిఱతు; "చరణద్వన్ద్వం శరణం వ్రజామి"
ఎన్ఱు తిరువడికళైయిఱే ఉపాయమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; (కుశలస్య నిమి
త్తమ్) మఙ్గళరూపమాన వుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృ
తమ్. చేతననుక్కు మఙ్గళరూపమాయిఱే ఇవ్వుపాయమ్ గసిత్తిరు
ప్పతు; (౧) "బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే"

(౧) గీ-౭-౧౯.

ఎన్గిఱపడియే ఉపాయసిద్ధిహేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కిఱ భగవజ్జ్ఞానమాకిఱ ప్రథమసుకృతమ్ "త్వత్పాదకమలా దన్యన్నాస్తి" ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొళ్ళియ వేఱిల్లై; అతువెన్నెన్నిల్; సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు ఇవ్వాత్మావుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిఱప్పిక్కైయిఱే; అతు "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవరుళాలే పిఱన్ద పిన్బు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అళుక్కైక్కాట్టి మీట్టతువుమ్ జన్మాన్తర జ్గళి లొరుసుకృతవిశేషముణ్డాయ్ అతిన్ఫలమానాలో వెన్నిల్; విషయప్రవణనై మీట్కైక్కు ఒరుసుకృతాపేక్షై యిల్లామైయాలే అతువుమ్ వేణ్డువతిల్లై; (౧) "ఎన్నావియై నడువేవన్దుయ్యక్కొళ్ కిన్ఱ నాతనై" ఎన్ఱు ఆళ్వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి] "సద్గతి" ఎన్గిఱతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-"యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః" ఎన్గిఱ పరమపదమ్. "యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱన్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే "యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్ఛామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱుపడి

(౧) తి-వాయ్-౧-౮-౫.

విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ ।
జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సజ్జ్రిహపక్షత్తిల్, "పూర్వజ" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వివరణమాయిరుక్కిఱతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిన్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం విజ్ఞానమ్-'నీయేపుకల్' ఎన్గిఱ యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడైత్తిరుక్కిఱతో, యదిదం స్థానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ - సమ్పాదిక్కప్పట్టిరుక్కిఱతో, తస్య-అవ్విరణ్డుక్కుమ్, పరిక్షయః - లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తరత్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్డాకాతొఴియ వేణుమ్. (౧౧)

(౧౧-శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళుమ్, అతుక్కడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన నాన్ మేల్ శెయ్యవేణ్డువతెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞానమడియాకప్పిఱన్ద వధ్యవసాయముమ్ నశియాతొఴియప్పెఱిల్ "యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః" ఎన్గిఱ ప్రాప్యభూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్డా; భయావహమాన సంసారనివృత్తియుమ్ వేణ్డా; ఎనక్కు ఎన్ఱుమొక్క ఇతువే అమైయుమెన్గిఱతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్యవిషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్దజ్ఞానమ్; ప్రాప్యఙ్గళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకాయిరుప్పతొరు ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనఙ్గళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరుకాయిరుప్పతొన్ఱిల్లైయిఱే;

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమలత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కుమజ్ఞానమ్. వేదాన్తఙ్గళిలే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్ఱు ప్రసిద్ధమిఱే. (౧) "ఆనన్దమయః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "రసో వై సః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "సర్వగన్ధస్సర్వరసః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమిఱే. (౩) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱు తుడఙ్గి, (౩) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసా మతిరిక్తమాహుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఏష హ్యేవా నన్దయాతి" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయమాకవుమ్ ప్రసిద్ధమిఱే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్కుమ్ సాధనాన్తరనిష్ఠర్కుమ్ ముట్పడ ఉన్నాలే ప్రాపిక్కప్పట్టతు.

(యదిదంస్థానమార్జితమ్) "స్థానమ్" ఎన్ఱు-స్థితి, అతాకిఱతు-ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; "యదిదమ్" ఎన్ఱు ప్రదేశాన్తరత్తిల్ ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు; (౫) "వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్నాసాదయతి తత్పరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౬) "నాకన్నైమిశై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కు" ఎన్ఱారిఱే ఆழ్వారుమ్. (ఆర్జితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిఱతు; అధికారివిశేషణమాయ్, ఈశ్వరనై యర్థిత్తే నామ్ పురుషార్థమాకప్పెఱవేణ్డువతొన్ఱాకైయాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కప్పట్టతెన్గిఱతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్తాలుమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళ్ నశియాతొழియవేణుమెన్గిఱతు. ఇత్తై పురుషార్థమాక వపే

(౧) తై-ఆ. (౨) ఛా-౩-౧౪-౨. (౩) శ్వే-౬.
(౪) తై-నా. (౫) (౬) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧.

క్షిప్పారై క్కణ్డాటిరో మే ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తా న్దామ్ అర్థిత్తతన్తో పురుషార్థమానతు. (దేవ) అర్థిప్పారుణ్డానా లుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొడుత్తు పోరువతొన్రన్తో వెన్న; (దేవ) సంసారికళై ప్పోలే ఎన్నైక్కొణ్డు అటియాతొళ్ళియ వేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికళన్రో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళుక్కుణ్డాన ఐకణ్ఠ్యత్తాలే, ఏక వచనత్తాలే శొల్లుకిఱతు. (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిఱతు-విస్మృతి; అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమా కిఱతు-వినాశమ్; జ్ఞానవిస్రమ్భజ్గళుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్రిక్కే యొళ్ళియ వేణుమెన్గిఱతు.

కీళ్ పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమెన్ర పేక్షిత్తుమ్ భయా వహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తర వేణుమెన్ర పేక్షిత్తుమ్ వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళై అమైయుమెన్రన్రతు, ఇవర్ క్రినుడైయ రస్యత్తై యాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతి శయత్తాలే (౧) "తేవుమఱ్ఱఱియేన్" ఎన్న ప్పణ్డిర్ ప్రితే; సంసారి కళై దర్శిత్తాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళ్ము క్షప్రాప్యస్థలమ్బోలేయిరు యిరుప్పతు; (౨) "మేలాల్ పిఱప్పిన్రే మపెఱ్ఱు, అడిక్కీఴ్ కుఱ్ఱేవ లెన్రుమ్ మఱప్పిన్రియాన్ వేణ్డుమ్ మాకు" ఎన్ను మాఱ్ఱారు డైయ వార్తైక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

సఙ్క్షిహపక్షత్తిలే ఇశ్లోకమ్-"నమస్తే" ఎన్గిఱపదత్తై స్మరిత్తు క్కిడక్కిఱతు. (౧౧)

---

(౧). ౧-శణ్ణి-౨. (౨) పెరియతిరువ-౫౯.

విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యెళ్ళైక్కైయాకిఱ వితు కిడైప్పతోన్ఱిన్ఱతు, ఒరుదేశ లాభత్తాలేపన్ద సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ నివృత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇమ్మనోరథసిద్ధియుమ్ భగవత్ప్రసాదాయత్తమెన్ఱు కరుత్తు.

(తావతాస్మి కృతీసదా) ఇమ్మనోరథమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్, ఎన్ఱు ముఱ్ఱ కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్; స్వస్థశరీరనాన పోతోడు రుగ్ణశరీరనానపోతోడు వాశియఱ, (౧) "ఆసీనా వా శయానా వా తిష్ఠన్తో యత్రకుత్ర వా" ఎన్గిఱ న్యాయత్తాలే స్థితిశయనాద్యవస్థావిశేషఙ్గళోడు జన్మాన్తరఙ్గళోడు వాశియఱ ప్రాప్యసిద్ధియిల్లైయాకిలుమ్ ఇమ్మనోరథసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేనన్ఱో, కీழ్ శ్లోకత్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమోపాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కుమెన్గిఱతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్డా; తత్సిద్ధ్యర్థమాన మనోరథమాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎల్లైయై చ్చొల్లుకిఱతు; స్మర్తవ్యవిషయసారస్యమిఱే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆకైయాలే స్మర్తవ్యభగవద్విషయసారస్యత్తినుడైయ అవధియిల్లామైయై చ్చొల్లిఱ్ఱాయిత్తు; (౨) "నిన్నై న్నెన్నుళ్ళే నిన్ఱు నెక్కుక్కణ్గళ్ శోమ్బుముక నిన్నై నినైన్ద శిరమమ్ తీర్న్దేన్ నేమినెడియవనే" ఎన్ఱు పెరియాழ్వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిఱే,

(౧) "నాహన్తు సఖ్యో భజతోపి జన్తూన్ భజామ్యమీషామనువృత్తివృత్తయే। యథాధనో లబ్ధధనే వినష్టే తచ్చిన్తయాన్యన్నిభృతో న వేద॥ ఏవం మదర్థోజ్ఝితలోకవేదస్వానాం హి వో మయ్యనువృత్తయేऽబలాః। మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

---

(౧) (౨) పెరి-౭౨-౪-౭. (౧) భాగ-౧౦-౩౨.

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోస్స్థితమ్।
కామయే వైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥ ౧౩

మహానహాయితుం మహార్హాథ తత్ప్రియాం ప్రియాః॥ సపారయేహం నిర వద్యసాయుజాం సుసాధుకృత్యం విబుధాయుపాసివః। యోహమా భజన్ దుర్జరగేహాశృఙ్ఖలాం సంవృశ్చ్యతన్వః ప్రతియాతుసాధునా” ఎన్ఱిత్తే శేషివార్త్తైయుమ్. (౧౨)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పాదయోః-తిరువడిగళిల్, స్థితమ్-పొరున్దియిరానిన్ఱుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేనుడైయ మనస్సానతు, కామకలుషం న-వేఱొరువిరుప్పాలే కలఙ్గుకిఱతిల్లై; సర్వజన్మసు, ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరుక్కైయొన్ఱైయే, కామయే-విరుమ్బుకిన్ఱేన్. (౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (న కామకలుష మిత్యాది) ఇశ్లోకత్తాల్ నానునక్కు యాయిరుక్కుమ్ పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు ప్రాప్యమెన్గిఱతు; కీళ్ పరమపదత్తై ప్రాప్యమెన్ఱుమ్, సంసారభయత్తైప్పోక్కత్తరవేణుమెన్ఱుమ్, ఇవైయెన్ఱుమ్ వేణ్డా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱుమ్, అతుతానుమ్ వేణ్డా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్ఱుమ్, ప్రాప్యవిరోధియాన జన్మత్తై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణలామో?, ఒన్ఱై పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపిఱకు వేణ్డావెన్నిల్, అవై వ్యాహతభాషణముల్ల; అడిమైక్కు ఏకాన్తదేశ•మాన పరమపదత్తై యాశైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్ఱు సంసారత్తై వేణ్డావెన్గిఱతు. ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతిశయత్తాలే త్వద్విషయజ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱేన్; జన్మత్తై ఇశైన్దతుమ్ జ్ఞానత్తినుడైయ సారస్యాతిశయత్తాలే; ఇవైయెల్లామ్ ప్రాసఙ్గికమ్; ముతలిలే “నమ స్తేస్తు”

• మెన్ఱు.

ఎన్ఱుశొన్న పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు క్కామవిషయమెన్ఱు పురుషార్థత్తై నిర్ణయిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఱతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-నకామకలుషమ్) నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరతిశయభోగ్యనా యిరుక్కుమ్ ఉన్నుడైయ తిరువడిక్కళిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేఱొన్ఱై స్వయంపురుషార్థమాక నినైత్తుక్కలఙ్గుకిఱతిల్లై; "ఇతి స్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే నానిరున్నవిడత్తేవన్దు ముకమ్ కాట్టి రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు ప్పకురనిఱ్త్రిన పడియాలే నిరుపాధికశేషిత్వముమ్ నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కనుభూతమిఱే;

(స్థితమ్) సంస్థితమ్; (౧) "యస్యాస్మి" ఎన్గిఱపడియే నన్దేఱియన్ఱిక్కే (౨) "గుణైర్దాస్యముపాగతః" ఎన్గిఱపడియే అఴకుక్కుత్తోఱ్ఱిత్తిరిన్ద వెన్నుడైయ నెఞ్జాకైయాలే విషయాన్తరఙ్గళ్ కణ్డుపోకువతొన్ఱన్ఱే. (మమచిత్తమ్) (౩) "ఎన్ మననే" ఎన్నుమాపోలే నెఞ్జినుడైయ భవ్యతైయై క్కణ్డు ఉకక్కిఱాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దత్తాలే అవధారణత్తైచ్చొల్లుకిఱతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్త్ర్యసుఖమాతల్; తదనుకూలవృత్తియాతల్; (౪) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రమ్య" "అనుసఞ్చరన్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "యేనయేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి" "ఛాయా వా సత్త్వమనుగచ్ఛేత్" ఎన్ఱుమ్, వేదాన్తఙ్గళ్ పారతన్త్ర్యమే పురుషార్థమాకచ్చొల్లిత్తిరినవితే; (౬) "కురుష్వమామనుచరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే.

---

(౧) అష్ట-౩-౩-ప్ర. (౨) రా-కి-౪-౧౨. (౩) తి-వాయ్-౧-౧౦.
(౪) తై. (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-అ-౩౧-౨౨.

జి త న్తా స్తో త్ర మ్.

(కామయే) సఙ్గత్తళవన్ఱన్నై; (౧)"తవపరిజనభావంకామయే" ఎన్ఱగుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ ముతలిలే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్తలైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్బడి యన్ఱిక్కే ప్రశ్నసనాదికళైప్పోలే అత్తలైక్కే భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్ఱై; (౨) "తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనైయాన్కొళ్ శిఱప్పే" ఎన్నక్కడవతిత్తే.

పారతన్త్ర్యమే స్వరూపమాయిరుక్కుమవనుక్కు అనుకూలవృత్తియిఃల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియిల్లై, (౩) "తద్యథా తరుణవత్సాసవత్సం వత్సేవామాతరమ్" ఎన్ఱురక్ష్యరక్షకత్వనియతి కణ్డిలోమిత్తే. (౪) "భ్రాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మమ రాఘవః" ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళుమ్ ఒరుముఱైయిలే వ్యవస్థితరాయ్ †నిన్ఱవరిత్తే ♦తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరధారికళాయ్ నిన్ఱాప్పోలే కాట్టిలే పోఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధర రానారిఱే; తన్నై నీర్ప్పాట్టిలే పరిమాఱకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫)"దేవత్వే దేవదేహేయంమనుష్యత్వే చమానుషీ' ఎన్ఱు అభిమతనుక్కనురూపమానరూపమే తనక్కుమ్ రూపమాక ప్పరిగ్రహిత్తాళిత్తే. (౬) "యదాయదాహి కౌసల్యా" ఎన్గిఱపడియే కౌసలైయారుమ్ ఒరుముఱైయిలే నిన్ఱిలళిఱే చక్రవర్త్తియై క్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్మావుక్కు జన్మమావతు-శరీరసంయోగమిఱే, శేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్చ్చెల్లుమాకిల్

---

(౧) స్తో-౪-౪౩. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౪.
(౩) భగవచ్ఛాస్త్రి-మూల. (౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.
(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౫. (౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.
† నిన్ఱిలరిఱే.
♦ ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలే అడిమై శెయ్యవేణ్డుమ్.

ఇత్యేవ మనయాస్తుత్యా స్తుత్వా దేవం దినేదినే।
కిఙ్కరోస్మీతి చాత్మానం దేవాయైవం నివేదయేత్॥ ౧౪

జన్మపరమ్పరైకళై యనుమతిప్పదినాలుమ్ విరోధమిల్లైయెన్నై. "సంసారేస్మిన్ భయానకే మాంపాహి" ఎన్గిఱవిదువుమ్ దాస్యరసత్తుక్కు విరోధమెన్ఱిఱే; ఇత్తాల్ జన్మసమ్బన్ధమఱుక్కై స్వయమ్ప్రయోజనమెన్ఱిఱే;

అథవా, (సర్వజన్మసు) (౧) "అజాయమానో బహుధావిజాయతే" ఎన్నుమ్, (౨) "బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని" ఎన్నుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక నవతరిక్కుమ్ అవతారఙ్గళ్తోఱుమ్ తుదర్న్దడిమైశెయ్యవేణుమెన్ఱానామ్. (౧౩)

(పదవ్యా) ఇత్యేవమ్-ఇవ్వాఱాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్దస్తోత్రత్తాలే, దేవమ్ ఎమ్బెరుమానై, దినేదినే-నాళ్తోఱుమ్, స్తుత్వా-స్తోత్రమ్బణ్ణి, కిఙ్కరః అస్మి ఇతిచ ఏవమ్-'ఉనక్కు త్తొణ్డుపట్టిరుక్కక్కడవేన్' ఎన్ఱు మిప్పడియాక, దేవాయ-ఎమ్బెరుమానుక్కు, నివేదయేత్-ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణక్కడవన్. (౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోకిన భావవృత్తియిన్ఱిక్కే యొత్తిన్దవనుక్కు ఇప్పొరుళ్త్తై నాడోఱుమ్ తుతిత్తు, అడియేనాక వేణుమెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై పణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) "ఇతి" ఎన్నుమ్, "ఏవమ్" ఎన్నుమ్ అర్థత్తినుడైయవుమ్ శబ్దత్తినుడైయవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తాల్, అల్లాతజిత న్నైకళిత్తాట్టిల్ ఇతుక్కు క్కావేణ్డుమ్ శొల్లుకిఱతు.

(అనయాస్తుత్యా) "జితన్తే ఇతిమన్త్రేణ" ఎన్ఱు ప్రకరణాన్తరత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; ఇఙ్గే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు;

(౧) అష్ట ౩ (౨) గీ-౪-౫.

ఇతుక్కడి యెన్నెన్నిల్, "మన్త్రరత్నత్రయాత ఇతిహ స్తుతిః" ఎన్గిఱ పడియే అనుసన్ధానత్తై ఉత్పాదిప్పిక్కుమదాన మన్త్రమెన్గిఱతు. స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన పెరియోన్ తిరుచ్చెవి, శాత్తినాల్ ముకమలరుమ తాక్కైయాలే స్తోత్రమెన్గిఱతు.

(దేవమ్) ఎన్ఱు (౧) "సాక్షాద్దేవః పురాణోఽసౌ" ఎన్ఱు నిరుపాధిక దేవనాక చ్చొల్లప్పడవే; (దినే దినే) అహరహః ముత్తైయవనుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణమ్ కాదాచిత్కమాకప్రమాణమ్; ఇన్ద ప్పురత్తై ప్పరిపూర్ణమావనుక్కు నాళ్తోఱుమ్ ముచ్చరిక్కవేణుమ్.

(కిఙ్కరోస్మీతి చ) నాన్ కిఙ్కరనాక వేణుమెన్ఱు సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణువాన్; ఇవ్విధ్యనుష్ఠానత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; విలక్షణరాయిరుప్పార్ శొన్నపాశురత్తై దేహాత్మాభిమానికళ్ శొన్నాలుమ్ అవర్కళై నిర్వైత్తు అవర్కళైప్పోలే ఈశ్వరన్ విషయీకరిక్కుమెన్ఱు కరుత్తు. ఎతుపోలవెన్నిల్; ఓరీశ్వరనుడైయ నల్లకన్ఱుకళుక్కు అన్దపశు పిన్పవర్కళ్ కన్ఱుకళైయుమ్ మత్తత్తుల్యమాక త్తానుమదువిక్క, పిన్బు తైక్కన్ఱైయే నిన్ఱు ప్పాల్ సురుక్కుమాపోలే (౧౪)

జితన్తే వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

---

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్త్తాల్ ప్రథమజితన్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తుడన్ ముడిన్దుపోనతాయ్ క్కాణ్గిఱతు. మేల్ ౬ శ్లోకఙ్గళుమ్ ౩-౪ జితన్తైయుమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణ ఇతిహాససముచ్చయాదికళిలుమ్ కాణ్గైయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యప్పడవిల్లైయెన్ఱు తోన్ఱుగిఱతు. మున్బత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।
కింకరోస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కింకరః॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నழுవవిడాతు నోక్కుమవనే! హృషీకేశ-ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు నియామకనాన సర్వేశ్వరనే!; సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా క్కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వావస్థాసు చ-శైశవాది మరణాన్తమాన ఎల్లాం అవస్థైకళిలుమ్, కింకరః అస్మి-దేవరీరుక్కు త్తొణ్డుపట్టిరానిన్ఱేన్; భూయోభూయః కింకరోఽస్మి-[కైఙ్కర్యత్తిలుళ్ళ ఆదరాతిశయత్తై క్కాట్టిత్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవా నజ్ఞానా త్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం క్షన్తుమర్హసి॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్బెరుమానే! అహమ్-అడియేన్, అజ్ఞానాత్-అఱివిల్లామైయినాలే, అపరాధం కృతవానితియత్-పిఴై శెయ్తేనెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డో, తత్సర్వమ్-అత్తై యెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవన్ నమ్మడియానన్ఱో ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్బఱ్ఱి, క్షన్తుమర్హసి - క్షమిక్కక్కడవీర్. ౧౬

అహఙ్కారార్థకామేషు ప్రీతి రద్యైవ నశ్యతు ।
త్వాం ప్రపన్నస్య మే దేవ వర్ధతాం శ్రీమతి త్వయి॥ ౧౭

(పదవురై) హే దేవ-స్వామిన్ !, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తవనాన, మే-అడియేనుక్కు, అహఙ్కారార్థకామేషు-గర్వమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవత్తిలుళ్ళ, ప్రీతిః-నచ్చైయానతు,

అద్వైన-ఇప్పోతే, నశ్యతు-ఒఴియక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి యాగ, త్వయి-దేవరీడత్తిల్, ప్రీతిః-అన్బానతు, వర్ధతామ్ - వళర్ న్దోజుక. ౧౬

క్వాహ మత్యన్తదుర్బుద్ధిః క్వచాత్మ హితవీక్షణమ్ ।
యద్ధితం మమ దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ॥ ౧౭

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే! అత్యన్తదుర్బుద్ధిః-మిక వుమ్ పొల్లాజ్ఞానబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియేన్ ఎజ్గే! ఆత్మహితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్మై తేడిక్కొళ్ళుకై యెన్బతు ఎజ్గే; మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యాతొన్ఱు నన్మైయాయిరుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్ తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్. [మికవుమ్ దుర్బుద్ధియాన అడియేన్ స్వబుద్ధియాలే ఒరునన్మై తేడిక్కొళ్ళవల్లేనల్లేన్ నాతలాల్ సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరుత్తఱిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణుమెన్గిఱతు.] ౧౭

సోహంతే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌనచ ।
సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే॥ ౧౮

(పదవురై) దేవదేవేశ- సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్బెరుమానే! సోహమ్- అడియేన్, తే అర్చనాదౌ - దేవరీరుడైయ తిరువారాధనాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్ - శక్తియుడైయేనల్లేన్; స్తుతౌచ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్-శక్తియుడైయేనల్లేన్; [అతః ఆకైయినాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-కృపాగుణమొన్ఱైయే మనోధర్మమాకవుడైయ దేవరీర్, మే-అడియేన్

తిఱత్తిల్, ప్రసీద-(అస్ట నిగ్రహాతుకశ్రుపై యుడియాంకవే) ఇరఙ్గి యరుళవేణుమ్. ౧౯

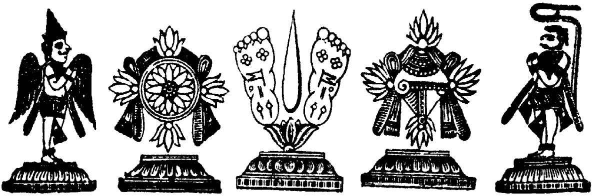
ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరహర్నిశం ।
అపచారా నిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వాఱీర్ పురుషోత్తమనే। అహరహః-నాళ్ తోఱుమ్, నియా-అఱియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన-ఉపచరిక్కిఱ వ్యాజత్తాలే, కృతాన్-పణ్ణప్పట్ట, ఇమాన్ సర్వానపచారాన్ - ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యాపచారఙ్గళ్ ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్, క్షమస్వ-క్షమిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦

ప్రథమజితన్తె సమాప్తమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

ద్వితీయ జితన్తా వ్యాఖ్యానమ్

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ ।
పరానంద పరబ్రహ్మన్ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౧॥

పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ - జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సుక్కళెన్గిఱ ఆఱుగుణఙ్గళుమ్ అమైన్ద తిరుమేనియై యుడైయావనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే!, పరానన్ద - ఇతుక్కు వ్వరుకిల్లైయెన్నుమ్పడి మేమ్పాడుడైయ ఆనన్దముడై యనవనే!. ఇజ్జనే బహువ్రీహిసమాసమన్ఱిక్కే, 'పరశ్చాసౌ ఆనన్దశ్చ' ఎన్ఱు కర్మధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్ఱతాకవుమామ్; "ఆనన్దో బ్రహ్మేతివ్యజానాత్" ఎన్నక్కడవతితే. తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశమ్పణ్ణుకిఱపడి. ఇజ్జనమన్ఱిక్కే, 'పరానానన్దయతీతిపరానన్దః' ఎన్ఱాయ్, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి" ఎన్గిఱపడియే పిఱరైయుమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనేయెన్నవుమామ్. పరబ్రహ్మన్ - బ్రహ్మలక్షణమాకిఱతు - జగజ్జన్మాదికారణత్వమెన్ఱితే "జన్మాద్యస్యయతః" ఇత్యాది సూత్రఙ్గళాలే నిష్కర్షిక్కప్పట్టతు; మూవులకుమ్ పడైత్తళిత్తుక్కొడుక్కుమవనేయెన్గై. తే జితమ్-ఇప్పడి

ప్పట్టవునక్కు ప్పల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకఙ్గళైక్కెల్లామో రుయిరాన దేవరీర్కై దణ్డన్‌సమర్పిక్కిఱేన్. ‘జితమ్’ ఎన్ఱ వాయ్ పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, ‘నమః’ ఎన్ఱ ఉడమ్బు పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బడి శొల్లుకిఱతు ౧.

నమస్తే పీతవసన నమః కటకధారిణే ।
నమో నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవసన - పీతకవాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్ వళై పూణ్డిరానిన్ఱుళ్ళ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ - * మైవణ్ణనఱుమ్ కుఞ్జికుఴల్కళాలే శమైన్ద వేణీబన్ధత్తాలే అఴకుపెఱ్ఱ తిరుమేనియైయుడైయవనే!, తేనమః-ఆదరాతిశయాదామ్రేడితమ్.

స్ఫురద్వలయకేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః ।
శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ ౩॥
కరుణాపూర్ణహృదయ శఙ్ఖచక్రగదాధర ।
అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అఴకియవాయ్, స్ఫురద్వలయకేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః - విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ వళైకళ్ తోళ్వళైకళ్ పాడకమ్ భుజబన్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణఙ్గళాలే, (అఙ్గదమెన్ఱుమ్ కేయూరమెన్ఱుమ్ తోళ్వళైక్కు ప్పేరాయినుమ్ ఇఙ్గు సహపాఠబలత్తాలే అర్థభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్; ఒన్ఱు తోళ్వళైయైయుమ్, ఒన్ఱు భుజవళైయైయుమ్ శొల్లిఱ్ఱాకిఱతు) భూషితాకార - ఇవ్వాభూషణఙ్గళాలే అలఙ్కృతమాన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయవనే!, కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మఙ్గళగుణఙ్గళుక్కు క్కడల్పో

స్తవనే!. కరుణాపూర్ణహృదయ - ఆశ్రితర్ ఇటత్తిలే ఇరక్కమ్ మిక్కిరానిన్ఱుళ్ళ తిరువుళ్ళముడైయవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రితర్ నోవుపడక్కణ్డాల్ ఉడనే పరిహరిత్తరుళ్ వతఱ్కాక దివ్యాయుధఙ్గళై ఎన్ఱుమ్ మొక్కైక్కైయిలే ఏన్దియుళ్ళవనే!, అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ నిఱైన్ద తిరుక్కణ్గళాలే కుళిరక్కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్. భగవద్విషయమెన్ఱాల్ శెవిప్పైక్కుమ్పడియాన ఇవ్విరుళ్ తరుమాఴాలత్తిలే ఇజ్జనే ఓరడియానై లభిక్కప్పెఱ్ఱోమే! ఎన్ఱు తిరుక్కణ్కళిలే అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ పుఱవెళ్ళమిడక్కాణవిరుమ్బుకిఱపడి. 3. ౪.

కృశంకృతఘ్నం దుష్కర్మకారిణం పాపభాజనమ్ ।
అపరాధసహస్రాణా మాకరంకరుణాకర ॥ ౫॥

కృపయామాం కేవలయా గృహాణమధురాధిప ।
విషయార్ణవమగ్నమ్మా ముద్ధర్తుంత్వమిహార్హసి ॥ ౬॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మధురాధిప - "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్" ఎన్ఱు ఇఙ్గుళ్ళారై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్డుపోవతఱ్కు త్తిరుమధురైయిలే వన్దు తిరువవతరిత్తవనే! కృశమ్ - పలవకైప్పట్టచిన్తైకళాలే ఉడల్ మెలిన్దుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనైనన్మై శెయ్తరుళినాలుమ్ అవఱ్ఱై ఒరుపొరుళాకవుమ్ మతిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్మకారిణమ్ - తీయశెయల్కళెన్ఱు శాస్త్రఙ్గళిలే యావై శిలకర్మఙ్గళ్ గర్హిక్కప్పట్టిరుక్కుమ్; అవఱ్ఱిన్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాక వాయిఱ్ఱు సిఱుమ్బెఱువతు. అవఱ్ఱై చ్చెయ్తుపోరుకైయే తొఴిలాకవుడైయనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పడి శెయ్తుపోరుకిఱవళవేయో!

ఎన్నినత్తమోనియుమాయ్ కూడు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపఙ్గళు క్కుమ్ కళఞ్జియమాయిత్తే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణా మాకరమ్ - దేవర్ "గుణానామాకరో మహాన్" ఎన్ఱు నాడెఙ్గుమ్ పుకళ్ పెఱ్ఱాప్పోలే, అడియేనుమ్ 'అపరాధసహస్రాణామాకరః' ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తుత్తిరికిఱపడిపారీర్. మామ్ - ఇప్పడి దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతుక్కళిల్ అల్పముమ్ కుఱైవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా కృపయాగృహాణ-నిర్హేతుకమానకృపైయాలే 'ఇవన్ నమ్మడియాన్' ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱియరుళవేణుమ్. (కేవలయా) ముడిమాఙ్గాయిడు మ్బడిక్కిడాక ఇత్తలైయిల్ శిఱితేనుమ్ తొఙ్గిన్ఱుణ్డోవెన్ఱు తేడప్పా క్కాలుమ్ కిడైప్పతొన్ఱిల్లైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయొన్ఱుమే జీవి క్కవేణ్డుమ్కిడాయ్. విషయాణ్ణవమగ్నంమామ్ - శబ్దాదివిషయఙ్గ ళాకిఱ కడలినుళ్ళే అళున్దిక్కిడక్కిఱ అడియేనై, త్వముద్ధర్తుమర్హ సి - దేవరీర్ తామే కరైయేఱ్ఱక్కడవీర్. గ. ౬.

పితామాతాసుహృద్బన్ధుర్భ్రాతాపుత్రస్త్వమేవహి ।
విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కించిత్త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయిరుక్కిఱ పితావుమ్, మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశత్తై అనుభవిత్తు అశుచిప్రస వఙ్గళుక్కుమ్ ఇఱాయాతేరక్షిత్తు ఉళ్ళతనైయుమ్ ప్రియమేపడత్తి ప్పోరుమ్ తాయుమ్, సుహృత్-ఎప్పోతుమ్ నన్మైయైయేశిన్దిక్కుమ్ సఖావుమ్, బన్ధుః - ఓరాపత్తువన్దవాఱే కణ్ణైత్తుడైక్కవరుమ్ బాన్ధవ జనముమ్, భ్రాతా-నన్మైతీమైకళుక్కుత్తుణైనిఱ్క మవనాన ఉడన్ పిఱన్దానుమ్, పుత్రః - నిరయనిస్తారకనాన పిళ్ళైయుమాకిఱఎల్లామ్, త్వమేవహి - "శేలేయ్కణ్ణియరుమ్ పెరుమ్శెల్వముమ్ నన్మక్క

ళుమ్, మేలాత్తాయ్‌తన్దైయుమవరేయినియావారే" ఎన్గిఱపడియే ఎల్లా వుఱవుముత్తైయుమ్ ఎనక్కు-నీయేకాణ్. విద్యా - ఇఙ్గు జీవనత్తై యుమ్ అఙ్గు ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళైవిక్క-వల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ- ఆపత్తుక్కు ఉతవుమ్‌పొరుళుమ్, కామ్యంచ - మఱ్ఱుముళ్ళ గృహ క్షేత్రపశ్వన్నాది కామ్యవర్గముమ్, త్వయావినా అన్యత్ కిఞ్చిత్ న- ఎల్లామ్ నీయేయన్ఱి వేఱొన్ఱిల్లైకాణేనక్కు. ౭.

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోస్తుమే ।

తవదాస్యైకభోగేస్యా త్సదాసర్వత్రమేరతిః ॥ ౮॥

మే - ఉన్నై ఒழிయత్ తఞ్జమాకప్పఱ్ఱిన వెనక్కు, యత్రకుత్రకు లేవాసః అస్తు - పాతాళపృథివీ నరక స్వర్గాదికళుళ్ ఎవ్విడత్తిలా కవుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు-'యోనిషు' ఎన్ఱిత్తై అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతిర్యగ్యోనికళిల్ పేర్శొల్లవుమ్ పొఱాత తొఙ్గుయోనియాకవుమామ్ పిఱప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరునిర్బన్ధమిల్లైకాణ్. పిన్నై అతుళ్ళతు ఎవ్విషయత్తిలేయెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవరీరు డైయ "అడిమైయెన్నుమక్కోయిన్మై" ఎన్గిఱ దాస్యసామ్రాజ్య మెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డు, అతు తన్నిలే ఎనక్కు ఎప్పోతుమ్ ఎవ్విడ త్తిమ్ అభిరుచివేణ్డుమత్తనైకాణ్ తేట్టమ్. "దివివాభువివామమాస్తు వాసః" ఎన్బత్తైస్మరిప్పతు. ౮.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకథంచన ।

త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించిదప్యహమ్ ॥ ౯॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైయొழிయ ఉఱుప్పాన నెఞ్జినాలావతు, శెయ్‌కైక్కు ఉఱుప్పాన కరణఙ్గళినాలావతు, శొలవు క్కు-ఉఱుప్పాన వాక్కి-నాలావతు, ఉత్తుఙ్గవిషయత్తిలే అధమా

శెయ్యక్కడవ శెయలుక్కు ఉఱుప్పాన శిరస్సినాలావతు. "కర్మణా" ఎన్ఱు ఇన్ద్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడవతాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిలే లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణఙ్గళై చ్చొల్లిఱ్ఱాకిఱతు. "అర్థాత్ప్రకరణాల్లిఙ్గాదౌచిత్యాదర్థనిశ్చయః" ఇతి. ఆక, మనోవాక్కాయ శిరస్సుక్కళిలొన్ఱినాలావతు, కథఞ్చన - ఎన్నాలైయిలుమ్, త్వాంవినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరై యొழிయ మఱ్ఱొరువరైయుద్దేశిత్తు, అహంకిఞ్చిదపినకరిష్యే - అడియేన్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యక్కడవేనల్లేన్. దేవరీరై యొழிయ మఱ్ఱొరువనైయుమ్ నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్, వాయ్కొణ్డుమ్ పేశేన్, కైయాలుమ్ తొழேన్; తలైయాలుమ్ వణఙ్గేనెన్ఱు. కథఞ్చన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆపత్తునేర్న్దపోతిలు మెన్ఱపడి.

పాహి పాహి జగన్నాథ కృపయా భక్తవత్సల ।
అనాథోహమధన్యోహ మకృతార్థకథంచనః ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకఙ్గటుక్కు అరశే!, భక్తవత్సల-ఆశ్రితర్కళిన్ కుఱ్ఱఙ్గళైయే పచ్చైయాకక్కొళ్ళుమవనే!, కృపయాపాహిపాహి-కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తరుళవేణుమ్ రక్షిత్తరుళవేణుమ్. రక్షణత్వరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః; అహమనాథః - అడియేన్ దేవరీరైయన్ఱి వేఱొరుపుకలఱ్ఱిరానిన్ఱేన్. అధన్యః - అకిఞ్చనన్, కథఞ్చన అకృతార్థః - శెయ్యవేణ్డియశెయల్కళిల్ ఏతాకిలుమొన్ఱైయావతు శిఱితుకుఱైయవాకిలుమ్ అనుష్ఠిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. ఆనపిన్బు, కృపయాపాహి-ఇత్తలైయి లొన్ఱైయుమ్ ప్రతీక్షియాతకృపైయైక్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

నృశంసశ్చపాపకృత్క్రూరో వఞ్చకోనిష్ఠురస్సదా,
భవార్ణవేనిమగ్నస్త్వామనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనంమామవలోకయ ।
త్వదగ్రేపతితంత్యక్తుం తావకంనాస్మిప్రభో ॥ ౧౨॥

నృశంసః - ఘాతుకన్; ఆత్తువాణియన్ కాణడియేన్; పాప కృత్ - హింస్సై ఒన్ఱుతానో శెయ్తుపోరువతు? "నానేనానావిత నరకమ్పుకుమ్ పావమ్ శెయ్ తేన్." క్రూరః - ఇత్తనై పావమ్ శెయ్ తుమ్ నెఞ్జిల్ తాన్ శిఱితు ఈరముణ్డో? వఞ్చకః - పెరియతిరువిణ్ణా క్కళిలే నాల్వర్ నిన్ఱవిడత్తేక్కై యుమ్కత్తరియుమాయ్ త్తిరియుమవన్ కాణ్. సదానిష్ఠురః -మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కై నెన్ఱాల్ 'అమ్మే!' ఎన్న ప్రాప్తియుణ్డు, అతువుమిల్లై కాణెనక్కు. భవార్ణవనిమగ్నమ్ - పిఱవిక్కడలుళ్ తుళఙ్గానిఱ్కిఱ, అనన్యమ్ - వేఱు పుకలఱ్ఱిరు క్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరు ణోదధే - కరుణైక్కడలే!. కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ - తిరువరుళ్ విఞ్జనతిరుక్కణ్గళాలే నోక్కియరుళవేణుమ్; ప్రభో-ఎమ్బె రుమానే!, త్వదగ్రే -దేవరీర్ తిరుమున్బే, పతితమ్-వేరఱ్ఱ మరమ్ పోలే వీழ్న్దవనాయ్, తావకమ్ - 'అహంమమ' ఎన్ఱిరున్దనిలై కులైన్ను ఉన్నుడైయవనెన్ఱు పేర్ శుమన్దిరానిన్ఱ, మామ్- అడియేనై, త్యక్తుంనార్హసి-కైవిడవల్లైయల్లైకాణ్. [త్వదగ్రేపతితమ్] * ఎత్తి శైయుమ్ ఉழన్ఱోడి యిళైత్తువీழ్న్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో?[త్యక్తుం నార్హసిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రనానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూడాత తొన్ఱిల్లైయేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుడైయ శెఙ్గోన్మైక్కు చ్చేతిరన్ఱుకిడాయ్. ౧౨.

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।
త్వత్పాదపఙ్కజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రివిధానిపాపాని-వాచికకాయికమానసికఙ్గళ్ ఎన్ఱ మూన్ఱు వకైప్పట్టపాపఙ్గళుమ్, పునఃపునః మయాకృతాని - "యద్బ్రహ్మకల్ప నియుతానుభవేప్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతిజన్తురిహక్షణార్ధే" ఎన్ఱ పడియే ఒన్ఱుమ్ కుఱైవిల్లాతపడి అడుత్తడుత్తు అడియేనాల్ శెయ్తు తలైక్కట్టప్పట్టన; త్వత్పాదపఙ్కజం ప్రాప్తమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై అణుకువతఱ్కు, త్వత్కరుణాం వినా అన్యత్ న-నిన్నరుళన్ఱి ప్పుకలొన్ఱుమిల్లై. ౧౩.

సాధనాని ప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యబ్జలోచన ।
త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని త్వాముద్దిశ్యకృతానివై ॥ ౧౪॥

అబ్జలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని - "శ్రుతిస్స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా" ఎన్ఱపడియే దేవరీరుడైయ దివ్యాజ్ఞైయాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాలే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని సాధనాని-యాగమ్ ముతలాక ప్రసిద్ధఙ్గళాన సాధనఙ్గళ్ ఎత్తనైయుమ్, త్వాముద్దిశ్యకృతాని - దేవరీరై యుద్దేశిత్తుచ్చెయ్తుముడిక్కప్పట్టన. కీழ் శ్లోకత్తిలే, 'త్రివిధమానపాపఙ్గళైయుమే అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళ్ కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యుమత్తనై' ఎన్ఱు శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ 'దేవరీరుడైయ ఆజ్ఞాచోదితఙ్గళాన యాగాదిసాధనఙ్గళైచ్చెయ్తు తలైక్కట్టినేన్' ఎన్ఱాల్ ఇరణ్డుమ్ తన్నిల్ శేరుమో వెన్నిల్; కీழ் శ్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్దుమాఱు పొరుళ్ కొళ్ళవేణ్డుకైయాలే - అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టియ యాగాది సాధనానుష్ఠానమ్ ఇన్ద త్రివిధపాపఙ్గళేయామత్తనైకాణ్ ఎన్ఱు ఏక వాక్యార్థమాక క్కొళ్ళక్కడవతు. యాగమావతు - భగవదారాధనమ్; "యజ - దేవపూజాయామ్" ఇఱే. [కృతానివై] "నన్ఱాకనానిలత్తైయాళ్విత్తేన్" ఎన్ఱాప్పోలే త్ఖపోక్తియిరుక్కుమపడి.

త్రైలోక్యలభ్యః పురుషోత్తమోఽసౌ ।
జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।
అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య
గృహాణ మాం క్లేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే" ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకఙ్గళై ప్పడైత్తళిత్తుత్తుడైక్క వల్ల, అసౌ పురుషోత్తమః-పురుషోత్తమనాకియ ఇన్ద తేవరీర్, త్రైలోక్యలభ్యః - "పత్తరామవర్కళ్ లాతు ముత్తిముళ్ళ్ ఇలారుమే" ఎన్ఱపడియే భక్తియుళ్ళవర్కళాలేయే పెఱత్తక్కవర్. అకిఞ్చనః - ఇత్తలైయిల్ పేఱుక్కు ఉప్పాన కైమ్ముతలొన్ఱుమిల్లై. అనన్యగతిః - ఉపాయాన్తరశూన్యతై మాత్రమల్ల; రక్షకాన్తరశూన్యనాయుమిరానిన్ఱేన్; శరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే!, అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వసూచకమాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! క్లేశినమ్-అవిద్యాస్మితారాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళాలే భరితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛా మమ కదాచన ।
త్వత్పాదపఙ్కజాస్వాద జీవితం దీయతాం మమ ॥ ౧౬.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ పుణ్యత్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన వైశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వయమ్ప్రయోజనమాన ఐహికభోగత్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వప్రీతిక్కు ఉప్పాన మోక్షత్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యన్తపరతన్త్రనాన ఎనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకాలుమ్, నస్యాత్-ఉణ్డాకవేణ్డామ్; పిన్నై ఎతు వేణ్డువతెన్నిల్, త్వత్పా

దవజ్కైజాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయ అతిరువడిత్తామరై కళై యను భవిక్కైయాకిఱ జీవనమూవతు, మమ-అడియేనుక్కు, దీయతామ్-కృపైయినాల్ ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౬.

కామయే తావకత్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన పరిగృహ్ణీష్వమాంవిభో ॥ ౧౭.

తావకత్వేన - దేవరీరుక్కు ప్పరతన్త్రనాయ్, పరిచర్యానువర్తనమ్-కైఙ్కర్యమ్ శెయ్వతిల్ నిరతనాయిరుక్కైయై, కామయే-ఆశైప్పడానిన్టేన్ ; హేవిభో - సర్వస్వామియే ;, మామ్ - అడియేనై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిఙ్కరభావేన - ఉరియవడియానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౭.

లోకంవైకుణ్ఠనామానం దివ్యంషాడ్గుణ్యసంయుతమ్ ।
అవైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౮.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం తన్మయైః పాఞ్చకాలికైః ।
సభాప్రాసాదసంయుక్తం వనైశ్చోపవనైర్యుతమ్ ॥ ౧౯.

వాపీకూపతటాకైశ్చ వృక్షషండైస్సుమణ్డితమ్ ।
అప్రాకృతం సురైర్వంద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౦.

ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నం కదాద్రక్ష్యామిచక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయంప్రకాశమాయ్, షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ - జ్ఞానాదిషాడ్గుణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, అల్లతు, భగవత్స్వరూపాది తిరోధాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్ఱిక్కే సర్వేశ్వరనుడైయ షాడ్గుణ్యప్రకాశకమాయ్, అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్-విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడైవతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్రయవివర్జితమ్ - సత్వరజస్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

త్యన్తమై - సర్వైశ్వర్యమాన ఉన్నోడు పరమసామ్యాపన్నర్కళాలే పాఞ్చరాత్రై: - అకాలకాల్యమానకాలత్తిలే అభిగమనోపాదాన జ్యాస్వాధ్యాయ యోగజ్ఞళాకియ ఐన్దుకాలజ్ఞళాల్ విశ్వయిత్తు ఆరాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధై: - నిత్యముక్తర్కళాలే సమాకీర్ణమ్ - శూழప్పట్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- తిరు మణ్డపమ్ ఉప్పరిక్కై ముతలియవైకళోడు కూడియతాయ్, వనై:-తిల్ల కాన్తారమ్ ముతలియ దూరస్థవనజ్ఞళోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీపస్థమాన ఉద్యానవనజ్ఞళోడుమ్, యుతమ్ - కూడియిరుప్పతాయ్, వాపీకూపతటాకైశ్చ - నడైవావికళ్, శిఱుకిణఱుకళ్, పెరియకుళజ్ఞళ్, ఆకియ ఇవైకళాలుమ్, వృక్షషణ్డై: - పలవకైయాన వృక్షజ్ఞళాలుమ్, సుమణ్డితమ్ - అలజ్కరిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, అప్రాకృతమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారజ్ఞళాక ఉణ్డానతన్నిక్కే పఞ్చోపనిషణ్మయమాయ్, సురైర్వన్ద్యమ్ - అయర్వఱుమమరర్కళాలే సేవిక్కప్పడుమతాయ్, అయుతార్కసమప్రభమ్ - అనేకమాయిరమ్సూర్యర్కళోడొత్త కాన్తియుడైయతాయ్, ప్రకృష్టసత్త్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధసత్త్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలోకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్నిఱ పరమపదత్తై. కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్గళాల్, ద్రక్ష్యామి - కణ్డు కళిప్పేన్.

క్రీడన్తం రమయా సార్ధం లీలాభూమిషు కేశవమ్ ।
మేఘశ్యామం విశాలాక్షం కదా ద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౨౧౪॥

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలజ్ఞళిల్, రమయాసార్ధమ్- భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహరియానిఱ్పానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్దమేఘమ్బోలే శ్యామళమాన విగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై

యుడైయనాయ్, కేశవమ్ - అపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికళై త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్‌కొడుత్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వాధికనాన వెమ్బె రుమానై, చక్షుషాకదాద్రక్ష్యామి - కణ్ణారక్కణ్డుసేవిత్తు అనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

> ఉన్నసంచారువదనంబిమ్బోష్ఠంశోభితాననమ్
>
> విశాలనిమ్ననాభింతమాపీనజఘనంహరిమ్ ।
>
> విశాలవక్షసం శ్రీశం కమ్బుగ్రీవంజగద్గురుమ్
>
> ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।
>
> కరభోరుం శ్రియఃకాన్తం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౨౩.

ఉన్నసమ్ - ఉయర్న్దు అళ్గియతాన నాసికైయైయుడైయవనాయ్, చారువదనమ్ - అళ్గియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్ బిమ్బోష్ఠమ్ - కోవైప్పళ్ముత్తోడొత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్ శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తై యుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆళ్న్దిరుప్పతానతిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబ ప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షసం శ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టి యారుక్కు కోయిలాక్కట్టణమాన తిరుమార్బైయుడైయవనాయ్, కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమ్బోన్ఱ తిరుమిడత్తై యుడైయనాయ్, జగద్గురుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రదానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తై పోక్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్-ముళ్న్దాళళవుమ్ నీణ్డుపరిఘమ్బోల్ వర్తుళమానతిరుక్కైకళైయుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ - ఉయరవెళుత్త తిరుత్తోళ్కళై యుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్-ఆశ్రిత విరోధియాన మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయ్యాల్

మణిక్కట్టుముతల్ కడైశివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమెల్లామ్ అడిపరుత్తు నుని శిఱుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడైకళై యుడైయనాయ్ శ్రియఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్ ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదా ద్రక్ష్యామి కణ్ణాల్ సేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

> శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితం పాదపఙ్కజమ్ ।
> శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్ ।
> సురాసురైర్వన్ద్యమాన మృషిభిర్వన్దితంసదా ।
> కదా వా దేవమూర్ధానం మామకం మణ్డయిష్యతి ॥ ౨౧.

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితమ్-శఙ్ఖరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై పద్మరేఖై ఇవైకళాల లఙ్కృతమాయ్, శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రర్ కళిన్ కాన్తియై అతిక్రమిత్త కాన్తియైయుడైయ నఖపఙ్క్తికళాల్ విళఙ్గానిన్ఱతాయ్, సురాసురైర్వన్ద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱ ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్రయణీయ మాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరాన ఋషికళాలే ఎప్పోతుమ్ సేవిక్కప్పడువతాన, పాదపఙ్కజమ్ - తిరువడిత్తామరైకళై, హే దేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధానమ్-ఎన్నుడైయ శిరస్సై, కదా వా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయిష్యతి అలఙ్కరిప్పిక్కప్పోకిఱీర్. ౨౧.

> కదాగమ్భీరయా వాచా శ్రియాయుక్తో జగత్పతిః ।
> చామరవ్యగ్రహస్తం మామేవం కుర్వితివక్ష్యతి ॥

శ్రియాయుక్తః - కైఙ్కర్యవర్ధకైయాన పెరియ పిరాట్టియారోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భీరయా వాచా - మన్త్ర

తోన్ఱుమ్పడిగమ్భీరమాన వార్తైయినాల్, చామరవ్యగ్రహస్తం మామ్-తిరు వెణ్ చామరమ్ పరిమాఱువతిల్ ఆశై పొఱున్దియక్కైకళై యుడైయ ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ చామరమ్ పణి మాఱక్కడవాయెన్ఱు, కదా ఎప్పోతు, వక్ష్యతి - నియమిక్క ప్పోకిఱాన్. ౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాథేనచోదితః।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాథేన - పారిషద గణనాథకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి చర్యానువృత్తిషు - ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కైఙ్కర్య ఙ్గళై అనుస్యూతమాకచ్చెయ్వతిల్, చోదితః-నియమిక్కప్పట్టవనా య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కైఙ్కర్యఙ్గళై చ్చెయ్యక్క డవేన్. ౨౭.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే।

నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే॥ ౨౮.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే! శాన్తాయ-అశనాయాపిపాసజన్మమృత్యుశోకమోహఙ్గళాకియ ఊర్మి షట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్మాదిదోష రహితనాయ్, తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిషాడ్గుణ్య పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్ అన్తరాత్మత యాలిన్ఱు నియమిక్కుమవనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్మమనాయ్ నమ స్సైచ్చెయ్కిఱేన్. ౨౮.

నమస్సర్వగుణాతీత షడ్గుణాయాది వేధసే ।
సత్యజ్ఞానానన్తగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥

సర్వగుణాతీత-హేయఙ్గళాన ప్రాకృతగుణఙ్గళైక్క[illegible] సర్వేశ్వరనే! షడ్గుణాయ - ఎల్లాగుణఙ్గళుక్కు [illegible] యానజ్ఞానాది షడ్గుణఙ్గళై యుడైయవనాయ్, ఆదివేధసే [illegible] స్రష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానన్తగుణ బ్రహ్మణే-సత్యత్వజ్ఞానత్వా[illegible] నన్తస్వరూపగుణఙ్గళై యుడైయ పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పర మాత్మనేనమః -ఉలకఙ్గళెల్లామోరుయిరాన ఉనక్కు శరణమడై కిఱేన్. [illegible]

చతుఃషఙ్నవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే ।
నమోనన్తాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦,

చతుఃషఙ్నవవ్యూహదశద్వాదశ మూర్తయే-వ్యష్ట్యాదికళు క్కాక సఙ్కర్షణ ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్కుమ్ నిలైకళెన్న, సత్యాచ్యుతాది షఙ్వ్యూహఙ్గళెన్న, నవవ్యూహఙ్గ ళెన్న, రామకృష్ణా ద్యవతారఙ్గళెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తిక ళెన్న ఏవంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహఙ్గళై యుడైయనాయ్, అనన్తాయ- దేశకాలవస్తు పరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూప రూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనా చేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక ఎప్పోతుమ్ కైకళిలాసేమిమైయుడైయ వునక్కు, నమః- నమస్సె ప్పణ్ణుకిఱేన్. ౩౦.

నమస్తేషఙ్కాలజ్ఞ షఙ్కాలపరాయణ ।
షఙ్కాలైకమనసాం త్వమేవగతిరవ్యయః ॥ ౩౧.

పఞ్చకాలజ్ఞ - అభిగమనాది కాలఙ్గళై యఱిన్దవనే, పఞ్చకాల పరాయణ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ ఆరాధిప్పవర్కళుక్కు పరమప్రాప్యనానవనే! తేనమః - ఉనక్కు శరణముణ్డాకిఱేన్, పఞ్చకాలైకమనసామ్ - పాఞ్చకాలికారాధనమ్ శెయ్వతిల్ అభినివేశముడైయవర్కళుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరపాయమాన, గతిః - ఉపాయమాకవాకిఱీర్. ౩౧.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవం నిరవద్యం నిరఞ్జనమ్ ।
అప్రమేయమజం విష్ణు మబ్జనాభం సురేశ్వరమ్ ।
వాగతీతం పరం శాన్తం శరణం త్వాం గతోఽస్మ్యహమ్ ॥ ౩౨.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దవాచ్యమాన పరమపదత్తిల్ తన్ మేన్మైతోన్ఱ వీఱ్ఱిరుక్కుమవనాయ్, నిరవద్యమ్ - ఆశ్రితపరాఙ్ముఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరఞ్జనమ్ - ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళోడు సమ్బన్ధత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అవైకళిన్ దోషఙ్గళ్ తట్టాతవనాయ్; అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్పత్తిరహితనాయ్, విష్ణుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకల జగదుత్పత్తి హేతువాన తిరునాభికమలత్తైయుడైయనాయ్, సురేశ్వరమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయాల్ పుకళ్ముకైక్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్- సర్వాధికనాయ్, శాన్తమ్-జన్మజరామరణాదిదోష రహితనాన, త్వామ్-దేవరీరై, అహమ్-ఆకిఞ్చన్యాది భరితనాననాన్, శరణంగతోఽస్మి-శరణముడైకిఱేన్. ౩౨.

పర్యఙ్కం ద్వాంద్వాతిరిక్తం త్వాం కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్
విశ్వరూపం విశాలాక్షం కదా ద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౩౩.

వర్యమ్ - సర్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వంద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత సుఖదుఃఖజ్గళై క్కడన్దిరుక్కుమవనాయ్, అల్లతు చేతనాచేతన విలక్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసితవక్షసమ్-కౌస్తుభత్తాల్ విళజ్గానిఱ్కిఱ తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్, విశాలాక్షమ్ - విశాలజ్గళానతిరుక్కణ్గళైయుడైయనాన, త్వామ్ - ఉన్నై, చక్షుషా కదాద్రక్ష్యామి - కణ్గళాల్ ఎప్పోతుకణ్డుకళిక్కప్పోకిఱేన్. 33.

మోక్షం సాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయే న కదాచన ।
ఇచ్ఛామ్యహం మహాబాహో సాయుజ్యం తవ సువ్రత ॥ 34.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిఱ మోక్షత్తైయుమ్, అపహతపాప్మత్వాది గుణాష్టకప్రాదుర్భావాది రూప మోక్షత్తైయుమ్, కదాచన-ఒరుకాలుమ్, నప్రార్థయే - విరుమ్బమాట్టేన్; హేమహాబాహో-సమస్తలోకజ్గళుమ్ ఒతుజ్గుమ్పడి యానతిరుత్తోళ్కళైయుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రతమాకవుడైయసర్వేశ్వరనే! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్ కైజ్కర్య మాకిఱ మోక్షత్తైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకిఱేన్. సాయుజ్యమెన్నుమ్ కూట్టరవాయ్, కూడినాలల్లతు కైజ్కర్యమ్ సిద్ధియాతాకైయాల్, కైజ్కర్యత్తాల్ పిఱక్కుమ్ భోగ్యతైయిల్ సామ్యత్తైయెచ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్. 34.

సకలావరణాతీత కిజ్కరోస్మి తవానఘ ।
పునః పునః కిజ్కరోస్మి తవాహం పురుషోత్తమ ॥ 35.

సకలావరణాతీత-దశో త్తరమానసత్తావరణత్తుక్కు మప్పాలు
ళ్ళాన (పరమపద త్తి లెழுన్దరుళియిరుక్కుమ) వనే! అనఘ-ఆశ్రితర్
దోషఙ్గళై క్కాణ్గైయాకిఱకుత్ర మొన్ఱు మిల్లాతవనే! తవకిఙ్క-
రోస్మి - దేవరీరుక్కు యావదాత్మ భావి కైఙ్కర్యమ్ శెయ్య ప్పెఱ
వేణాకవేణుమ్; హే పురుషోత్తమ - ఆశ్రితరిడుమ్ పక్షపాతమై అన్ఱి
ఱే యామల్ నిరవధికైశ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః
పునః కిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు నిత్యకిఙ్కర నాకవేణుమ్; కైఙ్క-
ర్యత్తిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే అను త్తమత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. 3౧.

> ఆసనాద్యను యాగాన్తమర్చనం యన్మయాకృతమ్ ।
> భోగహీనం క్రియాహీనం మన్త్రహీన మభక్తికమ్ ।
> తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ 3౨.

ఆసనాది అనుయాగాన్తమ్ - మన్త్రాసనమ్ ముతలాక
భోజ్యాసన పర్యఙ్కాసనమ్ ఈడాక నడువిలుణ్డాన-అర్చనంయత్-
(దేవరీర్ విషయమాక)యాతొరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్
ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవై యెల్లామ్, భోగహీనమ్-
ఉపచారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణ్డుమ్
వ్యాపారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రఙ్గళాల్
కుఱై పునేర్న్దిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లామల్ శెయ్తిరు
న్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొఱుత్తరుళవేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే!
దీనంమామ్ - ఎళియనాననై న్నై, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపై
యాలే) దేవరీరుక్కు కిఙ్కరనాక్కియరుళవేణుమ్. 3౨.

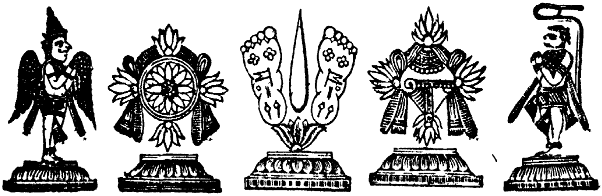
ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।
యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౯.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాఴియైయుడైయ, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే - తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన స్తోత్రత్తాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త సర్వేశ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమ్పణ్ణి, స్వాత్మానమ్-తన్నై, నిత్యం కిఙ్కరభావేన - నిత్యకిఙ్కరనాక, వినివేదయేత్-సమర్పిక్కక్కడవన్. ౩౯.

ద్వితీయ జితన్తాసమ్పూర్ణమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తృతీయ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ॥
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః- ఉన్నైక్కశరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ- తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళానవిన్ద్రియఙ్గళైత్తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయుమ్ప్రియమాఱి క్కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఽస్తు - ఉన్నుడైయసౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్. ౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ ।
నరనారాయణాభ్యాఞ్చ శ్వేతద్వీపనివాసిభిః ।
నారదాద్యైర్మునిగణై స్సనకాద్యైశ్చ యోగిభిః ।
బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పఞ్చకాలపరాయణైః ।
పూజ్యసే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్త్రైర్మహర్షిభిః ॥ ౩౫.

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే ! త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇన్ద విణ్ణప్పత్తై, శృణు - తిరు చ్చెవిశాత్తి యరుళవేణుమ్ ; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశక మాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే ! నరనారాయణా భ్యాఞ్చ - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్ కళాలుమ్, శ్వేత ద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేదత్తిల్ నత్తైయుత్తియుమ్ స్వభా వర్ కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః - సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, సనకా ద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గన్ధరాన సనకాది యోగికళా లుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్ కళాన బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పఞ్చకాలపరాయణైః - భగవ దారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ యోగఙ్గళాకిఱ పఞ్చకాలఙ్గళై పరమప్రాప్యమాక వుడైయముముక్షు క్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్య మన్త్రైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలక్షణ మన్త్రఙ్గళాలే, పూజ్యసే- ఆరాధిక్కప్పడుకిఱీర్.

పాషణ్డ ధర్మసఙ్కీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే।
కలౌజాతోఽస్మి దేవేశ సర్వధర్మబహిష్కృతే॥ ౪.

హే దేవేశ-అయర్వఱుమమరర్ కళధిపతియే! పాషణ్డ ధర్మసఙ్కీర్ణే - వేదబాహ్యర్కళిన్ కర్మానుష్ఠానఙ్గళాల్ కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాన దేవరీర్ విషయత్తిల్ ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వధర్మబహిష్కృతే - అలౌకిక శ్రేయస్సాధనఙ్గళాన ధర్మఙ్గళిన్ గన్ధమిన్ఱిక్కేయిరుక్కిఱ, కలౌ - ఇన్దకలియుగత్తిలే, జాతోఽస్మి - పిఱవా నిన్దేన్. ౪.

కథంత్వామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్।
అర్చయామిదయాసిన్ధో పాహిమాం శరణాగతమ్। ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మఙ్గళైయే శెయ్తుతిరియుమవనాయ్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపఙ్గళుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమాన, అహమ్ - నాన్, త్వామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కప్పడుకిఱ దేవరీరై, కథమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాసిన్ధో - కృపానిధియే! శరణాగతంమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పత్తియిరుక్కిఱ ఎన్నై, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నౌ మాం దహ్యమానం సదావిభో।
పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ॥ ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే! హేపుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరైక్కణ్ణనే! తాపత్రయదవాగ్నౌ - ఆధ్యాత్మికాధి దైవికాధి భౌతి

కళ్గళాన తాపత్రయఙ్గళాకిఱ అకాట్టుత్తీయిలే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమి న్ఱియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కప్పట్టుక్కిడక్కిఱ, మామ్-ఎన్నై తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయా కేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖిత్వరూప గుణమొన్ఱినాలేయే ఇరఙ్గి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. ౬.

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ ।
పాలయాశు దృశా దేవ తవ కారుణ్యగర్భయా ॥

హే దేవ - హితపరనాన సర్వస్వామియే! జన్మమృత్యు[illegible] వ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ - పిఱప్పుఇఱప్పుకిళ మూప్పు[illegible] దుఃఖఙ్గళాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ ఎన్నై, కారుణ్య[illegible] యా - కృపావర్షిణీయాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా - తిరుక్క[illegible] ళాలే, ఆశు - శీఘ్రమాక, పాలయ - కుళిరక్కడాక్షిత్తు రక్షి[illegible] వేణుమ్.

ఇన్ద్రియాణి మయా జేతు మశక్యా పురుషోత్తమ ।
శరీరం మమ దేవేశ వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ ॥

హే పురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిల్ తన్ పేఱాక[illegible] త్తముమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియాన[illegible] యఙ్గళుమ్, వాగాదికళాన కర్మేన్ద్రియఙ్గళుమ్, మయా - అ[illegible] వెన్నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కవొణ్ణా అసాధ్యమాయి[illegible] నిన్ఱన, దేవేశ - నిత్యసూరి నిర్వాహకనే! మమ - ఎన్నుడై[illegible] శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ - నోయినాల్ [illegible] పుమ్ మెలిన్దుకిడక్కిఱతు

మనోమే పుణ్డరీకాక్ష విషయానేవధావతి ।
వాణీమమహృషీకేశ మిథ్యాపారుష్య దూషితా ॥ ౯.

హేపుణ్డరీకాక్ష - ఉన్నుడైయకణ్ణళ్గకై క్కాట్టి విషయా న్తర పరరై యుమ్ జితమెన్ఱుశొల్లువిక్కుమవనే! మేమనః - ఎన్నుడై యమనస్సానతు, విషయానేవధావతి-అప్రాప్తఙ్గళాన శబ్దాదివిషయ ఙ్గళై యే తేడి త్తిరియానిన్ఱతు. హేహృషీకేశ -సర్వేన్ద్రియఙ్గళై యుమ్ తన్పక్కలిలే మగ్నమామ్పడి పణ్ణుమవనే, మమవాక్ - ఎన్ను డై యవాక్కానతు, మిథ్యాపారుష్యదూషితా - నరకావహమాన పాప్యోన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇవైకళాకి ఆదోషఙ్గళినాల్ పూర్ణమాయిరానిన్ఱతు. ౯.

ఏవంసాధనహీనోహం కింకరిష్యామి కేశవ ।
రక్షమాం కృపయాకృష్ణ భవాబ్ధౌపతితం సదా ॥ ౧౦.

హే కేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తుతన్నైనోక్కి ఎల్లారుక్కు ముపకరిత్తరుళినవనే! ఏవంసాధన హీనోహమ్- ఇప్పడివిషయా న్తర ప్రవణఙ్గళాన మనోవాక్కాయఙ్గళాలే ఉన్నై ప్పెఱుకైక్కుత్తక్క కర్మజ్ఞానభక్తికళాకిఱ సాధనఙ్గళొన్ఱుమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింక రిష్యామి -పేఱుక్కు ఉపాయమాన ఎన్ద వుపాయఙ్గళై శెయ్యప్పోకిఱేన్, హేకృష్ణ - ఐహికాముష్మికఫలప్రదనాన కృష్ణనే! సదాభవాబ్ధౌప తితంమామ్ - అనాదియాక దుస్తరమాన సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడ లిలే విழுన్దు అలమరుకిన్ఱ వెన్నై, కృపయా-దేవరీరుడైయ నిర్హేతు కృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

అపరాధశతంచైవ సహస్రమయుతం తథా ।
అర్బుదంచాప్యసఙ్ఖ్యేయం కరుణాబ్ధేక్షమస్వమే ॥ ౧౧.

హేకరుణాబ్ధే - ఎన్నుడైయ అసఙ్ఖ్యాతమాన అపరాధఙ్గళై ప్పొఱుత్తరుళుకైక్కీడాన కృపాగుణత్తుక్కు కడల్ పోన్ఱవనే!, మే అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్ణనాన ఎన్నాలే శెయ్యప్పట్ట దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారఙ్గళ్ నూఱైయుమ్, తథాసహస్ర మయుతమర్బుదమసఙ్ఖ్యేయమ్ - అప్పడియే ఆయిర మాయుమ్ పతినాయిరమాయుమ్, అర్బుదమాయుమ్ - ఎణ్ణిఱన్ద యుమ్ దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త అపచారఙ్గళై, క్షమస్వ - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్.

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వంక్షన్తుమర్హసి ॥   ౧౨.

హేపురుషోత్తమ - వారీర్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్ - కృత్యాకృత్యఙ్గళిల్ అఱివిల్లామైయాలే, యత్ - అపరాధఙ్కృతవాన్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు అపరాధఙ్గళై చ్చెయ్ తేనో?తత్సర్వమ్ - అన్దసర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, హేదేవేశ - వారీర్ దేవాధిదేవనే! మద్భక్త ఇతి - నమ్మడియాన్ ఎన్ఱు, క్షన్తుమర్హసి - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్.   ౧౨.

అజ్ఞత్వాదప్యశక్తత్వా దాలస్యాద్దుష్టభావనాత్ ।
కృతాపరాధం కృపణం క్షన్తుమర్హసి మాంవిభో ॥   ౧౩.

హేవిభో-సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్-సత్కర్మాదికళై అఱియ త్తక్క జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్ అనుష్ఠిక్కవల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దాలుమ్ అనవధానత్తైయాలుమ్, దుష్టభావనాత్-కామక్రోధాదిదోష యుక్తమాన మనోభావత్తాలుమ్, కృతాపరాధమ్-అపరాధఙ్గళైయే

[illegible]కళై యుమ్ [illegible], క్షన్తుమర్హసి-[illegible] పొఱుత్తరుళవేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియన్తేహర్నిశంమయా।

తానిసర్వాణిమేదేవ క్షమస్వమధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నాలే, అహర్నిశమ్-ఇరవుపకలెన్నామల్ ఎప్పో తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గుమ్పడియాన అనేకమాయిర మపరాధఙ్గళానవై, క్రియన్తే - శెయ్యప్పడుకిఱన, హేమధుసూదన - మధువై నిరసిత్తవనే! హేదేవ-వారీర్ సర్వేశ్వ రనే! తానిసర్వాణి-అన్త సర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, క్షమస్వ - పొఱు త్తరుళవేణుమ్. ౧౪.

యజ్జన్మనఃప్రభృతిమోహవశంగతేన

నానాపరాధశతమాచరితంమయా తే।

అన్తర్బహిశ్చసకలంతవపశ్యతో మే

క్షన్తుంత్వమర్హసి హరేకరుణావశేన ॥ ౧౫.

జన్మనఃప్రభృతి - పిఱన్దదుముతల్, మోహవశంగతేన-తమో భిభూతనాయ్ మతిమయఙ్గిక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నాలే, మే అన్త ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ ఎల్లా వఱ్ఱైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షియా నిఱ్కచ్చెయ్తే, తే-దేవరీర్ తిఱత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎణ్ణిఱన్ద ఎన్ద అపరా ధఙ్గళ్ శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితఙ్గళై పోక్కు మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు ప్పరతన్త్రరాయ్, క్షన్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ పొఱుత్తరుళవేణుమ్.

[illegible]ర్త్యక్కి[illegible]తుమ్, [illegible]

నాలుమ్, మనసా - నినైక్కైక్కు యోగ్యమాన [illegible]

వాచా - శొల్లుక్కు ఉప్పాన వాక్కునాలుమ్, [illegible]

శెయ్కిఱ వ్యాపారమానతు యాతొన్రుణ్డో ? సాఽన్దవ్యాపా[illegible]

నతు, జన్మజన్మాన్తరేష్వపి - నాన్ పిఱక్కుమ్ జన్మన్దోఱుమ్, [illegible]

రాధనేస్యాత్ - సర్వాధికరాన దేవరీర్కుడైయ ఆరాధన త్తిలే [illegible]

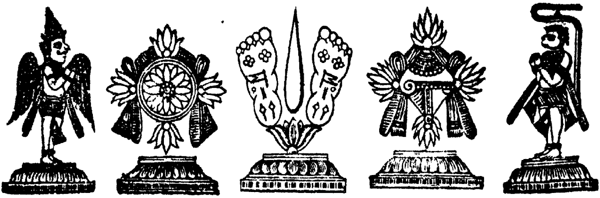
గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్తరుళవేణుమ్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ ము[illegible]

మ్ దేవరీరై యొత్తియ వేఱొన్రిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్క [illegible]

మెన్నపడి. ౧౭

తృతీయ జితన్తా సమాప్తా.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

చతుర్థ జితన్తా ప్రారంభః

జితన్తేపుణ్డరీకాక్ష నమస్తేవిశ్వభావన ।
నమస్తేవాసుదేవాయ శాన్తానన్తచిదాత్మనే ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష! జితంతే-ఉన్నుడైయ శెవ్వియతామరై మలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళ్ సౌన్దర్యత్తిలీడుపట్టు ఉనక్కుత్తోఱ్ఱేనెన్ఱపడి; నమస్తే విశ్వభావన-సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; శాన్తానన్తచిదాత్మనే - అశనాయాపిపాసాద్యూర్మిషట్కరహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్కైయాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్హనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనాయిరుక్కిఱ వాసుదేవాయతేనమః-వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కిఱ దేవరీరై శరణమడైకిఱేన్. ౧

అధ్యక్షాయస్వతన్త్రాయ నిరపేక్షాయశాసతే ।
అచ్యుతాయావికారాయ తేజసాంనిధయేనమః ॥ ౨.

అధ్యక్షాయ-చేతనరుడైయ రక్ష్యాపేక్షైయై ప్రతీక్షిత్తిరుక్కుమవనాయ్, స్వతన్త్రాయ-స్వేచ్ఛాకృతకార్యత్తిల్ తనక్కొరునివారకరిల్లాతవనాయ్, నిరపేక్షాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ ఒరుక్కైమ్ము

తన్నై యుమ్ అపేక్షియాతవనాయ్, శాసతే - ఉభయవిభూతియుమ్ తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరత న్త్రమాయ్బడి నియమిక్కుమవనాయ్, అచ్యుతాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరువవతరిత్తాలుమ్, తన్నుడైయ పరమైశ్వర్యత్తై నఝువవిడాతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగత మాన స్వరూపాన్యథాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యథా భావముమాకిఱ వికారశూన్యనాయ్, తేజసాంనిధయే-లోకప్రకాశ కఞ్గళాన సూర్యాది తేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధిక తేజస్సైయుడైయ వున్నై, నమః-శరణమడైకిఱేన్.   ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే ॥   3॥

హేపురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే! క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట - అవిద్యాస్మితా రాగద్వేషాభినివేశఞ్గళాకిఱ పఞ్చక్లేశఞ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱుక్కు క్కారణమాన కర్మఞ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱిన్ స్పర్శమిల్లాతవనే! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కళై అనుప్రవేశిత్తు బన్ధమోక్షాదికళై ప్పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే- జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆఱుగుణఞ్గళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మస్వరూప ప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తేనమః- దేవరీరై నమస్కరిక్కిఱేన్.   3.

త్రిభిర్జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే ।
త్రియుగాయనమస్తేస్తు నమస్తే చతురాత్మనే॥   ౪.

త్రిభిః-సఙ్కర్షణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్ఱుమూర్తికళాలే, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్య శక్తి తేజస్సుకళై స్వాభావిక గుణఞ్గళాక వుడైయనాయిరుక్కచ్చె

య్తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్యా కార్యఙ్గళుక్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్డు గుణఙ్గళై యే ప్రధానమాక వుడైయవనాయ్, చతురాత్మనే-వ్యూహచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రత్యేక ముణ్డాన జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తితురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివై యుడైయనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్. ౪.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహ దశద్వాదశమూర్తయే ।
అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥ ౫.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకానుగ్రహార్థమాక సఙ్కర్షణాది నాలువ్యూహఙ్గళాయుమ్, విష్ణుపురుషసత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్కళెన్నిఱ ఐన్దువ్యూహఙ్గళాయుమ్ ఒన్బతు వ్యూహఙ్గళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారఙ్గళాయుమ్, కేశవాది ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్,అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైయిల్ స్థూలచిదచిద్విశిష్టనాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్ఱు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెళ్ళున్దరుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం నమః దేవరీరై దెణ్డన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౫.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।
సుభ్రూలలాట సునస సుస్మితాధరపల్లవ ॥ ౬.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యసూచకమాన శ్వేతత్తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే। సుభ్రూలలాట - అఴకియ తిరుప్పురువఙ్గళై యుమ్ తిరునెఱ్ఱియైయుముడైయవనే। సునస-కోలనీళ్ కొడిమూక్కై యుడైయవనే! సుస్మితాధరపల్లవ-అఴకియ మన్దహాసత్తోడుకూడియ తళిర్ పోన్ఱ తిరువధరఙ్గళై యుడైయవనే!

న్నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ గుణ విశిష్టనానవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౬.

పీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ ।
తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭.

పీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకఙ్గళుమ్ తన్నిழలిలొతుఙ్గుమ్పడి పరుత్తువర్తుళమాయ్ నీణ్డిరుక్కిఱ తిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే! శ్రీవత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెన్నిఱ తిరుమఱువాలే అలఙ్కృతనానవనే! తనుమధ్య - సూక్ష్మమానకటిప్రదేశత్తైయుడైయవనే! విశాలాక్ష-సకలలోకఙ్గళుమ్ ఒరుమూలై ప్పరప్పుక్కుప్పోరుమ్పడి విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! పద్మనాభ - సకల జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభీకమలత్తై యుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౭.

విలాసవిక్రమాక్రాన్త త్రైలోక్యచరణామ్బుజ ।
నమస్తేపీతవసన స్ఫురన్మకరకుణ్డల ॥ ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాన్తత్రైలోక్య చరణాంబుజ - వరుత్తమఱ సవిలాసమాకమూన్ఱడికళాల్ మూన్ఱులోకఙ్గళైయుమ్ అళన్దరుళిన తిరువడికళై యుడైయవనే! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాప్పోలే తిరుమేనిక్కు ప్పరభాగమాన పీతామ్బరత్తైయుడైయవనే! స్ఫురన్మకరకుణ్డల-తిరుచ్చెవియిల్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరుమకరకుణ్డలఙ్గళై యుడైయవనే॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ ।
పఞ్చాయుధనమస్తేస్తు నమస్తేపాఞ్చకాలిక ॥ ౯.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కుప్పరభాగమాయ్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్న, తిరుత్తోళ్వళైక

శైన్న, ముక్తాహారఙ్గళైన్న, కౌస్తుభమెన్గిఱ మాణిక్కప్పతకమెన్న ఇవై ముతలాన దివ్యాభరణఙ్గళై యుడైయవనే! శఙ్ఖాయుధ- ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పోతుమ్ ధరియానిన్టుళ్ళ దివ్యాయుధఙ్గళై యుడైయవనే! పాఞ్చకాలిక- పఞ్చకాలపరర్కళాలే ఎప్పోతుమ్ ఆరాధిక్కప్పడుమవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్ ౯.

పఞ్చకాలపరైకాన్త యోగక్షేమంవహప్రభో ।
నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణాచ్యుత ।
నమస్తే బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పఞ్చకాలపరైకాన్తయోగక్షేమంవహ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ కుఱైవఱ భగవదారాధనమ్ శెయ్యు మవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన ఐహికాముష్మికభోగఙ్గళై కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తావానవనే! నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలైశ్వర్యాదికళైయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర ఛత్ర చామరాదికళాన భోగోపకరణఙ్గళై యుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద- సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికళై 'ప్పరికరమాక వుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతిదాసోస్మి శిష్యోస్మితనయోస్మి తే ।
త్వంచస్వామీగురుర్మాతా పితాచమమమాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పిఱన్దతుముతల్, తేదాసోస్మి - దేవరీరుక్కు క్రయవిక్రయార్హనాయిరానిన్టేన్, శిష్యోస్మి-దేవరీడత్తిల్ సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయిరానిన్టేన్, తనయోస్మి - దేవరీరుక్కు కించిత్కారిత్తు స్వరూపమ్నిఱమ్బియుమ్ పుత్రనాకానిన్టేన్, హే మాధవ-శ్రియఃపతియే !త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేనుక్కు

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్ఱుమ్ ఎన్నైత్తైయినోక్కి రక్షిక్కుమ్ పడి వకుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్పణ్ణుకిఱ ఆచార్యనాకవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ - ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆకిఱాయ్. ౧౨.

అపి త్వాం భగవన్ బ్రహ్మా శర్వశ్శక్రో మహర్షయః ।
ద్రష్టుం యష్టుమపి స్తోతుం న హి స్మర్తుమనీశతే ॥ ౧౩॥

హే భగవన్-షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణనాన సర్వేశ్వరనే! త్వామ్-దేవరీరై, బ్రహ్మా - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః - ఇన్ద్రనుమ్, మహర్షయోపి - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్నత్తాల్ కాణ్గైక్కుమ్, యష్టుమ్ - ఆరాధిక్కైక్కుమ్, స్తోతుమ్ - అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికళైయుడైయనాకైయాలే స్తోత్రమ్పణ్ణుకైక్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశతే - సమర్థరాకమాట్టార్కళ్. ౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।
మజ్జతాం నాథ నౌరేషా ప్రణతిస్త్వత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్ సర్వస్వామియే! తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతిక తాపత్రయఙ్గళాకిఱ పెరియముతలైకళాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే, మజ్జతామ్ - అழున్దానిన్ఱుళ్ళ వెఙ్గళుక్కు, త్వత్పదార్పితా - వకుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషా ప్రణతిః-ఇన్దశరణవరణమానతు, నౌః - అక్కరైయిలే ప్రాపిక్కుమతాన ఓడమాకానిన్ఱతు.

అనాథాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ।
ప్రసీదసీదతేమహ్యాం నమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకఙ్గళుక్కెల్లాం స్వామియానవనే! అనాథాయ - వేఱోరుస్వామియిల్లాతవెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ పణ్ణికొడుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవరీరైయే రక్షకరాకప్పఱ్ఱిన వెనక్కు కృపైపణ్ణవేణుమ్, సీదతేమహ్యమ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కాన వెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయ దుఃఖఙ్గళై ఐరోవెన్ఱిరఙ్గియరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రితరుడైయదోషత్తైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే! తేనమః-దేవరీర్కై దెణ్ణాన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౧౫.

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం ప్రపన్నానా మపరాధసహిష్ణ్వాహ్యసి ॥ ౧౬॥

మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ - తన్త్రఙ్గళాల్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్ అర్చనమ్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతోరు ఆరాధనమానతు ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్-అన్ద ఉపచారరూప అపచారమానతు - క్షన్తవ్యమ్-దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహోహ్యసి- దేవరీర్ తిరువడికళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణినవర్కళినపచారఙ్గళై పొఱుత్తరుళుమ్ స్వభావముడైయవరెన్ఱు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్ఱో? ౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాజ్ఞానా దశుభం యత్కృతంమయా ।
క్షన్తవ్యంతదశేషేణ దాస్యేనచగృహాణమామ్ ॥ ౧౭.

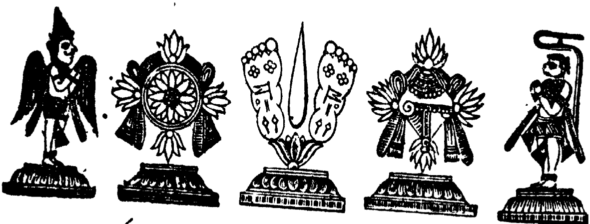
అజ్ఞానాత్ -అబుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్, జ్ఞానాత్ -బుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్; యత్ - అశుభమ్ - యాతొరు అపచారమానతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టతో? తత్ అశేషేణ క్షన్తవ్యమ్ - అవై ఒన్ఱుమొఴియామల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు. మామ్ - అడియేనై, దాస్యేనచగృహాణ-నిత్యకైఙ్కర్యమ్ శెయ్యుమ్బడి అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౬,

సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థాసుచాచ్యుత ।
కిఙ్కరోస్మిహృషీకేశ భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః ॥ ౧౭॥

అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! సర్వేషు దేశకాలేషు - సర్వావస్థాసు - కిఙ్కరోస్మి - కైఙ్కర్యత్తిలభినివేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ దేవరీరుక్కు అడిమైశెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమ్. హృషీకేశ - కైఙ్కర్యత్తిల్ స్వభోగత్తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః-ఆదరాతిశయత్తాలే ద్విరావృత్తి ప్రార్థిక్కిఅపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాలమెల్లామ్ పరవ్యూహాది దేశఙ్గళిలుమ్ జాగ్రత్స్వప్నాద్యవస్థైకళిలుమ్ తత్తద్దేశకాలావస్థోచిత సకలవిధకైఙ్కర్యఙ్గళైయుమ్ శెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమెన్గిఅతు. ౧౭.

చతుర్థజితన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పఞ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।
నమస్తేస్తుహృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ ॥ ౧॥

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళై ప్పణ్ణి ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన విన్ద్రియఙ్గళైత్తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయుఙ్గియమాఱి కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఅస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।
అజితాయనమస్తుభ్యం షాడ్గుణ్య నిధయేనమః ॥ ౨॥

శాన్తానన్తచిదాత్మనే- ఊఱ్ఱిమ్మట్టరహితమాయ్, దేశకాల వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తై యుడైయనాయ్, వాసుదేవాయ - సర్వభూతఙ్గళిలుమ్ అన్తర్యామి తయానిన్ఱు విళఙ్గా నిన్ఱుళ్ళ, తేనమః - దేవరీర్కై శరణమఙ్గైక్కిఱేన్, అజితాయ - ప్రాకృతమాన జన్మమరణాదికళాల్ జయిక్కప్పడాతవ నాయ్, అల్లతు - అజితైయెన్గిఱ పరమపదత్తైయుడైయనాయ్, షాడ్గుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణఙ్గళుక్కు ఆకరమాన, తుభ్యంనమః - దేవరీర్కై దెణ్డన్‌సమర్పిక్కిఱేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయ తే ॥ 3॥

హేపురుషోత్తమ- వాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి విగ్రహాద్యమఙ్గవత్తై ఆశ్రితర్కుక్కుత్తక్కపడి అళిక్కుమవనే! మహా విభూతిసంస్థాయ-భోగ్యభోగోపకరణఙ్గళాల్ కుఱైవఱ్ఱ త్రిపాద్విభూతి యిలెళ్ళున్దరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే-సహస్రశబ్దమ్ - ఆనన్త్యవాచియాంగే, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వేన్ద్రియవాచియాయ్, తత్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిఱతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానత్తై యుడైయనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్త్యుపలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియైయుడైయనాన, తే నమః - ఉనక్కు దెండన్‌సమర్పిక్కిఱేన్, అనేకమాయిరమ్ కణ్ కాలకళాల్ శెయ్యత్తక్క కార్యత్తై ఇన్ద్రియఙ్గళిరపేక్షనాకవే శెయ్యవల్ల అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడైయవనెన్ఱు సహస్రశీర్షాదిశబ్దఙ్గళుక్కు త్తాత్పర్యమ్. 3.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయ తే ।
అమూర్తాయనమస్తుభ్య మేకమూర్తాయ తేనమః ॥ ౪॥

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్తాల్ కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్తియై యుడైయనాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన శబ్దత్తాలే జ్ఞానేన్ద్రియకార్యమాన జ్ఞానత్తైలక్షిక్కిఱతాయ్, అనన్త జ్ఞానత్తైయుడైయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అవ్యక్తపురు షాదికళై శరీరమాకవుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూర్త పదార్థఙ్గళిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశ మానవస్త్వన్తరమిల్లామైయాలుమ్, ప్రళయత్తిల్ అవిభక్తతమశ్శ రీరకనా యిరుక్కైయాలుమ్, ఒన్ఱెన్ఱుశొల్లలామ్పడియాన దివ్యమం గళవిగ్రహత్తైయుడైయనాన, తేనమః - ఉన్నై సేవిక్కిఱేన్. ౪.

అనేకమూర్తయేతుభ్య మక్షరాయచ తేనమః ।
వ్యాపినే వేద వేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శెయ్యు మవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లా పదార్థఙ్గళైయుమ్ శరీరమాకవుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లా తవనాయ్, అల్లతు, (ముక్తర్కళాల్ సదా అనుభవిక్కప్పట్టాలుమ్, అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిల్ అమిఴ్న్దుకిడక్కుమ్పడి శెయ్తు మేన్మేలనభోగ్యత్తైయే మిక్కిరుక్కుమ్పడి వృద్ధియడైక్కైయాలే) క్షర ణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిల్ సఙ్కోచమఱ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమ్ నిలైమైతెరియవొణ్ణాద ప్రత్యక్షాదిప్రమాణఙ్గళాలఱియ అశక్య మాకైయాలే కేవలవేదఙ్గళాల్ అఱియత్తక్కవనాయ్, పరమా త్మనే - ఎల్లావస్తుక్కళుక్కుమ్ తాన్నియామకనాయ్, తనక్కుని యామికాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః. ౫.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యన్తమూర్తయే ।
అణిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తైయుడైయనాయ్, త్రయ్యన్తమూర్తయే - వేదాన్తఙ్గళై శరీరమాకవుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తఙ్గళ్ శరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమాయిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్ఱియుమ్; అణిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మఙ్గళాన దహరాకాశాన్యక్తజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడత్తిలిరున్దే ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కవల్లస్థౌల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్ఱు సఙ్కల్పత్తాలే బ్రహ్మాణ్డాది సకలస్థూలకార్యవర్గత్తై స్పృష్టిక్కవల్ల స్థౌల్యత్తైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణఙ్గళాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవై శిఱాజైయెన్నుప్పడిపణ్ణవల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
వర్షిష్ఠాయ జపిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - ఫుఱమ్బుణ్డానపఱ్ఱుక్కళైవిట్టు ఉన్నిడత్తిల్ మనస్సైవైత్తు త్యాన్యయాళాన ముముక్షుక్కళుక్కు అత్యన్తసమీపత్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్ఱుమొక్క పంచవింశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్మానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వర్షిష్ఠాయ - ఎల్లారుక్కుమ్ మున్నే ఉణ్డాయిరుక్కైయాలే మికవుమ్ ముతిర్న్దవయస్సైయుడైయవనాయ్, జపిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్త్రాది జపశీలనాయ్, కనిష్ఠాయ - భ్రాతావాధవయుమ్ విరూపెన్ఱు కాశ్యపర్ ప్రార్థిత్తపడి దేవకార్యార్థమాక దేవర్కళుక్కు కనిష్ఠనాయవతరిత్త, తే నమః. ౭.

పఞ్చాత్మనే నమస్తుభ్యం సర్వాన్తర్యామిణే నమః ।
కల్పనాపోఢరూపాయ సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే ॥ ౮॥

పఞ్చాత్మనే-ఆకాశాదిభూతపఞ్చకఙ్గళై ఉన్దుక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే-స్థూలసూక్ష్మఙ్గళాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళిలుమ్ సత్తానిర్వాహార్థమాక అన్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్, కల్పనాపోఢరూపాయ-కాల్పనికమన్ఱియే నిత్యమానదివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్, సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ నిన్ఱు సృష్టిస్థితి సంహారఙ్గళై ప్పణ్ణానిన్ఱుళ్ళ, తుభ్యంనమః - దేవరీర్క్కు అడియేన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౮.

నమస్త్రిగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।
వ్యస్తాయచసమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గన్ధాదిగుణఙ్గళుక్కు పృథివ్యాదిద్వారా నిర్వాహకనాయ్, అన్ఱిక్కే, సత్త్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరకనాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపఙ్గళై క్కడన్దిరుక్కుమవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళిలిరున్దు వేఱుపట్టవనాయ్, సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమష్టిసృష్టిక్కుమ్ వ్యష్టిసృష్టిక్కుమ్ విషయమాన సకలపదార్థఙ్గళుక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః.

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ తత్త్వస్థాయనమోనమః ।
ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ - ముతల్, నడువు, కడైశియెన్గిఱ కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్ఱిక్కే, కర్మకృత జన్మనాశాది దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ పఞ్చవింశతితత్వఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే పరమార్థభూతనాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసంహితాకారత్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనఙ్గళెల్లామ్ ఎమ్బెరుమానుక్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకైయాల్, సర్వశేషియాక ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవనాయ్. ప్రణవరూపిణే - సంహితాకారత్తిల్, ఓమితిబ్రహ్మవెన్ఱు ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః.   ౧౦.

లోకయాత్రా ప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే ।
నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥   ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారఙ్గళుక్కాక, సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే - తన్నాలే ఉణ్డాక్కప్పట్ట బ్రహ్మాదికళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభేదాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారఙ్గళై శెయ్దరుళిన, తుభ్యంనమః.   ౧౧.

విపాకైః కర్మభిఃక్లేశై రస్పృష్టవపుషేనమః ।
నమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥   ౧౨॥

విపాకైః - జాత్యాదివిభాగమాకిఱ విపాకఙ్గళినాలుమ్, కర్మభిః - అతుక్కడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మఙ్గళినాలుమ్, క్లేశైః - రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - "క్లేశకర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టః పురుషఈశ్వరః" ఎన్గిఱపడియే స్పృ

క్కప్పడాత దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవాయ - వేదప్రతిపాద్యనాయిరుక్కైయాకిఱ ఔజ్జ్వల్యత్తైయుడైయనాయ్, తేజసాంనిధయే - నిరవధికతేజోరూపనాన, తేనమః. ౧౨.

నిత్యసాధారణానేక లోకరక్షాపరిచ్ఛదే ।
సచ్చిదానన్దరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరక్షాపరిచ్ఛదే- జగద్రక్షణార్థమాక నిత్యమాన అనేకపరికరఙ్గళై యుడైయనాయ్, సచ్చిదానన్దరూపాయ- నిరుపాధిక సద్భావత్తైయుడైయనాయుమ్ సద్గుణవిశిష్టనాయుమిరుక్కైయాలే సచ్ఛబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్ దుఃఖాఽసమ్భిన్నమాయ్ ఎన్ఱుమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-ఆశ్రితరాల్ తన్నైయే తరుమ్పడి ప్రార్థిక్కత్తక్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టవ్యాయనమోనమః ।
ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-ఆశ్రితర్క్కుత్తానే కర్మానుష్ఠానమ్పణ్ణువనాయ్, అన్ఱిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్ శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూపయాగోపకరణశూన్యర్క్కుత్తానే అన్తయజ్ఞరూపియాయ్, యష్టవ్యాయ - అన్నయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే- అన్తయాగమ్ శెయ్వతినాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహకనాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పఞ్చమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసఙ్గకర్తృత్వత్యాగపూర్వకమాక ఆరాధిక్కత్తక్కవనాన, అల్లతు, రామావతారాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగఙ్గళై అనుష్ఠియానిఱ్కుఱ, తేనమః- దేవరుక్కు నమస్కారమ్. ౧౪.

నమః పరమహంసాయ సమస్తత్వగుణాయచ ।
స్థితాయపరమవ్యోమ్ని భూయోభూయోనమోనమః ॥

పరమహంసాయ-పుఱమ్బుణ్ణానపఴ్ ఉక్కుళై న్వాసనమోళ్ అఱుత్తుప్పోకడుమవనాయ్, సత్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన మోక్షమూలమాన సత్వగుణప్రవర్తకనాయ్, పరమవ్యోమ్నిస్థితాయ - ఇప్పడి బాహ్యసంగమఱ్ఱ సత్వనిష్ఠర్కళుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే పెరుమతిప్పోడువీఱ్ఱిరుక్కుమవనాన - తేభూయోభూయోనమోనమః- దేవరీర్కై కదాకదావెన్ఱు అనుభవిప్పతిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే, ద్విరావృత్తినిర్దిష్టమనాయ్, శరణవరణం పణ్ణుకిఱేన్.

సంసారేవిషయావర్త సంకులేచమహాభయే ।
అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్మభిస్స్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాధమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।
మాముద్ధరదయాసింధో సింధోరస్మాత్సుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తసంకులే - అనర్థహేతుక్కళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళాకిఱ శుழల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే- శేషత్వాదికళై యழிక్కైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలుమ్, ఆధివ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే- కడల్ పోల్ అక్కరైకాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుక్కాల్ తన్నాల్ కరైయేఱ అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే- తరైకాణవొణ్ణాతపడి ఆழமాయిరుప్పతాన అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబన్ధఙ్గళాకిఱ సంసారత్తిలే, స్వకైః కర్మభిః-అశల్ పిళన్దేఱిమకై యిన్ఱిక్కే నానేమనోవాక్కాయఙ్గళాల్ శెయ్తపాపకర్మఙ్గళాలే, పతితమ్ - వీழ్న్దుతుళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ, అనాధమ్-రక్షకాన్తరశూన్యనాయ్, అగతిమ్-

ఉపాయాన్తర శూన్యనాయ్, భీరుమ్ - దేశకాలశరీరజ్గళిలుమ్, ఇవ ర్త్రాలనుష్ఠిక్క్ కర్మయోగాదికళిలుమ్ మికవుమ్ భయన్దవనాన, మామ్ - దేవరై శరణమాకవఱ్ఱైన్దఅడియేనై, దయాసిన్ధో - కృపానిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరుడైయ పరమకృపైయాలే, (ఐయోవెన్నిరఙ్గి) సుదుస్తరాత్ - స్వయత్నత్తాల్ కడప్పతఱ్కు అశక్యమాన, అస్మాత్సిన్ధోః -ఇన్ద సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలినిన్ఱుమ్, ఉద్ధర - ప్రశళయఙ్గొణ్డభూమియై ఎడుత్తాప్పోలే, ఎడుత్తరుళవేణుమ్ ౧౨.

మన్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు ॥ ౧౩॥

యత్ అర్చనమ్ - యాతొరు దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరాధనమానతు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్ క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయిరున్దాల్లుమ్, తత్సర్వమ్ - ఉపచారమెన్ఱునామమాత్రమాన అన్దఎల్లా అపచారఙ్గళుమ్, క్షమ్యతామ్ - దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్క వేణ్డుమ్పడిక్కీడాన మేన్మైయుడైయవనే, దీనంమామ్ - పేఱ్ఱుక్కు ఒరుకైమ్ముతలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీరుడైయ దయైక్కే పాత్రనానవనై, ఆత్మసాత్కురు - తనక్కేయామ్పడి అనుగ్రహిక్కవేణ్డుమ్; ౧౩.

నాహం హితం న జానామి త్వాం ప్రజామ్యేవ కేవలమ్।
త్వత్తైవంనయగోవిన్ద ముక్త్యుపాయేనవర్తనా॥ ౧౪॥

అహమ్ - అజ్ఞానాదికళాల్ పూర్ణనాననాన్, హితమ్-స్వరక్షణోపాయత్తై, నజానామి - అఱియమాట్టుకిఱిలేన్, త్వామేవ కేవలమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరపేక్షసిద్ధోపాయభూతరాన దేవరీరైయే, వ్రజామి - ఎన్నుడైయ అనిష్టనివృత్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యవసిక్కిఱేన్, హేగోవిన్ద-స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాతపశుక్కళై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా - స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెన్బతై తిరువుళ్ళత్తిల్ కొణ్డు, ముక్త్యుపాయే నవర్తనా - సంసారసమ్బన్ధముళ్ళ దేవరీరై ప్రాపిక్కైక్కిడాన నల్వజియోడే, నయ - ఎన్నై శేర్త్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౯.

త్వమేవ వేత్సి శ్రేయో మే నేదమేతదితీతి చ ।
బుద్ధియోగం చ మే దేహి యేన త్వాముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱ వెనక్కు, ఇదం శ్రేయః ఇతి-ఇతు ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్బతైయుమ్, ఏతత్ నేతి చ - ఇతు పురుషార్థసాధనమాకమాట్టాతెన్బతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే వేత్సి - అఱియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణనాననాన్, యేన - ఎన్ద ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై ఉపయామి-అడైవనో? బుద్ధియోగం చ-అన్ద భక్తిరూపోపాయత్తై, మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౨౦.

పఞ్చమజితన్తార్థ స్సమాప్తః.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.